

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ANTONI-
I LIBERALIS
TRANSFORMATIO-
num congeries.

ELEGONTIS TRALLIANI
de Mirabilibus & longævis
Libellus.

EIVSDEM De Olympijs fragmentum.
POLLONI Historiæ mirabiles.
ONTIGONI Mirabil. narrationū congeries.

M. ANTONINI Philosophi Imp. Romani, de
vita sua Libri XII. ab innumeris quibus antea scate-
bant mendis repurgati, & nunc demum
verè editi.

Græcè Latineq; omnia, G V I L. X Y L A N-
D R O August. interprete: cum An-
notationibus & Indice.)

BASILEAE, per Thomam Guerinum,
M. D. LXVIII

Εἰς Ὑλερμον τὸν Ξύλανδρομ
Σεβαστοπολίτην, Κ. Ο.

Οὐδὲν-ἄτορ ξύλρον-ὁ-βίθ' Ξύλανδρε καὶ
αἰσρῶν,

Ξύλα καὶ ἄνθρωποι ἄνθ' ἑδὲν ἔασι βίη.

Δύρατα σείο πέλει μυσίων χαρίτων ἡ γενέθλη,

Ἄνθρωποι οἱ μύσους καὶ χαρίτεσι φίλοι.

Καὶ σύ γε δ' ἄρα τέων μεθέπων σέθεν ἔνομ' ἄπ'
αἰσρῶν,

Δύρειθ' τελίβεις ἰώπος ἀρκήφιλους.

Τῶν κ' ἔπ' ἡ γάμυστον ἐμοὶ σὺν ἀείσοι μύσους

Οὐδὲν-ἄτορ μυσίων ἢ χαρίτων-ὁ-βίθ'.

ὁ-βίθ' βροτῶς θωῖο

Ἄτορ-ἑθέλ' ἀμβρόσιο.

G V I L I E L M V S X Y

lander Augustanus, ALBERTO A
STETEN, Georgij V. C. F. ado-
lescenti optimę indolis atque
spei, S. P. D.

Vos ad te, ALBERTE
carissime, mitto Libellos,
eos Græcos ex vetustissi-
mis mēbranis, rarissimo,
mihiquē aliā nūquā uiso li-
terarū genere cōscriptis, li-
berali permissu Illustrissimi optimiquē P R I N-
C I P I S ac Domini mei, in cuius bibliothe-
ca is codex abs me erat repertus, transcriptos,
superiore anno, cum ociosus Augusta essem,
in Latinum sermonem transtuli. De quibus
edendis in lucem cum cogitarem, simul ve-
nit mihi in mentem M. Antonini de Vita sua
librorum, quos (quanquam εκλογὰς potiùs
operis, quàm ipsum opus, ipsosquē integros li-
bros esse iudico) ante annos fere nouem à me
Latinos factos ad patrem tuum, virum omni
vera laude cumulatisimum, officij causa e-
miseram. Quæ mea lucubratio cum (quod

in promptu est cuius videre atq; iudicare) foede esset incuria operarum typographicarū deprauata, itaq; planè edita, vt pro non edita censeri optimo iure posset, iam pridem cogitaram de remedio ei malo faciēdo. Postquā autem de ceteris, quæ dixi, opusculus tibi dedicandis constitutum apud me fuit, illico ea mihi ad animum acciderunt, quæ me facile impellerent, vt his Antoninum meum adiungerem. Cum enim ex eodem omnia hæc opuscula penu sint deprompta, (nam Antonini exemplum quo vsus sum, de Palatini Electoris Illustrissimi inclytæ memoriæ OTHONIS HENRICI, & bibliothecæ libro fuisse transsumtum, Gesnerus, vir incomparabilis doctrinæ, ac humanitatis, et cuius morte non maiorem dolorem boni ceperūt, quàm damnum fecit res pub. literaria, affirmavit.) idemq; ijs interpres, tametsi diuersis temporibus, contigerit: commodè videbantur eodem etiam volumine comprehensa, vnius typographi opera, in manus hominum peruētura. præsertim cum, sicut prior lucubratio patris tui auspicijs in publicum prodisset, ita post-

rio-

D E D I C A T O R I A. 5

norem ego tibi, amoris studiūq₃ erga te mei palam testificandi gratia dedicare animum induxissē. Ad Antoninum quod attinet, ne quis iniquior cramben à me bis apponi eandem putet, emendaui Præfationē, Græca Latinaq₃ autoris verba, Annotationesq₃: neq₃ à mendis modò repurgaui, sed & nonnulla loca translationis meæ recognita correxi, Annotationumq₃ auxi: Vt nunc quidem multis modis verior ac ornatioꝝ prodeat Antoninus noster. Sunt quædam in eo Libro quæ prorsus non attingere videbatur præstare, quàm coniūciendo aliena pro Antoninianis fortassis ingerere. Ipsum quidem Opus abs te alienum putare non potes, cum patrem tuum dominum agnoscat: & eo legendo pulcerrimas inuenies multas, tuæq₃ etiam ætati conuenientes sententias, dignissimas quæ à te memoriæ infigantur, inq₃ vsu vitæ obseruentur. Sed de Antonino in præsentia satis. Quæ autem tibi dono damus, alibi adhuc ne nominari quidem audiui: Vt vel nouitatis nomine gratiosa esse apud studiosos librorum esse debeat. Neq₃ inuicunda potest esse eorum lectio, cum sint

narrationes rerum partim mirabiliū ac prodigiosæ; partim falsæ etiam palàm, & quæ fidem omnem excedant. Neq; ego hîc disputo de usu huiusmodi narrationum, quod aliij multi uarijs atatibus grauitè copiosèq; fecerunt, & iam pridem inepta illa quorundam morosa leuitatis hominum explosa est sententia, qui fabulas siue poëtarum, siue alias legi nō debere contenderent. Dubium autem mihi non est, quin hisce in libellis eruditi homines multa sint deprehensuri, cum quæ ad bonorum scriptorum intelligentiam conducant, tum quæ non ignorare sit operæ precium. Verum ego ijs commendandis supersedeo eo libentiùs, quòd ipsi quasi loqui pro se iam nunc, & sibi gratiam lectorum captare beneficio meo videntur posse. Tibi autem, Alberte, eos inscribere, ac sub tuo nomine reip. literaria hanc qualemcunq; accessionem fieri propterea volui, vt publicè constaret, te abs me non leuiter diligi atq; coli. Quod quidem meum studium tibi non nobilia ista ornamenta natalium & opum apud me conciliarunt, quæ ego tanti facio, quanti (opinor) debeo: hoc est, neq;

neq₃ sperno, neq₃ admiror, neq₃ ullis veris bonis antepono. Sed cum tuam indolem expertus essem paterna amulam, cumq₃ tu non inuitus bonis literis discendis te dedisses: sicut coram domi meae institutum illud pulcerrimū opera, consilio, cohortationibusq₃ meis non dicam adiuui atq₃ promoui, sed conatus quidem sum, & volui certè ad id persequendum aliquid tibi adferre adiumenti: ita hoc ipso etiam munusculo confirmare tuum in præclarissimo proposito animum, teq₃ hortari vt strenuè pergas, laboresq₃ non magnos ob incomparabiles eruditionis commoditates alacriter constanterq₃ subeas atq₃ obeas, esse mei officij sum arbitratus. In præsentia nihil addam præter hæc duo. Vnum: Apud sani iudicij homines (quibus se non velle probare, belluinum est) tanti unumquenq₃ fieri, quanti sunt cæres precij, in quibus is operam suam industriamq₃ ponit. Alterum: Quarum laudum gloriam adamaueris, quibus artibus cæ laudes comparantur, in ijs esse elaborandum. Intelligis quid velim. Reliqua cum ex me non ita pridem copiosè tum è patre tuo, viro prima-

rio alijsq³ tibi Verè fauētibus persæpe & cre-
brò tibi audire contigit: eaq³ tibi cordis fore, ne-
que te spem de te conceptam falsurum, planè
confido. Itaque id vnum restat, vt te Valere
iubeā: rogemq³, vt me vicissim ames. id quod
te facere existimabo, si ita gratum tibi hoc
meum munusculum esse intelligam, vt cal-
caris quasi vice in studijs literarum prosequē-
dis apud te functum sit. Vale: Heidelbergæ,
inter grauissimas occupationes, a. d. V. Kal.

Sextil. Anno representati Seruatoris

M. D. LXVIII.

ANTO.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

VERE' NOBILI VL-

ro GEORGIO A' STETTEN iu-
niori, Patricio Augustano, summa, si-
bi obseruantia colendo, GVILIEL-
MVS XYLANDER Au-
gustanus, S.

*VM opusculum hoc M.
ANTONINI Imper-
atoris Romani, eius qui
Philosophus est usurpatus,
instinctu CONRADI
GESNERI, Medici et
Philosophi præstantissimi, mihi quæ summa a-
micicia iuncti, de Græco Latinum fecissem,
eiusque iam opusculi adornaretur editio: ut id
laudatissimo tuo, Vir ornatissime, nomini in-
scriberem, non vna me impulit ratio. Nam
& quàm grato animo tuæ in me beneuolen-
tiæ (quàm & aliàs, & superiori præsertim
Maio coràm in patria sum expertus sum-
mam) memoriam colerem, publicè testatum
facere me posse videbam: & haud parum
gratiæ tui nominis splendorem huic ipsi edi-
tioni*

tioni conciliaturum iudicabam. Iam cum satis apud me constaret, quis esset tuus de studio sapientiæ, de quæ ijs quæ ad humanitatem spectant disciplinis sensus, quantaque cum diligentia ab ineunte ætate in ijs versatus, & bonitate earum cultores sectatoresque complexus semper esses: non verebar, ne non gratum hoc qualecunque meum haberes officium. Ipse quidem certè Liber cum auctoris dignitate, tum eius quam tractat rei præstantia, faciliè apud te impetrabit, ut eum tua dignere tutela. de meo labore dicā postea.

Scriptum esse ab ANTONINO Philosopho Imperatore hoc opusculum, id in Annotationibus nostris demonstrauimus: ut hinc ea repetere, quæ ibi diximus, nihil attineat.

Potissima verò Philosophiæ capita secū munitatum esse hunc tantum Imperatorem, commentatumque diligenter, vel nostris verbis, vel si mauis, Græca ubi legeris, ipse deprehendes. Etenim tametsi verum est, libellos hos Antonini (ut quidem in nostras ij manus peruenerunt) esse mutilos, misereque &
maio-

maiore sui parte decurtatos: nihilominus id in promptu est, grauissimas in his ipsis extare de ferenda conditione humana, de contemnenda morte, de societate humana tuenda, de vera beatitate, de causis miseriarum humanarum, alijsq, id genus compluribus Philosophiae capitibus disputationes, easdemq, iuxta argutas, & exemplis comparationibusq, appositissimis perpolitas. Nec absimile est nostri auctoris genus philosophandi, ei quo vsum esse Epictetum (qui aetate Antoninum non ita multum antecessit, cuiusq, se vsum praeceptis noster ingenuè praefert). Arrhianus memoria prodidit. Floruit enim circa illud tempus vtrunq, studium sapientiae, cum ipsi Imperatores aut colerent philosophiam, aut certe eius sectatores non aspernarentur. Quo factum est, vt extiterint permulti doctrina & grauitate praestantes viri: quorum partim nomina tantum & dicta factaq, aliquot apud Historiae scriptores extant, partim scripta etiam doctissimi & prudentiae plena nostrum ad aeuum perdurauerunt. Enimvero
Antoninum

Antoninum ego iudico (neque aliter sentire doctos existimo) non id modò his voluisse in commentarijs explicare, quibus ipse in rebus animum suum occupasset, quibusq; præceptis, exemplis & rationibus sese ad hominis, ciuis, Imperatoris, adeoq; Philosophi nomen cum dignitate tuendum informasset: sed vnà demonstrasse, quæ esset vera atq; expedita ad tranquillitatem animi, & eam quæ homini in hac vita contingere potest, felicitatem consequendâ via: tum quidnam rei esset, cur plerique hominum adeò de natura, suaq; sorte immeritò conquererentur. Quippe hoc modo philosophia neglecta & spreta vlciscitur illos: quorum questus & indignationem sapientissimus poeta Euripides sanè quàm scitè & (vt omnia) eleganter expressit, senem calamitate ictum in scenam producens: qui, cum parum rectè rationes ad vitam tum, cum maxime debuerat, subduxisset, vt incidit in res aduersas, non suæ imprudentiæ culpam agnosceret, sed (qui est mos vulgi) ad futilia & inutilia vota confugeret.

geret. Cuius de inscitia hi extant versus, quos adducam, Latine tamen à me redditos, ne in hoc orationis genere peregrinum sermonem interferam:

Eheu, datum non esse & hoc mortalibus,
Iuuenes vt esse his queât, iterum & senes?
Nam si domi quid secius fortè euenit,
Corrigimus illud consilio tamen nouo:
Aeuum retrahere haud licet. quòd si re-
dux

Iuuenilis atas esset, & senium duplex,
Peccata vitæ corrigeremus istius,
Vitæ instituto prouidi melius nouæ.

Capitalis profecto Iphis, & quouis dignus in-
fortunio, qui non præsentem vitam præceptis
exemplisq; rectè informandam moneat: sed
aliam optet, qua huius errata emendari pos-
sent. Quanto rectius Theseus ille Euripideus?
cuius hanc sententiam Cicero alicubi refert:

3. Tusc.
Plut. consol.
ad Apollon.

Nā, qui hæc audita à docto meminissem uiro,
Futuras mecum commentabar miseras,
Aut mortem acerbam, aut exiliij mæstam
fugam,

Aut

*Aut semper aliquā molem meditabar malis:
 Ut si qua inuecta diritas casu foret,
 Ne me imparatum cura laceraret repens.*

*At enim è Pphilosophia petendam hanc
 Vitæ institutionem, neque obscurum est, &
 ab alijs multis grauib깯que autoribus ita de-
 monstratum, ut meis verbis hoc saltem lo-
 co & tempore res non egeat. Id quidem haud
 temerè videor addere, eam philosophandi
 rationem quam hic noster tenuit (hoc est,
 quæ breuib깯 præceptis, exemplis, compa-
 rationibusque propositum absoluit) maiori
 hominum parti cū ad intelligendum faci-
 liorem, tum ad tenendum memoria commo-
 diorem esse altera illa, quæ exquisitis disputa-
 tionibus, ingeniosisq깯 conclusionibus verita-
 tem eruit. quod ipsum eò spectat, ut intelliga-
 tur, quid præsens Liber communi hominum
 Vitæ formandæ cōducere possit. Sed mitto li-
 brum commendare, præsertim cū semel in-
 ceptus legi, facile lectorem retineat: ut verū
 fore hoc loco nō dubitem, id quod est scitè ab
 eodem Poeta dictum, Gustu percepto empto-
 rem*

rem allici. De meo labore, & opera quam in
conuertendo adhibui, superest vt dicam: et-
si fidem diligentiamq; meam malo doctis col-
latione facta Græci cum Latino libro æstimā-
dam relinquere, quàm me aut mea iactare.
Neque verò metuo ne quis hanc editionem
sit insectaturus, nisi si ij sint extituri, qui li-
brum mutilum, & plerisq; locis interruptum
interpolatumq; indignè sint laturi lectoribus
offerri. Quos ego tum deniq; audiendos cen-
seo, si integriorem ipsi proferāt: alioquin si se-
cundum eos iudicaturi sint docti, efficiant vt
reliquiæ bonorum librorum, quas ipsas meritò
gratas habemus, negligantur: imò si maiori-
bus nostris idem fuisset iudicium de fragmen-
tis librorum, aut mutilatis voluminibus, bone
Deus, quot & quàm præclaros vtilissimosq;
libros non haberemus hodie? Sed valeant ini-
qui isti. Sanè mihi hoc incommodo conuer-
tendi labor mirum in modum est auctus: atq;
haud scio an ab incepto destituissem, nisi me &
verecundia fallendæ quam dederam fidei, &
propositi mei (id autem est prodesse rei pub. li-
terariæ

terariæ pro virili, eamq₃ ob rē nulli labori vel-
 le succumbere) tenēdi necessitas quædam con-
 firmassent. Latinitati quā fieri potuit maxi-
 mē in hoc negotio studui: nisi quod uoces quas-
 dam, tritas illas, & aptas, non tamen vsita-
 tas apud antiquiores, perspicuitatis causa non
 contemsi. Verba appendere ad trutinam neq₃
 volui, neq₃ verò debui. sensum quidem secu-
 tus sum: an autem assecutus sim ubiq₃, aliorū
 esto iudicium. Cur difficile hoc fuerit, multæ
 sunt, neq₃ non manifestæ causæ. Etsi fateor, in
 quibusdam me vel vt diuinarem opus habuis-
 se, vel audacter à codice Græco aut vsu com-
 muni discessisse: quibus locis etsi Annotatiun-
 culis (eram enim occupatior, quā vt com-
 mentandi ocium suppeteret) aliquando con-
 sului, tamē si cui secus videbitur, nihil moror:
 est enim (vt Bacchylidis vtar prouerbio) (la-
 ta via. Tibi autē, vir præstantissime, & cur
 dedicauerim hunc librum, meumq₃ ei impen-
 sum laborem, & cur vtrunq₃ tuæ amplitudi-
 nis patrocinio non indignum fore duxerim,
 commemoravi iam antē. Supererat, vt orarē
 l te,

te, ut ne hoc meum tui nominis exornandi studium, gratiꝫ animi erga te declarandi voluntatem aspernareris: sed tanta est tua humanitas, tantusqꝫ in rei literariæ defensores amplificatoresqꝫ (inter quos me vel extremo loco haberi peruelim) amor, ut certò mihi de te polliceri, non obsecrando in dubium vocare tuam bonitatem debeam. Itaqꝫ labore tui deprecandi supersedendum mihi animaduerto. Ego me tibi, quem singulare patriæ nostræ inclutissimæ ornamentum, Musarumqꝫ benignissimum hospitem noui, studiaqꝫ mea commendō: efficiamqꝫ profectò, nisi maturius nobis aliquid eueniat humanitùs, ut ne tuæ te erga me possit pœnitere beneuolentiæ. Vale.

Heidelbergæ, Kalendis Octobribus:

Anno Salutis 1558.

M. ANTO-

M. ANTONINI IM-
PERATORIS DE VL-
ta sua, Liber I.

GVILIELMO XYLANDRO
Augustano interprete.

B auo meo Verò didici pla-
cidis esse morib. & iræ ab-
stinēs. Existimatione pa-
rentis mei, eiusq; recorda-
tione, ad verecundiam &
viro dignos mores vsus sum. Matrem in
studio pietatis erga deos, liberalitateq;
imitatus: præterea in abstinendo à non
perpetrandis modò, sed & cogitãdis fla-
gitijs: tum in frugalitate victus, ab opu-
lentiã comitante luxu remotissima.
A' proauo id habui, vt ne in publicos lu-
dos commearem, sed bonis præceptorib-
us domi meæ vrerem: intelligeremque
nullis hac in re parcendũ sumptib. Ab
educatore, ne auriga prafinus, aut uene-
tus, neue palmularius aut scutarius fieret
ab eodem, tolerare labores, esse conten-
tus paruo, operari, non immiscere me

- 2 multis negocijs, haud facile calumniam
admittere, didici. A' Diogneto, stu-
dium in res inanes non conferre: fidem
abrogare ijs quę de incantationibus, dę-
monumq; profligationib. ac id genus a-
lijs reb. præstigiatores & impostores re-
3 ferunt: neq; animi causa coturnices ale-
re, aut similiũ rerum studio & cupiditate
teneri: item liberę dicta ferre æquo ani-
mo, philosophię me addicere: audire pri-
mò Bacchium, deinde Tandafidę ac Mar-
cianum, scribere dialogos puerili æta-
te: grabatum, pellem, aliaq; ad Græcam
disciplinam pertinentia requirere. Ru-
stici monitu in eam deueni cogitationē,
mores meos correctione ac cultu opus
4 habere: non esse imitandos Sophistas,
non esse instituendas de contemplatio-
nibus scriptiones, neq; oratiunculas ad-
hortatorijs declamandum, neq; speciē
viri exercitijs dediti, ac laboriosi osten-
5 tandam: ad hæc rhetorica, poësi, & astro-
logia abstinendum: domi neq; vestitu,
neq; alijs huius modi rebus vtendũ: epi-
stolas scribendas simpliciter, quo modo
ipsius ad matrem meam est epistola Si-
nueffa missa: insuper placabilitatem ef-
se, & in alloquio facilitatem exhiben-
dam

dam ijs qui stomachum nobis moue-
 rint, aut aliquid deliquerint, simulatque
 ij redire ad officium velint: diligenter
 etiam legendum, neque omnino confi-
 derationem summariam satis putandū:
 neque celeriter adsentendum alios tra-
 ducentibus: commentarios Epiſteti le-
 gendos, quorum & è domo ſua mihi
 copiam fecit. Apollonius me docuit,
 vt libertatem ſectarer, certamque con-
 ſtantiam: neque aliò vnquam, ne mini-
 mum quidem, quàm ad rectam ratio-
 nem reſpicerem: ac ſemper mei ſimilis
 eſſem in grauibus doloribus, amiſſione
 proliſ, morbiſq; diuturnis: vtque in vi-
 uo exemplo euidenter contèplarer, poſ-
 ſe eundem & duriffimum eſſe, & remis-
 ſum quàm maximè. Tum etiam, vt in per-
 cipienda doctrina me non moroſum præ-
 berem: ſed circumſpicerem de homine,
 qui palàm experientiam, & in tradendis
 ſcientijs facultatem, minimum ſuorum
 bonorum putaret. Præterea modum be-
 neficia (vt ijs videntur) ab amicis acci-
 piendi, ne vel accepta ea nos viliores
 redderent, vel ſtupidè negligerentur at-
 que prætermitterentur. In Sexto de-
 præhendi comitatem, & exemplum do-

6

7

mus ad arbitrium patrisfamiliâs institu-
tæ, viuendi secundum naturam, graui-
tatem non simulatam, inque consulendo
amicorum commodis sagacitatem,
facilitatem erga priuatos, *moresque
omnibus accommodatos. Quo fiebat,
vt eius consuetudo omni adulatione
suauior, ipseque eodem tempore in sum-
ma apud eos quibus cum agebat vene-
ratione esset. porro autem expeditam
viam ac rationem inueniendi & dispo-
nendi præcepta ad vsum vitæ necessa-
ria. item, quod neque iræ, neque alius
cuiusquam animi commotionis vllum
indicium dabat: sed simul & quàm ma-
ximè affectibus vacuus, & humanissimi
erat ingenij. In eodem honestam famam
sine iactatione, multarumque rerum scien-
tiam citra ostentationem. Alexandrū
Grammaticum obseruabam ab increpa-
tionibus sibi temperare: neque ignomi-
niosè castigare, si quis barbarum, solœ-
cum, aut absonum quippiam protulisset:
sed ciuilitè id modò, quod dicen-
dum fuerat, pronunciare: perinde ac si
respondens vel suam sententiam inter-
poneret, aut rationem re ipsa, non ver-
bo, cum altero conferret: aut omni-
no alia

no alia quadā solerti & obliqua subadmonitione idem efficiebat. A' Frontone didici, vt scirem quę consequeretur tyrannidem inuidia, quæ varietas, simulatio: & quòd omnino qui nobis patricij dicuntur, inhumaniores quodammodò sint reliquis. Ab Alexandro Platonico, ne crebrò, néue nisi necessitate coactus, cuiquam dicerem, scriberemue, me esse occupatum: néue identidem impendenzia negocia prætendendo debita familiaribus officia detrectarem. A' Catullo, ne parui facerem, si quid amicus conquereretur, etiamsi nulla id ab eo fieret ratione: sed anniterer, eum in pristinam gratiam reducere. item, vt summa animi contentione præceptorum laudē prædicarem, vti de Domitio & Athenodoto traditum est: vtque liberos verè diligerem. A' fratre meo Sequero, amore familiariū & veritatis, iusticiæq;. Per eundem cognoui Thraseam, Heluidiū, Catonem, Dionem, Brutum. Idem mihi autor fuit, vt animo conciperem formam reipub. in qua æquis legibus eodemq; iure omnia administrarentur: ac regni, cui nihil esset libertate subditorum antiquius, Eundem obseruavi curis

esse vacuum, constantiam in honore philosophiæ habendo : beneficentiam & liberalitatem perpetuam seruire, bene sperare, ac de amicorum in ipsum amore certò sibi polliceri : à quibus animo esset factus alieno, id ijs non occultum ferre : neque amicis eius opus esse, vt de ipsius voluntate coniecturam facerent, sed eam apertam esse. Maximus adhortatus me est, vt suo exemplo me ipsum regerem, neque vlla in re præcipitarem : animo bono cùm alijs in casibus, tum in morbis essem : vt moribus vterer temperatis, blandis ac grauibz : vt quæ instituissem, expedire, nec magna cum molestia perficerem. Dicebat sibi verba facienti, aut agenti quicquam, neminem non fidem habuisse : ex animi ipsum sententia loqui, vel agere : nullius rei admiratione se obstupuisse : nunquam aut festinasse, aut cunctatum fuisse, neque trepidasse : neque mœsticiæ, neque gaudij nimium fuisse : neque iracundum, neq; suspiciosum : sed beneficum, placabilem, veracem : magisque constantiâ erroris securâ, quàm errorum correctionem præ se tulisse : nemine fuisse, q se ab ipso cõtemptu, aut ipso præstan-

præstantiorem putaret: liberaliter quoq;
 facerum fuisse. Patris notaui humani-
 tatem, & in ijs quæ semel essent accuratè
 deliberata, permanfionem: vanæ gloriæ,
 & eorum qui putantur, neque sunt ta-
 men, honorum contemptum: studium la-
 borum, assiduitatemq;. Libenter audie-
 bat eos qui aliquid reip. vtile poterant
 adducere. In tribuendo vnicuiq; pro di-
 gnitate suum, firmiter perseverabat: pe-
 ritus vbi intendendum esset, vbi remit-
 tendum. Amores adolescentulorū coër-
 cebat, vtilitati publicæ omnes cogita-
 tiones intendebat. Amicis secum cœnā-
 di, aut iter faciendi necessitatem remit-
 tebat: & qui necessitate aliqua impedi-
 ti, eum non comitati fuerant, eundem
 semper ipsum inueniebant. In consilijs
 accuratè, quid conducere posset, inqui-
 rebat: ac cōstanter, neq; (id quod alijs vi-
 tio datur) obuijs quibusq; cogitationi-
 bus contentus finem consultandi facie-
 bat. Amiciciam conseruabat: neq; vel sa-
 tietatem amicorum capiebat, neque ad
 eos parandos furore aliquo ferebatur. In
 omnibus rebus omnia sua in se reposita
 habebat, læto vultu longè futura proui-
 debar: atq; etiam minima antè præpara-

bat, idq; citra tumultū. Acclamationes, omnemq; adulationem compescebat. Quæ ad magistratum erant necessaria, semper custodiebat: sumtus procurabat, neque detrectabat de ijs rebus causam dicere. Deos citra superstitionem colebat: homines neq; demerebatur, neque auram popularem captabat: in omnibus his sobrius, constans, nusquam ineptus, aut nouitatis studiosus. Has porro res quæ ad vitæ commoditatem aliquid cōducunt, quas fortuna suppeditat, liberaliter, simulq; sine fastu tractabat: ita vt, & si adessent, haud sollicitè ijs vteretur: neq; desideraret, si deessent. Nemo fuit qui eum aut sophistam, aut vernam, aut hominem de Schola esse diceret: sed virum maturum, absolutum, adulatione superiorem, qui & seipsum regere, & alios posset. Iam philosophiam verā profitentes in honore habens, reliquis nihil exprobrauit. Cæterum in consuetudine familiari commodus, gratiosusq; extra fastidium erat. Corpus suum moderatè curabat, non vt qui vitæ cupidus, aut cui formæ elegantia curæ esset, non tamen interim negligenter: itaq; suæ diligentiae causa, paucissimis medicorum pharmacis

macis & fomentis opus habuit. Id in eo
 præclarissimum fuit, quod facultate ali-
 cuius rei præditis concedebat absq; in-
 uidia, vt oratoriæ, historiæ, legum, con-
 suetudinum, aliorumq; id genus: quin
 etiam vt gloriam ijs rebus quibus excel-
 lebât, adipiscerentur, operam suam ipsis
 nauabat. Et cum ageret omnia secûdum
 instituta maiorum, ne hoc ipsum quidẽ
 studebat consequi, vt videretur à maio-
 ribus accepta obseruasse. Ad hæc, non
 erat vagus aut leuis, sed locis & negocijs
 iisdem solebat immorari. Post intentis-
 simos capitis dolores, recens atq; alacer
 ad cõsueta opera redibat. Præterea pau-
 ca admodũ habebat arcana, & hæc quo-
 que tantũ de rebus publicis. Prudens
 porrò erat, moderatusq; cùm in specta-
 culis exhibendis, tum in operum extru-
 ctionibus, congiarijsq; & alijs huiusmo-
 di negocijs: quippe vir quid ex vsu foret
 potius, quàm quæ gloria factum seque-
 reretur, reputans. Non utebatur alieno tẽ-
 pore balneis, non erat ædificandi cupi-
 dus: non de ciborum, nõ vestium textu-
 ræ aut infecturæ, non formæ corporis
 elegantia anxius. Comitatus ei è prædio,
 qui eum ab inferiori casa deduceret; in-
 ter

ter Lanuvinos plerunq; Tusculano publicano utebatur, etiam deprecante. Omnino in eius moribus nihil inerat inhumanum, nihil inuerecundum, nihil procax: neque dicere quisquam poterat, Ad sudorem usque. sed omnia ita apta & concinna, ut si per ocium cogitata fuissent, compositè, placidè, firmiter, & sibi inuicem conuenienter: Accommodari posset ei id quod de Socrate memoratur, quod & abstinere potuerit, & frui rebus istis, quibus & carere pleriq; per infirmitatem, & in fruendo continere se nequeunt. At temperare sibi ab utroq; vitio posse, & sobrium permanere, id verò viri est animo integro inuitoq; præditi: quod ille in morbo Maximi præstitit. A dijs bonos auos, bonos parentes, bonam sororem, bonos præceptores, familiares, necessarios, amicos bonos accepi, ferè omnia bona: tū quod in nullum eorū quicquam deliqui: quāquam ita affectus, ut, si occasio incidisset, utiq; aliquid tale admissem: verū beneficio deorū euenit, ne rerū is fieret cōcursus, qui hoc in me argueret. Id quoq; ijs acceptum refero, quod nō diutius apud concubinam aui sum educatus: quod ad puber-

pubertatem castus perueni: neque ante
eam vir sum factus, sed tempus expecta-
ui. Quòd principi & patri subditus fui,
qui erat omnem mihi superbiam excus-
surus: ostensurusq; , posse eum qui in au-
la viuat, & stipatoribus carere, & vesti-
bus pictis, & facibus, statuisq; certi ge-
neris, reliquoq; luxu: sed licere ei proxi-
mum priuato homini habitum sumere:
imò verò eum splendorem, eos qui prin-
cipes repub. gerere velint demissiores
segnioresq; efficere. Itemq; eum fra-
trem sum nactus, qui moribus suis me ad
curam mei ipsius habendam posset exci-
rare, honore autem & amore in me suo
delectare. Quòd liberi mihi neque indo-
le, neq; corpore prauis nati sunt. Quòd
magnos in rhetorica, poëtica, reliquisq;
studijs progressus non feci: quæ me for-
tassis planè derinuissent, si me feliciter
proficere sensissem. Quòd maturè eos à
quibus sum nutritus, in dignitate con-
stitui, quod mihi videbantur cupere:
quodq; id iuuenibus adhuc præstiti, ne-
que diu eos futuri spe lactaui. Quòd A-
pollonium Rusticum, Maximū cognou-
ui. Quòd perspicuè atq; sæpenumerò na-
turalem vitam cum animo meo reputa-
ui,

ui, qualisnam ea esset: nimirum quòd ad deos attineret, & eorum munera, cogitationesq; inde promanantes: nihil iam obstare, quin aut secundum naturam viverem, aut non: atq; hoc quidè fore mea culpa, qui deum monitus, ac tantum nò præcepta non obseruassem. Quòd in tali vita meum corpus tandiu durauit. Quòd neq; cum Benedicta, neque cum Theodoro ré habui: sed & postea amore concitus, rectæ rationi parui. Quòd Rustico sæpius indignatus, nihil præterea admiserim, cuius me poenitere potuisset. Quòd mater, cū esset adhuc iuuenis moritura, reliquos tamen vitæ suæ annos mecum exegit. Quòd quotiescunq; pauperi alicui, aut aliàs indigenti opitulari statuissem, nunquam audiui, pecuniam mihi non esse, vnde id facerem: & quòd mihi nunquam vsu venit, vt in tali re alterius ope indigerem. Quòd vxorem ita obsequentem, mei amantem, ac simplicem habui. Quòd alumni, quibus liberos meos crederem, idonei non defuere. Quòd in somnis cū alia mihi remedia sunt data, tum contra sanguinis excretionem, ac contra vertiginem: hocque Caietæ. Sicut Chræsæ. * cumq; animū
ad

ad philosophiam adiunxissem, non inci-
di in sophistam aliquem, aut in scripto-
ribus defedi, vel in syllogismis dissol-
uēdis doceret, aut meteoris tractandis.
Omnia enim hæc deorū auxilio, fortu-
naq; indigent. Hæc in Quadis ad Gra-
nuam. * Solebat is sibi prædicere, erit vt
incidam in curiosum, ingratum, contu-
meliosum, dolosum, inuidum, dissocia-
bilem. Omnia hæc ijs euenerunt, igno-
ratione bonorum & malorum. Ego ve-
rò, qui naturam boni perspectam habeo,
quòd honestum sit, & mali, quòd turpe:
ipsamq; eius qui peccat naturam, quòd
mihi sit cognata (non quia eiusdem car-
nis est, aut seminis: sed mentis, & diuinæ
particulæ particeps) à nullo eorum læ-
di possum. neq; enim in me turpitudi-
nem aliquam quisquam conijciat. Eī
porrò quòd mihi cognatum est, neque
irasci possum, neque infensus esse: vt e-
nim vnus alterum iuuaret in suo opere,
eò nati sumus, vt manus, vt pedes, vt
palpebræ, vt superiorum inferiorumque
dentium ordines: quare contra natu-
ram est, vt inuicem nobis repugnemus:
atqui succensere & auersari se inui-
cem, id quidem est repugnare. Quid-
quid

quid ego sum, id omne constat caruncula, animula & mente. Proinde missos fac libros, neq; stude. Nō datū est. Quin tu, vt mox vitā cū morte cōmutaturus, corpus sperne, q, est tabus, ofsicula, & reticuli muliebris instar plexus neruorū, venarū, arteriarū. Animā quoq; considera, qualis ea sit: spiritus nimirū. neq; is idē semper: sed qui in horas alius efflatur, alius forbetur. Restat tertia pars, principatū obtinēs. Proinde sic tecū reputa. Senex es? ne patere hanc principē partē vltērius seruire, neq; alieno impetu raptari: neq; fatū vel prēsens iniquē fer, vel impendens subterfuge. Res deorū plenę sunt prudentiæ: fortuitæ aut, nō carent natura, complexiue eorū quæ à prudentia administrantur. Inde omnia fluūt: necessitas etiā accedit, & totius vniuersi (cuius tu pars es) vtilitas. Porro autē q, natura vniuersi fert, quodq; ad eam facit cōseruandam, id bonū est vnicuius vniuersi particulæ. Conseruant autē mundū, quemadmodū elemētorū, ita & ex ipsis cōcretarū rerū mutationes. Hęc sufficiāt tibi, ac semper pceptorū locū habeāt. Librorū verò sitim proijce, ne murmurās moriari: sed verē placatus, atq; ex animo gratiā dijs agēs.

M. AN-

M. ANTONINI IMPE-
ratoris de Vita sua - Liber II.

MEmento, quandiu haftenusea distuleris: ac quoties, prorogato tibi à dijs tempore, eo non vsus sis. Certè aliquando te animaduertere oportet, cuius mundi pars sis, & à quo mundi gubernatore defluxeris: tum finem præscripti tibi temporis futurum. Quod quidem tempus si non impenderis tràquil-
litate animi parandæ, elaberur, neque redibit vnquam tibi defuncto. Singulis horis animo in id incumbe, vt fortiter, quæ admodum Romano & viro conuenit, id quod præ manibus est, peragas: accurata, & non ficta grauitate, humanitate, liberalitate, iusticiaq; adhibitis. Interea animum tuum ab omnibus alijs cogitationibus abduc: quod ita fiet, si vnum quodlibet negocium, eorum quæ in vita tua exequenda tibi sint, postremum esse iudicans, ita conficias, vt ne quid vanitatis affectuum à consilio auerrentium, simulationis, amore sui, aut earum rerum quæ fato quodam ei negotio adiunctæ sunt improbationis admittatur. Cernis
m quàm

quàm pauca sint ea , quorum compos
vitam felicem ac diuinæ similem viue-
re homo potest? nam ea qui adseruârît,
ab eo dii nihil vltrà exigunt. Ignominia
teipsum affice , anime , contemne tei-
psum inquam : vt enim honore teipsum
afficias , non tibi præterea tempus sup-
peret. Vita enim vnicuique id præber:
quæ tibi propemodum iam exacta est.
Non igitur teipsum venerare , sed felici-
tatem tuam aliorum in animis repositâ
habe. Non pátere ab ijs quæ extrinsecus
accidunt , te circumagi : sed ocium tibi
para , vt boni aliquid addiscas , ac vaga-
ri desine. Est & alter declinandus er-
ror : nonnulli enim actibus vitæ suæ cõ-
fecti delirant , quòd scopum nullum ha-
bent , ad quem omnes suos conatus &
cogitationes dirigât. Haud temerè quis-
quam repertus est infelix ea de causa ,
quòd non inquireret quid aliorum ani-
mis accideret : qui verò suiipsius animi
motibus non obsequitur , necessariò mi-
ser est. Horum semper oportet recorda-
ri , quæ sit vniuersi natura , quæ mea , quo-
modoque hæc ad illam sit affecta , qualis
pars ea cuius totius sit : adhæc , nemi-
nem esse qui obster , quo minus semper

ea quæ naturæ (cuius tu pars es) sint consentanea, & agas, & dicas. Theophrastus in comparatione peccatorum, ubi ostendit communioem ea inter se conferendi rationem, philosophicè inquit: ea quæ per cupiditatem committuntur peccata, grauiora esse ijs quæ per iram. Etenim iratus videtur cum dolore quodam, & occultè correptus animo, à recta ratione diuertere: qui verò per cupiditatem peccat, victus à voluptate, intemperantior altero censetur, magisq; effeminatus. Rectè igitur, & vt philosopho dignum erat, in maiori esse culpa pronunciauit, cui voluptas, quàm cui dolor peccandi fuisset causa. ac omnino hic antè læsus, & propter dolorem iratus: ille sponte sua ad delinquendum, cupiditatis explendæ causa fertur. Omnia tibi ita & agenda sunt, & dicenda, & cogitanda, vt si iam nunc vitam in exitu esse arbitreris. Cæterùm è viuis discedere, siquidem dii sunt, nihil habet incommodi: neque enim ij te aliquo malo sunt affecturi. Sin autem vel non sunt dii, vel res humanas non curant, quid attinebat viuere in mundo, deum ac prouidentia vacuo? Enimuero & sunt dii,

& rerum humanarum curam gerunt: & ut ne homo in ea quæ reuerà sunt mala incideret, id quidem in eius potestate posuerunt: in reliquis rebus si quid mali inesset, utique & hîc ei prospexissent, ne omnino in malum incideret. Quod verò hominem deterio-rem non efficit, quónam id modo vitam eius posset reddere peiorem? Et quidem vniuersi natura nunquam neque per ignoratio- nem, neque sciens quidem, non valens autem cauere aut emendare, illa tan- tum errorem admiserit: neque imbecil- litatis, neque inscitiae causa, ut bona & mala bonis malisque hominibus pro- miscuè & ex æquo accidât. Atqui mors & vita, honor & ignominia, dolor & vo- luptas, opes & paupertas, omnibus hæc vniuersa eadem ratione hominibus cum bonis tum malis contingût, suntq; neque honesta, neque turpia: ergo ne- que bona quidem, neque mala. Quàm celeriter omnia abolentur, in mundo quidem corpora, in æuo autem etiam eorum memoria. Omnia quæ sub sen- sum cadunt, ac præsertim ea quæ vel vo- luptate alliciunt, vel dolore terrent, vel fastu suo clara sunt, quàm vilia sunt ea omnia,

omnia, & contemptione digna, quàm
 sordida, obnoxia interitui, & mortua?
 Intelligentiæ est, indagare quidnam sint
 ij, quorum opiniones & voces gloriam
 * Quidnam est mors? Certè si quis eam
 per se intueatur, cogitationeq; omnia ab
 ea separet, quæ ei inesse videntur: is iam
 nihil aliud existimabit esse mortē, quàm
 opus naturæ. At verò puer est, qui naturæ
 aliquod opus formidat. Et quidem mors
 nō opus solum est naturæ, sed & prodest
 ei. Quónam modo Deus hominem at-
 tingit, & qua hominis parte? præterea
 quomodo afficitur eo tactu pars illa? Ni-
 hil miserius est eo, qui omnia circulando
 scrutatur, & (quod aiunt) ea etiam quæ
 sunt infra terram rimatur, coniecturaq;
 ea quæ in aliorum animis eueniant in-
 quirat: neq; sentit sufficere, vt suum quis-
 que qui in ipso inest genium obseruet,
 eumq; legitimè colat. Colitur autem, si
 quis seipsum ab animi perturbationib. à
 vanitate, ab indignatione eorum causa
 quæ à dijs aut hominibus aguntur cōce-
 pta, vacuum conseruet. Quæ enim dij a-
 gūt, virtutis causa reuerentiā, quæ ab ho-
 minibus, cognationis nomine amorem
 merentur: nonnunquam etiam misera-

tionem, ratione ignorationis eorū quæ bona aut mala sunt. qui sanè defectus nō vilior est eo, quo ne inter album & nigrū discernere possimus, impedimur. Quòd si tria annorum millia tibi viuenda forent, insuperq; triginta alia: tamē recordandum tibi est, neminē aliam ab ea quā viuit vitam deponere, neq; aliam deponere quàm eam quam viuit. Itaque idem est longissimum spacium, cum eo quod est breuissimum. nam quod præsens est, id omnibus idem est: quāquam id quod perijt, non sit idem, atq; id quod amittitur. ita temporis punctum esse apparet. Etenim neq; pręteritum aliquis, neq; futurum quicquā amittere potest: quī enim id ei adimatur, quod ne habet quidem? Duo itaque hæc memoria sunt tenenda: Vnum, omnia ab æterno esse eiusedē formæ, atq; circulo reuolui: neque differre quicquam, eadēne centum aliquis, aut ducentis annis, an verò infinito videat tempore. Alterum, quòd is qui diutissimē vixit, & is qui celerrimē moritur, tandem amittunt: eo enim tantū priuantur, quod præsens est, quando id etiam solū habent: quod autem non habetur, id ne deperditur quidem.

Vniuer-

Vniuersa esse sita in opinione: quod patet ex his quę cum Monimo Cynico sunt disputata. Perspicua autē est eius quod dictum est vtilitas, si quis eatenus eius suauitatem admittat, quatenus veritati congruit.

Anima hominis contumelia seipsam multis modis afficit. Primò, cū quantum in ipsa situm est, abscessus quidam, & quasi vlcus mundi sit. Abscedit autem à natura, quando ea quę fiunt, iniquo fert animo: cuius quidem naturæ vna in parte reliquæ singulorum naturæ omnes continentur. Deinde, cū hominem aliquem auersatur, aut lædēdi causa auersatur: hoc est iratorum. Tertio, cū voluptati aut dolori succūbit. Quarto, cū simulat, fisteq; aliquid aut facit aut loquitur. Quintò, cū aliquam actionem aut conatum ad nullum certum scopum dirigit, sed frustra quicquam, nullaq; consequentia agit: cū oporteat etiam minima quæq; ad certū finem referri. Finis autem animanti ratione prædito propositus est, vt rationē atq; legē ciuitatis vetustissimę sequatur. Humanæ quidem vitę tempus, momentū est, natura fluxa, sensus obscurus: totius corporis téperamentum putrescit

- 3 facile, anima vaga est: fortuna quæ sit, difficile est conijcere: fama incerta est. Atq; vt summam rei dicâ, omnia quæ ad corpus pertinent, fluuij naturam habent: quæ ad animam, insomnij & fumi: vita bellū est, & peregrinatio: fama post mortem, obliuio est. Quid ergo est q, rurò hominē possit deducere? Philosophia. Ea verò in hoc consistit, vt genium qui in te est, incontaminatū conserues, atq; illæsum, voluptatibusq; & doloribus superiorem: vt nihil frustra, nihil fictè aut falsò agas: nihil cures, agâne quicquâ alius, aut omitat: præterea, vt ea quæ accidunt, fatòue eueniunt, ita accipias, tâquâ inde missa, vnde tu quoque veneris. postremò, vt placido mortem animo expectes: quippe nihil aliud, quâ dissolutionē elementorū eorū, ex quib. vnūquodlibet animal cōcretum est. Iam si ipsis elementis nihil mali euenit continentibus istis mutationibus, quib. ipsa inter se, alia idētidem in alia vertuntur, quæ'nā causa est, cur de mutatione vniuersi corporis, dissolutioneq; , sinistrum quicquam suspicari debeamus? cū ea secundum naturam fiat. Nihil verò malum est, quod naturà euenit. Hæc Carnunti disputata.
- 4

M. A N-

M. ANTONINI IMPE-

ratoris de Vita sua Liber III.

NON hoc tātū est considerandū, singulis diebus vitā consumi, partemq; eius subinde minorē relinqui: sed & hoc cogitandū, quòd etsi quis diutius sit victurus, incertum tamen est, sit ne suppeditatura eadem intelligētia ad cognoscēdas res, & contēplationem, cuius finis est peritia rerum diuinarum atq; humanarum. Etenim si delirare ceperit homo, spirabit quidem nihilominus, nutrietur, imaginabitur, appetet, reliquasq; id genus facultates retinebit: ea verò vis, qua se ipso vti queat, rationes officij subducere accuratas, quę animo præcepit in ordinē collocare, de eo ipso iam tempus sit vitam relinquendi deliberare, ac si quę alia sunt, ad quę obeunda ratione probè exercitata opus est, ea inquam vis iam antè extincta est. Festinandum est igitur, non ideo solum quòd subinde morti propiores simus: sed & quia rerum intelligētia nos ante exitum vita destituit. Id quoq; obseruandum, ea quę ad pendicis quasi loco adherent his

2
quę natura fiunt, habere nonnihil gratię
& oblectationis. vt cum panis pinfitur,
videmus quasdam particulas eius rum-
pi: quod ipsum etfi quodammodo acci-
dit præter institutum pistoriæ artis, ha-
bet tamen nonnihil decoris, appetitūq;
cibi suo quodam modo excitar. Ficus
quoq; quum maximè maturæ sunt, fa-
tiscūt: itemq; oliuis maturissimis quid-
dam putredini proximum, pulcritudinē
peculiarem addit. Iam spicas deorsum se
flectentes, leonis supercilium, spumam
aprorū ex ore effluentem, multaq; eiuf-
modi alia si quis seorsim consideret, in-
telliget ea etfi longè absunt à pulchritu-
dine, tamen quia rebus naturalibus in-
hærent, & eas consequuntur, eo & orna-
tum his adferre, & delectare. Quamob-
rem qui attentius ea quæ in rerum natu-
ra fiunt mente contemplatus fuerit, ni-
hil non eleganter esse factum putabit, e-
tiam eorum quæ appendicis loco res
naturales consequuntur. Itaque veros
belluarum rictus haud minori cum vo-
luptate aspiciet, quàm quos pictores
& figuli effingunt: vetulæ etiam & se-
nis maturam ætatem, puerorumque a-
mori aptum florem castis oculis intue-
bitur:

bitur: multaꝫ; alia cerner, non apud omnes fidem inuenientia, sed apud hunc solũ, qui naturam, eiusque opera rectè intelligit. Hippocrates cũ multos sanasset morbo, ipse morbo decessit. Chaldæi multis finem vitæ prædixerũt: post, ipsos etiam fatum arripuit. Alexander, Pompeius, & C. Cæsar, cum totas vrbes toties deleuissent, commissoꝫ; prælio multa equitum pedirumꝫ; millia obtruncassent, ipsi quoque tandem vita excesserunt. Heracles, multa de natura rerum, & incendio finem vniuerso allaturo cum disputasset: ipse intercutè aqua distentus, stercore bubulo oblitus, mortem obiit. Democritum pediculi, Socratem cicuta absumpsit. Quorsum hæc? Ingressus es vitam, nauigasti, vectus es: discede. Quod si abeundum est in aliam vitam, equidem ne ibi quidem erit quicquam dijs vacuum: sin omnis sensus adimetur, non iam præterea dolores ac voluptates ferendæ, neque feruendum vasi tantò deteriori. Quinimò quod seruit, id supererit, nimirum mens & genius: cum vas illud terra sit, & tabus. Proinde reliquum vitæ tempus ne absolve de alijs cogitando,

nisi

nisi ad commune aliquod commodum id referatur: alioquin enim interim ab alio negotio detineberis. Nam cogitare, quid hic vel ille agat, quam obrem, quid loquatur, quid cogitet, quid moliat, aut omnino de alijs esse sollicitum: id verò efficit ut euagemur, neque obseruemus eam quæ principatum in nobis obtinet partem. Itaque in serie cogitationum declinanda est vanitas, omniumque; maxime curiositas & malicia. Ad suæ facere te ipsum debes, ut de his tantum rebus cogites, de quibus si quis te subito interroget quid nunc mediteris, confestim liberè possis respondere, hoc aut hoc: nimirum ut statim constet, cogitationes tuas esse simplices, placidas, consentaneas animali sociato alijs, ac negligenti earum quæ ad voluptatem oblectationemue faciant cogitationum, vacuo contentionis, inuidiæ, suspicionis, aliorumque, quæ si te animo agitalle fassus esses, pudore suffundi oportuisset. Vir ad hunc modum compositus, non est cur diutius expectet nomen eius qui in optimorum sit numero. est enim sacerdos quasi, & administer deum, utiturque eo quod in ipso tanquam in sacrario est positum. Id autem hominem

nem præstat purum à voluptatibus, inuiolatum à doloribus, intactum à libidine, inscium omnis maliciæ, certatorem maximicertaminis (ne scilicet ullus eum affectus deijciat) altè tinctum iusticia, ex animo contentum ijs quæ eueniunt, fatæque destinata ipsi sunt: non sæpe, neq; nisi magna & publica necessitate vrgente, de aliorum dictis, factis, aut cogitationibus meditantem. solis enim ijs quæ in ipso sunt ad agendum intètus est, ac quæ à fato vniuersi ipsi sunt destinata, continenter considerat. Nam illa censet honesta & pulcra: quæ verò sibi obtrigerunt, ea bona esse persuasum habet: quippe vniuscuiusque fatum & constat aliunde, & secum aliud adfert. Meminit etiam, omnia ratione prædita esse inter se cognata: esseque hominis naturæ conueniens, vt omnium hominum curam gerat. Existimationem autem non ab omnibus hominibus petendam, sed ijs tantum qui naturæ conuenienter viuunt. qui verò aliter viuunt, hi quales se domi & extra ædes, noctu atq; interdiu gerant, ac quibus se hominibus admisceant, perpetuò memoria tener: ab his igitur laudari se nihil curat, quum ij ne
sibi

sibi quidem ipsis probentur. Ne inuitus accedas ad agendum, neque cœtus humani immemor, neque non bene cogitare, neque patere te retrahi: ne in cogitationibus tuis astutiâ secteris, neque verbosus sis, neq; multa negocia suscipias. Enimuero Deus qui in te inest, præsit tibi, masculo animati, seni, ciui, Romano, ac principi: qui se ita comparauerit, ut ad abitum instructus expectet, quando receptui ex hac vita canatur. Ne iuramento indigeas, neue hominis alicuius testimonio. Hilari esto vultu, ac qui externo ministerio possit carere, eaque quam alij suppeditent quiete. Rectum esse expedit te, non qui lapsus se erigar. Si quid in vita humana inuenis potius iusticia, veritate, temperantia, fortitudine, aut si quid aliud melius est quam animum tuum esse seipso contentum, quatenus præstat ut secundum rectam rationem agas: si inquam, in fato, & ijs quæ abique tuo delectu tibi sunt destinata, inuenis aliquid his quæ dixi præstabilius, eo ut fruaris, toto animo incumbere. Sin eo qui in te est collocatus genio nihil præstantius inuenis; qui & appetitus sibi ipsi subie-

subiecit, & visa examinat, & à persuasionibus sensuum (vt dicebat Socrates) seipsum abduxit, seque Deo submitit, & pro hominibus procurat: si hoc inferiora omnia, & viliora depræhendis, nulli alteri rei locum concede, ne semel ad eam inclinans, posthac proprium illum tuum bonum præferre omnibus rebus nequeas. Nefas enim est, ullam aliam diuersi generis rem bono ratione prædito & effectrici opponi: vt laudem popularem, principatum, diuitias, voluptatum perceptionem: hæc omnia, si vel parùm te ijs accommodare visum fuerit, confestim præualent, & à recta via abducunt. Tu verò, inquam, simpliciter ac liberè id quod est melius elige, ei que inhære: melius autem est, id quod conducit. Atq; hoc ipsum si ea ratione sit vtile, quatenus mentem habes, serua: sin quatenus es animal, repudia, & iudicium integrum retine. Id modò cura, ne quid pro tuo còmodo amplectaris, quòd possit aliquando te compellere ad fallendum fidem, proddendam verecundiam, odium alicuius, suspiciones, imprecandum, simulandù, appetédumue aliquid, quod parietes & velamen-

velamenta desideret. Etenim qui menti ac genio suo, & sacris virtutis eius primas defert, is tragœdiam nullam excitat, non gemit: non solitudinis, non frequentiae hominum indigebit: plerumque; viuet neque; appetens quicquam, neque; fugiens: diuine, an paruo temporis spacio inclusa corpori anima vtatur, nihil omnino curabit. nam etsi continuò migrandum sit, ita facile dissoluetur, vt si ad aliam quandam functionem verecundè ac decenter, obeundam se conferat. Id vnum si per vniuersam vitam obserues, vt cogitationes tuę semper sint de ijs rebus quę ad societatem ciuilem nato animali, ei que; rationis compoti conueniant: nihil vnquam in animo deprauatum, nihil purulentum, nihil contaminatum, nihil fuggillatum inuenies: (neque; verò fatū vitam imperfectam adhuc abrumpit, quę admodum dici posset de tragœdo fabula nondum peracta discedente:) præterea nihil seruile, nihil fucatum, nihil alligatum, nihil abscissum, nihil obnoxium, nihil occultum. Venerare facultatem cogitatricē: in eo enim sunt omnia, vt pars tui principatum obtinens nihil vnquam animo concipiat, quod sit naturę inconueniens,

ueniens, aut cōstitutioni animalis ratione præditi. Illius autem constitutionis est munus, vt à temeritate alieni, cœtui humano adiuncti, dijsq; obsequentes simus. Proinde omnibus proiectis, hæc modò pauca comprēhende, ac memoria tene, quòd vnusquisque tantum id quod præsens est temporis punctum viuit: reliquum vitæ aut iam exactum, aut in incerto positum est. Exiguum sanè tēpus, quod viuit quisq; : perexiguus etiam terræ, in quo viuitur, angulus: etiam longissima post obitum fama, exiguum est, quæ & ipsa per successionem cōseruatur homunculorum mox morituroꝝ, ac ne se quidem ipsos cognoscentium, nedum eum qui iam pridem fato cōcessit. Ad dendum his quæ commemorauī præceptis vnum: nempe eius quæ quouis tempore animo nostro cogitanda accidit, rei definitionem seu descriptionem esse faciendam, quò tecum ipse differere possis, quæ nam sit eius nuda & ab omnibus alijs separata natura, ac qualis: tum quòd proprium eius nomen, quæ item appellationes eorum è quibus ipsa cōflata est, & in quæ dissoluetur. Nihil enim perinde animum magnitudine extollit, ac

vià & verè posse singula quæ in hac vita nobis occurrunt, examinare, atq; eo modo semper intueri, vt vnà deprehendatur, cuiam vniuersi parti vnumquodq; vsui sit, quo in precio habendum ratione cùm ipsius vniuersi, tum hominis qui ciuis est supremæ ciuitatis, ac cuius quasi domus sunt reliquæ ciuitates. Quid est, quibus ex elementis concretum, & quandiu fert natura eius vt permanear, id quod modò cogitationē animo meo attulit? qua porrò virtute ad id vsus erit? scilicet mansuetudine, fortitudine, veritate, fide, simplicitate, ea qua totus ex me aptus sum, cæteris? De singulis ergo dicendum: Hoc diuinitus venit, hoc faci cōnexio, casusq; aut fortuna attulit: hoc profectum est à cognato meo & socio, ignaro quidē quæ'nam esset eius natura: ego autem & noui, & eo secundum legē societatis naturalem vtor æquo animo, iusteq;, simulq; in medijs rebus coniecturam facio vt vnicuiq; suum, vt dignū est, tribuam. Si rectam rationem sequēs, id quod instar agas diligenter, firmiter, æquo animo, neq; instituto negotio alia admisceas, sed tuum genium sincerum cōserues, perinde ac si iam is dimittēdus tibi

tibi esset, atq; ita si perseueres nihil expectans, nihil fugiens, sed eo quod secundum naturam agis, & heroica in dictis factisq; veritate contentus: bene viues. Nemo autem est, qui hoc impedire possit. Quemadmodum medici ad subita mala curanda, in promptu sua instrumenta habent, atq; ferramenta: sic tu ad res diuinas humanasq; præcepta instructa habes, atq; parata: omniaq; etiã minima ita age, vt memineris hæc duo genera inter se esse cõnexa. Neq; enim rem vllam humanã rectè perfeceris, nisi simul eam ad deos referas: neq; contrã. Non erra amplius. nõ enim cõmentarios leges tuos, neq; priscorum Romanorũ & Græcorũ acta, excerptaq; è libris, quæ tibi ipsi in senectute vtenda reposuisti. Itaque ad finem propera, vanasq; spes missas faciẽs, tibi ipsi opem fer, siquidẽ (dum licet) tui rationem habes vllam. Nesciunt quàm multa significet vocabulum furari, sere-re, emere, quiescere, videre quid sit agendum: quorũ hoc non oculis cernitur, sed alio visu. Corporis sunt sensus, animi appetitus, mentis præcepta. Imaginari aliquid, & visum concipere, nobis cũ pecoribus est commune. Moueri appetitus

n 2 explendi

8

explēdi causa, id quidē & belluis cōtingit, & androgynis, & Phalaridi, & Neroni. Porro mentem ducem habere ad ea quæ apparent esse officij, eorum etiam est qui deos esse negant, qui patriam deserunt: qui, simulac fores clausere, nihil non turpe perpetrant. Si igitur reliqua his quæ diximus omnibus sunt communia: reliquum sanè est aliquid, quod proprium sit viri boni: nempe æquo animo ferre ea quæ accidunt, fatoq; ei eueniūt: in pectore collocatum genium nō commouere, neq; turba visorum perturbare, sed quietum seruare, eiq; decenter tanquam Deo obsequi: nihil à veritate alienum loqui, nihil præter iusticiam agere. Quod si nemo hominū credat eum simpliciter, verecundè, ac tranquillo animo viuere: tamē neq; succensebit cuiquam, neq; deflectet à semita ad finem vitæ ducente: ad quem finem venire debet homo purus, quietus, ac dissolutu facilis, & qui nulla vi coactus vltro suo se fato accommodauerit.

M. AN-

M. ANTONINI IMPE-

ratoris de vita sua Liber IIII.

QUæ in nobis inest pars principatum tenens, ea si secundum naturam se habeat, ita ad ea quæ accidunt comparata est: ut quouis tempore facile ad id quod possibile est, & conceditur, se adiungat. Neque enim materiam aliquam sibi propriam subiectam habet: sed ut cum exceptione quadam ad ea fertur quæ proposita sunt, ita id quod offertur ei, pro materia sua accipit, quemadmodum ignis, qui ijs quæ incidunt præualet, à quibus exiguus lychnus fuisset extinctus: at copiosior ignis statim ea quæ ipsi iniecta sunt, sibi accommodat, atque consumit, atque ex ijs ipsis augetur. Nihil agendum frustra, neque aliter quam secundum contemplationem, qua artis defectus cõpleatur. Secessus vulgò quæruntur hominibus, rura, litora, montes: tu quoque soles maxime ea desiderare. Atqui id planè est rudium, & abiectæ sortis hominum. Tibi quacunque visum fuerit hora, licet in teipsum recedere: nusquam enim neque tranquillior,

lior, nec maioris ocij secessus homini datur, quàm ad animum suum: præsertim ei qui intus ea habet, in quæ aspiciens, statim summam animi tranquillitatem reperit: bene nimirum omnibus intus cõpositis. Continèter igitur te eò recipe, ac te ipsum renoua. Breuia autè sint quædam, & elementorum vicem obtinètia, quæ tibi statim occurrant, omniq; te molestia liberent, & remittât nihil indignè ferentem eorum ad quæ reuerteris. Quid enim fers indignè? num hominum improbitatem? Reputa tecû, ita esse statuendum, ratione prædita animantia vnû esse alterius causa natum: tum æquanimitatẽ partẽ esse iusticiæ: item non sua eos peccare voluntate quàm multi exercitis inimicis, odijs, suspicionibus confossi perierunt, ac in cinerem redacti sunt? itaque desine tandem. At molestum tibi est fatû tuum? in mêtẽ reuoca illâ à dissiuētis ratiocinationem: Vel prouidentia, vel atomi, vel alia quibus demonstratum est, mundû instar ciuitatis esse. At quæ corpus attingunt, ea te afficiunt? cogita intellectum, cum semel seipsum collegerit, suamq; vim perspexerit, nõ permisceri spiritui leniter aut asperè moto: præ-

præterea quæ de voluptate & dolore auditu perceiveris, atque illis adfenseris, repete. Sed forsitan gloriola te sollicitum tenet? respice quàm celerrimè omnia obliuione deleantur, quod sit chaos infiniti vtrinq; æui, quàm inanis famæ sonus, quanta inconstantia & incertitudo opinionum humanarum, quàm arcto includantur hæc omnia loco. Quippe punctum est terra, atque huius ipsius quàm perexiguus angulus habitat? quot verò sunt in ea ipsa, aut quales illi qui te sint laudaturi? Proinde memento in hâc (quâ demonstraui) particulam tui recedere: idq; præcipuè cura, ne cupiditate traharis, sed liber mane: resq; ita intuere, vt virum, vt hominè, vt ciuem, vt animal mortale conuenit. Cæterùm ex his quæ tibi inspicienti quàm maximè in pròptu esse debeant, duo sunt: alterũ, q, res ipsæ animã nō cōtingūt, sed extra eam firmatæ persistunt. perturbationes tantùm ex internis opinionib. nascūtur. Alterum, q, omnia hæc quæ cernis, statim mutabūtur, neq; erunt amplius: perpetuoq; cogita, quot iam eorũ mutationib. ipse interfueris. Mūdus quidē rerum in varias subinde formas mutatio est, vita in opinione

consistit. Si intelligentia esse præditum, hominibus nobis inter nos est commune : erit & ratio, ob quam illud nobis adest, communis. sin hæc, etiam ratio quæ præcipit quid agendum sit, quid omit-
tendum, communis erit omnium: proinde & lex. Quod si ita habet, ciues sumus; ergo ciuitatis alicuius participes. Quo relinquitur, mundum ciuitatis loco esse : cuius enim alius ciuitatis dicere possimus communionem esse humano generi? vtrum itaq; ex hac communi ciuitate nobis esse capacib. intelligentiæ, vti ratione & lege, datum est, an aliunde? Vt enim terrenæ mihi à terra aliqua particulæ sunt tributæ, & humor ab alio quodam elemēto, itemq; spiritus, calor, & ignea natura, suis singula à fontib. ad me deriuata sunt, (nihil enim est, quod non & alicunde veniat, & aliquò abeat:) ita & intelligētia nobis alicūde data est. Mors, p̄inde ac vita, arcanum est naturæ opus, ex iisdē elemētis in eadē confusio & mixtio. deniq; non est ea res, cuius pudere aliquē debeat: neq; enim est contra causas animalis mente donati, neque cōtra eius structuræ rationem. Hæc ita, hisq; de causis sūt necessariò : quod qui
feri

fieri nolit, perinde faciat, ac si ficum arborem succo velit carere. Omnino autem memineris, intra breuissimum tempus & tibi fore moriendum, & alterit paulo post, ne nomen quidem vestrum supererit. Tolle opinionem, simul etiã de accepto damno abolebitur cogitatio : hacq; sublata, ipsum etiam damnum non erit. Quod hominem seipso de teriorem efficere non potest, id neq; vitam eius peiorem reddit, neq; lædit, neque extrinsecus, neq; intrinsecus. Natura, vtilitatis hoc necassariò fecit, vt quicquid accadat, iustè accadat. Quòd si diligenter obserues, ita habere inuenies. Atque hoc, dico, non tantum causarum consequentia ita fieri : sed etiam ratione iusticiæ, & ab aliquo, quòd tribuat vnicuique pro dignitate suum. Itaque, vti cepisti, obseruare hoc perge : & quicquid facies, hoc modo age, adhibita bonitate, quomodo verè bonus intelligitur : idque in omnibus tuis obseruationibus. Non ita tibi sentiendum est, quemadmodũ is qui iniuriam facit, vel ipse sentit, vel te existimare vult : sed res ipsæ quid verè sint, perspicce. Semper hæc duo in promptu habenda sunt;

da sunt: alterum, vt id tātum āgas, quod ratio eius partis quę regnum in te & potestatem obtinet legislatoris, te hortatur: idq; propter hominum vtilitatem. alterum, vt si quis adsit, qui te corrigere, & ab aliqua opinione deducere velit, sententiam mutes: modò vt ea mutatio fidē mereatur iusticiæ, aut publicę vtilitatis, aliúsue huiusmodi causa, non voluptatis glorięue gratia facta esse. Ratione præditus es: cur ea non vteris? quid enim præterea desideras, ea suum obeunte officium? Scis te; vt partem, interiturum in eo quod te produxit vniuerso: imò potius facta mutatione assumeris ad mentem eam, quæ est reliquarum origo. Multa thuris grana eidem aræ imposita, vnū altero prius igni corripitur: sed nihil interest. Intra decimū diem, Deus videberis ijs, qui te nunc bestiam & simiam putant: siquidem ad præcepta & venerationem mentis reflectas, neq; cogites vitam tibi in immensos annos prorogatū iri. Mors imminet: ergo dum viuīs, & licet, bonus vt sis cura. Quantum ocij lucratur, qui non videt quid proximus dicat, agat, aut cogitet: sed tantū quid ipse agat, curatq; vt hoc iustum sit & fas? ac qui

ac qui secundum (Agathonem fortè) bonum non circumspicit nigros mores, sed propositam lineam recto, non vago cursu tenet. Qui famæ post mortem cupiditate ducitur, non cogitat quemlibet eorum qui ipsius mentionem sint facturi, mox ipsum etiam moriturum: deinde itidem eum qui huic succedit, idq; eò vsq;, dum omnis memoria per attonitos inani fama, extinctosque homines propagata aboleatur. Quinetiam finge, immortales fore eos qui tui recordentur, immortalemq; tui futuram memoriam. quid ergo id ad te, ne dicam, mortuum? Quid vel viuo tibi laus proderit? nisi ratione cuiusdam dispensationis: omitte enim nunc naturæ munus, huic tempori non conueniens, & de quo suo loco erit differendum. Omne quod pulcrum est ex seipso tale est, atque in se ipso absoluitur, nullamque sui partem habet laudem. Ideo id quod laudatur, eo ipso neque peius fit, neque melius. Idque etiam de ijs intelligi volo, quæ communiori nomine pulcra aut bona dicuntur: vt quæ ex materia fiunt, & artis opera. Id autem quod reuera bonum est, non magis alia quadam re opus,

re opus, ad id vt sit bonum, habet, quàm
lex, veritas, tranquillitas animi, verecū-
dia: quid horum vel si laudetur bonum
fit, vel vituperatione corrumpitur? Sma-
ragdus quidem nisi laudetur, de bonita-
te sua aliquid amittit? quid aurum, ebur,
purpura, culter, flosculus, arbuscula? Si
permanent animi, quomodo eos ab æter-
no capit aer: & quomodo terra ab æuo
vsque humatorum corpora recipit? Quē
admodum hīc corpora cum aliquandiu
in terra delituēre, mutantur, dissipataq;
spacium alijs cadaueribus præbent: sic a-
nimæ in aërem subuectæ, cum aliquan-
diu ibi perstiterunt, mutantur, fundun-
turq;, & ad mentem omnium aliarum
genitricem incensæ adiunguntur, eaq;
ratione alijs aduentantibus locum ce-
dunt. Hoc responderi potest, posito a-
nimas esse corporibus superstites. Neq;
verò tantum multitudo sepulcorum eo
modo corporum consideranda est, sed et
eorum quæ quotidie comeduntur à no-
bis, & bestijs animalium, & sic quodam-
modo sepeliuntur magno numero, ac ni-
hilominus suppeditat spaciū alijs pro-
pter eorum in sanguinem, aerē, ignem-
que mutationem. Ratio autem veritatis
constat,

constat, si materia & causæ inquirantur. Non est vagandum, sed in omni appetitu iusticię ratio habenda: omniq; in cogitatione, certitudinis. Quicquid tibi, ô Natura rerum, conuenit, id omne mihi conuenit, nihilq; mihi vel immaturum est, vel tardum, quod tibi sit rempestiuũ: omne id fructum puto, quod tuæ ferunt horæ. Ex te sunt, & in vnate, omnia: ac in te vnā omnia redeunt. Quidam dixit, ô chara Cecropis vrbs. ego autem de te cur non dicam, ô chara Dei vrbs? Pauca age, inquit, si tibi tranquillitas animi curę est. Nihil est melius quàm ea quę necesse est agere, & quę ratio animalis ad ciuilem societatem nati, ac quo ea modo deligit. Id enim nō modò rectè agēdo, sed & pauca agendo, animi tranquillitatē parit. Nā ex his quę plurima & agimus & loquimur, si quis ea quę non sunt necessaria tollat, is & maiori ocio utetur, & pauciores perturbationes experietur. Itaq; singulis in rebus circūspiciendum, ne quid non necessarium agamus. Ac non modò actiones, sed & cogitationes inutiles sunt vitādæ. ita enim fiet, vt ne actiones quidē superuacaneæ consequantur. Fac periculum, vt tibi boni viri

ni viri vita quadret : eius inquam, qui facto sibi destinata æquo fert animo, quiq; contentus est iustis suis actibus, & placido statu. Vidisti illa, hæc quoque intuere. Non perturba teipsum, sed simplex esto. Si quis peccat, sibiipso peccat. Tibi si quid boni obtrigit, ab initio tibi id facto tuo fuit destinatum. Omnino autem brevis quum sit vita, curandum ut præsens tempus lucreris, rectam rationem & iusticiam sequutus : ac in remissionibus animi sobrius sis. Aut compositus est certo ordine mundus, aut confusio quædam rerum temerè mixtarum, mundus tamen. An cum in te ipso possit ordo locū habere, vniuersum nullo ordine constare dicemus ? præsertim omnibus in eo rebus ita digestis, diffusis, atque inter se affectis. Mores nigri vocantur, mores effeminati, duri, feri, pecorum aut infantium similes, stolidi, fucati, scurriles, cauponarij, tyrannici. Si peregrinus in mundo habetur, qui quæ in mundo sunt, non cognoscit : haud minus peregrinus erit, qui ea quæ fiunt non cognoscit : exul, qui ciuilem rationem fugit : cæcus, qui intelligentiæ oculos clausos habet : pauper, qui alio indiget, neque in se ha-

se habet omnia quæ ad vitam conducunt. Abscessus, siue vlcus mundi est, qui se à communis naturæ ratione seiungit, indignè ferendo ea quæ eueniunt: (ea enim quæ reproduxit natura, omnia fert.) frustum à ciuitate amputatum, qui suam animam à communi & vnica omniũ ratione præditorum mète rescindit. Alius sine toga philosophatur, alius absq; libro, alius seminudus, panesq; se non habere, & tamen insistere rectæ rationi ditans: alius se disciplinis suis non alere, & tamen perseuerare profitens. Tu artem quam didicisti, dilige, in eaq; acquiesce. Reliquam vitæ partem ita exige, vt qui ex animo dijs omnia tua cõmiseris, neq; vllius te hominis vel seruum vel tyrannum constituas.

Considera (verbi gratia) quæ Vespasiani tẽpore euenerint: inuenies homines tum nuptias contraxisse, liberos aluisse, ægrotasse, diem suum obijisse, belligerasse, festos dies egisse, negociatos fuisse, agriculturam exercuisse, adulatos fuisse, præfractos se gessisse, suspicionibus indulsisse, insidias fecisse, quosdam votis mortem vocasse: alios quiritados de præsentē rerum statu, amasse, thesauros colle-

collegisse, consulatus & regna expetijisse. Nonne eorum omnium vita iam abolita est? Rursus ad ætatem Traiani descendere inuenies eadem omnia, atq; eius quoq; ætatis homines mortuos esse. eodem modo si etiam reliquas ætates, & gentes totas consideres, videbis quàm multi cum ad summum contendissent, paulo pòst ceciderint, & in elementa resoluti sint. Præsertim verò hi memoria recolendi sunt, quos ipse cognouisti vana affectantes, cum agere secundum id ad quod natura erant facti, eiq; inhærere, & eo contenti esse cessarent. Id quoque opus est meminisse, in vnaquavis actione rantum versandum, quantum dignitas eius & modus permittit: ita fiet, vt non diutius quàm par sit rebus exiguis immoratus, nullum fastidium contrahas. Vtitata quondam vocabula, nunc interpretationis loco sunt. ita & eorum qui fuerunt olim celeberrimi, nunc quodammodo sunt glossæ: vt Camillus, Cæso, Volesus, Leonnatus, tum paulo pòst Scipio, Cato, inde Augustus, Adrianus, Antoninus: omnia enim hæc euanida sunt, & mox in fabulâ abeunt: mox obliuione omnia obruuntur. Atq; hoc dico
de ijs

de ijs, qui ad miraculum vsq; clari erant: reliqui enim simulatq; animam efflarūt, obsecuri & ignoti facti sunt. Quanquam quid est omnino, cuius sit memoria sempiterna? Omnia sunt inania. Quid est igitur, in quod sit studio incumbendum? Vnicum hoc, vt cogitationes sint iustæ, actiones societatem humanam respiciāt, ratio te nunquam fallat, itaq; sis animo affectus, vt quæcunq; accidunt, ea tanquam necessaria, nota, ab eodem principio & fonte promanantia, approbes. Vltro te fato submitte, patereq; id te ijs quæ ei visum fuerit reb. destinare: omnia in diem sunt, cū id quod recordatur alicuius, tum id cuius sit mētio. Nunquā non considera, omnia per mutationes fieri: neq; vniuersi naturæ quicquā esse vsitatus, quā res mutare & innouare. Omnia enim quæ in natura subsistunt, semina quasi sunt eorū quæ ex illis sunt nascitura: est autem pimiū rudis hominis, existimare ea tātū semina esse, quæ in terram aut matricem deiiciuntur.

Iam morieris: neq; adhuc es simplex, perrurbationum vacuus, nihil suspicans extrinsecus tibi posse damni afferri, omnibus benignus, prudentiā in eo tantum

vt iustè agas positam censens? Intuere aliorum principem partem, ac quæ nam fugiant, quæ sequantur prudentes.

Tuum quidem malum non est in alterius animo positum, neque in conuersione vlla aut mutatione cœli. Vbi ergo? in opinione de malis tua. Nihil igitur malum esse iudica, & omnia bene habebunt. Quòd si corpus, quod animo tuo est proximum, secetur, vratur, suppuretur, putrescat: tamen ea pars quæ iudicare de his debet, quieta sit: hoc est, existimet nihil esse neque bonum, neque malum, quod ex equo potest bono atque malo accidere: nam quod ei qui secundum naturam viuit, ex æquo accidit, id neque secundum, neque contra naturam est.

Afsidue tecum cogita, mundum esse animal quoddam vnum, vnâ naturam, vno animo præditum, quomodo omnia ad eius sensum vnicum referantur, omnia ab eo vnico appetitu mouente agantur, ac omnes res omnium rerum causæ aliqua ex parte sint, tum quis earum inter se contextus & ordo.

Animula es, quæ cadauer gestat: vt Epictetus dicebat.

His

His qui in mutatione sunt, nihil est malum: ut neque bonum quicquam his qui à mutatione existunt.

Ævum, fluctus quidam est rapidus earum quæ fiunt rerum: simul enim vnumquodque & apparet & præterit, & aliud subsequitur, mox item aliud succedet. Omne quod nobis accidit, ita consuetum est, & notum, ut rosa vere, fructus æstate. Eadem est ratio morbi, mortis, calumniæ, insidiarum, omniumq; eorum quæ stultis vel gaudium, vel tristitiam afferunt. Quæ subsequuntur subinde, ea præcedentibus ritè succedunt. Non enim numerus tantum certus est eorum, à sola necessitate dependens: sed & consentanea eorum inter se colligatio, ac quemadmodum certo ordine res inter se sunt coaptatæ, ita quæ fiunt, non successionem nudam, sed mirabilem etiam quandam inter se coniunctionem & necessitudinē ostendunt. Dictum Heracliti semper est memoria tenendū: Terræ mortem scilicet esse aquam, aquæ aërem, aëris ignē, idq; vicissim. Eius quoque exemplum recolendum, qui nesciebat quorsum iter duceret. Et quod cum ratione, quæ vniuersum administrat,

continenter consuetudinem habentes, tamē ab ea discrepant: itaq; in quæ quotidie incidunt, ea noua ipsis & peregrina videntur. Non tanquam si dormiremus, agendum nobis est, & loquendum: in somnis enim tantum videmur nobis agere, aut dicere. Neque imitandi sunt nobis pueri, qui à parentib. suis* hoc est, nudè, sicut accepimus. Quēadmodum si quis tibi Deorū diceret, moriendum tibi aut cras, aut ad diē tertiū: nō iam magno perē tertiū diē crastino prēferres, nisi animi esses omnino abiectissimi. quantū enim est interuallum? Eodē modo iudica nō in magno esse ponendū discrimine, post millēne annos, an verò cras decedas. Crebrò reputa, quā multi medici sint mortui, qui sæpenumero ægrotos inspicientes supercilia contraxerint: quot Mathematici, qui alijs exitum è vita prædicendo se iactauerint: quot philosophi, qui de morte & immortalitate multa asseruissent: quot re bellica laudati, qui multos occiderant: quot tyranni, qui magna cum insolentia tāquam immortales potestate sua vti erant: quot vrbes mortuæ (vt ita dicam) sunt, Helice, Pompeij, Herculaneum, & alię innumeræ. Col
lige

lige etiam, quos tu ipse nosti, vnum post aliū, cuius funus ipse curasset, mortuos: & quod heri fuit piscis, cras erit falsamentum, aut cinis. Momētaneum itaq; tempus à natura esse constitutum, considerandum est, æquoq; animo è vita abeundū: perinde ac si oliua maturitatē consecuta si decidat, arborē quæ ipsam rulit ac genuit, collaudet & gratias agat. Similis esse debes promontorij, ad quod assiduò fluctus alliduntur: ipsum autem persistit, vtcunque vndæ æstuantur circum ferantur. Diceret aliquis, infelicem me, cui hoc acciderit: quinimò felicem me, qui hunc casum sine dolore perferam, & nec præsens frangar, nec futura extimescam. Nam vnicuique tale quid potuit accidere: at non cuiusvis erat sine dolore eum casum excipere. Cur igitur illud potius infortunio, quàm hoc felicitati adscribis? aut cur id infelicitatem hominis appellas, in quo nihil mali passa est hominis natura? an verò damnum tibi humanæ naturæ videri potest id, quod non est contra voluntatem naturę eius? Quid ergo? Num casus iste efficere poterit, quo minus sis iustus, magnanimus, temperans, prudens, circum-

spectus, tutus ab errore, verecundus, liber? aut adimere omnino quicquam eorum, quæ hominis naturæ sunt propria? Proinde quoties inciderit quicquam, quod ad dolorem te prouocet: recordare huius præcepti, Nō illud infortunium esse appellandum, sed felicitati tribuendum, quòd id fortiter feras.

Est quidem ignobile, præsens tamen ad contemnendam mortem auxilium, memoria repetere eos qui vitam in longissimum extraxere tempus. Quid enim hi amplius cōsecuti sunt, quàm ij qui immatura morte sunt abrepti? Vtiq; ipsi etiam defuncti iacēt: Cadicianus, Fabius, Iulianus, Lepidus, alijq; eorū similes, qui cū multos extulissent, ipsi deinde elati sunt. Omnino enim exiguū est spaciū: idq; per quot labores, inter quos, & quali in corpusculō exigendum? Ne igitur mortem pro re difficili accipe. Intuere eius quod retro est æui vastitatem, & eius quod restat immēsā longitudinem: in tāto tempore quid præstat is qui tres ætates, ei qui vixit triduum? Semper breuiorem viā ingredi: breuissima autem est ea, quam natura præscripsit. Itaq; in omni & sermone & actione id sectare, quod

quod est rectissimum. Hoc propositum laboribus, militia, cura rei familiaris, & sollicitudine liberat.

M. ANTONINI IMPE

ratoris de Vita sua Liber V.

MAnè cum grauatim à somno surgis, in promptu tibi sit cogitare, te ad humanum opus faciendum surgere. Itaq; ergo (dices) grauatè accedo ad agenda ea quorum causa natus sum, ac propter quæ in hunc veni mundum? scilicet in hoc factus, vt decumbens in lecto me ipsum calefaciam? Atqui hoc iucundius est. Ergone ad voluptatem natus es, non ad agendum? non vides plantulas, passerculos, formicas, araneas, apes, singula hæc suo intenta officio: tu verò ea quæ sunt hominis obire recusas, neque ad id te confers quod naturæ tuæ conuenit? At verò quiete opus est. Sanè: sed & huic modum statuit natura, perinde vt edendi bibendique. Atqui tu ultra modum & id quod satis est, procedis: in rebus verò agendis intra modum subsistis. Fit hoc eo, quia te ipsum non diligis: alioquin enim & naturam

tuam, eiusque voluntatem diligeres. Et enim alij qui suas artes amant, operibus suis ita incumbunt, vt neque balneorum neque cibi curam habeant. Tu naturam tuam non tanti facis, quanti aut tōmator, aut histrio suam artem, quanti avarus argentum, & inanis gloriæ cupidus gloriolam. Hi enim quarum rerum studio tenentur, dum eas augere possint, cibum & somnum postponunt. At tibi actiones ad societatem spectantes humanam, viliores videntur, minoriq; opera dignæ? Quàm facile est omnem cogitationem quæ animo aut perturbationem afferat, aut non cōueniat, reijcere, & delere, statimque esse in summa animi tranquillitate?

Omnem sermonem & actionem quæ sit secundum naturam, dignam te iudica: neque te auertat ab ijs reprehensio aut sermones aliorum ea consequentes. Sed si quid facto dictūue pulchrum est, id te ne indignum putes. Alij enim aliam rationem, alios appetitus sequuntur: ad quos tibi non est respiciendum, sed recta via eò pergendum, quò & tua, & communis omnium ducit natura: vtriusque autem vna eademque est via. Per ea quæ

quæ sunt secundum naturâ progredior, donec morte finiam: expirans quidem eam, quam inspiro quotidie, animâ: cadens verò in terram, ex qua & semē meū pater, & sanguinem mater, & lac nutrix collegit: quæ me terra tot iam annos quotidie alit cibo ac potu, quæ me calcantē fert, ac tot modis ipsa abutentē.

Austeritatem tuam ut admirentur nō est. Sit sanè: at multa alia, ad quæ te non esse naturâ aptum, dicere non potes. Ea igitur profer, quæ tota sunt in te: integritatem, grauitatem, laborum tolerantiā, voluptatum abstinentiam, animum sua sorte contentum, pauca desiderantem, placidum, liberum, à curiositate & nugis alienum, altitudine præditum. Non sentis, quàm multa possis præstare, de quibus nulla est excusatio naturæ ad ea non apte? & tamen adhuc sponte tua inferius manes. Quid? an te natura parum bene instructa cogit indignari, cunctari, adulari, corpusculum tuum incusare, tuam sortem improbare, leuem esse, animoq;
vagari? non me hercle: sed his omnibus iam pridem ut liberareris malis & in tua fuit potestate. Hoc tantū erat vitij, quod tardioris ingenij, ac qui non facile asse-

queretur ea quæ traderentur, existimari poteras. Sed & hoc exercitatione erat corrigendum, ne subinde cogitares de tua tarditate, néue ea delectareris.

Eorum qui bene alijs faciunt, tria sunt genera. Primum eorum, qui statim exhibito beneficio, statim etiâ quam sint meriti gratiam reputant. Alterum eorum, qui id quidem non faciunt: tamen consciij quid fecerint, debitorem se iam habere cogitant. Tertij quodammodò ne hoc ipsum quidē quod fecere norūt: viti similes, quæ vuâ cū protulit, vt semel suū dedit fructum, nihil præterea quærit.

Equus si cucurrit, canis si venatus est, apīs si mel fecit, satis est. Homo autē si bene fecit, nō reuocatur: sed ad aliud negocium transit, quemadmodum vitis, vt rursus suo tempore vuam producat. In his ne igitur esse debent, quæ aliquo modo sic vt non possint intelligi, id faciunt? equidem. sed hoc ipsum debes efficere vt intelligas. Propriū enim est (inquit) animalis lege sociari, vt sentiat se & societatis causa egisse, & vt velit omnino id eū qui societatis est eiusdem, sentire. Verū est quod dicis: quod autem nunc dicitur, excipe. Propterea ex eorum numero
eris,

eris, quorū antè feci mētionem. Hi enim verisimilitudine quadam probabili abducuntur. Quòd si intelligere vis quidnā sit id quod diximus, ne timeas, ne ob id æctio aliqua societati hominum inferuiens tibi sit omittenda. Atheniensium erat hoc votum: Plue, pluuiam, ò care Iupiter, in agros & cāpos Athenienses demitte. Enimuerò aut nihil est optandū, aut omnino simpliciter, & liberaliter.

Quod dicimus Æsculapium huic equitationē, illi lotionē in frigida, alteri vt nudis pedibus ambulet, iniūxisse: nihil aliud est, cū dicimus, natura vniuersi huic homini morbum, defectū aut amissionē membri alicuius imposuit. Nam vt illic, cum dicimus iniunxisse, intelligitur Æsculapium vnā rem ad alterā ordinasse, verbi gratia, eam rem respectū habere ad sanitatē: ita hic, id qđ vnicuiq; accidet, rationē habet & respectū ad fatū. ita enim hæc nobis accidere & cōgruere dicimus, vt opifices quadratos lapides in muris aut pyramidibus extruendis congruere asserunt, quippe certa eos colloca-tione inter se componentes. Omnino enim vna quēdā est harmonia: atq; vt vniuersū huius corpus ex omnib. corporib. est

est compactū, ita ex omnibus causis Factum suprema causa constat. Id quod dico, etiam rudissimi intelligūt homines: dicūt enim, Hoc fors eius tulit, hoc ei erat impositū. Accipiamus ergo hæc ita, ut illa quæ Aesculapius imposuit: nā & in illis multa sunt aspera, quæ tamen spe sanitatis ferimus. Tibi ergo, eorum quæ communis natura tibi iniunxerit perfectio, similis sanitati iudicetur: atque ita æquo suscipe animo omnia quæ fiunt, etiam si quid durius videatur: quoniam ad id ducunt, quod ratione mundi est sanitas, nempe ad felicitatem. Nihil enim accidisset tibi, nisi in rem vniuersi ita esset: neque enim vna quæuis natura quicquam fert: sed id modo, quod respectum ad id quod ab ea administratur, habeat.

Quare duæ sunt rationes, cur ea quæ tibi eueniunt, æquo debeas animo ferre. Vna, quia fors tua sic ferebat, & tibi destinata erant ab antiquissima causa fatali, habētia ad te certum respectum. Altera, quod ea faciunt ad profectum, & perfectionem, ac permanentiam eius quod vniuerso præest. Totum enim mutatur, si etiam minimam partem continuitatis & cohærentiæ, ut membrorum, ita

ita etiam causarum discindas. Id autem quantum in te est facis, quoties ea quæ tibi obrigerūt, molestè fers, ac quodammodo tollis.

Abominari, animum despondere, ac deterreri non debes, si non vbique tibi successus respódet, secundum recta præcepta agere singula cupienti: sed frustratus conatu, eum redintegrare, & æquo animo pleraq; humana ferre: neq; deber te eius, ad quod redis, pœnitere. Neq; tibi est ad philosophiam, tanquam ad pædagogum, redeundum. Sed vt solent qui ex oculis laborant, ad spongiam & ouū, alij ad cataplasma & perfusionem confugere. Ita enim non opus erit tibi ostendi, vt rectæ rationi obedias: sed in ea ipse acquiesces.

Memento philosophiam ea tantum poscere, quæ natura etiam tua exigit: tu autem aliud quippiam volebas. Vtrum verò horum blandius est? an non hoc pacto decipit voluptas? Vide gratioꝛne sit magnanimitas, libertas, simplicitas, æquanimitas, sanctitas? Quid enim ipsa prudentia sit acceptius, vbi cū animo tuo repures, facultatem quæ scientiam certam, & certis consequentijs nixam
habet

habet, nusquam labi, & ubiq; successum habere?

Res quidem ipsæ in tâta quodammo-
dò versantur obscuritate, vt philosopho-
rû plerisq;, & ijs non ignobilibus, omni-
no percipi posse nihil visum sit: Stoici ta-
men posse percipi, sed planè difficulter,
censuerunt. Estq; omnis nostra assensio
talis, vt falli & mutari possit. quis enim
se non posse errare dixerit? Trâsferitaq;
cogitationes ad ipsas res subiectas, ac vi-
de quàm breues vilesq; sint, quæ etiam à
cinædo, scorto, aut prædone possint te-
neri. Inde transi ad mores eorum, quibus
cum vita degis, inter quos vix est etiam
gratiosissimum perferre: ne dicam, quòd
vix seipsum quis perpeti possit. Tanta
igitur in caligine, sordibus, tantoq; rerû,
têporis, motuumq;, & rerum quæ mouê-
tur fluxu, nò video quid sit esse in hono-
re eximio, aut omnino seria opera di-
gnum. Contrà præstat seipsum confir-
mare, ac mortem æquo animo expecta-
re, neq; moram indignè ferre, sed in his
modò acquiescere duobus: vno, quòd ni-
hil mihi accidet, quod nò sit secundû na-
turam vniuersi: alterum, quòd licet mihi
nihil agere quod còtra Deum geniumq;
sit

fit meum. nemo enim ad hoc me compellere potest. Subinde hoc te ipsum interroga: Quam ad rem nunc vtor animo meo? atq; examina te ipsum: Ea pars, quæ principem vocant, quomodo nunc habet? cuius animo præditus sum? num pueri, num adolefcētis, num mulierculæ, num tyranni, num iumentis, num feræ?

Qualia sint illa quæ vulgò bona habentur, etiam hinc evidens fiat. Si enim animo concipias ea quæ sunt reipsa bona, vt prudentia, vt temperantia, vt iusticia, vt fortitudo: his iam antè reputatis, nihil porrò audies nominari bonum, quod non sub hæc referatur. Quæ verò vulgus hominum bona putat, ea qui antè mente conceperunt, simulatq; nominari audiunt, perfacilè accipiunt: perinde vt appositè dictum, sicut Comicus ait. Hæc est ferè vulgi de differentia bonorum opinatio. alioquin enim haud eò peruentum esset, vt vera bona auersarentur: diuitiarum autè, voluptatis aut gloriæ mentionem ita admitterent, vt scitè atq; vrbane dicta. Progredere ergo, ac interroga, Sit ne in honore habèda & in bonis ducenda hæc: quæ si animo tuo imaginatus fueris, aptè quis dicere possit,
cum

eum qui ista possideat, propter hanc copiam ne vbi quidem cacet habere.

7 Ex forma & materia consto: horum verò neutrum in nihil verteretur, vt neque ex nihilo exitit. Ergo omnis mei pars per mutationem redigetur in aliquam mundi partem, atq; hæc rursus in aliam vniuersi portionem transibit, idq; ad infinitum vsq;. Huiusmodi autem mutatione & ipse exitit, & parentes mei, idq; in infinitum vsque retrò eunti licet dicere: quâquam certis alioquin circuitibus mundus administratur.

8 Ratio, & rationalis ars, facultates sunt sibi ipsæ sufficiētes, suisq; operibus. Progrediuntur à suo principio, ac pergunt ad finem propositum: habent actiones earum à via cui insistent illæ nomē apud Græcos, vt sint *ναρσέβωσις*: nos rectas effectiones dicere possumus. Horum nihil de homine dici potest, quod non ei conuenit, ea ratione qua homo est: Non hæc homo, neq; ipsius natura proficitur: non est ea in humana natura perfectio: Proinde in externis rebus nequaquam erit finis homini constitutus, neq; id bonum quod finem illum absoluit: alioquin hominis partes non fuissent, vt eas despicere:

ceret: neq; laude dignus, qui se ita parat, ut illis non indigeat: neq; qui illis rebus abstinet, bonus dici meretur, siquidem eæ bona essent. Nunc verò tanto quisque melior est, quanto magis seipsum ab illis rebus abstinet.

Talis erit intellectus tuus, qualia sunt ea de quibus subinde cogitas: nam à visis seu cogitationibus illis animus imbuitur. Infice igitur eum ad fiduitate huiusmodi cogitationum, quales sunt: ubi cunque viuere, ibi etiam bene viuere licet: viuere autem licet in aula, ergo etiã bene viuere licet in aula. Item, Alicuius rei causa singula sunt facta. cuius verò gratia vnumquodq; factũ est, ad id fertur: ad qd' autẽ fertur, in eo finis eius est positus: vbi verò finis, ibi etiã bonũ vnicuiq;. Ergo finis animãti ratione prædicto ppositus est, societas. natos enim nos esse ad eã, iam pridẽ est demõstratum.

An verò non euidẽs est, deteriora præstantiorum, rursumq; ex his vnum alterius causa esse? Præstant verò inanimis animata: atque inter hæc ipsa, ea quæ rationem habent.

Insani est, sectari impossibilia. At fieri non potest, quin mali suo more agant.

p Nihil

Nihil cuiquam accidit, nisi ita natura destinarit. Id quod alius iniquè fert, alteri accidit: qui siue ignoratione eius casus, siue ut magnanimitatē ostendat, cōstantiam tueretur, atq; illēsus manet. Iniquum est igitur admittere, ut inscitia & opinio prudentiā superēt. Etenim res ipsæ animū nequaquā attingūt, non intrāt ad eū: neq; mouere, neq; verrere possunt. Solus ipse seipsum ciet: ac quale iudiciū tulerit talia ea quæ accidēre, fiunt.

Alia ratione summa nobis est necessitudo cū homine cōstituta, qua ei benefacere, eūq; ferre iubemur: cū autē irripere cōratur nostras actiones, nō magis ad nos attinēt quàm sol, ventus, bestię. Atq; hi quidē impedire effectū aliquādo possint: animi verò appetitionē & affectum nequeunt, quia hęc exceptionē habent, & conuersionē. Nam omne id quod impedimento fuit effectioni, id animus ad ea quæ præcesserūt cōuertit: atq; eo modo id, quod instituto operi, viæque inite obstitit, ei iam confert aliquid.

Id quod in mundo est præstantissimum, cole. Est autem id, quod omnibus rebus utitur, omnia gubernat. Similiter id quoq; honora, quod in te est primū: nimirum

mirum illi alteri cognatum, quòd & cæteris quæ in te sunt omnibus vtitur, & tuam vitam regit.

Quod ciuitati nullum affert detrimentum, id ne cui quidem nocet. Hæc regula recolenda tibi est, quotiescunq; te læsum aliquâ esse cogitas. Sin ciuitas damno affecta est, ei qui intulit, succensere non debes. Quid neglectum est? Sæpe numero considera, quàm celeriter omnia quæ & sunt & fiunt, abripiantur & euanescant. Etenim & ipsæ naturæ amnis instar in adsiduo sunt fluxu, & effectiones cōtinentibus mutationibus obnoxiae, & causarum infinitæ sunt vices: denique nihil ferè perstat, aut sui simile durat. Iam & præteriti & venturi æui infinita est, in qua omnia abolentur, vastitas. Quî ergo stultitiæ non damnetur, qui in hoc tam exiguo temporis articulo superbit, appetit, aut molestia se affectum quiratur? Vniuersæ rerum naturæ recordare, cuius minimam partem renes: totius æui, cuius breue & momentaneum tibi est attributum spacium: fati cuius perexigua ad te portio pertinet.

Peccat alius quis aduersum me, viderit: suâ habet affectionē, suum actū. Ego

in præsentia id habeo, quod me habere vult cōmunis natura: agoq; id, quod agere me iubet mea natura. Pars animi tui princeps ne inuertatur vllō vel leui vel aspero carnis motu, neq; admittat persuasiones quæ in membris oriuntur, sed circumscribat eas. Quòd si eæ ratione alterius consensus ad intelligentiam efferūtur, nimirum quatenus ea cum corpore copulata est, tum quidem sensui, cum is à natura proficiscatur, reluctandum nō est: opinionioni autem mali aut boni adsentire mens non debet.

Viuentum est cum dijs. Vitam verò cum dijs agit, qui continenter ijs suum animum ostendit, probantē ea quæ ipsi fatum tribuit, agentemq; ea quæ genio placent: quē Iupiter suæ quandam particulā naturæ vnicuiq; præsidē ducemq; dedit: nimirū mentem atq; rationem.

10

Ne irascaris ei qui hircū olet, aut cui anima foetet: nihil enim ad te inde mali redibit. Alæ ipsius & os ita sunt affecta, vt necesse sit hunc odorem inde proficisci.

Ratione, inquis, præditus est homo: ac si scrutari velit, intelligere potest qua in re delinquat. Bene res habet. Proinde
tu,

tu, qui & ipse præditus es ratione, mentem eius tuæ mentis motu excita, doce, commonefac: si enim obtemperat tibi, sanabis eum, neque ira opus erit.

Neq; tragædus, neq; scortum. Iam egressurus, vivere cogitas. ita hîc vivere licet. Quod si tibi non cōceditur, tunc vitæ excede, ita quidem, vt qui nihil mali patiatur, ac fumi instar abeat. Quid hoc rei esse putas? Dum verò nihil me tale abducit, liber permaneo: neque me quisquam prohibet agere, vt volo: volo autem, vt naturæ animantis ratione præditi, & ad cœtum nati, conuenit.

Mens quæ mundum gubernat, societatis rationem habuit: itaque & inferiora præstantiorum causa effecit, & præstantiorum vnum alteri subdidit. Vident, vt subiecerit, coniunxerit, ac vnicuique secundum dignitatem suâ tribuerit: eaq; quæ sunt præstantissima, mutuo consensu deuinxerit?

Quomodo vsus es hætenus dijs, parentibus, fratribus, vxore, liberis, doctoribus, alumniis, amicis, familiaribus, famulis? an in hunc vsque diem in neminem horum re verboue fuisti iniurius?

Reminiscere etiam quæ superaueris,

ac toleraueris: tum fabulam vitæ tibi
iam peractam, reque tuo ministerio de-
functum esse. Quàm multa vidisti pul-
cra? quot voluptates, quot dolores de-
spexisti? quot peruersis hominib. equum
te præbuiſti?

Quamobrem animi artis & discipli-
næ vacui, arte & scientia præditum con-
fundunt? Quem verò animum arte &
scientia præditum vocas? eum qui prin-
cipium & finem cognoscit, & mentem,
quæ per vniuersam rerum naturam pe-
netrat, ac per omnes seculorum cur-
sus definitos atque statos mundum gu-
bernat.

Iam iam cinis erit, & ossa nuda, nihil
præter nomen (siquidem id supererit) rui
restabit. Nomen autem nihil est quàm
sonitus. At ea quæ magni in vita precij
habentur, vana sunt, putrida, exigua, atq;
instar catellorū mordicantium, aut pue-
rorum inquietorum, qui modo rident,
mox plorant. Cæterum fides, pudor, iu-
sticia, & veritas,

12

Climatibus terræ cælum petiere relictis.

Quid ergo restat, quòd te hîc detineat?
sensilia? ne tã fluxa, totq; mutationibus
exposita? an sensus obscuri, & qui facile deci-

decipiantur? animula ipsa, quæ est exhalatio à sanguine? gloria inter huiusmodi homines, inanis illa? Quid ergo aliud operiris, nisi vel extinctionē, vel translationem, idq; æquo animo? Quid interim dum eam occasio adducit, tibi sufficiet? Quid aliud quàm deos venerari & collaudare, hominibus benefacere, eosq; & ferre, & ijs abstinere: quæ extra tuæ caruncule & animulæ sunt posita fines, ea meminisse neq; possessionis, neq; potestatis tuæ esse? Semper potes vti secundis successibus. si recte viæ insistere vis: duoq; hæc obferuare, quæ diuinę menti cōmunia sunt cum hominis, omnisq; ratione præditi animalis animo: vnū non posse te ab alio impediri: alterum, in iusta voluntate & actione bonum esse collatum, eumq; ad finem esse appetitiones dirigendas.

Si hoc neq; mea sit malicia, neq; actio est à mea proficiscēs malicia, neq; cōmunitati dāno est: quid sollicitus de eo sum? quod verò dānū est cōmunis societatis?

Non debemus nos cogitationib. omnino abripiendos præbere: sed opitulari quantum eius fieri potest, & dignum est, etiam si in medio sit defectus: neque id pro damno ducere. ea enim consuetudo

mala est. Sed quemadmodum senex discedēs rhombum alumni poscebat, memor rhombum esse : ita etiam hic, quoniam bonū aliquid fiat in rostris. Heus homo, oblitus es quid hæc sint? sanè: Sed ea in quibus hi studium ponant. Propterea tu quoque stultus es factus? Aliquando utcunque relictus, factus sum felix. Felicitas aut est, ut bonam tibi ipsi sortem vendices : id est, boni motus animi, bonæ appetitiones, bonæ actiones.

M. AN.

ueniens, aut cōstitutioni animalis ratione præditi. Illius autem cōstitutionis est munus, ut à temeritate alieni, cœtui humano adiuncti, dijsq; obsequentes simus. Proinde omnibus proiectis, hæc modò pauca comprehendere, ac memoria tene, quòd vnusquisque tantum id quod præsens est temporis punctum viuit : reliquum vitæ aut iam exactum, aut in incerto positum est. Exiguum sanè tēpus, quod viuit quisq; : perexiguus etiam terræ, in quo viuitur, angulus: etiam longissima post obitum fama, exiguum est, quæ & ipsa per successionem cōseruatur hominū, munculorum mox morituroꝝ, ac ne

M. ANTONINI IMPE-

ratoris de vita sua, Liber VI.

Natura vniuersi suo gubernatori obediens est, ac bene composita: quæ verò eam gubernat mens, nullam in seipsa habet malè agendi causam: quippe nihil ei inest vitij, neq; peccat, neque ab ea quicquam læditur: omnia verò secundum eam fiunt atq; perficiuntur.

Nullò pone in discrimine, algensne an calens, dormituriens an somni satur, malè an bene audiens, moriens an aliud quid agens id facias, quod te decet: quando mors etiam vna est earum actionum, quæ ad vitam referuntur. Sufficit igitur, ea etiam imminente, id quod instat, bene collocare.

Intrò respice. Nullius rei neque propria qualitas, neque id quod ei debetur, te fallat.

Omnia quæ subiecta sunt, celerrimè mutantur, & aut in halitum resoluuntur, siquidem sit compacta eorum substantia, aut dissipantur.

Mens vniuersi gubernatrix scit quomodo se habeat, quid agat, & quam habeat materiam subiectam.

Vlciscendi ratio optima est, ne similis
fias eius qui iniuriam fecit.

Vno hoc te oblecta, inq; vno hoc ac-
quiesce, vt ab vna societatis humanæ tuæ
dæ causâ suscepta actione, ad aliam trā-
seas, Dei memor.

Princeps hominis pars est ea, quæ se-
ipsam excitat atq; ciet: seq; talem, qualē
vult efficit: præstatq; vt ea quæ eueniūt,
talìa, qualia ipsa vult, sibi videantur.

Omnia secundum naturam vniuersi
fiunt: neque enim possunt fieri secun-
dum aliam aliquam, siue extrinsecus
circundantem, siue inclusam, siue foris
suspensam.

Vniuersum aut confusio quædam est,
& contextus fortuitus rerum iterum à
se diuellendarum & dissipandarum: aut
vnitione, ordine & prudentia constat.
Si prius illud verum est, quid est cur cu-
piam inani huic colluiei & mixturæ im-
morari? quid aliud expetendum, quàm
vt in terram vtcunq;, redigar? quid per-
turbor? quicquid egero, tamen dissipā-
tio me corripiet. Sin altero modo res ha-
bet, veneror eum, animoq; cōstanti sum,
& gubernanti mundum confido.

Cum te rerum præsentium status nō-
nihil

nihil perturbat, celeriter ad te redi: neq;
ultrà quàm necesse est, à modo eius quā
instituiſti cantilenæ diſcede. Nam eo fa-
cilis harmoniam tueberis, ſi continen-
ter ad eam reuertaris.

Si tibi ſimul & nouerca & mater eſſet,
illam quidem coleres, & tamen crebrò
ad matrem te reciperes. Eadem eſt tibi
ratio aulæ & philoſophiæ. Quare ad
hâc ſæpenumerò reuertere, & in hac ac-
quieſce, quæ efficit, vt & res aulicæ tibi
tolerabiles videantur, & tu dum in ijs
verſaris, ferri queas. Tale eſt, cùm ſic
cogitamus de cibus & id genus rebus
hoc eſſe piſcis cadauer, illud auis, aut
porci: item, Falernum, ſuccum eſſe
exiguum vuluæ: purpuram capillos eſ-
ſe ouiculæ, modico teſtudinis ſangu-
ine imbutos: tum coitum, inteſtini par-
ui affriktionem, muciq; excretionem,
non ſine conuulſione. Cogitationes
hæ præclaræ ſunt: nam rem ipſam at-
tingunt, ac pertranſeunt, vt qualis ea
ſit, cerni poſſit. His per omnem vitam
vtendum eſt: ac ſicubi res quammaximè
videtur comprobatu digna, regumen-
tis eſt nudanda, vt & eius in conſpe-
ctum veniat vilitas: & id quo ſe oſtenta-
bat, ei

bat, ei adimatur. Etenim fucus, impostor est callidissimus: ac tum maximè in fraudem inducit, cum quis maximè se res ferias & dignas tractare putat. Vide igitur, quid de hoc Crates, quid Xenocrates dicat. Pleraq; eorum, quæ vulgus admiratur, si sub habitu aut natura continentur, ad latissimè patentia genera reuocantur: vt lapides, vt ligna, ficus, vites, oleæ. Quæ sub arctioribus aliquanto, ad animata: vt greges, armenta. Si qua paulò plus haberent gratiæ, hæc ad ea reducuntur quæ comprehenduntur sub anima ratione prædita, non quidem vniuersali, sed quatenus artes tractat, aut alias facultates: aut ipsa per se æstimantur: vt, quidnam esset, possidere multa mancipia. Qui verò animum ratione præditum cum omnibus suis facultatibus, ciuilibusq; cœtus studio veneratur, reliquarum is rerum nullam curat: sed omnibus postpositis, suum animum ita affectum, atque ita se mouentem vt rationi & ciuili societati congruit, cōferuat: cognatoq; genio in hac re inseruit. Quædam iam fiunt, quædam mox existent: quin & eius quod fit, pars iam nunc aliqua euauit. Fluxus & alterationes continenter mundum renouant: quemad-

quemadmodum infinitum æuum temporis adſiduo lapſu nouum ſubinde redditur. In hoc itaque flumine quĩſnam ea quæ præterferuntur, ac quibus inſiſtere non poſſit, honore aliquo dignetur? iſ quidem perinde agat, ac ſi quis vnum de præteruolãtibꝫ paſſerculis diligere incipiat, atque iſ iam è conſpectu eius abierit. Ita ſe & vita vniuſcuĩſque hominis habet, vt halitus à ſanguine ſublatus, & aër inſpiratus. Quale enim eſt quod ſemel animam attrahimus, & efflamus, id quod identidem facimus: tale etiam eſt, quòd omnẽ respirandi facultatem, quã heri aut nudiuſtertius nati accepimus, eò reddimus vnde accepimus. Quòd vegetamur more ſtirpium, respiramus more pecudum & ferarum, quòd viſis afficimur, quòd appetitionis cauſa mouemur, quòd cõgregamur, quòd nutrimur: omnia hæc non maiori ſunt in precio ponenda, quàm quòd excernimus cibi recrementa. Quid igitur honore dignum eſt? num plauſus? nequaquam. Ergo ne laus quidem populi, quæ nihil eſt aliud quàm plauſus linguarum. Sublata igitur etiam gloriola, quid reſtat quod ſuſpiciamus & veneremur? Equidem hoc cẽſeo,

vt

ut quemadmodum facti instructiq; à natura sumus, ita moueamur. Eò nos etiam diligentia opificum, & artes ducunt. Omnis enim ars huc collimat, ut id quod paratum est, aptum sit & idoneum ad opus, cuius operis causa paratum est. Idem quærit vinitor, idem qui pullos equorum domat, idem qui canes educat. Ergo & institutio primæ ætatis & doctrina eò cōtendunt: isq; finis est, quem expetere debeas. Hunc consecutus, nihil est in alijs reb. quod sis tibi quæsiturus. Quod si pergas alia etiã expetere, neq; liber eris, neque tibi sufficies ipse, neq; eris affectuū vacuus: necessariò enim inuidebis, emulaberis, sinistra suspicaberis de his qui illa tibi adimere possunt, insidiaberis ijs qui id quod magni fit à te possidēt. Omnino enim necesse est eū esse animo perturbato, q̄ ista desiderat: sepe etiã deos incusare. Qui verò mētē suā reueretur atq; colit, is & sibi ipsi probabitur, & cum cœtu hominum bene ei conueniet: cūque dijs consentiet, id est, laudabit quæcunque ij distribuunt & ordinauerunt. Infra, super, atque circum te morus sunt elementorum. Morus verò virtutis in eorum nullo est: sed diuiniore quadã, & ad
intelli-

intelligendū difficili via procedit. Vide quid agant homines. Eos qui eodem cū ipsis viuunt tempore, laudare nolūt: ipsi verò à posteritate laudari, magnum existimant: nimirū ab ijs quos neq; viderūt, neq; videbunt vnquā. Id verò haud multo aliud est, quàm si doleret ipsis non à prioris etiā ætatis hominib. se laudatos esse. Nō, si quid assequi industria tua nequis, id à nullo posse apprehēdi homine existima: sed quicquid homo potest, quicquid ei cōuenit, id & tibi cōcedi iudica. In palēstra si quis vnguibus aduersarium laniauit, aut capite incusso ferijt, non indignamur, neque offendimur, neque insidiarum suspectum habemus: cauemus quidem nobis ab eo, non vt ab hoste, neque sinistrum quid de eo suspicamur, tantum placidè eum declinamus. Id fieri debet etiā in reliquis vitæ partibus, vt idem de alijs sentiamus, quod de ijs cum quibus colluctamur: possumus enim (vt dixi) citra suspicionem & odium ab ijs cauere, & eos vitare. Si quis me redarguere potest, & demonstrare, quòd non rectè sentiam, aut agam, læto animo sententiam mutabo: veritatem enim quæro, quæ nemini vnquā damno fuit: dam-

damnum autem facit, qui in errore & ignoratione sua permanet. Ego, quod est mei officij, ago: cætera me non auellunt. Aut enim anima aut ratione carent, aut viæ ignara errât. Animantia rationis expertia, tum omnes eiusmodi res & subiecta, magno & liberali animo sunt vsurpanda tibi: nempe ratione prædito. Hominibus verò, vt ipsis quoq; mente instructis, ratione societatis habita vttere. In omni verò negotio deos comprecare: neque sollicitus esto, quantum temporis spacium tibi ad agendum detur: sufficiunt enim vel tres huiusmodi horæ. Alexander Macedo, agasque eius, mortui in idem sunt redacti. aut enim assumpti sunt ad mentem mundi eam, qua sati sunt reliquorum animi: aut dissipati sunt in atomos, vnus perinde atque alter. Cum animo tuo considera, quàm multa vnico temporis momento fiant in vniuscuiusque nostrum cum animo, tum corpore: ita fiet vt non mireris, quòd longè plura, imò verò omnia quæ in mundo hoc fiunt, simul extent. Si quis à te quærat, quomodo sit nomen Antonini scribendū: nōne singulatim omnes litteras proferres? Quid ergo si qui irascitur, num vicissim

tu quoque stomachaberis? nō potius numerum inibis placidè singularum rerū? Itaq; etiam hīc memento, suis omne officium quibuscūq; constare numeris: quos si imperturbatos seruaueris, neq; indignantibus alijs ipse quoq; indigneris recta via id quod proposuisti, perficies.

Inhumanum esse videtur, hominem impedire, ne ad ea feratur quæ ei vtilia & cognata videntur. Atqui id tu ne faciant prohibes quodammodò, dum iniquo animo fers eos delinquere. Ferunt enim utrique ad id, quod naturæ suæ coniunctū & vtile putant. Sed res non ita habet. Id itaq; ostende eis, & doce citra indignationem. Mors finem imponit sensuum, motus, & cogitationum officijs, animūque à corporis ministerio liberat.

Turpe autem est in hac vita, in qua corpus tuum labori non succumbit, animū tuum elanguescere. Vide ne à præsentī statu deiectus obruaris. Potest enim hoc fieri. Itaq; conserua te ipsum simplicem, bonum, integrum, grauem, apertum, iusticiæ studiolum, piū erga deos, benignum, humanum, ad officium tuendum fortem: annitere ut talis perman eas, qualem te facere voluit philosophia: venera

re deos, salutem hominibus affer. Breue
 est vitę in terra degendę tempus: omnis-
 que eius fructus, sancta animi constitu-
 tio, & actiones communitati hominum
 utiles. Omnia, vt decet Antonini disci-
 pulum, age. Quę fuerit eius in agen-
 do secundum rationem firmitas, quę v-
 bique æqualitas, quę sanctitas, mement-
 to: quę vultus serenitas, ac comitas.
 6
 7 Quantus ille glorię contemptor, quod
 eius in percipiendis rebus studium: cum
 nihil prætermitteret, nisi prius accura-
 tē perspexisset, ac cognouisset. Vt tulerit
 iniuste ipsum repræhēdentes, neque
 conuicium his reposuerit: vt nihil pro-
 peratē aut cupidē aggressus sit: vt calū-
 nias non admiserit: vt diligens fuerit mo-
 rum actionūque examinātor: non ob-
 trectator, non meticulosus, non suspicio-
 sus, non sophista. Quā paucis fuerit
 contentus: vt domo, lecto, veste, cibo,
 famulatu. quā tolerās laborum, quā
 leni animo: vt tempus vsque ad vespē-
 ram propter victus tenuitatem egerit, i-
 ta vt ne excernere nisi consueta hora o-
 pus ei esset. Quę eius in amicitia fuerit
 constantia, & æquabilitas: quomodo
 tulerit eos qui ipsius sententiam liberē
 impu.

gnarent: gauisusq; fuerit, si quis melius aliquid ostenderet. Qua ille deos religione coluerit, citra superstitionem, recordare: vt tibi quoque vltima hora, perinde, atque is fuit, rectè tibi cōscio adueniat. Expergiscere, & teipsum reuoca, somnoq; discusso cogitans quæ te in somnia perturbarint, vigilans ea intueri, vt illa inspexisti. Ex corpusculo & anima consto. Corpusculo nihil interest inter res: neque enim potest discrimen statuere. Rationi autem inter ea discrimen nullum habetur, quæ nō sunt ipsius actiones: has verò omnes in sua habet potestate. Quod ipsum tantum est de presentibus accipiendum, præteritæ enim & futuræ animi actiones, ipsæ quoque nullum habent iam discrimen. Manui ac pedi, dum suum agunt officium, nullus est præter naturam labor: ita homini quoque ea agenti quæ ipsius sunt partium, nullus est præter naturā labor: ergo ne malum quidem. Quot voluptatibus, ac quantis frui contigit latronibus, cinædis, parricidis, tyrannis? Nōne vides, vt qui sordidas profitentur artes, vsq; ad certum finem se priuatis hominibus accommodent? nihilo-

minus tamen suę artis rationem retinet, neq; ab ea decedere volunt. Nónne autē turpe sit, si architectus & medicus magis suę artis rationē reuereatur : quàm suam homo, quę quidem ei est cum Deo communis? Asia & Europa, anguli sunt mundi: vniuersum mare, gutta mundi: Athos, glebula mundi: omne instans tempus, punctum est æternitatis. Omnia sunt parua, mobilia, interitui obiecta: omnia inde veniunt, profecta à principe vniuersi, aut per consequentiam. Etenim rictus leonis, lethalia venena, omniaque maleficia (vt spina, cœnum) pulcrarum & bonarum rerum sunt additamenta. Non igitur ea aliena ab eo quod colis imaginare, sed fontem omnium rerum considera. Qui præsentia cernit, omnia vidit quæ ab æterno fuerunt, & in infinitum vñq; erunt. Omnia enim sunt eiusdē generis, & conformia. Sæpenumero cogita de omnium in hoc vniuerso rerum connexu, mutuaq; affectione. Quodam enim modo omnia inuicem sunt implicata, eaq; ratione amica mutuò. Aliud enim ex alio consequitur, propter constantem motum, ac conspirationem & vnitionem (vt ita dicam) substantię. Qui
bus

bus negocijs addictus es sorte tua, his te accommoda: & quibus te hominibus factum adiūxit, eos amore, idq; vero, prosequere. Organa, instrumenta, vasa, quū id agunt cuius gratia sunt adornata, bene habēt: & quidem is qui ea parauit, abest ab ipsis. At in his quæ natura continentur, remanet, intusq; est vis ea paratrix. itaq; tanto magis honoranda est: & existimandū, si secundum eius voluntatem agere perseueres, omnia tibi secundū mē te esse: idēq; de alijs hominib. omnib. intellige. Quodeūq; ex ijs reb. quæ extrate, neq; in tua voluntate sunt positæ, tibi proposueris, boni vel mali nomine, id si vel ut malū tibi cōtingat, vel si, cū pro bono ducas, adipisci non possis, efficiet ut & deos incuses, & odio habeas homines qui in causa sunt, aut eo certè nomine suspecti habētur, q, vel malum hoc habeas, vel bono careas. Propter hāc rerū differentia, quā ipsi statuimus, fit, ut multa peccemus. Quod si sola ea quæ in nobis sunt posita, bona & mala tractaremus, nihil causę restaret cur aut Deū incusaremus, aut cum hominib. inimicicias suscipere-mus. Omnes ad eundem finem & effectum agimus: pars scientes, & certo or-

dine : pars infcij. Quemadmodum & dormientes Heracletus (ni fallor) dixit esse operarios , qui adiuuent suâ operâ hæc quæ in mundo fiunt. Alius autem alia ratione id opus adiuuat. superuacanea opera est eius qui reprehendit, & re-niti conatur ijs quæ fiunt, eaq; rescinde-re: nam & hoc vtitur mûdus. Proinde a-nimum aduerte, in quorû tu te numero reputes. Nam administrator huius vni-uerfi, vtiq; te vtetur rectè, & accipiet te inter cooperarios. Tu verò ne sis huius- modi eorum pars, qualis est in fabula vi-lis ille & ridiculus versus, cuius mentio-nem Chrysippus facit: Sólne pluuię mu-nia obire cupit, aut Æsculapius terræ fru-gem ferentis? Quid verò sidera, an' nō di-uerfa quidem singulis est actio, quæ ta-men ad commune opus conferat? Quod si de me & his quæ mihi euenire debue-runt, dij consultaerunt, rectè nimirum mihi consuluerunt. Nam Deum sine cōsi-lio agentē ne cogitare quidem facile est: quæ aut fuisset causa, propter quam mälè mihi consultum voluisset? quid inde ad deos, & ad vniuersum (cuius maximè habet rationem) fructus rediisset? Sin de me priuato nihil consultaerunt, at de vniuerso

vniuerso vtrique rationes duxerunt: ex quo cum ea consequuntur quæ mihi eueniunt, non debet me eorum pœnitere. Sanè de nulla re eos consilium inire, impium est credere: aut ne sacrificandum, ne precandum, ne iurandum quidem, neque quicquam eorum faciendum, quæ singula tanquam cum præsentibus & vnâ viuentibus dijs agimus. Sed tamen si nihil illi de nobis statuerunt, licet mihi de meipso consilium capere, ac de mea utilitate deliberare. Vtile autem est vnicuique id, quod est naturæ eius & constructioni consentaneum. At natura mea rationis est compos, & ciuili cœtui accommodata. Ciuitas mihi est & paria, quatenus quidem Antoninus sum, Roma: quatenus homo, mundus. hæc igitur tantum mihi sunt vtilia, quæ his ciuitatibus conducunt. Quæ singulis eueniunt, ea profunt vniuerso: id erat satis scire. Sed & hoc addendum, quòd si animaduerrere velis, vbique videbis: quæ homini, aut alijs hominibus * Sed nunc vocabulum Vtilis accipiamus latius, vt etiam medijs rebus pateat. Quæ in theatro aut similibus locis vides, ea quum semper eadem spectentur,

& vniformia, ſpectaculi ſatietatem aſſe-
runt. Id etiam de tota vita ſentiendum.
Omnia enim ſuperiora & inferiora ea-
dem ſunt, & ex iſſeſem cauſis extiterunt.
Quò uſq; igitur? Adſiduò omnis generis
homines conſidera, qui ex omnis gene-
ris profeſſionibus & nationibus mortui
ſunt: ita ut etiam uſque ad Philitionem,
Phœbum, & Origanionem deſcendas.
Hic ſanè cogitandum, idem euenturum
nobis, quod accidit tot eloquentibus
oratoribus, tot grauib. philoſophis: He-
racleto, Pythagoræ, Socrati: tot Heroi-
bus prius, deinde tot ducibus, tyranniſ-
tum Eudoxo, Hipparcho, Archimedi, a-
lijs acutis ingenijs, magnanimis, labo-
rioſis, callidis, contumacibus: his ipſis
qui caducam hanc & in dies durantem
vitam hominum ſubſannarunt, ut Me-
nippo & ſimilibus. Hos omnes cogitan-
dum eſt dudum eſſe mortuos: quid au-
tem mali inde habent? Quid hi, quorum
ne extant quidem nomina? Vnum hoc
ſummi eſt precij, veritate & iuſticia ſer-
uata, mendacibus & iniurijs hominibus
placidum viuere. Cùm teipſum oble-
ſtare vis, cogita virtutes eorum qui vi-
uunt tecum: ſtrenuitatem eius, illius
vere-

verecūdiam aut liberalitatem, aut aliud quippiam. Nihil enim est, quod tantam afferat læticiam, quantam similitudines virtutum in eorum quibuscum viuimus moribus expressæ, ac sese confertim offerentes conspectui. itaq; in promptu habēdæ. Non iniquè fers, tot libras te appendere, & nō trecentas: ita etiam quod annorum certum, & eo nō maiorem viues numerum, indignari non debes. Etenim vt corporis tantam, quanta tibi est tributa, portionem probas: ita & de tempore annitendum est, nobis vt persuadeamus. Etiam inuitis hominibus, id agendum non est, quod iusticiæ ratio iubet. Quod si quis vi te impediat, transi ad æquanimi-
tatem, eoq; impedimento ad alterius virtutis opus abutere: memor, te cum exceptione quadā instituere actionem, neq; ea appetere quæ fieri nequeāt. Itaq; is fuit impetus animi cui: cui satisfiat, si id cuius causa citatus es, consequatur. Gloriæ cupidus, alienam actionem pro suo bono reputat. voluptuarius affectionem, qua ipse afficitur: mente verò præditus, suam actionem. Licet etiam nihil de his existimare. ipsæ enim res non sunt eius naturæ, vt iudicium nostrum

efficiant. Adsuefac te, vt alio docente cogitationes non aliò diuertas, sed totus animo dicentis sis intentus. Quod aluea ri nò prodest, id ne api quidem prodest. Si nautæ malè gubernent, aut non rectè curentur ægroti, dicunt: Alius erat quærendus, cui me committerem: aut, quomodo hic salutem nauigantibus vel ægrotis sanitatem afferrer? * Quàm multiam vnà cum his, quibuscum in mūdum venerunt, ex mundo excesserunt? Morbo regio laborantibus mel amarum videtur: morsis à rabida bestia, aqua est timori: pueris spherula pulcra est. Quid ergo irascor? aut tibi minor vis videtur esse falsitatis, quàm bilis apud isticum, aut veneni apud morsum à rabioso animalis? Nemo prohibebit, quin secūdum rationem tuæ naturæ viuas: neque tibi quicquam accidet, quod sit contra rationem vniuersi. Quales sunt illi, quibus cupimus placere: aut propter quid, quod eis supersit, aut per quas actiones? quàm celeriter æuum omnia absconder:

imò quàm multa iam
nunc occultauit?

M. ANTO-

M. ANTONINI IM.

*peratoris de Vita sua,**Liber VII.*

Quid est malicia? id, quod sæpenu-
mero vidisti. Et quicquid omni-
no acciderit, expedit in promptu te habe-
re hanc regulam, sæpe id esse à te visum.
Omnino si superiora & inferiora animo
repetas, inuenies omnia eadem esse: quo-
rum plenæ sunt priscae, mediæ, recentès-
que historiæ, & vrbes, & domus: nihil no-
uum est, omnia vsitata, & breui durantiã
tempore. Neque verò alia ratione extin-
gui possunt opiniones, quàm imagina-
tionibus, quæ ijs respondent, abolitis:
quas quidem vt continenter resuscites,
in tua est positum potestate. Possum de
re oblata existimare, id quod oportet: si
hoc possum, quid est cur animo pertur-
ber? Quæ sunt extra mentem meam, ni-
hil omnino ad eam attinent. Hoc modo
affectus, rectus eris. Reuiuiscere potes:
nam si res quas antè vidisti, rursus apud
animum tuum contempleris, exactam
vitæ partem quasi reperes.

Inane pompæ studium, fabulæ scenicæ,
greges,

greges, armenta, velitationes, ofsiculum catello proiectum, aut esca in piscinam iniecta, formicarum labores, & onerum gestationes, murium perterritorum discursus, simulacra nervis tracta vt semoueant. In his igitur oportet animo placido & non elato consistere: & intelligere, tanto vnumquemq; dignū esse, quanto ea in quibus studium suum is posuit. In oratione singula verba: in ijs quę sunt singulę appetitiones sunt animaduertendę. atq; hic statim videndum, quam ad finem eę referantur: illic, quid significant.

/ Sufficitne intellectus meus ad hanc rem, an secus? Quodd si sufficit, vtor eo ad rem propositam tanquam instrumento mihi ab vniuersi natura concesso. Sin contrā, aut eam rem alteri cuidam, qui melius id possit, perficiēdam relinquo, præsertim si alioquin id agere officiū meum nō iubet: aut ipse perago pro virili mea, adsciro mihi auxiliario, cuius opera mea mens id efficere possit, quod in præsentia sit commodū, & societati hominum conducatur. Quidquid enim vel solus vel cum alio ago, id omne eō est dirigēdum, vt in publicum vtile sit atque congruat.

(Quam

(Quàm multi quondam fuere celebres, quorum nunc fama est obliuioni tradita? quàm multi etiam horum qui illos celebrauerunt, è medio sunt sublati?)

Ne ducas tibi pudori, si cuius auxilio usus es. Propositum est enim tibi id agere, quod sit tuarum partium: perinde ac militi in oppugnatione murorum. Quid ergo faceres, si tu claudicans, solus conscendere propugnaculum nequires: ab alio adiutus posses?

Ne te perturbent futura. Nam si ita usus erit, peruenies ad ea eadem instructus ratione, qua nunc in praesentibus vteris.

Omnia inter se sunt complexa sacro nodo, neq; quicquam ab altero est alienum. Ordine enim omnia certo sunt disposita, ut vnum eundemq; mundum exornent. Mundus ex omnibus constat vnus, vnusq; per omnia diffusus est Deus, vna natura, vna lex, vna ratio communis omnibus ratione praeditis animantibus, vna veritas: siquidem & vna est perfectio eorum quae eiusdem sunt generis, eiusdemq; participia rationis animantium.

Omne id quod materia constat, celerimè in vniuerso aboletur: omnis causa
celer-

celerrimè in rationem vniuersi adsumitur: omnium rerum memoria quàm primum æuo confunditur.

Ratione prædito animali eadem actio & secundum naturam est, & secundum rationem.

3 Rectus, an qui erigatur? * Quam rationem in vnitis & compactis corporibus habent membra, eam obtinent ratione prædita animalia in diuisis, præparata ad vnā quandam actionem. Hoc eo magis animum tuum tanger, si crebrò tibi ipsi dicas: Membrum sum eius, quod est ex ratione præditis conflatum, corporis. Si autem dicas te esse partem, nondum ex animo diligis homines, nondum ex beneficentia delectationem capis, quam verè apprehēdat animus tuus: adhuc decori tantum causa ita agis, non ut in te ipsum beneficium conferens.

Sanè alijs quæcunq; accidunt, eorum est, si velint, ea culpare: quoniam pati aliquid ab accidente eo possunt. Ego quidē rebus mihi contingentibus, nisi in malis eas ducam, nihil lædor: & licet mihi ea non putare mala.

Quicquid alij loquantur & faciant, me quidem oportet esse bonum, haud
ali-

aliter quàm si aurum vel smaragdus vel purpura semper ita diceret: Quicquid alij dicant, aut faciant, smaragdum esse oportet me, colorem seruare meum.

Mens ipsa seipsam non perturbat: hoc est, non affert sibi ipsi vllam cupiditatem aut metum. Si quid aliud est quod possit eam terrere, aut dolorem afferre, faciat sanè: ipsa quidē per se nulla opīnionē sibi hos motus affert. Corpusculum verò ipsum curet, si potest, ne quid pariat, dicatque, si quid patitur. Animo nullus merus, dolor, aut opīnio horum accidere potest. neq; enim ei sunt habitus ad hæc. Per se nulla re mens indiget, nisi seipsam indigam faciat: itaq; & perturbationis, & impedimenti exors per se est, modò nō ipsa sese pturbet aut impediatur.

Felicitas est bonus dæmon, seu bonū. Quid igitur tu hic agis phantasia? vnde venisti: non enim te opus habeo. Sed venisti secundum pristinam consuetudinem: non tibi succenseo, saltem abi.

Si quis mutationem timet, is cogitet absque ea nihil fieri posse, neque esse ea quicquam naturæ vniuersi amicus. An tu lauare posses, nisi ligna mutarentur? aut ali, nisi nutrimento mutato? aut quid
nam

nam aliud vtile potest absq; mutatione fieri? Non ergo vides etiam tui mutationem earum similem esse, ac perinde necessariam vniuersi nature? Per vniuersam naturam, tanquam per torrentem, transeunt omnia corpora, vniuerso ipsi cognata, & eius operum adiutoria, vti & nostra inuicē sunt membra. Quot Chrysippos, Socrates & Epictetos æuum iam deglutijt? Idem de omni re & homine tibi ad animum accidat.

Vnum hoc me sollicitum tenet, ne quid faciam quod hominis cōstitutio aut nolit factum, aut alio modo vel tempore factum velit.

Propediem erit, vt & tu omnium rerum obliuiscaris, & nulla sit vsquam tui memoria.

Proprium homini est, vt etiam eos diligat qui peccant. Fiet hoc, si in mentem tibi veniat, esse eos tibi cognatos, imprudentia & inuitos peccare: paulo post & te & illum qui peccauit moriturum: idq; potissimū, non læsum te ab eo. non enim eius peccato tua mens deterior, quàm fuerat, facta est.

Natura mundi ex vniuersitate, tanquā è cera, modò equum finxit: mox eo confuso,

fuso, materia ista ad fabricam arboris vasa est, deinde ad homûculi, inde ad aliarum rerû. Harum singulæ quàm brevissimò durarunt spacio. Atqui arcula vt si compingatur, nihil est mali: ita ne si dissoluatur quidem. Irati vultus omnino est contra naturam, quando sæpius immoriendi sit prætextus: aut ad extremum extinctus est, vt omnino inflamma-
 ri non potuerit. Hoc ipso intelligere labora, iram à ratione esse alienam. Nam si etiam sensus peccati nullus erit, quæ erit viuendi causa?

Quæcunq; vides, ea iam iam à gubernatrice mundi natura in alias, rursusq; et deinceps in alias mutabuntur formas: vt semper recens sit mundus.

Si quis aliquid contra te deliquerit, statim cogita quânam boni vel mali opinionè peccauerit: id enim si cernas, misereberis eius, ac neq; miraberis, neq; irascêris. Nam aut ipse idem quod is bonû putas, aut aliud quiddam eiusdem generis: venia ergo danda. Sin tu secus de bonis et malis iudicas, eo placabilior eris ei qui falsus. Non de ijs quæ absunt, tanquam de præsentibus cogitandum est: sed præsentium ea, quæ sunt aptissima,
 r deligen-

deligenda sunt: illorumq; causa memoria repetendum, quānam ratione fuissent quærenda, siquidem abfuissent. Caue tamen præsentia aded probes, vt etiā in honore ea habeas, ac si quando absint, perturbaberis. Intra teipsum vertere. Hæc est natura mentis, vt iustè agens, in hocq; acquiescens, nihil extra se quærat. Aufer visa, inhibe motum neruorū, circumscribe instans tempus, cognosce id quod vel tibi vel alij accidat, diuide subiectum in materiam & formam, cogita de postrema hora.

Quod peccatum est, ibi cessat, vbi peccatum subsistit. Intendendus est animus ijs quæ dicuntur, mente penetrandum in causas & effectus.

4 Exorna teipsum simplicitate & verecundia: eoq;, vt quæ sunt medio inter virtutē & vitium loco, in nullo ponas discrimine. Dilige humanum genus, obsequere Deo: is enim ait omnia fieri certa lege. Quod si diuina sunt etiam elementa: satis est meminisse, hæc omnia certa lege cōstare, aut admodum pauca secus.

Mors est aut dissipatio, aut indiuiduarum particularum secretio, aut exinanitio, aut extinctio, aut migratio.

Dolor

Dolor si sit intolerabilis, mortem affert: diuturnus ferri potest: interimq; animus suam retinet tranquillitatem, neque fit deterior. At parres dolore confectæ, ipsæ querantur, si quidem possunt.

Hominum opiniones de gloria intue re, quales sint, quid propositum habeât, quid fugiant.

Vtq; in littore maris arenæ cumuli alij super alios appulsi, priores occultant: ita in vita quoq; , priora à subsequenti bus celeriter absconduntur.

Platonicum: Qui igitur animo est præditus alto, & cognitionem habet omnis temporis, omnisq; naturæ, an tu cum existimas hominis vitam magnum putare aliquid? Nequaquam, respondit ille. Ergo, inquam, ne mortem quidem in malis ille reputabit? Minime verò.

Antisthenicum: Regium est, malè audire, cum bene feceris. Turpe est, vultum obsequi intellectui, seq; componere ita ut is iubeat: cum ipse intellectus seipsum non componat, atq; ornet.

Nam rebus irasci, nihil sanè expedit:

Iram curant enim nostram nihil.

Dijs lethi ignaris, & nobis gaudia dones.

Frugiferam uti spicam meæ vitæ metam.

* Atq; hoc quidem esse, illud non.

Quòd si dii me, liberosq; negligunt,
Ratio est & huic.—

Mecum enim est Bene & esse, & iusticia. Non vnà lugere, neq; tremere.

- 6 Platonica: Ego autem haud iniuria huic ita respōderim: Nō rectè dicis, ò homo, si puras esse vel vitam vel mortem aliquo in discrimine ponendam ei viro, qui vel alicuius sit precij: ac non id potius vnum considerare eum inter agendum, iustène an iniustè agat, & officiūne faciat viri boni, an verò secus. Reenim veritas, ò Athenienses, ita habet, vt quo quis loco seipsum constituerit, existimans ita optimum esse, aut à magistratu eò collocatus fuerit, ibi (mea quidem sententia) persistere debeat, ac quoduis periculum subire: neque mortem, vel ullam aliam rem turpitudine grauiorem ducere. Sed heus tu, vide, ne animi magnitudo & bonum aliud quidpiam sint, quàm seruare, & seruari. Neque enim concedendum est, eum reuerà virum dici mereri, qui quantocunq; tempore viuendum, neque rationem vitæ habendā putat: sed eum, qui de his cura Deo commissa, credens ijs qui dicunt, non posse farum
- 7

fatum ab villo euitari, id considerandum porro ducat, quānam ratione tempus vitæ cōcessum sibi quā optimè exigat.

Cursus siderum considerare expedit, quasi eos comitaremur, & elementorum mutuae mutationes crebrò cogitandæ. Hę enim cogitationes vitæ humilis sordes abstergent. Bene est à Platone hoc dictum : Etiam cū de hominibus loquimur, intuendum est in res terrenas. Etenim qui memoria altius repetierit hominum congregationes, exercitus, agriculturas, nuptias, pacta, ortus, interitus, iudiciōrum turbas, vastitates regionum, varias Barbarorum gentes, ferias, luctus, nundinas : in summa, qui colluuiem illarum, & ex contrarijs compositum præteritorum aceruum, tantasque imperiorum mutationes recoluerit, is etiam futuram præuidere poterit. Quippè eandem hæc habent cum præteritis formā, neq; alio possunt modo fieri. Itaque etiam idem est, quadraginta, an decies milium spacio annorum, vitam humanam examines. nihil enim amplius videbis.

Ex terra enim nata, in terram redacta sunt : quæ verò genus traxerunt cælitis,

rediere ad æthereū polum: siue hæc quæ
dissolutio complexuū, quibus atomi iun-
guntur, siue elementorum passionis ex-
pertium dissipatio.

Cibisq; potuq; & magicis adeò artibus

Auertimus curram, & mortis fugimus viam.

Flantem diuinitus auram

Opus est tolerare laboribus,

Luctu, lachrymisq; calentibus.

8

Est aliquis te peritior lucte: quid tum?
at non societatis humanæ studiosior est,
non verecundior, non ita commodè fert
ea quæ accidunt, non ita mitis hominū
peccatis.

Vbicunq; potest aliquid perfici, secun-
dum cōmunem dijs & hominib. ratio-
nem, ibi nihil est mali. Nam vbi vtilita-
tem consequi licet actionis, quæ recta via
procedit secundum constitutionem ho-
minis: ibi non est verendum, ne quid
subsit damni. Vbiq; & semper in tua est
manu positum, vt ea quæ in præsentia ti-
bi acciderunt, & approbes piè, & cū ho-
minibus qui tecum sint iuste agas, & vi-
sa oblata artificiose examines, ne quid
non satis perceptum admittatur. Noli
aliorum mentes circumspicere: sed eò
rectà intueri, quò te natura ducit cū
vni-

vniuersi, per ea quæ tibi eueniunt: tum
 tua, per ea quæ tibi ad agendum sunt pro-
 posita. Id autem vnicuiq; ad agendum
 proponitur, quod est eius constitutioni
 consentaneum. Porro ita constituta sunt
 & comparata singula: reliqua quidem
 omnia eorum causa, quæ mente sunt præ-
 dita, nimirum deteriora præstantiorum
 causa: ratione autem præditorum, v-
 num alterius causa factum est. Primas
 igitur inter partes ex quibus homo con-
 stat, ea pars obtinet, quæ societatem hu-
 manam respicit: alteras ea, qua sibi à per-
 suasionibus corporeis ille abstinere. Ra-
 tione enim & intellectu prædicti motus
 proprium est, seipsum circumscribere, &
 neq; sensitivæ neque appetitivæ motio-
 ni succumbere: harum enim utraq; etiã
 brutorum est. At intellectiva principa-
 rum obtinere, neq; ab illis regi vult: nec
 iniuria, quippe cuius natura ferat, ut o-
 mnibus reliquis ipsa utatur. Tertium est,
 vacuitas temeritatis & erroris: quibus
 intenta pars princeps, rectè progredia-
 tur, suis contenta.

Tanquàm mortuo, & cui hastenus
 tantum vitæ usura fuerit concessa, quod
 superest, viuendum tibi erit secun-

dum naturam, tanquam ex abundanti.

Tu solus ea diligēs quę tibi fatum iniunxit, eo contentus esto. Quid enim magis congruum, quàm vt singula eueniūt, statim eos ante oculos habere, qui cum eadem ipsis euenissent, indignati sunt, nouitatem rei mirati, & repræhenderūt ea. Vbi nunc ij sunt? nusquam. Quid ardet te eorum similem esse velle? ac non potius alijs suum morem relinquere: ipsum in hoc esse, vt rebus tuis bene utaris? Idq; poteris præstare, nec deerit materia: modò animaduerte, & stude, vt tibi ipsi in omnibus actionibus videaris honestatem consecutus. Vtriusq; verò actionum finis recordandum est. Intrò respice: intrus est fons boni, semper scarueris, siquidem semper fodias.

Corpus constare, ac neq; motu neque habitu dissolutum esse debet. Sicut enim mens efficit, vt vultus sit compositus & aptus, ita de toto corpore vt tale sit, annitendum est. Omniaque hæc curandum est, vt ne ostentationis causa simulata sint.

Viuenti ars palæstricæ est quàm saltatoricæ similior: eo quòd ipsa quoq; curat, vt ad ea quæ incidunt, neque antè sunt præ-

præcognita, parata sit, & à casu turū hominem seruet.

Adfiduò inquire quales ij sint, quos testimonium de te ferre vis, ac quæ eorum sint mentes. Ita neq; eos qui inuoluntariè peccant culpabis: neq; testimoniū egebis, si in ipsos fontes inspicias, unde ij opiniones suas, appetitionesq; hauserunt. Omnis animus, inquit ille, nō sua sponte priuatur veritate: idem sentiendum de iusticia, temperantia, benignitate, omnibusq; similibus. At necessarium est quàm maximè, id te nunquam non meminisse; ita enim erga omnes eris mitior.

De omni dolore in promptu sit tibi cogitare, eum neq; turpem esse, neq; mentem gubernatricē reddere deteriorem. quippe hæc neq; ratione materiæ, neq; societatis humanæ damnum accipit. In maiori autem dolorum numero etiam Epicuri dictum prodest, Eum neq; intolerabilem esse, neq; æternum: siquidem finium recorderis, ac non præiudicium feras. Id quoq; recordare: multa cum eandem habeant cum dolore naturam, tamen occultè modò molesta esse: vt dormiturire, æstum ferre, nauseare: quorum

aliquod si molestè fers, dic tibi ipsi, Eæ
dolori succumbis.

Vide ne ita afficiaris contra inhumano-
nos, vt homines contra homines.

Vnde nobis constat Socratem fuisse
illustrem, & meliori constitutione præ-
ditum? Non enim satis est eum clariori
morte occubuisse, aut peritiùs cum so-
phistis disputasse, & patientiùs in frigo-
re pernoctasse: & Salaminium abducere
cum esset iussus, fortiter repugnasse, ac in
vijs maiestatem vultus præ se tulisse, de
quo maximè dubitari potest an verum
id fuerit. Sed hoc considerandum est, quo
animo fuerit Socrates, an potuerit con-
tentus esse, si iustum se hominibus præ-
beret, ac pium erga deos: an neq; teme-
rè ob aliorum maliciam sit indignatus,
neq; vilius inscitie subseruiuerit: an nihil
eorum quæ ei vniuersi natura attribuis-
set, tanquã peregrinum aut intolerabile
acceperit, nunquã ne affectibus carnis
consentientem mentem præbuerit.

Non ita cõfudit omnia natura, vt non
liceat circûscribere seipsum: & quæ sunt
propria cuique, ea ipsum in sua retinere
potestate. Admodum enim possibile est,
vt quis diuinus vir fiat, ac à nemine co-
gnosca-

gnoscat. Huius semper memento: atque huius etiam, quod vita beata in paucissimis rebus est posita. Neque quia desperasti te dialecticum aut physicum futurum: iccirco, etiam liberum, pudicum, sociabilem, Deo quæ obediens te fieri posse diffide.

In maxima animi voluptate licet vivere, tutum ab omni vi, utcumque omnes quæ volunt contra nos clamitent: etiam si corporeæ huius molis membra à feris lanientur. Quid enim obstat, quo minus interim mens seipsam conseruet in tranquillitate, veroque de rebus præsentibus iudicio, & usu eorum quæ sunt præ manibus expedito: ita quidem, ut iudicium rei subiectæ dicat, Sanè tu natura tua hoc es, etsi aliud videris: utque usus dicat rei oblatæ, Ego te querebam. semper enim id quod adest, materia mihi est exercendæ virtutis rationalis & ciuilis, omninoque virtutis humanæ aut diuinæ. Omni enim id quod accidit, Deo est aut homini familiare, neque nouum, neque intractabile, sed consuetum & tractabile.

Perfectio morum hoc præstat, ut omnem diem tanquam supremum agas, nihil tremas, nihil torpeas, nihil simules. Dij
cùm

cum sint immortales, tamen non indignè ferunt, quòd in tam diuturno æuo semper omnino tot improbos homines perferre debeant: quinimò illorum curam summam gerunt. Tu autem qui iam cessabis viuere, desperas, idq; vnus è numero malorum. Ridiculum est, te nò fugere tuam ipsius maliciam, id quod potes: aliorum velle fugere, quod non cõceditur tibi.

Quicquid rationalis & ciuilis tua vis inuenerit neq; rationi consentaneum, neq; ad societatem conducens, id rectè ea indignum iudicabis.

Si tu bene alicui fecisti, & est qui à te beneficium acceperit, quid præter hæc duo tertium aliquid requiris stultorum more, vt & videaris bene fecisse, & gratiam recipias? Nemo defatigatur accipièdo aliquid vtile. Atqui vtile tibi est, te secundũ naturam aliquid agere: ne igitur, dum alij prodes, defatigare, tibi aliquid boni parando.

Vniuersi natura olim ad mundum fabricandum se contulit: nunc aurem vel omnia quę sunt, consequentia sunt sua: vel etiam in præcipuis eorum, ad quæ se mundi gubernatrix natura confert, ratio
ni nul-

ni nullum locum esse & consilio, tenendum est. Hoc, si memoria teneas, multis in rebus animo ut sis tranquilliori, efficiet.

M. ANTONINI IMPE-
ratoris de vita sua Liber VIII.

ID quoq; ad minuendam gloriæ cupiditatem facit, quod non licet tibi adhuc totam vitam, quæ à prima tua ætate fuit, philosophicè viuere: sed cum multis alijs, tum verò tibi ipsi manifestum est factum, te procul à philosophia abesse. Conturbatæ igitur sunt tuæ rationes, cum neq; ipse iam nomen philosophi facile possis adipisci, & tuum institutum repugnet. Si itaque verè perspexisti, in quo sit res posita, omitte curare quis habearis: satis autem sit tibi, si reliquum vitæ arbitrio naturæ exigas. Quid ea velit, cogita: hinc te nihil diuellat. Expertus enim es, circum quot res vagatus, nusquam vitam beatam inueneris: non in rationationibus, non in diuitijs, non in gloria, non in voluptate, nullibi. Vbi verò est? in agendo ea quæ hominis natura requirit.

Quo-

Quomodo ita aget? Si ea habeat decreta, à quibus consentaneæ appetitiones & actiones veniant. Quæ sunt illa? de bonis & malis. Scilicet, nihil esse bonum homini, quod non reddit iustum, temperantem, fortem, liberalem: nihil malum, nisi quod horum contrarium efficiat.

In omni actione à te ipso quære, Qualis ea mihi est? an me eius poenitebit? Paulo post moriar, & omnia è medio tollentur. Quid præterea requiro, si præsens actio animalis est mente præditi, societatis hominum studiosi, & Deo æqualis.

Alexander, Caius & Pompeius, quid hi ad Diogenem, Heraclitum, vel Socratem? Hi enim nouerant res, earum causas, materias: ita erant ipsarum mentes instructæ. Ibi verò quibus in rebus esset prudentia, & seruitus. Nihilominus eadem facient, etiam si tu te ruperis.

Primum est hoc, Ne perturberis: omnia secundum vniuersi naturam eueniunt: paulo post nusquam eris, sicut nunc Adrianus & Augustus. Deinde in rem ipsam intuere, eamq; considera: recordatusq; debere te esse bonum virum, ac quid hominis natura velit, age id quod pre-

propositum est constanter, ac iustissimè
tunc te egisse puta: modò placidè, vere-
cundè, & citra simulationem egeris.

Vniuersi natura hoc agit, vt quæ hoc
modo habent, aliò mutet, & ex vno lo-
co in alium res transferat. Omnia con-
stant mutationibus, neq; quicquam me-
tue: nihil enim noui, omnia vtitata eue-
niunt, & æqualiter dispensantur. Cæte-
rùm vnaquæq; natura, si recta via ingre-
diatur, sibi ipsi sufficit. Natura autem in-
tellectu prædita id facit, si in cogitatio-
nibus id obseruet, ne falso aut obscuro
adstipuletur: imperus animi ad eas solū
actiones dirigat, quæ faciunt ad societa-
tem hominum: ea tantum appetat, & vi-
uet, quæ in nobis sunt posita: omnia quæ
à communi natura tribuuntur, grata ha-
beat. Huius enim pars est, sicut natura fo-
lij naturæ stirpis pars est: nisi quòd hæc
est eius naturæ, quæ & sensu & intelle-
ctu carens, impediri possit. Hominis na-
tura, pars est naturæ quæ impediri non
possit, intelligat, & iusta sit: siquidem æ-
qualiter, & pro dignitate vniuscuiusvis,
tempora, substantiam, actionem, & euē-
ta diuidit. Cōsidera autem æqualitatem
eam inuēturum te, si singulas res exami-
nes:

nes : sin vnam cum vniuersis conferas, non item.

Atqui licet libidem arcere, voluptatibus & doloribus superiorem esse, itemq; gloriola : licet etiam stupidis & ingratis non irasci.

Nemo te audiat vitam aulicam reprehendere, ac ne tuam quidem ipsius.

Pœnitentia est, repræhensio quædam sui ipsius, propter bonum aliquod dimissum : bonum verò oportet utile esse, ideoque eius cura est habenda viro bono & honesto . At nullus talis pœnitentia ducetur, ob neglectam aliquam voluptatē. ergo voluptas neq; in bonis est, neq; in vtilibus numeranda.

Res ita expédendæ sunt. Quid est hoc per se, & sua propria cōstitutione, quæ eius substantia & materia, quæ forma? quod eius in mundo officium, ac quandiu permanet? Si difficulter à somno expergiscaris, reminiscere, consentaneum esse tuæ constitutioni, & naturæ humanæ, vt aliquid agas quod cœtui humano proffit. At dormire, etiam brutis est cōmune. Quòd autem vnicuiq; secundum naturam est, id & magis proprium ei est, & cognatius, adde etiā gratius . Hoc ad
fiduò

fiduò & quibuscunq; incidentibus cogitationibus si fieri possit, in promptu habendum.

Si de natura, affectibus, aut alijs rebus disputare cum aliquo liber, statim teipsum antè interroga : Quænam is sentit de bonis & malis. Nam opiniones de voluptate & dolore, eorumq; efficiētibus, de honore, ignominia, morte, vita. *

Non debet mihi nouum aut mirum videri, si quæ res hoc aut hoc modo agant: cogitabo enim, ita opus esse fieri. Cogitabo, sicut turpe sit velle me in miraculum rapere, si ficus fructum suum producat: ita etiam, si mūdus ea proferat, quorum est ferax: etiam medico & gubernatori turpe sit, mirari velle, si quis febricitaret, aut si aduersus ventus existeret.

Memento, mutare sententiam, & rectè monenti obsequi, perinde esse liberi. Tua enim actio secundum tui animi imperum sit, atque iudicium, tuamq; mentem.

Si in tua est potestate, cur facis? sin in alterius, quid repræhendis? at omōsne, an Deum? quorum vtrumq; est cum infamia coniunctum. Nihil igitur repræhendendum. Nam si potes, vel eum qui causa est,

fa est, corrige: vel, si prius nequis, rem ipsam: sin neutrum, quid iam tibi profuit repræhendisse? Atqui nihil frustra faciendum.

Quod moritur, non excidit è mundo: nam vt constat & mutatur, ita etiam dissoluitur in elementa, quæ tibi sunt cum mundo communia. atq; hæc ipsa etiam mutantur, neq; indignè ferunt. Vnumquodq; est ad certum finem factum: vt vitis, equus. Quid mirum? etiam sol, & reliqui dii possunt dicere, cuius rei causa facti sunt.

Tu verò cuius causa? num voluptatis? vide an hoc ferat intellectus.

Natura consilium inijt de vniuscuiusque rei tam sine quàm initio & duratione. Si quis pilam in sublime iaciet, quidnam ea vel cùm effertur, vel cùm deferretur, aut cadit, quid boni malive patitur? Quid bullæ boni accidit, si cõster: aut mali, si dissoluatur? Idem de lucerna possis intelligere. Cogita quid fiat corpusculo, si senescat, si ægtotet, si scortetur.

Brevis vita est & laudantis, & eius qui laudatur: eius qui mentionem facit, & eius cuius mentio fit: præterea fit hoc in angulo portionis mundi, ac neque ibi qui-

quidem omnes consentiunt, imò ne sibi quidem ipsi quisquam. Tota verò terra punctum est.

Animum aduerte subiectę rei, aut opiniononi, actioni, aut dicto. Meritò hæc parearis, malles verò cras bonus fieri quàm hodie. Si quid ago, id ita fit à me, vt ad benefaciendum hominib. referatur. Accidit mihi aliquid, refero id ad deos: omniumq; rerum fontē, & originem, à qua omnia inter se connexa dependent.

Lauare, quæ tibi res videtur? Oleum, sudor, sordes, aqua, strigmēta: omnia abominanda. Ita se omnis pars mundi, omnisq; res subiecta habet.

Lucilla Verum, deinde Lucilla secunda Maximum: secunda Diotimum, Faustinam: Antoninus hæc omnia. Ceterum Adrianum, inde Celer. *Vbi verò austeri illi & vates, & inflati? vt ex austeris Charax, & Demetrius Platonius, Eudemon, & si qui alij tales. Omnia in diem durāt. iam pridem mortui sunt: quorundam ne minimo quidem tempore durauit memoria: quidam fabula facti sunt: nonnulli etiam ē fabulis iam euanuerunt. Id igitur memoria tenendū, quòd necesse erit aut dissipari tuam mixturā, aut ex

tingui animulam , aut mutari , & aliò transferri.

Læticia hominis est , vt faciat quæ ei sunt propria. Propria autem eius sunt: beneuolentia erga suum genus, contentus motuum qui sunt in sensibus, distinctio inter visa probabilia, contemplatio naturæ vniuersi, & eorum quæ secundum eam fiunt. Item tres respectus: vnus ad causam proximam: alter ad diuinâ causam, à qua omnia omnibus eueniunt: tertius ad eos qui nobiscum viuunt. Dolor aut corpori malus est, ergo ipsum id pronunciet: aut animo. Sed animus potest suam tranquillitatem & serenitatem cōseruare, neq; dolorem pro malo ducere. Omne enim iudicium, omnis imperus, appetitio, & inclinatio intus est: neq; ei dolor quicquam mali affert. Quare omnia visa tolle ex animo.

Continenter te ipsum admone: nunc in mea est potestate, vt in animo hoc nihil sit maliciæ, nihil cupiditatis, nihil tumultus: ac cum omnia ita cernam, vti sunt, singulis vtor pro ipsorum dignitate. Hoc tibi licere memineris secundum naturam.

Loquere & in senatu, & cum quibuscunq;

cunq; hominibus compositè. Sana oratione non est apertè semper vtendum. *

Aula Augusti, vxor, filia, nepotes, posterì, soror, Agrippa, cognati, propinqui, amici, Areus, Mæcenas, medici, sacerdotes: omnino totā aulam mors abripuit. Deinde etiam accede, vbi non vnus modò est mortuus homo. vt vrbs Pompeij perierunt. monumentis etiam inscribi videmus, fuisse aliquem suæ familiæ vltimum. Quàm anxij verò fuere maiores eius, vt aliquem successorem relinquerent: & tamen necesse est aliquem esse vltimum.

Vita componenda est ita, vt constet vniuscuiusq; actionis ratio. Quarum si vnaquæq; suum, quantum eius fieri potest, præstet officium, contentus sis: atq; id quo minus fiat, nemo tibi obstare poterit. Sed obstat, inquis, aliquid extrinsecus. Nihil quidem, quod iusticiæ, modestiæ & prudentiæ impedimento sit. Atqui fortassis aliquid vim agendi habens impedietur? quin tu id impediri boni consule: sicq; statim facto transitu ad id quo conceditur moderato, alia emerget tibi actio, quæ ad eam de qua loquimur constitutionem quadrer. Accipiendum

piendum sine fastu, dimittendum cum facilitate.

Si quando vidisti manum abscissam, vel pedem, caputue amputatum alicubi seorsim à corpore iacere, cogita ei se assimilare quantum in ipso est, hunc qui improbat ea quæ ipsi eueniunt, seq; à cōmuni societate seiungit, aut agit aliquid ab ea alienum. Ita tu te ipsum ab vnitione naturali abrupisti, cuius eras pars natus: nunc verò te ipsum abscidisti. Id verò scitum est, quòd iterum tibi licet ei adiūgi: id quod nulli alij parti Deus cōcessit, vt separata & auulsa rursus inolescere toti. Hic mihi bonitatem considera, quæ homini tantum honoris detulit. Nā & initio ipsius in manu posuit, ne à toto auelleretur: & deinde, vt auulsus redire, iterumq; concrescereq; & locum partis recuperare posset, dedit. Nā quemadmodū singulæ ferè rationis cōpotes naturæ ab ea cæteras facultates, ita nos quoque hāc ab ipsa accepimus, quēadmodum enim ipsa omne id quod obstat & resistit, cōuertit, & fato subijcit, suamq; partē efficit: ita animal ratione præditum potest omne impedimentū pro sua materia accipere, eoq; vti ad id quod intenderat.

Ne

Ne te cogitatio totius vitę confundat: neq; animum aduerte ijs quę multa videntur dolorem posse afferre. Sed singulis rebus oblati, à te ipso quare, quidnam in ea re sit intolerabile: id enim pudebit te fateri. Deinde memineris, neque præterita tibi, neque futura ullam afferre molestiam, sed præsentia tantum. At hæc extenuantur, si suis ealimitibus determines, cogitationemque tuam redarguas, si ea tam exigue rei non sit ferendæ.

Num iam domini tumulo adsident Panthea, aut Pergamus? Num Adriani sepulcro Chabrias & Diotimus? ridiculum hoc. Quid verò si adsiderent, sentirentne illi? aut voluptatem caperent, siquidem sentirent? aut si eam cepissent, an eo immortales essent redditi? Nonne his quoque fatum fuit, vt senes & vetulæ prius fierent, inde morerentur? Quid autem illi postmodò facient, his mortuis? Omnia hæc fœtida sunt, & tabus in sacco.

Si acutè videre potes, aspice & quàm sapientissimè iudica, inquit ille.

In constitutione animantis mente præditi, nullam inuenio virtutem quæ

iusticiam expellat: sed quæ voluptatem
eijciat, video continentiam.

Si tuam opinionem detrahas ab eo
quod videtur dolorem afferre, ipse in
tutissimo es collocatus. Quis ipse? Ra-
tio. Verùm ego, inquires, non sum ra-
tio. Esto. Proinde ratio seipsam ne dolo-
re afficiat: Si quid aliud in te est quod læ-
datur, ipsum de se iudicet.

Cùm impeditur sensus aut appetitus,
id malum accidit vegetatrici animæ: quæ
& alia ratione offenditur. Ita si mens im-
pediatur, fit cum damno mente prædi-
tæ naturæ. Hæc omnia ad te transfer.
Dolor, voluptas, attingunt te? Si visus
impediatur quo minus cernat, impedi-
tur iam sensus. Quòd si absq; exceptio-
ne aliquid appetis, iam id cum rationis
capacis partis incommodo fit: sin com-
mune tibi propositum est, neq; læsus es,
neq; impeditus. Métis quidem proprias
actiones nihil aliud impedire potest: nō
enim attingitur ab igni, ferro, tyranno,
aut calumnia, aut alia vlla tali re.

Sphæra cum sit, rotunda manet.

Indignum est, me mihi ipsi dolorem
afferre, qui nullum vnquam alium lubēs
læserim.

Alijs

Alijs aliæ res læticiam afferunt: mihi, si pars mei princeps sana sit, neq; auerfetur quenquam vel hominem, vel humanum casum: sed omnia placidis aspiciat oculis, omnia accipiat, ijsq; vtatur vti dignum est.

Disce præsens tempus tibi ipsi gratificari. Qui commendationem posteritatis magis curant, non reputant eos horum similes futuros, quos nunc ægrè ferunt: atq; ipsos etiam mortales. Porro quid omnino tua interest, si talibus ij vocibus te content, aut ita de te sentiant?

Tolle me, & pone quocunq; volueris: ibi enim vtar genio meo propitio: id est, contèto, si habeat se & agat naturæ meæ consequenter.

Id verò an dignum est, vt malè propterea habeat animus meus, ac seipso deterius? abiectus, appetens, anxius, perterritus? Ecquid eo dignum inueniam? Homini nihil accidere potest quod non sit humanum: neq; boui, viti, saxo quicquã, quod non sit consentaneum eius naturæ. Quod si vnicuiq; id contingit quod & consuetum est, & naturale, quid est cur indigneris? nihil intolerabile tibi communis adfert natura. Sin pro-

pter extraneam aliquam rem perturbaris: non illa tibi, sed tuum de ea iudicium, molestiam affert: id verò ut aboleas, in tua est potestate. Quòd si quid eorum quæ in te sunt, te molestat, quis est, qui prohibeat, ne opinionē emēdes? Similiter si doles te hoc non agere, prodest cogitare, cur non potius agas aliquid, quàm doleas: sin aliquod potentius obstat, noli dolere, cum non fiat tua culpa, ne agas. At videtur vitendum non esse, nisi hoc agatur. placidius ergo vitam relinque: quando & is qui agit, moritur æquus impredientibus.

Memento partem tui principem superari non posse, cum in se collecta se ipsa contenta est: neq; quicquam præter voluntatem agat, etiam si non instructa ratione pugnam conferat. Quid ergo fiet, si etiam à ratione parata, circūspectè de rebus iudicet. Itaq; mens ab affectibus libera, arx est: nihil enim munitius homo habet, quò refugiens superari non potest. Id qui non vidit, indoctus est: qui vidit, neq; eò refugit, infortunatus.

Si quid visa aut cogitationes tibi renūciant, caue aliquid tu addas. Renunciarum est, aliquē tibi malè dixisse. Esto id
alla-

allatum: non tamen id quoq;, esse te læsum. Video puerum ægrotare. video: sed quod in periculo sit, non video. Ad hunc modum semper insiste primis visis, nihil ipse intus adijce: ita nihil mali erit. Imò hoc adde, nosse te omnia quæ in mundo eueniunt.

Cucumis amarus est, omitte eum: vepres in via sunt, declina eas: neq; verò dicas, Curnam hæc in mundo sunt facta? ridereris enim ab homine naturæ rerum indagatore: haud secus quàm à fabro aut futore, si damnares, quòd in officina ramenta & refecamenta operum videres. Atqui hi ea possunt aliquòd abijcere: vniuersi natura nihil extra se habet. verùm hoc in eius arte potissimùm mirari decet, quòd cùm seipsam circumscripsisset, omnia quæ in se habet, quæ obnoxia corruptioni, senioq;, & nullius esse vsus videantur, in seipsam transmutat, rursusq; ex his alia noua efficit: ita vt neque substantiã extra se requirat, neq; locum, quòd viliores res eijciat. Contenta est igitur suo loco, materia, & arte.

Neq; in rebus agendis fluctuandum est, neque in communi vita turbandum, neque cogitationibus vagandum, neq;
omnino

omnino animus contrahendus, aut subito impetu efferendus, neq; vita occupationibus inanibus atterenda. Cedes peragunt homines, maſtant, execrantur: quid hæc poſſunt, quo minus mens tua permaneat pura, prudens, modesta, iuſta? Quemadmodum ſi quis limpido & dulci fonti aſſiſtēs, ei conuicium faciat: ille quidem q̄ id non ceſſat puram aquā ſcaturire: quin & ſi quis lutum aut ſtercus iniſciat, tamen ſtatim illa diſſipabitur atq; eluet, neq; ab ijs obturabitur. Quid ergo agendum, vt fontem perennem habeas, non cisternam? Compone teipſum vt ſis ad omnes horas liber, manſuetus, ſimplex, verecundus.

Qui neſcit eſſe mundum, neſcit vbi ſit. Qui neſcit, cuius rei cauſa ſit natus, neq; quis ipſe ſit, neq; omnino mundum eſſe ſcit. Quorum alterutrum cui deeſt, iſ cuius gratia extiterit, dicere nequeat. Vter verò tibi elegantior videtur: iſ qui plaudentium fugit laudem: an illi, qui neq; vbi, neq; qui ſint, cognoscunt?

Laudari cupis ab homine, q̄ ſeipſum ſpacio vnius horæ ter execratur? placere vis homini, qui ne ſibi quidē ipſe probatur? niſi iſ probetur ſibi ipſi, qui ſerè omnium

nium eorum quę egerit, pœnitentia corripitur.

Non iam tantum vnà spirandus est circumfusus aer: sed & consentiendum cū mēte, quę vniuersa cōplectitur. Haud enim minus vis intellectrix omni ei, quod eam trahere potest, circumfusa est, quàm spiritus spirare volenti.

Generatim malicia mundo nō obest: in specie autem, nihil lædit proximum. Soli ei obest, cui & concessum est: vt cum primum ita voluerit, liberari ea possit.

Non magis ad meam voluntas aliena pertinet, quàm vel anima eius: vel caro. Nam etsi maximè verum est, vnū quenq; nostrum esse alterius causa natum: tamē principes nostrum partes, suū quælibet dominium obtinēt. Etenim cur alterius malicia mihi esset malo? cum non sit visum Deo, vt in alterius sit potestate, esse me infelicem.

Sol diffusus esse videtur? atq; omnino quidem fusus est, non tamen effusus. Fusio enim eius, extensio. Itaq; & fulgores eius, quos nos radios, actinas ab extendendo Græci dicunt. Quæ autem sit natura radij, videre est, si inspicias lumen solis per angustum in vmbrosam domū
immis-

immisū. Rectà enim immittitur:& diuiditur ad obiectum solidū corpus, quòd aerem intercipit:ibi verò permanet, neq; decidit. Ita & intellectu fundi ac diffundi, non tamen effundi oportet:quippe vt extendatur, neq; vi & temerario impetu ad obiecta impedimenta impingat: neq; concidat, sed perstet, & illustret id à quo accipitur. Id quidem quod eum transmittet, splendore seipsum priuabit.

Qui mortem metuit, aut amissionem sensuum timeret, aut diuersum sensum. Quod si amitteret sensum, nihil vtiq; mali sentiet: sin alium sensum adipisceretur, aliud erit animal, neq; amitteret uitam.

Homines: vnus alterius causa nati sunt. Disce igitur, aut fer.

Aliter iaculum, aliter mens fertur. Hęc enim etsi cauta sit, & in deliberatione versetur, rectà tamen fertur. ingredi in principem cuiusuis partem: præbet autem etiam alij vnicuique ingredi in suam principalem

partem.

M. ANTO-

M. ANTONINI IM.

peratoris de Vita sua Liber IX.

Qui iniuste agit, impietatis se obligat. Etenim cum vniuersi natura ratione prædita animantia eò effecerit, ut quantum eius dignum est, vnum alteri profit, noceat autem nequaquam: qui voluntatem eius præuaricatus, impius utique est in omnium deorum primam. Ac qui mentitur, etiam impietatis in eandem deam sese obligat. Natura enim vniuersi, eorum est natura quæ sunt: hæc autem omnia inter se cognata sunt. Porro autem, eadem Veritas dicitur, verorumque prima est causa. Qui itaque studio mentitur, eo quod decipit, impius est: qui non dedita opera, eo quod ab vniuersi natura discrepat: & quod præter decorum agit, repugnans vniuersi naturæ: repugnat enim ei qui in contrariam partem à veris deflectit, præterquam ipsius natura ferat, quæ ei occasiones præbuit: quibus neglectis, non potestiam vera à falsis discernere. Impietatis damnas is quoque est, qui voluptates tanquam bonum appetit, dolo-

dolorem vt malum fugit. Hic enim necesse est sæpenumerò incuset cõmunem naturam, qua si ea aliquid præter dignitatem bonis malisue tribuerit: propterea quòd sæpe mali voluptatibus fruuntur, eaq; quibus efficiuntur eæ possidēt, boni verò dolore afficiuntur, & in causas doloris incidunt. Iam qui dolorem meruit, metuet aliquando aliquid eorū quæ in mundo fient: id verò impium est. Rursus qui voluptatem consecratur, non abstinebit se ab iniusticia: id verò palàm impietas est. Oporteret autem ad ea quæ natura in vtranq; partem equalia effecit, (neq; enim vtraq; fecisset, nisi ad vtranq; partem ex æquo se habuisset) eum qui naturam vult sequi ducem, similiter æqualiter esse affectum. Itaq; qui dolores et voluptates, mortem & vitam, gloriam & ignominiam, quibus æquali ratione vritur natura, non in eodem ponit momento, proculdubiò impiè agit. Quod autem dixi, Naturam communem ijs ex æquo vtri: ita intelligendum est, quod ea eueniunt in vtramque partem consequētia quadam, iuxta antiquum prouidentiaē impetum, quo illa ab aliquo principio se ad res ita disponendas contulit,

com-

complexa rationes quasdam eorum quę essent futura, destinatisq; quibusdam facultatibus ex quibus nascerentur subiectę, mutationes, & successus eorum.

Gratiosius quidem erat, hominem mendacij, simulationis, luxus & superbie omnis inexpertum mori. Secunda (aiunt) nauigatio est, satietate horum affectum, antę migrare ę vita, quām illa vitia probare. Nondum' ne te ne experientia quidem docuit, vt pestem fugias? Pestis enim est ea intellectus corruptio, longę magis, quām aeris quędam intemperies ista, & mutatio. Hęc enim animalis pestis est, quatenus viuít illud: hęc hominum, qua ratione sunt homines.

Mortem non contemne, boni tamēn consule: quippe rem ex ijs vnam, quas natura decreuit. Quale enim est iuuenescere, senescere, augere, vigere, dētes, barbam, canos ferre, liberos creare, vterum ferre, parere, reliquęq; naturales effectiones, quas tempora vitę adferunt: tale est etiam dissolui. Hominis itaq; ratione videntis est, mortem neq; grauem, neque violentam, neq; contemnendam rem existimare: sed operiri eam, tanquam vnam ę naturalibus actionibus. Perinde
 & atq;

atque nunc expectas, quando foetus ex
 utero tuæ vxoris edatur: ita expectanda
 etiam hora, qua animula tua ex hoc re-
 ceptaculo excidat. Quod si rude quidē,
 sed tamen quod cor attingere possit, do-
 cumentum accipis, omninò vt facile fe-
 ras mortem efficiet, si cogitēs, quales
 ij sint à quibus discedas, & à quorum
 morum sit animus tuus separandus col-
 lue. Irasci quidem ijs qui tecum viuūt,
 nequaquam debes: sed eorum curam ge-
 rere, ijsq; placidum te præbere. Cogitan-
 dum tamē tibi est, te ab hominibus non
 idem tecum sentiētibus discedere. Hoc
 enim vnum erat, quod poterat retinere
 in vita, si fuisset homini datum viuere
 cum ijs qui eadem sentirent. Nunc vides
 quàm laboriosa sit inter vnà viuētes dis-
 fensio, ita vt dicas: O mors, veni celerius,
 ne quando ipse quoque mei ipsius obli-
 uiscar. Qui peccat, sibi ipsi peccat: qui
 iniuste agit, sibi ipsi iniuste agit: seq; ma-
 lum efficiens ipsum, lædit. Sæpenume-
 rò iniuriam facit is qui nihil agit, non is
 modò qui agit.

Si adsit certa de rebus sententia, & a-
 ctio societatem humanā spectans, & ani-
 mus ita affectus vt boni consulat omnia
 quæ

quæ accidunt, quorum quod est à causa profectum: hæc si adsint, sufficiunt ad opinionones tollendas, sistendum imperum animi, extinguendum appetitum, & habendum paratam apud sese partem principalem.

Vna vita brutis animantibus est distributa: vna mens, rationem adeptis. Quemadmodum vna est terrenorum terra, & vnā lucē videmus, vnum aërem trahimus, quæcunque videndi & viuendi vim habemus.

Quæ commune aliquid habent, contendunt ad id quod est eiusdem generis. Omne terrenum ad terram vergit, omne humidum confluit, itemq; aëreū, ita vt necesse sit vi ea diuelli. Ignis sursum effertur, propter elementarē ignem: omni verò hīc igni aliquid est paratū, vt inflāmetur: ita vt omnis materia paulò siccior facile ignem concipiat, quia minus est in eius temperie id quod inflammacionem prohibeat. Itaque & omne id quod communis mentis est particeps, similiter ad cognatum suum contendit: atque etiam amplius. Quanto enim est alijs rebus præstantius, tanto & paratius vt commisceatur cum eo quod eiusdem
c. 2. est

est generis. Itaque apud ipsa statim bruta inuenta sunt examina, greges, pullo-
rum educationes, atq; id genus quasi a-
mores. Anima enim iam in his est, id q;
quod ea in vnum conduceret, apud præ-
stantiorem partem reperitur: id quod in
plantis, lapidibus & lignis non inueni-
tur. At apud ratione prædita animalia, ci-
uitates sunt, & amicitie, & domus, & cõ-
cilia: inq; bello, pacta & induciæ. apud
præstantiora, etiam ex diuersis modis v-
nitio quædam constat: vt apud astra. A-
deò ascensus ad superiora consensum e-
tiam in deiunctis efficere potuit. Atqui
apud ea tantum quæ mentem habet, ob-
liuio mutui studij & consensus reperi-
tur: & hic modò non videtur, quomodo
ad se inuicem affluant. Quanquam etiã
si fugiant homines hãc coniunctionem,
tamen ab ea corripuntur, natura nimi-
rum præualente. Videbis autem id quod
dico, si animum aduertas. Facilius enim
inuenies terreum aliquid nulli terreno
adiunctum, quàm hominem ab homini-
bus auulsum.

Fructum fert & homo, & deus, & mun-
dus, suo vnumquodq; tempore. quòd si
consuetum est in vite, vt suum fructum,
nullum

nullum communem ferat: tamen ratio fructum fert & communem & propriū, nascunturq; ex eo alia quædam eiūsmodi, qualis est ratio.

Peccat aliquis. Si potes, melius illum doce: sin verò, memineris mansuetudinem tibi propterea datā. nam & ipsi dii illis sunt clementes, qui & nonnullis ad consequendam sanitatem diuitias, & gloriam, auxilium ferunt: adeò sunt benigni. Id & tibi licet, neque impedit quiscquam.

Labora non vt miser, neq; vt qui vel misericordiam, vel laudem consequi studeas: id vnum tibi sit propositum, agere secundum ciuilem rationem.

Hodie omni me periculo exempti, imò verò omnia quæ videbantur mala eieci: nihil enim extrà erat, sed omnia intus in opinione mea.

Omnia hæc quæ in caducis sunt, familiaria iam mihi fecit experientia: duratione autem sunt diurna, materia sordida: omnia talia, qualia erant etiam apud illos quos sepeliuimus.

Res ipsæ extra fores stant: nihil ipsæ de seipsis norunt, neque pronunciant. Quid igitur de ijs pronūciat? ratio. Neq;

id persuasione, sed actione distinguit bonum & malum ciuilis animalis ratione præditi: sic vt neq; virtus neq; vitium in persuasione, sed actione.

Lapidi in altum coniecto nihil mali accidit, si decadat: neque bonum, quod in sublime effertur.

Introspecte eorum animos, & videbis quos iudices timeas, & vt hi seipfos iudicent.

* Omnia sunt in mutatione: ac tu ipse quoque in perpetua alteratione, ac quodammodo corruptione. Quin & totus mundus. Alterius peccatum ibi est relinquendum, vt sit actionis defectus, appetitus, opinionis quies, ac quasi mors. nihil mali.

Transi nunc ad ætates, vt puericiam, adolescentiam, iuuentutem, senectam: horum omnium mutatio est mors. nunquid mali? Transi deinde ad vitam sub auctore, sub matre, sub patre: quin etiam alias multas mutationes & fines inuenies: quære ex teipso, an quid mali sit? Ad eundem modum est etiam totius tuę vitę finis, quies, ac mutatio.

Perpende mentem tuam, vniuersi, ac proximi: tuam, vt eam iustam reddas: vniuersi,

niuerſi, vt recordere cuius pars ſis: proximi, vt videas ſit ne in ea ignorantio, an verò intellectus. Simul intelliges, te factū ad explēdum ciuile corpus: atq; ita omnem actionem tuam facere ad vitam ciuilem complendam. Etenim quæcūque tua actio non ad ſocietatem humanam, tanquam finem vel propinquum vel remotum refertur, illa verò vitam interpolat, & vnitatem eius ſoluit, turbasq; ciet: ſicut in populo cū plebs ſecelſionem facit.* Ab hac concordantia. Puerorum iræ, ludicra, ſpiritus qui cadauera geſtant: vt eo efficacius accidat id quod eſt in Necya.

Vade ad qualitatem cauſæ, eamque à materia ſecretam conſidera: tum, quàm diu permanere omnino poſſit ea propria qualitas.

Paſſus es innumera, eo quòd non contentus fuiſti tua mente agere ea, ad quæ erat facta. Sed hæc ſatis.

Cū te alius reprehendit, aut odit, aut aliquid tale pronunciat, aſpice eorū animulas: intra, & vide quales ſint. Cernes nihil eſſe tibi laborādum, vt hoc vel illud ij de te iudicent. Benè quidē ijs velle debes: natura enim amici ſunt, eosque

di omni ratione iuuant, per in somnia, vaticinia. Hæc quidem de quibus ij certant, circulus sunt rerum mundanarum, quæ sursum deorsumq; ab vno æuo in alterum voluuntur.

Aut ad singulas res vniuersi intellectus se applicat, quod si est ita: id, quod ea se applicat, approba. Aut semel tantum impetum fecit ipsa mens, reliqua omnia consequenter fiunt. * Et quid vnum alicui? Quodam enim modo atomi.

Omnino autem, siue Deus sit, rectè omnia habent: siue temerè sunt omnia, nunquid & tu?

Iam nos omnes terra occultabit: post ipsa quoq; mutabitur, & res deinde aliæ item in infinitum mutabuntur. Enimvero qui fluctus mutationum & motuum considerabit, earumq; celeritatem, is omnia mortalia cõtemnet. Torrentis instar causa vniuersi rapit omnia. Iam ipsa ista ciuilia, quàm sunt vilia? & quàm videntur homunciones isti philosophicè agentes, pleni esse muci? Quid faciendum? quod nunc natura poscit, eò contendere, si liceat: neq; cura, an sit aliquis mortalium hoc cogniturus. Neq; Platonis rempub. spera: sed contentus esto, si
vel

vel minimum procedat: huncque ipsum
 successum cogita, quàm non sit exiguus.
 Mutat aliquis illorum suum placitum?
 atqui sine horum mutatione quid est,
 quàm seruitus gementium, & persuasos
 se esse simulantium? Vade nunc, & A-
 lexandrum, & Philippum, & Demetriũ
 Phalereum mihi dic, Viderint, an scierint
 quid communis voluerit natura, & an
 seipso sub disciplina tenuerint. Quòd si
 tragicè tantum sese ostentarunt, nemo
 me damnauit, vt cogar eos imitari. Opus
 philosophiæ simplex est, & verecũdum.
 Noli me adducere ad fastum, qui præ se
 ferat grauitatem.

Supernè contemplari infinita armen-
 ta, sacrificia, omnis generis diuitias, in tẽ
 pestatibus & serenitate: quæ facta sunt,
 cum ijs nata, quæ item decesserunt.

Considera etiam vitam eorum qui an-
 te te, & qui post te viuent: horum etiam,
 qui hodie apud Barbaros viuunt: quàm
 multi eorum ne nomen quidem tuum
 sciant, multi statim obliuiscuntur: multi
 cum te nunc laudent, statim sunt culpa-
 turi. Deniq; quàm res nullius momẽti
 sit memoria, aut gloria, aut aliquid tale.

Vacuitas perturbationum in his quæ

ab extrinseca causa accidunt, iusticia in
ijs quarum actionum tu es causa: hoc est;
imperus animi, & actio, quæ finem habe
at societatem humanam: id enim est tuę
naturæ consentaneum.

Multa superuacanea ex his quę te per
turbant, præcidere potes, quę tota in tua
sunt opinione sita, multumq; laxitatis et
spacij tibi acquirere.

Totum mundū animo concipe, tuūq;
æuum perpende, tum celerem singularū
rerum mutationē: breue scilicet esse tem
pus ab ortu ad interitum: id verò quod
hunc sequitur, idq; quod illum præcessit,
infinitum. Omnia quæ vides, celerrimē
interibunt: & hi qui eorum interitum vi
dent, ipsi quoq; mox peribunt. Qui de
crepita senectā moritur, idem feret cū eo
qui immatura morte cadit.

Quæ'nam sunt eorum mentes, qui
bus rebus student, quæ habent in hono
re, quę amant? iudica te nudas ipsorum
intueri animas. Cum vituperando obse
se, aut prodesse laudando se putant, quæ
est illa opinio?

Amisio vitę nihil est aliud quàm mu
tatio: hac autem delectatur natura vni
uersi, secundum quam omnia sunt re
ctē.

et. Ab æterno res eiusdem formæ nate sunt, sicq; erit in infinitum. Quid ergo dicis omnia facta, & futura malè. Ergo nullus inter tot deos repertus est, qui ea corrigeret: sed damnatus est mundus, vt perpetuis malis conflictetur.

Vide quàm putris sit omniũ rerum materia: aqua, puluis, ossicula, fœtor: rursus calli terræ, marmora: fæces, aurum & argentum: crines vestis, sanguis purpura: omnia reliqua eiusdem modi. Etiam quæ spiritu constant, alio modo talia, atq; ex his in hæc mutantur.

Satis miseræ vitæ est, & murmuris, & imitationis. Quid perturbaris? quid in his noui? Quid terret te? num forma? aspice eam. num materia? aspice illam. Extra hæc nihil est. Quin & iã erga deos simplicior & melior es factus.

Idem est, siue tribus hæc, siue centum annis discas.

Si peccauit, malum apud ipsum est: fortassis autem non peccauit.

Aut ab vna aliqua mente tanquam fonte omnia progrediuntur, quæ corporibus accidunt: proinde pars non debet euentis totius succensere. Aut atomi sunt omnia, confusio, & dissipatio: quid

quid ergo perturbaris? Menti tuæ dicis: Mortuus es? perijisti, efferatus es, simulas, es in cœtu, aleris?

Aut nihil possunt dij, aut aliquid. Si nihil, cur comprecaris eos? Sin possunt, cur non magis etiam petis vt dent tibi, ne quid horum metuas, aut expectas: neque magis doleas si absit, quàm si adsit. Omnino enim si possunt adiuuare ij homines, etiam in hoc poterunt. Fortè dicēs: Deus ea in mea posuit potestate. Esto. Nónne ergo præstat, te ijs quæ in tua sunt potestate, vti liberè, quàm de ijs quæ non sunt in tua manu posita, sollicitum esse, animo seruili & abiecto. Quis autem tibi dixit, deos non in his etiam quæ penes nos sunt, auxilium adferre? Incipe ergo precari de his, & videbis. Precatur alius, vt cum aliqua cubet: tu pete, ne eius rei appetitus tibi oriatur. Alius petit, vt certa re leuetur: tu, ne ea leuari tibi opus sit. Alius, ne amittat filium: tu, ne id ipsum metuas. Omnino ad hunc modum vota concipe, & quid sit futurum vide.

Epicurus ait, sibi, cum ægrotaret, nulla fuisse de corporis affectione cum suis colloquia: sed de causis rerum naturalium

hūm præcedentibus disputatum continenter. Ei rei se intentum, mētem habuissē perturbationum vacuum, ut quæ mortuum corpusculi nullam partem acciperet, suum bonum custodiens: ideoque se ne medicum quidem, qui applicaret pharmaca, adhibuisse, sed vitam bene habuisse. Tu quod is in morbo potuit, hoc, si quid alterius rei incidat, obserua. Vt enim non desistere à philosophia propter quæuis negocia, neq; cum quouis vulgari homine nugari, omnibus sectis est commune: sic in omni actione ei est incumbendum soli, quod propositum est: instrumentoq; , quo ad id utimur.

Si cuius impudētia offenderis, statim percontrare reipsum, an possit fieri, ut nulli sint in mundo impudentes. non potest autem hoc fieri: ne igitur postula id quod fieri nequit: est enim iste quoque vnus ex impudentibus ijs, quos esse in mundo oportet. Idem de versuto, infideli, omni deniq; quocunque modo vitioso in promptu sit tibi cogitare. Nam si recorderis, necessariò id genus hominum esse, singulis æquiores te præbebis. Id quoq; utile est, statim cogitare, quàm homini natura virtutem contra id peccatum

rum dederit. Remedium enim tribuit, contra ingratos mansuetudinem: contra aliud vitium, aliud auxilium. Omnino autem licet tibi in viam reducere eum qui errauit. nam omnis qui peccat, eo errat, quod à proposito aberrat. Denique quid inde tibi damni allatum est. Inuenies quidem nullum eorum quibus irascaris, tale quippiam fecisse, quo mens tua sit futura deterior: atqui in hoc unico situm erat, ut malum tibi atque damnum accideret. Quid verò malum aut nouum accidit, si indoctus homo agit suo modo? vide, ne tu tibi ipse potius sis repræhendendus: qui non præsenferis fore, ut is ita peccaret. Etenim ansam tibi omnino præbuit ut cogitares, consensaneum esse ut is ita peccaret. Ac ramentum eius oblitus, miraris eum deliquisse? Maximè verò, si cui infidelitatis vel ingratitudinis causa succenses, intra te conuertere. Proculdubio enim à te peccatum est, si eum ita affectum iudicauisti si dem seruaturum: aut si beneficium conferens, non eo contentus fuisti quod dederis, neque fructum te ipsa ex actione capere cogitauisti. Quid enim aliud requiris, cum homini bene facis? Non tibi fa-

bi satis est, te tuæ naturæ cōuenienter e-
gisse: sed & mercedem insuper deside-
ras? perinde ac si mercedem oculus po-
scat, quia viderit: aut pedes, propter gres-
sus. Quemadmodum enim hæc ad cer-
tum finem facta sunt, ita vt secundū suā
cōstitutionē atq; naturam si egerint, suū
finem adepta sciamus: ita homo ad be-
neficientiam natus, si quid beneficij con-
tulerit, aut aliud quid egerit, quod so-
cierati humanæ conducatur, fecit id cuius
gratia est factus: cōsecutusq; est id, quod
ad eum pertinebat.

M. ANTONINI IM.

peratoris de Vita sua Liber X.

ERis aliquando, ô anima, bona, sim-
plex, vnica, & nuda, splendidior
corpore tibi circumiecto. Gusta-
bis olim amoris affectum: plena eris,
nullius indigens, nihil desiderans ne-
que animati neque inanimi ad fruitio-
nes voluptatum: neq; tempus requirens
quo diutius fruire, neq; locum, regionē,
aut aeris commoditatem, neque homi-
num conuenientiam. sed contenta eris
præsentī statu, delectaberis omnib. quæ
erunt

erunt in promptu: tibiq; ipsi persuadebis, omnia tibi adesse, omnia tua rectè habere, omnia à dijs tibi allata: probabis quæcunq; ijs probabûntur, ac quæ tibi ad perfecti animalis salutem dabunt: quod bonum est, iustum, honestum, omnia generat atq; continet & amplectitur: quæ dissoluuntur eò, vt alia ex ipsis existât. Eris aliquando talis, vt ita cum Deo & hominibus viuas, vt ne quid in ijs repræhendas, neq; ab illis dâneris. Obserua quid natura tua requirat, quippe qui tantum à natura gubernaris: id deinde fac & admitte, nisi tua natura, qua animal es, eò fiat deterior. Secundo loco animaduertendum est, quid animalis natura quæ in te est, requirat: idq; omne omittendû est, nisi deterius sit habitura ea natura, ob quam rationis particeps diceris: nempe ciuilis, & rationalis. His vsus regulis, nihil ages superuacaneum.

Omne quod tibi euenit, aut ita euenit vt tu laturus es, aut secus. Si eo modo quo tu id ferre potes, nō fer ægrè, sed vt natura tua te docet: sin contrà, noli tamen indignari. etenim ipsum peribit, vbi te absumserit. Enimuerò memento eam esse tuam naturam, vt omnia feras
ea, quæ

ea, quæ an intolerabilia iudicare velis necne, in tua est situm potestate, secundum visa, quæ id tibi prodesse aut conuenire ducis.

Si quis errat, docere illum debes benignè, & ostendere quid non animaduertit. Si id nescis, te ipsum accusa: imò ne te ipsum quidem.

Quidquid tibi euenit, id omne ab æterno tibi destinatum est, atq; à connexu causarū fataliter tributum. Nam & quod tu es, & quæ tibi eueniunt, ab æterno dependent.

Siue ex impartilibus corpusculis, siue naturā mundus constar: id primū constat, esse te partem totius quod à natura gubernatur: deinde, coniunctionem tibi quandam esse cum eiusdem generis partibus. Horum memor, quatenus partem me esse totius sentio, nihil ægrè feram eorum quæ à toto mihi tribuuntur. Parti enim nihil potest nocere, quod toti prodest. At totū nihil habet, quod non ipsi prosit. Idq; cū omnib. est commune naturis, tum Vniuersi naturæ hoc accedit, quod ne ab vlla quidem extrinseca causa potest cogi, vt aliquid sibi damnosum producat. Quatenus verò mihi

cognatio quædam est cum partibus quæ sunt eiusdem generis, nihil agam quod non respiciat communitatem: imò semper ad communem vtilitatem dirigam meas actiones, & à contrario auertam. His ita cōstitutis, necesse est vitam prosperos habere successus: sicut & ciuis vitam prosperam intelligeres, procedentis per actiones ciuibz vtilis, bonique consulentis quæcunque ei ciuitas tribueret.

Omnes partes mundi interiré necessarium est: hoc est, alterari. Quod si hoc etiam malum ipsis sit, nōne vniuersum malè possit perdurare, partibus ad interitum & alterationem cōparatis? Vtrum enim natura instituit suas partes malè asficere, maloq; obnoxias, & quidem necessario, efficere? aut per imprudentiam hoc admisit? Vtrunq; quidem non est veri simile. Quinetiam ratione naturæ omissa, ipsarum rerum naturā si quis consideret, itidem ridiculum erit hoc. Simul enim, dicere, quod mundi partes à natura factę sint ad mutationes, & earum mutationes quasi contra naturam euenientes mirari aut indignè ferre, absurdum sit: præsertim cum singula ex quibus sunt
con-

conflata, in ea etiam dissoluantur. Aut enim discretio fit elementorum, ex quibus concretæ sunt res: aut mutatio, foli di quidem in terrâ, aëri autem in aërem: ita vt hæc quoq; assumatur in rationem vniuersi, siue hoc certis conuersionibus inflammabitur, siue perpetuis vicibus renouatur. Solidas autem & aëreas partes non opinare ab ortu te habere: omnia ista heri & nudiustertius ex alimento & inspirato aëre affluerunt: hæcque mutantur, non id quod ex vtero matris attulisti. *Pone autem, hoc te admodum adiungere propriæ qualitati: nihil reuera, puto, ad id quod dicitur.

Cum sumseris tibi ipsi nomina hæc, bonus, verecundus, verax, intelligens, prudens, alti animi: caue ne quando ista nomina amittas, alijsque ea mutes. Celeriter ea animo repere: ac recordare, nomine intelligentis indicari scientiam de singulis rebus percipiendi, & eum qui cogitationibus alienis non occupetur: prudentis verò, voluntariâ approbationem eorum quæ communis natura tribuerit altitudine animi, mētis intentionem & sublimitatem, supra leues & duros motus carnis, gloriam, mortem, aliasq;

res elatæ. Si igitur te ipsum dignum his nominibus præstiteris, non id appetens ut ab alijs ita appelleris, alius eris, aliâque ingredieris vitam. Nam talem te porro esse, qualis hætenus fuisti (hoc est, in hac vita raptari & inquinari) nimis stupidi est hominis, & vitam amantis, similisq; eorum qui in pugna aduersus feras semesi sunt. hi enim pleni vulnerum & tibi, tamē hortantur ut in crastinum feruentur, tales iterum pugnaturi aduersus eosdem vngues & dêtes. Itaq; te paucis istis nominibus accommoda, ac si qui dê possis, ea tuere, perinde atq; si in insulas quâdam fortunatas commigrasses. Sin te inferiorem ijs esse sentis, secede audacter in angulum aliquem, ut ibi victoriam obtineas: aut omnino è vita abi, nō iratus, sed simplici & libero animo, atq; verecundo, cum id vnum in vita egeris, ut eo modo discedas. Ut autem memoriam illorum nominum retineas, haud exiguum tibi adferet adiumentum, si recorderis deorum, atq; eos nolle se adulari: sed hoc velle, ut ratione prædita animalia, ipsorum quàm similima efficiantur.

Ficus, canis, apis, suum quoduis officium

cium facit: idem est & hominis partium. Pests, bellū, terror, stupor, seruitus: hæc quotidie delebunt sacra illa tua placita, quæ è contemplatione naturę rerum hausta circumfers. Omnia autem ita sunt inspicenda & agenda, vt & circumstantijs simul satisfiat, & cognitio in actionem vertatur, serueturq; animi constancia ex earum scientia accepta, latens, non * abscondita. Aliquando capies fructum simplicitatis, aliquando grauitatis, aliquando cognitionis singularum rerum. Quæ nimirum sit eius natura, quis in mundo locus, quandiu ferat eius natura vt dureret, quibus ex rebus conflata sit, quis eā possit possidere, quis dare aut adimere.

Aranea, si muscam ceperit, exultat: alius, si leporem, aut pisciculum, aut suę, aut vrsū, aut Sarmatas. nōne hi sunt prædones? Si opiniones examines, quomodo vnum in alterum transmutetur, viam ac rationem contemplandi parabis. Continenter autem huc animū aduerte, teq; huic parti adsuefac: nihil est enim quod perinde animum magnū efficiat. Corpus enim exue, intelligensq; iamiam te ex hominibus discedentem ista omnia deserturum, totum te ipsum

da iusticiæ in actionibus tuis seruandæ. In reliquis quæ eueniunt, rerum naturæ totum te committe : quid alij vel sentiât de te, vel agant contra te, ne ad mentem quidem tibi tuam accidat.

Duob. his contentus esto, vt & iustè agas in præsentia: & id quod nûc tibi obtrigit, boni consulas. Omnes alias occupationes, omnia studia missa fac, huic modo intètus, vt rectà secûdû legē ingrediaris, Deû sequens, recta via ingredientem.

Quis sit vsus suspicionis? cûm licet deliberare quid sit agendum, Si quid agendum sit, videasque id esse ex vsu, firmiter eò procedendum. Sin id non intelligis, inhienda actio, & optimis vtendum consiliarijs. Quòd si alia his aduersa occurrant, progrediendum est iuxta præsentis occasiones, animo ei quod iustum videtur intento. Optimû enim est, eum attingere scopû: à quo qui aberrat.*

Quietus simul, & ad motus facilis, simul & lætus, & constans est is, qui rationem ubique sequitur ducem.

Interroga ex teipso statim à somno expergefactus, num tua interfit, si quæ iusta sunt, & rectè habent, in aliorum sint potestate? Nihil interest.

Nunquid

Nunquid oblitus es, illi qui aliorum sermonibus & laudibus se iactant, quales in lecto sint, quales in mensa? quid agant, quæ fugiant, quæ confectentur? quæ furentur, quæ rapiant? non quidem manibus & pedibus, sed preciosissima ipsorum parte, qua acquiri potest (si quis velit) fides, verecundia, veritas, lex, bonus genius.

Omnia danti & recipiēti Naturę probè institutus & verecūdus dicit: Da quicquid vis, aufer quicquid vis. Neque hoc aduersus eam ferociens dicit: sed ei obediens, eamque probans.

Vitæ exigua restat pars: viue tanquam in mōte. Nihil enim refert, hīc ne sis, vel illic: modò scias, te vb q; in mundo, tanquam in vrbe esse.

Videant, inquirent hominem homines, verum, ac secundum naturam viuentem. Si non ferunt eum, occidāt: præstas enim hoc, quàm illo modo viuere.

Non iam præterea tibi disputandum est, qualisnam sit vir bonus: sed curandum, vt sis vir bonus.

Subinde tibi ante oculos pone æuum totum, & vniuersam naturam: cogita, vt res singulæ, ratione substantiæ, seminis

u 4. sint:

sint: fidorum, temporis, terebri conuersio: idq; de singulis rebus indaga, quemadmodum eæ iam dissoluantur, sintq; in mutatione, ac quasi putrefactione & dissipatione: vt vnumquodq; suam veluti mortem habeat. Qui sunt illi qui nunc comedunt, dormiunt, coeunt, ventrem purgant? tum qui imperant alijs, superbiunt, indignantur, inferiores increpant? quibus illi paulo antè seruierunt, & quibus de causis? qui erunt paulò post?

Vnicuiq; id prodest, quod natura vniuersi fert: atque eo quidem tempore, quo ea fert. Expetit quidem pluuiam terra: expetit autem venerandus æther, cū est repletus nubibus, in terram decidere. ita & mundus id agere cupit, quod fit: dico itaq; mundo, me vnà amare. Itaque & hoc fit, & dicitur fieri, quod mundus vult ita fieri. Aut hic viuis, & te adsuecisti: aut aliò te confers, & hoc voluisti: aut defunctus tuo munere, moreris. Nihil est præter hæc: Bono ergo es animo.

* Semper sit euident, hoc esse agrum: & quomodo omnia sunt hic ijs qui in summo sunt monte, aut in littore, aut vbiuis. Omnino enim inuenies Platonis illud, stabulo in mōte abditus: & iacere iactus.

Quid

Quid est mens mea? ad quid nunc ea
 vtor? Est ne aliquid mentis vacuum? est
 ne aliquid à communitate diuulsum?
 num affixum & admixtum carni, vt il-
 lud vnà mutetur?

Qui dominum suum fugit, fugitiuus
 est. Lex autem dominus est. Ergo qui
 contra legem agit, fugitiuus est. At dolo-
 rem aliquis, iram aut metum concipit,
 propter aliquid eorum quod factum est,
 vel fit, vel fiet secundum voluntatē eius
 qui Vniuersum gubernat. Hic verò lex
 est, tribuens suum vnicuiq;. Ergo qui
 hoc modo timet, dolet, aut irascitur, fugi-
 tiuus est. Pater, femine in vterum ma-
 tris dimisso abiit. Inde succedēs alia cau-
 sa agit, & absoluit fatum. animaduerten-
 dum est, ex quo quid efficiatur. Rursus,
 cibus per fauces dimittitur: deinde alia
 causa succedens, sensum, appetitum, vi-
 ram, robur, omniāq; ista alia efficit. Itaq;
 ea quæ in tanta occultatione fiunt, con-
 sideranda sunt: facultasq; ita perspicie-
 da est, vt & eam quæ deorsum, & eam
 quæ sursum vergit videmus, non ocu-
 lis quidem corporeis, sed haud minus
 ramentum perspicuè.

Apsiduo considerandum est, quomo-

do omnia hæc sint, qualia fuerint, ac sint futura: & ante oculos ponendæ totæ fabulæ atq; scenæ earundem in speciem rerum, quas vel experientia vidisti, vel ex antiqua historia cognouisti: ut, aulam Adriani, totam Antonini aulam, totam Philippi aulam, Alexandri, Cræsi. Omnia enim hæc, talia erant.

Tantum per alios animo tibi finge eū, qui alicuius rei causa dolet aut indignatur, similem esse procello qui mactatur, & calcitrat atque grunnit. Similis etiam ei qui gemit in lectulo solus tacitè alligationem nostram: & quod soli animali ratione prædito datum est, ut rebus quæ eueniunt sponte obsequatur. Omnino autē sequi eas omnibus est necessarium. In singulis rebus quærere ex te ipso debes, si ne mors mala, propterea quòd ea re te sit spoliatura.

Cum alicuius offenderis peccato, statim ad te reuerrere, ac cogita qua in simili re tu pecces: ut, Quòd argentum, uolupratè, gloriolam in bonis ducas, itèq; alia. Id iram mox obliuione delebit. Accedat autem & hoc, ut eum inuitum peccare scias. Quid verò faceret coactus? Tu, si potes, effice ne cogatur.

Cum

Cum Satyronem vides, Socraticum tibi
 fingere conspectum dari: cum Euryché,
 Hymenem, vel Euphratem cernis, Eury-
 chionem, Syluanum, Alciphronem, vel
 trophæiferum imaginare: Xenophon-
 ge viso, Critonem aut Seuerum: deniq;
 singulis aliquem priorum certa ratione
 similem oppone. Simul verò tibi ad ani-
 mum accidat, Vbi nam sunt illi? nus-
 quam, aut vbicunq;. Ita nunquam non
 cernes, res humanas fumum esse, & vani-
 tatem. Maximè si recorderis, id quod se-
 mel mutatum est, nihil fore in infinito tē-
 pore. Tu autem in quo tempore es? aut
 qui non sufficit tibi, breue hoc honestè
 exigere? quam materiam, quod subie-
 ctum fugis? Quid enim sunt hæc omnia,
 nisi exercitia rationis, quæ accuratè per-
 spexit naturam earum quæ in vita occur-
 runt rerum? Perdura igitur, dum eas res
 tibi familiares reddas: quemadmodum
 validus ventriculus omnia sibi efficit fa-
 miliaria: & ignis splendidus, quidquid
 ei iniicias, flammâ ex eo & fulgorem e-
 dit. Nulli liceat verè dicere, non esse te
 simplicē & bonū: sed mētiatur, quicunq;
 hoc de te sentit. Id verò omne penes te
 est: quis enim prohibeat, ne sis bonus &
 simplex?

simplex? Tibi modo stet sententia, non vivere, nisi talis sis: neque enim patitur ratio te, nisi talem.

Quid sit, quod possit de proposita materia rectissimè dici, vel agi, considera: quicquid erit, facere tibi vel dicere licet, nemine obstante: neque prætende, te impediri. Neq; prius desine sollicitudinem, quàm ita sis affectus, vt quod voluptuarijs sunt deliciae, id tibi sit actio in subiecta & oblata materia, humanæ constitutioni consentanea. Omne enim id quod licet tibi agere secundum naturam, pro voluptate habendum est: licet autem ubiq; . Nam cylindro quidem non datur, vt quouis loco feratur suo proprio motu: vt neq; aque, neq; igni, neq; alijs quæ à natura aut anima rationis experte reguntur. multa enim sunt quæ obstet eis, & intercipient. Mens autem, siue ratio, per omnia quæ resistunt pergere potest, secundum suam naturam & voluntatem. Hanc facultatem ante oculos tuos ponens, quòd mens per omnia possit ferri, sicut ignis sursum, lapis deorsum, cylindrus per decliue: nihil præterea require. Reliqua impedimenta aut corporei sunt cadaueris: aut præter opinionem, ipsiusq;
mentis

mentis remissionem non lædunt, neque ullum afferunt malum. alioquin is qui impediretur, malus confestim fieret. Nā reliquæ res omnes ita sunt comparatæ, vt si quid eis mali accidat, statim deteriores fiant. At hîc, si omnino dicendum est, melior etiam sit homo, maioriq; dignus laude, si rectè vtatur ijs quæ occurrunt. Omnino autem memoria tenendum est, ei qui natura ciuis est, nihil posse nocu-menti accidere, quod non idem ciuitati noceat. Atqui huic nihil nocet, nisi quod obsit legi. Eorum verò quæ incommoda aut infortunia vocât, nihil legi officit: ergo neq; ciuitati, neq; ciui.

Qui morsus est à veris dogmatibus, ei ad recordationem vacuitatis dolorum & metus sufficiet vel minimum. quale illud:

Sternit humi ventus folia.——

Haud aliter genus humanum.——

Foliorum verò rationem obtinent & liberi tui, & ij homines qui acclamant & collaudant ita vt fidem mereri videâ-
tur: aut contrà execrantur, aut tacitè re-
præhendunt & subsannât. Foliorum ra-
tionem obtinent & hi, qui famam po-
steritatis excipient. Hæc enim omnia na-
scuntur

scuntur tempore veris: pòst animus ea deijcit: inde alia ipsorum in locum sylua producit. Breuitas verò temporis omnibus est còmunis. Tu autem omnia perinde atque æterna fugis aut appetis, paulo pòst moriturus: & eum qui te effe-
ret, alius lugebit.

Sani oculi est, omnia visilia cornere, & non viridia tantum velle: quod faciunt ij, qui vitio aliquo oculorum laborant. Idem de sano auditu & olfactu sentiendum, vtriq; omnia sui generis sensilia esse promptè appræhendenda: qua ratione etiam ventriculus ad omne alimè-
tum paratus debet esse, instar molæ, quæ ad quæcunque molenda parata est. Proinde & mens sana, parata debet esse ad omnia quæ occurrunt. Sed ea quæ hoc tantum curat, vt liberi sint salui, vt ab omnibus laudentur eius actiones, oculo similis est, viridia, aut denti, tenuia tantum volenti.

Nemo est adeò felix, cui mortuo non sint adituri quidam, qui malum quod ei obtrigisse putatur, haud malè sint consulturi: probus, dicent, & sapiens erat, nonne ad extremum aliquis diceret secus: Et ipse aliquando respirabo ab hoc pæ-
dago.

dagogo ? Nulli quidem nostrum erat grauis, sed sensi tamen clam nos ab eo sperni. Hæc de bono viro dicuntur. Nobis quàm multa sunt alia, propter quæ multi sunt qui liberari à nobis cupiant: Hæc moriens si cogites, eo facilius discedes hinc: reputans, te ex ea vita abire, ex qua ij ipsi qui eius sunt participes, quorum gratia tanta certamina sustinui, precatus sum, procuraui, me volunt migrare, fortasse aliquid mea morte allevationis sperantes. Quid est cur diutius hic morari quæras ? Nihilominus benignus illis discede, morem tuum seruans, amicus, beneuolus, propitius: neque ut is qui abripiatur, sed qui bene moritur, animula facilè se soluentem è corpusculo. Eo modo & ab his discedendum est, quibus nos natura accommodauit & miscuit. Dissoluit nunc? dissoluor, & à familiaribus abducor, non reluctans, non vim patiens. est enim & hoc vnum eorum, quæ fiunt secundum naturam.

Asuesce, ut in omni re teipsum perconteris: Heus tu, quorsum hoc refertur? A teipso fac initium, teque primo examina. Memento, facultatem motricem
corpo-

corporis intus latere. Hæc est facundia, hæc vita, hoc est (vt ita dicam) homo.

Nunquam circumiecta vasa animo tibi propone, & instrumenta hæc tibi afficta: similia enim sunt dolabræ. eo tantum differentia, quod adnata sunt. Alioquin sine causa, quæ ea mouet & continet, haud maiori sunt vñui, quàm radius textrici, calamus scriptori, flagellum aurigæ.

M. ANTONINI IMPE

ratoris de Vita sua Liber XI.

HÆC propria sunt animi ratione præditi: Seipsum videt, seipsum componit: seipsum talem, qualem vult, efficit: fructus, quos fert, ipse percipit: (etenim plantarum fructus, atq; etiam animalium, alij percipiunt) suum finem consequitur, quicumq; vitæ sit terminus: non vt in saltatione, & agendis fabulis, alijsq; id genus rebus sit, vt si quid offendatur, tota actio fiat irrita: sed is animus omni in parte, vbicumq; deprehendatur, id quod oblarum est, perfectum & nullius

lius rei indigū reddit: ita vt dicere possit, se suum habere. Complectitur præterea totum mundum, eiq; inane circumdatum, figuram eius, infinitatem æui, certis conuersionibus constantem regenerationem vniuersarum rerum contempletur. Inde cognoscit, neq; nouum aliquid posteris euenturum: neque eos qui ante nos fuere, quicquam amplius nobis vidisse: sed quod is qui est quadraginta annorum, si mente vtatur, ferè omnia præterita & futura videt in rebus eiusdem formæ. Hęc quoque ei sunt propria, amor proximi, veritas, verecundia, vt nihil se ipsa præstantius ducat: quod quidem ei cum lege est commune, ita vt nihil intersit inter rectam rationem, & rationem iusticiæ.

Cantilenam iucundam, saltationem, & pancratium contemnes, si vocem suauè sonantem diuidas in singulos sonos, atq; seorsim de singulis ex te ipso quæras, an ab eo patiare vinci: pudore profectò afficeris. Idem de reliquis suo modo intellige. Denique in omnibus illis quæ nō sunt virtus, nec à virtute profiscuntur, memento ad partes eorum respicere, diuisioneq; illa in contemptum

x addu-

adducere: idque in vsum totius vitæ est transferendum.

Qualis est anima quæ parata sit, si iam debeat à corpore solui, & vel extingui, vel dissipari, vel cõstare. Vt autem sic parata sit, à peculiari iudicio venit: non vt simplici obstinatione mortẽ aliquis subeat (id quod Christiani faciunt) sed bene subductis rationibus, & cum grauitate, ita vt & alteri hoc sine verborum exaggeratione persuadere possis.

Egi aliquid ad societatem humanam conducens: ergo vtilitatem sum cõsecutus. Id semper occurrat, neq; vnquã desit. Quam tenes artẽ? Bonus esse. Quãnã sit hoc ratione? Si contempler partim naturã vniuersi, partim hominis structuram.

Initiò tragœdiæ prolatę sunt, quæ monerẽt de ijs quæ accidere hominibus solent: eamq; esse rerum naturam, vt sic eueniant: atque vt quibus in scena delectabamini, ijsdem nihil offenderemini in maiore vitæ humanæ theatro. Videris quidem, quòd ita hæc debuerint perfici: quodq; ea ferunt etiam ij qui clamauerunt, Iò Cirhæron. Et sanẽ quædam vtiliter à poëtis dicuntur, quale est illud in primis;

Quod

Quod si dii me negligunt, & liberos:

Rationem habet illud. — item:

Nam reb. irasci sanè nihil expedit. &

Frugiferam vti spicam meæ vitæ metam.

Aliaque id genus. Post tragœdiam, vetus comœdia illata est, libertatem disciplinæ accommodatam habens: eaque ipsa haud inutiliter nos monens, ne fastu extolleremur, cuius simile aliquid etiam Diogenes vsurpauit. Post has & media quædam comœdia, & ad extremum noua, assumptæ sunt, haud alium ob finem, quàm ad studium artis imitando ostentandæ. Dici enim & ab his ipsis quædam vtilia, nō ignoratur: sed tota huius poëseos & fabularum scriptionis intentio quæmnâ finem respicit? Quomodo euidens fit, non esse aliud vitæ propositum ita cōmodū ad philosophandū, vti est id quod nūc tenes? Ramus à proximo amputari ramo nō potest, quin & à tota arbore refecetur: sic homo etiā ab vno auulsus homine, nō potest, nō etiam à toto excidisse cœtu. Itaq; ramū quidē alius aliquis, homo seipsum à proximo separat, cum eum, odit aut auersatur: ignorat verò, etiam à tota ciuili societate se eadem ratione abrumpi. Veruntamen

x 2 hoc

hoc habemus munere Iouis, qui hanc societatem constituit, ut rursus ad crescere proximo, & explere totum possimus. Et ramen si hæc auulsio sæpius admittatur, efficit, ut vniri iterum atq; coalescere haud facile possit id quod erat auulsum. tum verò, quòd fatentur plantatores, non eadē est ratio rami, qui ab initio floruit cum arbore, mansitq; in ea, & eius qui amputatus, rursus deinde est insitus.

2 Oportet igitur in eadem arbore esse, etsi non idem cum omnibus sentias.

Quitibi secundum rectam rationem procedenti impedimento sunt, ut auertere te à recta actione non possunt, ita neque tua erga ipsos beneuolentia depellant te: utrobiq; reipsum eundem serua, ut non modò in iudicando constantiam, & agēdo, sed & aduersus eos qui te prohibere conantur, aut aliàs indignantur, mansuerudinem tuearis. Haud enim minus infirmi est, illis irasci, quàm desistere ab actione, & concidere metu percussus. utrunque est eius qui ordinem suū deserit: quòd alter metu facit, alter odio cognati sibi, & amici natura:

Nulla natura arte inferior est: quippe cum artes sint naturæ imitatrices. Quod si est,

si est, utiq; natura omniū perfectissima,
& omnia compræhendens, artium soler
tiæ nequaquam cedit.

Porro omnes artes, præstantiorū gra
tia, faciunt viliora : ergo & communis
natura. Atq; hic est ortus iusticiæ: ab
hac reliquæ virtutes dependent. non e
nim constabit iusticia, si uel rebus suapte
natura neq; bonis neque malis, nimium
tribuamus : vel temerarij, vel errori pro
cliues erimus.

Non veniunt ad te res eæ, quarum fu
ga vel appetitu perturbaris : sed tu quo
dam modo ad eas accedis. iudicium ita
que de ijs quiescat, ita & ipsæ quiescent:
& neq; sequeris eas, neq; fugies.

Animus globo similis est, figuræ equa
bilis, quando neq; effert se, neq; contra
hit : sed lumine fulget, quo in omnibus
rebus veritatem cernit, & in se quoque
ipso.

Contemnor ab aliquo: viderit, ego cu
rabo, ne quid contemtu dignum agam,
aut loquar. Odit me aliquis: viderit, ego
quidem omnibus sum placidus & bene
uolus, atq; eo ipso promptus ad ostenden
dos alijs suos errores : neq; hoc expro
brandi causa, aut ut patientiam ostentē

meam, sed ingenuè & probè. Qualis erat Phocion: nisi si id ipsum simulauit. Intus enim omnia oportet rectè habere, & à dijs conspici hominem nullam rem indignè ferentem, aut quiritatem. Quid enim mihi mali accidit, si alius id agit, quod est naturæ tuæ commodum? Non accipies id quod nunc naturæ vniuersi est opportunum, cùm sis homo eò destinatus, vt communi vtilitati inferuias.

Qui contemnunt se mutuò, iidem mutuò se demerentur: & qui mutuò de primatu contendunt, mutuò sibi concedunt.

Quàm putidus est, & falsus ille, qui dicit: Statui simpliciter tecum agere. Quid agis? non erat hoc præfari opus: ipsa res hoc ostender. Statim ipso in vultu inscriptus debet esse sermo, ac statim ex ipsis oculis apparere: quemadmodum ex aspectu amatores sensum sui amasij statim cognoscunt. Omnino vir bonus & simplex hircosi debet aliquid simile habere, vt qui ei adest, velit nolit, tamen eius simplicitatem deprehendat. Ostentatio autem simplicitatis, insidiæ sunt recte: neque verò quicquam turpius est

est subdolis ac infidis congressibus. Hoc omnium maximè fugito. Bonus, simplex & mansuetus vir, hæc omnia in oculis habet, neq; ea latent.

Rectissimè viuendi facultas est in tuo animo posita: nimirum vt res neque bonas neque malas, in nullo ponas discrimine. Id fiet, si vnā quamlibet earum contempleris diuissim, & ratione totius, memor nullam earum in animis nostris de se posse excitare opinionem, neque ad nos venire: sed ipsas quidem quiescere, nos autem esse qui de ijs iudicia facimus apud nos, easque nobis quasi depingamus: cum liceat tamen aut omnino non depingere illas, aut si hoc omnino sit admissum, statim delere. Exiguū temporis attentio hæc est, inde finis erit vitæ. Quid obstas, quò minus hæc rectè habeant? Quæ si sunt secundum naturam, gaude illis, & erunt facilia: sin cōtra naturam, quære quid sit tibi secundum naturam, adque id contende, etsi gloria careat. Ignoscendū est enim omni ei, qui suum quærit bonum.

Vide vnde venerint omnia, ex quibus constent, in quod mutantur, qualia sint inde futura: tum, nihil mali eis accidere.

x 4 Primum,

Primum, quis mihi ad eos respectus. Natis sumus inuicem, vnus alterius gratia. Alia autē ratione natus sum, vt ipsis præsim: sicut aries gregi, aut taurus armento.

Rem altius repete. Si non constat mūdus ex atomis, vtiq; natura eum gubernat. Quod si detur, vtiq; deteriora præstantiorum gratia sunt: hæc verò, vnum propter alterum.

Deinde: quales illi sunt in mensa, lecto, alibi? Maxime autē, quibus illi sunt necessariò opinionibus addicti, & quanto cum fastu agunt sua.

Tertium est: Si rectè faciunt hæc, non est indignè ferendum: sin secus, at non spontè, sed ignoratone peccant. Omnis enim anima inuita priuatur cū veritate, tum eo, vt possit cum vnoquolibet, vt est dignum, viuere. Itaq; dolore afficiuntur, si iniusti, ingrati, auari, omninoq; iniurij erga alios dicantur.

Quartum est: Ipse quoq; in multis delinquis, esq; ipsorum similis: ac tamen si quibusdam peccatis abstines, tamen habitum ea faciendi habes: ac vel merus, vel gloriæ consecrandæ causa, aut aliud ob malum, abstines similibus peccatis.

Quin-

Quintum hoc quidē satis scis, an peccent. Quædam enim fato fiunt. Omnino autē multa experiri opus est, antè quàm certum aliquid de aliorum actionibus statuas.

Sextum: Vt maximè stomacheris, tamen vita hominum est momentanea, ac paulo pòst omnes morimur.

Septimum: Nō actiones ipsorum nobis molestiam exhibent, cū eæ sint in ipsorum animis: sed nostræ opiniones. Itaque tolle voluntatem iudicandi de re aliqua, tanquam mala? simul sustuleris iram. Quomodo, inquires, tollam? Si re putes, non esse rem turpem. Nam nisi sola turpitudine malum esset, tu quoq; necessario multis modis peccares, fieresq; latro, & quid non?

Octauum: Multo grauiora adferunt dolor & ira, quam ob aliorum peccata concipimus, quàm ipsa illa, ob quæ irascimur & dolemus.

Nonum: Mansuetudo, si genuina sit, non adsciticia aut fucata, inuicta est.

Quid verò vel extremæ libidinis homo tibi faciet, si constanter mansuetudinem serues: ac si res ita ferat, placidè cum hor-
teris ac doceas eo ipso tempore, vacans

huic rei tum, cum is te lædere nititur?
Si dicas: Noli fili, ad alias res nati sumus:
ego quidem non lædar, sed tu. idq; ei a-
pertè & integrè ostendas, neq; apes, ne-
que vllum aliud eorum quæ ad cœrum
apta sunt naturà animalium, ita agere.
Oportet autem neque irridendi, neque
conuiciandi causa hoc facere: sed aman-
ter, atque ita vt ne cor mordeatur, nèue
ocio abuti videaris, ac ne quis adstans
miretur: sed vt cum solo, ita loqui de-
bes, etiam si alij adsint. Horum nouem
capitulorum memento, tanquam à Mu-
sis si ea dono accepisses. Ac incipe tan-
dem homo esse, dum viuus. Tam verò ca-
uendum ne irascaris eis, quàm ne adule-
ris: vtrunque enim à societate est alie-
num, & damnosum. In promptu tibi sit,
ira accedente: Non iram esse viri, sed
mâsuetudinem. id vt humanius, ita & vi-
rilius est: requiritq; robur, neruos, & for-
titudinem: quæ non sunt apud indignâ-
tes, & morosos. Nam quanto propinqui-
or est mansuetudo vacuitati affectuum,
tanto & potentiæ: ac quemadmodum
dolor in impotentes cadit, sic & ira. vter-
que enim vulnus accipit, & herbam por-
rexit. Quod si lubet, etiam decimum à
duce

duce Musarum donum accipe: nempe, Infani esse velle ne prauī homines peccēt. qui enim hoc petit, id petit, quod fieri non potest. Alijs verò concedere vt sint mali, modò ne in te peccēt, malè sentientis est & tyranni.

Quatuor potissimùm motus animi continenter sunt obseruandi: ac, si eos depræhenderis, inhibendi. Primò, vt dicas, Hęc cogitatio non erat necessaria. Alterum, Hoc facit ad societatis dissolutionem. Tertium, Hoc non ex te dices: nam non à se dicere, inter absurdissima est reputandum. Quartum: Tibi ipsi exprobra, esse hoc eius qui diuiniore sui parte vincatur, & cedat ignobiliori & mortali parti, corpori scilicet, & eius crassius voluptatibus.

Aëreum, & omnes igneæ patriculæ quæ commistæ sunt tuo temperamento, etsi naturà sursum efferantur: tamen vt obediant ordini vniuersi, ab ipsa mixtione continentur. Similiter omne terreum in te, & humidum, cùm natura suā deorsum ferantur, tamen in sublimi manent, non in suo naturali loco. Adeò elementa vniuerso obtemperant, ac si quò destinentur per vim, manent, donec
disso.

dissolutionis rursus canat classicū. Nōne igitur iniquum sit, solam tuam rationem nolle obedire, suumq; locum indignè ferre? Et quidem nihil ei violentum imponitur : ea modò, quæ eius naturæ conueniunt. Et tamen ea non sustinet, sed in contrarium fertur. Motus enim ad iniusticiam, luxuriam, iram, dolores & metus, nihil aliud est quàm secessio à natura: & cùm animus aliquid eorum quæ eueniunt indignè fert, tunc quoque suum locum deserit. Etenim ad æqualitatem & pietatem constructus est, haud minus quàm ad iusticiā : quia & hæ species sunt virtutum, quibus bene defenditur societas humana, imò etiam antiquiores ipsis iustis actionibus.

Qui non eundem per omnem vitam propositum habet scopum, is vnus & idē esse per totam vitam nequit. Non satis est id quod diximus, nisi & hoc addatur: qualem esse oporteat eum scopum. Quē admodum enim non est similis de bonis vtrunque plurium opinio, sed quæ est certorum quorundam communis : ita & scopus ciuilis, & communitatem respiciens, est statuendus. Ad hunc qui omnes suos animi impetus direxerit, omnes

mines actiones similes reddet, eoq; modo semper sui erit similis.

Murem montanum, & domesticum, huiusq; pauorem & fugam.

Socrates vulgi quoque opiniones Lamias vocabat, puerorum terricula-
menta.

Lacedæmonij peregrinis sub umbram sedem adsignabant in spectaculis, ipsi quouis loco sedebant.

Socrates Perdicæ quærenti, cur non ad ipsum veniret, Respondit: Ne turpissimo interitu peream. hoc est, ne beneficio affectus, id non possim compensare.

In Ephesiorum litteris erat hoc præceptum, quod iubebat Quotidie reminisci alicuius ex antiquis, qui virtutem coluissent.

Pythagorei manè nos cælum aspice-
re iubebant, vt recordaremur eorum, qui semper suum officium præstant: item ordinis, puritatis, & simplicitatis nudæ. astris enim nullum velamentum.

- Memento qualis fuerit Socrates, cum pellem præcingeret, vbi Xanthippe veste sumpta processit: ac quæ dixerit socijs Socrates pudore affectis, ac recedenti-

dentibus, cum viderent eum in isto ornatu.

Nunquàm scribere & legere alios docebis, nisi ipse prius didiceris: id multo magis in vita est præstandum. Seruus es, ratione cares. tum charum cor mihi risum sustulit.

Virtuti grauibz facient conuicia verbis.

Insani est, fucus hyeme quærere. Tale est, puericiam quærere præteritam.

Epiçterus puerum osculatus, interiorius cum eo se collocutum dixit,

Fortassis cras mortem obibis.

Abominabile hoc. Imò nihil dictu graue est, inquit, quod aliquod opus nature designat: nisi abominere, quòd spice meruntur. Vua primùm cruda, deinde matura fit, pòst passa: hæc omnia rei sunt mutationes, non in nihilum, sed in id quod iam non est.

Nemo (vt dicebat Epiçterus) latro est voluntatis. Ars autem, ait idem, inueniēda est in adsenriendo: vtq; impetus animi seruentur, ita vt habeant adiunctam exceptionem, spectent societatem & dignitatem.

Cupiditate omnino abstinēdū est, neq; inclinandū ad ea quę nō sunt penes nos.

Itaq;

Itaq; inquit, non de leui re, sed de infamia certatur, nisi Socrates dixit. Vultis ne compotes rationis animos habere, aut non? Volumus. Cuiusmodi: bonosne, an prauos? Canos. Cur ergo non queritis? Quia habemus. Quid igitur contenditis?

M. ANTONINI IM.

peratoris de vita sua Liber XII.

OMnia ista quæ per circuitus temporum adipisci optas, iam nunc habere potes, nisi tibi ipsi inuides. hoc est: Si omne id quod præterijt, omittas, futurum prouidentia committas, id modò quod præsens est, dirigens ad sanctitatem & iusticiam: alteram, vt boni consulas ea quæ tibi fatum tribuit (etenim id natura tibi attulit) altera, vt liberè ac sine ambagibus veritatem loquaris, agasque secundum legem, & vt dignum est. Non impediat autè te neq; aliena malicia, neq; opinio, neq; vox, neq; sensus circundatæ tibi carnis. Id enim curet, quod afficitur. Itaq; iam in exitu cum sis, tantum mentem tuam, idq; quod est in te diuinum.

num, veneraberis: neq; mortem merues, sed ne quando viuere non secundum naturam incipias. Sic homo eris dignus mundo, qui te protulit: neq; amplius eris tanquam peregrinus patria tua, admirans ea quæ quotidie eueniunt, neq; de hac vel illa re dependebis.

Vider Deus omnes mentes, nudas à vasis materialibus, & corticibus istis atque repurgamentis. Sola enim sua intelligentia sola ista cōtingit, quæ ab ipso huc defluerunt ac deriuata sunt. Quod ipsum tu quoque si facere adsuescas, magna ex parte efficies, ne ita circumtrahare. Qui enim non aspicit carnem circumiectam, is ne occupetur in veste, domo, gloria, reliquisq; exterioribus, ac quasi tabernaculo contemplando?

Tria sunt, ex quibus constas: Corpus, anima, mens. Piora duo tantum ea ratione tua sunt, quòd eorū curam geris: tertium solum verè tuum est. Quod si separet à te, quæ alij dicunt aut faciunt, aut quæ tu ipse, aut quæ te futura perturbāt, aut quæ corpori tibi circumdato, vel animulæ vnà natæ præter tuam voluntatem accidunt, ac quæ fluctus externarum rerum voluit: ita vt intellectus ab
illis

illis rebus quæ fato vnà sunt, exemptus liberam apud seipsam vitam viuatur, agens in ista, probans euenta, dicens vera: si inquam remoueas à mente res quæ ei consensu quodam naturæ adhærent, itemq; futurum & præteritum tempus, efficies ex tempso globum, qualis ille Empedocleus:

Se solo exultans, totus teres atq; rotundus.

Disces id tantum viuere quod viuis: hoc est, in præsentia. Ita fiet, vt quod ad finem vsque vitæ tibi supereft, possis absque perturbationibus generose, & genium tuum probans atque amans, exigere.

Sæpenumerò mihi mirari subiit, quid' nam esset rei, quòd homines cum seipsum magis quàm quenquam alium diligant, tamen suam de sese existimationem minoris ducant quàm aliorum.

Quòd si quis Deus, aut prudens præceptor mandet, ne quid homo apud se ipsum cogitet, animòue concipiat, nisi id statim sit prolaturus, certè ne vnum quidem diem id toleret: adeò magis veremur quid proximus de nobis sit existimaturus, quàm quid ipsi nos.

Qui fit, quòd dii, cum omnia pulchrè
y &c

& humaniter ordinauerint, hoc vnum neglexerint, quod nonnullos homines apprimè bonos, ac qui plurimis suam erga Deum pietatem quasi symbolis fecerunt testatam, numiniq; sese familiares multis pijs actionibus & sacrificijs effecerunt, semel fato functos non reducūt, sed omnino extingui sinunt. Id autem si ita est, scias deos aliter instituturos fuisse, si aliter fieri expediuisset. Nam si erat iustum, erat utiq; etiam possibile: ac si erat secundum naturam, certè natura id tulisset. Quòd ergo res non ita habet (si tamen nò ita habet) id tibi faciat fidem, nò fuisse ex usu, vt aliter quàm est fieret. Vides enim ipse quoq; te, dum hoc scrutaris, cum Deo de iure disceptare. Atqui non hoc modo cum dijs colloquermur, nisi eos optimos esse & iustissimos putaremus. Si autem tales sunt, nihil certè in rerum dispensatione iniuste ac contra rationem neglectum præterierūt.

Adsuefac te ad ea etiam, de quibus desparas. Etenim læua manus; cum ad alia obeunda sit inhabilis, propterea quòd non consuevit: tamen frænum fortius, quàm dextra, continet.

Qualem te corripiet mors corpore &
ani-

animo? Considera vastitatem æui quod ante & post te est, breuitatem vitæ, materiæ imbecillitatem: causas ipsas, ab integumentis nudas, inspice.

Quò referantur actiones, vide: quid dolor, voluptas, mors, gloria, quis sibi ipsi occupationum sit causa. Neminem ab alio impediri, omnia opinionibus constare.

In vñu placitorum, similem oportet esse se pancratiastæ, non gladiatori. hic enim ensẽ quo vñitur, si deponit, interficitur: alter verò manum semper habet paratam, neque alia re indiget, quàm vti eam contorqueat.

Huiusmodi res considerandæ sunt, diuisione earum facta in materiam, formam, & respectũ. Quanta est potẽtia hominis? Cui licet nihil aliud facere quàm id quod Deus sit laudaturus, & amplecti omnia quæ ei Deus obtulerit.

Quod ad naturam consequitur, eius causa Dei non sunt culpandi, (nam neque volentes, neque inuiti peccant) neque homines.

Quàm ridiculus est, & peregrinus, qui miratur ea quæ in vita sunt.

Omnia sunt aut necessitas fatalis, ar-

que ordo ineuitabilis : aut prouidentia placabilis : aut confusio inanis , & nullū habens præfectum. Quòd si est necessitas ineuitabilis , quid reluctaris ? Sin prouidentia, quæ admittit placationem, dignum præbe teipsum diuino auxilio. Sin confusio est, cui præsit nemo: contērus esto, quod in tanto rerum fluctu ipse in te habes mentem. Quòd si te abripiat æstus , abripiat sanè corpusculum, animulam, ac reliqua : mentem quidem non abripiet. Quasi verò lumen candelæ tantisper luceat, dum extinguatur, neq; splendorem amittat: veritas autem in te, & iusticia, & temperantia, ante obitum tuum extinguere debeat.

Si quis de se opinionem, peccati præbeat, cogita : Ecquid nosti, sit ne peccatum ? ac si peccauit, quid si ipse seipsum damnet : idque perinde est, ac suum ipsius lædere oculum. Qui autem prauos peccare non vult, eius similis est, qui nō vult ficum in suo fructu succum ferre, infantes plorare, equum hinnire : ac si quæ sunt alia necessaria. Quid enim aliud faceret, qui hunc sibi habitum contraxit ? Si igitur trux est, cura eum morbum.

Sinon

Si non conuenit, ne agas: si non est verum, ne dicas. Tui animi motus ita sint compositi, vt omnia circumspecias. Cogita, quid sit quod cogitationem tibi commouet: idq; excute, diuidendo in causam, materiam, respectum, tempus, intra quod ea res desinet. Senti vel tandem, esse aliquid in te præstantius ac diuinius, quàm ea sunt quæ affectus cient, ac quæ te mouet. Quid enim est intellectus? num metus, num suspicio, num cupiditas, num aliquid aliud tale?

Primò cogita, nihil frustra esse agendum, neq; quod non aliquò referatur: deinde, vt non aliò quàm ad societatem humanam referatur. Paulo pòst nusquàm eris, neq; quicquam eorū quæ nunc cernis, neq; quisquàm eorum qui nunc viuunt. Omnia enim nata sunt ita, vt mutentur, vertantur, & pereant, vt in eorum locum alia nascantur. Omnia opinione constant: hæc autem est in tua potestate. Tolle igitur, cum lubet, opinionem: eruntq; tibi tanquam promontoriū præteruecto omnia serena: & sinus fluctibus vacans. Nulla, quæcunque ea sit actio, malum aliquid patitur, si suo tempore desinat: sicut neq; is qui agit, ea ratione

aliquid mali accipit. Itidem & corpus omnium in vniuersum actionum, quod est vita, si suo tempore desinat, nihil mali ea ratione patitur, neque is qui opportunè finem facit seriei isti actionum, malum aliquod fecit. Tempus verò debitum, & terminum natura constituit: aliquando etiam priuatim, vt in se-
nectute: omnino autem vniuersi natura. Cuius quidem partibus mutatis, semper recens & vicens mundus perdurat. Semper verò id pulcrum est, & speciosum, quod conducit vniuerso. Finis itaque vitæ, singulis mala quidem esse non potest: quippe cum non sit turpis. quippe nec voluntate è nostra dependens, & à societate non aliena. Bona autem fit, cū et opportunè fiat respectu vniuersi, et proficit, & diuinitus accidat. His cogitatis, tria hæc in promptu habe. Primum, vt in agendo cures, ne quid frustra agas, aut secus quàm ipsa iusticia egisset. in reb. extrinsecus accidentibus eas fortunæ nutu, aut prouidentia obtingisse: quarū neutra est inculpanda. Secundum, quale vnūquodlibet à priuatione fuerit vsq; dū animam accepit, indeq; , donec eam reddidit: ex quibus conflatū sit, & in quæ dissoluatur,

Soluatur. Tertium, sursum elato animo humanas res intueri, earumq; multiplicem varietatem: quàm multa circum in aere & in æthere habitent: eaq; te visurum, quoties in sublime attollaris: vt sint omnia vnius speciei, & breui tempore durent: tum quis in ijs fastus.

Eijce opinionem, & saluus es. nemo id prohibebit.

Rem aliquam molestè ferens, oblitus es, omnia fieri secundum Vniuersi naturam, & quod peccatum sit alienum: præterea omnia ita, vt nunc sunt, semper facta esse, & futura, nuncq; fieri vbiq; item quæ homini sit cum vniuerso genere hominum cõiunctio: non ea sanguinis aut seminis: sed mentis communicatio. Oblitus es etiam, mentem vniuscuiusq; esse deum, & inde fluxisse: nihil cuiquam proprium esse, sed illinc & fœrum & corpusculum & ipsam animulam venisse. Oblitus es omnia versari in opinione: item, quòd id tantùm quod præsens est, vnusquisq; viuât, & amittit.

Crebrò apud animum tuũ recale, eos qui certis de rebus nimium sunt indignati: qui maxima gloria, calamitate, inimicitia, aliâue quacunq; fortuna effloruerunt.

Deinde quære, vbi nam sint ista: nempe fumus sunt, & cinis, & sermo, aut ne hoc ipsum quidem. Simul ad mentem tibi accidat, qualia sint omnia. ut Fabius Catullinus rure, Lucius Lupus in hortis obijt, Stertinius Baijs, Tiberius Capreis, Velius Rufus *

Et omnino opinionis causa discrimen in rebus indifferentibus statutum. Tum, quàm vile sit omne quod resistit. Item, quanto magis sit philosophiæ consentaneum, in data materia rueri iusticiam, modestiam, ac simpliciter dijs obsequi. Fastus enim, qui superbiæ vacuitatem ostentando exercetur, omnium est grauissimus.

Qui quærit, Cur deos colas, quomodo eos videris, aut esse deprehenderis? ei respondebis, Primùm esse eos visiles. deinde, absque hoc sit, tamen animam meam cum non videam, nihilominus magnifico: ita deos quoq; ex viribus eorū quās identidem percipio, cū esse intelligo, tum veneror. In eo sita est vitæ salus, vt singulas res rotas intuearis, quid in ijs formæ sit, quid materiæ. Toto animo age vt iusta agas, & vera dicas. Quid enim superest, quàm vt fruaris vita, bonis

nis bona annectendo, ita vt minimū spaciū intermittas? Vnum est lumen solis, etiam si interceptiatur parietibus, muris, alijsq; innumeris rebus. Vna est communis natura, etsi certo modo affectis corporibus infinitis distincta. Vna anima, etsi naturis innumeris, proprijsq; circumscriptionibus distributa videatur. Vna etiam mens, etsi discreta videatur. Reliquæ proinde dictorum partes, tanquam spiritus & subiecta insensata, & inuicem nihil coniunctionis habentia, tamen ipsa quoq; à mente & eius potentia continentur. At peculiariter intellectus eiusdem generis adiungit se naturis, neq; à societate diuellitur.

Quid quæris? vt viuas? Id est sentire, appetere, crescere, desinere, loqui, cogitare. Quid horum desideratu dignum tibi videtur? Quòd si vilia sunt omnia hæc, ad extremum te confer, nempe vt sequaris rationem & Deum ducem. Sed vtrum huic instituto pugnat, ægrè ferre aliquid, an verò mors id abolet?

Quanta pars immensi infiniti æui attributa est vnicuiq;? celeriter ea in æternitate euanescit. Quanta pars vniuersi? quantaq; animæ vniuersæ? quantula in

glebula terræ repis? Hæc omnia tecum cogitans, nihil animo magnum cōcipe. hoc tantum, ut ductu naturæ agas, & feras quæ communis fert natura. Id cura, quomodo mens tua seipsa utatur: in hoc enim sunt omnia. Cætera siue à voluntate dependeant, siue secus, mortua sunt, fumusq;.

Id maximè ad contemptum mortis facit, quod hi etiam qui dolorem in malis, & voluptatem in bonis duxerunt, tamè eam despexerunt. Qui id tantum boni nomine dignatur, quod est opportunum, ac cui perinde est pluresne an pauciores secundum rectam rationem præstiterit actiones, neq; in aliquo ponit discrimine, longiorène an breviori tempore mundum contempletur, ei mors nequaquam est terrori. Heus tu, cuius fuisti in hac magna vrbe: quid attinet, utrum quinquennio? Etenim quod secundum leges, id omnibus est æquum. Quid ergo graue accidit, si te vrbe emittit dominus: non is quidem iniustus iudex, sed natura quæ te introduxit? perinde ac si prætor histrionem emittat è theatro, in quod eum introduxerit. Quod si is dicat, se non quinque, sed tres modò actus recitasse: re
 Et

Etè dicer. At verò in vita tres actus fabulam implent : finem enim is determinat, qui & concretionis olim fuit, & nūc est dissolutionis autor. Tu neutrius es causa. Discede igitur æquo animo; nam & is qui te dimittit, propitius tibi est.

M. ANTONINI PHILOSOPHI Imperatoris, de vita sua librorum finis.

AUTORVM ELENCHUS, quorum in hisce Opusculis testimonia citantur.

<i>Aeschylus</i>	<i>liber.</i>
<i>Aesculapius.</i>	<i>Antisthenes.</i>
<i>Agatharchidis historia</i>	<i>Antoninus Liberalis.</i>
<i>Aflana.</i>	<i>M. Antoninus philosophus & Imp.</i>
<i>Alcman.</i>	<i>Apollinis oraculum.</i>
<i>Armelesagoræ descriptio Atticæ.</i>	<i>Apollodori annales.</i>
<i>Amometus.</i>	<i>Apollonius grammaticus.</i>
<i>Anacreon.</i>	<i>Apollonius poeta,</i>
<i>Andron de Sacrificijs.</i>	<i>& Apollonij Epigrammata.</i>
<i>Antigonus, siue</i>	
<i>Antigoni Alterationum</i>	<i>Arche-</i>

AVTORVM

Archelaus Aegyptius.	Hellanicus Lesbicus.
Archelaus poeta.	Heraclides Cretensis.
Areus Laco.	Heraclides Ponticus.
Aristoteles.	Heraclitus.
Aristoxenus musicus.	Hermeslanax.
Athenadæ Ambracica.	Herodotus.
Boeus de Avium ortu, sive Ornithogonia.	Hesiodi Eoæ, sive Oriëntalia.
Callimachus Aegyptius.	Hiero.
Callimachus Cyrenæus.	Hieronymus historicus.
Chrysippus.	Hippo Rheginus.
Corinna, de Alteratis.	Hippocrates medicus.
Craterus.	Hippostrati Minos.
Crates.	Lycus Rheginus.
Ctesias.	Megasthenes.
De fabulosis locorum rebus liber.	Menecratis Xanthij Lyciaca.
Democritus.	Menippus.
Didymarchi Metamorphoseon libri.	Myrsili Lesbica.
Dorotheus medicus.	Nicagoras.
Empedocles.	Nicandri Alteratorum libri, sive de Mutationibus.
Epicurus.	Orpheus.
Epicætetus.	Orus Apollo.
Eudoxus. Cnidius, Rhodius.	Pamphylus.
Eumachi Periegesis.	Phanias.
Euripides.	Pherecydes Syrus.
	Phylar-

E L E N C H V S.

Phylarchi historiarum libri 110.	Socrates. Tacus de lapidibus.
Philetas.	Theophrastus.
Philonis Aethiopica.	Theopompus Chius.
Phlegon Trallianus.	Theopompus Sinopen- sis de terræmotibus.
Pindarus.	Timæi Siculi historia.
Polycritus.	Xenocrates.
Pythagoras.	Zeno Cittæus philoso- phus.
Scytinus Chius.	Zenophilus.
Sibylla.	Zoroastres.
Simmias Rhodius, Apol- line.	
Simonides.	

ERRATORVM, QVÆ O-
perarum incuria commissa, inter colli-
gendum verò Indicem depre-
hensa sunt, emendatio.

Pag. 4. vers. 14. HENRICI, &c. 7. vlt. copio-
se, tum 6. 11. cum quæ 8. 1. primario, & 12.
LXVII. 9. 18. legit: lectoq; 11. 1. multos, & 23.
Melcagro 12. 9. post, Diana fecerit. statim sequi
debebāt hæc verba: Hæc & præcedēs narratio, &c.
& 12. Boei & 16. plurimosq; ex ea 13. 5. red-
didit: 14. 5. In summa, & 6. omissus est in margi-
ne numerus 1. 15. 9. Apollini & 18. ob pietatē,
19. iusticiæ 17. penult. summum adiret solium

ERRATA.

19.22. quam alij 20.4. Diomi 21.2. Picrius &
 24. mortales cum 22.13. post Solis. statim sub-
 iiciatur. Ibidem hoc nar. 20. ingessisset. 23.13.
 Chelidonidemue sic etiam in sequētibus. & 20.
 quam ex pacto conuento debebat, tradit. 24.5. se
 filij sui carnes edisse, eas & 19. dele personas &
 23. Aedon in alcyonem 25.3. magis, & 9. post
 Dianā. statim subde: Nicāder lib. Alt. & 6. 26.4.
 vi est stu. 29.15. suspendisset. Narratio 30.3. euo-
 larunt. 31.24. post nunciam. statim debet sub-
 iungi, Ex Boei, &c. 32.15. bellum est. Ex eius-
 dem, &c. 34.15. Panactem 36.6. ac Fas inhibue-
 runt, quod fas & 13. post viderunt. statim sequa-
 tur, Hec & preced. & 25. intēdit ipse 38.7. cæ-
 ruleus & 9. indicium 40.6. Othrijs, 41.1. Dina
 Sperchij 43.21. magno aestu, 44.21. sedenti-
 bus. 46.2. Echonem 48.9. incudib. & 12. Alc-
 menæ 49.1. coitum. nam & 21. lembo 52.15.
 concubitus 53.6. alno excitata, ac pone alnum
 55.3. structarum 56.14. percussis & 20. Rhea
 63.25. iuuarent 66. antepenult. natuq; 67.6.
 Floruit, & 12. diramq;. 72.4. effodere solent,
 effosso 73.25. reuera 76.15. sententiam: neue
 78.11. adeas & 25. vsquam 79.7. exhinc &
 24. in margine ponatur numerus 1. 82. in
 marg. ponatur numerus 2. 83.3. ponatur in marg.
 numerus 3. & 23. Queis 87.14. deleatur, post
 cruciatibus 88.19. Carminio Hyæo & 23. fatales

ERRATA.

89.17.præcepta 90.5.quæ nata,puella. & 8.Dē
titū 96.3.Alexādræ & 12.Euryopa 98.5.C.A-
murius & 9.Primus & 19.Nirellius & 23.Secū-
dus,& 27.Tertius, 100.4.Primus, & 5.Potesta,
102.14.Fata cano, 103.20.inferrent: & in marg.
ludi fec. 104.5.Elithyias, & 7.Atram 106.10.
cum ei 109.20.Occidant 110.2.quam 112.18.in
marg.XXVI. & 20.terrestri ne & 22.in mar-
gine XXVII. 113.22.grana 115.21.deum,
117.9.defectui 121.23.condidit, 123.3.scri-
ptis insigne 126.7.dele & 128.10.aucupij
129.1.iuxtā. 132.22.nequeunt 133.(qui nume-
rus etiam est deprauatus) 12.quæ ei 135.1.seren-
di penult.vtcunq; 137.18.fortē legend.pedes non
habent. 138.19.A' salamandra & 20.Ad Hy-
panim et vlt.careant 140.1.in marg.XCVIII.
& 6.fortē, à testis nonnihil & 13.incitandi 142.
24.cæcis, claudos cæcosq; 144.18.acone &
24.plerosq; 151.penult.immittantur 152.17.
non secus quā 157.penult.doctissima 156.15.il-
los, 160.4.è philosophia 162.18.prouerbio)
167.20.obseruabam 174.11.velint, & 26.
Apollonium, 176.4.dissoluendis, aut metcoris
181.12.emendare illa, 183.13.non sit idem,
184.15.aduersatur 185.18.aliud, quā & 23.
vertuntur: 186.vlt.appendicis 187.vlt.po-
ne in marg.numerus 3. 188.24.tanto 192.24.
quod possit 193.12.decenter obeundam 194.3.
pone

ERRATA.

pone in mar. 6. 199. 4. tranquillitatem & 17. vo
 luntate. & antepenult. intellectū, 201. 20. alicū
 de & 202. 13. necessariō & 22. quomodo 210.
 9. itaq; 211. 14. ex æquo 213. vlt. pone in marg.
 5. 223. 15. vitam degis & 20. quid sit honore
 227. 12. in marg. 9. 231. 16. eris 232. 15. in mar
 gine 13. 233. 9. autem est, 235. 23. vtclūq; redi
 gar? & vlt. Cum te 236. 14. rebus & 17. vuu
 le 240. 1. in marg. 2. 250. 15. ratio non iubet.
 252. dele numerum 2. in marg. 253 2. in margine
 1. 254. 1. in margine 2. 261. 4. Bene esse, 273.
 3. libidinem 27. 19. concrefcere & 287. 16. Ho
 mines, & 20. fertur ingredi, & in marg. * 290.
 4. subiectæ mutationes 292. 1. quoduis est
 308. 4. aerei 312. vlt. semina sint
 315. 11 porcello 319. 1. pōst
 autumnus et.

ANTONI-

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίων α'.

ΑΡΑ Τῆ πάππου Οὐίης, ἡ
 καλὸνδε, Σάοργκτον. Πα-
 ρὰ τ' οὐίης καὶ μνήμης τ' ὡδὲ
 τῆ γεννήσαντ', ἡ αἰδῆμον καὶ
 ἀρρῶνικόν. Παρὰ τ' μητρὸς,
 ἡ Δεοσεβῆς, καὶ μεταδοπκὸν· καὶ ἐφεκίπκον,
 ἡ μόνον τῆ κακῶποιεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆ ὑδὲ ἐν-
 νοίᾳς γίνεσθαι τοιαύτης. ἔτι δὲ ἡ λιτὸν καὶ τὰ
 πλὴν δίαται, καὶ ὡδὲ τ' ὡδουσιακῆς δλα-
 κωγῆς. Παρὰ τῆ προπάππας, ἡ μὴ εἰς δκ-
 μουσίᾳς δλατρεῖας φοιτῆσαι, καὶ ἡ ἀγαλῶις
 διδασκαλίας κατ' οἶκον γυμνασάζ· καὶ τὸ γινώσκειν
 ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα δεῖ ἐκτενῶς ἀναλίσκειν. Πα-
 ρὰ τῆ ῥοφέως, ἡ μὴτε προσιανὸς μὴτε βενέα-
 νός, μὴτε παλμουλάειος ἡ σκουτάει' γενέσθαι.
 καὶ ἡ φερέσπον, ἡ ὀλιγοδέες, καὶ αὐτρεγνὸν, ἡ
 τὸ ἀρλὺ προγμον, καὶ τὸ δυοπρόδεκτον δλα-
 βολῆς. Παρὰ Διογνήτῃ ἡ ἀκονόσπουδον καὶ
 ἡ ἀπιστικὸν τοῖς ἑσὼ τῇ τὸρατθυομνίων καὶ
 γοήτῃ, ὡδὲ ἐπωδῶν, καὶ ὡδὲ δαιμόνων ἀρ-
 πομπῆς καὶ τῇ τοις τῇ λεγομνίῳις· καὶ ἡ μὴ
 ὅρτυν

255 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΟΝΙΝΟΥ

ὁρτυγοτροφῆν, μηδὲ πάλι τὰ βιαιῦτα ἐπιποιεῖν
 καὶ ῥαγίζεσθαι παρρησίας, καὶ ῥ' ὀικειωθῆ-
 ναι φιλοσοφία καὶ ῥ' ἀκούειν, πρῶτον μὲν
 Βακχίῳ, ἔπειτα Πανδασίδῳ, καὶ Μαρκεταῖ. καὶ
 ῥ' γράφει Διγλόγους τοῖς παισὶ. καὶ ῥ' οὐκί-
 ποδῶς ἢ δοξᾶς ἰδιθυμῆσαι, καὶ ὅσα βιαιῦ-
 τα τῇ Ἑλληνικῇ ἀρχῇ ἐχέμεν. Παρὰ Ρο-
 σίνου τὸ λαβεῖν φαντασίαν τῆς χηΐζης διορ-
 σεως ἢ θέρειάσθαι τῶν ἡδονῶν. ἢ ῥ' μὴ ἐκτρα-
 πῆναι εἰς ζήλον βολισκόν, μηδὲ τῶν συγγεν-
 ῶν πάλι τῇ θεωρηματικῇ, ἢ προσηπτικῇ λο-
 γαίᾳ διαλέγεσθαι, ἢ φαντασιοπλήκτως τὸν
 ἀσκητικόν, ἢ τὸν διεργητικόν ἀνδρα ἰδιδοῦσθαι.
 ἢ ῥ' ἀρξῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς, ἢ ἀσφο-
 λογίας. καὶ ῥ' μὴ ἐν σοφίᾳ κατ' οἶκον πόλεμπα-
 τῆν, μηδὲ τὰ βιαιῦτα ποιεῖν. καὶ ῥ' τὰ ἰδιό-
 λια ἀφελῶς γράφειν, οἷον ῥ' ὑπ' αὐτῶν τέττε
 ἀπὸ Σινοίας τῇ μητερίᾳ γράφει. καὶ δὲ
 πρὸς αὐτὸν χαλεπίναντας καὶ πλεμμυλῆσαν-
 τας θύανακλήτως καὶ διδιδάλεκτως, ἐπειθὲν
 τάχιστα αὐτοῖς ἐπαπλῆν ἐδελήσωσι Διγκῆ-
 ας. καὶ ῥ' ἀπειθῶς ἀναγνώσκων, καὶ μὴ ἀρ-
 κῆας πῶλονοῦντα ὀλοθεράς. μηδὲ τοῖς πόλε-
 λαλῶσι ταχίως συγκατατίθεας. Σὺ ῥ' οἶ-
 γῃ τοῖς Ἑπικτητείοις ἑπομνήμασιν, ὧν οἶκος
 μετίδωκε. Παρὰ Ἀπολλωνίου, ῥ' ἐλθὼν διδασκόν
 καὶ

καὶ ἀναμειβόλως ἀκύνεον . καὶ πρὸς μηδὲν
 ὄντο ἀρελέπειν , μηδὲ ἐπ' ὀλίγον , ἢ πρὸς τὸν
 λόγον . καὶ τὸ αἰετομοιον , ἐν ἀλγηδὸσιν ὀφείας ,
 ἐν ἀρεβόλῃ τέκνου , ἐν μακράς νόσοις . καὶ τὸ ἰδίῃ
 πᾶσι δέγματ' ὡς ζῶντ' ἰδεῖν ἐναργῶς , ὅτι
 δύναται ὁ αὐτὸς σφοδρῶς ταυτ' εἶναι , καὶ ἀ-
 νειμῆναι . καὶ δ' ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι μὴ δοχε-
 ραίνεον . καὶ δ' ἰδεῖν ἀνθρώπων σαφῶς ἐλάχι-
 στον ἢ ἑαυτῶν καλῶν ἡγεμόνων πλὴν ἐμπειρίαν ,
 καὶ πλὴν ἐν τῇ ἐκείνῃ πλὴν πᾶσι τὸ πᾶσι δίδοναι τὰ
 θεωρήματα . καὶ τὸ μαθεῖν πῶς δεῖ λαμβάνειν
 τὰς δοκίμασας χάριτας πᾶσι φίλως , μήτε
 ἐξηγῶμενον δὲ ταῦτα μήτε ἀναισθητῶς πᾶσι
 πέμποντα . Παρὰ Σέξτεν , τὸ διμύνης . καὶ τὸ
 πᾶσι δέγμα τῶν οἴκου τῶν πατρωνομουμένων , καὶ
 πλὴν ἐννοίαν ἢ καὶ φύσιν ζῆν , καὶ τὸ σεμνὸν ἀπολά-
 σως , ὅτι τὸ στοχαστικὸν τῇ φίλῳ κηδεμονικῶς ,
 καὶ τὸ ἀντικτικὸν τῇ ἰδιωτῇ , καὶ δ' ἀδωρε-
 τον τῇ οἰομένων , καὶ τὸ πρὸς πάντας διὰρ-
 μοσὸν . ὥστε καλακείας μὴ πάσης προσκνεσέραν
 εἶναι πλὴν ὁμιλίαν αὐτῶν , αἰδεσιμώτατον δὲ
 αὐτοῖς ἐκείνοις πᾶσι αὐτὸν ἐκείνον τὸν καὶ ῥὸν εἶναι .
 καὶ τὸ κατὰ ληπτικῶς καὶ ὁδῶν ἐξδουρετικὸν τε καὶ
 τακτικὸν , τῇ εἰς βίον ἀναγκαίων δογματῶν
 καὶ τὸ μηδὲ ἐμφασίαν ποτε ὀργῆς , ἢ ἄλλου πινός
 πάθους πᾶσι εἶναι . ἀλλὰ ἅμα μὲν ἀπαδείστατον
 εἶναι ,

εἶναι, ἀμα δὲ ἐλποσφόρον. καὶ τὸ βυφίμην,
καὶ οὗτο ἀφορητὴ. καὶ τὸ πολυμαχὲς αἰεπι-
φαίντως. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τῆ χειμῶνα
πικρῷ δ' αἰετὶ πλῆκτον, καὶ τὸ μὴ ὀνφοδιστικῶς
ὑπὸ λαμβάνειν τὴν βαρβαρον, ἢ σὺλοικὸν τῆ
ἢ ἀπὸ πῶς προσηγαμμένων, ὅτι ὑπὸ δεξιῶς αὐ-
τὸ μόνον ὀκῆνο, ὃ εἰδὲ εἰρηδοται προφείραθ, ὡ
τὸ πῶς ἀρκείσας, ἢ συνεπιμαρτυρήσεως, ἢ
συνδραλῆφως πρὸς αὐτὸν τῶ πρέγματ' ὅ
ἐχὲ πρὸς τῶ ρήματ' ὅ, ἢ δὲ ἐτάρως πινὸς ποιῶ-
της ἐμμελῶς πῶν πομπήσεως. Παρὰ φρον-
τωνος τὸ ὑπὸ σῆμα ὅτι ἡ τυραννικὴ βασιλευσία,
καὶ πομπιλία, καὶ ὑπὸ κηρίσις. καὶ ὅτι ὡς ἐ-
πῆσαν οἱ καλὸς ὑμνοὶ ὅτι πῶ ἡμῖν βυφίμην
δοται, ἀποσφόροί πῶς εἰσί. Παρὰ Ἀλεξάν-
δρου τῆ γλατωνικῶν, τὸ μὴ πολυμαχὲς, μηδὲ
χωρὶς ἀνάγκης λέγειν πρὸς πῶνα, ἢ ὡ ὑπὸ το-
λῆ γράφῃ, ὅτι ἀποσφόρος εἰμι. μηδὲ δὲ τοῖς του
πρόπου συνελθὼς πῶν αἰτῶν τὰ κτ' τὰς πρὸς
ἐδὲ συμβιῶντας χείσεις καὶ δῆκοντα, πρὸς βαλ-
λόμενον τὰ πρὸς ἐσὼτα πρέγματα. Παρὰ
κατ' ἄλθον, τὸ μὴ ὀλιγώρως ἐχειν ὅτι αἰπώμε-
νος π, καὶ τὴν αἰσθάνειν αἰπώμεν. ἀλλὰ
πειράθῃ καὶ ἀρκείσας εἶναι ὅτι δ' οὐκ ἔστι. καὶ δ' πε-
εἰ τὴν διδασκαλῶν ἐκ δὲ ὡς βυφίμην, ὅτι τὰ
πρὸς δὲ οὐκ ἔστι καὶ Ἀθηνῶν δὲ ἀρκείμην ὀκῆνο.
καὶ δ'

καὶ δ' ἐπὶ τὰ τέκνα ἀληθινῶς ἀγαπήκεν, Πα-
 ρὰ τ' ἀδελφὸν μου Σεβήρην, καὶ Φιλοκρίνον, καὶ Φιλα-
 ληβίαν, καὶ Φιλοδίκαιον. Ὁ δὲ αὐτὸν γινώσκων
 Θρασέην, Ἐλκίδιον, Κάτωναν, Διώναν, Βριῦδον, καὶ
 Φαντασίαν λαοῦν πολιτείας ἰσότητος, καὶ ἰσοτι-
 τας καὶ ἰσηγορίαν διοικημάτων, καὶ βασιλείας τιμω-
 ρίας πάντων μάχιστα τῶν ἐλθουμένων τῶν ἀρχομέ-
 νων καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀμειλίσ, ὁ ἐμόνον ἐν τῇ
 τιμῇ τῶν Φιλοσοφίας, καὶ τὸ δύστηνον, καὶ δ' ὅμως
 τὰ δύναντα ἐκτενῶς, καὶ τὸ θέλει, καὶ δ' ἐπισθί-
 κεν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν φίλων φιλήσας, ὁ δὲ αὐτὸν
 πικρὺν πρὸς τοὺς καταγνώσεως ὑπὸ αὐτῶν
 τυγχάνοντας, καὶ τὸ μὴ δεῖν τοχάσμεν τοὺς φί-
 λους αὐτῶν ἐπὶ τῶν πειθέει, ἢ πὺ δέλει, ἀλλὰ
 δεῖν εἶναι. Παράκλησις Μαξήμου, τὸ κρά-
 τεϊν ἐκ τῶν, καὶ καὶ μηδὲν πριφορον εἶναι. καὶ
 τὸ δύστηνον ἐν τῇ ταύτῃ ἀλλοις πόρισάσεις, καὶ
 ἐν ταύτῃ νόσοις, καὶ τὸ δύστηνον τῶν ἡδονῶν, καὶ
 μελίχον, καὶ γόρπον, καὶ ὁ δὲ τλίως κατε-
 ραστικὸν τῶν προκεμένων. καὶ τὸ πάντα
 αὐτῶν πισθίον, ἐπὶ ὧν λέγει ὅτι ὅπως φρονεῖ
 καὶ ἐπὶ ὧν πράττει, ὅτι ὁ κακῶς πράττει. καὶ
 τὸ ἀθώμαστον καὶ ἀνεκωληκόν, καὶ μηδὲν ἐπει-
 γόμενον, ἢ οὐκ εἶναι, ἢ ἀμνηστικόν, ἢ κατὰ φύσιν ἢ προ-
 σεσηρὸς, ἢ πάλιν θυμώμενον, ἢ ὑποφωτισμένον, καὶ τὸ
 διεργαζόμενον, καὶ δ' συγγνωμονικόν, καὶ τὸ ἀφιδύει

καὶ

καὶ ἀδύνατος μᾶλλον ἢ διορθεῖν φαίνεται
 οἷον πρὶ χειρὸς, καὶ ὅτι ὅτε ὤκνη αὐτὸς πρὸς
 ὑπεροχᾷ ὑπ' αὐτῆς, ὅτε ὑπέμεινε αὐτὸς κρείτ-
 τοια αὐτῆς αὐτὸν ὑπολαβεῖν. καὶ ὁ ὀυχαρις-
 πρὸς. Παρά τῃ πατρὸς δ' ἡμῶν ὁμοι-
 ούτων ἀσκαλύντως ὡς τῇ ὑψηλοτέρως κρι-
 θήτων. καὶ δ' ἀκονόδοξον πρὸς τὰς δοκίμας
 πρὸς, καὶ ὁ φιλόστοργος καὶ ἐνδελεχής. καὶ
 δ' ἀκονιστὴν τῇ ἐχόντων πρὸς κοινωφελὲς ἐσφέ-
 ρειν. καὶ τὸ ἀπράγξι πρὸς εἰς τὸ κατ' ἀξίαν ἀ-
 πονεμίσκων ἐκείνῳ. καὶ τὸ ἐμπειρὸν, πρὸς μὲν
 χρῆμα ἀπάσεως, πρὸς δὲ ἀνέσεως. καὶ τὸ παύ-
 σαι τὰ πρὸς ὁδὸν ὁρώτας τῇ μερακίῳ. καὶ ἡ
 κοινονομοσιῶν· ἢ τὸ ἐφείδω τοῖς φίλοις μήτε
 (ὡς δειπνῆν αὐτῷ πάντως, μήτε (ὡς ἀποδιδόναι
 ἐπ' ἀνάγκῃ· ἀλλ' ὁμοίον αὐτὸν κατὰ λαμβάν-
 νουαι ὑπὸ τῇ ἀλλοτρίᾳ χρείᾳ πρὸς ἀκρίβειαν
 τῇ. καὶ δ' ἐκτεκνῶν ἀκριβῶς ὡς τοῖς σύμβου-
 λίοις, καὶ ἐπίμνητον, ὅλην δ' τὸ πρὸς ἀνέση τῇ
 ἐθύνῃς ἀρετῆς εἰς ταῖς προχείροις φαντασίαις.
 καὶ δ' ἐκτεκνῶν τῇ φέρον, καὶ μηδ' αὐτῷ
 ἀφ' ἑαυτοῦ, μηδὲ ὡς ἀνέση· καὶ ὁ αὐτῷ ὡς
 παύει, καὶ δ' φαιδρὸν, καὶ δ' ἀπὸ ἑαυτοῦ προ-
 νοητικόν, καὶ τῇ ἐλαχίστων προδιοικητικῶς
 ἄλλα γὰρ ὡς. καὶ δ' τὰς ὡς ἀνέσεις, καὶ πᾶ-
 σαν κλακῆαν ἐπ' αὐτῆς σελῆσαι· ὁ δ' φυλά-
 κτικόν

κπκὸν αἰετῶ ἀναγκαίων τῇ ἀρχῇ, καὶ ταμει-
 κὸν τῇ χρηγίας, καὶ ὑπομακροπκὸν τῇ ὑπὲρ τῆν
 τοῖστων τονῶν καὶ ταμπαίσεως. καὶ τὸ μῆτε πε-
 εῖς δὲ θεὸς δεισιδαιμόν, μῆτε πῶδὲ ἀνθρώπου
 δημοκοπκὸν ἢ ἀρεσκυπκὸν ἢ ὀχλοχαρὲς, ἀλ-
 λά νῆφον ὡς πᾶσι, καὶ βέβαιον, καὶ μνησμεν
 ἀπειρόκταλον, μὴδὲ καινοτόμον. καὶ τὸ τοῖς εἰς
 θυμὰς βίου φόρουσί τι, ὧν ἡ τύχη πῖρχει
 σαφίλφαν χρηστικὸν ἀτύφως ἅμα, ὅ ἀπεφα-
 σίσως, ὥσε πῖρόντων μὲν ἀνεπιπιδάτως ἀπῆ-
 ὤσαι, ἀπόντων δὲ μὴ δῖαδ. καὶ τὸ μῆτε ἀντινα
 εἰπεῖν μῆτε ὅτι σοφιστὴς, μῆτε ὅτι δικηγυρὴς ἐρ-
 νάκλος, μῆτε ὅτι σχολαστικὸς, ἀλλ' ὅτι ἀνὴρ πῖ-
 πειρθ, τέλειθ, ἀκλάκδυθ, πρεσιάναι
 δυνάμειθ καὶ τῇ ἑαυτῶ καὶ ἄλλων. πρὸς
 πύτοις δὲ καὶ εἰς ὑμνηκὸν τῇ ἀληθῶς φιλο-
 σοφῶν τῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ἐκ ἰζονειδιστῶν. ἐτι
 δὲ τὸ δυόμειλον, καὶ δυῖ χαρι εἰ καὶ τακέρως. καὶ
 εἰ τῷ ἰδίου σώματι ὑπὸ μεληκὸν ἐμμέτρως.
 οὔτε ὡς αἱτίς φιλόζωθ, οὔτε πρὸς καλῶ-
 πισμὸν, εἴτε μὲν ὀλιγέρως. δὴ ὡς ἀφ' ἑαυτῶ
 ἰδίαν προσχλῶ, εἰς ὀλίγησα ἰατρικῶν χρηζῶν
 ἢ φαρμάκων καὶ ὑπὸ δημαίων ἐκτός. μά-
 λιστα ὅ τὸ πῖρα χρηκὸν ἀεασκένως τοῖς δυνά-
 μίναν κακῶν κηκῶν. ὅσον τῷ φραστικῇ, ἢ τῇ
 τῷ ἰζ ἰσοείας νόμων, ἢ ἐδῶν ἢ ἄλλων ἱενῶς

161 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

πραγμά τῃν . καὶ συσπουδαστὴν αὐτοῖς , ἵνα
 ἔκαστοι κτ' τὰ ἴδια προτέρηματα διδοκιμάσῃ .
 Πάντα δὲ κτ' τὰ πάτρια πράσων , ὅδ' αὐτὸ
 ἔστω ὑπὸ τῆς δυνάμεως φαίνεται τὸ τὰ πάτρια φυ-
 λαύειν . ἔτι δὲ τὸ μὴ θυματοκίνητον καὶ ῥιπῆ-
 στήν , ἀλλὰ καὶ τόποις καὶ πράγμασι τοῖς αὐ-
 τοῖς ὁδῶν τεσσάρων . καὶ τὸ μὲν εὖ πρὸς νο-
 μὸς τ' κεφαλαλγίας , νεκρὸν θυτὸς καὶ ἀκ-
 μαῖον πρὸς τὰ (υνήθη ὄντα . καὶ δ' μὴ εἶναι
 αὐτῷ πολλὰ τὰ ἀπόρρητα , ἀλλὰ ὀλίγα καὶ
 ἀσκησιώτατα , καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆν κοινῶν μό-
 νον . καὶ τὸ ἔμφρον καὶ μεμετρημένον ὅτε θεω-
 ριών ὑπὸ τελέσει , καὶ ὄντα καὶ τοιοῦτα , ὅ
 ἀλγνομοῖς , καὶ τοῖς ὁμοῖς ἀνθρώποις , πρὸς
 αὐτὸ ὃ τὸ θεῖον προλαβὼν διεκρίθη , ὃ πρὸς
 πᾶσι ὑπὸ τοῖς προλαβέσι διδοξίαν . ἐκ αὐτοῦ
 λούσης . οὐχὶ φιλοκροδοῦν , οὐ πᾶσι τοῖς ἐσω-
 δαῖς ὑπὸ τῆς . ὃ πᾶσι ἐσθλῶν ὑφ' αὐτοῦ ,
 ὃ πᾶσι ὁμοῦτων ὡραῖα . ἢ ἀπὸ χειρὸς τοῦ , ἀπὸ
 γούνατος ἀπὸ τ' καὶ τῶ ἐπαύλειος , καὶ τ' ὅτι λαμβάνει
 τὰ πολλὰ . τῷ τελέων ὃ τῶν κλοῖς πᾶσι τῶν
 ὡς ἐχρήσατο , καὶ πᾶσι ὁμοῖς τῶν τῶν . ὃ δὲ
 ἀπὸ τῆς , ὃ δὲ μὴ ἀδυσώπητον , ὃ δὲ λάβρον , οὐ
 δὲ ὡς αὐτὸ πᾶσι εἶπεν ποτε ἕως ἰδρῶν . ἀλλὰ
 πάντα διελκυστίνην λελυγμένα . ὡς ὑπὸ ὁ
 λῆς , ἀταρταλῶς , τεταγμένως , ἐξῆρμέν-
 ως ,

νας, συμφώνως ἑαυτοῖς. Ἐφαρμόσεις δ' αὖ
 αὐτοῖς τὸ πῶς τοῦ Σωκράτους μνημονεύμα-
 νους, ὅτι καὶ ἀπέχεσθαι καὶ ἀκραύειν ἐ-
 διώκετο τούτῃν, ὧν πολλοὶ πρὸς τὰς ἀκ-
 ραῖς ἀδινῶς, καὶ πρὸς τὰς ἀκραύσεις ἐν-
 δοτικῶς ἔχουσιν. Τὸ δὲ ἰσχύειν καὶ ἐπὶ κερτι-
 ρεῖν καὶ ἀνήφειν ἑκατέρῳ, αὐδῶς ὅσιν ἀρτίους
 καὶ ἀήτητον ψυχὴν ἔχοντες, οἷον αὖ τῇ νόσῳ
 τῇ Μαξίμου. Παρὰ τῶν δ' ἀγαθῶν πάπ-
 πους, ἀγαθὸν γονίαν, ἀγαθὸν ἀδελφὸν,
 ἀγαθὸν διδάσκαλον, ἀγαθὸν οἰκίον,
 συγγενὲς φίλον, χεῖρον ἅπαντα χεῖν. καὶ
 ὅτι πῶς ἐδένα αὐτῇν προέτισον πλεμμελῆ-
 ραί τι, καὶ τοὶ διαθείσας ἔχον τοιαύτῳ, ἀφ'
 ἧς, εἴ ἐτυχας, καὶ ἐπὶ πρῶτον τοιοῦτο. τῶν δ'
 ὅτι ὑποῖα τὸ μηδεμίαν (ωδερμὴν) πρᾶγματῶν
 γινώσκει, ἥ τις ἔμελε με ἐλέγξειν. ὅτι μὴ πλείον
 ἐκτραφῆναι παρὰ τῇ παλλακῇ τῷ πάπ-
 πῳ. καὶ τὸ πῶς ὄραν δῆσασθαι. καὶ τὸ μὴ
 πρὸ ὄρας ἀνδρῶσθαι, ἀλλ' ἐπὶ καὶ ὑπὸ λα-
 εῖν τῷ χρόνῳ. καὶ ἀρῶντι καὶ πατρὶ ἑσπ-
 τα χθῆναι, ὅς ἐμελλον πάντας τὸν τύπον ἀφαι-
 ρῆσιν με, καὶ εἰς ὧν οἶον ἄξει τῷ δ, πῶς αὖ
 τὸν ὅτι αὐτῇ βιοῦντα, μήτε δορυφορέσας
 χρῆσθαι, μήτε ἐσθῆτῃ σημειωτῶς μήτε λαμ-
 πρῶς καὶ αὐδῶν αὐτῇ τοιῶνδε πινῶς καὶ

τῶ ὁμοίῳ κῆμπι· ἅμ' ἐξέστιν ἐγγυτάτω ἰδιώ-
 τε συσέλθην ἑαυτὸν, ὅτι νῦν Διὰ τοῦτο ταπεινό-
 τωρον ἢ βαθυμότωρον ἔχειν πρὸς τὰ ὑπὲρ τῆν
 κοινῶν ἰγχεμονικῶς πρᾶχθῆναι δεόντα. Τὸ ἀ-
 δελφῶ τοῖς τε τυχεῖν, διωαμλῶς μὲν οὐκ ἦθος
 ἐπεγείρει με πρὸς ὑδιμέλειαν ἐμαυτῶ· ἅμα δὲ
 καὶ τιμῇ καὶ ποργῇ δύφραίνοντός με· ὅτι παιδία
 μοι ἀφῦν μὴ γυνέσθω, μηδὲ κ' ὅτι σωματίον διά-
 στροφα. Τὸ μὴ ἐπίπλεον με προκύβει οὐ ρη-
 ποικῇ καὶ ποικιλῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑδιπιδύ-
 μασι, οὐ οἷς ἴσως αὐ κατεχέθω, εἰ ἡδ' ὁμῶς ἐ-
 μαυτὸς δύόδως περὶ ὄντα. Τὸ φθᾶσαι, ὅτι
 τροφείας οὐ ἀξιώματι καὶ τα σῆσαι, οὐ ρη ἐδύκων
 μοι ὑδιθυμῆν, καὶ μὴ ἀναβαλέσθαι ἐλπίδι, τῶ
 μὴ ἐπεὶ νέοι ἐτι ἦσαν, ὕστερον αὐτὸ πρᾶξθαι. Τὸ
 γινῶναι Ἀπολλώνιος Ρῥῆστον, Μάξιμον. Τὸ
 φαντασθῆναι πρὶ τῶ κ' φύσιν βίου ἀναρρῶς
 καὶ πολμάκας, οἷον τίς ὄσι. ὥσε ὅσον ὑδι τοῖς
 δικαῖς, καὶ τοῖς ἐκείθεν Διὰ δόσεις καὶ συλλή-
 φας, καὶ ἐπινοίας, μηδὲν κοφλύειν ἥδη καὶ τὰ
 φύσιν ζῶμε, ἢ ἀπλείπεισθαι ἐτι τὰς πρᾶ-
 πλὴ ἐμὴν αἰτίαν, καὶ πρᾶ ὅτι μὴ οὐκ ἀκρῆν τὰς
 ἐκ τῆν θεῶν ἐπομνήσεις, καὶ μόνον ἐχὶ δι-
 δοκακλίας. Τὸ ἀνταχῆν μοι τὸ σῶμα ὑδι ὅ-
 σῳτον οὐ τοῖς τῶ βίῳ. Τὸ μὴ τε Βενεδικτῆς ἀφα-
 ραι, μὴ τε Θεωσῶτον· ἀλλὰ καὶ ὕστερον οὐ ἐρω-
 ῦκοις

πρὸς παῖδας γινόμενον ὑμᾶναι. Τὸ χαλεπὸ-
 ναντα πολὺ μὲν ῥοσίνῳ, μηδὲν πλεονέχον πρᾶξαι,
 ἐφ' ᾧ αὖ μετέγνων. Τὸ μέλλουσαν νέαν τελευτᾶν
 τὴν τελευτᾶν ὁμοῖον οἰκῆσαι μετ' ἐμοῦ τὰ τελευ-
 ταῖα ἔτι. Τὸ ὁσέμιν ἐβουλήθην ὑποκινῆσαι.
 πινι πεινομήνῳ, ἢ εἰς ἄλλο τι χρεῖζοντι, μηδὲ πρ-
 τε ἀκινῶμαι με ὅτι ἐκ ἔστι μοι χρεῖμα ἅπαντα ὅθεν
 γίνηται. καὶ ὅ αὐτῷ ἐμοὶ χρεῖαν ὁμοίαν ὡς
 πρ' ἐτόρου μεταλαβῆναι, μὴ συμπεσεῖν. Τὸ τὴν
 γυναῖκα τοιαύτῳ εἶναι, ἔτωσιν μὲν πεθνήνιον,
 ἔτω δὲ φιλόπορον, οὐτῶ δὲ ἀφελῆ. Τὸ ὑπο-
 τηδεῖον τροφῶν εἰς τὰ παιδία δι' ὡρεῖται. Τὸ
 δι' ὁνειράτων βοηθήματα δοθῆναι ἄλλα τε ὅ-
 ὡς μὴ πῦφν αἶμα, καὶ μὴ ἰλιγγιαῖν καὶ τοῦτου
 οὐ καὶ ἡτῆ ὡς πόρ χρεῖαν. ὅπως τε ἐπεδύμματα *
 φιλοφροσύνης, μὴ ἐμπεσεῖν εἰς πῖνα φροσύνης
 δι' ἀρετῆς εἶναι ὑπὲρ τῶν συγγραφεῖς, ἢ συλ-
 λογησὺς ἀναλύειν, ἢ πόρ τὰ μετεωρολογικὰ
 καταγίνεσθαι. Πάντα γὰρ ταῦτα θεῶν βο-
 θῶν καὶ τύχης δέονται.

Τὰ αὖ κοινὰ πρὸς τῷ γράνοντι. Α.

Ἐσθον προλέγειν ἑαυτῷ, σωτηρίας μοι πόρ
 ὄργῃ, ἀχαρίσῳ, ὑβρίσῃ, θολερῷ, βασιλεί-
 ῳ, ἀκρινωνήτῳ. Πάντα ταῦτα συμβέβηκεν ἱ-
 κένοις πρὸς τὴν ἀγνοίαν τῆς ἀγαθῶν καὶ κα-
 κῶν. Ἐξ δὲ τε θεωρητικῶς τὴν φύσιν τῆς ἀγα-

ἀνὸν, ὅτι καλὸν, καὶ τὴν κακὴν, ὅτι αἰσχρὸν, καὶ
 τὴν αὐτὴν τὴν ἁμαρτανόνοτον φύσιν ὅτι μοι συγ-
 γνηὴς, οὐχὶ αἵματι· ἢ ἀπὸ αἵματι τὴν αὐτὴν,
 δὴνὰ νοῦ, καὶ θείας ἀκρομοίρας μέθχθ, οὔτε
 βλαβῆναι ὑπὸ πνιθ αὐτῇ διωάμμαι· αἰσχρὸν
 γὰρ με οὐδὲς πωλεάλλαι, ἔτε ὀργίζωμαι ὑπὸ
 συγγνηὴ διωάμμαι, ἔτε ἀπὲρ χθιῶμαι αὐτῇ.
 γερόναμμι γὰρ πρὸς (ὑποδργίαν ὡς ποδεις, ὡς
 χείρας, ὡς βλέφαρα, ὡς οἱ τοῖχοι τῇν αἰῶν καὶ
 τῇν κείτω ὁδόντων. Τὸ ἐν αὐτῇ πρέσωνεν ἀλ-
 λήλοισ πῖρὰ φύσιν. αὐτῇ πρέσωνεν δὲ δ' ἀ-
 γανакτεῖν καὶ ἀκρομοίρας. ὅτι ποτε τῇ-
 τό ἐμῇ, σαρκίᾳ ὅτι, καὶ πνιθμάλπον, καὶ δ'
 ἡγεμονικὸς. Ἄφες τὰ βιβλία, μικέτι πωδ.
 Οὐδέδοται. ἀλλ' ὡς ἡδὴ ἀκρομοίρας τῇν μὲν
 σαρκίᾳ καὶ ταφρονικθὺν λύθθθ καὶ ὁσάεια, καὶ
 κροκύφαντον, ἐκ νύθων, φλεβίων, ἀρτηριῶν
 πωλεγμάπον. Θεία(ι) ἢ καὶ δ' πνιθμὸν ὁσάειον π
 ἐπὶν· αὐτῇ, ἔτε ἀπὲρ αὐτῇ, ἀλλὰ πάσις ὡρας
 ἐξυμῶμμιον, καὶ πάλιν ῥοφῶμμιον. τείτον ἐν ὅτι
 ἡγεμονικὸν, ὡς ἀκρομοίρας. Γόρων ἐ· μικέτι
 ἔτε ὁσάειον δ' ἐλδοται· μικέτι καὶ δ' ὁρμὴν ἀ-
 κρομῶνθων νύθων ἀκρομοίρας· μικέτι δ' ἁμαρ-
 μῶνθων, ἢ πῖρὸν ὁσάειον, ἢ μέλλον ὡσάειον.
 Τὰ τῇν θείᾳ πνιθνοίᾳς μεσά. τὰ τῇ τύχῃς οὐκ
 αὐτῇ φύσιν ἢ συγγληῶσας, ὡς ὑποδργίᾳς τῇ

προνόια διοικουμένων πάντα ἐκείθεν ῥῆ. πρόσ-
 εστι δὲ τὸ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ τοῦ ὅλου κόσμου
 συμφέρον, ἔμμελ' ἔστι. Παντὶ δὲ φύσεως μέρος
 ἀγαθόν. ὁ φέρει ἢ τῷ ὅλῳ φύσει, καὶ δὲ κείνης
 ὅστις ὠστὴν. σώζουσι δὲ κόσμον ὡς πόρ αἱ τῶν
 τοιχείων ἔσως καὶ αἱ τῶν συγκριμάτων μετα-
 βολαί. ταῦτά σοι ἀρκέτω, ἀεὶ ὀδυρματι ἔσω.
 Τὴν δὲ τῶν βιβλίων δίψαν ῥίπον, ἵνα μὴ γογ-
 γύζων ἀρθεύεις, ἀλλὰ ἱλαῶς ἀλκιδῶς, καὶ ἀπὸ
 καρδίας θυχάεις τῶν θεῶν.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίον Ε.

ΕΜΝΗΣΟΝ ποῦ ταῦτα
 αἰσθάνη, καὶ ὁποσάντις πλοθε-
 σμίαν λαβὼν πρὸς τῶν θεῶν οὐ
 χρεῖται αὐταῖς· δεῖ γὰρ ἡδὴ ποτὶ αἰ-
 δέσθ' ἵνα τίνος κόσμος μέρος ἔστω, καὶ τί-
 νος διοικῆντος τὸν κόσμον ἀπὸ ῥῆοια ὑπέσπε, ὅτι
 ὅρος ἐστὶ σοι πᾶσι γεραμμένος τὸ χρόνος· ὅτι αὐτὸν
 εἰς τὸ μὴ ἀπαυθριάσαι χρόνον, ὁ χρεῖται, καὶ ὁ χρεῖται,
 καὶ αὐτὸς ὁ χρεῖται. Γάρος ὅρας φροντίζει σταθερῶς
 ὡς Ῥωμαῖος καὶ ἀξίον τὸ ἀνελθεῖν μὴ τὸ ἀκριβεῖς καὶ

ἀπλάστῃ σεμνότητι, καὶ φιλοσοφίας, καὶ
ἐλευθερίας, καὶ δικαιοσύνης πρέσβειαν, καὶ
χορῶν σαυτοῦ ἀπὸ πασῶν τῶν ἄλλων φαντα-
σιῶν πορίζειν. πορεύεις δὲ αὖ ὡς ἐχάπτω τῷ εἶς
ἐκείνῳ πρᾶξιν ἐνεργῆς ἀπαλλαγμένῳ πάσης
ἐκκαύσεως καὶ ἐμπαιδύσεως ἀφροσύνης ἀπὸ τῆς
αἰρουμένης λόγου, καὶ ὑποκρίσεως, καὶ φιλαυ-
τίας. καὶ δυσχερῆσεως πρὸς τὰ συμμειορα-
μένα. Ὅρα πῶς ὀλίγα ἐστὶν ὧν κρητίστα τις,
δύναται ὄρουσας καὶ θεοδὴν βιώσαι βίον; καὶ
γὰρ οἱ θεοὶ πολλὸν ἔδδον ἀπαιτήσουσιν ἢ ἂν τῆς
ταῦτα φυλάσσοντος. Ὑβρίζει ὑβρίζει αὐτὸν ὁ
ψυχῇ, τῇ δὲ πρᾶξιν σεαυτὸν ἐκείνῳ καιρὸν
ἐξείας. οὐ γὰρ ὁ βίος ἐκείνῳ, ὅτι δέοι χερδὸν
διδύναι, μὴ αἰδῆσθαι σεαυτὸν, ἀλλ' ὡς ταῖς
ἄλλων ψυχαῖς τιθεμένη τὴν οὐκ ὁμοειδέα.
Πειροπᾶ τί σε τὰ ἐξωθεν ἐμπιπτόντα; καὶ χο-
ρῶν πάρεχε σεαυτῷ τῆς προσμενδάνου ἀγα-
θόν τι, καὶ παύσαι ῥεμβόμενῳ. Ἦδη ὃ καὶ
τὴν ἐτόρην πόδιφορὰν φυλακτέον. ληρῶσιν
καὶ ἀπὸ πρᾶξεων, οἱ κεκμηκότες τοῦ βίου, οἱ
μὴ ἔχοντες σκοπὸν, ἐφ' ὃν πᾶσαν ὁρμὴν καὶ
καθάρτα φαντασίαν ἀπδυσκύνουσιν. Παρὰ
ἢ ὃ μὴ ἐφιστάνει τί ὡς τῇ ἄλλου ψυχῇ γίγνεται,
ἢ ῥαδίως τις ὠφθῇ, κακοδομονῶν. εὖ ὃ τοῖς
τῇ ἰδίας ψυχῆς κινήμασι μὴ πρᾶκτοῦσιν,
ἀνάγκη

ἐν ἀγκῇ καθοδαιμονεῖς. Τὰ τῆν αἰ δ' εἰ με-
μνηαζ. τίς ἡ τῆν ὄλρον φύσις, καὶ τίς ἡ ἐμῇ, καὶ
πᾶς κῦτῃ πρὸς ἐκείνῳ ἔχρυσαι, καὶ ὁ ποῖόν π
μῆρθ, ὁ ποῖον τῶ ὄλρον εἶσαι. καὶ ὅπ' ἐδ' εἰς δ' κρ-
λύωας τὰ ἀκρόλουθα τῇ φύσει, ἥς μόρθ' εἰ,
πρᾶσθν τε αἰεὶ καὶ λέγειν.

Φιλοσόφως ὁ Θωόφρατος ὡς τῇ συγκρίσει
τῆν ἁμαρτημάτων, ὡς αἰ τις κρινότορος τὰ
τοιαῦτα συγκρίνει φησί· βαρὺτόρα εἶναι τὰ
κατ' ὑδισυμίαν πλεμμελούμενα τῆν κατὰ
δυμόν. ὁ γὰρ δυμεύμεθ' μετὰ πινθ' λύπης
καὶ λεληθῆς συστολῆς φαίνεται δ' ἂν λόγον ἀ-
ποστρεφόμενθ'· ὁ δὲ κατ' ὑδισυμίαν ἁμαρ-
ταίων, ὑφ' ἡδονῆς ἡτῶμεθ' ἀκροατότορος
πως φαίνεται, καὶ δηλύτεθ' ὡς ταῖς ἁμαρ-
τίαις. ὁρῶς ἐν καὶ φιλοφροῖας ἀξίως ἔφη,
μῆρονθ' ἐγκλήματθ' ἔχεαζ ὁ μεθ' ἡδονῆς ἁ-
μαρτανόμενον, ἡ πόρ ὁ μεθ' ἀλύπης. ὄλρος τε ὁ
μὲν προκδικημένῳ μάλλον εἰοικε, καὶ ἀλγ' ἀλύ-
πην ἡναγκασμένῳ δυμοθῆναι. ὁ δὲ, αἰ τόθεν
πρὸς ὁ ἀδικεῖν ὥρμηθ', φερόμενθ' ὡς πρᾶ-
ξαι πνα κατ' ὑδισυμίαν. εἰς ἡδὴ διωατῶ ὄν-
τθ' ἵζειναι τῶ βίου, οὔτως ἐκείναι ποιεῖν καὶ
ὁρνοεῖαζ. Τὸ δ' ἵζειν αὐθρόπων ἀπελθεῖν, εἰ μ
διοί εἰσιν, οὐδ' αἰ δεινόν· καμῶ γὰρ σε ἐκ αἰ πε-
ειβάλοισι. ἡ δὲ εἰ π' ἐκ εἰσιν, ἡ οὐ μέλ' αὐτοῖς

ἢ ἀνθρωπείων· τί μοι ζῶν ἐν κόσμῳ κενῷ θεῶν,
 ἢ προνοίας κενῷ. Ἀλλὰ καὶ εἰσὶ, καὶ μέλει αὐ-
 τοῖς τῇν ἀνθρωπείων. καὶ τοῖς μὲν κατ' ἀλή-
 θειαν κακούς, ἵνα μὴ παρὰ τὴν ὁ ἀνθρώπος, ἐπ'
 αὐτοῖς τὸ πᾶν ἐλθόν. τῇν δὲ λοιπῶν εἴ τι κα-
 κὸν ἦν καὶ ἴσθῃ αὐτὸν προείδοντες, ἵνα ἐπὶ πάντων
 ἢ μὴ παρὰ τὴν αὐτῶν. ὁ δὲ χεῖρ μὴ ποιῇ ἀν-
 θρώπου, πῶς αὐτὸν ἴσθῃ βίους ἀνθρώπου χεῖρ
 ποιήσεται; οὔτε γὰρ κατ' ἀγνοίαν, ἔτε εἰδὴ αἱ,
 μὴ διωαμμένη γὰρ πεφυλαξαδῇ, ἢ διορθωσαδῇ
 ταῦτα, ἢ ἢ ὅλῃ φύσις παρῆθεν αὐτὸν. ἔτε αὐτὴ
 λικυῖστος ἡμαρτελς ἢτοι πρὸ ἀδιωαμίας, ἢ
 πρὸ ἀτεχνίας, ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ
 ἐπίσης τοῖς ἀγαθοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς κα-
 κούς πεφυμένως συμβαίνει. Θάνατος δὲ γὰρ
 καὶ ζῶν, δοξα καὶ ἀδοξία, πόνος καὶ ἡδονή,
 πλοῦτος καὶ πενία, πάντα ταῦτα ἐπίσης
 συμβαίνει ἀνθρώπων τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
 κακοῖς, οὔτε καλὰ ὄντα, οὔτε αἰσχρά, οὔτ'
 ἀγὰ ἀγαθὰ, οὔτε κακὰ ὄντα. Πῶς πάντα τα-
 χέως ἀναφανίζεται, τοῖς μὲν κόσμῳ αὐτὰ τὰ
 σώματα, τοῖς γὰρ αἰῶνι αἱ μνήμῃ αὐτῇν, οἷα ὄντα
 τὰ αἰσθητὰ πάντα, καὶ μάλιστα τὰ ἡδονῇ δι-
 λαζόντα, ἢ τοῖς πόνῳ φοβούντα, ἢ τοῖς τύφῳ
 εὐθετονμένα, πῶς οὐτε λῆν καὶ οὐκ εὐφροσύνη,
 ὡς ἢν πρὸς, καὶ οὐκ εὐφροσύνη, καὶ νύκτα. νοεῖς
 διωα-

διωόμεως, ἐπιστάναι τί εἰσιν ἔτοι ὥς αἱ ἑπο-
λάτεις καὶ αἱ φωναί, πλὴν διδιδίξαν. Τί ὅστις *
ῥ' ἀφθάνειν, ὃ ὅπ' ἐάν τις αὐτὸ μόνον ἐδῇ, καὶ
ῥ' μόριον τ' οἰνοίας, δὴ λύνει τὰ ἐμφαν-
ταζόμενα αὐτῷ, οὐκ ἐπὶ δὴ γὰρ ἡ ἑπολήμεται
αὐτὸ εἶναι ἢ φύσεως δῖον. φύσεως ὃ δῖον εἶ-
πς φοβεῖται, παιδίον ὅτι. ὅσο μὲν τοι οὐ μόνον
φύσεως δῖον ὅτιν, δὴ γὰρ καὶ συμφέρον αὐτῇ.
Γὰρ ἀπῆται θεοῦ ἀνθρώπου, καὶ κ' τί αὐτῷ
μόριον, καὶ ὅταν πῶς ἔχῃ δακρύεται τὸ τοῦ
ἀνθρώπου ὅσο μύριον; ἔδεν ἀθλιώτερον τῷ
παίτι κύνει ἐκ παλαιόχρονίου, ὃ τὰ νό-
θεν γὰρ φησὶν ἐρηνῶνται, ὃ τὰ αἰταῖς ψυ-
χαῖς τῇ πωλοσίον ἀφ' τεκμάρσεως ζητοῦνται,
μὴ αἰδομένου δὲ ὅπ' ἀρκεῖ πρὸς μόνον ῥ' οἰ-
δον ἐαυτῷ δαίμονι εἶναι, καὶ τῷ τον γησιῶς θε-
ραπείῃ. Θεραπεία δὲ αὐτῷ καὶ θάρον παίδους
θεραπείῃ, ὃ ἐκαίονται ὃ δυσχερῆσεως τ'
πρὸς τὰ ἐκ θεῶν ὃ ἀνθρώπων γινόμενα. Τὰ
μὲν γὰρ ἐκ θεῶν αἰδέσθαι δι' ἀρετῶν. Τὰ ὃ
ἔξ ἀνθρώπων φίλα ἀφ' συγγούτων, ἔστι δὲ ὅτε
ὃ τρόπον πινὰ ἑλεναί, δι' ἀγνοίαν ἀγαθῶν ὃ
κακῶν οὐκ ἐλάττωας ἢ πέρωσις αὐτῇ τῆς σε-
εισύνσεως τοῦ ἀφ' κρίνειν τὰ λυγρὰ καὶ μέ-
λαινα. Καὶ τειχίλια ἔτι βιώσεσθαι μέ-
λεις, ὃ πτωχάκις μύρια, ὅμως μέμνησο, ὅπ'
οὐδ' εἰς

οὐδεὶς ἄλλον ἀρβάλλει βίον, ἢ ῥῶτον ὄν ζῆ· ὅς
 ἄλλον ζῆ ἢ ὄν ἀρβάλλει. εἰς ταῦτόν ἐν καθήσας
 ῥ' μήκιστον τῷ βραχυτάτῳ. διὰ γὰρ πῖόν, πα-
 σιν ἴσον, εἰ καὶ δι' ἀρμύμνον, οὐκ ἴδον, καὶ δι'
 ἀρβαλόμνον, ὅπως ἀκχεῖται ἀναφαίνεται.
 οὔτε γὰρ ῥ' πῖω χηρὸς, ὅτε δι' μέλλον ἀρβάλλ-
 λοι αὖ τις. ὁ γὰρ ἔκ' ἔχει, πῶς αὖ τις ῥῶτο αὐτῷ
 ἀφέλοιτο; τῶτων ἐν τῇ δύο δεῖ μεμνηῖσθαι ἑνός
 μὲν ὅτι πάντα ἵς αἰδίου ὁμοειδῆ, καὶ ἀνα-
 κυκλούμενα, καὶ οὐδὲν διαφέρει, πότρου οὐ
 ἐκείτον' ἔτεσιν, ἢ αὖ Διφροσίοις, ἢ αὖ τοῦ ἀπεί-
 ρου χρόνου τὰ αὐτὰ τις ὀφείλει. ἐτόρου δέ, ὅτι
 καὶ ὁ πολυχρονιώτατος, καὶ ὁ τάχιστα τεθνη-
 ξόμενος, τοῖσιν ἀρβάλλει. τὸ γὰρ πῖόνος ὅτι
 μόνον ἐσθρίσκεσθαι μέλλει, ὅπου γε ἔχει, καὶ
 ῥῶτο μόνον. καὶ ὁ μὴ ἔχει τις, οὐκ ἀρβάλλει.
 Ὅτι παῖ ὑπόληψις, δῆλα μὲν γὰρ τὰ πρὸς τὴν
 κινικὴν Μόνιμον λεγόμενα. δῆλον ὅτι καὶ δι' χη-
 σίμον τῷ λεγομένου, εἰάν τις αὐτῷ δι' νόστιμον μέ-
 χρι τῷ ἀληθοῦς δέχεται. ὕψιζι εἰαπλῶ ἢ τῷ
 ἀνθρώπου ψυχῇ· μάλλιστα μὲν, ὅταν ἀπο-
 σήμα, καὶ οἷον φῦμα τῷ κόσμῳ ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ
 γλύνται. διὰ γὰρ δυσχεραίνειν ἑνὶ τῇ γνησί-
 των ἀπόστασις ὅτι τῆς φύσεως, ἥς αὐτὸς μέρει ἐκεί-
 νῃ τῇ λοιπῶν φύσεως πωλείχονται· ἔπειτα ὅτι
 ὅταν ἀνθρώπων ἵνα ἀρξασθῇ, ἢ καὶ ἀντιτά
 φέρεται,

φθίηται, ὡς βλαψαυσα οἰαί εἰσι αἱ τῶν ὀργα-
 ζομένων. τρίτον ὑβρίζει αὐτῷ, ὅταν ἡσυχία
 ἡδονῆς, ἢ πόνου. τέταρτον, ὅταν ἔσχατον
 ταῖς καὶ ὑπὲρ πλάσας, καὶ ἀναλήθως πῖσιν,
 ἢ λέγει. πέμπτον, ὅταν πρῶτον πῖνα ἑαυτῷ καὶ
 ὀργῇ, ἐπ' ἑτέραν σκοπὸν ἀφίη, ἀλλὰ εἰκὴ καὶ
 ἀπ' ἀκαλοσύνης ὅπῃν ἀεργῇ. δέον καὶ τὰ
 μικρότατα, καὶ πῶς ὑπὲρ τὸ τέλος ἀναφορὰν
 γίνεσθαι. τέλος δὲ λογικῶν ζώων ἢ ἐπεσθαι
 τῷ τῷ πόλεως καὶ πολιτείας τῷ πρῶτον τῆς
 λόγῳ καὶ διανοίᾳ.

Τοῦ ἀνθρώπου βίου, ὁ μὲν χρόνος, σῆγ-
 μῃ ἢ δὲ ὅσια, ῥέοντα. ἢ δὲ αἰσθησις, ἀμυσία.
 ἢ δὲ ὅλον τῷ σώματι σύγκρισις, εὐσηπία.
 ἢ ὅσον τῇ ψυχῇ, ῥεμβός. ἢ δὲ τύχη, δυστέκμαρτος.
 ἢ δὲ φήμη, ἀκρίτων. σωλόντι δὲ εἰπεῖν, πάν-
 τα, τὰ μὲν τῷ σώματι, ποταμός. τὰ δὲ
 τῆς ψυχῆς, ὄνειρος καὶ τύφος. ὁ δὲ βίος,
 πόλεμος, ἐξ οὗ ὑπὲρ πλάσας. ἢ ὑπεροφημία
 δὲ, λήθη. τί δὲ πρῶτον πέμψαι διωκόμενον, οὐ
 καὶ μόνον φιλοσοφία. ἔσχατον δὲ τῷ τῷ τῷ
 ἡδονῇ δαίμονα ἀνύ. εἰπον, καὶ ἀσινῇ, ἡδονῇ καὶ
 πόνων κρείσσονα, μηδὲν εἰκὴ ποιοῦντα, μηδὲ δι-
 ψοθυμένως καὶ μετ' ἔσχατος. ἀντιθετὸς τῷ
 ἄλλον ποιεῖν, ἢ μὴ ποιεῖν. ἐτι δὲ τὰ συμ-
 βαίνοντα ἐξ ἀκρίτων δειχόμενον, ὡς ἐκείθεν
 ποιεῖν

173 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

πρὸς ὁρχόμενα, ὅθεν αὐτὸς ἦλθεν. καὶ παρὰ τὴν
 θάνατον ἴλασθαι τὴν γνώμην ποδωμνύοντα, ὥς οὐδὲν
 ἄλλο ἢ λύσιν τῇν σιχαίων, ἵνα ὧν ἔκαστον ζώον
 συγκρίνεται. εἰ δὲ αὐτοῖς τοῖς σιχαίοις μηδὲν
 δεινὸν οὐ τοῦτο ἔκαστον διπνεύς εἰς ἑτόρον μετα-
 βάλλει, ἀλλὰ τί ὑπὸ δὲ ταύτης τῆς πλὴν πάντων με-
 ταβολῇ καὶ διάλυσιν; καὶ φύσιν γὰρ οὐδὲν ἐκ
 κακῶν καὶ φύσιν.

Τὰ αὖ Καρνοῦται.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίου γ.

ΥΧΙ ὅσον μόνον δεῖ λογί-
 ας, ὅτι καὶ ἐκείνῳ ἡμέραν ἀ-
 παναλίσκεται ὁ βίος, ὅ μί-
 ρος ἑλαττοῦ αὐτῶν καταλεί-
 πεται. ἀλλὰ καὶ ἐκείνο λογιστέον,
 ὅτι εἰ ὡς πλεονεξία τις, ἐκείνῳ ἀδύνατον, εἰ
 ὑπερβαίνει ὁμοίαν αὐτῆς ἢ διαίονα πρὸς τὴν σω-
 σιν τῇν πραγματικῇ, καὶ τὴν θεωρίας τὴν σω-
 τήριον εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῇν τεθείων καὶ τὴν αὐ-
 θρα

θρωπέων. Ἐὰν γὰρ πῖρα ληρῆιν αὐρῆνῃ, τὸ μὲν
 ὄρα πνέουσι, καὶ τρέφουσι καὶ φαντάζουσι, καὶ
 ὀρμαῖν, καὶ ὅσα ἄλλα βιοῦνται, οὐκ εὐδέησει. Τὸ
 ὅτι αὐτῶν γῆρας, ὅτι οὐδ' ἔτι καὶ δῆκνεν τὸ ἀριθμῶς
 ἀκριβῆς, καὶ τὰ πεφαινόμενα ὀραθῆναι, ὅτι πε-
 ς αὐτῶν τῶν ἐν ἡδὴ ἰθακτίον αὐτὸν ἐφελάνθησιν,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα λογισμοῦ συγγεγυμνασμέ-
 νου παννυχῆζει, πρὸς ἀποβοήνυται. γῆρας ἔν-
 τε πείγεται, οὐ μόνον τῶν ἐγγυττόρων τῶν θανάτου
 ἐκείνους γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλὴν ἀνόν-
 σιν τῇν πραγμασίῃ καὶ πλὴν πῖρα κελούσης
 πρὸς ἀπολήγειν. γῆρας καὶ τὰ τοιαῦτα πῖρα φυ-
 λάσθαι, ὅτι ὅτι τὰ ὑπὸ γινόμενα τοῖς φύσει γι-
 νομένοισι, ἔχει τι εὐχάρι καὶ ἐπαρσύνον. οἷον ἀπὸ
 ὁπῶ μὲν τὸ παρὰ ῥῆγνυται τινὰ μέρη. καὶ ταῦτα
 ἔν τὰ διέχοντα ἔως καὶ τρόπον τινὰ πῖρα τὸ ἐ-
 πάγγελμα τὸ ἀρῶ ποίῳ ἔχοντα, ὑπὸ πρῆπει
 πως καὶ περὶ θυμῶν πρὸς τῶν ῥοφίῳ ἰδίως ἀνα-
 κινῆ. πάλιν τε τὰ σὺν καὶ ὁπότε ὠραϊότατα ὄντι
 κέχνηται. ὅτι αὐτὰς ὀφρυνεῖται ἐλαίαις, αὐτὰ
 τὸ ἐγγὺς τῇ σῆψι, ἰδίον τι καὶ μὲν τῶν καρπῶν
 περὶ τίθῃσιν. οἱ σάχνες ὅτι καὶ τὸ ἰθύοντες, καὶ τὸ
 τῶν λέοντος ὑπὸ σκύνιον, ὅτι ὅτι συνὸν ἐκ τῶν σόμα-
 τος ῥέων ἀφρός, καὶ πολλὰ ἔτρεκα καὶ τὸ ἰδίον εἶτις
 σκεπτοῖν, πόρρω ὄντα τὸ διδῶς, ὁμῶς ὅτι τὸ τοῖς
 φύσει γινόμενοις ἐπακταθῆναι, σωεπικουμῆ,
 καὶ

καὶ ψυχαστογῆ. ὥς ἐπεὶ ἐλθοὶ παύσθαι καὶ ἄ-
νοιαν βαλὺτόραν πρὸς τὰ ἐν τῷ ὄλῳ γινόμενα,
μεθὲν οὐδὲν ἔχει δοῦναι αὐτῷ καὶ τῇ κατ' ἐπα-
γγελίᾳ συνβαινόντων ἡδέως πως διαβι-
σάσθαι. ἔτι δὲ καὶ θηρίων ἀληθῆ χάσμα-
τα, ἔχουσιν ἡδέως ὄψεσθαι, ἢ ὅσα ρεαφῆς,
καὶ πηλῶσαι μεμυμέννοι δεικνύσιν. καὶ ρεαφῆς
καὶ γέροντες ἀκμῶν ἵνα καὶ ὥραν, καὶ δ' ἐν
παισὶν ἐπαφρόδιτον, τοῖς ἑαυτῶν σώφροσιν ὁφ-
θαλμοῖς ὁρᾶν διωθήσεται. καὶ πολλὰ τοιαῦ-
τα ἔστι πάντῃ πιθανὰ, μόνον δὲ τοῦ πρὸς τὴν
φύσιν, καὶ τὰ ταύτης ὅρῳ γνησίως ὠκείως
μὲν προπεσῆται.

Ἰωαννῆς τῆς πόλεως νόσους ἰασιμένους, νο-
σήσας ἀπέθανον. οἱ χαλδαῖοι πολλῶν θανά-
τους προηρόβουσαν εἶτα καὶ αὐτὸν τὸ περὶ
μύθον κατέλαβον. Ἀλέξανδρος καὶ Πομπήϊος,
καὶ γὰρ Καῖσαρ, ὅλας πόλεις ἀρδῶν το-
σαυταῖς ἀνελόντες, καὶ ἐν πᾶσι τῇ πολ-
λῇ μυριασθῆς ἱππέων καὶ πεζῶν καὶ τανέφαντες,
καὶ αὐτοὶ ποτε Ἰζμήλιν τῇ βίᾳ. Ἡράκλειτος,
πρὸς τῇ τῆς κόσμου ἐκφυγῆσεως ποσῶντα φυ-
σιολογίας, ὕδατος τὰ ἐν τοῖς πηλῶσιν, βολ-
εῖται καὶ τακτικῶς ἀπέθανον. Δημο-
κρίτον δ', οἱ φθέρουσιν.

Σωκράτῳ δ', ἄλλοι φθέρουσιν ἀπέκτειναν. τί
ταῦτα;

παῦται· ἐνέγκας, ἐπὶ λυσας, κατὰ χροῆς· ἐκείνη δὲ
 μὲν ἐφ' ἐτόρον βίον, οὐδὲν θεῶν κανὸν οὐδὲ ἐκεί-
 ης δὲ οὐ ἀναμαρτία, παύσῃ πόνων καὶ ἡδονῶν
 ἀνεχόμεθα, καὶ λατρεύων τοσούτῳ χεῖρονι
 θεῷ ἀγγήψω. ἢ πολεῖσι τὸ ὑπηρετοῦν· τὸ μὲν ὅτι
 νῆς καὶ δαίμων, τὸ δὲ γῆ καὶ λύβηθ'. μὴ κα-
 τατείψας τὸ ὑπολιπόμενον τῷ βίῳ μόρῃ οὐ
 ταῖς πολεῖ ἐτέρων φαντασίαις, ὁ πόταν μὴ τῷ
 ἀναφορᾷ ἐπὶ πικρῶ φελὲς ποιεῖ. ἢ τοι γὰρ ἄλ-
 λου ὄργου σέση. τοῦτέστι, φανταζόμεθα τί ὁ
 θεὸς πράσσει, καὶ πίνῃ εἴκοι, καὶ τί λέγει,
 καὶ τί αἰσθάνεται, καὶ τί τεχνάζεται, καὶ ὅσα
 ποιεῖται ποιεῖ ἀκρῶς ἐμβεβῆθ'. τὸ τῷ ἰδίῳ ἡγεμο-
 νικῶν πᾶν τῆς ἡσέως. Χρὴ μὲν ἔν καὶ δ' εἰκὴ καὶ
 μάττω αὐτῷ θεῷ εἰρημῶ τῇ φαντασίῳ πολεῖσαι-
 αθ'. πολὺν δὲ μάλιστα τὸ πολεῖ ὄργον, καὶ κα-
 κήθου. καὶ ἐπιστὲν ἐκυρὸν, μόνον φανταζέσθαι
 πολεῖ ὧν εἴ τις ἄφνω ἐπαιέροιο, τί νῦν ἀφρο-
 νοῖ, μὴδ' ἀπαρρησίας πᾶν χρῆμα αὐτῷ ἀρκείναι;
 ὅτι οὐ, καὶ τὸ. ὡς ἴδ' αὐτὸν διδύς δηλὰ εἶναι, ὅτι
 πάντα ἀπὸ αὐτοῦ διμύνη, ὁ ζῶν κοινωνικῶν, καὶ
 ἀμελοῦντ' ἡδονῶν, ἢ καὶ δαίπαρ ἀφ' ἀλλήλων
 φαντασμάτῃν. ἢ φιλονεικίας πινός, ἢ βασ-
 κείας καὶ ὑποψίας, ἢ ἄλλου πινός, ἐφ' ᾧ αὐτῷ
 ἐρυθείας πινός, ὅτι αὐτὸν αὐτὸ εἶχε.
 ὁ γὰρ θεὸς αὐτὸς οὐκ ἐπὶ ὑποβλεπέμε-
 μ

οὐ γὰρ ὡς οἱ ἀρίστοις ἤδη εἶναι, ἰδούσ' τις Σὺ πρὸς
 τοὺς θεῶν, χρώμενος ὅτῳ εὖδον ἰσχυμνίῳ αὐτῷ,
 ὃ πῖνεται τὸν ἀνθρώπων ἄχραντον ἠδονῶν, ἄ-
 τρωτὸν ἔσθ' ὡς πόνου, πάσης ὕβριος ἀνέ-
 παφον, πάσης ἀναισθητῶν πονηρίας, ἀθλη-
 τῶν ἀθλῶν τῷ μεγίστῳ, τῷ ἔσθ' ὡς μὴδ' οὐκ ἔστι
 πόνος κατὰ βληθῆναι, δικαιοσύνη βεβαμμέ-
 νον εἰς βαθεῖαν, ἀσπαζόμενον ἢ ὅλῃς τῷ ψυ-
 χῆς τὰ συμβαίνοντα, καὶ ἀρνημόμνη παύσαι·
 μὴ πολλὰ κίς δὲ, μὴδὲ χρεὶς μεγάλης ὅτι κρι-
 στωφελὲς ἀνάλγης φανταζόμενον, τίποτε ἄλ-
 λ' ὅτ' ἐλέγξῃ, ἢ πρὸς αὐτὸν ὁλοκαίεται. μόνα γὰρ τὰ
 ἐκ τῷ πρὸς ἀνέργειαν ἔχει, ὅτ' αὐτῷ ἐκ τῇ
 ὁλοκῇ συγκλωδόμενα δικνεκῶς εἰνοῖ. καὶ κἄ-
 να μὲν καλὰ πῖνεται, ταῦτα ὅτ' ἀγαθὰ
 εἶναι πέπεισται. Ἡ γὰρ ἐκείνη νεμομένη μοῖρα
 ζωομφέρεται τε καὶ σιωμφέρει. Μένειται ὅτ',
 καὶ ὅτι συγγαῖες πᾶν δ' λογικόν. ὅτ' ὅτι κἄ-
 θεται μὲν πάντων ἀνθρώπων, καὶ τῷ τῷ ἀν-
 θρώπου φύσιν ἐστίν. δόξης δὲ οὐχὶ τῷ πρὸς πᾶν
 τῇ ἀνδεκτίῳ, ἀλλὰ τῇ ὁμολογουμένως τῇ
 φύσει βιούντῃ μόνον. οἳ μὴ οὕτως βιούντες,
 ὅποιοί πινε δίκαι τε ὅτ' ἐξω τῷ δικίας, ὅτ' ὕκτωρ
 Σὺ μεθ' ἡμέραν, οἳ μεθ' οἷας φύρονται, με-
 μνημέν' ἄλ' αὖτε. οὐ ποίνης οὐδὲ δ' πρὸς
 τῇ τοιούτῃ ἐπαμνοῖς οἱ λόγῳ τίθεται, οἳ γὰρ
 οὐδὲ

θυδὲ αὐτοῖς ἐαυτοῖς ἀρεσκονταί. μήτε ἀκούσιθ
 ἐνέργει, μήτε ἀκρινώνηθ, μήτε ἀνέξεταςθ,
 μήτε ἀνδελφικώμεθ, μήτε κομφεῖα πλὴν δια-
 νοιᾶν σου καλῶ πιζέτω. μήτε πολυρρήμων, μή-
 τε πολυπράγμων ἔω. ἐπὶ ᾧ ὁ σοὶ θεὸς ἔστω
 προστάτης ζωῶν ἁρρῶθ, καὶ πρεσβύτου, καὶ
 πλιπικῦ, καὶ ῥωμαίου, καὶ ἀρχοντῶ, ἀ-
 νατεταχόθ ἐαυτὸν, οἷθ' αὖ ἐν τις ποδι-
 μῶν τὸ ἀνάκληπκὸν ἐκ τῷ βίου ὄλυνθ,
 μήτε ὀρενθόμηνθ, μήτε ἀνθρώπου πινὸς μαρ-
 τυρῶθ. Ἐν δὲ τῷ φαίσρον, καὶ τῷ ἀπροσδέε τῷ
 ἔξωθεν ὑπηρεσίας, καὶ τῷ ἀπροσδέε ἐσυχίας,
 ὡς ἄλλοι παρέχουσιν. ὀρῶν δ' ἐν εἰνὶ χρῆ, ὅχι ὀρ-
 θῶμην. Εἰ μὲν κρῆττον δύεισθαι ἐν τῷ ἀνθρώ-
 πινῳ βίῳ δικαιοσύνης, ἀληθείας, σωφροσύνης,
 αἰδεύας, καὶ κατὰ παῖ τῷ ἀρχέωται ἐαυτῇ
 πλὴν διάνοιαν σου ἐν οἷς κατὰ δ' ἐν λόγον τ' ὀρῶν
 πρέσσονται σε πῆρεται, καὶ ἐν τῇ ἐμαρμύνῃ,
 ἐν τοῖς ἀπροσδέεως ἀκρινωμένοις. εἰ τούτου
 φημι κρῆσσόν τι ὀρεῖς, ἐπ' ἐκείνο ὅς ὅλης τῇ ψυ-
 χῆς τραπόμηνθ, τῷ αἰεὶς δ' ἐισκομῆνθ ἀ-
 πόλαυε. εἰ ὅ μὴδὲν κρῆττον φαίνεται αὐτῷ τῷ
 ὀρῶμηνθ ἐν σοὶ δαίμονθ, τίς τε ἰδίας ὀρ-
 μάς ἑποπτεῖαχότος ἐαυτῷ, καὶ ταῖς φαντασίαις
 ὀρεταῖζοντῶ, καὶ τῇ αἰσθητικῶν πάσεων, ὥς
 ὁ Σωκράτης ἐλεγε, ἐαυτὸς ἀφ' ἑλκυστῶ,

καὶ τοῖς θεοῖς ὑποταχέσθαι ἑαυτοὺς, καὶ
τῇ ἀνθρώπου προκομῇ. εἰ πάντων πάν-
τα τὰ ἄλλα μικρότερα ὅτι τελέεσθαι θέλει-
ται, μηδὲν χωρὶς δίδου ἐτόρῳ, πρὸς ὃ ῥέξας
ἅπασι καὶ ἀρκλίναι, οὐκ ἐπὶ ἀποδιδάσκων
δὲ ἀγαθὸν ἐκείνο δὲ ἴδιον, καὶ δὲ σὺν πε-
μῶν διωκῇ. Ἀντικεισθῆναι γὰρ τοῦ λογικῶ
καὶ ποιητικῶ ἀγαθῷ, οὐ θέμις οὐδ' ὁποῦν ἑτε-
ρογενές. ὅσον δὲ πρὸς πολλῶν ἐπαίνον, ἢ ἀρ-
χάς, ἢ πλοῦτον, ἢ ἀρχαῖς ἡδονῶν. πάντα
ταῦτα, καὶ πρὸς ὀλίγον ἀναρμόζειν δοξῇ, κα-
τεκράτησεν ἄφνω, καὶ πῆνεν γόν. Σὺ δὲ φημι
ἀπλῶς καὶ ἐλευθερίως ἐλεῖν τὸ κρείττονος, καὶ
πάντων ἀντίχρ. κρείττονος δὲ, δὲ συμφόρος.
εἰ μὲν δὲ ὡς λογικῶ, ὅσοι τῆρε. εἰ δὲ ὡς ζῶν,
ἀφῆναι, καὶ ἀτύφως φύλασσε τὴν κρίσιν μό-
νον, ὅπως ἀσφαλῶς τῇ ἰδέτασιν ποιῇ. μήτε-
μήσης ποτὲ ὡς συμφέρον σεαυτῆ, ὁ ἀναγκάσει
σε ποτε τὴν πίστιν πῆραβῆναι, τὴν αἰδῶ ἐγκα-
ταλιπεῖν, μισῆσαι πῆρα, ὑποπῆδου, κατα-
ράσσειν, ὑποκρίνασθαι, ὑποδυμῆσαι πῆρα,
τοίχων καὶ πῆρα πετασμάτῃν δεομῆν. ὁ γὰρ
ὃν ἑαυτῆ νοῦν ὅτι δαίμονα, ὅτι τὰ ὄρα τῆς
ζούτου ἀρετῆ προελόμεν, τραγωδίαν οὐ
ποιεῖ, ὅτι σενάζει, ὅτι ἐρημίας, ὅτι πολυπραγείας
θείσεται. Τὸ μέγιστον, ζήσει, μήτε δίκων, μή-
τε φθί-

τε φθίσιν. πότον δὲ ὕδρι πλείον διαστήμα χρό-
 νου ἔσθ' σώματι πόσι μετ' αὐτῇ τῇ ψυχῇ, ἢ ἐπ' ἑ-
 λαστον, χήσεται, ἔδ' ὅπου αὐτῷ μέλει. καὶ
 γὰρ ἦδη ἀπαλλάσσεται δέη, οὕτως βέλντως
 ἄπεισιν, ὡς ἄλλο τι τῇ αἰσθητόνως καὶ κο-
 μίως ἐνεργεῖται διωαμνίων ἐνεργήσεων. ἴσσο
 μόνους πρ' ὅλον τὸν βίον βύλα βούμνιθ', δι-
 τὴν διάνοιαν αὖ πνι τῇ δικίαν νεοῦ πολιτι-
 κῶν ζώων τροπῇ γενέσθαι, οὐδὲν αὖ αὖ τῇ δι-
 νοία τῷ κεκλασμένον, καὶ ἐκκεκλασμοῦ
 πυῶδες, οὐδὲ μὴ μεμολυσμένον, οὐδὲ ὑπο-
 λον ὕροις, οὐδὲ ἀσυντελῆ τὸν βίον αὐτῷ ἢ πε-
 πρῶμνι καὶ ἀλαμβαίει, ὡς αὖ τις εἴποι τὸς
 τραγῶδους πρὸ τοῦ τελῆσαι καὶ ὁμοδομα-
 πῆσαι ἀπαλλάσσεται. ἐπὶ δὲ ἔδ' ἐν δοῦλον, οὐ-
 δὲ κομῶν, ἔδ' ἐπὶ προσδεμένον, ἔδ' ἐπὶ ἀπερισμέ-
 νον, οὐδὲ ἐπὶ δύσνον, οὐδὲ ἐμφωλῶν. Τὴν ὑπο-
 ληπτικῶν διωαμνίων σέβου. αὖ ταύτῃ εἰπᾶν, ἵνα
 ὑπολῆψις ἔσθ' ἡ γεμονικῶ σου μετέπειτα γνῶ-
 νηται ἀνακόλουθον τῇ φύσει, καὶ τῇ τῷ λογικῶ
 ζῶς καὶ τακτικῇ. αὕτη δὲ ἐπαγγέλλεται ἀ-
 προπῆσιν, καὶ τὴν πρὸς ἀνθρώπους οἰκίωσιν,
 καὶ τὴν πρὸς θεοῖς ἀκολουθίαν. Πάντα ἐν ῥί-
 φας, ταῦτα μόνον τὰ ὀλίγα (ὡς ἐχέ. καὶ ἐπὶ συμ-
 μνημόνους, ὅτι μόνον ζῇ ἐκείνῃ τὸ πρὸν ἴσσο, δι-
 ἀκρεῖαίον τὰ ἄλλα, ἢ βεβίωται, ἢ αὖ ἀδήλω.

μικρόν μὲν ἔν ὁ ζῆ ἐκασθ', μικρόν δὲ τὸ τῆς
 γῆς χρονίδιον, ὅπου ζῆ· μικρόν ὃ καὶ ἡ μικρὴ
 ὑπεροφημία. καὶ αὐτὴ δὲ κ' ὁλοκληρῶς ἀνθρώ-
 πῳ τὰ χροῖα τεθνηξομένων, καὶ ἐκ ἐξότῃν ὁ-
 δεῖ ἐκασθ', ὅτε γε τὸν πρόπαλαι τεθνήσκου-
 τοῖς ὃ ἐρημνοῖς πᾶσῃμασιν ὡς ἐπὶ προσέσω, τὸ
 ὅρον ἢ ὑπογραφῶς ἀπὸ ποιεῖσθ' ἢ ὑποπίπτον-
 τ' φαίνεται, ὥς αὐτὸ ὁποῖόν ἐστι κατ' ὁ-
 σίας γυμνόν, ὅλον δ' ὅλον διηρημένως βλέπῃ
 τὸ ἴδιον ὄνομα αὐτ', ὅτι τὰ ὀνόματα ἐκείνων ὅς
 ὦν σωκενρίθη, καὶ εἰς ἀναλυθῆσεται, λέγῃ
 πρὸς ἐαυτῶ. ὁδὸν γὰρ ὅτως μεγαλοφροσύνης
 ποικιλόν, ὥς τὸ ἐλέγχειν ὁδὸν καὶ ἀληθείαν ἐ-
 κατὸν τῇ τῷ βίῳ ὑποπίπτοντῇ διώσθαι, καὶ
 τὸ ἀπὸ ὅτως εἰς αὐτὰ ὁρᾶν, ὥς (ὡς περὶ αὐτὴν)
 ὁποῖον πνί τῷ κόσμῳ, ὁποῖον ἵνα ὅσο χρῆται
 πρεχόμενον; πῖνα μὲν ἔχει ἀξίαν ὡς πρὸς ὁ-
 λον, πῖνα δὲ ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώπον, πολί-
 τῳ ὄντα πόλεως τ' αὐτοῦ τῆς, ἥς αἱ λοιπαὶ
 πόλεις ὡσπερ οἰκίαι εἰσίν.

τί ἐστὶ, καὶ ἐκ πῶν συγκέκεται, καὶ πό-
 σον χρόνον πέφυκε πᾶρμὴν ὅσο, εἰ πῶς φαν-
 τασίαν μοι νῦν ποιοῦν, καὶ πῖνθ' ἀρετῆς πρὸς
 αὐτὸ χρῆται; οἷον ἡμδρόπητ', ἀνδρείας, ἀλκ-
 θείας, πίστεως, ἀφελείας, αὐταρκείας, τῇ
 λοιπῶς. διὸ δὲ ἐφ' ἐκείνου λέγεται, ὅσο
 μὲν

μὲν πρὸς θεοῦ ἦκει, ἴδωρ δὲ κτ' πλὴν σύλλαβειν,
καὶ πλὴν συμμενηνομένην σύγκλωσιν, καὶ πλὴν
τοιούτων (ωὐτὸς δὲ τε καὶ τύχῃ. ἴδωρ δὲ πρὸς
τοῦ συμφύλου καὶ συγγενούς καὶ κρινανού,
ἀγνοῦντες μὲν τοι ὅτι πᾶσι τοῖς κτ' φύσιν ἐστίν.
ὁ μὲν ἐξ ὧν δὲ ἀγνοῶ. ὅθεν ἴδωρ χρῶμα αὐτῶν
κτ' ὅν τ' κρινανίας φυσικὸν νόμον, ὅπως, καὶ
δικαίως, ἅμα μὲν τοι τῷ κατ' ἀξίαν ἐν τοῖς μέ-
σοις συστοχάζομαι.

Εἰάν τις πρὸν αἰετοῦ, ἐπόμενος τῷ ὀρεθῶ λό-
γῳ ἐσπονοδομένης, ἐξ ῥα μὲν καὶ, ἐν μὲν καὶ, Σμυ-
θὲν πρὸς ἐμπόρουμα, ἀλλὰ δὲ ἐκ τῶν δαίμονα
καταρτὸν ἐστὼ τα πρῶς, ὡς εἰ καὶ ἡδὴ ἀποδῶνα
θεοί, ἐάν ἴδωρ (ωὐτὸς δὲ μὲν ἐν ποδὶ μὲν καὶ, μη-
δὲ φάτω, ὁ μὲν τῇ πρῶσιν κτ' φύσιν ἐν ὀργῇ,
καὶ τῇ ὡν λέγῃ καὶ φάτω, ἡρώκῃ ἀλη-
θείᾳ ἀρκέμενος, ἐν ὡσὶς. ἐστὶ δὲ ὁ εἰς ὃ ἴδωρ
καλῶν διωαμὲν. Ὅσοι οἱ ἰατροὶ αἰετὰ ὀρ-
γανὰ καὶ σιδήρια πρὸς ἑαυτὰ ἔχουσιν πρὸς τὰ αἰφνί-
δια τῶν θεοῦ πρῶσιν τῶν ὅτων τὰ δόγματα τοῦ
ἱστοῦ ἔχει πρὸς τὸ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα εἰδέ-
ναι, καὶ πᾶσι καὶ δὲ μικρότατον ὅτων ποιεῖν, ὡς τῶ
ἀμφοτέρων πρὸς ὁμολογίαν σιωδέσεως μεμνημέ-
νον. ὅτε γὰρ ἀνθρώπινον πᾶσι καὶ τῶ τῶ τὰ θεῖα
(ωὐτὸς δὲ πρῶσιν, ὅτε ἐμπειρίαν. Μικροί
πολεῖν, ὅτε πᾶσι τὰ ὑπομνηματῶν οὐ μέλλῃς ἀνα-

γινώσκειν, οὔτε τὰς τῆν ἀρχαίων Ῥωμαίων
 Ἑλλήνων πράξεις, καὶ τὰς ἐν τῇ συγγραμ-
 ματῇ ἐκλογάς, ἃς εἰς τὸ γῆρας σωτῶ ἀπε-
 πίθετο. πῶς δὲ ἐν οὗτ' τέλει, καὶ τὰς κενὰς
 ἐλπίδας ἀφείας, σωτῶ βοήθει, εἴ τι σοι μέλει
 σεαυτῷ ὡς ἔστιν. Οὐκ ἴσασι πόσα σημαίνει τὸ
 κλέπτειν, τὸ ἀπείρειν, τὸ ὠνεῖσθαι, τὸ ἡσυχάζειν,
 τὸ ὁρᾶν τὰ πρακτέα, ὃ ἐκ ὀφθαλμοῖς γίνεται,
 ἀλλ' ἐτόρ' ἀνιῶται. σῶμα, ψυχὴ, νῆς, σῶμα-
 τ' αἰσθήσεις, ψυχῆς ὁμοί, νοῦ ὁργανοί.
 τὸ μὲν τυπωθῆναι φανταστικῶς, καὶ τῇ βοο-
 κικαλῇ τῇ τὸ δὲ ἐνδροσπασθῆναι ὀρμητικῶς, καὶ
 τῇ θηρίων, καὶ τῇ αἰδοῦντων, καὶ φηλα-
 εἶδ' ἔχει, καὶ Νέρων' ἔχει. τὸ δὲ τὸν νοῦν ἡγεμό-
 νη ἔχειν ὑπὸ τὰ φαινόμενα καὶ δίκοντα, καὶ
 τῇ θεοῖς μὴ νομιζόντων, καὶ τῇ τῶν πατρί-
 δα ἐγκραταλειπόντων, ὅ τῇ ποιῇ τῇ ἐπει-
 δαν κλέπτει τὰς δυνάεις. * Εἰ ἐν ταῖς λοιπὰς κρι-
 νὰς ὅτι πρὸς τὰ ἑρμηλῆ, λοιπὸν τὸ ἰδίον ὅτι τ'
 ἀγαθὸν, φιλεῖν μὲν καὶ ἀπαλλῆσθαι τὰ συμβαί-
 νοντα, καὶ συγκλωδόμενα αὐτῷ τὸν ὃ ἀνδρὸς ἐν
 τῷ σῆθει ἰσχυρόντα δαίμονα μὴ φύγειν, μηδ' ἐνδο-
 ρυεῖν ὅχλω φαντασιῶν, ἀλλὰ ἰλίων ὁρατῶ-
 ρειν, κοσμίως ἐπὶ μέλιον ὡς θεῶ, μήτε φηγε-
 γόμενον ἔχει πρὸς τὰ ἀληθῆ, μήτε ἐνδρῶν ἡ πα-
 ρὰ τὰ δίκαια. εἰ δὲ ἀπιπτοῦσιν αὐτῷ πάντα
 αἰθέρα

αἰθῶποι, ὅτι ἀπλῶς ἢ αἰδημόνως καὶ εὐθύ-
μως βιοῖ, ἔτε χαλεπαίνῃ τινὶ τῶτων, ἔτε πα-
ρατρέτῃ. Τὸ δ' ἔτ' ἀγούσης ὑπὲρ τὸ τέλος τῆς
βίης, ἐφ' ὃ δ' εἴ ἐλθεῖν καὶ θάρον, ἡσύχιον, εὐλυτον,
ἀβιάτως τῇ ἑαυτοῦ μοίρᾳ συνκρημοσμένον.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίον Δ'.

Ο αἰδὼν κυριεῖον, ὅταν κατὰ
φύσιν ἔχη, ἔτως ἐσπικε πρὸς
τὰ συμβαίνοντα, ὥστε αἰετὸς
ἐδυνατὸν ὁ διδόμενον μετα-
τίθεσθαι ῥαδίως. ὕλῳ γὰρ
ἐκτεταγμένῳ ἐδεμίανθη αἰετὸς ὅλην ὁρμῇ
πρὸς τὰ ἡγούμενα μετ' ὑπεξαίρεσεως, τὸ δ' αἰ-
τεισα γόμφιον ὕλῳ ἑαυτῷ ποιεῖ. ὥστε τὸ
πῦρ, ὅταν ὑπὸ κρητῇ ἤ πεμπιπρόντῃ, ὑφ' ὧν
αὐτὸ μικρὸς ἢς λύχνηθ' ἀνέσθῃ. τὸ δ' λαμ-
πρόν πῦρ, τάχιστα ἰσχυροῦσιν ἑαυτῷ τὰ ὑπὸ
φορέμια, ἢ καὶ ἰνὸν ἀφροσύνην, ἢ ἰσχυρὸν ἐκείνων
μείζον ἤρῃ. Μηδὲν οὐδ' ἐργαζομένη, μηδὲ ἄλλως
ἢ διώρημα συμπληρωτικὸν τῇ τέχνης εἰσφέρει-
τω. Ἀναχωρήσεις αὐτοῖς ζητῶσιν ἀγροικίας,
μὲν καὶ

καὶ αἰμαλῆς, καὶ ὅρη· ἔωθας δὲ οὐ τὰ βραχύν-
 σα μάλιστα ποθεῖν. ὅλα δὲ ἴδωτο πικρὰ
 τὸν ὄσιν, ἵδρον ἢς αὐτὸς ὥρας ἐτελήσῃς εἰς ἑαυτὸν ἀ-
 ναχωρεῖν. ἔδοκίμου γὰρ οὔτε ἡσυχαστήριον, οὔτε
 ἀπεργασίαν ἀνθρώπων ἀναχωρεῖ, ἢ εἰς
 τὴν αὐτῆς ψυχῇ· μάλιστα ὅστις ἔχει ἐνδὸν τοιαῦ-
 τα, εἰς ἀεγκύντας, αὐτὸς πείσῃ διμαρτεία διδύς
 γίνεται· τὴν δὲ διμαρτερίαν ἔδωκεν ἄλλο λέγειν, ἢ
 διμαρτερίαν. Συνεχῶς δὲ διδόν σεαυτῷ αὐτὴν
 τὴν ἀναχώρησιν, καὶ ἀναγίνομαι σεαυτὸν. Βραχεία
 δὲ ἔσω καὶ τοιχειώδης, ἀδύς ἀπαντήσαντα,
 ἀρκέσει εἰς τὴν πᾶσαν αὐτὴν ἀρκλύνσαι, καὶ
 ἀρκλύνει σε, μὴ δυσχεραίνοντα ἐκείνοις ἐφ' ἃ
 ἐπ' ἀνδρῶν. Τίνι γὰρ δυσχεραίνεις; τῇ τῇ αὐ-
 θρώπων κακίᾳ; ἀναλογισάμεθα τὸ κρέμα, ὅτι
 τὰ λογικά ζῶα ἀλλήλων ἐνεκεν γέγονον· καὶ ὅ-
 τι ἂν ἀνέχεσθαι μέρθ' τὴν δικαιοσύνης· ὅτι
 ἀκοντὸς ἀμαρτανόουσι, καὶ πόσοι ἤδη διεχθὲς
 ἔχοντες, ἔσθοντες, μισήσαντες; Δι-
 σθεραίνοντες ἐκτέταν, τετέφρων, πᾶσι
 ποτὶ. ἀλλὰ καὶ οἷς ἐκ τῶν ὅλων ἀπονεμαμμένοις
 δυσχεραίνεις, ἀναγεσάμεθα τὸ διεχθύνον,
 ἢ τοὶ πρόνοια, ἢ ἄτομοι, ἢ ἵδ' ὅσον ἀπεδείχθη,
 ὅτι ὁ κόσμος ὡς ἐνὶ πόλιν. ἀλλὰ τὰ βραχύν-
 σου ἀφεται; ἐπὶ οἰνοπόσει ὅτι ἐκ ὠδὸς γινύ-
 νησιν ἢ τραχέως κινουμένην πιδύματα ἢ δαίτια,
 ἐπὶ

ἐσπεῖδαν ἅπαξ ἐαυτὴν ἀφράβη, καὶ γνώσει
 τὴν ἰδίαν ἰδουσίαν· καὶ λοιπὸν ὅσα περὶ νό-
 νου καὶ ἡδονῆς ἀκήκοας, ὧς συγκατίθου. Ἀλλὰ
 ὃ δοξάσιόν σε ἀδυνατῶσιν· ἀπιδὼν εἰς τὸ τά-
 χθ' τῆς πάντῃν λήθης, καὶ τὸ χάθ' τῆς ἐφ'
 ἐκείνους ἀπείρου αἰώνθ', καὶ ὃ κοινὸν τῆς
 ἀπηχίσεως, καὶ ὃ δῦμα τίβολον καὶ ἀκρίβως
 τῇ ἐφ' ἡμῖν δοκούντῃ, καὶ ὃ συνόν τῷ τόπῳ οὐδὲ
 πᾶσι γράφεται. ὅλητε γὰρ ἡ γῆ στιγμῇ, καὶ ταύ-
 τῃς πόσον γωνίδιον ἢ καὶ οἰκιστὴς αὐτῇ; καὶ οὐ ταύ-
 ῃς πόσοι, καὶ οἳ οἶοί τινες οἱ ἐπαινεσόμενοι; Αἰσίων
 ἐν μέμνη τῆς ὑποχρέσεως τῆς οὐδ' ἔστω δ'
 ἀφθέρειδον ἐαυτῶ, καὶ πρὸ πάντων μὴ πᾶσι, μη-
 δὲ κατωτένουν, ἀλλὰ ἐλθούδερθ' ἐσο, καὶ ὅρα
 τὰ πρᾶγματα ὡς ἀνὴρ, ὡς ἀνθρωπῶ, ὡς πο-
 λίτης, ὡς θνητὸν ζῶν. Ἐν δὲ τοῖς προχειροτά-
 τοις εἰς ἀεὶ γυμνάσει, ταῦτα ἐστὶν τὰ δύο· ἐν μὲν, ὅ-
 τι τὰ πρᾶγματα οὐχ ἅπτεται τῆς ψυχῆς, ἀλλ'
 ἔξω ἔστηκεν ἀτρεμοῦντα· αἱ δὲ ὀχλήσεις, ἐκ μέ-
 νης τῇ αἰσθύνῃ ὑπελήφει. ἔσθον, δὲ ὅτι πάντα
 ταῦτα ὅσα ὄρας, ὅσον οὐδέ πω μεταβάλλει, οὐ
 οὐκ ἔστι· καὶ ὅπως ἡδὴ μεταβολαῖς αὐ-
 τὸς παρκατετύχηκε, (ὡς καὶ ἀθανάτου). ὁ
 κόσμος, ἀλλοίωσις· ὁ βίος, ὑπόληψις. Εἰ
 ὃ νεοφῶς ἡμῶν κρινόν, καὶ ὁ λόγος καὶ ἐν
 λογικῇ οὐ μὲν κρινός· εἰ ἔστω, καὶ ὁ πρῶτος κρι-
 νός

κῆρος τῇν ποιικίαν, ἢ μὴ λόγος κρινός· εἰ ἔστω,
 καὶ ὁ νόμος κρινός. εἰ ἔστω, πολιταὶ δὲ μὴν· εἰ
 τῷ, πολιτὸν μάλιστα πινθ μετέχον· εἰ τῷ,
 ὁ κόσμος ὡσαυτὶ πόλις ὅσι· πινθ γὰρ ἄλλον
 φήσει πιν, δὲ τῇν ἀνθρώπων παρ' ἑλπίθ κρι-
 νοῦ πολιτὸν μάλιστα μετέχον· ἐκείθεν ὃ ἐκ τῆς
 κρινὸς ταύτης πόλεως, καὶ αὐτὸ δὲ νοερὸν καὶ
 λογικὸν καὶ νομικὸν ἡμῖν, ἢ πόθεν; ὅσοι πιν γὰρ
 δὲ γεωδὲς μοι ἀπὸ πινθ γῆς ἀκριμείνεται, ὅτι
 δὲ ἕλκρον ἀφ' ἐτόρου σοιχείου, καὶ τὸ πινθ μάλ-
 κων ἀφ' πινθ πινθ, καὶ τὸ πινθ καὶ πινθ
 δὲ ἐκ πινθ ἰδίαν πινθ (ἐδὲν γὰρ ἐκ τῆς μη-
 διανὸς ὄρεται, ὡσαυτὶ μὴδ' εἰς τὸ οὐκ ὄν ἀπέρ-
 χεται) ἔτω δὲ καὶ τὸ νοερὸν ἡκε ποδὲν. ὁ θά-
 νατος τοιοῦτος, ὅσον γένεσις, φύσεως μυσηλίου,
 σύγκρισις ἐκ τῇν αὐτῇ σοιχείων εἰς ταυτα, ὅ-
 λος δ' ἐκ ἐφ' ὃ αὐτὸς αἰσχυθεῖν· εἰ γὰρ πινθ τὸ
 ἕλκρον τῷ νοερῷ (ὡς), ἐδὲ πινθ τὸν λόγον τῇ πινθ
 σκευῆς ταῦτα ἔτως ἔστω τῇ τοιοῦτῇ πινθ
 γίνεσθαι ὡς ἀνάγκης· ὁ δὲ τῷ μὴ δέχον, δέλφ
 πινθ σκευῇ ὅπὸν μὴ ἔχειν. ὅλος δ' ἐκείνο μέμνη-
 ται, ὅτι αὐτὸς ὀλιγόν χρόνον καὶ σὺ καὶ ἔστω πινθ
 ξυθε· μὴδ' βραχὺ δέ, ἐδὲ ὄνομα ὑμῶν ἔστω πινθ
 φθίσει. Ἄρον πινθ ὑπολήψιν, ἢ τὸ βέβλαμ-
 μαί. Ἄρον τὸ βέβλαμμαί, ἢ τὸ βλάβη. ὁ χεῖρας
 αὐτὸ ἐαυτῷ ἀνθρώπων εἰ ποιεῖ, τῷ ἐδὲ τὸ βίον
 αὐτῷ

αὐτῷ χεῖρῳ ποιεῖ, ὅδε βλάπτει, ὅτε ἔξωθεν, ὅτε
 ὠδον. ἡνάγκασται ἢ τῷ συμφέροντι φύσις
 τῷ το ποιεῖν· ὅτι πᾶν τὸ συμβαίνον, δικαίως
 συμβαίνει. ὁ ἀνὰ κριβάν πῖραφυλάσκει, δῦρή-
 σεις, ὅ λείψι μόνον κατὰ τὸ ἔξῃς, ὁ δὲ ὅτι κατὰ
 τὸ δίκαιον, καὶ ὡς αὐτὸ ὑπὸ πινυτὸ ἀκρύνεμοντος εἰ
 κατ' ἀξίαν. πῖραφυλάσκει ὅν ὡς ἡξέω· καὶ ὁ δὲ
 αὐτὸ ποιῇς, σωὺ ζούτω ποιεῖ, σωὺ τὸ ἀγαθὸς εἶναι.
 καὶ ὅθεν ὁ νοητότατος ἰδίως ὁ ἀγαθός, τῷ ὅτι ὡς πᾶ-
 σης ἀνεργίας σωζέ. Μὴ τοιαῦτα ἔσονται ἀμεί-
 νει, οἷα ὁ ὑβρίζων κείνεν ἢ οἷα σε κείνεν βέλει.
 δὴν ἰδεαὶ αὐτὰ, ὅπως κατ' ἀλήθειαν ὅσι. δύο
 ταύτας ἐτοιμότητας ἔχειν αἰεὶ δεῖ, πλὴν μὲν,
 πρὸς εἰς πᾶσαι μόνον, ὅπως αὐτὸ ὁ τῷ βασιλι-
 κῆς καὶ νομοθετικῆς λόγῳ ἔσονται ἀλλή, ἐπὶ
 ὁφελείᾳ ἀνθρώπων. πλὴν δὲ, πρὸς εἰς μεταδέει,
 καὶ αὐτὰ πᾶσι πᾶσι διορθῶν καὶ μετὰ τὴν ἀπό τι-
 νι οἰκίσεως. Τὴν μὲν μετὰ τὴν γλῶσσαν, αἰεὶ ἀπὸ
 τινι πιθανότητι ὡς δικαίου, ἢ κρινωφιλῆς
 γίνεαι, καὶ τὰ πᾶσι πᾶσι ζοῖα ὡς μόνον εἶναι
 δεῖ, ὅχι ὅτι ἡδὺ ἢ ὠδον ἐφαίνῃ. Λόγον ἔχεις
 ἔχω. τί ὅν εἰς χρᾶς ζούτου ἢ τὸ ἑαυτῷ ποιουῶτος,
 τί ἄλλο θέλεις; Ἐννυπείσης ὡς μέρος ἀναφανι-
 σθῆναι τῷ γενήσῃ· μάλλον δὲ ἀναληφθῆναι
 εἰς τὸν λόγον αὐτῷ τὸν σπερματικὸν κατὰ με-
 ταβολῇ. Πολλὰ λιθάνωτον βολαγία ὡς τῷ
 αὐτῷ

αὐτῷ βωμοῦ, δ' μὲν προκτεπέσσει, δ' δ' ὕστερον. Ἀφ' ὧν οὐδ' ὧν. Ἐντὸς δέκα ἡμέρας θεὸς αὐτοῖς δοῖς, οἷς νῦν θείας καὶ πίθικας, ἐὰν ἀνακρίμῃς ὑπὲρ τὰ δόγματα, καὶ τὸν σεβασμὸν τῷ λόγῳ, μὴ ὡς μύρια μίλλως ἐπιζῶ. τὸ χρεῖας ἐπὶ ῥητῇ, ἕως ζῆς, ἕως ἔξεστι, ἀγαθὸς γένῃ. Ὅσπιν ἀρχοῖαν κερδαίνῃς μὴ βλῶπων, τί ὁ πωλοῖον εἶπεν, ἢ ἐπ' ἄξεν, ἢ διανοήθῃ. ἀλλὰ μόνον τί αὐτὸς ποιεῖ, ἵνα αὐτὸ τῷ δικαίῳ, καὶ ὅσπον, ἢ κατὰ τὸν ἀγαθὸν μὴ μέλαν ἦθ' ἀποβλέπωται, ἀλλ' ὑπὲρ τῷ γρημμῷ τρέχῃ ὀρθόν, μὴ διεξίμμελον. Ὁ πῶν τῷ ὑπεροφημίαν ἐπὶ ἡμῶν δ' φαντάζεται, ὅπ' ἔκας θ' τῇ μεμνημένων αὐτῷ τὰ χίσα καὶ αὐτὸς ἀρθάνεται. εἶτα πάλιν καὶ αὐτὸς ὁ ἐκείνον διαδεξάμενθ', μέχρι καὶ πᾶσα ἡ μνήμη ἀνπροβῇ. Ἀφ' ἐπὶ ἡμῶν καὶ σβαννυμένων πειθῶται. Ὑπόθετον δ' ὅπ' ὁ ἀθάνατοι ἢ οἱ μεμνησόμενοι, ἀθάνατοι δ' ἡ μνήμη, τί ἐν τῷ πρὸς σέ, καὶ ἐδὲν λέγῃ ὅπ' πρὸς τὸν τεθνηκότα, ἀλλὰ πρὸς τὸν ζῶντα. τί ὁ ἐπαυθ'. πολλὴν ἀρὰ δι' οἰκονομίαν πινά. πάρος γὰρ νῦν ἀκαίρως τῷ φυσικῷ δόσιν, ἄλλου πινὸς ἐχόμενον λόγον λειπών. Ἐὰν δ' καὶ ὁ πωλοῦ καλόν, ὅς ἐαυτῷ καλὸς ὅσι, καὶ ἐφ' ἐκ τῷ κατὰ λήγῃ, ἐκ ἔχον μόρος ἐαυτῷ ἐν ἐπαυθ'. ὅτε γοῦν χεῖρον ἢ κρείττονος γίνε-
ται

ταὺς ἐπαινούμενον. τὸ τό φημι καὶ ὑπὲρ τῶ κοι-
νότερον καὶ ἄλλων λεγομένων · οἷον ὑπὲρ τῶ ὑλικῶν,
καὶ ὑπὲρ τῶν τεχνικῶν καὶ τασκαυασμάτων.
τὸ δὲ δι' ὄντως καλὸν πινὸς χρείαν ἔχει, οὐ μάλ-
λον ἢ νόμος, οὐ μᾶλλον ἢ ἀλήθεια · οὐ μᾶλλον
ἢ δύνοια, ἢ αἰδώς, πὶ τούτῃν Διὰ τὸ ἐπαινεῖσθαι
καλὸν ὄσιν, ἢ φερόμενος φθείρεται; σμαραγ-
διον γὰρ ἐκ τοῦ χεῖρος γίνεται, ἐὰν μὴ ἐπαινῇ-
ται; τί δὲ χρυσός, ἐλέφας, πορφύρα, μαχαί-
ριον, ἀνδύλλιον, δεισφύλλον; Εἰ δὲ φερόμενοι
αἱ ψυχαί, πῶς αὐτὰς ἰς αἰδίου χωρεῖ ὁ ἄνθρωπος
πῶς ἢ ἡ γῆ χωρεῖ τὰ τῇν ἐκ τοῦτου αἰώνος
θαπτομένων σώματα · ὥσπερ γὰρ εἰς δάδε, ἢ
τὸν τῇν πρὸς ἡν τινα ὑποδραμονίῳ μεταβολῇ καὶ
διάλυσις χώραν ὁμοίως νέκροισι ποιεῖ, ὅπως αἰ-
εὶς ἐν αἰερα μεθυσάμεναι ψυχαί, ἐπὶ πόδας
συμμείνασαι μεταβάλλουσι, καὶ χέονται, καὶ
ἰσάπτονται, εἰς τὸν τῇν ὅλγον ἀπερματικῆς
λόγον ἀναλαμβανόμεναι. καὶ τῶν τὸν ῥόπον
χώραν ταῖς περικοιζομέναις πῆχουσι. Τὰ-
ῦτα δ' αὖ τις ἀρκεῖναι το, ἐφ' ὑποθέσει τῶ ταῖς ψυ-
χαῖς δρασμόν. καὶ ἢ μὴ μόνον ἀνθυμείας δ' πλη-
θῶ τῶ θαπτομένων ὅπως ἐμάτων, ἀλλὰ ἐπὶ
τῶ ἐκείνης ἡμέρας ἐσθιομένων ζώων, ἐφ' ἡμῶν τε
ἐπὶ τῶ ἄλλων ζώων. ἴσος γὰρ ἀριθμὸς κατανά-
λισκεται, καὶ ὅπως δάπτεται ἐν τοῖς τῶ
πρεφο

τρεφομένων σώμασι, καὶ ὁμοῦς δέχεται ἡ χεὶρ αὐτῇ Διὰ τὰς ἰζουματώσεις, Διὰ τὰς εἰς τὸ
 κερῶδες ἢ πυρῶδες ἀλλοιώσεις. πῶς ὡδὶ πύ-
 του ἡ ἰσχυρία τῇ ἀληθείας; διαίρεσις εἰς τὸ ὑλι-
 κόν, καὶ εἰς τὸ αἰπώδες μὴ ἀκρῶς ἐκείνου, ἀλλ'
 ὡδὶ πάσης δερμὸς εἰς δίκαιον ἀκρῶς δίδοναι. Ὁ ὡδὶ
 πάσης φαντασίας σώζει τὸ κατὰ ληπτικόν. Ραῦ-
 μοι (ῥωα) μόζφ; ὁ σοὶ θάλασσαν ἔει, ὡς ὅσμι. ε-
 δέν μοι πτόωρον, εἰδὲ ὅψιμον; τὸ σοὶ θυκαροῦς.
 πᾶν μοι καρπὸς, ὃ φέρουσιν αἱ θαλάσσαι, ὡς φθ-
 σις, ἐκ σὺ πάντα; ὡς σοὶ πάντα, εἰς σὲ πάν-
 τα. ἐκείνθ' μὲν φησι; πᾶσι θέλη Κένροπθ'.
 σὺ ἔκ ἐρεῖς, ὡς πᾶσι θέλη δῖος; Ὀλίγα πρῆστέ
 φησιν, εἰ μέλλεις διδύμειν μὴδὲς ἀμεινον του
 ἀναγκαῖα πρῶσφ, καὶ ὅσα ὁ τῷ φύσει πωλι-
 πκῷ ζῶς λόγθ' αἰρεῖ, καὶ ὡς αἰρεῖ. τῷ γοῖ ε-
 μόνον πᾶν ἀπὸ τῷ καλῶς πρῶσφ διδύμειαν
 φέρει, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἀπὸ τῷ ὀλίγα πρῶσφ. τὰ
 πλεῖστα π' ὧν λέγομεν καὶ πρῶσομεν, ἐκ ἀναγ-
 καῖα ὄντα, ἐάν τις πώμειν, διὰ τοῦτο καὶ
 ἀταρκετότορθ' ἔσται. ὅθεν δὲ καὶ πρ' ἐκαστα ἐ-
 αὐτ' ἔστω μνησθῆναι, μὴ τι τῷ εἴ τ' ἀναγκαίων.
 Δεῖ ἵνα μὴ μόνον πρῶξῃς τὰς μὴ ἀναγκαῖας πώ-
 μεῖν. ἀλλὰ καὶ φαντασίας· ὅπως π' εἰδὲ πρῶ-
 ξας πρῆλκυσσαι ἐπακροῦς δῆπουσι. Γείρασον πᾶς
 σοὶ χωρεῖ καὶ ὁ τῷ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου βίθ',
 τῷ

ἥ ἀπόδοσις μὲν τοῖς ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀφ' ἡμῶν
 μαίνοις, ἀρκουμένον δὲ τῇ ἰδίᾳ πρέξει δικαίᾳ καὶ
 ὀφείδει δύναιτο. ἑώρακας ἐκείνα, ἴδε καὶ ταῦ-
 τα. Σεισάτων μὴ τείρασε. ἀπολωθὼν σεαυτοῦ.
 ἁμαρτάνει τις; ἐαυτῷ ἁμαρτάνει. Συμβεβηκὼς
 τοῖς καλῶς, ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ συγ-
 καθέματος, καὶ συνεκλήροτο παῦν τὸ συμ-
 βῆναι. Τὸ δ' ὅλον βραχὺς ὁ βίβ'· κερδαντίον
 τὸ πῶν (ὡς ὁλοκληρῶς) ἡ δίκη, ἡ φιλανθρωπία.
 ἦτοι κόσμος ἀφ' ἡμῶν, ἡ κυκλίων, συμ-
 ποφορημῶς μὲν, ἀλλὰ κόσμος. ἡ δὲ τοῦ μὲν-
 τος κόσμος ὑποσταθεῖς διῶναι; αἱ δὲ τῶ πατρὶ ἀ-
 κοσμία; καὶ ταῦτα, ὅπως πάντῃ ὁλοκληρῶς
 μὲν καὶ ὁλοκληρῶς ἐκ συμπαθῶν. Μέλαν
 ἦθος, θῆλυ ἦθος, πόδιον ἦθος, θηριώδες,
 εὐσηματωδες, παιδαριώδες, εὐλακὸν, κή-
 ρον, βωμολόχον, καπνικόν, τυραννικόν. Εἰ-
 ξάνος κόσμος ὁ μὴ γνωρίζων τὰ αἰ αὐτῶ ὄντα,
 ἔχ' ἡπὸν ξάνος, ὁ μὴ γνωρίζων τὰ γινόμενα,
 φυχὰς ὁ φθίνοντι πολιτικὸν λόγον, τυφλὸς
 ὁ καταμύων τῷ νοερῷ ὀμματι. πῶτος ὁ ὠδὸς
 ἑτέρου, ἡ μὴ πάντα ἔχοντι ἑαυτῶ τὰ εἰς τὸν
 βίον χρήσιμα. ἀπόστημα κόσμου ὁ ἀποσταμένος,
 ἡ χωρίζων ἑαυτὸν τῷ κοινῇ φύσει λόγῳ, ἀφ' ἧς
 τὸ δυσσεβεῖν τοῖς συμβαίνουσιν. ἐκείνη δὲ φέρει τὸ
 τοῦ, ἡ δὲ σὲ ἡνεγκον, ἀπόστημα πόλεως ὁ ἀπὸ ἰδίου

ψυχῶν τῆς τῆν λογικῶν ἀρχίζων, μᾶς ὅσας.
 ὁ μὲν χρεῖς χιτῶνθ' φιλοσοφῆ, ὃν χρεῖς βι-
 βλῆς, ἅμθ' ὅτως ἡμίγυμθ'. ἀρτους ἐκ
 ἔχω φησὶ, καὶ ἐμμοίω τῷ λόγῳ. ἐγὼ δ' ἵεροφάνης
 τὰς ἐν μαθηματικῇ ἐκ ἔχω, καὶ ἐμμοίω. τὸ τε-
 χνίον δ' ἐμαυτὸς φίλῃ, τὸ τῷ περὶ ἀναπαύσεως, ὃ
 ἵεροφάνης τὸν βίον διέξελε, ὡς θεοῖς μὲν ὡδὶ
 τεροφάνης τὰ σεαυτὸ πάντα ἵεροφάνης τὸ ψυχῆς,
 ἀνδρώπων δ' ἡμετέρος μήτε τύραννον, μήτε δὲ
 λαὸν ἑαυτὸν καὶ διδάσκει. Ἐπινόησον λόγῳ χάριν ὅτι
 ὡδὶ οὐτε πασιανθὲς καὶ ἄλλοι ταῦτα πάντα
 γαμοῦντας, παιδοτροφῶντας, νοσηντας, ἀφ-
 θνήσκοντας, πολεμῶντας, ἐορτάζοντας, ἐμπε-
 ρυομένους, γεωργουῦντας, κηλακδύοντας, αὐθα-
 διζομένους, ὑποπθινομένους, ὑποβιβλινόμενους, ἀ-
 ποθανεῖν πᾶς δύσχευς, γογγύζοντας ὡς τοῖς
 πρῶτοις, ἐρωῶντας, ἀποκτείνοντας, ὑπατέας,
 βασιλείας ὑποδυσχεύοντας. Ἐκεῖνός μὲν ὁ τὸ
 βίος, ἐκ ἐπὶ ὅσῳ μὲν. Πάλιν ὡς ὅτι καὶ ἄλλοι
 τραῖανθ' μετέβηθι. πάλιν τὰ αὐτὰ πάντα. πᾶ-
 ροντες καὶ ἄλλοι οἱ εἰς. ὁμοίως καὶ τὰς ἄλλας ὑπο-
 γραφὰς χρόνων καὶ ὅσων ἐθνῶν ὑποβιβλινόμενους καὶ ἐλ-
 πεῖν πόσῳ καὶ τῶν ταῦν ἐν τῷ, μεταμικρὸν ἔπεσον,
 καὶ ἀνελύθησαν εἰς τὰ σοιχεῖα. Μάλιστα δ' ἀναπα-
 λητέον ἐκείνους οὓς αὐτὸς ἐγνώσκει καὶ ἀπομνήσκει,
 ἀφ' οὗ τας παρὲν τὸ καὶ τῷ ἰδίῳ καὶ ἀπομνήσκει.

τὸ τε ἀπείρε ἔχεις, ὃ τὸ τῶ ἀρεκέας. Ἀνα-
 γκαῖον ὃ ὦδε ῥ' μεμνήας, ὅτι καὶ ἡ ὑδισσοφὴ καὶ
 ἐκείνην πράξιν, ἰδίαν ἀξίαν ἔχει καὶ συμμετείαν.
 ὅτως γὰρ οὐκ ἀφ' οὐρανόθεν, ἐὰν μὴ ὑπὸ
 πλεονῆς προσῆκε πρὸς τὰ ἐλασσὼ καὶ ταχύνει.
 αἱ πάλαι βιώνουσιν λέξεις, ὁλοσήμενα νῦν.
 ὅτως ἐν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πάλαι πο-
 λυμνήτων, νῦν πρώτων πινὰ ὁλοσήμενα τὰ ὄντι.
 Κάμιμος, Καίβας, Οὐόλεος, Λεονάτης.
 κατ' ὀλίγον ὃ καὶ Σκίπιον, καὶ Κάλτων, εἴτα
 καὶ Αὔγουτος, εἴτα καὶ Ἀδριανός, καὶ Ἀντων-
 νίνος. Ἰησαῖα γὰρ πάντα, καὶ μυθώδη τα-
 χὺ γίνεσθαι καὶ τὰ παλαιὰ λήθη καὶ τέχνη.
 καὶ ταῦτα λέγω ὑπὸ τῆς θαυμαστῆς πῶς λαμ-
 ψάντων. οἱ γὰρ λοιποὶ ἅμα τοῖς ἐκπυλῶσαι,
 αἱ τοὶ, ἅπτοισι. Τί ὃ καὶ ὄντι ὅλως ῥ' ἀέμνησιν; ὅλον
 κενόν. Τί ὃν ὄντι πρὸς ὃ δ' εἰσπράττειται;
 αἱ τῶ, διάδοχα δικάια, καὶ πράξεις κοινωνικαὶ,
 καὶ λόγος οἷος μήποτε ὁλοφύσας, ὃ διαθείσας
 ἀπαζομένην πάντων συμβαῖνον ὡς ἀναγκαῖον,
 ὡς γνωρίμων, ὡς ἀπ' ἀρχῆς διαύτης καὶ πηγῆς
 ῥέον· ἐκὼν σεκυτὸν τῇ κλωδοῖ σὺν ἐπιδίδας,
 πρὶν ἔχειν βιώνουσι, οἷς τίσι ποτε πράγμασι βέ-
 λεται· πάντων ἐφήμερον, καὶ τὸ μνημονεύον, ὃ τὸ
 μνημονοῦμαι, θεώρῃ διανεκῶς πάντα καὶ με-
 ταβολῇ γνώμενα γίνεται· ὃ ἐξίζον ἀννοεῖς,

ὅτι ἔδεν ἔτως φιλήν τῇν ὄλφον φύσιν, ὥς δ',
ταῖς ὄντα μεταβαλλόμενος, καὶ ποιεῖν νέα ὁμοία.
ἀπέρμα γὰρ τρόπον πινά πᾶν ὃ ὄν τῷ ἴδιον αὐτῷ
ἔσθαι. σὺ δὲ μόνον ἀπέρματα φαντάζει, τὰ
εἰς γλῶσσο, ἢ μήτραν καὶ ταβαλλόμενά τῷ τοῦ ἴδιου
ἰδιωπικόν. Ἡδὲ τεθνήκει, καὶ ἔγωγε ἔτι ἀπολῶς,
ἔτι ἀπέρμαχος, ἔτι ἀνυποπῆθ' τῷ βλαβερῶς
αὐτῷ ἔσθαι, ἔτι ἰλιως πρὸς πάντας ἔτι τὸ φρο-
νεῖν ἐν μόνῳ τῷ δικαίῳ πράγματι πιδέχονθ'. Τὰ
ἡγεμονικά αὐτῇ διαβέβηκε, καὶ οὐ φρονί-
μος, οἷα μὲν φύγουσιν, οἷα δὲ διώκουσιν. Ἐν ἄλ-
λοτεῖν ἡγεμονικῶς κακὸν σὸν ἔχ' ἐφίσατο, ἔτι
μὲν οὐ πινὶ τροπῇ καὶ ἑτεροιώσει τῷ πιδέχον-
τος. ποῦ ὄν; ὅπου τὸ ποδὶ κακῶν ἑπολαμβαίνον
τοῖς ὄσι. τῷ τοῦ ἐν μὴ ἑπολαμβαίνέτω, καὶ πάντα
ἐν ἔχει· καὶ τὸ ἐγγυτάτω αὐτῷ ὃ σωματῶν
τέμνητο, καὶ κίνητο, ὅσα πύσκητο, σῆπητο, ὁμοῦ τὸ ἑ-
πολαμβαίνον ποδὶ τῷ τῇν μέλειον, ἡσυχάζετο.
τοῖς τὸν ὄσι. κρινέτω μήτε κακὸν πῆν, μήτε ἀ-
γαθόν, ὃ ἐπίσης διώεται κακῶ ἀνδρὶ ὃ ἀγα-
θῶ συμβαίνειν. ὃ ὅτι καὶ τῷ κατὰ φύσιν εἰσιῶπι ἐπί-
σης συμβαίνειν. ἔτι τῷ κατὰ φύσιν ὄσιν, ἔτι πᾶσι
φύσιν. ὥς οὐ ζῶν τὸν κόσμον, μίαν ἐσίαν, καὶ ψυ-
χὴν μίαν ἐπέχειν, συνεχῶς ὑπιδιοεῖν, καὶ πῶς
εἰς αἰδοῖσιν μίαν, πῶς τῷ πάντα ἀναδίδο-
ται, καὶ πῶς ὁρμημῶς πάντα πράσσει. ὃ πῶς
πάντα

πάντα πάντῃ τῇ γινομένων ζωαίπα. καὶ
οἷά τις ἡ συνήσις καὶ συμμήνουσις. ψυχασίων
ἐκασάρον νεκρόν, ὡς ἐπικηπτόν ἔλεγεν, ὁ-
δοῖ δὲ κακόν, τοῖς οὐ μεταβολῇ γινομένοις. ὡς ὁ-
δοῖ ἀγαθόν, ἐκ μεταβολῆς ὑφισταμένοις. ποῦτα
μός τις ἐκ τῶν γινομένων ὁ ῥόδιμα βίαιον ὁ αἰών.
ἅματε γὰρ ὥφθη ἕκαστον καὶ πῆνεν καὶ, ὁ ἄλλο
πᾶσφίετα, ὃ ὃ οὐκ ἔχεται. Πάντ' ὁ συμ-
βαῖνον ἔτως (ὡς ἡθὺς καὶ γνώριμον, ὡς τὸ ῥό-
διον οὐ τῷ ἔασι, καὶ ὁ πῶρα οὐ τῷ ἄρει· τοῖς ὄν-
τοι ὁ νόθος, καὶ θάνατος, καὶ βλασφημία ὁ
ὑπὸ βλάτῃ, ὁ ὅσα ὁδὸν μαρτυρῶν διφραίνῃ ἢ λύπει-
ται ἔξῃς ἀεὶ τοῖς προσηγορευμένοις οἰκείως ὑπὸ γί-
νεται. ὁ γὰρ οἶον καὶ τα εἰθιμότης τις ὁδὸν ἀπὸ
τημοῦ, ὁ μόνον ὃ καὶ πῆνα γινασκοῦν ἐχρυσά.
ἀλλὰ (ὡς ἀφῆκεν ἔνλογος, ὁ ὥστερ (ὡς τίται καὶ)
(ὡς ημεροσμοῦν τὰ ὄντα. ἔτως τὰ γινόμενα
ὁ ὁδοχλῆ, ψελῶ, ἀλλὰ θανμασλῶ τινὰ οἰ-
κειότητι ἐμφαίνῃ. Αἰ τοῦ ἡρακλειτέου μεμνη-
σθαι· ὅτι γῆς θάνατος ὁδὸν γενέσθαι· καὶ
ὕδατος θάνατος αἶρα γενέσθαι· καὶ αἶρος,
πῦρ· καὶ ἔμπαλιν. Μεμνησθαι ὃ καὶ τῷ ὑπὸ
λαν θανομένου ἢ ὁδοῦς ἄγει. καὶ ὅτι ὁ μοῦλισα
θῆναι ὁδοῦς ὁμιλῶσι λόγῳ, τῷ τὰ ὅλα διοικου-
τι, τούτῳ ὁδοφύρονται. καὶ οἷς κατ' ἡμέραν
ἐγκυροῦσι, ταῦτα αὐτοῖς ξοῖα φαίνεται. καὶ

ὅτι ἔδῃ ὥσπερ καθύδοντας ποιεῖν καὶ λέ-
γειν. καὶ γὰρ τότε δοκοῦμεν ποιεῖν καὶ λέγειν.
καὶ ὅτι οὐ δῆ ποῦδας τοκίων ὧν τὸ ἔστι κατὰ
φίλον καὶ ὅτι πῆλῃ φάμεν. ὥσπερ εἴτις
σοι θεῶν ἔπει, ὅτι αὐρεῖον θεοθήξῃ, ἢ παύ-
τως εἰς τείτω, ἔκ' ἔτ' αὖ πῆλ' ἀμέγα ἐποιοῦ,
ὃ εἰς τείτω μάλλον, ἢ αὐρεῖος, εἴγε μὴ ἐλά-
τως ἀγλυνῆς ἢ πῶτον γὰρ ὅτι ὁ μεταξὺ; ὅτως
καὶ τὸ εἰς πολλοὺς ἔως μάλλον, ἢ αὐρεῖος, μη-
δὲν μέγα εἶναι νόμιζε. Ἐννοεῖν σιωπῶς. πόσοι
μὲν ἰατροὶ ἀρετῇ κηκοῖσι, πολλὰ κηκοῖσι τὰς ὁφρῦς
ὑπὲρ τῆν ἀρετῶν συναρῶντες. πόσοι δὲ μα-
θηματικῇ, ἄλλων θανάτους ὥς ἡ μέγα προσι-
πῶντες; πόσοι δὲ φιλόσοφοι πῶτε θανάτου ἢ ἀ-
θανασίας μυεῖα διὰ τεινὰ μνηοῖ; πόσοι δὲ ἀει-
σεῖς πολλὰς ἀρετῆς ἀνάντες; πῶτε δὲ τύραννοι
ἰξοσία ψυχῶν μετὰ θεοῦ φρουράματ' ὥς
ἀθανάτοι κεχρημένοι; πῶτε δὲ πῶτε οἱ οἱ,
τὸ οὕτως εἶπω, τεθνήκασιν. Ἐλίκη, καὶ Πομ-
πήιοι, καὶ Ἡρακλῆων, καὶ ἄλλαι ἀναείθμη-
τοι. Ἐπὶ δὲ καὶ ὅσους οἶδας, ἄλλον ἔπ' ἄλ-
λῳ, ὁ μὲν τῶν κηδύσας, ἔτα ἰξοτάλη, ὁ δὲ
ἐκένον. πάντα δὲ ὡς βραχὺ. τὸ γὰρ ὅλα κη-
δεῖν ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα ὥς ἐφ' ἡμέρα καὶ θυτελῇ.
καὶ ἐχθὲς μὲν μυξάειον. αὐρεῖος δὲ τάει-
χθ', ἢ τίφρα. ὃ ἀκαταῖος ὃ τὸν τοῦ
χρόνου

χρόνον κατὰ φύσιν διελθεῖς, καὶ ἰλεων κα-
 ταλῦσαι· ὥς αὖ εἰ ἐλαία πέπρεθ' ἡλιομένη,
 ἐπιπῆν, βύφημεῦσαι πλὴν ἀνεγκέσθαι, καὶ χάριν
 εἰδύα ἔσθ' φύσιν δέσφω. Ὅμοιον εἶναι τῇ
 ἄκρῃ, ἢ διλυεκῶς τὰ κύματα πρόσρῃσεται.
 ἢ δὲ ἔσκη καὶ πῶδ' αὐτῷ κραιμίζεται τὰ
 φλεγμύναντα τοῦ ὕδατος. Ἀτυχὴς ἐγὼ ὅτι
 πᾶτό μοι βωβέη. οὐ μύλον, δ' ἄλ' ὀτυχὴς ἐγὼ,
 ὅτι τὸτ' μοι συμβεβηκός θ', ἄλυπθ' ἀλα-
 τελῶ, οὔτε ἔσθ' πρὸνθ' θραυόμεθ', οὔτε
 ἐπιόν φοβούμεθ'. συμβεῖναι μὲν γὰρ τὸ βεῖν
 το πᾶντ' ἐδιδύατο· ἄλυπθ' δὲ εἰς πᾶς ὠδὴ
 τῶτ' αὖ διετέλεσεν. ἀλλὰ τί δ' ἐκείνο μάλλον ἀ-
 τύχημα, ἢ τὸ ὀτύχημα; λέγεις ὅλως ἀτύχη-
 μα ἀνθρώπου. ὁ δ' ἐστὶν ἀπότθιγμα τῆ φύσεως
 τῆ ἀνθρώπου. ἀπότθιγμα ὃ τῆ φύσεως τῆ ἀνθρώ-
 που εἶναι σοὶ δοκεῖ, ὁ μὴ πρὶν τὸ βάλημα τῆ φύ-
 σεως αὐτῷ εἶναι. τί δ' ἐν τὸ βάλημα; μεμάθηκας; μὴ π
 ὅτ' ἐ συμβεβηκός τὸ κοφύσει δίκαιον εἶναι; με-
 γαλόφυχοι; σώφρονα; ἑμφρονα; ἀπρόπτωτοι;
 ἀδολφύστοι; αἰδήμονα; ἐλπίδερον; τ' ἄλλα αἶ
 συμπρόντων ἢ φύσις ἢ τὸ ἀνθρώπου ἀπέχει τὰ ἴ-
 δια. μέμνησο λοιπὸν ὠδὴ πᾶντ' ὅς τ' εἰς λυπῶ
 σε πεθαγμένης, τῶτ' ἡ χρεῖα τῷ δόγματι. εἰς ὃ
 π τὸ ἀτύχημα, ἀλλὰ τὸ φέρειν αὐτὸ ἡ γενναίως,
 ὀτύχημα. ἰδιωτικὸν μὲν, ὁμῶς ὃ ἀντίκον ἐοικέν-

μα πρὸς θανάτου καταφρόνησιν, ἢ ἀναπόλη-
 σις τῇ γλίσχρως ἐνδοτελειαντῇ τῷ ζῶ. τί
 ἐν αὐτοῖς πλεον, ἢ τοῖς ἁώροις; πάντως ποῦ-
 ποτε κένται, Καδικιανὸς, Φάβιθ, Ιουλιανὸς,
 Λέπιδθ. ἢ εἴπερ τοῖς, οἱ πολλὰς ἰζυώεγκαν,
 εἴτα ἰζυώεχεν(αν. ὅλον μικρόν ἐστι τὸ διάστημα,
 καὶ τῷ δι' ὅσον, καὶ μεθ' οἷων ἰζαντλαμνον,
 καὶ ἐν οἷσιν σωματίω; μὴ δὲ ὡς πρᾶγμα. βλέπε
 γὰρ ὅπισω τὸ ἀχανές τῷ αἰῶνθ, καὶ δ' ἐπὶ
 σωᾶλλο ἀπειρον. ἐν δὲ τούτῳ, τί διαφέρει ὁ
 τελεμὸρθ τῷ τελεμὸρνις, ἐπὶ τῷ (ῶτε-
 μον αἰετρεχε. σωτρεμθ δὲ ἢ ἐν φύσιν. ὥσε κα-
 τὰ τὸ ὑμέσων παῦ λέγειν ἢ πρᾶσεν. ἀπαλ-
 λάσει γὰρ ἡ θιανύτη πρὸ θεοῖς, κόπων,
 Ἑσρατείας, Ἑπέσις οἰκονομίας
 καὶ κρημείας.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίου ε΄.

ΘΕΟΥ ὅταν δυσόκτως ἤξε-
 γείην, πρὸ χειρὸν ἔσω, ὅτι ὑπὲρ
 ἀνθρώπου ὄνγον ἐγείρομαι. ἔτε
 ὅν δυσκολαίνω εἰ πορβόμοι
 ἢ ὅ ποιεῖν, ὡς οἶκον γέγονα,
 καὶ ὡς χάρις προῆγαί εἰς ὃν κόσμος. ἢ
 ὑπὲρ τῶν κατεσκήνισμαι, ἵνα κατεκείμαι
 ὅτις σφωματοῖς ἐμαυτοῖς θάλλω. ἀλλὰ τοῦ-
 το ἡδίοις. πρὸς δ' ἡδεῖται ὃν γέγονας, ὅλως
 οὐ πρὸς ποιεῖν ἢ πρὸς ἀνέργειαν; οὐ βλέ-
 πεις τὰ φυτάεια, τὰ σφουδαίεια, ἐξ μύρ-
 μμικας, ἐξ ἀραύχας, τὰς μελίστας, τὸν καὶ
 αὐτὰς συγκοσμούσας κόσμον. σὺ δ' ἀέλεις τὰ
 ἀνθρώπων ποιεῖν; ἢ τρεῖς ὑπὲρ τὸ κ' πλὴν σὺ
 φύσιν; ἀλλὰ δ' εἰ καὶ ἀναπάντα. δ' εἰ. ἔδωκε
 καὶ τὰς μέτρας ἡ φύσις. ἔδωκε μὲν ὕδωρ καὶ τοῦ
 ἰαθῆναι, καὶ πίνειν. καὶ ὅμως σὺ, ὑπὲρ ταμέ-
 τρας, ὑπὲρ τὰ ἀρεσκύνται προχωρεῖς. ὡς ταῖς
 προξίσι, ὃ ἐκ' ἐπ' ἀλλ' ὡς τὸς τῶ διωατῶ. ὅν γὰρ
 φιλεῖς σεαυτὸν. ἐπεὶ τοι καὶ τὴν φύσιν αἶδον,
 καὶ τὸ βούλημα ταύτης ἐφίλεις. ἀλλοί τι ταῖς
 ἡ ε τέχνας

τέχνας· ἐαυτὸν ὀλοῦντο, συγκατατίθενται
 ὥς κατ' αὐταῖς ὁρμαῖς, ἅλῃσι δ' ἄσπιτοι. σὺ
 τὴν φύσιν τὴν σαυτῶν ἔλαστον τιμᾶς, ἢ ὀδυνῶν
 τῆς ὀδυνητικῆς ἢ ὀδρητικῆς τῆς ὀδρητικῆς ἢ ὀ
 λάοις· ὁ ἀργύριον ἢ ὁ κρόντος· ὁ δὲ
 ριον. καὶ εἴδοι ὅταν προπαθῶσιν, ὅτε φαγῶν,
 οὐτε κριμῶναι δέλοισι μάλλον, ἢ ταῦτα συ-
 ναύξην πρὸς ἃ φέρονται. σοὶ δ' αἱ κοινωνικαὶ πρᾶ-
 ξεις θύπελίστρα φαίνονται, καὶ ἥσωντο· ἀποδῆς
 ἀξίαι; ὥς θύπελον ἀπώσταθ, καὶ ἀπαλείψαι
 πᾶσαν φαντασίαν τὴν ὀχληρὰν, ἢ ἀνόικειον, καὶ
 θύπελον ὡς πάση γαλήνῃ εἶναι. Ἄξιον ἐαυτὸν κρίνει
 πάντες λόγος καὶ ἔργα, τὸ καὶ φύσιν, καὶ μὴ σὲ πρὸς
 πᾶσι καὶ ἢ παρὰ τὸν πᾶν μέμψις. ἢ λόγος.
 ἀλλὰ ἐκ τῶν περὶ τῶν, ἢ εἰρήνη, μὴ σεαυτὸν
 ἀπαξίει. ἐκείνοι μὲν γὰρ, ἰδίον ἢ γεμονικὸν ἔχουσι,
 ὅτι ἰδίᾳ ὁρμῇ χρώνται. ἃ σὺ μὴ πρὸς ἐλπίς, ἀλλ'
 θύπελον πέραν, ἀκλουθῶν τῇ θύσῃ τῇ ἰδίᾳ καὶ τῇ
 κοινωνίᾳ. Μία δ' ἀμφοτέρων τῶν ὁδῶν. Πορεύομαι
 διὰ τῆς καὶ φύσιν, μέχρι περὶ ἀναπαύσο-
 μεν ὡς ἀποπνύσας μὲν τῷ τῷ, ὥς ὅτι καὶ ἢ
 μέραν ἀναπνέω. περὶ δ' ὡς τῷ τῷ, ὥς ὅτι καὶ
 τὸ ἀπορμάτιον ὁ πατήρ μου (ὡς ἐλεξε, καὶ ὁ αἰ-
 μάτιον ἢ μήτηρ, καὶ τὸ γαλακτικὸν ἢ τροφός, ὥς
 ὅτι καὶ ἢ μέραν ὥς ὅτι ἐτίσι βόσκομαι, καὶ ἀρ-
 θροῖμαι, ὁ φέρει με παταῖα, ὅς ἐστι τοσαῦτα
 ἀπ' ἁλώ-

οἰκνοχέαι. Ἰππὸ θ' ὄφρα μὲν, κύων ἐχινύσασθαι
 μελίσσαι μελι ποήσασθαι. ἀνθρωπὸ δ' οὐ πρὶν
 οὐκ ἰδιβοᾷται· ἀλλὰ μεταβαίνει ἐφ' ἕτε-
 ρον ὥς ἄμπελθ' ἰδί τὸ πάλιν ἐν τῇ ὥρᾳ δ' ἔν-
 βοτρυω ἀνεγκεῖν. οὐ τούτοις δ' ἔδ' εἶναι, τοῖς
 πρόωπον πινὰ ἀπ' ἀκροαθείας αὐτὸ ποιῶσαι
 ναί. ἀλλ' αὐτὸ τὸτο, δ' εἰ π' ἀκροαθεῖν. ἴδιον
 γὰρ φησι τὸ κοινωνικοῦ, τὸ αἰσθ' ἀνεαθ' ὅπ' κοι-
 νωνικῶς ἀνεργεῖ. καὶ νῦν δὲ βέλεσθαι καὶ δ' ἔν-
 κοινωνὸν αἰσθ' ἀνεργεῖ, ἀλλ' ὅτι δ' λέγεται· τὸ
 δ' ἐμὴν λεγόμενον π' ἀκροαθεῖν. δ' τὸτο ἔσθ' εἰς ἐ-
 κείνων, ὧν πρότερον ἐπεμνήσθην. Ὁ γὰρ ἐκεῖνοι
 λογικῇ πινι πιθανότητι π' ἀγνοῦνται. ἐὰν δ' ἐκεί-
 νους (ὡρεῖται) τίποτε δ' εἰς τὸ λεγόμενον, μὴ φο-
 βῶ, μὴ π' ἀτὸτο π' ἀλίπης τὴν ὁρῶν κοινωνικόν.
 Εὐχὴ Ἀθηναίων, ὅσον, ὅσον δ' ὅτι (ὡς) τ' ἀρε-
 ρας τῆς Ἀθηναίων καὶ τῆν πεδίων. ἢ πρὶν δ' εἰ
 εὐχεσθαι, ἢ οὕτως ἀπλῶς καὶ ἐλθούσης.
 Ὁ ποιῶν δ' εἰς τὸ λεγόμενον, ὅπ' συντάξαι ὁ
 Ἀσκληπὸς τὸτο ἰππασίαν ἢ ψυχρολογίαν,
 ἢ αὐτοποδησίαν ποιῶν δ' εἰς καὶ δ' συντάξαι
 τὸτο ἢ τῆν ὁρῶν φύσις, νόσος, ἢ πέρωσι, ἢ
 ἀρεσθῶν ἢ ὁρῶν π' τῆν οἰοῦντῆν. καὶ γὰρ ἐκεῖ
 δ' (ὡς) εἰς τὸ ποιῶν τὸτο σημαίνει. ἔταξε τὸτο
 πρὸς τὸτο, ὥς κατάλληλον εἰς ὑγίαν. καὶ
 ἐπ' αὐτῷ δ' συμβαῖνον ἐκείνῳ τέτακται πως
 πρὸς

πρὸς αὐτὸ κατὰλλλον ἐς πλὴν ἑμαρμένιν.
 ὅτως γὰρ καὶ συμβαίνει αὐτὰ ἡμῖν λέγοντες,
 ὡς καὶ ὁ τετραγώνος λίθους ἐν τοῖς τέχε-
 σι, ἢ ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέ-
 γονσι, συναρμόζοντας ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ (ω-
 νίδει. Ὅλως γὰρ ἀρμονία ἐστὶ μία, καὶ ὥστε
 ἐκ παύτης τῇ σωματικῇ ὁ κόσμος τοιοῦτος
 σῶμα συμπληρεται, ὅτως ἐκ παύτης τῇ
 αἰπῶν ἢ ἑμαρμένη τοιαύτη αἰτία συμπληρε-
 ται. Νοῶσι δὲ ὁ λέγων, καὶ οἱ τέλειον ἰδιώται.
 φασὶ γὰρ ὅτι ἐφόρον αὐτῷ, ὄνυσεν τὸ τού-
 τῳ ἐφέρετο, καὶ ὅτι τούτῳ συνετάητο. δι-
 χόμεθα οὖν αὐτὰ, ὡς ἐκεῖνα ὁ Ἀσκληπιὸς (ω-
 νάτῃ. πολλὰ γοῦν καὶ ἐν ἐκείνοις ὅσι τραχέα
 ὄντα ἀσφαλόμεθα τῇ ἐλπίδι τῆς ὑγείας. ὅτι
 πῶς περὶ δοκέτω, ἀνυσὶς καὶ (ωτέλεια ἢ τῇ
 κρινὶ φύσει δοκύντῃ, οἷον ἢ σὴ ὑγία. καὶ οὕ-
 τως ἀσφαλίου πᾶν ὃ γινόμενον, καὶ ἀπηνέσε-
 ρον δοκῇ, ἀλλ' ὃ ἐκεῖ ἄγειν, ὡς πλὴν τῷ κόσμον
 ὑγίαν, καὶ πλὴν τῷ Διὸς εὐοδίαν καὶ εὐπραγίαν.
 ὁ γὰρ αὖ τὸ πᾶν ἐφόρον, ἐμὴ τῷ ὅλῳ (ωέφε-
 ρει. ὅτι ἢ τυχούσα φύσις φέρει, ὃ μὴ τῷ διοι-
 κεμῖν ὑπ' αὐτῷ κατὰλλλον ὅσι. Οὐκοῦν καὶ
 δύο λόγους σέργειν χρὴ τὸ συμβαίνοντι. καὶ
 οἷα μὲν, ὅτι περὶ ἐγίνετο, καὶ περὶ συνετάητο,
 καὶ πρὸς σὲ πως ἔχει ἀνῶθεν ἐκ τῇ περιβου-
 τάτῃ

τά τῃν αἰτίων συγκλωδύμνον· καθ' ἐτόρον δ',
ἂπ τῷ ῥόλον διοικῶντι τ' ὀδοδίας καὶ τ' ἐπι-
τελείας, καὶ νῆ δία τ' συμμαχίας αὐτ' αἰπόν-
τοι. πηρεῖται γὰρ ῥόλον κληρον, εἰάν καὶ ὁπῶν.
δρακόντες τ' σωμαφείας δ' συνεχίας ὥστε
τῇν μερίων, ἔτω δ' καὶ τῇν αἰτίων. Διακρίψας
δὲ ὅσον ὑμῖν σοί, ὅταν δυσαρρεῖας, καὶ τρώπον π-
νά αἰμαρῆς· Μὴ σιχαίνεν μὴ δ' ἀπαυδαῖν, μὴ
δ' ἀρ δύσπετείν, εἰ μὴ καὶ ταπυκνῶταί σοι τὸ ἀρ
δογματῇν ὀρῶν ἐκαστα πείσασιν. ἀλλὰ ἐκ-
κρησάσῃτα, πάλιν ἐπανιέναι, καὶ ἀσμενίζῃ ἐσ-
τὰ πλείω ἀνθρωπικῶς τόρα, ὅτι φιλῶν ἔστω, ἐφ'
ὅ ἐπανέρχῃ. καὶ μὴ ὥς πρὸς παιδαγωγὸν τῶν
φιλοσοφίαν ἐπανιέναι. ἀλλ' ὥς οἱ ὀφθαλμιῶν-
τες πρὸς δ' ἀπογυάριον ὅ ῥ' ὠόν, ὥς ἄλλ' ὅ
πρὸς κατὰ πλάσμα, ὥς πρὸς καταλόκον· οὐ-
τως γὰρ ἔθεν ὑμῖν δέξει ῥ' πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ,
ἀλλὰ πρὸς ἀναπαύσῃ αὐτῷ. Μένειν σοὶ ὅτι φι-
λοσοφία μόνον θέλει ἂν ἡ φύσις σε θέλει· οὐ δ'
ἄλλο ἢ θελῶν οὐ κατὰ φύσιν. τί γὰρ τῶν πρὸς
ἐπιώτερον; ἢ ῥ' ἡδονὴν ἔχει δ' ἄρ' ὅν σφάλλει; ἀλλὰ
δέσσει εἰ πρὸς ἐπιώτερον μεγαλοψυχία, ἐλθὼν
εἰς, ἀπολόγῃς, διγνώμοσιν, ὁσίοτης. αὐτ' ὅτι
φρονήσεως τί πρὸς ἐπιώτερον; ὅταν τὸ ἀπαιτῶν καὶ
δύρεν ἐν πάσι τ' πῆρ κληρονομίας καὶ ὑποσημο-
νίας διωάμεως ἐν θυμῷ. Τὰ μὲν πείσματ' αὐ-
τῷ

ἐν τοιαύτῃ τρώων πινά ἐγκαλύψαι ἐσίν, ὥστε
 φιλῶσφοις ἐκ ὀλίγοις ἐν τοῖς τυχεσὶν ἰδοῦναι
 παλαιά πασιν ἀνεκτάληπτα εἶναι, πάλιν αὐτοῖς
 γε τοῖς Στωϊκοῖς δυσχερὰ ληπῆα δοκεῖ. καὶ πᾶσαι
 ἡμετέρας συγκατάθεσις, μετὰ πᾶσι, ὥστε γὰρ ὁ
 ἀμαρτάνων; μέγα διὰ τοῖνυν ἐπ' αὐτὰ τὰ ἔω
 κείμενα, ὥς ὀλιγόχρονα, καὶ βύτλη, καὶ διωάμενα
 ὡς κτήσιν κιναιδῶν, ἢ πόρνης, ἢ ληστῶν εἶναι. μετὰ
 ἑτέρῳ ἐπιδιὶ ὡς τὰ τῶν συμβεβημένων ἡδὴ, ἐν μόλις
 ἐστὶ τῷ χαλεπότητι ἀνασχέσθαι, ἵνα μὴ λέγω
 ὅτι καὶ ἑαυτὸν πρὸς μόλις ἔωμεν. Ἐν τοιαύτῃ
 ἐν ζόφῳ, ὅτι ῥύψῳ καὶ πᾶσι τῇ ῥήσει τῆ ἐσίας,
 καὶ τῷ χρόνῳ, ὅτι κινήσεως, καὶ τῷ κινήματι, πᾶσι
 ποτ' ἐστὶ τὸ ἐκλεμνηθῆναι ἢ τὸ ὅλως ἀποδοθῆναι
 ναὶ διωάμενον, ὅδ' ὡς ἰδὼν. Ἐν τῷ πᾶσι
 ῥαυθῶμενον ἑαυτὸν πᾶσι τῷ φουσιῶν ἰδὼν
 σὶν, καὶ μὴ ἀγαλλῆναι τῇ δόξῃ, ἀλλὰ τῶν μό-
 νοις προσαναπαύεσθαι. καὶ μὴ τῷ ὅτι οὐδὲν συμ-
 βῆσεν αὐτοῖς, ὅτι καὶ τῷ τῶν ὀλλων φύσιν ἐστίν.
 ἔτορ' ὅτι, ὅτι ἐξ ἐστί μοι μηδὲν πρᾶσθαι πᾶσι τῶν ἐ-
 μῶν θεῶν καὶ δαίμονα. ἔδοξεν γὰρ ὁ ἀναγκάσων τῶν
 πᾶσι εἶναι. Πρὸς τί ποτε αὐτὰ νῦν χρᾶμαι τῇ
 ἐμαυτῷ ψυχῇ; πᾶσι ἐκείνῳ ἑτέρῳ ἐπανερῶν ἑαυ-
 τὸν, καὶ ὑπετάξῃ, τί μοι ὅστις νῦν ὡς τούτῳ ὡς
 μολίῳ, ὅδ' ἡγεμονικὸν καλεῖται; ὅτι πᾶσι ἄρα
 νῦν ἔχω ψυχὴν, μή τι παλαιοῦ; μή τι μερᾶς ὅν,
 μή τι

μήτι γυναικεῖον, μήτι τυραίνου; μήτι κτή-
 νους, μήτι θηρεῖς; ὅποιά πνα ὄσι τὰ τοῖς πολλοῖς
 δοκῶντα ἀγαθὰ, καὶ ἀντιθέως λάβοις. εἰ γὰρ τις ὑψινοήσειον ὑπάρχοντά πνα ὡς ἀλα-
 θῶς ἀγαθὰ, οἷος φρόνησις, ὠφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία, οὐκ αὖ ταῦτα προ-
 πνοήσας, ἐπὶ ἀκούει διωκεῖν τι. Ἐπεὶ τοῦ
 ἀγαθῷ γὰρ ἐφαρμόσει. τὰ δέ γε τοῖς πολλοῖς
 φαινόμενα ἀγαθὰ προπνοήσας τίς ὕψι κύν-
 σεται, καὶ ῥαδίως δέχεται, ὡς δικέως ὑψη-
 λόμενον τὸ ἔπε τῷ κωμικῷ ἐρημόν. οὕτως
 καὶ οἱ πολλοὶ φανταζονται τὴν διαφοράν. οὐ
 γὰρ αὖ ὅσοι μὲν ἐπὶ προσέκρηται καὶ ἀπικτιούτο
 τὸ δὲ ὑπὲρ τῷ πλούτου καὶ τῇ πρὸς τρυφῇ
 ὁδὸν διελκυσματῇ πρὸς χροῖμα, ὡς ἱκνου-
 μόνως καὶ ἀσείως ἐρημόν. πρῶτον οὖν καὶ ἐ-
 ρώτα, εἰ τιμωρὸν καὶ ἀγαθὰ ἔπεληπτον τὰ
 βιωτὰ, ὧν προπνοήσας τῇ οἰκείως αὖ ὑψη-
 ροῖο, τὸ τὸ κακτῆμον αὐτὰ ἔπε τῷ ὑψηλῇ,
 οὐκ ἔχειν ὅποι χροῖμα.

Ἐξ αἰτιώδους καὶ ὑλικούς συνέστηκε. οὐδέ-
 πορον δὲ πού τῇ εἰς τὸ μὴ ὄν φθαρῆσεται. ὥστε
 οὐδὲ ἐκ τῷ μὴ ὄντι ὑψηλῇ, ἔκτῃν καταταχό-
 σεται πᾶν μέρθ ἐμὸς κατὰ μεταβολὴν εἰς
 μέρθ τι τῷ κόσμῳ, καὶ πάλιν ἐκείνο εἰς ἐπ-
 ρόν μέρθ τῷ κόσμῳ μεταβαλεῖ. καὶ ἥδη εἰς
 ἄπειρον.

ἄπειρον· καὶ τὰ θιαύτω δὲ μεταβολῇ κἀρῶ
ἐπίεσω, καὶ οἱ ἐμὲ γυνήσαντες, καὶ ἐπανιών-
πεις ἄλλο ἄπειρον. ὅθεν γὰρ κωλύει ἕτως φά-
σαι, κ' ἂν κ' παρὰ τοὺς πεπρασμένους ὁ κόσμος
διοικῆται.

Ὁ λόγος καὶ ἡ λογικὴ τέχνη διωαίμεις
εἰσὶν ἑαυταῖς ἀρκέμελαι, καὶ τοῖς καὶ δ' ἑαυ-
ταῖς ὁρῶσις. ὁρμῶνται μὲν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρ-
χῆς. ὁ δὲ δύσιν ὅς ἐστι τὸ προκείμενον τέλος. καὶ δὲ
καὶ ἐρῶσις. αἱ τοιαῦται πράξεις ὀνομάζονται,
τῇ ὁρμῇ τῇ ὁδῷ σημαί. εἰς. Οὐδὲν τὰ τῇ
ἐκτείνον ἀνθρώπου, ἃ ἀνθρώπου καὶ δ' ἀνθρώπου
ἔστι, ἐκ ἡδυσμῶν. ἐκ ἔστιν ἀπαιτήματα ἀνθρώ-
που, ὅδε ἐπαγγέλλεται αὐτὰ ἡ τῇ ἀνθρώπου φύ-
σις. ὅδε τελειότητις εἰσι τῇ τῇ ἀνθρώπου φύ-
σιως. ὅδε τοῖνυν ὅδε τὸ τέλος εἰ αὐτοῖς ἔστι τῷ ἀν-
θρώπου κείμενον. ὅδε τὸ συμπληρωτικὸν τῇ τέ-
λους τὸ ἀγαθόν. ἐπὶ ἐπὶ τῇ τῇ ἡν ἡδυσμῶν
τῷ ἀνθρώπου, ἐκ αὐτὸ τὸ ὑπερφρονεῖν αὐτῇ, καὶ
κατεξαισάσθαι, ἡδυσμῶν ἡν. ὅδε ἐπανιῶσις
ἡν ὁ ἀπὸ τοῦ τῇ τῇ ἑαυτὸν πηχόμενος, ὅδε
αὐτὸ ἐλαττωτικὸς ἑαυτῷ εἰ πνι τῇ τῇ ἀγαθὸς
ἡν, ἐπὶ ταῦτα ἀγαθὰ ἡν. Νῦν δ' ὁ ὅπως
πλεῖον τις ἀφαιρῶν ἑαυτῷ τῇ τῇ, ἡ τοιοῦ-
τῇ ἐπὶ τῶν, ἡ καὶ ἀφαιρούμενά τι τῇ τῇ ἀνέ-
χεται, τοσῶδε μᾶλλον ἀγαθὸς ἔστι. Οἷα αὐτὸν πλ-

λάκεις φαντασθῆς, τοιαύτη γὰρ ἔσται ἡ διάνοια·
 βάπτεται γὰρ ὑπὸ τῆν φαντασιῶν ἡ ψυχὴ.
 βάπτεται αὐτὴν, τῇ συνεχείᾳ τῆν τοιαύτην φαν-
 τασίων. οἷον, ὅτι ὅπου ζῶ ὄσιν, ἐκεῖ καὶ οὗ ζῶ.
 αὐτὴν αὐτὴν δὲ ζῶ ὄσιν, ἐστὶν ἄρα καὶ οὗ ζῶ αὐ-
 τῇ. Καὶ πάλιν, ὅτι ἐπὶ ἑνεκὸν ἔκαστον κατὰ
 κούσσειται. πρὸς δὲ κατὰ κούσσειται, πρὸς τῷ
 τῷ φέρεται. πρὸς δὲ φέρεται δὲ, αὐτῷ τῷ τῷ τέλος
 αὐτῷ. ὅπου δὲ τῷ τέλος, ἐκεῖ καὶ οὗ συμφέρον,
 καὶ τὰ ἀγαθὸν ἐκείνους. τὸ ἄρα ἀγαθὸν τῷ λογ-
 κῷ ζῶον, κρινωνία. ὅτι γὰρ πρὸς κρινωνίαν γο-
 νόναται, πάλαι δὲ δέχεται. Ἡ ἐκ τῷ ὁσπρῆς,
 ὅτι τὰ χεῖρ τῆν κρηττόνων ἐνεκὸν, τὰ δὲ κρητ-
 τῷ ἀλλήλων; κρηττῷ τῆν ἡ ἀψύχων, τὰ ἐμ-
 ψυχὰ τῆν δὲ ἐμψύχων, τὰ λογικὰ. Τὸ τὰ ἀ-
 διώματα διώκειν, μανικὴν ἀδύνατον τῷ τῷ φαύ-
 λος μὴ τοιαῦτα πινά ποιεῖν. Οὐδὲν ἔστιν ἐν συμ-
 βάλει, ὃ ἐκ ἐκείνο πέφυκεν φέρον αὐτῷ. Ἄλλως
 τὰ αὐτὰ συμβαίνει. καὶ ἡτοι ἀγνοῶν ὅτι συμ-
 βέβηκεν, ἡ ὑπὸ δεικνύμεν μεγαλοφροσύνη
 οὐσαυτῇ, ὃ ἀκράτος μύει. δεινὸν ἐν ἀγνοίᾳ
 καὶ ἀρέσκειν ἰαροτρόας εἶναι φρονήσεως.
 τὰ πρᾶγματα αὐτὰ ἔδ' ὁπωστεῦν ψυχῆς
 ἀπῆται. ἔδ' ἔχει ἑσόδους πρὸς ψυχῇ. ἔδ' ἔ-
 τρέφει, ἔδ' ἐκινῆσαι ψυχῇ διώματα. τρέπει
 καὶ ἐκινῆσαι αὐτῷ μύει. ὃ οἷον αὐτῷ κρητ-
 τῷ

τῇν κατὰξίωσιν ἑαυτῶν, ποιαῦτα ἑαυτῇ ποιῇ
 τὰ προσφεσῶτα. Καθ' ἑτόρον ἄλλογον ἡμῖν
 ὅσιν οἰκειότατον ἀνθρώπῳ, καθ' ὅν οὖν ποιη-
 τέον αὐτῶν καὶ ἀνεκτέον. καθ' ὅσον δὲ αἰσανταί
 πινες εἰς τὰ οἰκεία ὄργα, αὖ π τῇν ἀλγύφωρον
 μῖσι γίνεται ὁ ἀνθρώπῳ, ἔχ ἥσων ἢ ἡλιθ, ἢ
 ἀνέμῳ, ἢ θηρίον. ὑπὸ τῆν δὲ αἰέργεια μύ-
 πος ἐμποδιοθεῖν αὖ. ὁρμῆς δὲ καὶ ἀλγύφωρος,
 εἰ γίνεται ἐμποδόξω δὲ τῶν ὑπεξαίρεσιν, καὶ τῶν
 ποδιτρωπῶν. ποδιτρέπει γὰρ καὶ μεθίστησι
 πᾶν τὸ τ' αἰέργειας κρύλυμα ἢ διανοῖα εἰς δ'
 περηγέμενον. καὶ πρὸ ὄργα γίνεται τὸ τ' ὄρ-
 γα τῆς ἐφεκτικῆς καὶ πρὸ ὁδῶ, τὸ τ' ὁδῶ ταύ-
 τῆς αἰσαντικῆς. Τῶν αὖ τῶν κρύμω καὶ κρύπτον τῆ-
 μα. ἐστὶ δὲ ὅσον, τὸ πᾶσι κρύμω, ὅσον πᾶσι
 διέπον. ὁμοίως δὲ καὶ τῇν αἰσὶ τὸ κρύπτον πῆ-
 μα. ἐστὶ δὲ ὅσον, τὸ ἐκείνῳ ὁμογενές. καὶ γὰρ ὡδὶ
 ὅσον τὸ πᾶσι ἄλλοις κρύμω, τῶν τὸ ὅσον, καὶ ὁ σὸς
 βίθ, ὑπὸ τῆς διοικῆται.

Ὁ τῇ πόλιν ἐκ ὅσον βλαβερὸν, ὅσον τῇ πόλιν
 βλάβη. ὡδὶ πάσης τῇ τῇ βεβλαβῆται φαῖτα
 σίας. ὅσον ἐπαγε τῇ κρύμω. εἰ ἢ πόλις ὑπὸ τῆ
 τῶν μὴ βλάβη, ὅσον ἐγὼ βεβλαβῆται. εἰ δὲ ἢ
 πόλις βλάβηται, ἐκ ὁργισέον τῇ βλάβηται
 τῶν πόλιν. τῇ τὸ πῶρῶμα, Πολλάκις αἰθυμῶ,
 τὸ τάχος τῇ πᾶφορας καὶ ὑπεξαίρεσιν τῇν

οντήν τε καὶ γνομῶν. ἢ τε γὰρ ἔσθια οἶον προ-
 παμὸς αὐτῶν δινηκῆ ῥύσει, καὶ αἱ οἰέργειαι αὐτῶν συ-
 νήξει μετεβολαῖς, καὶ τὰ αἰπὰ αὐτῶν μυρία
 τροπαῖς, καὶ χερδὸν ἔδεν ἑσώς, ὅτ' ἔπρεγγυς.
 ὅτ' δὲ ἄπειρον τῆς πῶχης τῆς καὶ μέλλον-
 τῆς ἄχανες, ὅτ' πάντα οὐαφανίζονται. πῶς ὅν
 ἔμφορος, ὅτ' αὐτῶν τῶν φυνώμενθ' ἢ πωώμενος,
 ἢ χερδίαζων, ὡς αὐτῶν πνιχρόν καὶ ὡτὶ μεκρόν
 οὐοχλήθην; μέμνησθ' ὅτ' συμπάσης ἑσθίας, ἢς
 ὀλίγισον μετέχεις, καὶ τῶν συμπαντῶν αἰώνος,
 ὅτ' βραχὺ ἢ ἀκακιστὸν σοὶ διάστημα ἀφώρειται,
 καὶ τῶν ἐμαρμύνης, ἢς πόσον εἰ μέρθ'. Ἄλλοθ'
 ἐμαρτάνει πρὸς ἐμὲ, δέχεται. ἰδίαν ἔχει δια-
 λισιν, ἰδίαν οἰέργειαν. ἔγὼ νῦν ἔχω ὅμα δέλει
 νῦν ἔχειν ἢ κινήν φύσιν, ἢ πρῶτον ὅμα νῦν πρῶ-
 σεν δέλει ἢ ἐμὴ φύσιν. Τὸ ἡγεμονικὸν καὶ κυ-
 ρεύον τῶν ψυχῆς θυμείθ', ἀτρεπὸν ἔσω, ἔσω
 τῶν τῆς σαρκὸς λείας ἢ τραχείας κινήσεως, καὶ
 μὴ συγκεννέω, ἀλλὰ πόδι γε φέτω αὐτὸ,
 καὶ πόδι οὐκ ἔσω τὰς πείσεις ἐκείνας αὐτῶν τοῖς
 μολοῖς. ὅταν δὲ ἀναδιδῶνται κατὰ τὴν ἑτέ-
 ραν συμπάθειαν εἰς τὴν διάνοιαν, ὡς αὐτῶν σώ-
 ματι ἡνωμένη, τότε πρὸς μὲν τὴν αἰσθησιν, φν-
 σικὴν ἔχον, ὅτ' ὡρατίον ἀντιβαίνειν. τὴν δὲ ὑ-
 πόληψιν, ὅτ' ὡς πόδι ἀγαθὸν ἢ κακόν, μὴ προσ-
 ζήτω ὅτ' ἡγεμονικὸν ἔξ' αὐτῶν. Συζῶ δὲ οἷς. Συζῶ

ὅτ' οἷς

ἡθροῖς ὁσυνεχῶς δεικνύς αὐτοῖς τὴν ἑαυτῶ ψυ-
 χὴν ἀρεσκυμένην μὲν τοῖς ἀρεσκυμένοις . ποιεῖ-
 σθαι ὅσα βούλεται ὁ δαίμων, ὃν ἐκείνῳ περὶ αὐ-
 τῷ καὶ ἡγεμόνα ὁ ζῶς ἔδωκεν, ἀποσπασμα
 ἑαυτῶ . ἔτι δὲ βῆν, ὁ ἐκείνῳ νοῦς καὶ λόγος .
 τῷ γράφοντι μή τι ὀργίζῃ ; μή τι τῷ ὀλοσόμενῳ ὀρ-
 γίζῃ ; τί τι ποιήσει ; τοῦτον σῶμα ἔχει, διαύ-
 τας μάλας ἔχει, ἀνάλγητοι αὐτῷ ἀρφοραὶ
 ἀπὸ τοιούτῃ γίνεσθαι . Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος λό-
 γον ἔχει φησί, καὶ διώσκει ζωνοῦν ἐφελάντως
 τί πλημμελεῖ . διὰ τοῦ γνῶναι . τοιγαρὶν καὶ σὺ
 λόγον ἔχεις, κίνησον λόγον ὁραθεῖς, λογι-
 κῶς διαθεσῇ . δῆλον, ὑπόμνησον, εἰ γὰρ ἐπαίψ,
 θόρα πούσεις, καὶ ὁ χρεῖα ὀργῆς . ἔτε τραγῶ-
 δός, ἔτε πόρνη . ὡς ἰζηλθὼν ζῶν ὁρανοῦ, ἔτως
 αὐταῦθα ζῶν ἔστιν . Εὐὰν ὅ μὴ ἰδιτρεῖται, τό-
 τε καὶ τῷ ζῶν ἔστι, ἔτως μὲν τοῖ, ὡς μηδὲν κα-
 κὸν πάχων . καὶ καπνός ὅτι, ἀπὸρχομαι, πᾶν
 αὐτὸ πᾶν ὁραθεῖς . μέχρι δὲ με τοῦτον ἔδιν
 ὁράγει, μὲν ἰδύθεται . καὶ ὁ δὲ με κωλύσει
 ποιεῖν ἃ θέλω . θέλω δὲ καὶ φύσιν τῷ λογικῷ
 καὶ κρινωνικῷ ζῶν .

Ὁ τῷ ὅλου νῶς, κρινωνικός . πεποίηκε γὰρ τὰ
 χεῖρα τῷ κρητήριον ὁραθεῖς . καὶ τὰ κρητῶ ἀλλή-
 λους συνήκυσεν . ὁρᾷ πῶς ὑπέταξε, συνίτα-
 ξε, καὶ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπὸν ἑαυτοῦ ἐκείνους, καὶ τὰ
 ξ 3 κρη

κρηπιδύοντα εἰς ὁμόνοιαν ἀλλήλων σωή-
 ζατο. πῶς προσοιήξαι μέχρι νῦν θεοῖς γονυ-
 σπιν, ἀδελφοῖς, γυναικί, τέκνοις, διδασκα-
 λοῖς, τροφῶσι, φίλοις, δικέοις, δικαίοις; εἰ
 πρὸς πάντας σοι μέχρι νῦν ἔστι τὸ μήτε πνα ῥέ-
 ξαι ἐξαίστοισ, μήτε εἰπεῖν; Ἀναμνησάμενος δέ,
 καὶ δι' οἶον διελέλυθας, καὶ οἷα ἤρεκας ὑ-
 πομῆναι. καὶ ὅτι πλήρης ἦδη σοι ἰστορία τοῦ
 βίου, καὶ τελεία ἡ λειτουργία. Ὡς πῶσα ὥπαι
 καλὰ, καὶ πόσων μὲν ἠδονῶν καὶ πόνων ὑπε-
 ρῆδον; πόσα δὲ ἠνέδξα πῆρῆδον; εἰς ὅσους δὲ
 ἀγνώμονας ἀγνώμων ἐγένεο; Διὰ τί συγχέου-
 σιν ἄτεχνοι καὶ ἀμαθεῖς ψυχὰς ἄτεχνον καὶ
 ἠδιστήμονα; τίς ἐν ψυχῇ ἄτεχνοῦ ἠδιστή-
 μων; ἢ εἰδὴ ἀρχὴν καὶ τέλος. καὶ τὸν δι' τῶ
 οὐσίας διήκοντα λόγον, καὶ διὰ πάντων τῶ
 αἰῶνος κατὰ πόσους τεταγμένους οἰκονομεῖν-
 τα τὸ πᾶν. Ὅσον οὐδέπω ἀποδός, ἢ σκέλετος,
 καὶ ἥτοι ὄνομα, ἢ οὐδέ ὄνομα. τὸ δὲ ὄνομα, φό-
 ρον καὶ ἀπήχημα. τὰ δὲ οὐ βίῳ πολυ-
 τήμητα, κοινὰ, καὶ σαπρὰ, καὶ μικρὰ, καὶ
 κυνὶ διὰ διακινούμενα, καὶ παιδία φιλόφ-
 ηα, γελῶντα, εἴτα δι' αὐτὸς κλαίοντα. πίστις
 δὲ καὶ αἰδώς, καὶ δίκη, καὶ ἀλήθεια, πρὸς ὁ-
 λυμπον, ἀπὸ λθονὸς θυροδείης. Τί ἐν ἐπὶ δ' αὐ-
 παύθαι κατέχον; εἴ γε πᾶσι μὲν αἰσθητὰ, διμετά-
 βλητα,

ἑλπητα, καὶ ὀχέσονται τὰ δέαισθῃσιν, ἀμν-
 οφὰ καὶ θυπῆατύπωτα. αὐτὸ δὲ τὸ ψυχάειον,
 αἰαθυμίας ἀφ' αἵματός. δὲ δὲ δουρικμῆν
 πῆα το. ο. τοις, κενόν. τί δὲ δουρικμῆν; ἴλαως
 πῶ εἴτε σβίσιν, εἴτε μετὰ σασιν. ἕως δὲ ἐκείνης
 ὁ καὶ ὁσὶ ἐφίσταται, πῆα κῆ; πῆ δὲ ἄλλο ἢ θεὸς
 μὲν σέβειν καὶ θυπῆμῖν. ἀνθρώπους δὲ θυπῆ-
 εἶν, καὶ ἀνέχεσθαι αὐτῶν καὶ ἀπέχεσθαι. ὁ
 σα δὲ ἐκ τῶν ὄρων τῶ κρεαδίου, καὶ τῶ πον-
 ματίου, ταῦτα μεμνησθαι μήτε σὰ ὄντα, μή-
 τε ὑπὸ σοί. διώσκει αἰὲν ὄντα, εἶγε καὶ ὁ-
 δούειν, εἶγε καὶ ὁδῶ ἑπολαμβαίειν, καὶ
 πρῶτον δύο ταῦτα κρινά, τῆτε σὺ θεοῦ, καὶ
 τῆ τῶ ἀνθρώπου, καὶ παντός λογικῶ ζώου ψυ-
 χῆ, τὸ μὴ ἐμπροσθίζεσθαι ὑπ' ἄλλου. καὶ τὸ οὐ
 τῆ δικαιοῦν ἀγαθῆς καὶ πρῶτον εἶχειν δὲ ἀγα-
 θόν. καὶ ὡς ταῦτα πῶ ὁρεξίς ἀρλήγειν. Εἰ
 μήτε κακία ὅτι ὁδῶ ἐμῇ, μήτε ἐνέργεια κατὰ
 κακίαν ἐμῇ. μήτε δὲ κρινάς βλαύπτεται, πῆ
 ὑπὲρ αὐτῶν ὁδῶ φέρομαι; τίς δὲ βλαύει τῶ κρι-
 νοῦ; μὴ ὁλοθερῶς τῆ φαντασία σωμαρπαί-
 εσθαι. ὁ γὰρ βοηθεῖν μὲν κατὰ διώσκειν ὡς κατ'
 ἀξίαν, καὶ εἰς τὰ μέσα ἐλατῶνται. μὴ μὲντοι
 βλαύειν αὐτὸ φανταίεσθαι, κακὸν γὰρ ἐστίν. ὁ γὰρ
 ὡς ὁ γέρον ἀπελθὼν τὸν τῶ θρέπτου ρόμβος
 ἀπῆται μεμνημένῳ ὅτι ρόμβος. ἔτως ἐν καὶ

ὧδε· ἐπεὶ τοὶ γῆνη καλῶν ἐπὶ τῇ ἐμβόλῳ. αὐ-
θροπε ἐπελάλδου τὴ τῶν ταῖν; ναὶ ἀλλὰ τοῦ-
τοις ποδελωσάσα. διὰ τῶ τ' ἐν καὶ σὺ μωρός
γλῆκ; ἐγνόμενῳ ὥστε ὁπουδῆποτε καταλει-
φθεὶς ἔνμοιρ' αὐθροπ' ὅ, τὸ δὲ ἔνμοιρ' ἀγα-
θὴν μοῖραν σεαυτῷ ἀρνεύμας. ἀγαθαὶ ὅ μω-
ραι, ἀγαθαὶ τροπαὶ ψυχῆς, ἀγαθαὶ ὀρμαί,
ἀγαθαὶ πράξεις.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-
ΟΥ Αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ-
τὸν· Βιβλίου 5.

ΤΩΝ ὄλγων ὁσία, δι' ἐπείας,
καὶ δι' τρεπίς· ὁ δὲ ταῦτ' αὖ δ' οἰ-
κῶν λόγ' ὅδε μίαν αὖ ἑαυτῷ
αἰπὴν ἔχει τῶ κακῶ ποιεῖν. κα-
κίαν γὰρ ὅκ' ἔχει, ὅδε π' κακῶς
ποιεῖ· ὅδε ἐλαλῆται π' ὑπ' ἐκείνῳ. πάντα ὅ
κατ' ἐκείνον γίνεται, καὶ πόραινεται. Μὴ δ' ὅλα
φέρῃς πότῳ ῥιζῶν, ἢ θαλπόμην' ὅ πρὲ-
πον ποιεῖς· καὶ πότῳ νυστάζων, ἢ ἱκανῶς
ὑπνον ἔχων, καὶ πότῳ κακῶς ἀκύνων, ἢ δι-
φικνέμεν' ὅ, καὶ πότῳ ἀρνησικων, ἢ πράτ-
τῃ π' ἀλλοῖον. μία γὰρ τῇ βιωπικῶν πράξιων
καὶ

καὶ αὐτὴ ὅσι, καὶ ὡς ἀρεθίστην κερμεν. ἀρεθὴ ἔν
καὶ ὡδὶ ταύτης δ' πρὸν αὖ δέχεται. ἔω βλέ-
πτει. μηδ' αὖτος πρᾶγμα τ' μήτε ἡ ἰδία ποιότης,
μήτε ἡ ἀξία πρᾶτρεχέτω. πάντα τὰ ἔω
κέρμενα τάχιστα μεταβάλλει, καὶ ἥτοι ἐκδυ-
μαλῆσθαι, εἴ πορ ἦν ὡται ἡ ὁσία, ἡ σκεδαθήσε-
ται. ὁ διοικῶν λόγος οἶδε πῶς ἀφαιρέμενθ',
καὶ τί ποιεῖ, καὶ ὡδὶ τίνθ' ὕλης. Ἄρισθ'
πρόπθ' τῷ ἀμύνεσθαι, ὃ μὴ ὕπομοιθεῖσθαι. Ἐνὶ
τόρπον, καὶ πρῶτα παύσθαι, τῷ ἀφ' ἑαυ-
ξίας κοινωνικῆς μεταβαίνειν ὡδὶ πρᾶξιν κοινο-
νικῶν σὺν μνήμῃ θεῷ. Τὸ ἡγεμονικὸν ὅσι, δ'
ἔαυτ' ἐγχεῖσθαι καὶ τρέπειν, καὶ ποιῶν μὲν ἑαυ-
τ' οἶον αὖ καὶ θεῷ. ποιῶν δ' ἑαυτῷ φαίνασθαι
πάντ' ὃ συμβαίνειν, οἶον αὐτὸ θεῷ κατὰ τὴν
τ' ὅλρον φύσιν ἐκαστα πόρμαίνεσθαι. ὃ γὰρ κατ'
ἄλλω γένηται φύσιν, ἥτοι ἐξωθεν ποδὲν χροῖσθαι,
ἥ ἐμπόδιον ἐκ μὲν ἐνδον, ἥ ἐξω ἀπὸ πρῶτον μὲν,
ἥτοι κυκλῶν, καὶ ἀντιμετωλοκῆ, καὶ σκεδασ-
μὸς. ἡ ὁσὶ καὶ ταῖς, πρῶτοια. εἰ μὲν ἔν
τὰ πρῶτα, τί καὶ ὡδὶ θυμῷ ἐκαίῳ συγ-
κείμεναι, καὶ θυμῷ ποῖσθαι ἀνδρατεῖβεις;
τί δ' μοι καὶ μέλει ἄλλου πνός, ἥ τοῦ ὁπῶσ-
ποτε αἶα γίνεσθαι; τί δ' καὶ παρασσεμει;
ἥ γὰρ ἐπ' ἐμὲ ὁ σκεδασμὸς ὃ, τί αὖ ποῖω.
εἰ δὲ θάττορά ὅσι, σέβω καὶ θύσασθαι, καὶ θάτ-

ῥῶ τῷ διοικῶντι. Ὅταν αἰαγκασθῇς ὑπὸ τῇ
 ποδὶς κινήσῃ οἷον εἰ δὲ ταρὰ λῆναι τα χέως ἐ-
 πάνιθι εἰς ἑαυτὸν, καὶ μὴ ὑπερ τὰ ἀναγκαῖα
 ὑβίσαισθαι τῷ ῥυθμῷ. ἔση γὰρ ἐγκρατίστερ ὅτι
 ἁρμονίας τῷ σωεχῶς εἰς αὐτὸν ἐπανέρχεται.
 Εἰ μητρὶαί τε ἅμα εἶχες καὶ μητόρα, ἐκένιω-
 τ' αὐτὸν ἐδιδράπνυδεν, καὶ ὁμῶς ἡ ἐπασινοδὸς σοι
 πρὸς τὸν μητόρα σωεχῆς ἐγίνετο. τῷ τῷ νῦν
 ὅστις ἡ αὐλὴ, καὶ φιλοσοφία. ὧδε ποδὶ μάκρως
 ἐπάνιθι, καὶ προσαναπαύου ταύτη, δι' ἣν
 τὰ ἐκείσοι ἀνεκτὰ φαίνεται, καὶ σὺ αὐτῶς
 ἀνεκτός. Οἷον δὲ δὴ φαντασίαν λαμβάνειν ὡδὶ
 τῇ ὄψων, καὶ τῇ τοιούτῃ ἐδιδάσκων. ὅτι νε-
 κρός ἔστι ἰχθύς, ἔστι δὲ νεκρός ὄρεϊθός,
 ἢ χοίρου. καὶ πάλιν ὅτι ὁ φιλέρωνός, χυλα-
 εἰὸν ὅστις ἀφυλίσ. καὶ ἡ ποδὶ ποδὶ φρεσὶ, τει-
 χία προβαπὶς αἵματι καὶ γὰρ ἐδιδυμμένα, καὶ
 ὡδὶ τῇ καὶ τὸν σωεσίαν, ἐν τῷ πᾶσι, καὶ
 καὶ μετὰ πνὸς ποδὶ μνῆσαις ἐκκεῖσιν, οἷαν
 δὴ αὐτὰ εἰσιν αἱ φαντασίαι καὶ δικνέμεναι
 αὐτῇ τῇ πραγματῇ καὶ διεξιούσαι δι' αὐ-
 τῇ, ὥς ὅρα ἅπανά ποτ' ἐστίν. ἔτι δὲ παρ'
 ὅλων τὸν βίον ποιεῖν, καὶ ὅτι λίαν ἀξιοπιστότα-
 τα πράγματα φαντάζεται ἀργυμνῶν αὐ-
 τὰ, καὶ τὸν διέτλησαν αὐτῇ καλοδραῖ, καὶ τὸν
 ἵππειαν ὑφ' ἧς σημνύεται ποδὶ μαρτυρεῖν. δεινὸς γὰρ
 ὁ τυφός

δὲ τῷ φθ' πῶς λογισθῆς, καὶ ὅτε δοκῇς μάλιστα
 πρὸς τὰ πνευματικά καὶ γίνεσθαι, τότε μάλι-
 στα καὶ παροχθύνει. Ὅρα γὰρ ὁ Κρατῆς, τί πρὸς
 αὐτῷ τῷ Ξενοκράτους λέγει. τὰ πλεῖστα ὧν ἡ
 πλὴν θύς θαυμαλίζει, εἰς γενικώτατα αἰσάγε-
 ται, τὰ ὑπὸ ἕξεως ἢ φύσεως συνεχόμενα. λί-
 θος, ξύλα, σῦμφος, ἀμπελεις, ἐλαίας· τὰ δ' ὑπὸ
 τῆς ὀλίγης μετεωρολογίας, εἰς τὰ ὑπὸ ψυχῆς οἶον,
 ποίμνας, ἀγέλας· τὰ δ' ὑπὸ τῆς ἐπιχαριερέ-
 ρων, εἰς τὰ ὑπὸ λογικῆς ψυχῆς, ὅ μὲν τοὶ καθο-
 λικῆς, ἀλλὰ καὶ οὐ τεχνικῆς, ἢ ἄλλως πῶς εὐτρε-
 χῆς, ἢ κ' ψιλλόν, τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων πᾶσι
 κακῶν. Ὁ δὲ ψυχῶν λογικῶν καὶ καθολικῶν
 καὶ πολιτικῶν πρῶτον, οὐδ' ἐπὶ τῇ ἄλλως
 ὑπὸ τῆς φύσεως, πρὸ ἀπαιτήτων δ' ἢ τῶν ἐαυτοῦ ψυ-
 χῶν λογικῶς καὶ κοινωνικῶς ἔχοντες, καὶ κε-
 ντημένους διδασκάζει, καὶ τῷ ὁμογενεῖ εἰς ἑαυτοῦ συ-
 νόργει. Τὰ μὲν πρῶτα δὲ γίνεσθαι, τὰ δ' ὀπίσθω γε-
 γονέναι, καὶ τοῦ γινομένου δὲ ἥδη τὴν ἀποσβε-
 ρύσεις καὶ ἀλμοιώσεις, αἰσινεῖται δ' ἂν ἀπείρου
 αἰῶνα τὸν κόσμον διηκῶς, ὥστε ἡ τοῦ χρόνου
 ἀδιάλειπτος φορὰ νέος ἀεὶ πᾶν ἔχεται. Ἐν δὲ
 τούτῳ βλ' ὡς ταμῶν, τὴν αὖ τις τούτων τῆς
 πᾶσι δεινότητων ἐκπλήσειας, ἐφ' οὗ εἶναι ἐκ-
 ξισιν; ὥστε εἰ τις πᾶν τῆς πᾶσι τομῶν σπου-
 δίαν ἐλαῖν ἄρξειτο, τὸ δ' ἥδη ἔξ ὀφθαλμῶν
 ἀπελπί-

ἀπελήλυθεν· τοιοῦτον δὲ πικρὰ καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἐν
 κρείσσον, οἷον ἢ ἀφ' αἵματός ἀναθυμιάσις, καὶ
 ἢ ἐκ τοῦ αἵματος ἀναπνεύσις. ὁποῖον γὰρ ὅστις τὸ
 ἀπαξ ἐλκύσῃ τὸν αἶρα καὶ ἀκροῦναι, ὅπου
 πῆρεσιν ποιεῖται, τοῖς τὸν ὅστις καὶ δὲ πῶς πᾶ-
 ραν ἀναπνεύσει καὶ διώχῃ, καὶ χεῖς καὶ πρῶ-
 τω ἀκρεχθεῖς ἐκτὴν, ἀκροῦναι ἐκεί, ὅπου
 δὲ πρῶτον ἑσπασας. ὡς τὰ φυτὰ τίμον ὅν τε
 δὲ ὁλοπνέειν, οὔτε δὲ ἀναπνεῖς ὡς τὰ βο-
 σκήματα ὅτι τὰ θηρία· ὅτε τὸ τυποῦναι κα-
 τὰ φαντασίαν. ὅτε τὸν νοῦν ἀνασείειν καὶ
 ὁρμῇ, ὅτε δὲ συναγαλῆναι, ὅτε τὸ τρέ-
 φειν· ὅσοι δὲ ὁμοῖον τῷ ἀκρεχθῇ τὰ πᾶσι
 ματα τῇ τροφῇ. τί δὲ τίμον; τὸ κροτῆς; ὅ-
 χι οὐκ οὐκ οὐδὲ δὲ ὅσοι γλωσσῶν κροτῆς· αἱ δὲ
 πᾶσι τῇ πολλῶν δύφηναι, κροτῇ γλωσ-
 σῶν. ἀφῆκε δὲ καὶ δὲ δοξάειν, τί καὶ ἀλά-
 πεται τίμον; δοκῶ μὲν δὲ καὶ πῶς ἰδίαν καὶ
 σκεδῶν κινεῖται, καὶ ἴσκειται. ἐφ' ὅτι αἱ ὑπὸ μέλφαι
 ἄγουσι τὰ τέχνη. ἢ τε γὰρ τέχνη πᾶσα ὅσοι
 σοχαλῆται. ἵνα δὲ καὶ σκεδῶν ὑπὸ τῆς
 ὡς ἔχει πρὸς δὲ ὅσον πρὸς δὲ καὶ σκεδῶναι. ὅ-
 τε φουδερῶς ὁ ὑπὸ μέλφαι τῇ ἀμπελῇ, καὶ
 ὁπωλῶναι, καὶ ὁ τοῦ κινῶν ὑπὸ μέλφαι
 ὅσοι ζητεῖ. αἱ δὲ παιδαγωγίαι, αἱ διδασκα-
 λῖαι ὑπὸ τί ἀποδίδουσιν. ὅσοι δὲ τὸ τίμον. καὶ
 ὅσοι

ἔστω μὲν αὖθις ἐχὴν, ἔδεν τῇ ἄλλων ποδὶ ποιή-
 σῃ σεαυτοῦ. ἔπαύσῃ καὶ ἄλλα ποδὶ πᾶσι
 οὗτ' ἐν ἐλδύθει. ἔστω, ἔτε αὐτάρκης οὐτε ἀ-
 παλῆς. ἀνάγκη γὰρ φθονεῖν, ζήλο τυπεῖν, ὑφο-
 ρᾶσθαι ἐδὲ ἀφελᾶσθαι ἐκείνα διωκόμενος. ἡδὲ
 βουλόμεν τοῖς ἐχουσι δὲ πᾶσι μὲν ἔστω
 ὁλως πεφύγεσθαι ἀνάγκη τὸν ἐκείνων πᾶσι αἰδέσθαι.
 προσέτε ὅτι πολλὰ ἐστὶν θεοῖς μέμψια. ἡ δὲ τῇ
 ἰδίας δόξης αἰδώς ἐστὶν πᾶσι, σεαυτοῦ τε ἀρετὴν
 σε ποιήσει, καὶ τοῖς κρινόμενοις δύσμενον, ἐ-
 τοῖς θεοῖς σύμφωνον, τουτέστιν, ἐποινοῦντα ὅ-
 σα ἐκείνοι δόξανέουσιν καὶ ἀγαθὰ τάχασιν. ἄνω,
 κἄτω, κύκλω φορεῖ τῇ ποιχείων. ἡ δὲ τῇ
 ἀρετῇ κίνησις αἰδέσθαι τούτῃ, ἀλλὰ θεότε-
 ρόν τι, καὶ ὁδὸν δύσε πινότης περὶ ὅσα θύοι
 οἷον ὅτι οὐ ποιᾶσιν. ἐδὲ μὲν ἡδὲ τῇ αὐτῇ χρό-
 νῳ, ἐμὲ ἑαυτῷ ζῶντας ἀνθρώπους ἀφῆμῃν
 ἐδέχασιν. αὐτοὶ ὅτι ἔστω μὲν ἡδὲ μάλιστα τῶν ἀφῆ-
 μῃν, ὅτι ἔστω ἑδὲ ποτὲ, ἔτε ὁδὸν, πᾶσι πολ-
 λὰ ποιουῖ. ἔστω ὅτι ἐγγύς ὅτι τῷ λυπηθῆναι αὐ-
 τοῖς, ὅτι ἔστω οἱ περὶ τῶν ἀφῆμῃν λόγους ἀφῆ-
 μῃς ἐποιουῖ. Μὴ ἔστω αὐτῷ ὅτι δύσε καὶ τῶν
 ἀνθρώπων ἀδύνατον ὑπερλαβεῖν. ἀλλ' ἔστω πᾶσι
 ἀνθρώπων διωκτῶν οἰκῶν, ἔστω καὶ σεαυτῷ ἐφῆ-
 ρνόμενος. ἔν τῳ γυμνασίῳ καὶ ὄντι κατέσθαι
 πᾶσι, ἐπὶ κεφαλῇ ἐξάγει, πᾶσι ἐπῆρσεν.
 ὁδὸν

ἀλλ' ἔπειδισημαινόμεθα, ἔτε προσκ' ἐπομένῃ,
 ἔτε ὑφορώμεθα ὕπερον ὥς ἐπίβηθον, καὶ τοι
 φυλαττόμεθα, ἔ μιν τοι ὥς ἐχθρόν· ἔδὲ μεθ' ἑ-
 παστάς, ἀλλ' ἐκκλίσεως δὴ μὲν ἔς. τοιούτων τοι
 γινέσθω, καὶ ὡς τοῖς λοιποῖς μέρεσι τ' βίῃ. πολλὰ
 γὰρ πρὸς θυμωόμεθα τ' οἶον προσγυμναζομένων.
 ἔξεστι γὰρ ὥς ἐφίμω ἐκκλίνειν, καὶ μηδ' ἐπὶ πομπήν,
 μηδ' ἀπέχθεσθαι. εἰ τις μὲ ἐλέγξει ὅτι πρᾶσθ' ἔ-
 μοι, ὅτι ἐκ ὁρῶς ἐπὶ λαμβανῶν, ἢ πρᾶσσω,
 διῶα δ', χαίρων μετὰ θήσομαι. καὶ τὸ πῶς ἀλή-
 θειαν, ὑφ' ἧς ἔδ' εἰς πᾶσι ποτε ἐβλάσθη. ἐβλάπτεται
 ὁ ὑπὸ μὲν ὑπὸ τ' ἑαυτ' ἀπάτης καὶ ἀγνοίας.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτ' ἐκ θήκην κριῶ. τὰ ἄλλα μετ' ἐπὶ
 πομπῇ. καὶ τοι γὰρ ἀψυχα, ἢ ἀλογα, ἢ πεπλανημένα, καὶ
 τ' ὁδὸν ἀγνοῦντα. τοῖς δ' ἀλόγοις ζώοις, καὶ καθό-
 λα πρᾶγμασι ὅτι ἐπὶ κηφύοις, ὥς λόγον ἔχων,
 λόγον μὴ ἔχουσι γὰρ μεγαλοφρόνως καὶ ἐλθὺν θέ-
 ρως. τοῖς δ' ἀνθρώποις, ὥς λόγον ἔχουσι γὰρ κοινωνι-
 κῶς. ἐφ' ἅπασι δ' θεῶς ὑπὸ κηφύοις, καὶ μὴ ὁρᾶ φέ-
 ρει πρὸς τὸ πᾶσι χρόνῳ ταῦτα πρᾶξας. ἀρκῶσι
 γὰρ καὶ τοῖς ὁρᾶσι ταῦτα. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν,
 ὅς ὁρᾶ ἐκ μὲν αὐτ' ἀφ' ἑαυτὸν ὅτι εἰς τ' αὐτὸ
 κατέστησαν. καὶ τοι γὰρ ἐλήφθησαν εἰς τοὺς αὐτοὺς τὰ
 κῆρμα ἀπορμαπκῆς λόγους· καὶ διοικεῖ ἀσθενῶν
 ὁμοίως εἰς τὰς ἀτόμους. ἐν θυμῷ δ' ἡμῶν ποῖται καὶ τ'
 αὐτ' ἀκρεῖστον χρόνον ὡς ἐκείνῳ ἡμῶν ἄμα γίνε-
 ται,

ται, ἑμαυτὰ ὁμῶς ἢ ψυχικὰ, ἢ ὅπως ὁ θαυμα-
 σεις ἐπὶ τὸν πᾶν, μάλλον ὃ πάντα τὰ γινώ-
 μαινα εἰ τῷ ἐνὶ τε ἢ σύμπαντι, ὃ δὴ κόσμον ὀνο-
 μάζομεν, ἅμα εὐφραίσαι. ἐάν τις σοι περὶ αὐτῆς
 πῶς γράφει ὃ Ἀντωνίνος ὄνομα; μή τι κατεντε-
 νόμιστος περὶ οὗ ἐκαστον ἵτοιχείων; τί ἐν ἐὰν ὀρ-
 γίζων, μήτε ἀνδργὴν μή τι ἐκ ἰσχυρομένης πρά-
 ως, περὶ αὐτῆς ἐκαστον ἵτοιχισμάτων; ὅπως δὲ
 εὐφραδὲ μέμνητο, ὅτι πάντες κατέστησαν ἰσχυρομένης
 πινων συμπληρῶς. τῶς δὲ τῆς οὐσίας, ὅτι μὴ το-
 ρυβόμενον, μηδὲ τοῖς δυσχεραίνουσιν ἀντιδυσχεραί-
 νοιτα, ποδῶν ἐν ὁδῷ τὸ προεμμένον. πῶς ὁμοῦ
 ὅτι μὴ ὑπὸ τῆς πᾶν τοῖς ἀνθρώποις ὁμοῦ ὑπὸ τῶν
 φαινόμενα αὐτοῖς οἰκεία ὁ συμφέροντα. καὶ πε-
 ρὶ τὸν πᾶν ὁ συγχωρεῖς αὐτοῖς τὸ εὐφραδὲν, ὅταν
 ἀγαπᾷται ὅτι ἁμαρτάνουσιν. φέρον ὃ πᾶν-
 τως ὡς ὁ οἰκεία ἢ συμφέροντα αὐτοῖς. Ἀλλ' ἐκ
 ἔχει ὅπως. ὁκοῦν δὲ δόξα, ἢ δέκναι, μὴ ἀγα-
 νακτῶ. ὁκοῦν δὲ ἀπάλλα ἀποδοτικῆς ἀντίτυ-
 πίας, ἢ ὁμοῦ τῆς ἐνδοξασίας, ἢ ὁκοῦν τῆς
 διεξόδου, ἢ τῶς πρὸς τὴν σάρκα λειτουργίας. αἰσθάν-
 ὃτι εἰ ὡς εἶω τὸ σῶμα ὅτι μὴ ἀπαυδῶ, εἰ τῶς τῶς
 ψυχῇ προαπαυδῶν. ὅρα μὴ ἀπαισθησθῆς,
 μὴ βαφῆς. γίνετο ὃ τῆς οὐσίας ὅτι σεαυτὸν ἀπαυδῶν, ἀγα-
 θόν, ἀκέραιον, σεμνόν, ἀκαρπῆ, τὸ δικαίως εὐφραν-
 θεοσεβῆ, δὲ μὴ, εὐφρανθῶν, ἐξ ὁμοῦ πρὸς τὰ
 πρὸς τὸν πᾶν

πρέποντα ἔργα ἀγνῆσαι, ἵνα τοῦτο συμ-
 μένης, οἷόν σε ἠδελφεὶ παρῆναι φιλοφρο-
 νείας, αἰδοῦ θεοῦ, σώζει ἀνθρώπους, βραχὺς ὁ βίος,
 εἰς καρπὸς τῆς ὑπογείου ζωῆς διάδοσις ὁσία,
 καὶ πράξεις κοινωνικαί. Πάντα ὡς Ἀντωνίνου
 μαθητής. τὸ ὑπὲρ τῆν κατὰ λόγον πρὸς
 ὁμιλίαν ὑπονοοῦν ἐκείνου, καὶ τὸ ὁμιλῆσαι παρὰ
 τοῦ, καὶ τὸ ὅσον, καὶ τὸ διόδιον τῆς προσώπου,
 καὶ τὸ μελίχιον, καὶ τὸ ἀκνιόδοξον· καὶ τὸ πε-
 ς πλὴν καὶ ταλμῆν τῆν πραγματικὴν φιλοπ-
 μόν. καὶ ὡς ἐκείνῳ ἐκ αὐτῶν πᾶσι πῆλκον, μὴ
 ἑτέρωθεν ὑμᾶς κίλιδων, καὶ σαφῶς νοήσεις,
 καὶ ὡς ἐφόρει ἐκείνῳ ἐν ἀδίκῳ αὐτὸν μεμ-
 φομένους μὴ ἀντιμεμφομένῳ. καὶ ὡς ἐπ' ἐδὲν
 ἔσπευδεν, καὶ ὡς ὀχλολαῖς οὐκ ἐδέχετο· καὶ
 ὡς ἀκρίβως ἡ ὑπεταγὴς ἡδὼν καὶ πράξεων·
 καὶ ὅτι ὀνειδιστής, ὁ φοροδότης, οὐχ ὑπόπτης,
 ὁ θεώτης· καὶ ὡς ὀλίγοις ἀρεσκυμένῳ, οἷον δι-
 κήσει, σεσημῶν, ἐδὲν, τροφή, ὑπηρεσία. καὶ
 ὡς φιλόπῳν, καὶ μακρόθυμῳ, καὶ οἷον
 ἅν τῷ μέλει ἑσπεύρας ὅτι πλὴν λιτῇ διαίτῃ, μὴ
 δὲ τῷ ἀρκυρίνῳ τὰ πᾶσι τῶν μαθητῶν (ὡς ἡ-
 λη ὥραν χρῆτων, καὶ τὸ ἐξβαλόν. ὁμοίον ὁ ταῖς
 φιλίαις αὐτῷ· ὁ τὸ ἀνέχεσθαι αἰτεβαίνοντων παρ'
 ῥητορῶν ταῖς γνώμας αὐτῷ καὶ χαίρειν, ἔτις
 εὐφύνιοι κρητήτων. ὡς διδοσέως χωρὶς δόσεως
 μισίας,

μυνίας, ἢ ὅπως διζωοποιήσωσι ἐπισὴν τελευ-
 ταία ὥρα ὡς ἐκένω. Ἀνάστηκεν ἡ ἀνακλασθῆναι
 αὐτὴ, ὅτι ἰδὼν τοὺς πάλιν ἡ ἀνοήσας ὅτι ὄν-
 τοι οἱ ἡνώχλου, πάλιν ἐξηγοῦντος βλέπει ταῦ-
 τα ὡς ἐκένω ἐβλεπες ἐκ θεοματίας, εἴμην ἡ ψυχῆς.
 Τῷ μὲν δὲ θεοματίῳ, πάντα ἀδιαφορεῖ. ὁ δὲ γὰρ
 διὰ τὸ διὰ φέρει. τῇ δὲ διανοίᾳ ἀδιαφορεῖ, ὅ-
 σα μὴ ὄσιν αὐτὸς ἐργήματα. ὅσα δὲ γὰρ αὐτὸς ὄσιν
 ἐργήματα, ταῦτα πάντα ἐπ' αὐτῇ ὄσιν. καὶ τὰ
 τῇ μὲν τοῖς ἀπὸ μόνον τὸ πρὸν πραγματεύε-
 ται. τὰ δὲ μέλλοντα ἡ πρῶτα καὶ ἐργήματα
 αὐτὸς, ὅσα τὰ ἡδὴ ἀδιάφορα. Οὐκ ἔστιν ὁ ποιῶν
 τῇ χειρὶ, ὅτι τῷ ποδὶ πρὸς φύσιν, μέχρις αὐτῇ
 ὁ ποὺς τὸ ποδὸς, ἡ ἡ χεὶρ τὰ τὸ χεῖρος. ὅπως δὲ
 ὁ δὲ ἀνθρώπου ὡς ἀνθρώπου παρὰ φύσιν ὄσιν ὁ
 πόνος, μέχρις αὐτῇ ποιοῖ τὰ τὸ ἀνθρώπου. εἰ δὲ πρὸς
 φύσιν αὐτῷ ὄσιν, ὁ δὲ κακὸν ὄσιν αὐτῷ. Ἡ λί-
 κας ἡ δυνάς ἡ ὁδὸν λησὶ καὶ κίναιδι, παρὰ λαοῖς,
 τύραννοι; ὅχι ὁρᾶς πῶς οἱ βαλκυσσοὶ τεχνῇ ὁ ἄρ-
 μέζον; ὁ ἄρχι τινὸς πρὸς τὸς ιδιώτας, ὁ δὲ
 ἡ ὁσον μὲν οἱ ἀντίχον; τὸ λόγος τὸ τέχνης, ἡ τὰ τὰ
 ἀρσενῶν ὅχι ὑπομνήσιν; Οὐδὲ φέρει ὁ ἄρχι τε-
 κτων, ἡ ὁ ἰατρὸς μάλλον αἰδέον; τὸ τὸ ἰδίᾳς τέ-
 χνης λόγον, ἡ ὁ ἀνθρώπος τὸ ἑαυτοῦ, ὅς αὐτῷ κρινός
 ὄσιν πρὸς τὸν θεόν. Ἡ Ἀσία, ἡ Εὐρώπη, γυνῆαι τῷ
 κόσμῳ, παῖ πελάγος, σαλὴν τὸν κόσμῳ, ἄθως ὡ-

λαλεῖον τὸ κόσμῳ. πάνθ' ὡς τὸ χρόνῳ, σὺ γὰρ
 μὴ τὸ αἰὼν. πάντα μικρά, δι' ἧς, ἀφανι-
 ζόμενα, πάντα ἐκείθεν ὄρχη, ἀπ' ἐκείθεν τῷ
 κρινῶ ἡγεμονικῶς ἐμύχονται, ἡ κατ' ἐπακλή-
 θησιν. καὶ χαλσμάδιν τῷ λέοντος, ὅθ' ὁ δὴ δὴ πῆ-
 ριον, καὶ πᾶσα κακουργία, ὡς ἀκαίδη, ὡς ἐσθ-
 βορος, ἐκείνων, ὑπὸ γλῆνι. τῶν σεμνῶν ὁ κα-
 λῶν. μὴ δὲ αὐτὰ ἀλότης τέτρε ὅς ἐστις φαν-
 τάζει. ἀλλὰ τῷ πάντῃ πηγῶν ὑπὸ γλῆνι. ὁ
 τὰ νῦν ἰδὼν, πάντα ἐώρακεν, ὅσα τε ἴδ' αἰδὶς ἐ-
 γένετο, καὶ ὅσα ἐς τὸ ἄπλεον ἔσται. πάντα ὁμο-
 γλῆν καὶ ὁμοφῶν. τῶν λάκκῳ ἀνθυμῶς τῷ ὑπὸ γλῆνι
 πάντων τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δὲ πᾶσι πρὸς ἀλλήλα.
 ῥόπον γὰρ πᾶσι πάντῃ ἀλλήλοισι ἐπιπέπλετο,
 καὶ πάντῃ καὶ τῷ φίλῳ ἀλλήλοισι ἐστὶ. καὶ ἡ ἀλλή-
 λῳς ὅτι ὅτι, ὅτι τῷ τοπικῶς κίνησιν καὶ οὐμπνοί-
 αι, καὶ τῶν ἐνωσιν τῷ ὁσίαις. οἷς συγκεκλήρωται
 πρᾶγμασι, τῷ οἷς συγκεκλήρωται. καὶ οἷς συ-
 νέληχας ἀνθρώποις, τῷ οἷς φίλῳ, ἀλλ' ἀλλή-
 λῳς. ὁργανον, ἐργαλείον, οὐδὲν πάντῃ, ἐπὶ πρὸς ὁ κα-
 τεσκηῦασαι ποιεῖ, δι' ἧς. καὶ τοι ἐκείνῳ καὶ τῷ οὐδὲν
 σὰς ἐκ ποσὶν. ὅτι τὸ ὑπὸ φύσεως συγκεκλή-
 ρων, ἀνδρῶν ὅτι, καὶ πᾶσι μὴ καὶ τῷ οὐδὲν σὰς
 ναμὶς καὶ τῷ μᾶλλον αἰδὲν αὐτῷ δὲ καὶ νομί-
 ζει, ἐὰν καὶ τῷ βέλῳ τῷ τῷ ἐχῆς καὶ διεξαγά-
 γης ἐχῆ. τῷ πάντῃ καὶ νομῶ, ἐχῆ ὅτι ὅτι ὅτι
 πάντῃ

πάντι κτ' νοῦ ταῖς αὐτῶν. Ὅτι αὐτῶν ἀπεραιρέτην
 ὑποσέσης αὐτῶν ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἀναγκηκτῶ
 τῶν πόλεπῶσιν τ' τοῖς τε κακῶν τ' ἀποτρυ-
 ξιν τ' τοῖς τε ἀγαθῶν, μέμψασθαι σε δεοῖς, καὶ αὐ-
 θρώπεις ὁ μῦθος σου εὖ αἰτίες ὄντας, ἢ ὑποπθου-
 μένης ἐσεσθ' ἢ ἀρετῆς, ἢ τῶν πόλεπῶσιν.
 Ὁ ἀδικῶν μὲν ὅτι πολλά, ἀλλὰ τῶν πρὸς ταῦτα δια-
 φοράν. ἐὰν ὅτι μόνον ταῖς ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὰ καὶ κακὰ
 κινῶμεν, ὅθεν μὲν αἰτία κατὰ λέγει, ὅτε δεῶν
 ἐγκαλεῖται, ὅτε πρὸς ἀνθρώπων γῆναι εἰσὶν ἐν-
 λιμὲς. πάντες εἰς εὖ ἀρετῆς ἐργαζομένην,
 οἱ μὲν εἰσὶν ὁδῶν καὶ πρᾶκτεσθαι πικρῶς; οἱ ὅτι αὐτῶν
 σάτως. ὡς περὶ καὶ εὖ καθύστεροντας οἴμαι ὁ Ἡρά-
 κλειος ἐργάτας εἶναι λέγει, καὶ συνεργῶν τῶν αὐτῶν
 κόσμῳ γνομένων. ἄλλος ὅτι κατ' ἄλλο συνεργῶν,
 ἐκ τοῦδε σάως ὅτι ὁ μεμψόμενος, καὶ ὁ αὐτῶν
 πρῶτος, ὁ ἀναίρεται τὰ γινόμενα. ὁ δὲ τῶν
 τοῖς τε ἐχθρῶν ὁ κόσμος. λοιπὸν δὲ σύνες εἰς τί-
 νας αὐτῶν κατὰ τάσας. ἐκείνῳ μὲν πάντως
 τοῖς καλῶς χρῆσεται ὁ τὰ ὅλα διοικῶν. ὁ πρᾶ-
 κτεσθαι σε εἰς μέρῳ πᾶσι συνεργῶν ὁ συνεργ-
 πικῶν, ὁ δὲ σὺ μὴ τοῖς τοῖς μέρῳ γλῆκ. οἷος ὁ ὅτι
 λῆς καὶ γλῆκτος σίχος αὐτῶν ὁραματι, ὁ χρύσιος
 πρὸς μέμνη. Μὴ τι ὁ ἥλιος τὰ τῶν ἐφ' ἡμῖν ποιεῖν;
 μὴ τι ὁ Ἄσκληπιός τὰ τῶν καρποφόρου; τί δὲ
 τῶν ἀστράων ἐκείνων, ὅχι διαφορεῖται, συνε-
 γὰ δὲ

γὰρ δὲ πρὸς ταυτὸν; Εἰ μὲν ὅν ἐβουλόμηντο ποῦ
 ἐμὲ καὶ ἢ ἐμοὶ συμβῆναι ὀφειλόντην οἱ θεοί, κα-
 λῶς ἐβουλόμηντο. ἄβελον γὰρ θεόν, ὅδε ὑπὸ
 νοῆσαι ῥάδιον. καὶ καταποιῆσαι δέ με ὅλα τίνα αἰτίαν
 ἐμελλον ὀρμαῖν; τί ἢ αὐτοῖς ἢ τῷ κρινῶ ἔ-
 μάλιστα προκομῶμαι, ἐκ τούτου πολεμῶντο; εἰ δὲ μὴ
 ἐβουλόμηντο κατ' ἰδίαν πολεῖν ἐμοῦ, πόρῃ γο-
 ῦν κρινῶς πάντως ἐβουλόμηντο, οἷς κατ'
 ἐπακροθύνουσιν καὶ ταῦτα συμβαίνοντα, ἀσπα-
 ξατοὺ καὶ σέργειν ὀφείλω. εἰ δ' ἄρα πόρῃ μηδε-
 νὸς βουλόμην, πιστεύειν ἢ ἔχ' ὅσον ἢ μηδ' ἐθύω-
 μεν, μηδ' ἐδύχαμεθα, μηδ' ἐδυνώμεν, μηδ' ἐτα-
 ἄλλα πράσσωμεν, ἀπὸρ' ἐκασταὶ ὡς πρὸς πτόν-
 τας καὶ συμβιῶντας ἐὼν θεοὺς πράσσωμεν. εἰ
 δ' ἄρα ποῦ μηδενοῦ γοῦν καὶ ἢ ἡμῶν βουλόμην-
 ται· ἐμοὶ μὲν ἔστι πόρῃ ἐμαυτ' βουλόμηντο· ἐ-
 μοὶ δὲ ὅτι σκέψας πόρῃ τῶ συμφέροντ'· συμ-
 φέρει ἢ ἐκείνῳ, ὃ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ καὶ τα σκεδύω
 καὶ φύσιν. ἢ δὲ ἐμὴ φύσις λογικὴ καὶ πολιτι-
 κή· πόλις καὶ πατεῖς, ὡς μὲν Ἀντωνίνῳ μοι ἢ
 Ῥώμῃ. ὡς ἢ ἀνθρώπων ὁ κόσμος. τὰ ταῦς πόλειςιν
 ὅν ταύταις ὀφείλιμα μόνον ἔστι μοι ἀγαθὰ. ὅσα
 ἐκείνῳ συμβαίνει, ταῦτα τῷ ὅλῳ συμφέρει. ἢ
 καὶ ἄλλο, ἄλλ' ἐπ' ἐκείνῳ ὡς ἐπίπαν ὅφει πᾶσι
 λαξας. ὅσα ἀνθρώπων ἢ ἐτῆροισ ἀνθρώποις. κρινό-
 τήρον ἢ νῦν ὃ συμφέρον ὑπὸ τῷ μέσῳ λαμβά-
 νει.

νῆδω. Ὅσπερ προσίσταί σοι τὰ ἀμφὶ τῷ θεῷ
 ἴδω, καὶ τοῖς τοῖς τοῖς χυδαίοις, ὡς ἀπὸ τὰ αὐτὰ ὁρώ-
 μαι, καὶ τὸ ὁμοφρόνως προσκρῆν τῷ θεῷ ποιῆ. ὅτο
 καὶ ὅλα τὰ εἰς πάντα ἡν. πάντα ἡν αὐτῷ καὶ τῷ τὰ
 αὐτὰ, καὶ ἐκ τῶ αὐτῶ. μέχρι πῶς δὲ; ἐννοεῖ (σω-
 χῶς πάντοτε ἀνθρώπου, καὶ πάντων ἡν ἡνι-
 δδυσμάτην, πάντοτε πάντων ἡ ἐθνῶν τελευτῶτας, ὡς
 καὶ τῶν αὐτῶν φιλισίωνος καὶ φοίβου, ὡς ὁ-
 εργανίωνος. μέθηναι τὰ ἄλλα φυλά. ἐκὲν δὲ
 μετὰ λαλῆν ἡμᾶς δὲ, ὅπως τοῖς μὲν δφνοὶ ἔ-
 τρες, τοῖς τοῖς ἡμενοὶ φιλόσοφοι. Ἡράκλειτος,
 Πυθαγόρας, Σωκράτης. τοῖς τοῖς ἡμενοὶ πρότε-
 ρον. τοῖς τοῖς ὑπερον στρατηγοὶ, τύραννοι. καὶ τὰ
 τοῖς ἡ ἐὺδοξος. Ἰππάρχος, Ἀρχιμήδης, ἄλλαι
 φύσεις ὅξῃαι μεγάλῃ φρονες, φιλόπονοι, πα-
 ντοῖς, αὐθάδης, αὐτῶ τῶ ἐπικῆρ καὶ ἐφημέρ τῶ
 ἀνθρώπων ζωῆς χλδυσταί, οἷον Μένιππος, καὶ
 ὅσοι τοῖς τοῖς. πρὸ πάντων τῶ τῶ ἐννοεῖ ὅτι πᾶ-
 λαι κένται. τί ἐν τῶ το δεινὸν αὐτοῖς; τί δαί τοῖς
 μήδ' ὀνομαζομένοισι ὅλοις. Ἐν ᾧ δὲ καὶ ἄξιον,
 τὸ μετ' ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης δύμνη τοῖς
 φύσιν καὶ ἀδίκους ἀφιστοιῶ. Ὅταν ὁφρα-
 ναι σεαυτὶ θέλῃς ἀνδρὶ τὰ πεπονημένα τῶ
 συμβεῖν τῶ. οἷον τῶ ἡ, τὸ δραστήιον. τὸ ἡ αὐ-
 δήμον. τὸ ἡ τὸ δὲ μετὰ δέον, ἄλλαι ἡ ἀλόπ. ὡ-
 δὲν ἡ ὡς ὡφραίνει, ὡς τὰ ὁμοιώματα τῶ

ἀρετῇ ἐμφανόμενα ὧς ἡθεσι τῷ συζώῳ, ὃ αὐ-
 θροά ὡς οἶόν τε συμπίπτοντα. διὸ καὶ πρόσχειρα αὐ-
 τὰ ἐκτέον. μή τι δυσχεραίνης ὁπλοῶν ὃ πνων λι-
 γῶν εἶ, καὶ ὃ τελευτοσίων; ἔτω δὲ καὶ ὅλα μέχρι ὧτων
 ὃ ἐτῷ τῷ βιωτέον σοι, καὶ ὃ μέχρι πλείονος. ὡς αὖτε ἢ
 τῷ εἰσίας, ὅσον ἀφώεσαι. οἱ σέργεις, ἔτως ὃ
 τῷ χρόνῳ περὶ αὐτὸν πείθειν αὐτὸς. Πράττει ὃ τῷ
 ἀκροῦσθαι, ὅταν τῷ δικαιοσύνης ὁ λόγος ἔτω
 αὐτῷ. ἰαὺ μάλιστα βία τις πλοῦτος οὐκ ἔστι,
 μεταίττειν ὡς δὲ οὐκ ἔστιν ὃ ἀλυσθῶν, ὃ συ-
 γχῶ εἰς ἄλλῳ ἀρετῇ τῷ κολύσει. ὃ μέμνηται
 ὃ πρὸς ὑπεραρίστεως ὁρμῆς, ὃ πρὸς ἀδυνα-
 τῇ ἐκ ὁρέγας, πῶς ὃν τῷ ποιᾶς ἢ πῶς ὁρμῆς.
 τὰς ὃ τυγχάνης, ἐφ' οἷς πρὸς χεῖρ, αὐτὸς
 γίνετο. ὃ μὲν ὁλοδοξος ἀλλοτεῖαν ἐνεργεῖν ἰδίον
 ἀγαθὸν ὑπολαμβάνει. ὃ μὲν ὁλοδοξος ἰδίαν πεί-
 σιν. ὃ μὲν ἔχον ἰδίαν πρᾶξιν. ἔστι πᾶσι τὰς
 μηδὲν ὑπολαμβάνει, ὃ μὲν ὁχλῆσθαι τῷ ψυχῇ, αὐ-
 τὰ ἢ τὰ πρᾶγματῶν ἐκ ἑαυτοῦ φύσιν ποιητικῶς
 ἢ μετὰ κριτικῶν. ἔστιν αὖτε πρὸς τὸ ὑφ' ἐ-
 πόρῳ λεγομένη γίνεσθαι ἀπαρεμυμῆτος, καὶ
 ὡς οἶόν τε αὐτῷ τῷ ψυχῇ τῷ λέγοντι γίνεσθαι. τὸ βού-
 σμινε μὴ συμφέρον, ὃ δὲ τῷ μελίσσῃ συμφέρον. ἐκ
 βερνῶν, οἷον αὐτῷ, ἢ ἰατρὸν οἱ κάμνοντες κα-
 πῶς ἔλεγον, ἄλλῳ τίνι αὐτῷ πρᾶξιν, ἢ πῶς αὐ-
 τὸς ἀνερῶν, ὃ ὧς ἐμπλήσει σωτηρίαν, ἢ ὃ ὧς
 Διὰ

Δεραπνομενίοις ὑγιφόν; γόσσι μεθ' ὧν εἰσπλθον
 εἰς τὴν κόσμον ἥδη ἀπεληλύθασιν ἰκτορίωσι, δ'
 μέλι πικρὸν φαίνεται. καὶ λυσοδμήκωις δ' ὕ-
 δωρ φοβερόν· καὶ παιδίθ' δ' σφαιρίον καλόν.
 Τί δ'ν ὀργίζομαι, ἢ δοκεῖ σοι ἔλαστον ἰαχὴν δ'
 διεφθυμένον, ἢ δ' ἄρλιον ζῶν ἰκτεριῶν π, καὶ
 ὁ ἰὸς τῷ λυσοδμήκῳ, κ' δ'ν λόχον τ' σῆς φύ-
 σεως, βιοῦν σε ἐδῆς κωλύσει. π' α' δ'ν λόχον
 τ' κρινῆς φύσεως ἐδῶν σοι συμβήσεται οἰοί εἰ-
 σιν οἷς θέλουσιν ἀρέσκειν, καὶ δι' οἷα πόδι γνό-
 μενα; ἢ δι' οἷων ἀνεργειῶν; ὡς ταχέως ὁ αἰὼν
 πάντα καλύψει, καὶ ὅσα ἐκάλυφον ἥδη.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- ΝΟΥ Αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίον ζ'.

Ἰ' ὅτι κακία πύτ' ἐστὶς ὁ πολλο-
 λαχικὸς εἶδος. καὶ ὑπὲρ πάν-
 τος δὲ τοῦ συμβαίνοντός περὶ
 χειροῖς ἔχει, ὅππῃ τοῦ τό ὅστις
 ὁ πολλαχὺς εἶδος. ὁ λῃς αἴτι-
 καί τω τὰ αὐτὰ ἐνρήσεις, ὥς μετὰ αἱ ἰσο-
 εἶαι αἱ παλαιαί, αἱ μέγαι, αἱ ὑπόγμοι, ὥς
 νῦν μετὰ αἱ πόλεις, καὶ οἰκίαι, ἐδὲν καινόν·

πάντα καὶ ζωήθη ὀλιγοχρόνια. τὰ δὲ γματα
 πῶς ἄλλως διῶα ὁ νεκρωθῶαι, ἐὰν μὴ αἰ κα-
 τάλληται αὐτοῖς φαντασίαι σβεσθῶσιν, ὡς διη-
 νεκῶς ἀναζωπυρεῖν, ὥς σοὶ ὅτι διῶα μου πᾶσι
 τὰτα ὁ δὲ ἐπὶ πολλαμέθεν ἐδιδάμμου, πῆ τα-
 ράσομαι; τὰ ἐξω τῷ ἐμῆς ὁλοοῖας ὅθεν ὁλος
 πρὸς τῷ ἐμῶν διανοῖαι. ὅσοι πάρε, καὶ ὁρθὸς ἐῖ.
 ἀναβιδῶναι σοὶ ἔστιν. ἴδε πάλιν τὰ πρῶτα ὡς
 ἔωρας· ἐν τὰτα ὅτι ἀναβιδῶναι. Πομπῆς κακο-
 πωνδία, ὥς σκλήρης ὁράματα, ποιμνία, ἀγέλαι,
 ὁλοδοξαῖοι, κυνῶν δὲ ὁσάειον ἐξέριμμενον, ὡ
 μέον εἰς τὰς τῷ ἰσθύνων δεξαμένης. μυρμηκῶν τα
 λοιπώρειαι, καὶ ἀχαιοφορεῖαι, μυρμηκῶν ἐπὶ πομένων
 διαδομαί. σιγίλαρα νυδροσασσάμενα. καὶ
 ἐν αὐτὰ τοῖς ἐμῶν μὲν ὅτι μὴ φρεναπτόμενον ἐ-
 σάναι. πᾶρα καλῶν μὲν τοι, ὅτι ὅσοις ἀξίος ἐ-
 κατὸς ὅτιν, ὅσοι ἀξίαι ὅτι ταῦτα πᾶσι ἀεὶ ὁλοο-
 κα. Δεῖ καὶ λέγειν πᾶρα καλῶν τοῖς λεγομένοις, ὅ
 κατ' ἐκείνην ὁρμῶν τοῖς γινομένοις. καὶ ὥς μὴ τῷ ἐτέ-
 ρῳ, ἐνθὺς ὁρᾶν ὥς πᾶσι σκοπῶν καὶ ἀναφορὰ. ὥς ὅτι
 ἐτόρε πᾶρα φυλάσσειν τί τὸ σηματονόμενον. ὅτε
 ρον ὁλοοῖαι καὶ διανοῖαι καὶ πρὸς ὅσοι, καὶ ὅτι. ἐῖ μὴ ἐ-
 ξαρκεῖ, καὶ ὡμαι αὐτῇ πρὸς τὸ ἔργον ὡς ὁρᾶν
 πᾶσι τῷ ὅλον φύσεως ὁλοοῖαι. ἐῖ μὴ ὁλοο-
 κεῖ, καὶ πᾶρα καλῶν τῷ ἔργῳ τῷ διῶα μὲν καὶ κρείττον
 ὡδὲ τῷ ἐμῶν, ἐὰν ἄλλως ὅσοι μὴ καὶ θήκη. καὶ πρῶτα
 ὡς

ὥς διώμασι πρὸς πᾶσι λαῶν τὸ διωάμενον
 κτ' ἐπ' ἀρχῇσιν τῷ ἐμῷ ἡγεμονικῷ ποιῆσαι τὸ εἰς
 πλὴν κρινώσαντων καί τιον ὁ χρησίμων. ὅτι ἂν αὐτὸ
 διέμωτῃ, ἢ σὺν ἄλλῳ ποιῶ, ὥδε μόνον χρησίμων
 τείνῃ, εἰς τὸ κρινῆ χρησίμων ὁ δυνάμετον. ὅσοι μὲν
 πολὺ μνηστὶ γινόμενοι, ἢ δὴ λήθῃ πᾶσι δέδον-
 ται. ὅδοι δὲ τέτρες ἐμνήσαντες, πάλαι ἐκ πο-
 δῶν. Μὴ αἰχμῶν βοήθειαν. πρὸς γὰρ τοῖς
 ἐν ὁρῇ τῷ ὑποβάλλον, ὡς στραπώτῃ ἐν τειχε-
 μαχίᾳ. τί ἐν ἐάν σὺ μὲν χολαίνων ὡς πλὴν ἐπαλ-
 ξιν ἀναεῖν μόνος μὴ διώκῃ, σὺ δ' ἄλλῳ τὸ διωα-
 ρὸν ἢ τῷ; Τὰ μέλλοντα μὴ παραστέτω. ἡξίς γὰρ
 ἐπ' αὐτὰ ἐάν διήσῃ, φέρων τὸ αὐτὸ λόγον, ὡς νῦν
 πρὸς τὰ πρῶτα χρᾶ. Πάντα δὴ μὴ τοῖς ὑπο-
 πλέκεται. ὁ ἢ ὑπὸ εἰς ἑαυτὴν, ὁ χερδὸν π' ἐδὲν
 ἀνθρώπου δὴ δὴ δῆλον. συγκατατίταται ἢ καὶ συγ-
 κροσθεῖ τὸ αὐτὸ κόσμον. κόσμος τε γὰρ εἰς διὰ ἀ-
 παντῆν, καὶ θεὸς εἰς διὰ παντῆν, καὶ εἰς αἰμία
 καὶ νόμος εἰς. λόγος κρινὸς παντῆν τὸ νοερῶς
 ζῶων, ὁ ἀλήθεια μία, εἴ γε καὶ τελείότης μία τὸ ὁ-
 μογενῶν, καὶ τὸ αὐτὸ λόγον μετεχόντων ζῶων.
 πάντ' ὁ ἐν ὅλῳ, εἰς ἀφανίζεῖ τὰ χίσα τῇ τὸ ὅλῳ
 εἰς αἰμία καὶ πάντ' αἰπὸν, εἰς τὸ τὸ ὅλῳ λόγον τὰ χίσα
 αἰαλαμβαίνει καὶ πάντ' ὁ μνήμη τὰ χίσα ἐγκα-
 ταχύννεται τῷ αἰῶνι. τῷ λογικῷ ζῶει ἢ αὐτὴ
 πρᾶξις κτ' φύσιν ὅτι, ὁ κτ' λόγον ὁρῶν, ἢ ὁρῶν
 ο 5 μιν.

μέλος. οἷόν ὅστις οὐκ ἠνωμένοις τὰ μέλη τῷ σώμα-
 τος, τῷ ὄντι ἔχει τὸ λόγον οὐ διεσῶσι τὰ λογικά,
 πρὸς μίαν πινὰ ζωογίαν καὶ πνευματικήν.
 μάλλον δὲ σοὶ ἢ τῶν νόμοις προπεσῆται ἐὰν
 πρὸς ἑαυτὸν πολλάκις λέγῃς, ὅτι μέλος ἐμὶ τῷ
 ἐκ τῶν λογικῶν συστήματι. ἐὰν δὲ ἂν τῷ ῥῶ-
 τοιχείῳ μέρος εἴναι ἑαυτὸν λέγῃς, ὅτι ἄρ' ἐκείνου
 πολλοὶ οὐκ ἀνθρώποις. ὅτι πῶς καὶ λαμπρῶς
 διφραίνῃ τὸ διδραχμῶν. ἔτι ὡς πρὸς αὐτὸν μ-
 λον ποιεῖς. ὅτι πῶς αὐτὸν δι' αὐτῶν. ὅτι δὲ ἐξω-
 θεν προσηπῆται τοῖς παθεῖν ἐκ τῶν προσηπ-
 σεως ταύτης διωαμῶν. ἐκείνου ἢ ἐὰν δὲ λέγῃς
 μέμψῃ τὰ παθόντα. ἔγωγε ἐὰν μὴ ὑπολάβω ὅτι
 καὶ τὸ συμβεβηκός, ὅτι πῶς βέλταμμαι. ἔξισι δὲ
 μοι μὴ ὑπολάβω. ὅτι πῶς πῶς ποιεῖ ἢ λέγῃ, ἐμὲ
 δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. ὡς αὖ ἐὶ ὁ χρυσὸς ἢ ὁ σμαραγ-
 δος, ἢ ἡ πορφύρα ὅσοι αἰεὶ ἐλεγεῖν, ὅτι πῶς ποιεῖ
 ἢ λέγῃ, ἐμὲ δὲ σμαραγδὸν εἶναι, καὶ τὸ ἐμαυτῷ χρῶ-
 μα ἔχον. τὸ ἡγεμονικόν, αὐτὸ ἐαυτῷ ὅχι ἐνοχλεῖ.
 οἷον λέγῃ, ὅτι φοβεῖ ἑαυτὸ εἰς ὑπὸ δακτύλου. εἰ δὲ τίς
 ἄλλος αὐτὸ φοβῆται ἢ λυπῆται δι' αὐτὸ, ποιεῖ-
 ται. αὐτὸ γὰρ ἐαυτὸ ὑποληπτικῶς ὅτι τρέφῃ εἰς
 τοιαύτας τροπὰς. τὸ φερόμενον μὴ παθεῖν τι, αὐτὸ
 μεμνησθῆναι εἰ διώκεται, καὶ λεγέτω εἰ τι πάσχει.
 τὸ δὲ ψυχαιον, τὸ φοβέμενον, τὸ λυπούμενον, τὸ
 ποιεῖ τὰ τῇ ὁλῶς ὑπολαμβάνον, ὅτι μὴ πά-

21. ὅτι ἔξῃς αὐτοῖς κείσιν βιαύτως. ἀπεσθίεις
 ὅστιν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, τὸ ἡγεμονικόν, ἐὰν μὴ ἑαυτῷ
 ἐνδοξας ποιῇ. καὶ τὰ ταυτὰ ἡ ἀπάραχρον, καὶ
 ἀνυμωδίσει, ἐὰν μὴ ἑαυτὸ παραύσῃ καὶ ἐμπα-
 ρίξῃ. Εὐδοκμονία ὅστι, δαίμων ἀγαθός, ἢ ἀγα-
 θόν. τί δὲ ὥδε ποίῃς δὲ φαντασία; ἀπερχε-
 σθὲν θεός σοι, ὡς ἦλθες, εἰ ἢ χρῆζω σε. ἐλήλυθας
 ἡ γὰρ τὸ ἀρχαῖον ἔσθι. ἐκ ὀργίζομαι σοι. μόνον
 ἀπιδι. φοβῆται τίς μεταβολῶν. τί ἢ δυνάτ-
 τω εἰς μεταβολῆς γενέσθ; τί δαὲ φίλτορον ἢ
 οἰκονόμορον τῇ τ' ὀλθρον φύσει; Σὺ δὲ αὐτὸς λίσσε-
 σθαι δυνάσθαι, ἐὰν μὴ τὰ ξύλα μεταβάλλῃ; τραφύ-
 ναι δὲ δυνάσθαι, ἐὰν μὴ τὰ ἐδώδιμα μεταβάλλῃ;
 ἄλλο δὲ τ' χρυσίων δυνάττω (σωτὴλεσθῶναι χρ-
 εῖς μεταβολῆς; εἰς ὅρας δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ σε μετα-
 βαλεῖν ὁμοίον ὅστι, καὶ ὁμοίως ἀναγκαῖον τῇ τ' ὀ-
 λθρον φύσει διὰ τ' ὅλθρον εἶσας, ὡς δὲ χερμαῖ
 εἰς διεκπορεύει πάντα τὰ σώματα, τῷ ὅλθρ σιμα-
 φυῇ σιμαργαῖ, ὡς τὰ ἡμέτερα μέρη ἀλλήλοις.
 πόσους ἦδη ὁ αἰὼν Χρυσίππας, πόσους Σωκρά-
 τεις, πόσους Ἐπικτήτας καὶ ἀπέπωκαν; εἰ δὲ αὐ-
 τὸ καὶ πᾶν τὸ ἐπινόου σοι ἀνθρώπων τε καὶ
 πράγματ' ὅτι ἀπαιτῆτω. Ἐμὲ οὐ μόνον πε-
 ρισσῶ, μήπ αὐτὸς ποιῶ, ὃ ἢ κατὰ σκευὴ τῆ
 αὐτῶ παρθεῖ δέλεφ, ἢ ὡς εἰ δέλεφ, ἢ ὁ νῦν εἰ δέλεφ.
 ἐγγὺς μὲν ἡσὶ παρθεῖ παρθεῖν λήσθ. ἐγγὺς δὲ
 ἢ παρθε-

ἡ πάντῃν πόδι σου λήθῃ. Ἰδιον ἀνθρώπου
 φιλεῖν καὶ εὖ πηαίοντας. τὸ το δὲ γίνεται, ἐάν
 συμπροσώπῃσι, ὅτι καὶ συγγενεῖς, καὶ δι' ἄ-
 γνοιαν, ὧς ἀκοντὸς ἀμαρτάνουσι, καὶ ὡς μετ' ὀλί-
 γον ἀμφοτέρω τε θνήσκετε. ὧς πάντων, ὅτε ἐκ
 ἐβλάψε σε. ὅτε ἡ ἡγεμονικὴν σου χεῖρον ἐποίη-
 σεν, ἢ πρόσωτόν σου. ἢ τὴν ὄλγον φύσιν, ἐκ τῆς ὀ-
 λης ὀσίας, ὡς κηρῶ, νυνὶ μὲν ἱππάρειον ἐποίησε,
 συγχέασα δὲ ῥῶτον, εἰς δαΐδου φύσιν σιωπῆ-
 σαὶ τῇ ὕλῃ αὐτῇ. εἴτα εἰς ἀνθρώπου πάειον; εἴτα
 εἰς ἄλλο τι. ἐκαστον δὲ τούτων πρὸς ὀλίγους
 ὑπέστη. δεινὸν δὲ οὐδὲν τὸ ὀλγυλῶσαι τῷ κίβω-
 τῷ. ὡς περὶ ὅδε δὲ συμπαγῶσαι. τὸ ἐπίκοντον
 τῷ προσώπου λίαν πρὸς φύσιν, ὅταν περὶ μα-
 κρὸς εἰς ἀποθνήσκῃ ἢ πρόημα. ἢ τὸ τελευτῶν
 ἀπεσβέσθῃ, ὡς ὅλγος ἰσχυρῶς μὴ διώχασθαι.
 αὐτῷ γε τέτρωπρον ἀκλουθεῖν πειρῶ, ὅτι πρὸς
 ὅτι λόγον. εἰ γὰρ καὶ ἡ σιωπαίῃσις τῷ ἀμαρ-
 τάνῃ οἰχέσεται, πῶς ἐπὶ τῷ ζῶν αἰτία; Πάν-
 τα ὅσα ὀρεῖς, ὅσον οὐπω μεταβαλεῖ ἢ τὰ ὅλα
 διοικῶσαι φύσιν, καὶ ἄλλα ἐκ τῆς ὀνσίας αὐ-
 τῶν ποιήσει, καὶ πάλιν ἄλλα ἐκ τῆς ἐκένων ὀ-
 σίας, ἵνα αἰετάρως ἢ ὁ κόσμος. Ὅταν τις ἀ-
 μάρεται πρὸς σὲ, διὰ τοῦ αἰθμενὶ τὰ ἀγαθὰ ἢ κα-
 κὰ ἐπολαβὼν ἡμαρτε. ῥῶτον γὰρ ἰδὼν, ἐλεή-
 σεις αὐτὸν, καὶ οὐτε θαυμάσεις, οὐτε ὀργισθῇς.

ἤτοι γὰρ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ ἀγαθὸν ἐπι-
 πολαμβαίεις, ἢ ἄλλο ὁμοειδές. δὲ οὖν συγ-
 γινώσκειν. εἰ δὲ μή κέ τι ὑπολαμβάνεις τὰ τοιαῦ-
 τα ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ῥᾶον θυμὸς ἔσθ' ὅτι πα-
 ρορῶμε. Μὴ τὰ ἀπόντα εἰνοεῖν ὥς ἦδη ὄντα· ἀλ-
 λά τῇ πῶν τῇ τὰ δεξιῶτατα ἐκλογίζεσθαι,
 καὶ τῶν χαλεπῶν ὑπομνήσκεσθαι, πῶς αὖ ἐ-
 πιζητέω, εἰ μὴ πῶν· ἅμα μὲν τοι φυλάσσει, μὴ
 ὅτι τῷ ὅπως ἀσμενίζῃ αὐτοῖς, ἐδίσης ἐκ πμᾶν
 αὐτὰ, ὥς εἰάν ποτε μὴ πῶν ταραχθῇσεσθαι. εἰς
 αὐτὸ σωφλῆ. φύσιν ἔχει τὸ λογικὸν ἢ γεμονικόν,
 ἐαυτῷ ἀρεθεῖσθαι δικαιοπραγεῖν, καὶ πῶν
 αὐτὸ ὅσο γαλήνῳ ἔχοντι. ἰσχυρὸν τὸ φαν-
 τασίαν. σῆν τὸ νουροσασίαν. πῶν γὰρ
 τὸ οὐκ ὥς τῷ χρόνῳ, γνώειν τὸ συμβαίνον, ἢ οἱ,
 ἢ ἄλλῳ, δέλε καὶ μέριον δ' ὑποκείμενον, εἰς
 τὸ αἰτιώδες καὶ ὑλικόν. εἰνόνον τὸ ἐσχάτῳ
 ὥραν. τὸ ἐκείνῳ ἀμαρτηθῶν, ἐκεί κατὰ λίπε,
 ὅτι ἢ ἀμαρτία ὑπέστη. συμπτῆκτένῃ τὸ νό-
 σιν τοῖς λειτουργοῖς. εἰσδύεσθαι τὸν νοῦν εἰς τὰ γ-
 νόμνα ὅποιου τα. φαίσρουν σκαυτὸν ἀπλό-
 τη καὶ αἰσδί, καὶ τῇ πρὸς δ' αὐτὰ μέν ἀρετῇ
 καὶ κακίας ἀδραφοεία. φίλην δ' ἀνθρώπινον
 γένῃ ἀκρολῶνθαι θεῶν. ἐκείνῳ μὲν φησιν, ὅ-
 τι πάντα νομισί. ἐπὶ εἰ δαίμονα τὰ ποιχεῖα.
 ἀρετῇ ὁμινηθῆσαι, ὅτι τὰ πάντα νομισί ἔχει, ἢ
 δηλίαν

Εἰ δ' ἡμελήθην ἐν θεῶν καὶ παῦδ' ἐμῷ.

Ἐχθ' λόγον καὶ ῥῶτο.

Τὸ γὰρ οὐ μὲν ἐμὲ καὶ τ' δίκαιον. μὴ βωεπὶ-
θρῶειν. μὴ σφύζην.

ΒΛΑΤΩΝΙΚΑ΄.

ΕΓὼ δ' ἐγὼ τὸν δέκαμον αὐτ' λόγον αὐτ' εἰποιμί.
ὅτι ἔκαστος λέγει ὡς ἀνθρώπε, εἰ οἶφ' εἶναι
κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τῷ ζῶντι, ἢ τιθῆναι αἰ-
ῶνα, ὅτε πκαὶ σμικρὸν ὄφελ' ἔσται. ἀλλ' ἔκ ἐκείνου
μόνον σκοπεῖν ὅταν πρᾶτῃ, πότον δίκαια ἢ ἄ-
δικα πρᾶτῃ, καὶ ἀνδρὸς ἀγαθὸν ὄντα ἢ κακόν.
Οὕτω δ' ἔχθ' ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι τῇ ἀληθείᾳ, ἔ-
αν τις αὐτ' τάξῃ ἡγεσάμενός βέλτιστον εἶναι, ἢ ὑπὸ
ἄρχοντι ταχῆναι, ὡς αὐτὰ δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ μέ-
νοντα κινδυνεύειν, μηδὲν ὑπολογίζόμενον, μήτε
θανάτον, μήτε ἄλλο μηδὲν πρὸ τῷ αἰσχεῖ. Ἀλλ'
ὡς μακάριε, ὅρα μὴ ἄλλο τι τὸ γενναῖον, καὶ τ' ἀ-
γαθόν, ἢ τ' σφύζην τε καὶ σώζειν. μὴ γὰρ ῥῶτο
μὲν τ' ζῶν ὁ πόσον δὴ χρόνον τ' γε ὡς ἀληθῶς αἰ-
ῶνα ἵσταίον ὅτι. ὅτι φιλοψυχητίον, ἀλλ' ὑπὲρ
φαντασμάτων πούτῃ τῷ θεῷ, καὶ πιστεύονται
ταῖς γυναιξίν, ὅτι τ' εἰμαρμένῳ οὐδὲς αὐτ' ἐκ-
φύγοι. Τὸ ὑπὲρ τῶν σκεπτικῶν, πάντα αὐτ' τρόπον
τῶν δὲ μέλει χρόνον εἶναι ὡς αἰετα εἶναι. Περὶ
σκοπεῖν ἄστων δέμας, ὡς αὐτὸν συμπεριθέοντα
καὶ

Ὡς τὰς τῆν σοιχείων εἰς ἄλληλα μεῖσολας συ-
 νεχῶς ἐνοεῖν. ἀρχεθαίρεσι δ' αἱ τὰ τῆν φαῖτα-
 σίαι τὴν ῥύπων τῆ χαμαὶ βίου. Καλὸν δ' τῆ
 Πλάτωνος· καὶ δὴ πρὸς ἀνθρώπων ὁδὸν λόγος
 ποιούμενον, ὡς κοπεῖν δεῖ καὶ τὰ ἐπίγνα, ὡς-
 πέρ ποθεν ἀνῶθεν κ' ἀγέλας, στρατῶματα,
 γεῶργα, γάμους, διαλύσεις, χυλίσσεις, θανά-
 τος, δικαστείων λόγους, ἐρήμους χώρας βαρ-
 βάρων ἔθνη ποικίλα, ἐδρεῖς, θρήνους, ἀγοράς,
 δ' παμμιγῆς ὧς ἐκ τ' ἀντιπῶν συγκομι-
 μων. τὰ προγεγονότα ἀναθεωρεῖν τὰς ποσώ-
 τας τ' ἡγεμονιῶν μεταβολὰς. ἔστι καὶ τὰ ἐ-
 σόμνα προφορᾶν. ὁμοειδὴ γὰρ πάντως ἔσται,
 καὶ ὅσον τε ἐκβῆναι τ' ῥυθμὸς τῆν νῦν γινομέ-
 νων. ὅθεν ὧς, δ' πεσσεράκοντα ἔτεσι ἰσορήσαι
 δ' ἀνθρώπων βίον, τῷ ὧς ἔτη μύρια. τί δ' πολέ-
 ον ὧς; καὶ τὰ ἐκ γῆς μὲν φύντα, εἰς γαῖαν· τὰ
 δ' ἀπ' αἰθέρος βλαστῶντα γλῆν, εἰς αἰθέριον πά-
 λιν ἦλθε πόλιν. ἢ ὧς διαλύσεις τῆν ὧς ταῖς
 ἀτόμοις ἀντεμπαλῶν, καὶ τοιοῦτός τις σκερ-
 πισμός τ' ἀπαθῶν σοιχείων.

Καὶ σίτοι καὶ ὥποις, ὧς μαγαλινύμασι

Παρεκτρέποντες ὅχετον, ὥς μὴ θανεῖν.

Θεόθεν δὲ πνεύοντ' ὧς

Ἀνάγκη τλῆναι καμάτοις ἀνδύροις.

Οὐκ ἔστιν ἀρχὴ ὧς, ἀλλ' ὧς αὐτῶν τῆν πρὸ
 τῆν

ἡ Πλατωνικὴ συνάφεια. Καβαλιώτορος, ἀλλ' ἔχει κρινωνικότερος, ἔδ' αἰδημονέστερος. ἔδ' οὐτα-
 κτωτόρος ὑπὸ τοῖς συμβαίνουσιν, ἔδ' οὐμνέστερ
 πρὸς τὰ ἡ πλυσίον προάματτα. ὅπως ὅσον ἐ-
 πίλειαθ' διώα ἡ κ' ἡ κρινόν θεοῖς καὶ ἀνθρώποις
 λόγον ἐκείν' ἔδ' ἐν δ' φων' ὅπως ὡφελείας τυχεῖς
 ἔξισι, ἔξισι τ' οὐδ' ἔσσης, καὶ κ' τ' κατ' αὐτοκλυὼ προ-
 ἴσσης ἀνεργείας, ἐκείν' ἔδ' ἐμὴν βλάβειν ὑποφάτε-
 ον. πάντας καὶ δινηκῶς ἡ σοὶ ὅτι ἐπὶ τῇ πρῶτῃ
 συμβάλει θεοσεβῶς θύαρεσθαι, καὶ τοῖς πρῶτον αὐ-
 θρώποισι κ' δικαιοσωλὺ προσφέρειαθ' ἐπὶ τῇ
 σφαιρασίᾳ ἐμμελοτεχνεῖν, ἵνα μή τι ἀκατάλη-
 πτον προφρονῇ. Μὴ πορευέσθαι ἄλλοτε καὶ ἡ γε-
 νικα' ὅμως ἐκείν' βλέπε κατ' οὐδὺ ἡ πρὸς ἡ φύσις
 ὁδηγεῖ, ἥτε ἡ ὅλα διὰ τῇ συμβαινόντων τοι, καὶ
 ἡ σὺ διὰ τῇ πρακτικῶν ὑποσῶς. πρακτικόν ἡ ἐκεί-
 σω ἡ ἔξισι τῇ κατ' αὐτοκλυῇ. κατεκλύβασται ἡ τὰ ἡ
 λοιπὰ, τῇ λογικῶν ἀνεκων, ὡς περ καὶ ἡ πάντες
 ἄλλα, τὰ χείρω τῇ κρητήνων ἐνεκων, τὰ ἡ λογι-
 κα' ἀλλήλων ἐνεκων. Τὸ μὲν ἐν προηγμένον οὐ
 τῇ τῇ ἀνθρώπου κατ' αὐτοκλυῇ ἡ κρινωνικόν ὅτι. δ' οὐ-
 τωρον δὲ ἡ ἀνάνδρον πρὸς τὰς σωματικὰς πεί-
 σεις. λογικῆς ἡ καὶ νοεῶς κινήσεως ἴδιον πόδι-
 εἰζφέναντων, καὶ μή ποτε ἡ πρῶτον μήτε αἰσθη-
 τικῆς μήτε ὁρμητικῆς κινήσεως. ζώωδ' ἡ ἐκεί-
 τωρα, ἡ δὲ νοεῶς ἐντέλει προωπισθῆναι, καὶ μὴ

κατακράτεισθαι ὑπ' ἐκείνων δικαίως γε. τῷ
 φυκε γὰρ χρηστικὴ πᾶσιν ἐκείνοις. τείζον ὡς τῇ
 λογιῇ κατασκευῇ τὸ ἀπρόπητον ἢ ἀνεξάπα-
 τητον. τούτῳ οὖν ἐχόμενον δ' ἡγεμονικὸν διδία
 πόραινέτω, καὶ ἔχει τὰ ἑαυτοῦ. ὥς ἀφ' ἑκείνου
 κῆτα δ' εἶ καὶ μέχρι νῦν βεβιωκότα, δ' λογιστὸν
 ἐκ τῶ ποδόντ' ἔχου καὶ τὴν φύσιν, μόνον
 φιλεῖν τὸ ἑαυτῷ συμβαῖνον καὶ συγκλωδόμε-
 νον. τί γὰρ ἀρμοδιώτερον; Ἐφ' ἐκείνῃ συμβάμα-
 τ' ἐκείνους πρὸ ὀμμάτῃν ἔχειν, οἷς τὰ αὐτὰ
 σωθεῖσθαι. ἔπειτα ἤχοντο, ἐξελίγοντο, ἐμέμ-
 φοντο. νῦν δ' ἐκείνοι ποῦ; οὐδαμοῦ. Τί δ' ἐν τῷ
 δέλεο ὁμοίως; οὐχὶ δὲ τὰς μὲν ἀμοτείας προ-
 πὰς καταλιπεῖν τοῖς τρέπουσι ἢ τρεπομένοις;
 αὐτοὶ δὲ ποῦ τὸ πῶς χρῆσθαι αὐτοῖς ὅλθ' ἔνε-
 αθ. χρῆσθαι γὰρ καλῶς, καὶ ὑλῆσθαι ἔσαι, μόνον
 πρόσεχε καὶ δέλεσε αὐτῷ καλὸς εἶναι, ὡς πα-
 ρος ἔ' πρῶτος, καὶ μέμνητο ἀμφοτέρων, ὅτι καὶ
 διάφορον ἐφ' ἧς ἡ πρῶτος. Ἐνδοξὸν βλέπει, ὡς δὲ
 ἡ πηγὴ τῶ ἀγαθοῦ, καὶ ἀεὶ ἀναβλύειν διωαμέ-
 νη, εἰς ἀεὶ σφάπῃς. Δεῖ καὶ δ' σῶμα πεπη-
 γνῆναι, καὶ μὴ διεξρίφθαι, μήτε αὖ κινήσει,
 μήτε αὖ ῥέσει. οἷον γὰρ πᾶσι τῷ πρῶτον
 πᾶσι τῷ ἡ δianoia, σωτηρὸν αὐτὸ καὶ θύλακον
 σωτηροῦσα, τοιοῦτο καὶ ὑπὸ ὅλθ' ὅλθ' ὅλθ'
 τ' ἀπομνηστικόν, πάντα δὲ ταῦτα σωθῆναι
 αἰετι

ἀνεπιτηδύτω φυλακτικά. Ἡ βιωτικὴ τῇ πα-
 λαιστικῇ ὁμοιοτρόφα ἢ πόρ τῇ ὀρχηστικῇ. καὶ δὲ
 πρὸς τὰ ἐμπύπνοντα καὶ οὐ προγινωσκόμενα, ἐ-
 τοιμῶ καὶ ἀπ' ὧς ἐστάναι. Συναχῶς ἐφαστάναι,
 τίνες εἰσὶν εἰ τοιῦθ' ὧν μαρτυρεῖσθαι θέλεις, καὶ
 τίνα ἡγεμονικὰ ἐχρυσας. ὅτε γὰρ μέμνη τοῖς
 ἀκουσίως πηαίουσιν, οὔτε ὑπὸ μαρτυρησεως
 θέσῃ, εἰ βλέπων εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἐπολή-
 φεως καὶ ὀρμῆς αὐτῶν. Πᾶσα ψυχὴ ἀκουσά
 (φροσιν) σέρεται ἀληθείας. ὅπως ἔν καὶ δικαιο-
 σύνης καὶ σωφροσύνης, καὶ δυνάμειας, καὶ
 πάντος τῶ τοιῦτο. ἀναγκασιότατον δὲ δὲ διη-
 νεκρῶς τούτου μεμνησθαι. ἔσῃ γὰρ πρὸς πάν-
 τας προτότῳ. ὑπὸ μὲν πάντος πόνον, πρὸ-
 χειρον ἔσω ὅπ' ἐκ αἰχρὸν, ὅδε τὴν διάνοιαν
 τῶν κυβερνῶσαν χεῖρῳ ποιεῖ. ὅτε γὰρ καλὸ
 ὑλικὴ ὄσιν, ὅτε καλὸ κοινωνικὴ ὁρμὴ φθείρει αὐ-
 τῶν. ὑπὸ μὲν τοι τῶν πλείων πόνων, καὶ τὸ τῶ
 εἰς πικρὺν σοι βοηθεῖτω, ὅπ' ὅτε ἀφόρητον ὅτε
 αἰώνιον, ἐὰν τῶν ὀρων μνημοσύνης, καὶ μὴ πρὸς
 δοξάζης. καὶ κείνου δὲ μέμνησο ὅτι πολλὰ πόνων
 τὰ αὐτὰ ὄντα, λαμβάνει δυσχόραινόμενα.
 οἷον δὲ νυσάζειν, καὶ τὸ καυματίζεσθαι, καὶ τὸ ἀ-
 νορεκτεῖν. ὅταν ἔν τῇ τῶν δυσχερεῶν, λέγε
 ἑαυτῷ, ὅπ' πόνων ἀδίδως. ὅρα μὴ ποτε τοιοῦ-
 τον πάσης πρὸς τοὺς ἀπανθρώπους, δι' οἱ ἀνθρώ-

ποιοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Εὐθὺς ἴσμεν εἰ τηλαυ-
 γης Σωκράτης, καὶ διαλέσιν κηρύσσων ἦν. οὐ
 γὰρ ἀρκεῖ εἰ Σωκράτης διδουξότορον ἀπώθαιον,
 καὶ ὠτρεχέστερον τοῖς σοφισαῖς διελέχτο, καὶ
 καρτορικῶς τόρον αὐτῷ πάγῳ διενυκτόρουν, ἐ-
 ρὸν Σαλαμίνιον κελευθεὶς ἄγειν, γυναιώτε-
 ρον ἔδουξεν αὐτὴν ἔχειν, καὶ αὐτὸς τοῖς ὁδοῖς ἐβρονδυ-
 το· ποδὶ δ' ἐκαὶ μάλιν' αὐτὸς ἰδιώσειεν εἰπὼν
 ἀλκίδες ἦν. ἀλλ' ἐκείνο δ' εἰ σκαπεῖν, ποῖαν πινά-
 πλῳ ψυχῇ εἶχε Σωκράτης, καὶ εἰ διώατο ἀρ-
 κηῖα τῷ δικαίῳ· εἶν' τὰ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὁ-
 στος τὰ πρὸς θεούς, μήτε εἰκὴ πρὸς πλὴν κακίαν
 ἀγανακτῇ, μηδὲ μὴ δ' ἐλθὼν πινὸς ἀγνοία, μή-
 τε τῇν ἀρνεμομνίων ἐκ τῆς ὅλης ὡς ξόνον τι δι-
 χύμενος, ἢ ὡς ἀφόρητον ἑσπερίων, μήτε τοῖς τῆς
 σαρκιδίου πάδεσιν ἐμπέριον συμπαθῇ τὸν
 νοῦν. Ἡ φύσις οὐχ ὅτως συνεκέραισε τοῖς συγ-
 κρήματι, ὡς μὴ ἐφείσθαι πόδιον ἐξ ἑαυτὸν, ἐ-
 τὰ ἑαυτῶν ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖα. λίαν γὰρ οὐδέ-
 χεται θεῖον αἴσθησιν γενέσθαι, καὶ ἑσπερίων
 γνωριάζειν. τέττα μέμνησο αἰ, καὶ ἐπ' ἐκεί-
 νου, ὅτι αὐτὸς ὀλιγίστοις κείτα δ' ἐνδομύονως βιῶ-
 σαι. καὶ μὴ ὅτι ἀπὸ πινος δ' ἐλεγκτικός ἐφυ-
 σικός ἐσσεῖται, ἀλλὰ ἑσπερίων ἀργῶς καὶ ἐλθόντος, καὶ
 αἰσθημάτων, καὶ κοινωνικῶς, καὶ διπλοῦς θεῶν. Ἀ-
 βιάτως δ' ἐκείνῳ αὐτὸς πινὸς ἀντιμυδία, καὶ πιν-

τὸς καταβῶσιν ἅπανα βέλονται, καὶ τὰ θη-
 εῖα διασῶται μελύδρια τῷ ποδὶ τετραμυλίου
 τῶν φυλάκων. πρὸς κωλύειν πᾶσι τοῖς
 πλὴν διανοίαν σωζέειν ἐαυτὸν ἐν γαλήνῃ, ὅτι κείσθ
 τῇ ποδὶ τῇ παρειακῇ τῇ ἀληθείᾳ, καὶ χήσει
 τῇ ὑποβελημυλίων ἐτοίμῃ; ὥστε πλὴν μὲν κεί-
 σιν λέγειν τῷ προπίπτοντι, ὅτι ὑπάρχεις
 κατ' ὅσιν, καὶ κ' δέξαι ἁλλοῖον φανῇ. πλὴν
 ὅτι χήσιν λέγειν τῷ ὑποπίπτοντι, σε ἐξήτην. ἀεὶ
 γὰρ μοι τὸ πρὸν, ὅλη ἀρετὴ λογικῆς καὶ πολιτι-
 κῆς. καὶ τὸ (ὡς) λὸν τέχνης ἀνθρώπου ἡ θεῶν. πάν-
 γὰρ τὸ συμφέλλον, θεῶν ἢ ἀνθρώπων ὁμοκῆς, ὅ-
 ὅτι καμὸν, ὅτι δυσμεταχείριστον, ἀλλὰ γνώ-
 ειμον καὶ θυεργός. τοῦτο ἔχει ἡ τελειότης τῷ
 ἡθους, τὸ πᾶσαν ἡμέραν ὡς τελευταίαν διεξά-
 γειν, καὶ μήτε σφύζειν, μήτε ναρκᾶν, μήτε ὑπο-
 κείνεται. οἱ θεοὶ ἀθάνατοι ὄντες, οὐ δυσχε-
 ραίνουσιν, ὅτι ἐν τοσούτῳ αἰῶνι δείξει αὐτοῖς
 πάντως ἀεὶ τοιούτῃ ὄντῃ καὶ τοσούτῃ φαύ-
 λον ἀνέχεσθαι. προσέπιδε καὶ κηδόνται αὐ-
 τῇ πάντοως. σὺ δὲ ὅσον οὐδέπω λήγῃ μέλ-
 λους ἀπαυδαῖς, καὶ ταῦτα εἰς ὧν τῇ φαύ-
 λον. Γελοῖόν ἐστι πλὴν μὲν ἰδίαν κακίαν μὴ φθί-
 γειν, ὅ καὶ διωκτὸν ἐστὶ. πλὴν δὲ τῇ ἁλλως
 φθίγῃ, ὅπερ ἀδιώκτον. ὅ αὖ ἡ λογικὴ καὶ
 πολιτικὴ διύαμις δείσκει μήτε νερόν, μήτε

244 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

κρινονικόν, βύλῳτως κατὰ δεύτερον ἐαυτῆς κεί-
νῃ. Ὅταν σὺ δὲ πεποικῶς ἦς, καὶ ἄλλῳ δὲ
πεποικῶς, τί ἐπὶ ζητεῖς τρεῖτον πρὸ ταῦτα
ὡσπερ οἱ μωροὶ ἢ καὶ δοῦναι δὲ πεποικῶναι, ἢ
ἢ ἀμοιβῆς τυχεῖν. Οὐδὲ εἰς κἀμνε ὠφελόμενῳ,
ὠφέλῃς ἢ πρᾶξις κτ' φύσιν. μὴ ἔν κἀμνε ὠφε-
λέμενῳ, ὡς ὡφελῆς. Ἡ τῶ ὅλα φύσις ὑπὸ
τῷ κοσμοποιῶν ὥρμησεν. νῦν ἢ ἦτοι παῦ δ' ἡ-
κόμῳ κατ' ἐπακλόσθισιν γίνεται, ἢ ἀλόγ-
σα καὶ τὰ κλειώτατά ὄντιν, ἐφ' ἃ παρῆται
ιδίαν ὁρμὴν δ' τῶ κόσμον ἡγεμονικόν. εἰς πολ-
λά σε χαλλιώτοτρος παρῆσει, ὅσοι μνημο-
νυόμενον.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίων η'.

Αἱ ὅσοι πρὸς τὸ ἀκονόδοξον φέ-
ρεται, ὅτι ἐκ ἐπὶ διύναμι τὸν εἶον
ὄλον, ἢ τὸν γε ἀπὸ νότικτῳ
φιλόσοφον βασιωκέναι. ἀλ-
λά πολλοῖς τε ἄλλοις, καὶ αὐ-
τὸς σεαυτῷ δ' ἡλος γέγονας, πόρρω φιλοσοφίας
ὡν. πῶς φερεται ἔν, ὥστε τῷ μὲν δοῦναι τῷ τῶ φι-
λοσοφῇ

λαόφον κήσααζ, ἐκέτι σοι ῥάδιον. αὐτα γρ
 νίζεται δὲ καὶ ἡ ὑπόθεσις. εἴ πορ οὖν ἀληθῶς
 ἐώρακας ποῦ κείται τὸ πρᾶγμα, τὸ μὲν τῆ
 δόξης, ἄφες· ἀρκέσθητι δὲ, εἰ καὶ τὸ λαίω τῆ
 βίου ὄν δῆποτε ἡ σὴ φύσις θέλει βιώσκειν. κα-
 τανόησον ὅτι τί θέλει, καὶ ἄλλο μὲν ὡς πάλαι
 τω. πεπεύραται γὰρ πάλαι πόσα παλαιότητες,
 ἔδαμξ ὄρεσις ὅτι ζῆυ. ἐκ αὐτοῦ συλλογισμοῖς,
 ἐκ αὐτοῦ παλούτω, οὐκ αὐτοῦ δόξη, οὐκ αὐτοῦ ἀρχαίσει,
 οὐδαμοῦ· ποῦ ὅτι ὅτι; αὐτοῦ ποιεῖν, αὐτοῦ ζῆ-
 τεῖν ἢ τῆ ἀνθρώπου φύσις. πῶς ἔν ταῦτα ποιή-
 σει; ἐπὶ ἀνθρώπουτα ἔχει ἀφ' ὧν αἱ ὁρμαὶ καὶ αἱ
 πράξεις. τίνα δόγματα; τὰ παλαιᾶ καὶ
 κακῶν. ὡς οὐδενὸς μὲν ἀγαθόν ὄντι· ἀνθρώ-
 πῳ, ὃ οὐχὶ ποιεῖ δίκαιον, σώφρονα, ἀνδρείον,
 ἐλδύθειρον, ἔδωκός δὲ καὶ καὶ οὐχὶ ποιεῖ τὰναν-
 τίς τοῖς ἐρημνίοις. Καθ' ἐκείνῳ πρᾶξις ἐ-
 ρώτα σεαυτὸν, πῶς μοι αὕτη ἔχει; μὴ μετα-
 νοήσω ἐπ' αὐτῇ, μικροῖς καὶ τέθνηκα, καὶ
 πάντ' ἐκ μέσου. τί παλαιὸς ὑποζήτησ, εἰ δὲ
 πρὸν ὄντος ζώου νοερού καὶ κρινῶ νικῶ καὶ ἰσ-
 νόμας θεῶ. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Γάιος, καὶ
 Προμπήθ' τὴ πρὸς Διογένη, καὶ Ἡράκλειτον,
 καὶ Σωκράτην; οἱ μὲν γὰρ εἶδον τὰ πρᾶγματ' αἰ-
 καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς ὕλας, καὶ τὰ ἡγεμονί-
 κα ὡς αὐτῶν ταῦτα, ἐκεῖ δὲ ὅσων περὶ νοῖα, καὶ

δολεία πόσων, ὅτι οὐδ' ἡ ἦτον τὰ αὐτὰ ποιή-
 σεσι, καὶ σὺ διαῖρα γῆς. Τὸ πρῶτον μὴ ταράσσῃ.
 πάντα γὰρ κ' ἔτι τῷ ὄλθου φύσιν, καὶ ὀλί-
 γου χρόνου, ἐδ' εἰς ἑτάμου ἔσθ', ὥστε ἐδὲ Ἀ-
 δριανός, ἐδὲ Αὐγυς Θ'. ἔπειτα ἀτοκίσας ἐς
 τὸ πρῶτον, ἴδε αὐτὸ, καὶ συνημιμονύσας, ὅτι
 ἀγαλὸν σε ἀνθρώπων εἶν' δεῖ, ὅτι τῷ ἀνθρώ-
 πῳ ἡ φύσις ἀπαιτεῖ, πρῶτον ἴδω ἀμετατρέ-
 πῃ, καὶ εἰπὼ ὡς δικαιοτάτην φαίνεται σοι, μό-
 νον δύνειως, καὶ αἰδημόνως, ὅτι ἀνυποκρίτως.
 Ἡ τῇ ὀλθον φύσις ἴδω ὄλθον ἔχει, τὰ ὡς ὄν-
 τα ἐκεῖ μεταπύλαι, μεταβάλλει, αἰετὶν αἰ-
 θον καὶ ἐκεῖ φέρει. πάντα τροπαί, ὄνχ' ὡς φο-
 βηθῆναι, μή τι κακόν. πάντα σωθήσθαι. ἀλλὰ
 καὶ ἴσου αἰ ἀχρημύσεις. Ἀρκῇ ὅτι πάντα φύσις
 ἑαυτῇ διόδοι φύσις ὅτι λογικὴ διόδοι, ὅτι μὴ φαν-
 τασίας, μήτε φουδ' εἰ μήτε ἀδήλω συγκατα-
 πθεμλὴν. τὰς ὁρμαῖς ὅτι ὡς τὰ κρινωνικὰ ὄλθα
 μόνα ἀπυθύνουσι, τὰς ὁρμαῖς δὲ καὶ τὰς ἐκ-
 κλισίαις τ' ἐφ' ἡμῖν μόνον πεποιημλὴν. τὸ δὲ ὡς
 τὸ κρινὴς φύσεως ἀχρημύμλνον, πάντ' ἀπαζομέ-
 νη. μέρθ' ὅτι αὐτὸ ὄλθιν. ὡς ἡ τῷ φύλου φύσις τὸ
 τῷ φύτῃ φύσεως. πάλιν ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ τῷ φύλ-
 λος φύσις, μέρθ' ὅτι φύσεως καὶ ἀναμώθην, καὶ
 ἀλόγον, καὶ ἐμπαδίζεσθαι διωαμλὴς. ἡ δὲ τῷ
 ἀνθρώπου φύσις, μέρθ' ὅτι ἀνέμπαδίζον φύ-
 σεως

ρεως καὶ νοεῶς καὶ δικαίας· ἢ γὰρ ἴους καὶ
 κατ' ἀξίαν ὧν μερισμὸς χρόνων, εὐσίας, αἰτίου,
 αἰεργείας, συμβάσεως, ἐκείτοις ποιεῖται. σκη-
 πει δὲ, μὴ εἶναι πρὸς τὸ ὅν ἴσον δύρεσεις ἐπὶ παν-
 τος. ἀλλὰ εἰ συλλήβδην τὰ πάντα. τῷ δὲ πρὸς
 ἀθροῖα τὰ τῷ ἐτόρῳ ἀναγινώσκην ὅτι ἔστιν· ἀλ-
 λά ὕβριν αἰεργίην ἔστιν, ἀλλὰ ἡδονῶν καὶ πό-
 νων καὶ θυπὸρτόρειν ἔστιν· ἀλλὰ τῷ δοξαρίου
 ὑπεράνω εἶναι ἔστιν· διὰ ἀναισθητοῖς καὶ ἀ-
 χαρείτοις μὴ θυμῶσαι, προσέτι κηδεῖται αὐ-
 τῇν ἔστιν μηκέτι σου μηδὲς ἀκρότη κατὰ με-
 φομίας τὸν αὐτὴν βίον. μηδὲ τὸν σεαυτῶν. ἢ με-
 τάνοια ὅτιν ἐπὶ ληψίς τις ἑαυτῶν, ὡς χρήσιμόν τι
 πρὸς κτθ. τὸ δὲ ἀγαθὸν χρήσιμόν τι δὲ εἶναι, καὶ
 ὠδὴ μελετήσιον αὐτῷ τῷ ἀγαθῷ καὶ καλῷ ἀνδρὶ.
 οὐδὲς δ' αὖ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ μετανοή-
 σειον, ὠδὴ τῷ ἡδονῶν πῖνα πρὸς κτθ. ὅτε ἄρα
 χρήσιμον, ὅτε ἀγαθὸν ἡδονή. ὅτε τὸ ὅτιν αὐτὸ
 κατ' ἑαυτὸ τῇ ἰδίᾳ κατὰ σκευῇ, τί μὲν τὸ εὐσιώ-
 δες αὐτῶ καὶ ὑλικὸν· τί δὲ τὸ αἰπώδες, τί δὲ
 ποιεῖ αὐτῷ τῷ κόσμῳ· πόσον δὲ χρόνον ὑφίσταται.
 ὅταν ὅς ὑπνοῦ δυοχερῶς ἐγέρη, ἀναμνη-
 σκου, ὅτι κτ' πλὴν κατὰ σκευῇ ὅτιν ὅτι, καὶ κτ'
 πλὴν ἀνδρῶν πικρῶ φύσιν, δ' πρὸς κτθ. κρινωνικῶς
 ἀκροδοῦναι. τὸ δὲ κατὰ δίδειν, κρινόν καὶ τῇν
 ἀλόγῳ ζώων. ὅ δὲ κατὰ φύσιν ἐκείτω, ὅτε

οικειότορον καὶ προσφύεσερον, καὶ δὴ καὶ προσ-
 σπνέσερον · διηνεκῶς καὶ ὑπὶ πάσης ἐοίους τε
 φαιτασίας · φυσιολογεῖν, παθολογεῖν, δι-
 λεκπιδύεσθαι ὥς αὖ αἰτυγχαῖς διδύς σου τῷ
 πόλεγε. ἔτθ, πῶς δόγματα ἔχει πῶς ἀγα-
 θῶν καὶ κακῶν; ἢ πῶς πῶς ἡδονῆς ὁ πόνος καὶ τῆς
 ποικιλικῶν ἐκαστόν, καὶ πῶς δόξης, ἀδδοξίας,
 θανάτου, ζωῆς. Ἰατρίδῃ πῶς δόγματα ἔχειν ἔ-
 δὲν θαυμαστὸν ἢ ἐξόν μοι δόξῃ, ἐὰν τὰ ὅτι πῶς
 ποιῇ. Ὁ μνησόμεαι, ὅτι ἀναγκάζει ἔτθως ποι-
 εῖν. Μνησόμεαι ὅτι ὡς ἀπὸ ἀχρόν ξηλίζεσθαι, ἐπὶ σὺ καὶ
 σὺ καὶ φέρει, ἔτθως ἐπὶ ὁ κόσμος τὰ δὲ πῶς φέρει,
 ὡς ὅτι φορός. Ὁ ἰατρίδῃ ὅτι καὶ κυβερνήτη, ἀχρόν ξη-
 λίζεσθαι ἐπὶ πεπύρεχον ἔτθ, ἢ ἐπὶ πῶς πῶς γέγο-
 νεν. Μνησόμεαι ὅτι ὁ δὲ μετὰ τίθεσθαι ὅτι ἔπεισθαι
 ὅτι διορθοῦντι, ὁμοίως ἐλδύθερον ὅτι. σὺ γὰρ
 ἐνέργειαν καὶ πῶς ὡς ὁρμῶν ὁ κρίσιν, ὁ δὲ ὁ
 καὶ νοῦν δὲ σὺ πῶς πῶς νομῶν. ἐπὶ μὲν ὑπὸ σοί, πῶς
 αὐτὸ ποιῆς, ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἄλλῳ, πῶς μὲν μὲν; τοῖς
 ἀτόμοις, ἢ τοῖς θεοῖς, ἀμφότορα μανιώδῃ· ἐ-
 δὲ μὲν μνησόμεαι. ἐπὶ μὲν γὰρ διώσθαι, διορθοῦν
 τὸ δὲ πῶς πῶς αὐτὰ· ἐπὶ ὅτι μὴ διώσθαι, πῶς
 πῶς σοὶ φέρει ὅτι μὲν μνησόμεαι; ἐπὶ γὰρ ὅτι ἐπὶ
 ποικιλικῶν. Ἐξω τῶν κόσμων δὲ ἀφ' ὧν οὐ πῶς
 ἐπὶ ὡς μὲν ὁ μετὰ τῶν, ὡς ὁ δι' ἑλδύ-
 ται ἐπὶ τὰ ἴδια, ἀπὸ σοὶ χεῖρά ὅτι τῶν κόσμων καὶ σοί.
 Ὁ αὖ

καὶ αὐτὰ δὲ μεταβάλλει, καὶ οὐ γογγύζει. ἔ-
καστον πρὸς τι γέγονεν, ἵππιθ', ἄμπελθ', τί
θαυμαίσεις; καὶ ὁ ἥλιθ' ἐρεῖ πρὸς τὴν ὄρ' ἔχον γέ-
γονα, καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ. σὺ δ' ἔν πρὸς τί; τὸ ἥδε
ᾧ; ἴδε εἰ ἀνέχεται ἡ ἀννοία. ἡ φύσις ἐσύχα-
σαι ἐκείνου. ἀνὴρ δ' ἐλάσσον τ' ἀκρλήξεως, ἢ τ'
ἀρχῆς τε καὶ διεξαγωγῆς. ὥς ὁ ἀναβαλλὼν πλὴν
σφαῖραν. τί δ' ἐν ἀγαθὸν θεῶν σφαίρῳ ἀναφερο-
μένη, ἢ κακὸν κατὰ φερομένη, ἢ καὶ πεπληκῆτις;
τί δ' ἐν ἀγαθὸν τῇ πομφόλυγι ζωεσώσῃ, ἢ κα-
κὸν δι' ἀλυσθῆσθ; τὰ ὁμοῖα δ' καὶ τὰ λύχνη. ἐκ-
στρεφόν, καὶ δέσσει οἷον ὄβρι, γεραιθ' ὅσον γίνε-
ται, νοσῆθ' ὅσον πορνυθ', βραχύβιον δ', καὶ ὁ
ἐπαλινδ' ὅσον ἐπαλινδύμεθ', καὶ ὁ μνημονυθ',
καὶ ὁ μνημονυθ'. πρὸς τί δὲ καὶ ἐν γο-
νία τούτου τῷ κλίματι, καὶ οὐδ' ἐν αὐτῷ θα-
πάντες συμφωνοῦσι, καὶ οὐδ' ἐν αὐτῷ τις ἐαυ-
τοῦ, καὶ ὅλη δ' ἐν γῇ στιγμή. πρὸς ἑχέ τῷ ἑσπε-
ρίῳ, ἢ τῷ δόγματι, ἢ τῇ ἀνέργειᾳ, ἢ θεῶν
σημανομένη. δικαίως ταῦτα πάχεις. μάλ-
λον δ' ἐλπίς ἀγαθὸς αὐτίον γενέσθ, ἢ σήμερον
εἶν. πρὸς τὴν πρὸς τὴν ἀνθρώπων δι' ἡμᾶς
ἀναφῆραν. συμβαίνει τί μοι, δέχου, ὑπὲρ τοῦ
θεοῦ ἀναφῆραν, καὶ πλὴν πάντῃν πηγῶν, ἀφ'
ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρύνεται. ὅτι οἷον
σοι φαίνεται δ' ἀγαθὸς; ἔλαμον, ἰσθῶς, ῥύπθ',
ἴσθῶς,

ὕδωρ, γλοιῶδες, πάντα σικχανῖα. τοιῶν παῶν
 μέρος τ' βίς, ἢ παῶν ὑπερκέμενον. Λέκιμα Οὐ-
 ρον, ἔτα Λέκιμα Σεκένδα. Μάξιμον, ἔτα Σε-
 κένδα, ὠδιτύχανθ' Δίοπιμον, ἔτα ὠδιτύ-
 χανθ' Φωσίαν, Ἀντωνίνθ'. ἔτα Ἀντωνίνθ'
 ποιῶντα πάντα. Κέλερ, Ἀδελανόν· ἔτα Κέ-
 λερ. Οἱ δ' ὀρμιεῖς ἐκείνο, ἢ προγνοσικῖ, ἢ τετυφω-
 μένοι, παῶν οἶον ὀρμιεῖς μὲν, χιάρας καὶ δημή-
 τεθ' ὀπλατωνικῆς, Σένδαίμων, καὶ ἔτι
 τοιῶνθ'. πάντα ἐφήμεζα, τεθνηκῶτα πάλα, ὡ-
 οἱοι μὲν ἐπ' ὀλίγον μνημονοῦσύντες· οἱ δ' ἔς
 μύθος μεταβαλόντες· οἱ δὲ ἤδη καὶ ἐκ μύθων
 ἰζήτηλοι. τῶν οὖν μεμνήσθ' ὅτι θέσει ἢ ποι-
 σκεδασθῆναι τὸ συγκριμάπὸν σου, ἢ σβεσθῆ-
 ναι δ' ὠνδυμαῖον, ἢ μεταστῆναι, καὶ ἄλλα χῆ-
 ρατα παχύναι. ὠφροῦν ἀνθρώπου, ποιεῖν
 τὰ ἴδια ἀνθρώπου. ἴδιον δ' ἀνθρώπου ὄνομα πρὸς
 τὸ ὁμόφυλον, ὑπὸ ὁράσει τῆν αἰσθητικῶν κ-
 νήσεως, διακρίσει τῆν πιθανῶν φαντα-
 σίων, ὠδιθεώρησις τ' τῆν ὀλγὴν φύσεως, ὡ τ'
 κατ' αὐτὴν γνομένων. βίς χιάραις. ἢ μὲν πρὸς τὸ
 αἰπὸν δ' ὑπερκέμενον. ἢ δ' πρὸς τῇ θέσιν αἰτίαν,
 ἀφ' ἧς συμβαίνει πᾶσιν παῖτα· ἢ δ' πρὸς τὸν συμ-
 βῆντα. ὁ πόνθ' ἢ ποι τὸ σῶμα πικρὸν, ὅσον
 ἀρφαίνεισθαι ἢ τῇ ψυχῇ. δὲ ἔστιν αὐτῇ τὴν ἰ-
 δίαν αἰθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν, καὶ μὴ
 ἔσθ-

ἔσθλα μβαίνῃν ὁπικυόν. πᾶσα ῥ' κρίς, ὄρε-
 μή, καὶ ὄρεξις, ὁ ἐκκλησις, ὠδὸν, ὁ ἔδιν κακὸν
 ὧδε ἀναβαίνει. Ἰθάλφει τὰς φαιτᾶσι, (ῥω-
 χῶς σεαυτῷ λέγων) ἵν' ἐμοὶ ὅσιν, ἵνα ὦ ταύ-
 τη τῇ ψυχῇ μηδεμία πονηρία ἢ, μηδὲ ὑδιδυ-
 μία, μηδὲ ὅλως ταραχὴ τίς ὅλη βλῆτων παύ-
 τα ὅποια ὅσιν, χρωμαὶ ἐκάστω κατ' ἀξίαν μέ-
 μνητο ταύτης τ' Ἰθυσίας, καὶ φύσιν λαλεῖν, ἢ ὡ
 συγκλήτῳ, ὅς πρὸς πάντ' ὀνπινδὸν κημίως. μη
 ποδιδανῶς ὑγιᾶ λόγῳ χρῆσθ. Αὐλὴ Αὐγῆς, ἡ
 γυνή, θυγάτηρ, ἐγγονοί, πόρνοι, ἀδελφὴ, Ἀ-
 γρίππας, συγγενεῖς, οἰκεῖοι, φίλοι, Ἄρφος, Μα-
 κήνας, ἰατροί, θυῖ, ὅλης αὐλῆς θάνατος, εἴτα ἐ-
 πιθι τὰς ἄλλας, μὴ κατ' ὀνὸς ἀνθρώπου θάνατον
 οἷον Πομπηίων. κακῆνο ὅς ὑδιγραφόμενον τοῖς
 μήμασιν, ἔχατος τῷ ἰδίῳ γένει ὑδιλογίεσθ.
 πόσα ἐπαλάσθηται οἱ πρὸ αὐτ' ἵνα διαδέχον
 ἵνα κατὰλίπωσιν. εἴτα, ἀνάγκη ἔχατον ἵνα
 γένεσθ. πάλιν ὧδε ὅλα γένει θάνατον (ῥω-
 δῆναι δὲ τὸν βίον, καὶ μίαν πρᾶξιν. καὶ εἰ ἐκ-
 ση τὸ ἑαυτ' πῆχει ὡς οἷόν τε ἀρκεῖσθαι. ἵνα
 δὲ τὸ ἑαυτ' ἀπέχη, ὅδε εἰς σε κωλύει διωάτ.
 ἀλλὰ σῆσε ταύτ' ἐξωθεν; ὅθεν, εἰς γε τὸ δικαίως
 ὁ φρόνως καὶ ὑλογίως. ἄλλο δὲ ἵσως ἐ-
 νεργητικὸν κωλυθῆσεται; ἀλλὰ τῇ πρὸς αὐτὸ
 τὸ κώλυμα δύαρεθήσει, καὶ τῇ ὑδὶ τὸ διδόμενον
 δύγνώ.

διγνώμονι μεταβάλει διδύς ἄλλη πρᾶξις αὐ-
 πικαδίεται, ὡς αὐτόματα εἰς τὴν σωθεῖσιν
 πόλιν ἡς ὁ λόγος. ἀτύφως μὲν λαβὴν, διλύτως δὲ
 ἀφῆναι. Εἴ ποτε εἶδες χεῖρα ἀρκυκρομήνῳ, ἢ
 πόδα ἢ κεφαλὴν ἀρκυκρομήνῳ χεῖρας ὡς πο-
 τε ἀπὸ τῆς λοιπῆς σώματός κημήνῳ, τοιοῦτον
 ἑαυτὸν ποιῇ, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ ὁ μὴ θέλων τὸ συμ-
 βαῖνον, καὶ ἀρχαίῳ ἑαυτὸν. ἢ ὁ ἀκρινώοντος
 πρᾶξων. ἀπερὶ ῥήσας ὡς ὡς ἀπὸ τῆς κτ'
 φύσιν ἐνώσεως. ἐπεφύκης γὰρ μέρος. νῦν σεαυ-
 τὸν ἀποκόψας. ἀλλ' ὥς κημήν ἐκείνο, ὅτι ἐξεί-
 σθι πάλιν ἐνώσει σεαυτὸν, ὅς τοι ἄλλω μέρῳ ὅθεν
 θεὸς ἐπέβη, χροιδέν, ὅς τοι ὅθεν πάλιν, πάλ-
 λιν ἐλθεῖν. ἀλλὰ σκέψαι τὴν χρηστέα, ἢ
 τεπέμνηται ἄνθρωπον. καὶ γὰρ ἵνα τὴν ἀρχὴν
 μὴ ἀρκυκρομήν ἀπὸ τῆς ὁλοῦ, ἐπ' αὐτῷ ἐποίησε.
 καὶ ἀρκυκρομήν πάλιν ἐπανέλθειν καὶ συμφῦ-
 ναι, καὶ τὴν τῆς μέρους τάξιν ἀρκυκρομήν ἐποίη-
 σαι. ὡς αὐτὸς τὰς ἄλλας διωαίμεις ἐκείνους τὴν
 λογικῶν χροιδέν ὅσον ἢ τὴν λογικῶν φύσιν. ὅτως
 καὶ ταύτῃ πρ' αὐτῆς εἰλήφαιμεν. ὃν τρέπον ἢ
 ἐκείνη πρὸς τὸ ἀνιστάμενον καὶ ἀνιπταίνον, ὡς
 πάλιν τρέπει, καὶ καὶ ταύτῃ εἰς τὴν ἐμαρμέ-
 νῳ, καὶ μέρος ἑαυτῶς ποιῇ, ὅτως καὶ τὸ λογι-
 κὸν ζῶον διώεται πρὸς τὸ κώλυμα, ὡς ἑαυτῶ
 ποιῇ, καὶ χρῆσθαι αὐτῷ ἐφ' οἷον αὐτὸν ὡς ἔμελλε.

Μὴ σε συγχέτω ἡ τῆς ὄλου βίου φαντασία.
 μὴ συμπυκνῶς ἐπίπονα οἶα καὶ ὅσα πιθανότα
 ὠδὴ γενῆαζ. ἀλλὰ καθ' ἑκαστον τῇ πῖόντων,
 ἐπιδρώτα σεαυτὸν, πὶ τῆς ὀργῆς τὸ ἀφόρητον ὦ
 αὐνῶποιον. αἰχμωδῶς γὰρ ὁμοιογενῆσαι. Ἐπει-
 τα ἀναμύμνησκέ σεαυτὸν, ὅτι ἔτε δ' μέλλον,
 ἔτε δ' πῖφχικὸς βαρεῖ σε; ἀλλὰ αἰ τὸ πῖόν.
 ὅσο δὲ κατὰ σμικρῶνεται, ἐὰν αὐτὸ μόνον πε-
 ριοείσῃς, καὶ ἀπελέγχῃς πῶς διάνοιαν, εἰ πρὸς
 ὅσο φιλὸν ἀντέχεν μὴ διώαται. Μὴ πὶ νῦν πα-
 ρακτάσθῃται τῇ τῆς κυρίου σωρῶ, Γαίβεια, ἡ Πέρ-
 γαμοθ, πὶ δὲ τῇ Ἀδριανοῦ, Χανρείας ὦ Διό-
 πριμοθ; γελῶτον. τί δὲ εἰ πῖφχικὸς θῆντο, ἔμελλον
 αἰσθάνεαζ; πὶ δὲ εἰ κατ' ἀνόνω, ἔμελλον κατ' ἡσέ-
 σθαι; πὶ δὲ εἰ ἡδονοθ, ἔμελλον ἔτοι ἀδανάτοι εἶν;
 οὐκ ἢ τούτους πρὸς μὲν γράμματα ὧ γέροντας
 γυνεῶτα μούτως ἔμαρτο, εἶτα ἀρδανεῖν. τί
 ὦν ὕστερον ἔμελλοις ἐκείνοι ποιεῖν τῶ τῇ ἀρδα-
 νόν τῇ; γράσων παῖν τῶ το, καὶ λυδρον αὐτὸν
 λαλῶ. εἰ διώαται ὅξιν βλέπειν, βλέπε κρι-
 νων φησὶ σοφωτάτοις. δίκαιοις καὶ κατεξανα-
 στατικῶς ἀρετῶν οὐχ ὁρῶ αὐτὸν τῇ τῆς λογικῆς ζωῆς
 κατὰ σκῆψιν. ἡδονῆς δὲ ὁρῶ, πῶς ἐγκρατεῖαν.
 ἐὰν ἀφέλῃς πῶς οὐκ ὑποληψας πῶς τῆς λυ-
 πεῖν σε δοκῶντῶ, αὐτὸς αὐτῶ ἀσφαλεστά-
 τῶ ἔστηκας. πὶς αὐτὸς; ὁ λόγῶ, ἀλλ' οὐκ ἐμὶ
 λόγῶ.

λόγῳ. ἔγω. ἐκὺν ὁ μὲν λόγος αὐτὸς ἐαυτῶν
 μὴ λυπεῖται. εἰ δέ τι ἄλλο τι κακῶς ἔχει, ἔγω-
 λαβέτω αὐτὸ πρὸς αὐτῷ. Ἐμποδισμὸς αἰσθη-
 σεως, κακὸν ζωτικῆς φύσεως. Ἐμποδισμὸς ὁρμη-
 δμοίως κακὸν ζωτικῆς φύσεως. ἐστὶ δέ τι ἄλλο ὁ-
 μοίως Ἐμποδιστικὸν καὶ κακὸν τῇ φυτικῆς κα-
 τακινήσεως. ὅπως τοῦτο Ἐμποδισμὸς νῦν, κακὸν
 νοεῖας φύσεως. πάντα δὲ ταῦτα, ὥς σε αὐτὸ με-
 τὰ φέρει. πόντος, ἡδονὴ ἀπὸ ταύτης. ὅπερ ἡ αἰσθη-
 σις ὁρμηθεῖν τι ὡς σημεῖον ἐγγίνεται; εἰ μὲν ἀνυπεξαί-
 ρετως ὁρμας ἡδονῆς ὡς λογικῆς κακὸν. εἰ δὲ τὸ κινὸν
 λαμβάνει, ὅπως βέλαι, καὶ ὅδε Ἐμπεπόδιστοι.
 τὰ μὲν τοῦ νοῦ ἰδοῦ. ὅδε εἰς ἄλλο ἔωθον Ἐμπο-
 δίζειν. τὰς γὰρ, ὅπως πῦρ, ὅπως σίδηρος, ὅπως τύραννος,
 ὅπως βλασφημία, ὅπως ὅτι ἄπειρῳ. ὅταν γένῃ
 σφαῖρα, κυκλοτόρης μύει. Οὐκ εἰ μὴ ἀξιῖται Ἐ-
 μακρὸν λυπεῖν, ὅδε γὰρ ἄλλον πᾶν ποτε ἐκόν Ἐ-
 λύπησαι. ὁφθαλμὸς ἄλλον, ἄλλο. ἐμὲ δὲ ἐὰν ὕμεις
 ἔχω τὸ ἡγεμονικόν, μὴ ἀφαιρετόμηνον, μήτε ἀν-
 θρωπῶν πῖνα, μήτε τῶν ἀνθρώποις συμβαινόντων
 ἀλλὰ πᾶν διμυλίσιν ὁφθαλμοῖς ὁρῶντα, καὶ
 διχόμενον, καὶ χρώμενον ἐκείνῳ κατ' ἀξίαν. ἴδον
 ἴδ' ὅτι χρόνον σε αὐτῷ χαλεπῶς. Οἱ τῶν ὑπερο-
 φημίαν μᾶλλον διώκοντες, ὅπως λογίζονται, ὅτι
 ἄλλοι τοῖς τοῖς μέλλουσιν ἐκείνοι εἶναι, οἳ οἱ εἰσιν ὅτι
 ὅς βαρύνονται, καὶ ἐκείνοι δὲ θνήσκουσι. Τί δὲ ὅπως
 πρὸς

ἥρως σὲ αὖ ἐκείνοι φωναῖς τοιαύταις ἀπηχά-
 σιν, ἢ ὑπόληψιν τοιαύτῳ πόδι σὲ ἔχουσιν. Ἄρον με
 καὶ βάλλε ὅπως θέλεις· ἐκεῖ γὰρ ἔξω τῶν ἐμῶν δαί-
 μονα ἴλεων, τὰτ' ἐστὶν ἀρεσκόμενον εἰ ἔχῃ. Ὁ οὐρανὸς
 γοῖν κ' ὅτ' ἐξῆς τῇ ἰδίᾳ καταισχυρῇ, ἄρα ἴσως ἄξιον,
 ἵνα δὲ αὐτὸ κακῶς μετ' ἔχῃ ψυχὴν, καὶ χεῖρον ἑαυ-
 τῆς ἢ, ταπεινὴν, ὀρεγομένην, λιθοβολημένην, πην-
 ρομένην; καὶ τί βύρσος τὰτ' ἄξιον; Ἄνθρωπον οὐ-
 δένι συμβαίνειν πιδύαται, ὃ ἐκ ὅσιν ἀνθρωπικόν
 σύμπλωμα. ὅδε βοῖ, ὃ ἐκ ἐστὶ βοϊκόν. ὅδε ἀμ-
 πέλω, ὃ ἐκ ἐστὶν ἀμπελικόν. ὅδε λίθω, ὃ ἐκ ἐστὶ
 λίθω ἰδίον. εἰ δὲν ἐκάστω συμβαίνει, ὃ καὶ εἴωθεν,
 καὶ πέφυκεν, τί αὖ δυσχεραίνει; ὃ γὰρ ἀφόρη-
 τὸν σοὶ ἐφερον ἡ κρινὴ φύσις. εἰ μὲν διὰ τὴν ἐκ-
 τὸς λυπῇ, ἐκ ἐκείνῳ τοῖ οὐρανῷ; ἀλλὰ δὲ σὺν
 ποδὶ αὐτῷ κείμεν. ἴσως δὲ ἥδη ἰσταμένη ἐπὶ
 σοὶ ὅσιν. εἰ δὲ λυπεῖ σὲ πὶ τῇν αὐτῇ σὺ ἰσθῇσεις,
 τίς ὁ κολύων διορθῶσαι δὲ δόγμα; ὁμοῦ δὲ ὁ
 εἰ λυπῇ, ὅτι ἔχῃ δὲ τίς ἀδύναμις ὑμῖς σοὶ φαι-
 νόμενον, πὶ ἔχῃ μάλλον αἰετῶν ἢ λυπῇ; ἀλλὰ
 ἰσχυρότερόν τι εἴσεται. μὴ δὲν λυποῦ. ὃ γὰρ πα-
 ρα σὲ ἡ αἰτία τῷ μὴ αἰετῶν· ἀλλὰ οὐκ ἄξιος
 ζῶν μὴ ἀδύναμις τούτου. ἀπὸ οὗτος ἐκ-
 τοῦ ζῶντος, ἢ ὁ οὐρανὸς ἀρεσκόμενος ἀμ-
 ἴλως τοῖς οἰσασμένοις. Μένυσσο ὅτι ἀκαταμά-
 χητος γίνεται τὸ ἡγεμονικόν, ὅταν εἰς ἑαυτὸ

συσφαφὸν ἀρκιῶν ἐξ αὐτῷ, μὴ ποιούντι ὁ μὴ θέ-
 λει, καὶ ἀλόγως παρατάξεται. τί δ' ὅτι καὶ
 μετὰ λόγον πῶς κεκμηδύως κρινὴ πῶς πινῶ
 αἴψα ῥῶσο ἀκρόπολιν ὅσιν ἡ ἐλευθέρια παθῶας
 διάνοια. οὐδὲ γὰρ ὁχυρώτερος ἔχει ἀνδρα-
 πῶθ', ἐφ' ὃ καταφυγὴν ἀνάλωθ' λοιπὸν
 αἴψα. ὁ μὲν δ' ἢ μὴ ἰσρακὼς ῥῶσο, ἀμαθὴς. ὁ δὲ
 ἰσρακὼς καὶ μὴ καταφύγων, ἀτυχής. Μαρ-
 δέας πλεόν σαυτῷ λέγει, ὃν αἱ περὶ γέμεναι
 φυτασίαι ἀναγγέλουσι. ἡγγελάται ὅτι ὁ
 θᾶνασε κακῶς λέγει. ἡγγελάται ῥῶσο δ' ὅτι
 βίβλαται, οὐκ ἡγγελάται. βλέπω ὅτι νοσεῖ τὸ
 παιδίον. βλέπω. ὅτι δὲ κινδυνεύει, οὐ βλέπω.
 οὕτως δ' ἢ μὴ αἰεὶ ὑπὲρ τῆν πρότως φαυτα-
 σίας, καὶ μηδὲ αὐτὸς ἀνδραδὲς ἐπίλεγε, καὶ
 οὐδὲ σοι γίνεται. μάλλους δὲ ἐπίλεγε ὡς γνω-
 εῖζως ἐκείνου τῆν αὐτῷ κόσμῳ συμβαινόντων.
 σίπνῳ πικρὸς, ἄφες. βλέπει αὐτὸν τῆν ὁδῷ, ἐκ-
 κλινούς. ἀρκῆ, μὴ περὶ πείπης. τί δὲ καὶ ἐ-
 γίνετο πῶς αὐτῷ κόσμῳ. ἐπεὶ καταγελα-
 σθήσῃ ὑπὸ ἀνθρώπου φυσιολόγου, ὡς αὐτὸ καὶ
 ὑπὸ τέκτονῳ καὶ σκυτίῳ γελασθήσῃ, κα-
 ταγνώσκων ὅτι αὐτῷ ἐργασθεῖν ξέσματα καὶ
 πῶς τμήματα τῆν κατασκευάζοντάς ὁρᾷ.
 καὶ τοὶ ἐκείνοι γε ἔχουσι τοῦ αὐτῷ ῥήψωσις. ἡ-
 δὲ τῆν ὁρῶν φύσις, ἔξω οὐδὲ ἔχει, ἀλλὰ τὸ
 θυμαστὸν

θαυμασὸν τῆς τέχνης ταύτης ὄσιν, ὅτι ποδῶς
 εἰσοῦσα ἐαυτῷ, παῦ δ' οἶδον ἀφ' αὐθιγῆς
 καὶ γράσκον καὶ ἀχρηστον εἶν' οὐκ ἔστιν, εἰς ἐα-
 υτὴν μεταβάλλει, καὶ ὅτι πάλιν ἄλλα νεκρὰ ἐκ
 τῶν αὐτῶν ποιεῖ· ἵνα μήτε οὐσίας ἐξωδον χρε-
 ζῇ, μήτε ὅπου ἐκβαλῇ τὰ σαπρότητα προσ-
 δέχεται· ἀρκέται δὲ καὶ χάρις τῇ ἐαυτῆς, καὶ
 ὕλη τῇ ἐαυτῆς, καὶ τέχνη τῇ ἰδίᾳ. Μήτε οὖν ταῖς
 πράξεσιν ὑποσύρην, μήτε οὖν ταῖς ὁμιλίαις φύ-
 ρειν· μήτε οὖν ταῖς φαντασίαις ἀλλοῦται· μήτε
 τῇ ψυχῇ καὶ δάπαξ (ὠλεσθῆναι, ἢ ἐκδορνε-
 ῖν), μήτε οὖν τοῦ βίῃ ἀσχετοῦ· κτείνουσι,
 κρεατομοῦσι, καὶ τέραις ἐλαύνουσι. τί δὲ ταῦ-
 τα πρὸς δ' αὐτῶν δυνάμει μὲν καὶ δυνάμει, φρε-
 νῇ, σὺφρονι, δικαίᾳ, οἷον εἰς πᾶσας πνεύ-
 μων, καὶ ἡλικίας, βλασφημίας αὐτῶν, ἢ
 δὲ ἐκ αὐτοῦ πόπμον ἀναβλύσσει. καὶ πηλὸν
 ἐμβαλῇ καὶ κερταῖαν, τὰ χιτῶνα ὁμοειδέσει αὐ-
 τὰ καὶ ἐκκλύσει, ὅτι οὐδὲ μὴ βλαφῆσε. πῶς
 δὲ πηλὸν ἀνόναν ἐξῆς, ὅτι μὴ φρέαρ, φῦν σεαυτῇ
 πάσης ὥρας εἰς ἐλδοδεῖαν, μὴ τὰ τὸ ὕμνως, ὅτι
 ἀπλῶς, καὶ αἰδημόνως. ὅτι μὴ εἰδὼς ὅτι ἐστὶ κῶ-
 μῶς, οὐκ οἶδον ὅπου ἐστίν. ὅτι μὴ εἰδὼς πρὸς ὅτι
 πύφουκας, οὐκ οἶδον ὅστις ἐστίν, οὐδὲ τί ὄσιν κῶ-
 μῶς. ὅτι οὖν τούτῳ ἀρλιπῶς, οὐδὲ
 πρὸς δ' αὐτὸς πύφουκας εἶποι. τίς δὲ φαίνεται

σαι ὁ ὢν τῇν κροτάν τῇν ἐπαινον φθύγων ἢ δίων,
 ἢ οἱ οὐδ' ὅπου εἰσιν, οὐτέ οἱ πίνες εἰσι γινώσκου-
 σιν. Ἐπαινεῖσθαι θέλεις ἐπὶ ἀνθρώπου, τρεῖς
 τ' ὥρας ἑαυτοῦ καταρωμένου. ἀρίστην θέλεις
 ἀνθρώπου, ὅς ἐκ ἀρίσκει ἑαυτοῦ; ἀρίστη ἐκ-
 τῷ ὁ μέτα νοῶν ἐφ' ἅπανσι σχεδὺν οἷς πρέσβεις. Μη-
 κέ τι μόνον συμπνεῖν τοῦ πωδὶ ἔχον πᾶσι, δὴν ἀ-
 ἦδη καὶ συμφρονεῖν τοῦ πωδὶ ἔχοντι πάντᾳ
 νοεῶν, ὅς ἢ ἦτον ἢ τῷ νοεῶν διώματι πάντῃ κί-
 χυντο. ὅρα πεφοίτηκε πάσαι διωαμύνῃ, ἢ πόρ
 ἢ ἀρῶδης τῷ ἀναπνεύει διωαμύνῃ. Γενικῶς
 μὲν ἢ κακία ἐδὲν βλάπτει δὴν κόσμον· ἢ ὅς κ' ἐμ-
 εῖ ἐδὲν βλάπτει τὸν ἔθρονον. μόνον ὅς βλάπτει
 ὅστις τῷ, ὅς ὡς τῷ τῷ καὶ ἀπὸ κακίας αὐ-
 τῆς, ὅς τῷ πῶς τῷ ὅς τῷ βλάπτει. Τῷ ἐμῷ
 πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς
 ἀδιάφορον ὅστις, ὅς καὶ τὸ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς
 καὶ τὸ σαρκίδιον. καὶ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς
 κεν γέγονα μὲν· ὅμως τὰ ἡγεμονικὰ ἡμῶν, ἐκα-
 στον τῷ ἰδίαν κυρίαν ἔχει. ἐπεὶ τοι ἐμελλεν ἢ τῷ
 πῶς τῷ κακία ἐμῷ κακὸν εἶναι, ὅς τῷ ἐκ ἐδὲν τῷ
 βλάπτει, ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλῳ ἢ τῷ ἐμῷ ἀτυχῇ. ὁ ἥλιος
 κατακεχύαθ' ὁδοῦ, καὶ πάντῃ γέκεχται ἐ-
 μῷ ἐκκεχύται. ἢ γὰρ χύσις αὐτῇ τῷ ὅς τῷ
 ἀκτῖνες γέναι αὐγαὶ αὐτῷ, ἀρ' ὅς τῷ ἐκ τέλε-
 αθ' λέγονται. ὁ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς τῷ πῶς
 ἐδία-

εἰς διὰ πινος σου εἰς ἐσκιασμοῦνον οἶκον τὸ ἀφ' ἡ-
 λιος φῶς ἐσθυρόμενον θαλάσσιο. γίνεται γὰρ κατ'
 θύδου. καὶ ὡς περ διαίρεται δὴ πρὸς τὸ σπέρμ-
 νιον, ὅτι αὐτὸ ἀπαντήσῃ διέρχον ὃν ἐπέκθη αἰ-
 ῖρα. οὐταῦθα δὲ ἐστὶν, καὶ ἐκ τῶ λιαθεν, ὃ δὲ ἐπε-
 σε. Ὡς αὖ τὸν δὴ τὴν ἰύσιν καὶ διάχυσιν τῆς δα-
 νοίας εἶν' ἤδη, μηδ' αὖτως ἐκχυσιν. ἀλλὰ ταῖσιν, καὶ
 πρὸς τὰ ἀπαντῶντα κωλύματα, μὴ βίαιον, μὴ
 οὐ γὰρ αἰὲν τὴν ἐπέφθιν ποιῆσαι. μηδ' ἐμὴν
 κατὰ πῆλιν, ἀλλὰ ἰσαοῦ, καὶ ὑπὸ λαμπρῆν τὸ δε-
 χόμενον. αὐτὸ ῥ' ἐαυτὸ σπέρσει τῆς αὐγῆς τὸ μὴ
 πρῶτον αὐτῶν. ὅ ῥ' ἐν θάνατον φοβόμε-
 νον, ἢ τοὶ ἀναισθητοὶ φοβῆται, ἢ αἰσθητοὶ ἐτε-
 ροῖαν. ἀλλ' εἴτε ἐκείτι αἰσθητοὶ, ὃ δὲ κακὸν πινθ'
 αἰσθητοί, εἴτε ἀληγοῖοι τὸν αἰσθητοὶ κτήση, ἀλ-
 λοῖον ζῶον ἐστὶν, καὶ τὸ ζῶον ὃ παύσῃ. οἱ ἀνθρώ-
 ποι γὰρ ὄντας ἀλλήλων ἐνεκον. δίδασκε δὲ, ἢ
 φέρε. ἄλλως βέλθ', ἄλλως νῆς φέρεται. μέν-
 τοι νῆς καὶ ὅταν θύλαβῃται καὶ ὅταν πῶδε
 τὴν σκέψιν σφίγῃται, φέρεται κατ' ἐνθὺν ὃ-
 δὲν ἦτον, καὶ ὑπὸ τὸ προκείμενον εἶσθαι εἰς τὸ
 ἡγεμονικὸν ἐκείνου. πῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶ
 παρτί εἶσθαι εἰς τὸ ἐαυτῶ
 ἡγεμονικόν.

200 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-
 ΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΜ-
 ΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Θ.

ἀδικῶν, ἀσεβῆ. τῆς γὰρ τῆν ὁ-
 λων φύσεως καὶ τοσούτων κινήσας
 τὰ λογικὰ ζῶα ἐνεκεν ἄλλω-
 λων, ὥστε ὠφελῆν μὲν ἄλληλα
 καὶ ἑαυτὰ, βλάπτειν δὲ μηδα-
 μῶς, ὃ ὃ βούλημα ταύτης πᾶσαι νῦν, ἀσε-
 βῆ δηλονότι εἰς τὴν πρὸς βυτὰ τὴν τῆν δεινῶς.
 ἢ γὰρ τῆν ὁλων φύσιν, ὅν τῆν ἐστὶ φύσιν. τὰ δὲ γὰρ
 ὄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα πάντα οἰκείως ἔχει.
 ἔτι δὲ καὶ ἀληθεῖα αὐτὴ ὀνομάζεται καὶ τῆν ἀ-
 ληθῶν ἀπάντῃ πρώτη αἰτία ἐστίν. ὁ μὲν δὲ ἐ-
 κῶν φουδόμενος ἀσεβῆ, καλοῦσιν ἱεραπατῆρ
 ἀδικεῖ· ὁ δὲ ἄκρον, καλοῦσιν ἀφρονεῖ τῇ τῆν ὁ-
 λων φύσει, καὶ καλοῦσιν ἀκοσμίῃ, μαχόμενος
 πᾶσι τὸν κόσμον φύσει. μάχεται γὰρ ὁ ὕδρι τὰ
 νῦν τὰ τοῖς ἀληθεῖσι φερόμενος πρὸς ἑαυτὸν.
 ἀφορμὰς γὰρ προελήφει πρὸς τὴν φύσεως, ὡς
 ἀμελήσας οὐχ οἶός τε ὅτι νῦν ὁλοκλήρως τὰ φου-
 δῆ ἄρ' τῆν ἀληθῶν. Ὁ μὲν δὲ τὰς ἡδονὰς ὡς ἀ-
 γάθας διώκων, εὖ δὲ πόνους ὡς κακὰ φέρον,
 ἀσεβῆ. ἀνάγκη γὰρ εὖ ζῆτον, μέμφεσθαι
 πολ-

πολλὰ κινῇ τῇ κινήσει, ὥς τῇ ἀξίᾳ πᾶ-
 πονεμένη τοῖς φύλλοις καὶ τοῖς σπονοδαίοις.
 Ἀλλ' ὅτι πολλάκις ἐὼν μὲν φύλλος ἐν ἡδοναῖς
 εἶναι, καὶ τὰ ποιητικὰ τούτων κατὰ δα-
 ἐὼν δὲ σπονοδαίους, πῶς, καὶ τοῖς ποιητικαῖς
 τῶν τοῦ πῆν. ἐπὶ δὲ ὁ φοβούμενος ἐὼν πό-
 νους, φοβηθήσεται ὡς τε τῇ ἐσομένῳ πᾶσι τῶ
 κόσμῳ. Ἰδοὺ δὲ ἡ δὴ ἀσέβης. ὅτε δὴ δὴ τὰς ἡ-
 δοναῖς, οὐκ ἀφίεται τῇ ἀδικίᾳ. Ἰδοὺ δὲ ἐν αὐ-
 τῷ ἀσέβης. καὶ δὲ πρὸς ἃ ἡ κινήσις φύσις ἐπίσης
 ἔχει (ὅ γὰρ ἀμφοτέρω ἐπείγει, εἰ μὴ πρὸς ἀμφο-
 τέρω ἐπίσης ἔχει) πρὸς ταῦτα ὅτι τῇ φύσει
 βουλομένην ἐπεσθαι, ὁμογενήμονας ὄντας ἐ-
 πίσης ὁμοκίνηται. ὅσις δὲ πρὸς πόνοους καὶ ἡδον-
 αῖς, ἡ θάνατον ὅτι ζωὴ, ἡ δόξαν ὅτι ἀδοξίαν, οἷς
 ἐπίσης ἡ τῇ ὁλῶν φύσις χρῆται, αὐτὸς οὐκ
 ἐπίσης ἔχει, δὴ λαν ὥς ἀσέβης. λέγει δὲ τὸ χρῆ-
 σθαι τῶν τοῖς ἐπίσης πᾶσι κινήσει φύσιν, αὐτὴ τῇ
 κατὰ δὲ συμβαίνει ἐπίσης κατὰ δὲ ἐξῆς γνο-
 μένοις, ὅτι ὑπογνομένοις ὁρμῇ πιν ἀρχαία τῆς
 πενοίας κατὰ δὲ ὡς ἀπὸ πιν ἀρχαῖα ὁρμῶν
 ὑπὸ τῷ δὲ πᾶσι ὁμοκίνητην, συλλαβοῦσα πᾶσι
 λόγους τῇ ἐσομένῳ, ὅτι δυνάμεις γονίμους ἀ-
 φορίσασα, ὥς ἀσέβης, ὅτι μεταβολῶν ὅτι
 ἀλλοτρίως τοῦ τῇ. Χειρῶν μὲν ὡς αὐ-
 τῶς ἀγνοῦν φύλλοις, καὶ πᾶσι ὥς ἀ-

κρίσεως καὶ τρυφῆς καὶ τύφου γενόμενον, ἵνα
 ἀνθρώπων ἀπελθεῖν. τὸ δ' ὃν κρηιδ' αὐτὰ γε τῆ-
 τῇν ἀρπυνύου, δδύτορθ' πολοῦς ἢ προηῆαζ
 προσηῆαζ τῇ κακίᾳ· καὶ ἔπωσε ἔδῃ ἢ πα-
 ρα πείθει φθίγῃ ἐκ τῆ λαιμοῦ. λαιμός τ' ἀλ-
 φιδόρα δ' αἰνοίας πολλῶ γε μάλλον ἢ πόρ ἢ τ' πε-
 ρεχυμῆς τῆς τῶν θυμάτων τοιαύτῃς πρὸς δυο-
 κρασία καὶ τροπῇ. αὕτη μὲν γὰρ ζωὸς λαιμός
 καλὸς ζῶα. ὅσιν ἐκείνη δὲ ἀνθρώπων καλὸς αἰ-
 θρωποί ἐσιν. Μὴ καταφρόνα θανάτῃς, δ' ἀλ-
 θιάρεις αὐτῷ, ὡς καὶ τῆς ἐνός ὄντος, ὧν ἡ φύ-
 σις ἐξελθ' οἷον γὰρ ὅτι τὸ νεῖαι, καὶ τὸ γηράσαι καὶ
 τὸ αὐξῆσαι, καὶ τὸ ἀκημάσαι, καὶ ὀδόντας, καὶ
 θνήσκον, καὶ πολιὰς αἰεγχεῖν, καὶ παῖραι, καὶ κνο-
 φορῆσαι, καὶ ἀρκευῆσαι, καὶ τὰ ἄλλα τὰ φυ-
 σικὰ αἰεγχεῖν, ὅσα αἱ τ' τοῦ βίου ὥραι φέρου-
 σιν, τοιαῦτα τ' ὅσα λυθῆναι. ὅσο μὲν ὃν καὶ τὰ
 ἀνθρώπων ἐστὶ λελογισμένον, μὴ ὁλοφραδῆς μη-
 δὲ ὥσπερ, μηδὲ ὑπὸρρηφάνως πρὸς τὸν θάνατον
 ἔχειν· ἀλλὰ περικυβῆν ὡς μίαν τῇν φυσικῶν ἐ-
 περγῶν. ὡς νῦν περικυβῆς, τότε ἔμβρυον ἐκ τῆ
 γαστροῦ τ' γυναικὸς σε ἵζελεθ, ἔσως ἐκδέχε-
 σθαι πλὴν ὥραν αὐτῇ τὸ ψυχάειν σε τῇ ἐλύτῃς
 τῆς ἐκπεσῆται. εἰ δὲ τ' ἰδιωτικὴν πᾶσι πηγ-
 μα ἀψικέρδιον θέλεις, μάλιστα σε ὁκνηθῆς
 πρὸς τὸ θάνατον ποιῆσαι, ἢ ἐπίστασις ἢ τὰ ὑπο-
 κείμενα,

κέμιστα, ὧν μέλεις ἀφίστασαι. Σμεῖν οἶον
 ἡθῶν ἐκείπῃσαι ἡ ἐμπεφυρμένη. προσκῆπτει
 μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡκιστα δεῖ, δὴ γὰρ καὶ κήδεσθαι, ὅ
 πρῶτος φέρειν. μεμνησθαι μάλιστα ὅτι ἐκ ἀπ'
 ἀνθρώπων ὁμοθυματὸν τὴν σοὶ ἡ ἀπαλλαγὴ
 ἔσται. Ἰδοὺ δὲ μόνον εἴπῃς ἄρα ἀνδείλκεν αὐτῷ
 κατὰ χεῖρ ἐν τῷ ζῴῳ, εἰ συζῶν ἐφείθε τις τὰ τοιαῦ-
 τα ὁδοῖα παλαιά ποικυλίοις. νῦν δ' ὁρᾷς ὅ-
 σον ὁ κῆρ ἐν τῇ ἀφρονίᾳ τῇ συμβίσεως,
 ὥστε εἴπῃς, θάπρον ἔλθῃς ὃ θάνατε μὴ πυν καὶ
 αὐτὸς ὑπὸ λαλῶμαι ἐμαντῇ.

Ὁ ἁμαρτάνων ἐαυτῷ ἁμαρτάνει, ὁ ἀδι-
 κῶς ἐαυτὸς κακῷ, κακὸν ἐαυτὸν ποιεῖν. ἀ-
 δικαί πολλὰ κίς ὁ μὴ ποιεῖν τι, ὁ μόνον, ὁ ποιεῖν
 τι. ἀρετὴ ἡ πᾶσα ὑπόληψις κατὰ ληπτικὴν,
 καὶ ἡ πρῶτα πρᾶξις κοινωνικὴ καὶ ἡ παρῶ-
 σα διάδοσις θύραρετικὴ πρὸς πάντας τὸ παρὰ τὸ
 ἐκ τῆς αἰτίας συμβαῖνον, ἵνα λαμβάνει φαντα-
 σίαν, σῆμα, ὁρμὴν, σβέσει ὄρεξιν, ἐφ' ἐαυτῷ
 ἔχεις τὸ ἡγεμονικόν, εἰς μὲν τὰ ἄλογα ζῶα,
 μία ψυχὴ διήρηται. εἰς δὲ τὰ λογικὰ μία νοε-
 ρὰ ψυχὴ μεμείριται. ὥστε καὶ μία γῆ ἐστὶς
 ἀπαντῶν τῶν γεωδῶν, καὶ ἐνὶ φωτὶ ὁρῶ-
 μεν. Σίνα ἄρα ἀναπνέομεν, ὅσα ὁρατὰ καὶ
 ἐμφυτὰ πάντα. ὅσα κοινῷ πινθὺ μετέχει,
 πρὸς τὸ ὁμογενὲς ἀπιδέει. Τὸ γεωδὲς πάντας

ῥέπει ὑπὲρ γλῶ, τὸ ὑγρὸν παῖ, σύρροντας, ὅ
 ἀερώδεις ὁμοίως, ὥςτε χυμίζειν τῇ διεργόντῃ
 καὶ βίας. Τὸ πῦρ ἀνώφερες μὲν, ὅτ' αὖ τοι-
 χειδίδος πῦρ. παμπὶ δὲ πυρὶ εἰπαῖν παρὲς
 ὅτ' ὠφελέσθαι ἐτοιμοί. οὕτως, ὥςτε καὶ
 παῖ δ' ὑλικός δ' ὀλίγω ἐκρότερος, διέξα-
 πνον εἶναι, ὅτ' ἔλαττος ἐγκληράσθαι αὐ-
 τῷ δ' κωλυτικὸν παρὲς ἕξις. καὶ τοῖνυς
 παῖ τὸ κρινὲς νοεῖας φύσεως μέτρον, παρὲς δ'
 σύγγονος ὁμοίως αἰδέει, ἢ καὶ μάλλον. ὅτε
 γὰρ ὅτι κρεῖττος πᾶς τὰ ἄλλα, ὅσῳ καὶ
 παρὲς δ' συγκρινάσθαι τῷ οἰκίῳ καὶ συγχέ-
 ωσαι ἐτοιμότερον. διὸ γοῦν ὑπὲρ μὲν τῇ ἀ-
 λόγῳ διέρεται σμῆνι, καὶ ἀγέλαι, καὶ ποστο-
 τροφίαι, καὶ οἷον ὁρώδεις. ψυχὰ γὰρ ἦδη ἦσαν
 εἰπαῖν, καὶ τὸ συναρτῶν αὐτῷ κρεῖττον
 ὑπὲρ τεινόμενον θέλεισκε, οἷον οὔτε ὑπὲρ φρεσὶν
 ὡ, οὔτε ὑπὲρ λίθων, ἢ ἔξωθεν. ὑπὲρ δὲ τῇ λογι-
 κῶν ζώων, πολιτεῖαι, καὶ φιλίας, καὶ οἷαι, καὶ
 σὺλλογοι, καὶ αὐτοπόλεμοις ὠφελεῖται καὶ αὐτο-
 χαί. ὑπὲρ δὲ τῇ ἐπὶ κρεῖττονων, καὶ ἐκδυσ-
 κῆ τῇ τρώων πινά αἰώσις ὑπᾶσι, οἷα ὑπὲρ τῇ
 ἄστρον. οὕτως ἢ ἐπὶ δ' κρεῖττον ἐπαυάσας
 συμπαθεῖαι καὶ αὐτοδυσωσιν ἐργάσασθαι ἐδύ-
 νατο. Ὅρα ὅτι τὸ ὑπὲρ γ' ὁμῶς. μόνον γὰρ τὰ νο-
 εῖα τῶν ὑπὲρ λείπειται τ' παρὲς ἄλλα παυδῆς ἢ
 (ὠνιδί.

ρων ἔσηκον, αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῇ μὴδ' οὐ μῆτε εἰδόν-
 ται ποδὶ αὐτῇ, μῆτε ἀμφαινόμενα. τί δ' ἄρ-
 φαίνεται ποδὶ αὐτῇ; ὃ ἡγεμονικόν, ὃ καὶ πεί-
 σει, ἀλλ' ἀνδρεία· ὃ τῷ λογικῷ πολιτικῷ ζῶσ-
 κακόν καὶ ἀγαθόν. ὥσπερ οὐδὲ ἡ ἀρετὴ καὶ κα-
 κία αὐτῷ καὶ πείσει, ἀλλὰ ἀνδρεία. τῷ ἀναρρί-
 φασθ' ἐπὶ λίθῳ ὃδ' οὐ κακόν· ὃ κατενεχθῆναι· ὃδὲ
 ἀγαθόν· ὃ ἀνενεχθῆναι.

Διελθεῖς ἔσω εἰς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῷ, καὶ ὅ-
 πιας κριτὰς φεβῶ, δίους καὶ ποδὶ αὐτῇ ὄν-
 τας κριτὰς. πάντα καὶ μεταβολῇ, καὶ αὐτὸς
 σὺ καὶ διηγεκῇ ἀλλοιώσει, καὶ κατ' ἡμετέραν. καὶ
 ὁ κόσμος δὲ ὅλος, ὃ ἄλλου ἀμάρτημα. ἐκεί-
 νῃ καταιλιπεῖν. ἀνδρείας ἀπολήξεις, ὁρμῆς,
 ἑσπέρηφως παύλα, καὶ οἷον θάνατον, ὃ-
 δὸν κακόν. μέπθι νῦν ὑπὸ ἡλικίαν, οἷον τὴν παι-
 δικίαν, τὴν τῷ μερακίῳ, τὴν νεότητι, τὸ γῆ-
 ρας. καὶ γὰρ τῷ τῇ πάσαι μεταβολῇ θάνατος,
 μήπθι δεινόν; μέπθι νῦν ὑπὸ βίον τὸν ἑσπέρῳ
 πάπῳ, εἴτα τὸν ἑσπέρῳ τῇ μητεῖ, εἴτα τὸν ὑ-
 πὸ τῷ πατρὶ. καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ἀναφο-
 ρὰς καὶ μεταβολὰς καὶ ἀπλήξεις οὐδέποτε,
 ἐπὶ δὲ πάντα σεαυτὸν μήπθι δεινόν. ὥτως τὸν νῦν
 δὲ ἡ τῷ ὅλου σε βίου λῆξις, καὶ παύλα, καὶ
 μεταβολή. τρέχε ὑπὸ τὸ σεαυτὸν ἡγεμονικόν, καὶ
 ὃ τῷ ὅλῳ, ὃ τῷ τῷ. ὃ μὲν σεαυτῷ. ἵνα νῦν
 δικαί-

δικαίῳ αὐτὸ ποιήσῃς. ὃ δὲ τῷ ὅλῳ, ἵνα συμ-
 μνημονεύσῃς πίνῃ μέρῃ εἶ. τὸ δὲ τρίτον, ἵνα
 ὑποδείξῃς πότον ἀγνοῖα, ἢ γνῶμη. Ὁ ἄμα
 λόγος ὅπ' συγγενέας. ὥστε αὐτὸς σὺ πολυ-
 πικρὺ συστήματ' συμπληρωπικὸς εἶ, οὕτως
 καὶ πᾶσα πρᾶξις σου συμπληρωπικὴ ἐστὶ ζωῆς
 πολιτικῆς. ἢ πῆρ ἐὰν ἐν πρᾶξις σὺ μὴ ἔχῃ πλὴν
 ἀναφορὰν, εἴτε προσεχῶς, εἴτε τῷ ῥόθῳ τοῦ
 ὅ κρηωνικὸς τέλῃ, αὐτὴ δὲ παρὰ τὸν βίον,
 καὶ οὐκ ἐὰν εἶναι. Ὁ σασιώδης ὅστις, ὥστε
 ἐν δὴμῳ ὁ τὸ καὶ αὐτὸν μέρῃ δι' ἰσάμειν. Ἄ-
 ποδὲς τῆς τοιαύτης συμφωνίας παιδίων ὄργαι,
 καὶ πάγνια, καὶ πονθυμάτια, νεκροὺς βασι-
 ζοντα, ὥστε ἀεργέστερον προσπεσεῖν τῇ τε-
 κνύας, ἵδι ὑπὲρ πλὴν ποιότητα τῷ αἵτιον. καὶ ἄ-
 πό τῷ ὑλικῷ αὐτὸ πᾶν γράφας δέχου, εἴτα
 καὶ ἐν χρόνῳ ἀποδέξῃς, ὅσον πλεῖστον ὑφίστα-
 σθαι πεφύκε. ἴδου τὸ ἰδίως ποιοῦν, ἀνέτλης
 μνεῖα, δὲ τὸ μὴ ἀρκέσθαι τοῦ ὅν ἡ γκμονι-
 κῶ. ποιοῦν πᾶν ταῦτα οἷα κατεκλύσας. ἄλλὰ
 ἄλλος.

Ὅταν ἄλλος ψέγῃ σε, ἢ μνησθῇ, ἢ τοιαῦτά πῖνα
 ἐκφωνῶσιν, ὅρῃν τὰ ψυχάλεια αὐτῶν δέλθῃ
 ἔσω, καὶ ἴδῃ ποῖοι πινέες εἰσὶν. ὅφει, ὅπ' εἰ δέ σε
 ἀπαῶδ, ἵνα τούτοις πᾶν ποτε πᾶν σὺ δὲ δὲ δὲ
 ποῖν μὲντοι αὐτοῖς δέ, φύσει γὰρ φίλοι. καὶ οἱ θεοὶ
 δέ ταν-

δὲ παντοίως αὐτοῖς βοηθοῦσι, δι' ὁνέρον, ὅσῳ
 μαντιώδως. πρὸς ταῦτα μύθοι πρὸς ἁ ἐκείνοι
 ἐξαφέρονται, ταῦτα ὅτι τὰ τ' κόσμῳ ἐγκύκλια;
 αἰὼν καὶ τῷ, ὅς αἰὼν ὅς αἰὼνα. καὶ ἥτοι ἐφ'
 ἑκαστὸν ὁρμῶν ἢ τῷ ὅλῳ διάνοια, ὅπῃ ἐστίν, ἀρ-
 χέχῃ τὸ ἐκείνης ὁρμητὸν; ἢ ἀπαξ ὥρμησι. τὰ δὲ
 λοιπὰ, κατ' ἐπακροθύμους. καὶ τί ὡς πῆν.
 τῶν ὁρμῶν γὰρ πῆν αἰσθητοί, ἢ ἀμεινῶν. τὸ δὲ ὅλῳ;
 εἰ τις θεὸς ὡς ἔχει πάντα. εἴτε δ' εἰκῇ, μὴ καὶ
 σὺ εἰκῇ. ἥδη πάντας ἡμᾶς γῆ καλύψει. ἐπει-
 τα καὶ αὐτὴ μεταβαλεῖ. καὶ ἐκείνα εἰς ἀπειροὺς
 μεταβαλεῖ; καὶ πάλιν ἐκείνα εἰς ἀπειρον; τὰς
 γὰρ ὑπὸ κυματώσεως τῇ μεταβολῇ καὶ ἀλ-
 λωίωσιν ἐν θυμῷ μὲν τις, καὶ τὸ τάχῃ;
 πάντως θνήσκῃ. καὶ ταφρονήσει. χεῖμα ῥέουσι ἢ
 τῇ ὅλῳ αἰπία, πάντα φέρει. ὡς ὅτε λῆ δὲ
 ὅ τὰ πολιτικὰ ταῦτα, καὶ ὡς διεταχθῶν
 φως πρᾶκτικῶν αἰθροπειάμυνων μεσά. ἀνθρω-
 πῶ, τί ποτε ποίησιν; ὅ νῦν ἢ φύσις ἀπατεῖ ὁρ-
 μῶν ἐὰν διδῶται. καὶ μὴ πᾶσι βλάπτου εἰς εἰ-
 σεταί. μηδὲ πᾶσι Πλάτων ὅς κλητεῖαν ἐλπίζει;
 ἀλλὰ ἀρκῶν, εἰ τὸ βραχύ ταυτοῖς πρόσσι. ὅ
 τούτου αἰτῶν τῷ ἐκδοσιν, ὡς οὐ μικρόν τι ἐστὶ
 ὅλῳ. δόγμα γὰρ αὐτῇ τῆς μεταβάλλει; κα-
 εἰς δὲ δόγμα τῶν μεταβολῶν, τί ἄλλο, ἢ
 δουλεία γενόντων; καὶ πᾶσι δοταί πᾶσι πο-
 μίαν.

μύλων. Ὑπαγε ἰὺν καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ φί-
 λιππὸν, καὶ Δημήτριον τὸν Φαληρέα μοι λέγε.
 ὁφίονται εἰ εἶδον τὴν κοινὴν φύσιν ἡθελε, ὧς ἔγω-
 γον ἐποιώδω γήθησαν· εἰ δὲ ἐτραγώδησαν, οὐ-
 δὲς με κατὰ κέρρικε μμῆσθαι. ἀπολοῦν ὅστι
 καὶ αἰδῆμον τὸ φιλοφροσύνης ὄργον. μή με ἀ-
 παγε ἐπὶ σεμνοτυφίαν αἰῶθαι ὑπερθεωρεῖν ἀ-
 γέλας μυρίας, καὶ τελετὰς μυρίας ὧς απολοῦν
 πάντοιοι, ἐν χειμῶσι καὶ γαλήναις, καὶ ὄλα-
 φοράς γινομμένων, συγγινομμένων, ἀρχινομμένων.
 Ἐπινόει δὲ καὶ τὸν ὑπὲρ ὀνείων πάλαι βεβιωμέ-
 νος βίος, τὸν μετὰ σε βιωθιστόμηνον, καὶ τὸν
 νῦν ἐν τοῖς βαρβαροῖς ἔθνεσι βιόμηνον. καὶ ὅσοι
 μὲν ἔδωκε ὀνομάσθαι γνώσκευσας, ὅσοι δὲ τὰ
 χεῖρα ὑπερλήπνυνται, ὅσοι δὲ ἐπαλινουῦντο ἰσως
 νῦν σε τὰ χεῖρα ἡέξουσιν. καὶ ὡς οὔτε ἡ μνήμη ἀ-
 ξιόλογός γε, οὔτε ἡ δόξα, ὅτε ἄλλο τι τὸ σύμ-
 παν. ἀταραξία μὴ πᾶσι τὰ ἀρχὴν τὸ ἐκ τῆς αἰτίας
 συμβαίνοντα. δικαιοσύνη δὲ ἐν τοῖς πᾶσι τὴν ἐκ-
 τὴν αἰτίαν ἐνεργουμένοις. Τουτέστιν ὁρμὴ καὶ πρᾶ-
 ξις, κατὰ λήγουσα ἐπ' αὐτὸν τὸ κοινὸν κῶς πρᾶ-
 ξαι, ὡς τὸ τοῖσι καὶ φύσιν ὄν. πολλὰ πᾶσι πᾶσι
 εἰλεῖν τῇ ἐνοχλήσει τῇ σοι διώκειν, ὅλα τῇ
 ὑπολήψει καὶ κέρμενα καὶ πολλὰ δύνανται πᾶσι
 εἰποιόσθαι. ἦδη σε αὐτῷ τὸ ὅλον κόσμον περιβλε-
 φέναι τῇ γνώμῃ, καὶ τὸν ἴδιον αἰῶνα περινοεῖν,
 καὶ

καὶ τὴν τ' κ' μέθ' ἐκείνου πράγματ' τα-
χῆαν μεταβολῶν ὑδινούων. ὥς βραχὺ μὲν εἰς
ἐκ τὴν γενέσεως μέχρι διαλύσεως, ἀχανὲς δὲ τὸ
πρὸ τ' γενέσεως, ὥς καὶ τὸ μὲν τὴν διαλυσι-
μοίως ἀπειρον.

Γιάνται ὅσα ὁρᾷς τάχιστα φθαρῆσεται, καὶ
οἱ φθαρόμενα αὐτὰ ὑπιδόντες τάχιστα, καὶ
αὐτοὶ φθαρῆσονται. καὶ ὁ ἐξατόγητος ἀφ-
θαρτῶν εἰς ἴσον κατὰσίσεται τῷ πρῶτῳ. πῆ-
να τὰ ἡγεμονικά τούτῃν, καὶ πᾶσι οἷα ἐσπου-
δάμεσι, καὶ δι' οἷα φιλοῦσι καὶ πικροῖσι. γυ-
μνά νόμιζε τὰ ψυχάλεια αὐτῇν. ὅτε δοκῶσι
εὐλόγηται ἔχοντες, ἢ ὠφελεῖν ὑμνηοῦντες, ὅση
δίνουσι. ἢ ἀφροσύνην ὁδὸν ἀλλόθεν, ἢ μεταβολήν,
τάτῳ δὲ χαίρει ἢ τῷ ὄλγον φύσει, καὶ τῷ πάν-
τα καλῶς γίνεται. ὥς αἰῶν' ὁμοειδῶς ἐγί-
νετο, καὶ εἰς ἀπειρον τοιαῦτ' ἐτόρα ἔσαι. τί δὲ
λέγεις ὅτι ἐγένετό τε πάντα ὁ καὶ πάντα αἰ-
καλῶς ἔσαι, καὶ ὁδεμία ἄρα διωάμεις οἱ βου-
λοῖς θεοῖς ὑπερέβη ὥστε ἡ διορθώσασα ταῦτα, ἀλ-
λά κατὰ κίκερ τὸ κόσμος οἱ ἀδελφείῃσι κακῶς
συνέχεαζ. τὸ σαπρὸν τ' ἐκείνῳ ὑποκαμίνης ὑ-
λης, ὕδωρ, κόνις, ὁσάμια, γράσθ' ἢ πάλιν, πῶ-
ροι γῆς, τὰ μάρμαρα, ὧς ποσάθμαι, ὁ χρυσοῦς,
ὁ ἀργυρος, καὶ τειχία ἢ ἐσθῆς, ὧς αἷμα ἢ πορφύ-
ρα, ὧς τὰ ἄλλα πάντα τοιαῦτα. καὶ τὸ πᾶν
μα πικρὸν

μα πικρὸν δέ, ὄλμο τοιοῦτον . καὶ ἐκ τούτῃν εἰς
 ταῦτα μεταβάλλον . ἄλῃς τῷ ἀθλίῳ βίου, καὶ
 γογγυσμοῦ, καὶ πίνυσις . τί ταράσῃ, τί
 τούτῃν καίνον; τί σε ὀξείσῃ; δ' αἴπον; ἴδε αὐ-
 τῷ . δὴ ἢ ὕλη; ἴδε αὐτῷ . ἔξω δὲ τούτῃν οὐ-
 δὲ ὄσιν . ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἦδη ποτὲ
 ἀπολούσεθ' καὶ χρηστότερον γένου . ἴσον δ'
 ἐκαστὸν ἔτεσι, καὶ τὸ τελεῖσι ταῦτα ἰσορῆσαι . εἰ
 μὲν ἡμαρτεν, ἐκεῖ δ' κακόν . τάχα δ' οὐχ ἡ-
 μαρτεν . ἢ τοι ἀπὸ μιᾶς πηγῆς νοεῖς πάντα
 ὡς οἱ σῶματι ὑπὸ συμβαίνει καὶ ὁ δὲ τὸ μέγας
 τοῖς ὑπὲρ τῷ ὅλου γνομῶνις μέμφεσθαι . ἢ ἄ-
 τομοί, καὶ ὁ δὲ ἄλλο, ἢ κυκλῶν καὶ σκεδασμός;
 τί δὲν ταράσῃ; τῷ ἡγεμονικῷ λέγεις, τέθνηκας;
 ἐφ' ὅσον; ἔσθλην, συναγέλας, βόσκη;
 ἢ τοι ὁ δὲν διώαντ' οἱ θεοὶ ἢ θηκείωται, δύαντ' . εἰ
 μὲν δὲ μὴ διώαντ', τί δύχῃ; εἰ δὲ διώανται, ὅθεν
 πῶς χι μᾶλλον δύχῃ, δίδοναι αὐτοῖς, τὸ μήτε φο-
 βεῖσθαι πὶ τούτῃν, μήτε ὑπὸ συμβαίνει πινὸς τούτῃν;
 μήτε λυπεῖσθαι ἐπὶ πινθ' τούτῃν, μᾶλλον τῷ
 μὴ πρῆναι πὶ τούτῃν, ἢ τοῦ πρῆναι . πάντως
 γὰρ εἰ διώαντ' σωεργεῖν ἀνθρώποις, καὶ εἰς ταῦ-
 τα διώαντ' σωεργεῖν . ἀλλὰ ἴσως ἐρεῖς, ὅτι ἐπ'
 ἐμοὶ αὐτὰ οἱ θεοὶ ἐποίησαν . εἶτα, ὅς κ' ἡρώδης
 χρῆσθ' τοῖς ὑπὸ σοὶ μετ' ἐλευθερίας, ἢ ἀφ' ἐ-
 ρεῖας πρὸς τὰ μὴ ὑπὸ σοὶ μετὰ δουλείας . ὅτα-

πεινότητι; τίς δέ σοι εἶπεν, ὅπου χί και εἰς
 τὰ ἐφ' ἡμῖν οἱ θεοὶ συλλαμβάνουσιν. Ἀρξά
 γούν ποῦ τὴν θυλάειαι, καὶ ὅτι. ἔτι δὲ
 χεται πῶς κρημνῶ μετ' ἐκείνης· σὺ πῶς μὴ
 ὑπιδυσμῆσαι τὴν κρημνῶ μετ' ἐκείνης. ἄλ-
 λ' ὅτι, πῶς σερμῶ ἐκείνου σὺ, πῶς μὴ χηλῶ τὴν
 σερμῶ. ἄλλ' ὅτι πῶς μὴ ἀρεάλαρ δ' τεκ-
 νίον σὺ, πῶς μὴ φοβηθῶ ἀρεάλαρ ὅλας ὡς
 ἐπίτρεψον τὰς θυλάς, καὶ θεώρῃ τί γίνεται.
 Ὁ ἐπίκουρος λέγει, ὅτι ἐν τῇ νόσῳ ἐκ ἡμῶν μὴ
 αἱ ὁμολογίαι ποῦ τὴν τὴν σωματίου παθῶν, ἐ-
 δὲ πρὸς τοῦ ἐσπόντας τοιαῦτά πιναφισιν ἐλα-
 λαν, ἀλλὰ τὰ περὶ γένεα φυσιολογῶν διετέ-
 λον, καὶ πρὸς αὐτῷ τέτρωτον, πῶς ἡ διανοία
 συμμεταλαμβάνουσα τὴν ἐν τῷ σαρκοδύ-
 τίου τὴν κινήσεων ἀταρακτεῖ, τὸ ἴδιον ἀγαθὸν
 πρῶτα, ἐδὲ τοῖς ἰατροῖς ἐμπιέζον φησὶ καὶ τα-
 φραλῆσαι, ὡς πὶ ποιεῖσιν. ἀλλὰ ὁ βίβ' ἤρε-
 το δὲ καὶ καλῶς. ταῦτα δὲ ἐκείνῳ ἐν νόσῳ ἐάν
 νοσῇ, καὶ ἐν ἄλλῃ πινὶ ποδισάσει. τὸ δὲ μὴ ἀφί-
 σατὸς φιλοποθείας ἐν οἷς δὴ ποτε τοῖς περὶ-
 πηουσι, μηδὲ τῷ ἰδιώτῃ καὶ φυσιολόγῳ συμ-
 φλυαρεῖν, ποίους αἰρέσεως κρινόν. πρὸς μόνῳ τῷ
 τῶν περὶ αὐτοῦ εἶναι, καὶ τῷ ὁργάνῳ δι' ὃ
 πρῶτα. Ὅταν πνος ἀνασχευῇ πρὸς κῆ-
 ρον, πυνθάνου σε κατὰ· διώκονται δὲ ἐν τῷ
 κῆρῳ

κόσμῳ ἀναιόχοντι μὴ εἶν· ἐδιώκοντο, μὴ δὲ
 ἀπαύτει τὸ ἀδιώκον. εἰς γὰρ καὶ ἐστὶ ἐστὶ
 ἐκείνῳ τῇ ἀναιόχοντι, ὅς ἀνάγκη αὐτῷ
 κόσμῳ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἰδίᾳ τῶ πανούργου,
 καὶ ἐπὶ τῶ ἀπίστῳ, καὶ πάντος τῶ ὁποῦν
 ἁμαρτανούντῳ, ἔσω σοι πρὸ χειρὸς. ἅμα γὰρ
 τῷ ὑπομνησθῆναι ὅτι τὸ γένος τῇ τοιούτῃ
 ἀδιώκτοίς ὅτι μὴ ὑπάρχεις, θυμολέσσεσθαι
 ἔσθαι πρὸς αὐτὸ καὶ εἶνα. Εὐχρηστον δὲ καὶ κῆνος
 θυμὸς ἐκείνῳ, τίνα ἔδοκεας ἢ φύσις τῷ
 αὐτῷ πρὸς ἀρετῇ πρὸς αὐτῷ τὸ ἁμαρτημα. ἔ-
 δοκε γὰρ, ὡς ἀντιφάρμακον, πρὸς τὸν ἀ-
 γνώμονα τῷ πρᾶότῃ, πρὸς δὲ ἄλλον, ἄλλῳ
 τίνα διώκον. ὅλως δὲ ἐξέστῃ σοι μεταδιδοῦ-
 σκεν τὸν πεπληνημένον. πᾶς δὲ ὁ ἁμαρτανόν;
 ἀφ᾽ ἁμαρτανόν τῶ πεπληνημένῳ, καὶ πεπληνη-
 ται. τί δὲ καὶ βέλαι; θυμολέσεις ὅτι μὴ δύναιτο
 τῇ πρὸς ὅς πρὸς τὸν πεπληνημένον τὸ τοιοῦτον,
 ὅς ὁ δὲ διάνοιά σου χείρων ἐμελλε γινώσκει. ὁ δὲ
 κακὸν σου καὶ τὸ βλαβερὸν, αὐτῷ παύσαι τὸ
 ὑπόστασιν ἔχει. τί δὲ κακὸν ἢ ἐκείνον γέγονεν, εἰ ὁ
 ἀπαύδους τὰ τῷ ἀπαύδους πρᾶος. ὅρα μὴ
 δαυτῷ μᾶλλον ἐγκαλεῖν ὁφείλεις, ὅτι ἐπεσέδω-
 κας τὸν τῷ ἁμαρτανόν. σὺ μὲν καὶ ἀφορ-
 μάς καὶ τὸ λόγος εἶχες πρὸς τὸ ἐπυμνησθῆναι ὅτι
 κὺς ὅτι αὐτὸν αὐτὸν ἁμαρτανόν. καὶ ὁμοῦς ἐπὶ λα-

λόγον θ' θαυμάζεις εἰ ἡμαρτηκῶς. Μάλιστα δὲ
 ὅταν ὡς ἀπίσῳ, ἢ ἀχαρίστῳ μέμῳ, εἰς ἑαυτὸν
 ὠδιστέφθῃ. προδήλως γὰρ σὸν δ' ἁμαρτήμα,
 εἴτε πρὸς τῷ τοιαύτῳ τῷ διαλίσσιν ἔχρησθ'
 ἐπίσθυσας, ὅτι τῷ πίσιν φυλάξῃ, εἴτε τῷ χάριν
 διδόντι, μὴ καταληκτικῶς ἔδωκας, μηδὲ ὥστε ἵδ-
 αὐτ' ἑσθ' ἡσυχίας πρᾶξεως βύθους ἀπειληφοίμαι παύ-
 τα τ' ἡμερῶν. τί γὰρ πλεον θέλεις βύ ποιήσας
 ἀνθρώπων; οὐκ ἀρκέῃ σοι; καὶ φύσιν τινὸς πᾶ-
 ῖ πρᾶξας, τούτου μισθὸν ζητεῖς; ὡς εἰ ὁ ὀφθαλ-
 μὸς ἀμοιβὴν ἀπῆται, ὅτι βλέπει ἢ οἱ πόδες, ὅτι
 βαδίζουσιν. ὥσπερ γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ δέ τι
 γέγονεν, ἀπὸ καὶ τῷ ἰδίῳ κατασκυλῶ ἀν-
 γοῦνται ἀπὸ τὸ ἰδίον ἔτος καὶ ὁ ἀνθρώπος
 βίη γένηται πεφυκῶς, ὅπως αὐτὸν διδῇ γένηται,
 ἢ ἄλλως εἰς τὰ μέσα σωματικὴν πρᾶ-
 ξιν, πεποδῆκε πρὸς ὁ κατασκυλῶ-
 σαι, καὶ ἔχει δ' ἑαυτῷ.

ΜΑΡ-

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-

νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ-
τὸν Βιβλίου Ι.

Σὴ ποτὲ ἄρ' ὧ ψυχὴ ἀγαθὴ,
καὶ ἀπλὴ, καὶ μία, ὧ γυμνὴ,
φανερωτόρα τῆς δουλικυμνίου
σοι σώματι; γούση ποτὲ ἄ-
ρα τ' ὀλιπηκῆς καὶ σερπηκῆς
δραχέσεως; ἔση ποτὲ ἄρα πλῆρης καὶ ἀνεν-
δεῆς, καὶ οὐδ' ἐν ὠδὶ ποδούσα οὐδὲ ὠδὶ θυμοῦ-
σα οὐδενός, οὔτε ἐμφύχου οὔτε ἀφύχου πρὸς
ἡδονῶν ἀχρλαύσεις; οὐδὲ χρόνου ἐν ᾧ ὠδὶ μα-
κρότόρον ἀχρλαύσεις; οὐδὲ τόπων, ἢ χώρας, ἢ
ἀέρων θύκαιείας· οὐδὲ ἀνθρώπων θύαρμοσίας.
ἀλλὰ ἀρεωθήσῃ τῇ πρῶσῃ καταστάσει, καὶ
ἡσθήσῃ τοῖς πρῶσι πᾶσι, καὶ συμπείσεις σεαυ-
τῷ, ὅτι πάντα σοι πᾶρεσι, πάντα σοι θύ' ἔχει.
καὶ πᾶ τῇ θείῳ πᾶρεσι. καὶ θύ' ἔξει ὅσα θύ-
λον αὐτοῖς, καὶ ὅσα μέλουνσι δώσῃν ὠδὶ σωτη-
ρίᾳ τῆς τελείου ζωῆς, τῆς ἀγαθῆς, καὶ δικαίας, ὧ
καλῆς, καὶ γυνῶντ' ὧ πάντα καὶ ζωέζον-
τ' ὧ, καὶ περὶζοντ' ὧ, καὶ δουλαμειῶντ' ὧ,
δραχυνόμῃνα εἰς γένεσιν ἐτόρων ὁμοίων. ἔση ποτὲ
ἄρα θιγαύτη, θιγα θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις οὕτω

συμπολιτῶν, ὥς μήτε μέμφεσθαι π' αὐτοῖς,
 μήτε καταγνώσκειν ὑπ' αὐτῶν; πῶς τήρει τί
 σου ἢ φύσις ἐπιζητεῖ, ὥς ὑπὸ φύσεως μόνον διοι-
 κυμῆλον. εἴτα ποίει αὐτὸ καὶ προσέειπε, εἰ μὴ
 χεῖρον μέλλει διατίθεσθαι σου ἢ ὡς ζώον φύ-
 σις. ἐξῆς δὲ πῶς τηρεῖται, τί ὑπὸ ζητεῖ οὐ ἢ ὡς
 ζῶον φύσις. καὶ πάλιν ἔειπε πῶς ἀληπῆον, εἰ μὴ
 χεῖρον μέλλει διατίθεσθαι, ἢ ὡς ζῶον λογικῶν φύ-
 σις. ἐστὶ δὲ τὸ λογικὸν βέλους καὶ πολικῶν. τοῖσι
 δὲ καὶ νόσι χρώμεθα μὴδ' ἐν πόλει ὀργίζου. γὰρ
 τὸ συμβαίνειν, ἢ τοι ἔτ' ὡς συμβαίνει, ὡς πέφυ-
 κας αὐτὸ φέρειν, ἢ ὡς οὐ πέφυκας αὐτὸ φέρειν.
 εἰ μὴ δὲ συμβαίνει σοι ὡς πέφυκας φέρειν, μὴ δυ-
 χέαινε· ὅλη' ὡς πέφυκας φέρε. εἰ δὲ ὡς μὴ
 πέφυκας φέρειν, μὴ δυχέαινε. φθαρήσε' ὁ γὰρ
 σε ἀπαναλώσει. μέμνησο μάλιστα ὅτι πέφυκας
 φέρειν πάλιν, πόθεν ἔστι τῇ ἑσπερίᾳ ὅτι τῇ σπ-
 φορῇ καὶ ἀνέκτ' αὐτὸ κρίνεται, καὶ φαίνεται
 οἷον τὸ συμφέρειν ἢ καλῆν σε αὐτῶ ἔχειν κρίναι.
 εἰ μὲν σφάλλεται, διασκέπει βέλους, καὶ τὸ
 πῶς ὀργίζου δεικνύει. εἰ δὲ ἀδυνατεῖς, σεαυ-
 τὸν αἰτιάσθαι, ἢ μὴδὲ σεαυτὸν. ὅ, τι αὐτὸ
 συμβαίνει, τὸ πῶς οἱ ἐξ αἰῶνος πεκατωσιν ἀ-
 λειπ, καὶ ἢ ὑπὸ πολλῇ τῇ αἰτίᾳ (ὡς κληθεῖ-
 τὶ) πῶς οἱ ἐξ αἰῶνος, καὶ πῶς τοῦ-
 του συμβαίνει. εἴτε ἄλλοι, εἴτε φύσις, πῶς

τον κέωθω ὅτι μέρθ' ἐμὶ τῷ ὅλῳ ὑπὸ φύ-
 σεως διοικουμένην. ἔπειτα, ὅτι ἔχω πως οἰκείως
 πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέρη. τὰ τῇ γὰρ μεμνημέ-
 νῃ, καὶ ὅτι μὲν μέρθ' ἐμὶ, οὐδὲν δυσαρρεσῆ-
 σω τῇ ἐκ τῷ ὅλῳ ἀρνημομένων. οὐδὲν γὰρ
 βλαβερὸν ἑστ' ἐμὲ, ὃ τῷ ὅλῳ συμφέρει. ὃ γὰρ
 ἔχει τί τ' ὅλῳ, ὃ μὴ συμφέρει ἑαυτῷ. πασῶν
 μὲν φύσεων κοινὸν ἔχουσιν ἔσθ'· τῆς δὲ τοῦ
 κόσμου προσηληφίας, τὸ μηδὲ ὑποτινθ' ἑ-
 ξῶθεν αἰτίας ἀναγκάζεσθαι βλαβερὸν ἢ ἑαυ-
 τῇ γεννᾷ. καὶ μὲν δὴ τὸ μεμνησθαι ὅτι μέρθ' ἐ-
 μὶ ὅλῳ τῷ ὅλῳ, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὅτι οὐκ
 εἰσὶν, καὶ ὅτι ἔστιν ὃ ἔχω πως οἰκείως πρὸς τὰ
 ὁμογενῆ μέρη, ὅθεν πρᾶξω ἀκοινωνήτων μᾶλλον
 δὲ τοῦ χάσματος τῇ ὁμογενείᾳ, καὶ πρὸς τὸ κοι-
 νῇ συμφέρον πᾶσαν ὁρμὴν ἑμαυτῷ ἄξω, καὶ
 ἀπὸ τοῦναντίου ἀπαίξω. Τούτῃ ὅτι οὕτω πόρρι-
 νομένων, ἀνάγκη τὸν βίον διῶκεν· ὡς αὖ καὶ το-
 λίου βίον διῶκει ὑπὸ νοήσεως προϋόντ' ἀπὸ
 πρᾶξεων τοῖς πολιταῖς λυσιτελεῖν, ὅτι οὐδὲν αὖ
 ἢ πόλις ἀρνημένη ἔσθ' ἀποαζομένην. Τοῖς μέρε-
 σι τῷ ὅλῳ, ὅσα φημὶ ποιεῖν ὃ ὑπὸ τῷ κόσμῳ,
 ἀνάγκη φθείρεσθαι. λειγώδω δὲ ἔσθ' σημαίνου-
 τῷ ἀλλοτρίᾳ. εἰ δὲ φημὶ κακὸν τε, καὶ ἀναγ-
 καστὸν ὅτι τῷ αὐτοῖς, ἐκ αὐτῶν ὅλ' καλῶς διεξά-
 ροιτο, τῷ μέρῳ εἰς ἀλλοτρίωσιν ὄντων, καὶ πρὸς

τὸ φθέρειν δὲ φόρως καὶ περὶ κινουμένων. τὸ
 τερον γὰρ ἐπεχέρησεν ἡ φύσις αὐτὴ τὰ ἐαυτῆς
 μέρη κακῶν, καὶ πόδι πῶτις τῷ κακῷ, καὶ
 ὥς ἀνάγκης ἐμπῶτα εἰς τὸ κακὸν ποιεῖν, ἢ ἐ-
 λαθεῖν αὐτῷ τοιαύτην γενόμηναι· ἀμφοτέρω
 γὰρ ἀπίθανον. εἰ δὲ τις καὶ ἀφείλητο τῆς φύ-
 σεως, καὶ ὅτι πεφυκέναι ταῦτα ἴσκητοί, καὶ ὡς
 γελοῖον, ἅμα μὲν φᾶναι πεφυκέναι τὰ μέρη τῶ
 ὄλου μεταβάλλειν, ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ πινι τῇ πᾶσι
 φύσιν συμβαίνειν πθαυμάζον, ἢ δυσχεραίνειν ἄλ-
 λος τε καὶ τῆς ὁμολύσεως εἰς ταῦτα γινόμε-
 νης, ὥς ὧν ἕκαστον σπώσεται. ἢ τοι γὰρ σκα-
 δασμὸς σοιχείων ὥς ὧν (ωκεανὸς, ἢ τροπή, τῶ
 μὲν σερεμνίου εἰς τὸ γεῶδες· τῶ δὲ πονθυματικῷ,
 εἰς τὸ ἀερώδες. ὥς καὶ ταῦτα ἀναληφθῆναι
 εἰς τὸν τῶ ὄλου λόγον, εἴτε καὶ πόδι οὐδὲν ἐκ πυ-
 ρουμνίου, εἴτε αἰδίσις ἀμοιβαῖς ἀνακουμνίς. καὶ
 τὸ σερεμνιον δὲ, καὶ τὸ πονθυματικὸν μὴ φαι-
 τάζουσι ἀπὸ τῆς γενέσεως. πάντων γὰρ ἴσως
 ἐχθρὸς, καὶ τῶν ἡμέραν, ἐκ τῇ σιπῶν καὶ
 ἐλκωμνίου ἀέρθῃ τῷ ὠδὲρ ὡς ἔλαβεν. ἴσως
 ὅν ὁ ἔλαβε, μεταβάλλει, οὐχ ὅτι μήτηρ ἔτεκεν·
 ὑπόδου δ' ὅτι ἐκείνῳ σελίαν προσπλέκει τῷ ἰ-
 δίως ποδῷ, οὐδ' αὖ ὅτι οἶμαι πρὸς τὸ νῦν λεγό-
 μενον. ὄνομα ταῖς δὲ μὲν τοῦ ταῦτα, ἀγα-
 θός, αἰδήμων, ἀληθής, ἔμφρων, σίμφρων, ὑπερ-
 φρων;

φρων, πρόσχε μήποτε μετονομάζη, καὶ ἀφελύψ ταῦτα τὰ ὀνόματα. καὶ ταχέως ἐπανίε ἐπ' αὐτά. μέμνηθ' δὲ, ὅτι δ' ἢ ἔμφρων, ἐβούλετό τοι σημαίνειν πῶς ἐφ' ἔκαστα διαληπτικῶς ἐπίσασιν, καὶ τὸ ἀπὸ καὶ δυνάμειν. δ' δὲ σύμφρων, πῶς ἐκένυσον ἀπόδειξιν τῇ ἑσπερῇ τῆς κρινῆς φύσεως ἀφνεμομνίων. τὸ δὲ ὑπέρφρων, πῶς ὑπέρτασιν τῶ φρονούντ' μορείου ὑπὲρ λείαν ἢ τραχείαν κίνησιν τῆς σαρκὸς, ὅ τ' δεξιαιον, καὶ τὸν θάνατον καὶ ὅσα βλαῦτα. ἐὰν δ' ὅν διατρεῖς σεαυτὸν ἐν ταῖς τοῖς ὀνόμασι, μὴ ὀλιχόμενθ' ἢ ὑπὸ ἄλλων κ' ταῦτα ὀνομάζεσθ', ἔσθ' ἔτορθ'. καὶ εἰς βίον ἐσελεύσῃ ἕτερον, τὸ ἢ ἐπὶ βίον ἐῖν οἶθ' μέχρι νῦν γέγονας, καὶ ἐν βίῳ τοῖς τῶ παρὰ σεαυτὸν ὅ μολύνεσθ', λίαν ὅσιν ἀμαρτάνῃ καὶ φιλοφύχῃ, καὶ ὁμοίᾳ τοῖς ἡμετέροις θηριομάχαις, οἱ πινὺς μετὰ τραυματῇν ὅ λύθῃ, πᾶσι λαῶσιν ὁμῶς εἰς τῶ αὐτῶν φυλαχθῆναι, πᾶσι βληθῶσιν τοῖς τοῖς. τοῖς αὐτοῖς ὄνυξι καὶ δῆγμασιν. Ἐμβίβαθ' ὅν σαρτὸν εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα ὀνόματα. καὶ μὲν ἐπ' αὐτῶ μὲν εἰν δύνῃ, μὲν ὥστε εἰς μακάρων πινὰς νήσους μετ' ὀλιχόμενθ'. ἐὰν ὅ αὐτὸς ὅπ' ἐκ πίπῃς, καὶ ἐπὶ δυνάμεις, ἀπὸ θι θάρεσθ' εἰς γυνίαν πινὰ, ὅπ' ἐκράτῃσεις, ἢ καὶ παντῶσιν ἐξιδι τῶ βίῳ, μὴ ὀργίζομενος, ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ ἐλευθέρως, καὶ αἰδμήλως.

280· ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

οὐ γὰρ οὗτο μόνον πράξας ἐν τῷ βίῳ, τὸ ἔτιως Ἰζε-
 θεῖν. Πρὸς μὲν τοι τὸ μεμνηθεὶς τὸ ὄνομα τῆς, μεγά-
 λους συλλήψεται σοι, τὸ μεμνηθεὶς θεῶν καὶ ὅτι
 πῶς ἐκλακνύεσθαι ἔτοι θελεσιν, ἀλλὰ ἴσο-
 μοιθεῖς ἑαυτοῖς τὰ λογιζόμενα πάντα. © εἶν πλὴν
 μὲν συνκλῶ τὰ συνκῆς ποιῶμεν· τὸν δὲ κύνα, τὰ
 κυνός. πλὴν δὲ μελίεσσιν, τὰ μελίεσσιν. τὸ ἢ ἀνθρώ-
 πων, τὰ ἀνθρώπων. Μίμηθ' ἥτονος, ἥτονος, νάρ-
 κος, δαλεία, καὶ ἡμέραν ἀπαλείψεται σε τὰ
 ἑρὰ ἐκείνα ὀδύματα, ὅποσα ὁ φυσιοδολογὸς
 φανταίῃς ἢ πρᾶξις. δεῖ ἢ παρ' ἑτῶ βλέ-
 πειν ἢ πράσσειν, ὥστε ἢ τὸ πῶς πεπνυμένον ἄμα σω-
 τελεῖσθαι, ἢ ἄμα τὸ θεωρητικὸν ἐργεῖσθαι, ἢ τὸ ἐκ
 τῶ πῶς ἐκείνων ἐπισημῶς αὐθιγὰς σώζεσθαι
 λαμβάνον, ἢ ἐκ κρυπτόμενον. πότε ἢ ἀπολόγητος
 ἀκρλαύσεις, πότε ἢ σεμνότητος, πότε ἢ τῶ ἐφ'
 ἐκείνῃ γνώσεως, τί τέστιν καὶ τὸ εἶναι ἢ τίνα
 χεῖρας ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ ἵππῳ πόσον πέφυκεν ὑ-
 φίστασθαι ἢ ἐκ πίνων συγκέντρι, ἢ τίσι διώκει
 ὑπάρχειν, ἢ τίνας διώκει αὐτὸ δίδοναι τε © ἀ-
 φαιρῆσθαι. ἀραχινὸν μῆν' ἀφαιρῶν μεγαφρο-
 νεῖ, ἄλλοτ' ἢ λαγίδιον, ἄλλος ἢ ὑποχρῆ ἀφύλιν,
 ἄλλος ἢ σὺν δία· ἄλλος ἢ ἀρετῆς· ἄλλος Σαρμά-
 τας. ἔτοι ἢ ἐλπίσαι, ἐὰν τὰ ὀδυματὰ ἴδῃται, ἢ
 πῶς εἰς ἄλλα πάντα μεταβαλλῇ, θεωρητι-
 κῶς μίθοσθαι κτῆσαι. καὶ δικτυκῶς πρῶσεχε, καὶ
 συγγυμνῶ

συγγυμνάσθῃς ποδὶ ἰσχύος δ' ἐμέθ'. οὐδ' αὖ γὰρ
 ἔγωγε μεγαλοφροσύνης ποιητέον. ἰζηδύσατο τὸ
 σῶμα. καὶ ἐνόησας, ὅτι ὅσον οὐδέ πω πάντα
 ταῦτα καταλιπεῖν ἀπὸντα ἰς ἀνθρώπων δει-
 σαι, αἴηκον ὅλον ἑαυτὸν, δικαιοσύνη μὲν εἰς τὰ
 ὑφ' ἑαυτῶ ἀνεργούμην, αἰ δὲ τοῖς ἄλλοις συμ-
 βαίνουσι, τῇ τῇ ὅλρον φύσει. τί δ' ἐρεῖ τις ἢ
 ἔσπολήμεται ποδὶ αὐτῷ, ἢ πρᾶξῃ κατ' αὐ-
 τῷ, οὐδ' εἰς νοῦν βάλλεται. δύο τοῦτοις ἀρκούν-
 μεν αὐτὸς, δικαιοπραγεῖν τὸ νῦν πρασό-
 μενον, καὶ φιλεῖν τὸ νῦν ἀρνημόμνον ἑαυτῷ.
 ἀσολίας δ' ἐπάσας καὶ ἀποουδὰς ἀφῆκον. καὶ
 ἐδὼ ἄλλο βούλεται, ἢ διδῆαι περαινόν ὅλρον τῷ
 νόμον, καὶ διδῆαι περαινόντι ἑταρὶ τῷ θεῷ.
 τίς ἔσποθείας χρεῖα, πρὸν σκοπεῖν τί δ' εἰ πρα-
 χθῇ. καὶ μὲν (σωρᾶς θύμνωδς, ἀμεταστρε-
 πῇ ταύτῃ χωρεῖν. ἐὰν ὃ μὴ (σωρᾶς, ἐπέχειν, ὅ
 συμβούλοις τοῖς αἰετοῖς χρῆσθαι. ἐὰν δ' ἐτε-
 ρὰ πνα πρὸς ταῦτα ἀνπαίνη, περῖναι κτ' αἰς
 πρὸς αὐτὰς ἀφορμὰς λειθογισμῶς, ἐχόμενον
 τῷ φαινομένῳ δικαίου. ἀρίστον γὰρ κατατυγ-
 χάνειν τούτου. ἐπεὶ τοι ἦγε ἀπόπῳσις ἀπὸ τῆς
 του. ἔγωγε, ὁρᾶν π καὶ ἄμα δικίνητόν ὅστι,
 καὶ φαιδρὸν ἄμα, καὶ (σωρᾶς ὁ θεὸς λόγῳ
 κατὰ πάν ἐσόμενθ'. Πυνθάνεσθαι ἑαυτῷ,
 διδῶς ἰς ὑπνον γινόμενος, μή τι δαίσει σοι,
 ἐὰν

ἐὰν ἔσθ' ἄλλου γένεται τὰ δίκαια καὶ καλὰ
 ἔχοντα; οὐ διοίσει. μή π' ὠδὶ λελήκει, ὅπ' ἔσθ'
 οἱ αὖ τοῖς ποδὶ ἄλλων ἐπαίνοις καὶ φόβοις φρου-
 τόμην, τοιοῦτοι μὲν ὠδὶ τῆς κλίνης εἰσὶ, τοιοῦτοι
 δὲ ὠδὶ τῆς τραπέζης, οἷα δὲ ποιεῖσιν, οἷα δὲ
 φεύγουσιν, οἷα δὲ διώκουσιν, οἷα δὲ κλέπτου-
 σιν, οἷα δὲ ἀρπάζουσιν, οὐ χειρὶ καὶ ποσὶν, ἀλ-
 λά θεῷ πμωτάτῳ ἑαυτῇν μέρει, ὃ γίνεται ὁ-
 ταν θέλῃ, πίστις, αἰδώς, ἀλήθεια, νόμος, ἀγαθὸς
 δαίμων. τῇ πάντα διδούσῃ καὶ ἀρχαμβανέ-
 σῃ φύσει, ὃ πεποιδὺ μὲν ἔσθ' καὶ αἰδήμον λέ-
 γει· ὅς ὁ θέλης, ἀπόλαβε ὁ θέλης. λέγει δὲ
 ἔσθ' οὐ καταθραύομεν ἔσθ', ἀλλὰ περὶ θαρ-
 χῶν μόνον καὶ βυνοῶν αὐτῇ. ὀλίγον ὅστι τὸ ἔσθ'
 ληπόμενον ἔσθ'. ζῆσον ὡς αὐτὸς ὄρει. ἔθεν γὰρ ὁ θε-
 ος ἐκείνῃ ὥστε ἐάν τις πάντα χυῖ ὡς αὐτὸς
 τῷ κόσμῳ. ἰδέτωσαν, ἰσπερσάτωσαν οἱ ἄνθρω-
 ποι, ἀνθρώπων ἀληθινὸν καὶ φύσιν ζῶντα. εἰ μὴ
 φέρουσιν, ἀρχκτεινέτωσαν. κρεῖττον γὰρ ἢ οὐ-
 τω ζῶ. Μηκέθ' ὅλως ποδὶ τῆς οἰόντιναι εἶναι τὸν
 ἀγαθὸν ἄνδρα δευλέγει. ἀλλὰ εἶναι τοιοῦτον.
 τοῦ ὄλου αἰδῶνθ', καὶ τῆς ὅλης οὐσίας ζυ-
 γῶς φαντασία. καὶ ὅπ' πάντα τὰ καὶ μέρος, ὡς
 καὶ πρὸς οὐσίαν κεχρηαμῖς· ὡς δὲ πρὸς χρόνον,
 τρυπαίου πωλεστροφῆ. εἰς ἕκαστον τῇν ὑποκει-
 μένων ἰσλαίται, ὠδινθεῖν αὐτὸν ἥδη διαλυόμε-
 νον,

νον, καὶ ἐν μεταβολῇ καὶ οἷον σήψῃ ἢ σκευάσει
 γινόμενον. ἢ καθότι ἐκείσον πέφυκεν ὥστερ θνή-
 σκειν. Οἱοί εἰσιν, ἐσθίουσιν, καὶ δίδοντες, ὀχυρόν-
 τες, ἀρπαγνύοντες, τὰ ἄλλα, εἴτα οἱ αὐτοὶ
 νομύμενοι, καὶ γαυρούμενοι, ἢ χαλεπαίνοντες,
 καὶ ὅς ἐστιν ὑποδοχῆς ἰδιωτῶν πῶντες. Περὶ λίγου δὲ
 ἐδύλευον πόλεις, καὶ δι' οἷα. καὶ μετ' ὀλίγον,
 ἐν τοιαῖσι ἔσονται. Συμφέρει ἐκείνῳ, ὃ φέρει
 ἐκείνῳ ἢ τῇ ὁλῇ φύσει, καὶ τότε συμφέρει,
 ὅτε ἐκείνῳ φέρει. ἐρᾷ μὲν ὁμῆρες γαῖα· ἐρᾷ δὲ ὁ
 σεμνὸς αἰθέρ· ἐρᾷ δὲ ὁ κύμαθ' ποιῆσαι ὁ αὖ
 μέλῃ γίνεσθαι. λέγω ἔν τῳ κόσμῳ ὅτι σοι συ-
 νεῶ. μή π' οὕτω καὶ ἐκείνο γίνεσθαι καὶ λέγε-
 ται, ὅτι φιλεῖ ἑαυτὸ γίνεσθαι, ἢ ποιῆσαι ταῦτα
 ζῆς, καὶ ἡδὴ εἰδικας, ἢ ἔξω ὑπάγεις, καὶ ἑαυτὸ
 ἡδύλῳ. ἢ ἀρθνήσκεις, καὶ ἀπαιτεῖς ἐργασίας.
 πρὸς δὲ ταῦτα ἔθεν. ἔκ' ἐν βύθῳ. ἀναρχὸς
 ἔσῳ αἰεὶ, ὅτι τοιοῦτο ἐκείνο ὁ ἀγρός ἐστι. καὶ πῶς
 πάντα ἐστὶ ταῦτα ἐν ταῖς ἀνθρώποις καὶ ἀνθρώπων
 ὅρεσι, ἢ ἰδίῳ τῷ αἰγυλῷ, ἢ ὅπου δέλφει. ἀντι-
 κρυσ γὰρ διήσεις τὰ τῶν πλάτωνθ', σπυρὶν αὖ ὅρεθ'
 φησὶ πρὸς βαλλόμενθ', καὶ βάλλειν βλήματα.
 τί ἐστὶ μοι δ' ἡγεμονικόν μιν. καὶ ποῖόν τι ἐγὼ αὖ-
 τῷ ποιῶ νῦν, καὶ πρὸς τί ποτε αὐτῷ νῦν χρῶ-
 μαί; μή τι κενὸν νῦν ἐστὶ; μή τι ἀπολύτον καὶ ἀ-
 πεπρασμένον κρινωνίας; μή τι πρὸς τετληκὸς καὶ
 ἀνακ...

ἀπακέντηρα μὲν ἴσθι σαρκιδίῳ, ὥς τε τέττα
σωτρίεσθαι. ὁ δ' ἐν κύριον φθίνων, σφαπέ-
της κύριεθ' ὃ νόμιθ'. ὁ δ' ἡρανομῶν, σφαπέ-
της. ἅμα ὁ δ' λυπέμελεθ' ἢ ὀργιζόμελεθ' ἢ φο-
βόμενος ὁ βέλεται π. γεγονέναι, ἢ γίνεσθαι, ἢ
γενέσθαι, τῇν ἕξω τῇ ταῦ πάντα διοικούντ' ὅ-
τετα γυμνῶν, ὅς ἐστι νόμιθ'. νέμω, ὅσα ἐκείσθαι
ὑποβόλῃ. ὁ ἄρα φοβόμελεθ' ἢ λυπέμελεθ', ἢ
ὀργιζόμελεθ', σφαπέτης.

Σπέρμα εἰς μήτραν ἀφ' ἧς ἀπεχέρησε, καὶ
λοιπὸν ἄλλη αἰτία πᾶρα λαβοῦσα ἐργάζεται,
καὶ ἀρτελεῖ βρέφ' ὅσον, οἷον. πάλιν
τροφῇ διὰ φάρυγγ' ἀφῆκε, καὶ λοιπὸν
ἄλλη αἰτία παραλαβοῦσα αἰδοῖσιν, καὶ ὀρ-
μῇ, καὶ δ' ὅλως ζωῇ καὶ ῥόμῳ, καὶ ἄλ-
λα ὅσα καὶ οἷα ποιεῖ. ταῦτα δ' ἐν ταῖς αἰτιαύ-
ται ἐγκυλίῃ γινόμενα θεωρεῖν. καὶ τὴν δύ-
νάμιν ὅπως ὀρεῖν, ὡς καὶ τὴν βείβουσαν, ὁ δ' ἄ-
νωφε, ἢ ὀρεῖται, ὅχι τοῖς ὀφθαλμοῖς, δὲ ὅχι
ἦτον ἀναρῶς. Συναρῶς ὑπνοεῖν, πῶς πάντα
τοιαῦτα ὅποια νῦν γίνονται, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐγί-
νετο, καὶ ὑπνοεῖν γενεσόμενα, καὶ ὅλα σφαπέ-
ματα καὶ σκηνὰς ὁμοειδῆς, ὅσα ἐκ πείρας τῆς
σῆς, ἢ τῆς πρεσβυτέρης ἰστορίας ἐγνώσθαι, πρὸ
ὁμμάτων τίθεσθαι. οἷον αὐλῇ ὅλῳ ἄδεια-
ν, καὶ αὐλῇ ὅλῳ Ἀντωνίνου, καὶ αὐλῇ
ὅλῳ

ἄλλω Φιλίππῳ, Ἀλεξάνδρῳ, Κροίσῳ, πάντα
 γὰρ ἐκέλευε τοιαῦτα ἦν· μόνον δι' ἐτόρων Φαι-
 τάζεσθαι πάντα τὸν ἐφ' ὧπνιεν λυπέμενον, ἢ δυ-
 σαρκεῖντα, ὅμοιον τῷ θυομένῳ χειρὶ φίλῳ, ἢ ἀπο-
 λακτίζοντι καὶ κεκρυφότι. ὅμοιον ἢ οὐκ ὁμολογῶν
 ἐπὶ τῇ κληιδίᾳ μόνῳ σιωπῇ τὴν ἐνδοσιν ἡμῶν,
 καὶ ὅτι μόνῳ τοῦ λογικῶ ζῶν δέδοται, ὅ-
 ἐκασίως ἐπεσθῇ τοῖς γινομένοις. τὸ δὲ ἐπεσθῆναι
 μὲν πᾶσιν ἀναγκαῖον. καὶ μέρος ἐφ' ἐκείνων
 ὧν ποιεῖς ἐπιστάντων, ἐρωῶτα σεαυτὸν, εἰ ὁ θά-
 νατος θείνους ἀλλὰ τὸ τέτυκται. Ὅταν
 προσκῆπῃς ἐπὶ ἑαυτοῦ ἀμαρτία, διδύς μεταξὺς
 ἐπιλογίᾳ. τί πρόμοιον ἀμαρτάνης. οἷον ἀργύριον.
 ἀργαῖον εἶναι κείνων, τῇ δὲ δουλίᾳ, ἢ τὸ δεξιᾶν. καὶ κατ'
 εἶδος. Τέτρωπ' ἐπιβάλλον ταχέως ἐπλήσῃ τὸ ὄρ-
 γης, συμπύπτοντος τῷ ὅτι βιάζει. τί τὸ ποιήσεις; ἢ
 εἰδωλῶν, ἀφελῆ αὐτῷ τὸ διαζόμενον. Σαύτην ὡνα
 ἰδὼν, Σωκράτην φαντάζεσθαι ἢ Εὐτυχίῳ, ἢ ὅτι μέ-
 να. καὶ Εὐφράτῳ ἰδὼν, Εὐτυχίῳ, ἢ Σιλβατὸν
 φαντάζεσθαι. καὶ Ἀλκίφρονα, ῥοπαλοφόρον φαντάζεσθαι.
 καὶ Ξενοφῶντα ἰδὼν, Κεῖτωνα ἢ Σθύρον φαντάζεσθαι.
 καὶ εἰς ἑαυτὸν ἀποδὼν τῇ Καισάρων ἑαυτὸν φαντάζεσθαι,
 καὶ ἐφ' ἐκείνων ἀνάλογον. εἶτα συμπρωπύπτι-
 τω θει. πᾶσιν ἐκεῖνοι; ὁ δὲ αὐτὸς, ἢ ὁ ποῦνδ' ἢ. ὅπως
 γὰρ σωπῶντας θεοῖς τὰ ἀνθρώπινα, καὶ πνόν, καὶ
 ὁ μὴ δὲν. μάλιστα ἐὰν συμμνημοιεύσῃς, ὅτι δ'
 ἀπαξ

ἄπαξ μεταβαλὼν οὐκ ἐπ' ἔσαι αὖ τοῦ ἀπείρου
 χρόνου. σὺ δ' αὖ τίς; τί δ' οὐκ ἀρκεῖ σοι δ' βρα-
 χύ τοιοῦτο κοσμίως διὰ πᾶσαι; οἷον ὑλλω καὶ
 ὑπόδεισιν φεύγεις; τί γὰρ ὅτι πάντα ταῦτα
 ὄντο, πάλιν γυμνασμοῖσι λόγον ἐωρακότες
 ἀκριβῶς καὶ φυσιολόγως τὰ αὖ τοῦ βίου; μὴ
 δ' ἔτι, μέχρι ἐξοικειώσης σαυτῷ καὶ ταῦτα ὥς
 ἐξωμύστος τόμαχός πάντα ἰξοικεῖς; ὥς ἢ
 λαμπρὸν πῦρ, ὅπῃ βάλῃς, φλόγα ἰξάμεν
 αὐτῷ ποιεῖ. Μηδὲν ἰξέσω ἐπεὶ ἀληθῶς
 πᾶσι, ὅτι οὐκ ἀπολοῦνται, ἢ ὅτι οὐκ ἀγα-
 ροῦσιν. ἀλλὰ φερέτω, ὅτι τούτῃ πᾶσι
 ἀπολήσεται. πάντες ὅσοι ἰδοῦσιν. τίς γὰρ ὁ
 κωλύων ἀγαθὸν εἶναι ἢ ἀπολοῦν; σὺ μόνον κρινόν
 μή τι πῦρ, εἴ μὴ ποιεῖται ἔσθ' ἔτι γὰρ αἰεὶ λό-
 γος μὴ τοιοῦτον ὄντα. τί ἐστὶ ἢ ἰδοῦσιν ταύτης τῆς
 ὕλης διωκέμενον καὶ ὑμέτερον πρᾶξιπαι, ἢ
 ῥηθῆναι; ὅτι γὰρ αὖ τοιοῦτο ἢ, ἔστιν αὖ πρᾶξιπαι
 εἰπεῖν. ἢ μὴ πρᾶξιπαι, ὥς κωλύμενος ἢ πρᾶ-
 τῶν παύση σένων, πρὶν ἢ τοιοῦτο πάθῃς. ὅτι οἷον
 ὅτι τοῖς ἰδοῦσιν ἢ τρυφῇ, τὸ τοῖς σοι ἢ ἐπὶ τῆς
 ἀποβαλλομένης. ὅτι ἀποπληθύνῃς ὕλης ποιεῖν
 τὰ οἰκεία τῇ τ' ἀνθρώπων καὶ τῶν κτηνῶν. ἀπόλα-
 σιν γὰρ δὲ ἀπολαμβάνειν, πάντες ὅτι ἔστι καὶ
 πᾶσι ἰδίαν φύσιν ἀνεργεῖν. πάντα τοῦ δὲ ἔστι.
 τοῦ μὴ δ' ἐκλύσις, οὐ πάντα τοῦ, δίδεται
 φέρεται

φέρεται πλὴν ἰδίαν κίνησιν· οὐδὲ ζῶν ὄσα π, οὐδὲ
 πνεῖ, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις ὅσα ἔσθ' φύσεως ἡ ψυ-
 χῆς ἀλόγου διοικείται· τὰ γὰρ διέρχονται καὶ
 οἰσάμενα πολλὰ. Νοῦς δὲ καὶ λόγος ἀφ' ὧν
 πάντες τῷ ἀντιπύπτοντο οὕτως πορεύεσθαι
 διώκται, ὡς πέφυκε, καὶ ὡς θέλει. ταύτην
 πλὴν ῥασιόνειον πρὸ ὁμμάτην πιδέμεντο καὶ ὡς
 ἐπιχρῆσται ὁ λόγος ἀφ' ὧν πάντην. ὡς πῦρ
 αἶψα, ὡς λίθος κείτω, ὡς κύλινδρος κ' πρὸς
 νοῦς, μηκέτι μηδὲν ἰδιζήτει. τὰ γὰρ λοιπὰ
 ἐγκύμματα ἢ τοῖς τῷ ὁμαλικοῦ ὅτι τῷ νεκρῷ, ἢ
 χρεῖς ἔσθ' ὁλοκλήτως, καὶ τ' αὐτῷ τῷ λόγῳ αἰσθ-
 σιως, ὃ θράνη, οὐδὲ ποιεῖ κακὸν οὐδὲ ποιῶν
 ἐπεὶ τοῖς ὃ πάχων αὐτῷ, κακὸς αὖ ὁ αὐτοῦ ἐγέ-
 νετο. ὡς γὰρ τῇ ὁμῶν κατὰ σκόδρασμάτων παύ-
 την ὃ π' αὐτὸ κακὸν πνι αὐτῇ συμβῇ, πρὸ τῷ
 χείρον γίνετο αὐτῷ ὃ πάχων αὐτῷ ταύτην ὃ εἰδὲ εἰ-
 πείν, ὃ κρείττων γίνετο ὃ αὐθροπῷ, καὶ ἐπαινε-
 τώτερον, ὁρθῶς χρώμεντο τοῖς πρὸς πίπτοντι.
 ὁλως ὃ μέμνητο, ὃ π' ὃν φύσει πολίτῳ ἐδέετο
 βλαπτήρ, ὃ πόλιν ὃ βλαπτήρ· ἐδέετο πόλιν
 βλαπτήρ, ὃ νόμον ὃ βλαπτήρ· τῇ τῇ ὃ κ' ἐλα-
 μνῶν ἀκκληρηματῇ ἐδὲν βλαπτήρ νόμον. ὃ δὲ οὐκ
 νόμον οὐ βλαπτήρ, ὃτε πόλιν, ὃτε πολίτῳ.
 Τῷ δευτέρῳ γὰρ ἔσθ' τῇ ἀληθῶν δογματῇ,
 ἀρετὴ καὶ ὃ βραχύτατον, καὶ αὐτῷ μέσῳ κείμενον
 τ' εἰς ἔσθ'

εἰς ὑπόμνησιν ἀλυπίας καὶ ἀφοβίας, οἷον, φύλλα
τὰ μὲν αἵματος χαμάδις χέει, ἀλλὰ δὲ δ' ὕλη.
Τηλεθώσα φύς, ἕαρος δ' ὑδιγίγει ὥρη. ὧς
αἰδρῶν γενεή, ἢ μὲν φύς, ἢ δ' ἀρχήγει.

φυλλάειον ὃ καὶ τὰ τεκνία σου· φυμάσεια ὃ καὶ
ταῦτα τὰ ὑδιβοῶντα ἀξιοπίσως, καὶ ὑδιφμηδν
τα· ἢ ἐκ τῶ ἀντίων καὶ ταρώμνα, ἢ συχῆ φέ-
ροντα, ὅχι λυοῦζοντα. φυμάσεια δὲ ὁμοίως, ὅ-
τα ὅλα δεξιόμενα τῷ ὑπεροφημίαν. πάντα δ' ταῦ-
τα ἕαρος ὑδιγίγει ὥρη, ἢ τα αἵμαθ καὶ ταβέ-
βληκων, ἢ περὶ ἢ ὕλη ἐτόρα αὐτὴ τὰ τῆν φύει. δ'
ὃ ὀλιγοχρόνιον κρινὸν πᾶσιν· ἀλλὰ σὺ πάντα ὡς
αἰώνια ἐσόμενα φύγης, καὶ διώκεις, μηρόν ὅ-
καταμύσεις. τὸν δὲ ἵζεκεγκόντα σε ἦδη, ἀλλ' ὅ-
θρηνήσει. τὸν ὑγαίνοντα ὀφθαλμὸν πάντα
ὄραν δὲ τὰ ὄρατα, ὅμη λέγειν, τὰ λλωρεά θέ-
λω· ὅτι ὁ ὀφθαλμῶντος ὅσι. καὶ τῷ ὑγαίνε-
σαν ἀκωλῶ, καὶ ὁσφρησιν εἰς πάντα δὲ τὰ ἀκω-
σα καὶ ὁσφραντα ἐποίμω εἶν. καὶ τὸ ὑγαίνοντα σὺ
μαχρον πρὸς πάντα τρώμμα ὁμοίως ἔχειν. ὡς
μύλλω πρὸς πάντα ὅσα ἀλέσασα καὶ σκολεύα-
σαι. καὶ τοίνυν πῶς ὑγαίνεσαν διάνοιαν πρὸς
πάντα δὲ τὰ συμβαίνοντα ἐποίμω εἶν. ἢ δὲ λέ-
γασα τὰ τεκνία σωζέσθω, καὶ πάντες οὗ, πᾶν
πράξω ἐπαινείτωσαν, ὀφθαλμός ὅσι τὰ λλω-
ρεά ζῆτ', ἢ ὁδόντες τὰ ἀπαλά. οὐδὲ ὅσιν οὕτως
ὅπως τμῶ ὅ ἀρθνήσκοντι ὃ πῆρεσθονταί πινε

ἀπαζόμενοι τὸ συμβαῖνον κακόν. ἀπουδαίῃ
καὶ σοφός ἐγώ, μὴ τὸ πάντα τὸν ἔσται πρὸς ὁ κατ'
αὐτὸν λέγων, ἀναπνύσω μὲν ποτε ἀπὸ τούτου
τῆ παιδαγωγῶ. χαλεπὸς μὲν οὐδὲν ἡμῶν
ἐγώ· ἀλλὰ ἡδ' ἀνόμενός ἐστι ἡσυχῇ καὶ ταγινώσκῃ
ἡμῶν. ταῦτα μὲν ἐν ἡδὲ τῆ ἀπουδαίου. ἐφ'
ἡμῶν ὅτι πόσα ἀλλὰ ὅτι δι' ἃ πολὺς ὁ ἀπαλ-
λακτικῶν ἡμῶν. τὰ τοῦ ἐν ἐννοήσεις ἀρχὴ ἡσυχῆ, καὶ
δι' ἀρχὴ τὸν ἰσχυρὸν, λαγνόμενος, ἐκ τοῦ
τὰ βίᾳ ἀπέρχεται, ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ κρινωνοί, ὑπὲρ
ὧν τὰ πᾶσι ταῖς ἡσυχιστάμιν, ἡνυάμιν, ἐφρόν-
πια, αὐτοὶ ἐκείνοι ἐθέλουσιν ἐν ἡμῶν, ἀλ-
λιν πινὰ τυχὸν ἐκ τῶν ῥαζώνων ἐλπίζοντες.
τὰ αὖ ἐν τῇ ἀντέχει τῇ. ἐν ταῦτα μακροτέρως
ἐλαττωθῆς. Μὴ μόντοι ἐλαττωθῆς ἐλαττων δύμνης
αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐβ' ἀποσώζων, φέ-
λῃ, ἐβ' ὅπως, καὶ ἡλεως, καὶ μὴ πάλιν ὡς ἀρρω-
μὲν. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τῆς ἐβ' ἀποσώζων, δύμνης
λως τὸ ψυχάλειον ἀπὸ τῆς σώματος ἰσχυρῶν, ἐν
αὐτῶν ἐβ' ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἐκείνων δὲ γενέ-
σθαι. καὶ γὰρ τὰ τοῖς ἡ φύσις σιωπῆ, καὶ ἡμῶν
κρίνειν. ἀλλὰ νῦν ἐλαλύει; ἐλαλύομαι, ὡς ἀπὸ δι-
κείων μὲν, ἐβ' μὲν ἀνδελφόμενος, ἀλλ' ἀβ' ἄσως.
ἐν γὰρ καὶ ἐβ' τῇ καὶ φύσιν. ἔστιν ὡς ἀπὸ
ὡς οἶόντε τῆς πρᾶσι μὲν ὑπὸ πινθ, ἡδὲ ἡμῶν
καὶ σιωπῶν, ἐβ' τῶν ἐβ' ἐπὶ τῇ φέρεται. ἀρχὴ ὅτι ἀπὸ

συνῆ, καὶ σεαυτὸς πρῶτος ἵζεταζε. μέ-
μνησο ὅτι δ' ἐνδρασιάζῃ ἐκείνο, δ' ἄσθλα
ἐγκυρυσμένους · ἐκείνο ῥητορεία, ἐκείνο ζωή,
ἐκείνο, εἰδὲ ἐπέας, ἀνδρωπύ. μηδέποτε
συμποδισαυτάζου δ' ἀδικήμονον ἀγγεῶ-
δος, καὶ τὰ ὀργάνια ταῦτα τὰ ἀδικοπαλαισμέ-
να. ὁμοία γὰρ ὅτι σκεπάρνω. μόνον δ' ἀγέ-
ροντα, καὶ ὅτι προσφυῇ ὅτι · ἐπεὶ τοι οὐ
μᾶλλον ἢ τὴν ὀφελὺς ὅτι τῇ μολίῳ, χωρὶς
τῆς κινέου καὶ ἰσχύος αὐτὰ αἰτίας, ἢ τῇ κε-
κίδῃ τῇ ὑφαντεία, καὶ τῇ καλαμῇ τῇ γε-
φονι, καὶ τῇ μασιγῇ τῇ ἡνιόχῳ.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-

νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ-
τὸν Βιβλίου ια'.

Ἄ ἴδια τῇ λογικῇ ψυχῇ ἑαυ-
τῷ ὁρᾷ, ἑαυτῷ ὁρᾷ, ἑαυ-
τῷ ὁποῖαν αὐτὸν βέλτεται ποιεῖ,
δ' ἐκαστὸν ὃν φέρει αὐτῇ καρ-
ποῦ (καὶ ἢ τῇ φυτῇ καρ-
πὸς, καὶ δ' ἀνάλογον τῇ ζῶν ἄλλοι καρ-
ποῦ) τῇ ἰδίᾳ τέλει τυγχάνει, ὅπερ αὐτὸ τῷ
βίῳ πείρας ὑπὸ τῆς ἐξ ὁμοειδῆς ὁρᾷσεως καὶ
ἑαυ-

ἡ ζωὴ κρίσεως καὶ τῇ ποιούτῃ ἀτελὴς γίνεται
καὶ ὅλη πᾶσι ἐάν τι ἐγκύβη. ἀλλ' ὡς πα-
ρὰ τὸ μέρος, καὶ ὁ πᾶσι καὶ ταλινφθῇ, παλιν-
φθῇ καὶ ἀποσπᾶται ἐκ αὐτῇ δ' ἐπετελεῖται ποιῆ-
σαι ὥστε ἐπ' αὐτῇ, ὡς ἀπὸ τοῦ τὰ ἐμὰ. ἐπὶ δὲ παλινφ-
θῇ δ' ὅλον κόσμον, καὶ δ' ἐπὶ αὐτῇ δ' ἐκ-
κόν, καὶ δ' ἀπὸ αὐτῇ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀπειρίᾳ
τῇ αὐτῇ ἐκτείνεται, καὶ τῷ παλινφθῇ
παλινφθῇ τῇ ὅλον ἐκπαλινφθῇ, καὶ
παλινφθῇ, καὶ παλινφθῇ. ὅτι οὐδὲν παλινφθῇ
οἱ μὲν ἡμᾶς, οὐδὲ παλινφθῇ οἱ παρὰ
ἡμῶν· ἀλλὰ τρόπον πᾶσι ὁ παλινφθῇ
ἐάν τοῦ ὁ παλινφθῇ ἔχει, πᾶσι τὰ γεννῶντα,
καὶ τὰ ἐκπαλινφθῇ καὶ τὰ ἐκπαλινφθῇ. ἴδιον
δὲ παλινφθῇ καὶ δ' ἐκπαλινφθῇ καὶ παλινφθῇ,
καὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκπαλινφθῇ
παλινφθῇ, ὅτι ἴδιον ἐκπαλινφθῇ, ὅτι οὐδὲν ἐκπαλινφθῇ
καὶ δ' ἐκπαλινφθῇ, καὶ δ' ἐκπαλινφθῇ. ὡς
δὲ ὡς ὡς παλινφθῇ, καὶ δ' ἐκπαλινφθῇ, καὶ παλινφθῇ
καὶ παλινφθῇ, ἐάν τῷ ἡμῶν φωνῇ
καὶ παλινφθῇ ἐπὶ ἐκπαλινφθῇ τῇ φωνῇ, καὶ
ἐπὶ ἐκπαλινφθῇ ἐπὶ ἐκπαλινφθῇ. ἀπὸ τοῦ
καὶ ὡς ὡς ἐκπαλινφθῇ ἐκπαλινφθῇ καὶ
ἐκπαλινφθῇ ἐκπαλινφθῇ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὡς
παλινφθῇ. ὅτι οὐδὲν ἐκπαλινφθῇ, καὶ τῇ
ἐκπαλινφθῇ, ἐκπαλινφθῇ ἐκπαλινφθῇ. καὶ

πῇ διαίρειται αὐτὸ εἰς καὶ ἀφροσύνην ἵνα . ὅ δ' αὖθ' καὶ ὡς δὲ εἶον ὅλον μετὰ φερε . οἷα ὅστιν ἡ ψυχὴ ἡ ἔτοιμος , ἐὰν ἡδὴ ἀρλυσθῆναι δὲ τὸ σώματος . ἢ ἢτοι σβεσθῆναι , ἢ σκεδασθῆναι , ἢ συμμῆναι . ὅ δ' ἔτοιμον ὅσο , ἵνα ἀπὸ ἰδίκης κείσεως ὁρῶν , μὴ κ' ἐφελὼ πᾶταξιν ὡς οἱ Χριστιανοί , ἀλλὰ λελογισμένως , ἢ σεμνῶς . καὶ ὥς ἐ' ἄλλον παθεῖν ἀτραγώδως . πεποίηκά π κρινωνικῶς . ἐκὼν ὠφέλημαι . ὅσο ἵνα ἀπὸ πτόχρους ἀπαντᾷ . ἢ μηδ' αὖ παύσ . Τίς σὺ ἢ τέχνης ; ἀγαθὸν εἶν . ὅσο δ' πῶς καλῶς γίνετ' , ἢ ἐκ θεωρημάτων . τὸ μ , παρὲν τὸ ὅλας φύσεως , τὸ δ' ἐπεὶ τὸ ἰδίως τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἀσκητικῆς . πρῶτον αἱ τραγώδια πᾶν λαθὼν ἑπομνηστικῶς τῇ συμβαινόντῃ , καὶ ὅτι ταῦτα οὕτω πέφυκε γίνεσθαι . ἢ ὅτι οἷς τὸ σκηνῆς ψυχαστοργεῖσθαι , τῶν τοῖς μὴ ἀλλοδατῶν τὸ μείζονος σκηνῆς . ὁρᾷτε ἢ , ὅτι ἔτω δὲ ταῦτα πόραιναι . ἢ ὅτι φέρουσιν αὐτὰ ἐ' οἱ κεκραγότες . ἰὼ Κιθαριῶν . ἢ λέγεται δὲ πᾶν ἑποδὲ τὰ δράματα ποιῶντῃ χρησίμως . οἷον ὅστιν ἐκείνο μάλιστα .

Εἰ δ' ἡμελήθῃ ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῶν .

ἔχει λόγον καὶ ὅσο .

Καὶ πάλιν ,

τοῖς πρᾶγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμῶν καὶ

βίου δείξῃ ὥς ἐπὶ πᾶσι σάχυν .

Καὶ ὅσα ποιεῖται .

Μετὰ

Μετὰ ὃ τῇ τραγωδίᾳ ἡ ἀρχαία κωμωδία
 πῆλ' ἤχη, παιδαγωγικὴ πρὸ ῥησίων ἔχουσα, καὶ
 τῷ αὐτοφύκτου οὐκ ἀχρήστως δι' αὐτῶν τῶν δυνάμεων
 σώϊς ἔστω μιν ἡσυχία. πρὸς οἷον πῇ διοχέ-
 νης ταυτί πρὸς ἐλάμβανε. μετὰ ταῦτα τίς ἡ μέ-
 ση κωμωδία, ἡ λοιπὸν ἡ νέα πρὸς τίποτε πά-
 ρειληπταί, ἡ κατ' ὀλίγον ὑπὸ τῶν ἐν μνήσεως
 φιλοτεχνίαν ὑπερβύνη ἐπίστησον· ὅτι μὴ ὡς λέγε-
 ται ἡ ἑσὶν τῶν πινάκων χρήσιμα, οὐκ ἀγνοεῖ.
 ἀλλὰ ἡ ὅλη ὑποδοχὴ τῶν τοιαύτης ποιήσεως καὶ
 ὁραματουργίας πρὸς τίνα ποτὲ σκοπὸν ἀ-
 πέβλεψε; πῶς οὐαρχίς προσπίπτει τὸ μὴ εἶναι
 ἄλλω βίου ὑποδοχὴν εἰς τὸ φιλοσοφῆν ἔτι
 ὑπὸ τῆς δεινότητος, ὡς ταύτῃ οὐκ ἔστι νῦν ὡν τυγχάνεις.
 κλάδ' οὖν τῆ προσεχῆς κλάδ' ἀρκυεῖς, οὐ
 διώκεται μὴ καὶ τῆ ὅλου φυτῆς ἀρκεκῆσθαι.
 οὕτω δὲ καὶ ἀνθρώπῳ, οἷος ἀνθρώπου ἀρχι-
 οῦς ὅλης τῆ κρινωνίας ἀρκετέσθαι. κλάδον
 μὲν δὲ ἄλλ' ἀρκετέσθαι, ἀνθρώπῳ δὲ αὐτὸς
 ἑαυτὸν τοῦ πλεονέκτου χωρίζει, μισήσας καὶ ἀρ-
 τραφεῖς, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ τῆ ὅλου πολιτείας
 τῆς αἰμα ἀρκετέσθαι ἑαυτὸν. πλεονέκτου ἐκείνου
 δῶρον τοῦ συνησυχίου τῶν κρινωνίων Διός. ἔ-
 ξισι γὰρ πάλιν ἡμῖν συμφῦναι τῷ προσεχεῖ, καὶ
 πάλιν τῆ ὅλου συμπληρωτικῆς γίνεσθαι. πλεο-
 νάκης μόντοι γινόμενον τὸ καὶ τῶν τοιαύτων ὁρί-
 σιν,

ρισιν, δυσανάτων καὶ δυσσποκισίαιτον προ-
 χωροῦν ποιεῖ. ὅλως τε οὐχ ὅμοιοι ὁ κλάδ' ὅ
 ὁ ἀπ' ἀρχῆς συμβλασθήσας, καὶ σύμπνοος
 συμμείνας ὡς μετὰ τὴν ἀποκατὰ αὐτῆς ἐγ-
 κωντειοθέντι. ὅ, τί ποτε λέγουσι οἱ φυτονεργοί,
 ὁμοθαμνέν μὲν, μὴ ὁμοδογματέιν δέ. Οἱ αἰ-
 σάμενοι προϊόντισι κτ' τὸν ὁρῶντος λόγον, ὥσ-
 πὸρ ἀπ' τῆς ὑγῆς πράξεως ἀρξέσθαι σεοὺ
 διωθήσονται, ὥτως μὴδὲ τῆς πρὸς αὐτοὺς δι-
 μιθείας ἐκκινεῖται. ὁ γὰρ φύλασσε ἑαυτὸν
 ἐπ' ἀμφοτέρων ὁμοίως. μὴ μόνον ὡς τῆς δι-
 σταθῆς κινήσεως καὶ πράξεως, ἀλλὰ καὶ ὡς τῆς
 πρὸς αὐτὸν κωλύειν ὡς χειροῦντας, ἢ ἄλλως δι-
 κρινόντας προσηύχεται. ὅ γὰρ τὸ τοιοῦτον,
 εἰ χαλεπαίνειν αὐτοῖς ὥστε τὸ ἀρξέσθαι τῆς
 πράξεως, καὶ ἀνοδοῦναι κατὰ τὴν αἰσθάνειαν. ἀμ-
 φότεροι γὰρ ἐπίσης λιποτάκῃ, ὁ μὲν ὡς πο-
 θῆσας, ὁ δὲ ἄλλοτε τοιοῦτος πρὸς τὸν φύσει συγγενῇ
 καὶ φίλῳ. Οὐκ ἔστι χείρων ἐδεμῖα φύσις τέχνης.
 καὶ ὅραί τεχναι τὰς φύσεις μιμουμένηται. εἰ δὲ τῷ
 ὅ, ἢ πασῶν τῶν ἄλλων τελειωτάτη καὶ πόρρι-
 πτικώτατη φύσις, ἐκ αὐτῆς ἀρξέσθαι τῆς τεχνι-
 κῆς διμνηχανίας. πᾶσαι δέ γε τέχναι τῶν κρηττό-
 των οἰκον τὰ χείρω ποιεῖσιν. ἐκ δὲ καὶ ἡ κατὰ φύ-
 σιν καὶ δὴ αὐτὴν μὲν γενέσις δικαιοσύνης, ἀπὸ δὲ
 ταύτης αἰσθητοῦ ἀρετῆς ὡς οὐκ ἔστι. εἰ δὲ τῆς
 δῆσεται

θήσεται τὸ δίκαιον, ἐὰν ἦτοι ὄλβφωμεθα πρὸς
τὰ μέσα, ἢ διέξαπατήσῃ καὶ προπώπῃ καὶ μετὰ
πώπῃ ὥμῳ. Εἰ δὲ ἐρχεῖ ὁ ὁσὶ σε τὰ πράγμα-
τα ὧν αἱ διώξεις ὁ φνγαὶ ἄσυνεσσί σε. ἀλλὰ
τρόπον πινὰ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνα ὀρχῇ. τὸ γὰρ κρί-
μα τὸ πῶρ αὐτῇ, ἡσυχάζετω, καὶ ἐκεῖνα μὴ
ἀτρεμεντα, καὶ ἔτε διώκων ἔτε φούρην ὀφθῆσθαι.
σφαῖρα ψυχῆς αὐτοῦ, ὅταν μὴ ἐκτείνηται
ἐπὶ π, μὴ ἐσω σωτρέχη, μὴ ἐσω λυγρῶν. ἀλ-
λά φωτὶ λαμπήσῃ, ὥς τὴν ἀλήθειαν ὁρᾷ τὴν
παύσῃ, καὶ τὴν αὐτῇ.

Καταφρονήσει μὲ τις; ὀφθαλμοί. ἐγὼ δὲ ὀφθαλ-
μοί, ἵνα μὴ καταφρονήσεως ἄξιον πρῶτων ἢ
λέγων διείσομαι. μισήσει; ὀφθαλμοί. ἀλλὰ ἐγὼ
ὀφθαλμοί καὶ βύβλους πάντες, καὶ πούτω αὐτοῦ
ἔτοιμος ὁ πρῶτος μὴ δέξαι, οὐκ ὀφθαλμοί,
οὐδέως κατεπιδεικνύμεθα ὅτι ἀνέχουμαι, ἀλ-
λά γνησίως καὶ χριστῶς, οἷον ὁ φωκίως ἐ-
κείνῃ, εἴ γε μὴ πρὸς τοῦτο. τὰ ἐσω γὰρ δέ-
τοιμάται εἶναι, καὶ ἔπειτα τῇ θεῶν βλέπε-
σαι ἀνθρώπων πρὸς μηδὲ ἀγανακτικῶς ὄλβ-
πιδεικνύμεθα, μηδὲ δενοπαθῆναι. τί γὰρ σὺ καὶ
αὐτὸς νῦν ποιεῖ τὸ ὡς τῇ φύσει σου οὐκ ἔστιν,
καὶ δέχῃ τὸ νῦν τῇ τῇ ὄλβον φύσει βύβλους, ἀν-
θρώπων τε ταγματῶν πρὸς τὸ γὰρ δέ-
τὸ τὸ κρινεῖ συμφέρον; ἀλλὰ ὄλβον καταφρονούν-

τὸν, ἀλλήλοισ ἀρεσκύνοντο, καὶ ἀλλήλων ὑ-
 ποδέχεν δέλοντο, ἀλλήλοισ ὑποκατακλί-
 νονται. ὥς σε πρὸς καὶ κίβδηλα ὁ λέγων, ἐὰν
 πωρῆμαι ἀπολῶς σοι προσφέρειαι. τί ποιεῖς
 ἄνθρωπε; ἔστω ὃ θεὸς περὶ λέγειν. αὐτῷ φανή-
 σεται· ὡς τῷ μετώπῳ γεγραφεῖται ὁ φίλε
 θύς σου ἡ φωνὴ· τοιοῦτον ἔχει, θύς σου ἐν τοῖς ὁμ-
 μασιν ἰσχύει, ὡς τῶν ἐραστῶν ἐν τῷ βλέμματι,
 πάντα θύς σου γνωρίζῃ ὁ ἐρωμένος, ὡς τὸν ὁλοῦ
 θεὸν ὁ ἀπολῶν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, οἷον γεύσασθαι. ἵνα ὁ
 πρῶτος, ἅμα τῷ προσελθεῖν θέλῃ ὃ θέλῃ αἰ-
 σῆται. ὡς τῷ θεῷ ὁ ἀπολόγητος σκελμή ὄσιν,
 ὅθεν ὄσιν αἰχλὸν λυκοφλίας. πάντῃ μάλιστα
 ἔστω φθῆγε, ὁ ἀγαθός, ὁ ἀπολῶς, καὶ θύς σου, ἐν
 ὧς ὁμμάσιν ἔχουσιν ταῦτα. καὶ ὃ λαοφάνη. κά-
 λιστα ὃ ζῶν, διώκεις αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐὰν πρὸς
 τὰ ἀδιαφορεῖ ἀδιαφορεῖ, ἀδιαφορήσει ὃ, ἐὰν ἔ-
 κστατον αὐτῷ θεωρεῖ διηρημένως καὶ ὁλικῶς, καὶ μενε-
 μῆτος, ὅτι ἐδὲν αὐτῷ ὑπόληψεν ποδὶ αὐτῷ ἡμῖν
 ἐμποιεῖ, ὃ ὅρχει θεῖον ἡμᾶς ἀλλὰ τὰ μὴ ἀρεμῆ-
 ἡμῆς ὃ δὲ μὴ, οἱ τὰς ποδὶ αὐτῷ κρίσεις γεννῶν-
 τος καὶ οἷον γεύσονται ἐαυτοῖς, ἵδον μὴ μὴ γεύ-
 σονται. ἵδον ὃ καὶ πᾶσι λάθῃ, θύς σου ἵδον λαλεῖν. ὅτι
 ὁλίγη χρόνος ἔσται ἡ τοιαύτη προσοχὴ. καὶ λοιπὸν
 πεπαύσεται ὁ βίος. τί μὲν οὖν δύσκολον καλῶς
 ἔχειν ταῦτα; εἰ μὴ πᾶσι φύσιν ὄσιν, χαῖρε αὐτοῖς.

καὶ

καὶ ῥάδιζα ἔσω σοι· εἰ δὲ πῶς φύσιν, ζήτει τί ὅστι
 σοι κτ'· πῶς οὖν φύσιν. καὶ ἡδὴ ῥῶτο παύσδε καὶ
 ἄσβεστον ἦ. παντί γὰρ συγγνώμη τὸ ἴδιον ἀγα-
 λὸν ζητοῦσι. πόθεν ἐλήλυθεν ἕκαστον, καὶ ἐκ τί-
 νων ἕκαστον ἑποκειμένων, καὶ εἰς τί μεταβάλλ-
 λει, καὶ οἷον ἔσται μεταβάλλον, καὶ ὡς οὐδὲν
 κακὸν θέσεται. καὶ πρῶτον, τίς ἢ πρὸς αὐ-
 τὸν μοι χέσις. καὶ ὅτι ἀλλήλων ὀφείκει γέ-
 ναμεν. Καὶ κατ' ἕτερον λόγον, προσποσόμεθα
 αὐτῇ γένηται, ὡς κείος ποίμνης, ἢ ταῦτα
 ἀγέλης. αὐτῶς δὲ ἐπιθί, ἀπὸ τῶ Εἰ μὴ ἄπομοι,
 φύσις ἢ τὰ ὅλα διοικῶσα. εἰ ῥῶτο, τὰ χείρονα
 τῇ κρηττόνων ὀφείκει· ταῦτα δὲ, ἀλλήλων.
 δυνάτορον δὲ, ὁποῖοί πινές εἰσι καὶ τῶ τραπέζης,
 ὡς ἔω· κλιναίῳ, τὰλλα μάλιστα ἡ οἷας ἀνάγ-
 κας δογματῇ κειμένης ἔχουσιν, καὶ αὐτὰ δὲ
 ταῦτα μετ' οἷον τύφει παροῦσι. τίτον, ὅτι εἰ
 μὴ ὁρῶς ταῦτα ποιοῦσιν, οὐδὲ διακρίνεται
 εἰδ' οὐκ ὁρῶς, δηλονότι ἄκοντες ὁ ἀγνοῦν-
 τες. πάντα γὰρ ψυχὴ ἀκούσα σέρεται, ὥστε
 πῦ ἀληθοῦς, οὕτως καὶ τῶ κατ' ἀξίαν ἐκεί-
 σω προσφέρεται. ἀχάνονται γὰρ ἀκούοντες
 ἑδικοί, καὶ ἀγνώμονες καὶ παλινοίκεται, καὶ
 κατὰ παρ' ἁμαρτηπικὸν παρὲς τὸν παλινοίον. τίταιρ
 ὅν, ὅτι καὶ αὐτὸς πολλὰ ἁμαρτανίς, καὶ ἄλλος ὅ-
 σὺτ' εἰ. καὶ εἰ πινὼν ἡ ἁμαρτημάτῃ ἀπέχῃ,
 ἀλλὰ

ἀλλὰ τινὶ γε ἔξιν ποικτικῶς ἔξῃς, εἰ καὶ Διὰ
 δαλίαν, ἢ δοξοκρίαν, ἢ τοιοῦτό τι κακόν, ἀπώ-
 χησθῇ ὁμολίαν ἀμαρτημάτων. πέμπτον, ὅτι εἰ
 δὲ εἰς ἀμαρτάνουσι κατελήφας. πολλὰ δ' κατ'
 οἰκονομίαν γίνεται, καὶ ὅλως πολλὰ δὲ πρὸ-
 τήρον μαθεῖν, ἵνα πῶς ποδὶ ἀμοτείας πράξεως
 καταληπτῇ κὼς τι ἀρρήνηται. ἕκτον, ὅτι ὅταν
 λίαν ἀγανακτήσῃ, ἢ ὀδυσαθῇ, ἀκακιστὶς ὁ
 αὐθρόπειθ βίος, ὅμοιόν τ' αὐτῶς ἴζε-
 τὰ θυμῳ. ἑβδομον, ὅτι εἰ καὶ πρῶτος αὐτῶν
 οἰοχλῶσιν ἡμῖν, ἐκείναι γὰρ εἰσιν αἱ τοῖς ἐκείνων
 ἡγεμονικαῖς· ἀλλὰ αἱ ἡμέτεραι ὑπελήφεις. ἄ-
 ρον γὰρ καὶ δέλητον ἀφείναι τινὶ ὡς ποδὶ δεινοῦ
 κρήσιν, καὶ ἀπὸ λθον ἡ ὀργή. πῶς δὲ ἀρᾷ λογι-
 σάμενθ' ὅτι εἰ καὶ αἰχρὸν. ἐὰν γὰρ μὴ μόνον εἴ τοι αἰ-
 χρὸν κακόν, ἀλλὰ γὰρ καὶ σὲ πολλὰ ἀμαρτάνουσι,
 καὶ λησὶν καὶ παντοῖον γενέσθαι. ὄγδον, ὅσοι
 χαλεπώτερα ὑπὸ φέρουσιν αἱ ὀργαὶ καὶ λυπὰ
 αἱ ὑπὸ τοῖς τοιοῦτοις, ἢ πῶς αὐτὰ ὅσιν ἐφ' οἷς ὀρ-
 γισόμεθα καὶ λυπούμεθα. ἑνάτον, ὅτι τὸ θυμῳ
 νῆς ἀνίκητον, ἐὰν γνήσιον ἢ καὶ μὴ σεσηπός, μηδὲ
 ὑπόκεισιν. τί γὰρ σοι ποιήσει ὁ ὑβριστικὸς τα-
 τθ', ἐὰν διατελῇ θυμῳ νῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸς
 ἔτυχε πρῶτος πρᾶνῃς καὶ μεταδιδάσκῃς θύ-
 ρων πρὸ αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὅτε κακὰ
 ποιεῖν σε ὑπὸ χειρὶ; μὴ τέκνον, πρὸς ἄλλο πε-
 φύκει.

φύκαμι. ἐγὼ μὲν ἔμην βλαβῶ, σὺ δὲ βλά-
 πῃ, τέκνον. καὶ δεικνῦναι οὐαφῶς καὶ ὀλαφῶς,
 ὅτι ἴδῃς ἔτῳς ἔχει. ὅτι ἔδὲ μέλισσαι αὐτὸ ποιε-
 σιν, ἔδ' ὅσα βλαβήλαστα πῶφουκε. Δεῖ δὲ μή
 τε ἐρωτικῶς αὐτὸ ποιεῖν, μήτε ὀνειδιστικῶς, ἀλ-
 λά φιλοσφύργως καὶ ἀδίκτως τῇ ψυχῇ, καὶ
 μὴ ὡς ἀφολῆ, μηδὲ ἵνα ἄλλοι πῶσας θαν-
 μαλοῖη· διὸ ἢ τοι πρὸς μόνον, καὶ ἐὰν ἄλλοι π-
 νοῦς περὶ αὐτῶν. τούτῃ τῇ ὀνεία κεφαλαί-
 ων μέμνησο, ὡς πῶα τῇ Μουσῶν δῶρα ἔλα-
 φῶς, καὶ ἀρεαί ποτε ἀνθρώπων εἶναι, ἕως
 ζῆς. φυλακτίον δὲ ἐπίσης τοῦ ὀργίζεσθαι αὐ-
 τοῖς, δ' ἐκλακδύειν αὐτούς. ἀμφοτέρω γὰρ ἀ-
 κρινώοντα, καὶ πρὸς βλάβην φέρει. πρὸ χει-
 ρον ἢ ἐν ταῖς ὀργαῖς, ὅτι οὐχὶ δ' ὀρμυνοῦσθαι ἀ-
 δικῶν, ἀλλὰ δ' πρῶτον καὶ ἡμερον, ὥστερ' ἀν-
 θρωπικῶτόρον, οὕτως καὶ ἀρετικῶτόρον, ὅ-
 ἰαυθ' καὶ νύκτων καὶ ἀνδρίας τέτρω μέτε-
 σιν, οὐχὶ τοῦ ἀγανακτοῦντι καὶ δυσαρτυνῶντι.
 ὅσῳ γὰρ ἀπαθεία ἴδῃς οἰκειότορον, τοσούτῳ
 καὶ διωάμφ. ὥστερ' τε ἡ λύπη ἀσθενῆς, ἔτῳς
 καὶ ἡ ὀργή. ἀμφοτέρω γὰρ τέτρωνται, ὥς δὲ
 δῶκεσιν. εἰ δὲ βούλει, καὶ δέκα τον πῶα τ' ἡ με-
 σπῆγτου δῶρον λαβέ. ὅτι τὸ μὴ ἀξίως ἀμαρ-
 τάνῃ τοῦ φαύλους μακίως. ἀδιωάτου γὰρ
 ἐφίεται, ὅ δὲ συγχωρεῖν ἄλλοις ἢ εἶν' ὀϊάτες,
 ἀξίως

ἀξιούν δὲ μὴ εἰς σὲ ἁμαρτάνειν, ἀγνωμον καὶ
 τυραννικόν. Τέσσαρας μάλιστα τροπὰς τοῦ ἡγε-
 μονικῆς πᾶρυλακτίον διηγεῖται, καὶ ἐπει-
 δὲν φωράσης, ἀπαλειπῆιον, ὑπὸ λέγονται ἐφ'
 ἐκείνῃ οὕτως. ῥῶτο δ' ἐφ' αὐτῷ ἐκ ἀνάγ-
 καίων. ῥῶτο, λυλὸν κρινωνίας. ῥῶτο, ἐκ ἀφ' αὐ-
 τῷ μέλῃ λέγειν. ὁ γὰρ μὴ ἀφ' ἑαυτῷ λέγειν ἐφ'
 τοῖς ἀποπώτοις νόμιζε. τίταρον δὲ ὅτι καὶ
 ὁ σαυτῷ ὀφείδεις, ὅτι ῥῶτο ἡτῶ μόνου ἐστὶ καὶ
 ἑποκατακλινομένου τῷ ἐν σοὶ θεοτόρου μέ-
 ρους, τῇ ἀπμωτόρῃ ὅτι τῇ μοίρῃ τῇ τ' σώμα-
 τ' ὅτι, καὶ ταῖς τούτου παχείαις ἡδοναῖς. Τὸ μὲν
 πνυμάπὸν σου, καὶ δ' πυρῶδες πᾶν ὅσον ἐγ-
 κέντραται, καὶ τοὶ φύσει ἀνωφερεῖ ὄντα, ὅμως
 πειδόμενα τῇ τῇ ὄλρον διὰ τάξει, πᾶν κρα-
 τεῖται ἐν ταῷ θεῷ ὑπὸ τῷ συγκείμενῳ. καὶ δ'
 γὰρ δὲ δὲ ὁ ἐν σοὶ πᾶν, καὶ δ' ὑγρόν, καὶ τὰ κα-
 τωφερεῖ ὄντα, ὅμως ἐν ἡδονῇ καὶ ἐστὶ τὴν ἐχ-
 ἑαυτῷ φυσικὴν σάσιν. ὅτως αὖ καὶ τὰ σοιχεῖα ὑ-
 πακτέῃ τοῖς ὅλοις, ἐπειδὴ πᾶν κατὰ ταχὺ σὺ
 βία μένοντα, μέχρις ἀν' ἐκείθεν πάλιν δ' ἐνδύσι-
 μον τῷ διαλύσεως σημειῖται. ὁ δ' ἐνδὲν ὅν μόνον ὁ νοε-
 ρὸν σὲ μέρος ἀπειθὲς εἶναι, καὶ ἀναγκάζειν τῇ ἑαυτῷ
 χάρεα ὅτι ἐν αὐτῷ γὰρ βίαιον τῷ τῷ ὑπὸ τῷ
 ἀλλὰ μόνον, καὶ φύσιν ἐστὶν αὐτῷ. ἐν μὲν τοὶ ἀνέχε-
 ται, ἀλλὰ πᾶν ἐναντίαν φέρεται. ἢ ἢ ὑπὸ τὰ ἀ-
 δικήματα

δικήματα καὶ τὰ ἀκλασήματα, καὶ τὰς λύ-
 πας, καὶ ὅς φόβους κίνησις, ἔδ' αὖ ἄλλο ὄσιν, ἢ ἀ-
 ρισταμύλου τ' φύσεως. καὶ ὅταν δὲ πινὶ τ' συμ-
 βαίνοντ' ἡν δυαχεραίνει τὸ ἡγεμονικόν, κατὰ λεί-
 πει καὶ τότε πῶς ἑαυτῶν χώραν. πρὸς ἰσότητά
 γὰρ καὶ θεοσέβειαν κατεσκύβασαι, οὐχ ἦτον
 ἢ πρὸς δικαιοσύνην. καὶ γὰρ ταῦτα αὖ εἶδε
 ἐστὶ τ' βύκινωνησίαις, μᾶλλον δὲ πρὸς ἐνδοξία
 τῇ δικαιοπραγμασίᾳ τῇ. ὃ μὴ εἰς καὶ ὁ αὐ-
 τὸς ὄσιν αὖ τῶ βίου σκοπῶς, ἔτ' εἰς καὶ ὁ αὐ-
 τὸς δ' ὅλου τῶ βίου εἶν' οὐ διώκεται. ἐκ ἀρκεί
 τὸ εἰρημνίον, ἐὰν μὴ κακῆνο πρὸς θῆς, ὅπως εἶν'
 δὲ τῶτον τὸν σκοπὸν. ὥστε γὰρ οὐχ ἢ πάν-
 τῃ τῇ ὁπωθεῖν πλείοσι δοκούντῃ ἀγαθῶν
 ὑπολήψεις ὁμοία ἐστὶς, ἀλλ' ἢ τῇ τοίῳ δὲ π-
 νωας, τουτέστι τῇ κρινώας, οὕτω καὶ τὸς
 σκοπῶς, δὲ τὸς κοινωνικῶς καὶ πολιτι-
 κὸν ὑποστήσεται. ὁ γὰρ εἰς ὅσον πάσας τὰς ἰ-
 δίας ὁρμὰς ἀπυθνύων, πάσας τὰς πρᾶξεις ὁ-
 μοίας ἀφωδύσῃ. καὶ ἡ ὅσον αὖ ὁ αὐτὸς ἐστὶ. Τὸν
 μὴν τ' ὀρεγνόν, καὶ τ' κατοικίδιον καὶ τ' ἡ πόλιν τού-
 τε καὶ διασώθεισιν. Σωκράτης καὶ τὰ τῇ πολ-
 λῶν ὄνυματα, λαμίας ἐκάλῃ, παιδίων δέμας
 τα. Λακεδαιμόνιοι τοῖς ἡ ξείνοις αὖ ταῖς θεωρίαις
 ὑπὸ τῇ σκιᾷ τὰ βάρη ἐπιθεῖαν, αὖ τοῖς ὅσον ἐτυ-
 χεν ἐκαθεζόντο. Τῷ γὰρ δίκῃ ὁ Σωκράτης πᾶσι
 τῶ μὴ

τῷ μὴ ὄρχεσθαι πρὸς αὐτὸν, ἵνα ἔφη μὴ τοῦ καὶ
 κίσεω ὀλίγηρῶ ἀπόλυσμαί. Τουτέστι μὴ διὰ πα-
 θῶν οὐ διωκηθῶ ἀντιθυποῖναι. Ἐν τοῖς τῷ Εὐ-
 φροσύων γραμμασι, πρῶτον ἀγγελμα ἐκεῖθεν σω-
 χῶς ὑπομνήσκονται τῇ παλαιᾷ πινθῇ
 τῇ ἀρετῇ χρυσαυμένων. Οἱ πυθαγόρειοι, ἰω-
 δέντες τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν, ἵν' ὑπομνήσκον-
 μέθα τῇ ἀείκῃ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ὅτι ἐαυτῷ
 ὄρχον δι' αὐτὸν τῇ, ὅτι τὰς ἐξως καὶ τὰς καὶ
 ρότητῃ, ὅτι τὰς γυμνότητῃ. ὅθεν γὰρ πικρὴ
 λυμμία ἄστρον. οἷον ὁ Σωκράτης τὸ κώδιον
 ὑπεζωμύθη, ὅτε ἡ Ξανθίππη λαβούσα δι-
 ἰμάτιον ἐξω περὶ ἡλίου. καὶ ἂν εἶπεν ὁ Σωκρά-
 τής τοῖς ἐταίροις αἰδεσθῆσαι καὶ ἀναλχεῖσθαι,
 ὅτε αὐτὸν εἶδον ὅπως ἐσαυμάτιον.

Ἐν τοῦ γεγράφην καὶ ἀναγνώσκειν οὐ πρότε-
 ρον ἀρξέας, πρὶν ἀρχῆς. ὅθεν πολλῶν μάλ-
 λον οὐ τοῦ βίβω.

Δεδοτὶ πεφυκας, ὅτι μέτεσί σοι λόγον.

Ἐμὸν δ' ἐγέλασε φιλὸν κῆρ.

Μέμφοιται δ' ἀρετῇ καὶ παλαιῶν βαλζον-
 τὸς ἔπεισιν. Σὺ γὰρ χαλεπῶς ζητεῖν, μαυνομέ-
 νου. τοιοῦτ' ὁ τὸ παιδίον ζητῇ, ὅτε ἐκ ἐπὶ δι-
 δοται. καὶ φιλοῦντα τὸ παιδίον ἔλεγεν ὁ Εὐ-
 πρίκτῃ, ὅθεν ὑπὸ φθέρῃ γινώσκται, αὐτὸν ἴσως
 ἐκρῆσαν. δύσφημα ταῦτα; ὅθεν δύσφημον ἔφη

φουσι-

φυσικῷ πνέθ' ὁρῶν σημαυπκόν. ἢ καὶ τὸ εἶναι
 σάχνας διελαθῆναι, δύσφημον. ὁμφαξ, σαφν-
 λή, σαφίς, πάντα μεταβολαί, ἐκ εἰς τὸ μὴ ὄν,
 ἀλλ' εἰς τὸ νῦν μὴ ὄν. Ληστὴς πρῶταίσεως ὁ γίνε-
 ται, δι' τῆς ἑπικτήτου. Τέχνῳ δὲ ἐφ' ἡ πόλιν δι'
 συγκρίσει πείθεσθαι δύρεῖν. καὶ οὐ τῷ πόλιν τὰς ὁρ-
 μάς τόπω δι' προσεκτικόν φυλάσσειν, ἵνα μεθ'
 ὑπεξαίρεσως, ἵνα κρινωνικαί, ἵνα κατ' ἀξίαν. καὶ
 ὁρέξεως μὲν πάντα πασιν ἀπέχεσθαι, ἐκκλίσει
 δι' ἑπὶ μὲν οὐ τῶν ἐκ ἐφ' ἡμῖν χρῆσθαι, ὁ πόλιν
 τῶν τυχόντων δι' ἐφ' ὅσιν ὁ ἀγρὸν, ἀλλὰ πόλιν τῶν
 μαίνεσθαι, εἰ μὴ ὁ Σωκράτης ἔλαχε. τί δέλε-
 λιτε λογιῶν ψυχὰς ἔχειν, ἢ ἀλόγων; λογι-
 κῶν. πίνων λογικῶν; ὑγιῶν, ἢ φαύλων;
 ὑγιῶν; τί ὅν ζητεῖτε; ὅτι ἐρ-
 μῶν. τί ὅν μάχεσθε, καὶ
 διαφέρεσθε;

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ- νου αυτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ- τὸν Βιβλίου ιβ'.

ΑΝΤΑ ἐκείνα ἐφ' ᾧ ἀλλὰ πε-
 ειόδου θυγῆ ἐλθεῖν, ἥδη ἔχει
 διώσκει, ἐὰν μὴ σωθῇ φρο-
 νῆς. ὁ δὲ ὅτι ἐστὶν, ἐὰν παῦ-
 ρον καὶ ταλίπης, καὶ τὸ μέλλον ἐ-
 πιτρέψῃς τῇ προνοίᾳ. καὶ δ' παρὸν μόνον ἀπθυ-
 θωῆς πρὸς ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνην. ὁσιότη-
 τα μὲν, ἵνα φιλήσῃ δ' ἀρετὴ μόλιον. σοὶ γὰρ αὐ-
 τὸ ἢ φύσις ἔφερε, καὶ σὲ τούτῳ δικαιοσύνην ὅτι,
 ἵνα ἐλαδύρως καὶ χαεῖς περὶ πολυλῆς λέγῃς τε
 τάλῃ θῆ, καὶ πείσῃς τὰ κατ' νόμον, καὶ κατ'
 ἀξίαν. μὴ ἐμποδίζῃ δέ σε, μήτε κακία ἀλλο-
 τεία, μήτε ὑπόληψις, μήτε φωνή, μηδὲ μὴ αἰ-
 σθησις τῶν ποδῶν τετραμμοῦ σου σαρκιδίου. ὁ-
 ψεται γὰρ δ' πάχον. ἐὰν δ' ὅτι δὴ ποτε πρὸς
 ἱερόδω γλῆν, πάντα τὰ ἄλλα καὶ ταλιπὼν, μόν-
 ον τὸ ἡγεμονικόν σου, καὶ τὸ οὐ σοὶ θεῖον τιμῆς, καὶ
 τὸ μὴ παύσεσθαι ποτε ζῶν φρονησῇς, ἀλλὰ τό γε
 μηδέ ποτε ἀρξάσθαι κατ' φύσιν ζῶν. ἔσθαι αὐθρο-
 πῶ ἀξίῳ τῶ γλῆνῃ ὄντ' ὅς μοι, ὅς παύσῃ
 ξοῖθ' ὡν τῆς πατερίδ' ὅς, καὶ θαυμαζῶν ὡς
 ἀπεσοῖθ'.

ἀπεσοδόκηται τὰ κατ' ἡμέραν γινόμενα, ὧς κρη-
μαίνεσθαι ἐκ τῆς καὶ τῆς. Ὁ θεὸς πάντας
τὰ ἡγεμονικά, γυμνά τῇ ὑλικῇ ἀγγείων καὶ
φλοιῶν καὶ κατὰ τῇ ὁρᾷ. μόνον δὲ τῷ ἑαυτῷ
νοεῖν μόνων ἀπὸ τῆς, ὅτι ἑαυτῷ ἐς ταῦτα ἐρῶν
κῆτῃ καὶ ἀποχετομνίων. ἐὰν δὲ σὺ τῶ ἐκ
σῆς ποιῇν, τὸ πολὺν ποδωπασμὸν σεαυτῷ ποδω-
αίρησεις. ὁ δὲ μὴ τὰ ποδωκίμνα κρηάδια ὁρᾷ,
ἢ ποχεῖσθαι, καὶ οἰκίαν, καὶ δοῦσαν, καὶ τὴν
ποιαύτῳ ποδωβολίῃ καὶ σκηλῇ θεώμνος, ἀπο-
λήσειται τρία ὅτιν ἑξ ὧν σωέσκηας, σωμάποια
πνθυμάπον, νῦν. τὰ τῇ τᾷ ἄλλῃ μέχρι τῆς ὑπὸ
λῆσθαι δὲν σὺ ὅτι. ὅτι τὸν μόνον κύριος σὺν, ὁ
ἐὰν χρείσῃς ἀπὸ σεαυτῷ, τὰ τέστιν ἀπὸ τῆς
δοῦνοιας, ὅσα ἄλλα ποῖσιν ἢ λέγασιν ἢ ὅσα αὐτὸς
ἐποῖσας ἢ εἶπας, καὶ ὅσα ὡς μέλουσα ταράσ-
σεις, καὶ ὅσα τὸ ποδωκίμνα σοι σωμάπια, ἢ τῶ συμ-
φύτῃ πνθυμάπια, ἀποαίρεται πρὸς σὺν, ὅ-
σα ἢ ἐξ ὧν ποδωρῶσας δὲν ἐλίσσῃ, ὥς τῇ (σω-
μαρμνίων ἑξ ημερνίων καὶ κατὰ τὴν νοεῖν διῶν
μὴν ἀπόλυτον ἐφ' ἑαυτῷ ζῶν, ποιοῦσθαι τὰ δι-
καία, ὧς θέλῃσθαι τὰ συμβαίνοντα, καὶ λέγ-
σθαι τὰ ληθῇ, ἐὰν χρείσῃς φημί τῷ ἡγεμονικῷ τῷ
τὰ τὰ ποδωρητῆρνα ἐκ ποδωαθείας, καὶ τῶ
χρόνῳ τὰ ἐπέκθη, ἢ τὰ πρὸς χηκῆται, ποῖσῃς
τὸ σεαυτῷ, οἷος ὁ ἐμποδὸς κλῆρος σφαῖρος κυνῆς-

τὸρῆς κενῇ δουλευθεὶ γαίῳ, μόνοντε ζῶ ἐκμε-
 λετήσης ὁ ζῆς, τὸ τίσι τὸ πῖόν, διωθήσῃ τόγῃ μέ-
 χρι τῷ ἀρθάνειν ἔσπλει πόμυλον, ἀταράκ-
 τως καὶ θυγνῶς, καὶ ἰλίως τῷ σαυτῷ οὐμίμονι
 ἀλξιδῶναι. Πολλοὺς ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν ἢ
 ἐκείνους μᾶλλον πάντῃ φιλεῖ, τῷ δὲ ἑαυτῷ πε-
 ρὶ αὐτῷ ὑπόληψεν ὡς ἐλάτῃον λόγῳ πίθεται, ἢ
 πῶς τῷ ἄλλῳ. Ἐὰν γοῦν πινὰ θεὸς ὑμῖς, ἢ δι-
 σάσκαλος ἐμφρων κελεύσῃ μηδὲ κατ' ἑαυτὸν ὡ-
 συμεῖσθαι καὶ ἀλξνοεῖσθαι, ὃ μὴ ἂ μοι γε γινώσκων
 ἐβροίσει, ὅθι πρὸς μίαν ἡμέραν ἴδωτο ἔσπλει
 ἔτω δὲ πῶς μᾶλλον αἰδέσμεθα τὸ ποτε πε-
 ρὶ ἡμῶν φρονήσουσιν, ἢ ἑαυτούς. Πῶς ποτε πάν-
 τα καλῶς καὶ φιλοφρόνως ἀνατίξαντες αἱ
 θεοὶ, ἴδωτο μόνον πῖόν, δι' οἷους τῇ ἀνθρώ-
 πων καὶ πάντων χρηστῶν, καὶ πλεῖστα πρὸς θε-
 οῖον ὥσπερ συμβόλαια θυμῶν, καὶ ὑπὲρ πλε-
 στον δι' ὁρῶν ὁσίων καὶ ἱερουργῶν (ῥηθῆς θε-
 οῖον γλυκομῆτες, ἐπειδὴ αὐτὰ παρ' ἀρθάνωσι, μη-
 κέ τι αὐτὸ γίνεσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ παντελὲς ἀπο-
 σκευάζει. ἴδωτο δὲ εἴ πορ καὶ ἔτως ἔχει, δι' ἰσθ' ὅπ-
 ῃ ἑὸς ἐπὶ ὅρας ἔχειν ἔδει, ἐπὶ ἰσθ' αὐτὸν. εἰ γὰρ δι-
 καίον ἦν, ἡ αὐτὴ καὶ διωκτὴν. καὶ εἰ κ' ἐφύσιν,
 ἢ νῆκεν αὐτὸ ἢ φύσις. ἐκ δὴ τῷ μὴ ἔτως ἔ-
 χειν, εἴ πορ ὅχ' ἔτως ἔχει, πεισάτω σοι τὸ μὴ δι-
 σάσκειν ἔτω γίνεσθαι. ὁρᾷς ὃ καὶ αὐτὸς, ὅπ' ἴδωτο
 πῖον ζῆ-

πρᾶξι τῆν δικαιολογίῃ πρὸς τὸν Θεόν. ἐκ αὐτῶν δ' ἔγω διελεγόμεθα τοῖς Θεοῖς, εἰ μὴ ἀρίστοι καὶ δικαιοτατοὶ εἰσιν. εἰ δ' ἐγὼ, ἐκ αὐτῶν πῶς οὐκ ἄδίκως καὶ ἀλόγως ἡμελημένον τῆν ἐν τῇ δίκῃ σκηθεύσει. ἔτι καὶ ὅσα ἀργυρώσεις. καὶ γὰρ ἡ χεὶρ ἡ ἀεισερᾶ πρὸς τὰ ἄλλα δὴ δ' αὐτῶν διστον ἀργὸς ἔσα, τῷ χαλινῷ ἐρρωμένον ἢ ἢ δεξιὰ κρατῇ. ἐγὼ γὰρ εἰδισαί. Ὅποιον δ' εἶ καὶ ταλιν φθῆναι ὑπὸ τῷ θανάτῳ, καὶ σώματι καὶ ψυχῇ τὴν βραχύτητα τῷ βίον, τὴν ἀχαίρῃ τῷ ὀπίσω καὶ πρόσω αἰῶνος, τὴν αἰδέεσθαι πάσης ὕλης, γυμνά τῷ φλοιῶν θεάσασθαι τὰ αἰπώδη. τὰς ἀναφορὰς τῷ πράξει. τί πόνο, τί ἡδονή. τί θάνατος, τί δόξα. τίς ὁ ἑαυτῷ ἀσολίας αἶπος. πῶς ἔδεις ὑπ' ἄλλῃ ἐμποδίζετα. ὅτι πάντα ὑπόληψις. Ὅμοιον δ' εἶναι δ' εἰ ἐν τῇ τῷ δογματῇ τῇ χρήσει, παγκρατῆς, ἐχέμονομαχῶ. ὁ μὲν γὰρ τὸ ξίφος ὡς χρῆται, ἀκρίβεται καὶ ἀναιρεῖται. ὁ δ' ἐν τῷ χεῖρα ἀεὶ ἔχει, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ συστρέφει αὐτῷ δ' εἶ. τοιαῦτα τὰ πράγματα ὁρᾶν διαροῦντα εἰς ὕλιν, αἶπον, ἀναφορὰν. ἡλικίαν ἰζουσίαν ἔχει ἀνθρώπος μὴ ποιεῖν ἄλλο, ἢ ὅτι μὲν μέλλει ὁ Θεὸς ἐπαινεῖν. καὶ δεχέσθαι πάν, ὁ ἀνέμῃ αὐτῷ ὁ Θεός. τὸ ἐξ ὧς τῇ φύσει, μήτε Θεοῖς μεμπτῆον. οὐδὲν γὰρ ἐκόντος ἢ ἀκόντος ἀμαρτάνουσι, μήτε ἀνθρώποις,

ὁδὸν γὰρ ἐχὶ ἀκροῦτο, ὥστε ὁδοὶ μεμπτεῖον. πῶς
γέλοιθ' καὶ ξυῖθ' ὁ θαυμαλζων ὁπῶν τῇν οὐ
τοῦ βίω γινομένων.

Ἡ τοι ἀνάγκη εἰμαρμένη, ἀπράτατ' ταίξιν, ἢ
πρόνοια ἰλάσιμθ' ἢ φερμός ἐκατότῃτος ἀπο-
σάτῃτος. εἰ μὲν ἀπράτατ' ἀνάγκη, τί αὐτί τε
νῆς; εἰ δ' πρόνοια ὑπιδεχομένη τὸ ἰλάσκειν, ἄξιον
αὐτὸν ποιεῖν τ' ἐκ τῆς θείας βοθείας. εἰ δ' φερ-
μός ἀνγκυρόνθ' ἔσθ' ἄσμενιζε, ὅτι οὐ τοι ἔτι
τοῦ κλύδωνι αὐτὸς ἔχεις οὐ σαυτῷ πινά νοῦν
ἡγεμονικόν. καὶ ποῦ φέρῃς οὐ κλύδων, πῶς
φερέτω δ' σαρκίδιον τὸ πνυμάτιον τ' ἄλλα.
ὅν γὰρ νοῦν οὐ πῶοις. ἢ τὸ μὲν τῆς λύχνης φῶς
μέχρι σβείθῃ, φαίνει, ὅτι αὐγλὴν ἐκ ἀφρα-
λαί. ἢ δ' ἐν σοὶ ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη ὅτι σω-
φροσύνη, πῶς ποσβήσεται; ὑπὶ τῆς φαντα-
σίαν πῶσιντ' ὅτι ἡμαρτε. τί δ' αὖ οἶδα εἰ
ἔσθ' ἁμαρτήματα. εἰ δ' καὶ ἡμαρτον, ὅτι κατέ-
κεινοι αὐτὸς ἑαυτὸς. καὶ ὅτως ὁμοιον ἔσθ',
τοῦ κατὰ φύσιν πῶς ἑαυτῶ ὅμοιος. ὅτι ὁ μὴ
δέλων τὸν φαῦλον ἁμαρτάνει, ὁμοιὸς τῷ μὴ
δέλωντι πῶς συκὴν ὁπῶν οὐ τοῖς ἀνέμοις φέρει, ὅτι
τὰ βρέφη κλαυθμυρίζεται, καὶ τὸν ἵππον
χρηματίζει, καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα. τί γὰρ
πάθῃ πῶς ἐξιν ἔχει τοιαύτων. εἰ δ' ἄν γοργὸς εἴ,
ταύτων ἀεράπθουσι. εἰ μὴ καὶ θῆκε μὴ πῶς.
εἰ μὴ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'.

εἰ μὴ ἄλκιμός ᾔδει, μὴ εἶπες. ἡ γὰρ ὁρμή σου ἔστω, εἰς
 τὸ πάντ' αἰεὶ ὁραῖν, πῶς οὖν αὐτὸ ἐκείνο τὸ πλὴν φαν-
 τασίαν σοι ποιῶν, καὶ ἀναπῆυσθ' ἐν διαμερῶντα, εἰς
 τὸ αἰπὸν, εἰς τὸ ὑλικόν, εἰς τὴν ἀναφορὰν, εἰς
 τὸν χρόνον, ὡς τὸς ἔπεπαισται αὐτὸ δεικνύει.
 Αἰδοῦ ποτέ, ὅτι κρείττον' ἐστὶ καὶ δαυμονιώτερον
 ἔχεις ὡς σωτῆρα, ἢ τὰ πάθη παρούντων, καὶ κα-
 τάπαξ τῶν νευροπαθῶν τῶν σε· τί μὲ νῦν ὁδὸν
 ἢ δαίνοια. μὴ φόβος; μὴ ὑποψία; μὴ ὠδι-
 σμύα; μὴ ἄλλο τι τοῦτον; Πρώτον, τὸ μὴ ἐκκῆ,
 μηδὲ ἀνθ' ἀναφορᾶς. δεύτερον, τὸ μὴ ἐπ' ἄλλο
 τι, ἢ τὸ κοινωνικὸν τέλει τῶν ἀναγκῶν παθε-
 ῖναι, ὅτι μετ' οὐ πολλόν, ἔδεις οὐδαμοῦ ἔσθ',
 οὐδὲ τῶν τι αὐτὴν βλέπεις, οὐδὲ τούτῃ τίς
 τῶν νῦν βιούντων. πάντα γὰρ μεταβάλλεις
 καὶ τρέπεις καὶ φθείρεις καὶ πέφυκον, ἵνα
 ἔτορα ἐφεξῆς γίνῃται. ὅτι πάντα ἡ ὑπόληψις
 καὶ αὐτὴ ἐπὶ σοι. ἄρον δὲ ὅτε θέλεις τὴν ὑπό-
 ληψιν, καὶ ὥσπερ κίμηναι τὴν ἄκραν γα-
 λήνην, σαφεινὰ πάντα, καὶ κόλπῳ ἀκύμων.
 μία καὶ ἡ τισὶν ἐνεργία καὶ καιρὸν παυσαμένη
 νη, ἔδεν κακὸν πάθος, καλὸν πέπαισται, ἔξ' ὃ
 πρᾶξας τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, κατ' αὐτὸ τῆτο,
 κατ' ὃ πέπαισται, κακὸν τι πέπονθεν. ὁμοίως δὲ
 τὸ ἐκ πασῶν τὴν πρᾶξιν σύστημα ὅπερ ὁδὸν ὃ
 βίβ', ἐὰν ἐν καιρῷ παύσῃται, ἔδεν κακὸν πά-

ἀφ' αὐτὸ τοῦτο, καὶ ὁ πρῶτος. ὁ δὲ ὁ κα-
 ταπαύσας αὐτὸν καὶ τὸν ἑρμῶνα, καὶ τὸν δι-
 τῆ. ὁ δὲ καὶ τὸν, καὶ τὸν ὅρον δίδωσιν ἡ φύσις,
 ποτε μὲν καὶ ἡ ἰδία, ὅταν αὐτὸς γῆρας, πάντως δὲ
 ἡ τῆν ὀλῶν. ἡ τῆν μερῶν μεταβαλλόντων, νε-
 ρὸς αἰεὶ ἡ ἀκμῶν. ὁ σύμπας κόσμος ἀγαμέ-
 νει. καλὸν ὅτι αὐτὸ καὶ ὡραῖον ὁ συμφέρον
 τῷ ὄλῳ. ἡ δὲ κατὰ παύσεις τῆ βίου, ἐκείνῳ οὐ
 καλὸν μὲν, ὅτι ὁ αἰὼν. ἐπὶ τῷ ἀπεσείρε-
 τον, καὶ ἐκ ἀκρινώητον, ἀγαθὸν δὲ, ἐπὶ τῷ ὄλῳ
 καίεον, καὶ συμφέρον, καὶ συμφερόμενον. ὁ-
 τω γὰρ καὶ θεωροφύρεται ὁ φερόμενος κατὰ
 ταῦτα θεῶν, ὅτι ταῦτα τῇ γνώμῃ φερόμενος.
 Τεῖα ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἔχον, ὡς μὲν ὦν
 ποιῆς, εἰ μὴτε ἐκείνῳ, μηδὲ ἄλλως ἢ ὡς αὐτὸς ἡ δίκη
 αὐτὸν ὀνείρησον. ὡς δὲ τῆν ἐξωθεν συμβαινόν-
 τως, ὅτι ἡ κατὰ ὡς τυχεῖας, ἡ κατὰ πρὸ-
 νοίαν. ὅτε δὲ τῇ ὡς τυχεῖας μεμπτέον ὅτε τῇ
 προνοίᾳ ἐγκλητέον. δυνάτορον, ὅτι ὁποῖον ἔκαστον
 ἀπὸ σεμήματ' ὡς, μέχρι ψυχώσεως, καὶ ἀπὸ ψυ-
 χώσεως, μέχρι τῆς πλὴν ψυχῆς ἀφ' ὧν, καὶ ὡς
 οἶων ἡ σύγκειστος, καὶ εἰς οἶα ἡ λύσις. τεῖον, ἐπὶ
 αὐτῷ μετῴρ' ὡς ἀρθεῖς κατὰ κοινὰ ταῦτα ἀν-
 θρώπων, καὶ πλὴν πολυτροπίαν ὅση κατανόη-
 σαι. (ὡς δὲ ἄμα, καὶ ὅσον τὸ πόδι καὶ οὐλῶν,
 οἰαίρων ὡς οἰαίρων. καὶ ὅτι ὅσκις αὐτὸς ὡς ἀρ-

ἤης, παύτα δ' ἴψ'. τὸ ὁμοφθές, δ' ὀλιγοχρόνιον. ἐ-
 πί τ' ἔτ' οἱς, ὁ τύφθ'. Βάλε ἔξω τὴν ὑπόληψιν,
 σώσω. τίς δ' ὁ κωλύων ἐκβαλμεν; Ὅταν
 δυσφορῆς ἐπὶ πνι, ἐπελάθου τῆς, ὅτι πάντα
 κατὰ τὴν τῆν ὄλρον φύσιν γίνεται. καὶ τοῦ,
 ὅτι δ' ἁμαρτανόμλιον ἀλλότριον. καὶ ὑπὲρ τῆς
 τοῖς τῆς, ὅτι πάντ' δ' γινόμενον ἔτ' ὡς αἰεὶ ἐγένετο,
 καὶ γενήσεται καὶ νῦν πάντα τοῦ γίνεται. τῆς,
 ὅση ἡ συγγένεια ἀνθρώπων πρὸς πάντ' τὸ ἀν-
 θρώπειον γένος. οὐ γὰρ αἱματίον, ἢ σπέρ-
 ματίον, ἀλλὰ νοῦ κοινωνία. ἐπελάθου δὲ καὶ
 τῆς, ὅτι ὁ ἐκείνου νοῦς θεός, καὶ ἐκείνου ἐξέρχεται.
 τῆς, ὅτι ἐδὸν ἴδιον ἐδόνος. ἀλλὰ καὶ δ' τεκνίον,
 καὶ δ' σωματίον, καὶ αὐτὸ δ' δ' ψυχάριον ἐκεί-
 νου ἐλήλυθεν. τῆς, ὅτι πάντ' ὑπόληψις. τῆς,
 ὅτι τὸ πᾶν μόνον ἐκείνου ζῆ, καὶ ἔστω ἀρε-
 βάμει. συνεχῶς ἀναπολεῖν, ἐδὸν ἐπὶ πνι λίαν
 ἀγανακτῆσαντας, ἐδὸν αἱ μεγίσταις δοξαῖς, ἢ συμ-
 φοραῖς, ἢ ἔχθραις, ἢ ὁποιασοῦν τύχαις ἀκμα-
 σαντας. ἔτα ἐφελάνθη, πᾶν νῦν πάντα ἐκείνου
 καπνός, καὶ ἀποδοῦς, καὶ μῦθος, ἢ ἔξ' ἡμῶν. συμ-
 πνοσπιπῆτω δὲ καὶ τὸ τοῖς τοῖς πάντ', οἷον, φά-
 ειθ' Καταμῖνθ' ἐπ' ἀργῶ. Ὁ Λάσιος Λάσιος,
 καὶ Στόρνιθ' οὐ βαίαις, καὶ Τιβείθ' οὐ
 Καπείαις, καὶ Οὐνήθ' Ρῶθ', καὶ ὄλρος
 ἢ πρὸς ὅπουν μετ' ἐπίσεως ἀγαφορά. καὶ ὡς

ὅτι πλεῖς παῖν τὸ κατὰ τεινόμενον. Ὁ δὲ σφαιρο-
 σοφώτερον δ' ὡς τῆς δοθείσης ὕλης ἐαυτὸν δι-
 καιον, σφύροντα, θεοῖς ἐπαύμενον ἀφελγὺς πῆ-
 ρειν. ὁ γὰρ ὑπὸ ἀτυθείᾳ τυφθ' τυφόμενός
 πάντῃν χαλεπώτατος. πρὸς τοῦ ἐπιζητῆσαι,
 πῶς γὰρ ἰδὼν τοῦ θεοῦ, ἢ πόθεν κατεληκφῶς ὅτι
 εἶσιν ἔτι σέβας· πρῶτον μὲν καὶ ὁ φῶς αἰ-
 εἶσιν ἐπειτα μετὰ οὐδὲ πῶς ψυχῇ πῶς ἐμμε-
 νῶν ἰώρῃ, καὶ ὁμοῦς πρῶ. οὕτως δὲ καὶ τοῦ
 θεοῦ, ὅς ἐστι τῆς διωλμῆως αὐτῶν ἐκείνο τε πα-
 ρῶμαι, ἐκ τούτῃν ὅτι τέ ἐσι κατὰ λαμβάνω, καὶ
 αἰδοῦμαι. Σωπεία βίου, ἐκείνον δὲ ὄλον αὐ-
 τὸ τί ὅστιν ὄραν. τί μὲν αὐτῶν τὸ ὑλικόν, τί δαὶ δὲ
 αἰτιώδους. ὅς ὅλης τῆς ψυχῆς τὰ δίκαια ποι-
 εῖν, καὶ τὰ ληθῆ λέγειν. τί λοιπὸν, ἢ ἀρ-
 λαύειν τὴν ζωὴν σωάπτοντα ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἀγα-
 λῶν, ὥς μὴ δὲ δὲ βραχύτατον διάστημα ἀρ-
 λείπειν. Ἐν φῶς ἡλίου καὶν διέρχεται τοίχοις,
 ὄρεσιν, ἄλλοις μυείοις, μία ὅσα κρηνὴ, καὶν διέρ-
 χεται ἰδίως ποιοῖς σῶμασι μυείοις. μία ψυ-
 χὴ, καὶν φύσει διέρχεται μυείαις, καὶ ἰδίαις
 ποιεῖται φάει. μία νοερά ψυχὴ, καὶν διακινῶ-
 νται δοκῇ. τὰ μὲν δὲ ἄλλα μέρη τῇν ἐρημύων,
 οἷον πονύματα καὶ ὑποκέμματα, ἀναιόνητα
 καὶ ἀνοικέωτα δήμηλοις, καὶ τοῖς κακῆνα δὲ
 νοῦν σωίχει, καὶ τὸ ἐπειτα αὐτὰ βρῖσθον διὰ
 νοῖα

καὶ αὖθις ἰδίως ὑπὲρ ὁμόφυλον γίνεται, καὶ συ-
νίσταται, καὶ ὁ δειργεται τὸ κρημονικὸν πᾶσι.
Τὶ ὑπὲρ ἡμετέρας· τὸ εἶναι γίνεσθαι; ἀλλὰ τὸ αἰσθαι-
νέσθαι; ὁ δὲ ὁμοῦν. τὸ αἰσθάνεσθαι; τὸ λήγην αὐτοῖς.
τὸ φωνῇ χρῆσθαι; τὸ ἀνανοεῖσθαι; τί τούτῃν πρὸς
σοι ἀξίον δοκεῖ; εἰ δὲ ἐκείνη ἴσχυται φρόνη-
ται, πρὸς δι' ὑπὲρ τελευταίων, τὸ ἐπαρῆς θεῷ
λόγῳ καὶ θεῷ δεῶ. ἀλλὰ μάχεσθαι θεῷ τμητῶν
ταῦτα, τὸ ἀχθεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τῆς τεθνηκυίας σε-
ρήσεται τις αὐτῇ; Πόσους μέρους τῆς ἀπείρου
καὶ ἀχανοῦς αἰῶνος ἀρμεμείρεται ἐκείνη. πό-
σους ἢ ἀφανίζεται θεῷ αἰδίῳ. πόσον δὲ
τῆς ὅλης οὐσίας; πόσον δὲ τῆς ὅλης ψυχῆς; οὐ
πόσους βωλαεῖα τῆς ὅλης γῆς ἐρπεῖς; πάντα
ταῦτα ἀνθυμύμεσθαι, μηδὲν μέγα φαντάζει,
ἢ τὸ ὥς μὲν ἡ σὴ φύσις ἄγει, κριεῖν. πάχην δὲ,
ὥς ἡ κρινὴ φύσις φέρει, πῶς ἐκείνη χρῆται τὸ
ἡγεμονικόν. οὐ γὰρ τούτῳ τὸ παρ' ὅτι. τὰ δὲ
λοιπὰ, εἰ προαίρεται ὅτιν, ἢ ἀπροαίρετα, νε-
κρά καὶ καπνός. Πρὸς θανάτου καὶ ταφρονη-
σιν ἐχερτικώτατον, ὅτι καὶ οἱ πῶν ἡδονῶν ἀγα-
θὸν καὶ τὸν πόνον κακὸν κείνοντες, ὁμοῦς τὰς
κατεφρόνησαν. εἰ τὸ βύκαιρον μόνον ἀγαθόν, καὶ
ὅτι τὸ πλείονος καὶ λόγον ὁρῶν προέξας ἀρδύ-
σαι, τῷ ὀλιγοτόμῳ, οὐ ἴσῳ ἐστὶ, καὶ ὅτι τὸ κόσμον θια-
ρεῖται πλείονι ἢ ἐλαύσῳι χρόνῳ οὐ εἰσφέρει,
τὰς

314 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ.

τούτω οὐδὲ ὁ θάνατος φοβερόν. Ἄθροπε, ἐπὶ
 λιθύσω αὖ τῇ μεγάλῃ ταύτῃ πόλει; τί σοι ὄλα-
 φέρι εἰ πάντε ἔτεσι; Τὸ γὰρ κατὰ τὸν νόμον,
 ἴσον ἐκείσῃ. τί δὲ δεινὸν εἰ τῆς πόλεως ἀρχαίμ-
 πει σε οὐ τύραννος, οὐδὲ δικαστὴς ἀδίκου, ἀλλ'
 ἢ φύσις ἢ ἐσφαλγῆσαι; οἷον εἰ κωμωδὸν ἀρχαίτοι
 τῆς σκηνῆς ὁ πῖρα λαβὼν στρατηγός. ἀλλ' ἐκ εἰ-
 πον τὰ πάντε μέρη, ἀλλὰ τὰ τέλεια. καλῶς εἶ-
 πας, αὐτοὶ μὲν τῷ βίῳ τὰ τέλεια ὄλοντο ὁρᾶ-
 μάδει. τὸ γὰρ τέλειον, ἐκείνος δείξει. ὁ τότε μὲν
 τῆς συγκρίσεως, νῦν δὲ τῆς ἀλύσεως αἶπος,
 οὐδὲ ἀνάπῃ ἀμφοτέρων. ἄπειθε
 ἐν ἰλίῳ, καὶ γὰρ ὁ ἀρ-
 λύνων ἰλίῳ.

τέλῃ τῇ τῇ Ἀντωνίου
 ἐβ' βιβλίον.

GVIL-

G V I L I E L M I X Y-
L A N D R I A V G V S T.
Annotatiunculæ.

I N M E T A M O R P H O S E S

Antonini Liberalis.

1 In Cragaleo sedasse.) *ῥοιῦσαι πλεγάαις.*
lego *παῦσαι.*

2 VI. Sacriq; custos fulminis.) *τὸ ἱερὸν
σκηπτρον.* legi, *τὸν ἱερὸν σκηπτρον.*

3 VII. Quod ipsum destitueret.) Ad
verbum *ἐρωῶ* refertur etymon. cuius varia signifi-
cata apud Grammaticos est inuenire. Ego αὐτὸν
legi: *ἐρ λημῶνα*, pro *χημῶνα* reposui.

Hoc modo.) *ἔγω legi*, cum reperirem *ἔγω.*

Pellus Erodij genus est. De ephippo dubito:
ἐ fortassis est legendum *ἱππῶ*, equo.

4 X. *κελεόντων.*) Ego quid vocis hoc sit, non
inuenio. itaq; asteriscum loco versionis posui. Cæ-
terum multa passim perspicuè deprauata, ex inge-
nio ac sensu correxi: quæ omnia annotare non erat
operæ pretium.

5 XII. In Cygno vini vi est obrutus.)
Ἐχαπακῶθη. lego *ἐναρῶθη.* Post ubi asteriscum
signaui, tenor fabulæ ex VII Ouidij Metamorph.
potest intelligi: ad quod opus illustrandum, hic li-
ber

ber non parum potest adferre adiumenti. Ibi Horie est, quæ hæc Thyria, fortasse hoc rectius. Ego inuertendo, sensum sæpe, etiam verbis malè coherentibus in textu expressi. Cuius rei (ut vnum exemplū citem) habes euidēs indicium in fab. XXXVIII. de Acasto & Peleo: cuius rei Horatius in Oda ad Asteriam meminit. Annotando autem omnia persequi neque volui, neq; erat ocium.

IN PHLEGONTIS

Mirabilia.

Valde prodigiosæ sunt hæc siue fabule, siue historię. Dico, siue historię: quia nimium patrocinari videntur diabolo, multoq; meliorem minusq; timendum facere, qui nihil tale factum fuisse, aut fieri posse ipsius artibus putant. Alioqui quæ de Buplago referuntur, & horum similia, planè figmentum esse, cur quis credat, causæ sunt satis iustæ. Ego in medio rem relinquo. Primæ narrationis caput hæc est. Videtur summa hæc esse: Philinnam Damostrati & Charitūs filiam, clam cum hospite Machata, etiam vita functam consuevisse, idq; nutricem deprehendisse.

1 In Ætoliā.) In Græco omnino est, εἰς Ἰταλίαν mendoſe.

2 Thrinaciamq;.) Θερρακίαν: Siciliam nimirum. Nam tametsi peruulgatum est, eam insulam à tribus nobilibus promontorijs dictam esse τριηπειαν

αἴρων: tamen & apud Suidam θρίναξ Sicilia: vt
puto, dicta à ventilabro, cuius in tanta fertilita-
te ea in insula plurimus vsus fuit. ne quid de falce
dicam.

3 Romam perlatis.) Διλωθέντων. Mallem
διμωθέντων, multo magis διασωθέντων.

4 Nisææ quando.) Annotatum est de his
aliquid in Pyrrrhum Plutarchi, à nobis. Codex
hic Νισαῖα per n habet constanter. Apud Strabo-
nem lib. XI. Plin. lib. 6. cap. 25. Et in Dionysio
Afro, ibiq; Eustathio, & eodem in Iliad. β. 558 de-
nique apud Suidam, vbi series litterarum ambigui-
tati obstat, perlegitur. quod & secutus sum. Ce-
terum ad huc locum in margine annotata sunt, quæ
sequuntur, & in quibus legendis ob rarissimam &
obscurissimam characterū ab vsitatoribus discre-
pantiam me nonnihil torst. μεταξὺ Σουσιανῆς
καὶ βακτριανῆς τόπος ἐστὶ κατασίγωνα, ὅπερ ἑλλή-
νισι νῆσον δηλοῖ. ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνον-
ται, εἰσὶ δὲ πᾶσαι ξανθαί. Ο δὲ Εὐριπίδης πρὸς
τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τὴν Νισαῖαν φησὶν εἶναι. Inter
Susianam (inquit) & Bactrianam locus est Cata-
stigma, quæ vox Græcè neson, id est insulam, si-
gnificat. Ibi equæ præstantes nascuntur, fulvæ o-
mnes. Euripides Neseam ad rubrum mare col-
locat.

5 Meuania.) Μηουία. Umbria urbem ef-
se Meuaniam, vel ex nono Liuij libro est mani-
festum

festum. Notum porro, & pro u consonante vsur-
 pari à Græcis, cùm Latina vocabula transcribunt,
 hac litera destitutis. itaq; mirum non est α ex μασα-
 ρία esse extritum. Horum exemplorum non dissimi-
 lia Plinius 7. 4. citat ex Annalibus, ne quis nimis
 Græcas esse pūet has narrationes. De Consulum
 nominibus remitto te ad Annales.

6 Oraculū satis.) λόγος. ἐμὴ autem hīc legi
 pro ἐμ, cūμ ῥώμῃ nominatiuo casu legatur. παμ-
 φύλων appellatiuū duxi. Cætera in margine an-
 notauī. & res digna nō est in qua laboretur. Ego
 ita verti, vt qui in nugis difficilibus nugari libere
 statuissem: ne de hoc oraculo Delphos pro natato-
 re mittere cogeret.

7 Finibus Imperatoris.) ὁρίοις. Fortè ὁρτοίς,
 hortis. Sed & suprā Euryopa Nili filia bis poni-
 tur mendose.

IN FRAGMENTVM de Olympijs.

Τῶν τε) Lego τῶν τότε

Λᾶσι ἀνακτῶ.) Codex erat literis raræ formæ
 & antiquitatis conscriptus. aliam tamē lectionem
 exculpere non potui. Fortè πασιάναντῶ scribe-
 dum fuerat. Loco ἐποτιν, est ἐποτιν in margine:
 quod adhibita συνίσησς xersus tolerat. Quid au-
 tem sit δῆμονναϊαν? Ego legerem δῆμον εἰς αἶαν.
 Sic Pelops Græcæ ciuitatis autor intelligeretur.

IN

IN APOLLONIVM.

1 In Scyro insula.) Credo non Σύρω, sed Σύρω legendum. Fuit enim Syrus insula patria Pherecydi, unde Syrius dictus est. Quod qui non observarunt, Syriam ei patriam falso tribuerunt, ut alibi ostensum est.

2 Parybūm.) In eclogis Ctesiae ab Henrico Stephano editis, πάριβον legitur, per u, nō p v, fol. 27.

3 Idemq; & Ammonem.) ἐτι δι πορ. in Græco. Fortassis non δι, sed δι: legendum: ut bis eo profectus intelligatur: quod ad augendum facit miraculum. Quæstionem XXXIV, asteriscum alleui, quod Theophrastum euolvere huius loci causa non vacaret, & ἀμυγνυδίν mutilum esset. Certè libro octavo historiæ Stirpium hodie legitur, quod hic ex septimo citat.

4 Clematis.) In Græco est κληματίς. Legi κληματίς, quæ vox etiam sarmentum significat. πλωματίσουλός intellexi epilepticos, quanquam nullo exemplo fretus. 382 historiæ verba planè sunt luxata.

5 De plantis octavo.) Imò nonò, ut hodie diuisi habentur. Interficere posui, quia ἀποντέειν ille habet, non ξυραίνειν. Hoc paragrapho scriptor etiam id quod de malis vlceribus sequitur, complexus est. Propter vocem ἰξία annotatum est ad marginem: τοῖς παρ' ἐνίοις λεγομένοις κισσοῖς, τοῖς ἐν τοῖς σκέλεσιν, ὁμωνύμ' τοῖς ἐν τοῖς δούλοις.

σι. Συμβαίνει καὶ πρὸς τινὰ, ἢ καὶ χαμαιλέων παρ-
 λήται. καὶ ἐπὶ ὅρα ἐστὶ τις, ἀφ' ἧς ὁ ἱξός. Ad id au-
 tem quod de Solis & Pinaro sequitur, v'sitationibus
 characteribus recentior quispiam adscripsit, quibus
 ignorationem situs locorum & distantiae obijceret
 auctori. Quamquam euauerunt quaedam literae, vt
 integra legi non possint. Legi autem ἀπυρλώως,
 pro ἀπύρως.

1 Cum caneret.) ἄδοντ' αὐτὲ μεταξὺ. Vi-
 de ne aliquid desit: nam cicadam in fidis ruptis locū
 subiisse, & vicem eius gessisse, est apud Clementem
 Alexandrinum, initio προτριπτικῆς hanc fabulam
 referentem.

2 Septem femineos.) Ex hymnio Homeri in
 Mercuriū: sed nescio quos sit codices autoresq; secu-
 tus. Certè pro θηλυτέρων, hodie συμφώνως legitur.

3 Si importentur.) In Græco, καὶ ἰδὲ τις:
 quod à posteriore mutuatus librarius videtur.

4 Alibi vsq;.) Haud dubiè loci nomen exci-
 dit in Metamorphosib. Antonini, Lero insula ad-
 scribuntur. Vide ibi.

5 Eliam.) ἑλίαν. Nescio an circa Elidem: st-
 cut infra §. 155. Cranonem vnico v'scripsit, Aristot-
 telem & alios secutus: cum noster codex duobus v's-
 scriptum habeat.

6 ὅρ' ὅδα τίμνει.) Ex Hesiod. ἑ. ὄργων· vbi ta-
 men τὸ ὅδα legitur. Mox εἰσδύεται. Sensus po-
 scit pro ἐνδύεται.

O' vti-

7 O' utinam.) Primo versu lego οὐ μ' ἔτι, non ἐμὲ τι. quod ἔ à metro est, ἔ à sensu alienū. Sed ad βάλε δὴ βάλε in margine est annotatum, κατ' ἀποκοπὴν τῆς Α ἀρκτινῆς τοῦ χείρ. ἐστὶ γὰρ τὸ ὅλον ἀβάλε σημαίνον τὸν δυχῆς ἐπὶ ῥῆμα, αὐτὶ τῆς ὀφειλον, εἴθε, αἴθε. βάλε ait, præciso & prima litera, pro ἀβάλε optandi adverbio positum.

8 Tarandum.) Sic Aristoteles θάυμας. ἀνός. non per τ, vt noster.

9 Cedripolis.) Vox vitiosa. Aristoteles Amphipolim habet.

10 Veluti humidis & mollibus.) αἷς αὖ ἐνύχωρ ὄντων. Cur hederam gestarent, apud Aristotelem causa non est explicata. Hoc quidem non celatum, aliquid doloris ob cornuum deiectionem esse ceruis. Vide num non sit legendū pro ἐρ, ἔτε. vt fortassis recens enata, ἔ adhuc tenera cornua edera munierint. Quod ad vocem Achainam attinet in margine (quantum quidem ego legere possum) est Ἀχαιναὶ καὶ παθίναι, ἡλικία τινὲς ἐλάφωρ. Vide Apollonij Ἀργοναύτ. δ. ἔ eius Scholiastam, paragr. 16. ἔ Eustath. Iliad. δ.

11 Aliquantulum.) ὀλίγον in Græco est, nō ὀλίγας. Cætera ex Aristotelis Mirabilibus narrationibus, ἔ Plutarchi libello de comparatione animalium terrestrium ἔ aquatiliū, pete.

12 Prætereuntem enim.) Dcest aliquid. Aesalonē diphthōgo scripsi, sicut ἔ Aristoteles 9.

de Hist. animalium. Noster codex: ψιλῶ habet.

13 Piscium solum.) τὸν πληρὸν μόνον μὴ ῥυα
χάσαιμ, non liquet: vt ὅ in CXXXII περὶ ἀκμαίτος.
vbi meo arbitrato sum vsus.

14 Quibus ruptis.) ἐφ' ὧν πυνυρῶν: λε-
γι ἐξ ὧν πυνυρῶν. In XCIII diu. νάξι.

15 A cane.) Legi ὑπὸ κυνός, pro τινός: quā-
quam res aliter loquitur. CV. non intelligo.

16 Crentile cognomen.) ἐπιθυμίας legi,
vbi habetur ἐπιθυμίας.

17 Exædificatum.) οἰκοδομηθῆναι, non
οἰκομ.

18 Nemo rectè reprehendit.) Ἀνείκοτο
λαβῆν. ἀπεικότα λαβῆν, legi: nisi fortè αὐ εἰκότα
malis, vt reprehendatur qui perpetuum duxerit,
quod statis tantum sit temporibus.

19 Crines flauos.) Cum legeretur κρατέρ
ξανθοῖον, non obscure sensi viuiatum locum, ὅ
scribendum κραθεῖον ξανθοῖον.

IN MARCI ANTO- nini de vita sua libros, An- notationes.

Haud ingratam rem lectori, neq; à meo instituto
alienam facturus mihi videor, si principio de au-
tore nonnihil exponam: nam de operis ipsius digni-
tate atq; vsu, in Prefatione, ea quæ visa fuerunt re-
feren-

ferenda, posuimus. Scriptum est à M. Aurelio Antonino Vero Imperatore Romano, eo qui Philosophi cognomentum tulit. Cuius quoniam extat vita, perscripta à Dione nostro, epitomæq; Xiphiliniæ inserta, itemq; à Iulio Capitolino, & alijs: ea modò adducam, quæ ad propositum nostrum (id autem est, ut Operi nonnihil lucis adferamus) videbuntur sufficere: reliqua ex ijs, quos dixi petantur libris. Primò, quòd in Operis inscriptione posuimus, M. ANTONINI PHILOSOPHI; cognomentum in Græco non erat additum. est autem cuiusdæ obscuritatis causa à nobis adiectum, Duo enim fuisse Antonini Imperatores, quorū alter Pius, alter Philosophus cognominatus est, Scriptum esse hoc opus à posteriore, cum plurimis alijs argumentis, quæ in promptu sit ex utriusq; historia colligere, tum Suidæ testimonio constat. eius hæc sunt verba in vocabulo *μάγνητος ἔργα τῆς ἰδίας βίης διὰ τὴν ὡλὴν βιβλίοις* 16. Hoc est: Scripsit hic de vita sua libros duodecim. Quod idem est cū inscriptione nostra, *ἡν εἰς ἑαυτὸν βίβλια* 16. Opera precium porro esse arbitror, nonnihil de genere & affinitatibus eius commemorare: quando ipse libro primo suorum familiarium mentionē facit. Adrianus Imperator, cum liberos nullos sustulisset, adoptavit L. Ceionium Commodum Verum, cui ex ex adoptione Aelij & Cæsaris cognomina obtigerunt. Hic viuente etiamnum Adriano decessit vita, filio

eiusdem nominis relicto. Itaq; Adrianus ut successorem dignum relinqueret reipub. T. Aurelium Fulvium Antoninum (qui et successit ipsi, et Pius est cognominatus) adoptavit: adoptandosq; ei præterea dedit Veri, quem diximus, superstitem filium, et M. Antoninum, qui deinde Philosophus est appellatus. Erat hic (uti mox demonstrabimus) necessitate iunctus T. Aurelio Antonino. uterq; defuncto Antonino Pio, summæ rerum præfuit: donec L. Verus, L. F. rebus bellicis egregie gestis, bello Marcomannico apud Altinum apoplexia vitam claudens, Antonino Philosopho imperium collega vacuum reliquit. Ceterum Antonino Pio vxor fuit Annia Faustina Galeria, filia Annij Veri, clarissimi viri, qui et bis cōsul (apud Xiphilinū sub finem Adriani legitur tertium consulatum obuiisse, haud scio an mendo-se) et urbis præfectus fuit. Ac quoniam mentio Xiphilini incidit, obiter annotandum putavi, quòd in editione Xiphilini cum Dione nostro editi, eo facilius me fefellerat, quòd illum ipse non conuerteram: ea modò correxi quæ erant malè interpretata, idq; properās. Nempe ubi est de M. Antonino philosopho, ἀννίου βέρον τῷ τριῖς ὑπατεύσαντι καὶ χιλιερχέσαντι ἔγγονο, et in Latino, Filius Annij Veri, qui III. consul, ac tribunus militū fuerat: legendum dis pro τριῖς, ut dixi, videri ex Capitolino posse. Certè πολιάρχης, non χιλιερχέσαντος debere scribi: porrò Latine legendum nepo
(bo

(hoc enim est ἔγγορ) Annij Veri, qui III. consul, & praefectus urbis fuerat. Ita Capitolinus habet, & consentaneum est rationi. Enimvero Annius iste Verus, avus paternus fuit M. Antonini Philosophi. Habuit enim filium Annium Verum, qui in praetura obiit. eius vxor fuit Domitia Caluilla, Caluissij Tullii bis Consulis filia. His natus fuit M. Antoninus Philosophus, qui etiam Catilij cognomen tulit, & proauo materno. Porro habuit M. Antoninus Philosophus in matrimonio Faustina, T. Antonini Pij, & amicae suae Anniae Faustinae Galeriae filiam. Suam autem filiam Lucillam L. Vero collegae nuptum dedit.

Hoc addendum. An. V. C. DCCCXCII, & nato autem Seruatore nostro CLXII, Antoninum Philosophum occepisse imperium.

In Librum I.

Ab auo meo Vero didici.) παρὰ τοῦ πάππου μου. Verbum ἐμαυτοῦ, aut aliquid tale, subintelligitur: idemque in omnibus sequentibus particulis. Ego addendum de meo singulis periodis aliquod verbum censi. Nam (nisi fallor) voluit hoc libro ostendere, qua potissimum in re singulos suorum cum necessariorum, tum familiarium admiratus, imitatusque esset.

1 Ne auriga prafinus.) Quatuor genera fuerunt aurigarum apud Romanos, distincta coloribus, albo, rufo, prafino (qui est porraceus, nimirum viridis) & veneto. Patet hoc ex Dionis Nerone.

2 A' Diogneto.) Operam præterea pingendo sub magistro Diogeneto (fortè Diogneto) dedit. *Julius Capitolinus.*

3 Neq; animi causa coturnices.) ὀρνυο-
τροφεῖν. Hæc ipsa verba sunt apud Suidam in voce
ὀρνυονόπια: non tamen explicata. Ludi quidem
genus ibi describit, in quo coturnices in gyrum col-
locatae percuterentur, &c. Citatq; locos è Platone,
illius ludicri mentionem continentes. Existimo igitur
τῆς ὀρνυοτροφίας, aut ὀρνυονόπιας verbo
prouerbialiter omnia ludicra, & inania exercitia
autores intellexisse. Vide Plutarchum de audiendis
poëtis, & ibi à nobis indicata.

4 De contemplationibus.) πῶς θεωρημαί-
των qualia sunt in physicis, ac præsertim mathema-
ticis, vbi nullus vsus, & effectio, sed cognitio tan-
tùm requiritur.

Exercitijs dediti, ac laboriosi.) τὸν ἀσκη-
τικὸν, ἢ τὸν σὺδρυκτικὸν, fortè ἐνδρυκτικὸν. Sensui
tamen videor consuluisse.

5 Et Astrologia.) In Græco quidem est ἀστρο-
λογία: quod est, facetijs, & vrbanitate in dicendo.
Ego tamen ἀστρολογία legi ac verti: nam videtur
loqui de disciplinis istis, quæ eo nomine malè audie-
bant, quòd plus ostentationis & inanis studij ac la-
boris, quàm fructus & veræ utilitatis haberent: in
quibus numeratam fuisse ἀστρολογία, & adhuc à
doctis multis numerari, satis notum est. Nunc sanè
ἀστρολογία

ἀφαιολογίαν retinerem, & nimis exquisitæ in dicendo venustatis affectatum studium, (wort gebreng) intelligerem. quod neq; decet magnos viros, & sepe de elegantibus ridiculos facit.

Alloquio facilitatem) Legitur enim ἀδιαλέκτως. Atqui ego nunc lego ἀδιαλέκτως: versio ne sic quidē malè congruit. Post περιλαλέω, alios deferre, de alijs malè loqui intelligo. fortè scripserat πρὸς ἑαυτὸν λαλέω, aut πρὸς αὐτὸν λαλέω, ut ij intelligantur qui seipsos prædicant.

6 Certamq; constantiam.) ἀναμριβόλως ἀκύνουτον. Cubus alioquin constantiæ signum est apud philosophos: ideoq; in Timæo Platonis cubo terra confertur, ut elementorum stabilissimum. Sed quia tessæris luditur, ac multiplices sunt, varijq; earū casus: ea ratione inconstantia τὸ νοβίσταυν tribuitur: ut sit ἀκύνουτον, quod constanter persistit, neq; facile mouetur aut circumuoluitur. Itaque etiam D. Paulus monet, ut νοβείας τῆν ἀνθρώπων caueamus: hoc est, ne omni vento doctrinæ circumagi nos, & in errores abripi patiamur.

In Sexto.) Ξεστῶ, lego Σεστῶ. Sextus philosophus, quo usus est plurimum Antoninus, fuit patria Chæronensis, nepos Plutarchi.

8 Erga priuatos.) Quod in Græco sequitur, καὶ τὸ ἀθεώρητον τῶν ὁιομένων, conuertissem, si intellexissem. Malui itaq; asterisco notare, quàm arroganter aliquid facere. Suspicio velle eum loqui de

vacuitate fastus & arrogantiae.

9 Per eundem cognoui Thraseam.) Egregia virtutum ac constantiae exempla. De Thrasea est apud Tacitum, Dionem, Suetoniumq;: vt & de Heluidio. Reliquorū vitæ sunt apud Plutarchū.

Adulationem compescebat.) ἐπ' αὐτῷ γαλιῶαι. Credo scriptum fuisse συγκαλιῶαι.

Quippe vir quid ex vsu.) καὶ τοῖς τοῖς τοῖς αὐθρώποις, vitiose: lego, καὶ τοῖς τοῖς τοῖς, καὶ αὐθρώπων.

10 Non utebatur alieno tempore.) Πιῖναι hoc loco, (ἐν ἐν αἰῶρεῖ λήξης, quod est fortè à λῶω,) sicut & in sequenti periodo: vbi quidem pro τόπῳ, τρόπῳ legi. & vbi est, Ad sudorem vsque, suspectum habeo sunt enim salebrofa hæc.

11 Sicut Chresæ.) ὡς ὁρ' ἡγήσῃ. Soleo asterisco notare, quæ manca suspicer. Fortè est, Quomodo vtaris, ἡγήσῃ. mutilus est locus.

Hæc in Quadis.) Puto solitū annotare, quibus in locis singula esset commentatus. Sic ad finem libri secundi est, Carnunti ea esse scripta, Sequentia cum prioribus non coherent,

In librum II.

1 Et hic initium videtur deesse, & vbi est ἡ ἡ αὐταῖς: nihil adest, ad quod illud αὐταῖς referri possit. Ceterum verbo ἀπαυθριάειν vsus est metaphoricè. Suidas enim & alij docent, id esse, pulsus mibi-
bus

bus serenitatem facere.

2 Si quis eatenus eius suauitatem.) τὸ νόσιμον est in Græco, quod vocabulum dulcedinem significat. νόσιμος enim est reditus in patriam, qua nihil esse dulcius, Homerici Vlyssis testimonio receptum est. Et cum Homerus νόσιον vocet μελιήδεια: inde factum est, ut dulcia vocētur νόσιμα, ut Eustathius docet. ὅτι νόσιος ὁ μονύμας ἢ ἰδιότης. Vtitur eodem modo Lucianus πῶδε πένθος· τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν καθαρῶν καὶ αὐτοῖς, ὁρᾷτε αἶμα, ὡς τὸ μὲν νοσιμώτατον τῶν παρρησιασμένων ὁ καπνὸς πάλαιον, ἄνω εἰς τὸν ἕραν ὀίχεται.

Anima vaga est.) ἡ δὲ ψυχὴ ρομβός. Est autem altera lectio annotata ρεμβός, quam probavi, et secutus sum: neque enim videtur philosophicum esse, animam rhombo (quæ est figura quatuor equalium laterum, non tamen rectangula) comparari. At ρεμβός vagus est, ὅτι ρεμβέειν vagari, ὅτι incuriè rebus uti, quo vocabulo ipse suprâ usus est sub initium libri huius: καὶ πᾶσαι ρεμβόμεναι, ac vagari desine. Plutarchus Pompeio, ρεμβόμενον ἐν τοῖς πράγμασι τὸ πρὸς τὸν καταμαθόν: animaduertens Perpernam vagari, ὅτι incuriè rem gerere. Idem in Fabio, ρεμβόμεναι ἀπὸ τῆς στρατιᾶς, qui sepe à castris aberat vagans aliò, ad scortum nimirum suum commens identidē. Idem in lib. de Cōmunibus noticijs, planè sic est usus, ut hic noster. νόσιον γὰρ ἰδίῳ εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ ρεμβόμεθα πάντες ἀρχιμουσῶν

τες καὶ πανοδαιμονοῦντες. Porro autem adiectius masculini generis, substantiuus foemininis addi Græco more, non est inusitatum: suntq; multa à Budeo annotata eius rei exempla.

In somnij & fumi.) ὄνειρ & καὶ τύφος. Scio τύφος esse fastū, superbiamq; inanē: sed ea significatio huc non quadrat. Verti ergo fumum: id enim videtur τύφος propriè significare, seu caliginem ab igne proueniētem: cui vana elatio animi atq; fastus quū sit similimus, commodissima trāslatione τύφος Græcis dicitur, ac definitur ἀνατὶς καὶ διὰς τῷ ἐν γῆ καὶ καπνῷ. Ignis nō fit sine fumo. Frequēter autem res leues ac fluxæ fumo cōparantur, atq; in psalmo etiam Davidis est: Sicut fumus dies mei. Ceterū, & si non recordor τύφος me pro fumo legisse: tamē id quod dixi, verbo τύφος satis testatum relinquitur, cuius est apud poētas Græcos vsus. Adducam vnum exemplū quod in præsentia succurrit, ex Apollon. ἀργοναυτικῷ β.

Ἐπιπρὸ δὲ λυγνύοντι

καπνῷ τυφόμεναι πέτραι ἰναὶς αἰῶνος.

De apibus loquitur. Ibi Scholiastes: καπνῷ τυφόμεναι, ἀντὶ τοῦ καπνίζόμεναι. (& sic paulò suprā exposuerat τὸ τυφόμεναι) σημαίνει δὲ καὶ τὸ καίόμεναι. Si cui tamen hoc non probatur, is pro fumo inanem ostentationem aut fastum reponat.

Carnunti.) Vrbs Pannoniæ fuit, olim celeberrima, hodie (vt existimatur) Passaw.

In

In librum III.

1 Tempus sit vitam relinquendi.) *ἐξαπ-
τιον αὐτὸν*. Est autem ὁ ἀγερ αὐτὸν, sibi ipsi mor-
tem cōsciscere, apud Græcos scriptores. Quæ signi-
ficatio quia huc parum quadrare videbatur, mol-
lioribus vsus sum verbis.

2 Oliuis maturissimis.) In Græco legitur
ἀρυνπέσι, scribendum *ἀρυνπεπέσι*. Sed et *ἀρυνπε-
τέσι* legi potest (quæ lectio erat in margine anno-
tata) ut sint oliuæ præ maturitate iam de arbore de-
cidentes: quarum similitudine vsus est infra Libro
quarto.

Leonis supercil.) *ἐπισκυώιον*. Scholiast.
Homeri exponit τὸ συνοφρύωμα τ' μετώπῃ, quod
est, superciliorum in fronte cōmissuram: aitq; hinc
verbum *σκήϊος*, quod est irasci, deductum. Nam
Homerus leonem iratū describens, *Ιλ. p.* ita habet:

Ῥαῦ δ' ἔ' ἐπισκυώιον ἡάτῳ ἔλκεται ὄσσε κα-
λύψῃωρ. Vide Eustathium.

3 Castis oculis.) Secus quàm Sophocl. qui a-
pud Cicéronem à Pericle reprehenditur ob formam
pueri laudatam, quòd oculos abstinentes non habe-
ret. 1. Officior.

4 Democritum pediculi.) Non memini
me hunc exitum Democriti legere apud vllum ido-
neū autorem. de Pherecyde quidem Syro Philoso-
pho legitur, fortè est lapsus memoria. Et quod est
Σωκράτης ἀλλοι φθείρις, falsum est. Ego historiam
secutus sum.

s De-

5 Declinanda est vanitas.) περιγαδοι. atq;
hauđ scio, an in hac significatione vsi sint Græci au-
tores antiqui. Pro fugere & declinare etiam D.
Paulus vsurpauit, ad Timotheum poster. cap. 2. τὰς
δε βεβήλους ηυνοφονίας περιγαδο.

6 A temeritate alieni.) ἀπροήωσιαν, va-
cuitatē temeritatis. προήωσιαν enim προπέτειαν
dicit: Sic infra libro XXIII. ἀπρόηωτος est,
circumspectus, non temerarius.

7 Itaque ad finem.) εἰς τέλος: lego εἰς τέλος.

Androgynis.) Hoc est, ijs qui ambiguo (vt
Liuius loquitur) inter marem & feminam sexu sunt
nati. Græcum retinui, quia est & appositum, &
Latinis autoribus, ipsiq; Ciceroni etiam vsurpa-
tum: aliās Hermaphroditos vocat.

Nihil non turpe.) Desunt hæc in Græco.

In librum III.

1 Cum exceptione quadam.) Nimirum vt
agat, quantum homini fatum & res permittit pro-
posita. μεθ' ὑπεξαίρεως. Porro ὑπεξαίρε-
σις rectē verti exceptionem, vt ex loco Plutarchi
patet in vita Numæ, vbi scribit, quorundam senten-
tia pontifices à potentia seu potestate denominatos,
quod vocabulum haberet vim exceptionis (ὑπε-
ξαίρεσις ibi leges) indicandæ: quod scilicet ponti-
fex rem sacram, quantum eius omnino fieri posset,
perageret: nec ei standi esset, si graue aliquod im-
pedimentū incidisset, quo minus sacra perpetraret.

Ad

2 Ad mentem eam quæ est reliquarum origo.) λόγον ἀσφρακτικόν. paulò infra clariùs dicet de hoc.

3 Ac qui secuudum bonum.) κατὰ τὸν ἀγαθόν. Fortè Ἀγαθὼνα, quod maxime videtur confirmare articulus τὸν masculinus: & verba quæ sequuntur, omnino videntur ex aliquo poëta desumpta. Agathonem verò fuisse poëtam, satis constat ex multis scriptoribus idoneis: citaturq; eius versùs ab ipso Aristotele, lib. ἠθικῶν Νικομ. 6. Porro quid sit μέλας ἦθος, nigri mores, infra ipse describit.

Nisi ratione cuiusdam dispensationis.) Locus est depravatus, atq; ideo obscurus.

Nihil eò plus confert.) μήποτε εἰ μείνοντο ἀναγκαστῶν. Nisi fallor, sensus ipse ostendit esse legendum, μὴδεῖν εἰ μείνοντο.

4 Eius quoq; exemplum recolendum.) Hæc comparatio est interpolata, nec coherent inter se quæ sequuntur.

Non tâquam si dormitemus.) Sensus est: Perficiendum strenuè, quod recto consilio agendum susceperimus: neque in medio actu desistendum, aut titubandum. Nam in somnis sæpe imaginamur nobis aliquid agere, nihil tamen efficitur, sed (vt pulcerrimè expressit Maro)

In medijs conatibus ægri

Succidimus, non lingua valet, non corpore nota

Sufficiunt vires, nec vox, aut verba sequuntur.

5 Quot

5 Quot vrbes mortuæ.) Ita Seruius Sul-
pitius in cōsolatoria ad M. Tullium epistola, de Co-
rintho, Athenis & Megaris loquitur: Quum vno
loco tot vrbium cadaucra proiecta iaceant.

Helice.) Vrbs fuit Achaïæ, in sinu Corinthia-
co sita. Hanc à mari absorptā testatur Polyb. lib. 2.
Plin. nat. hist. li. 2. cap. 92. & Ouid. 15. Metamorph.

Si quæras Helicen, & Burin, Achaidas vrbes,
Inuenies sub aquis, &c.

Pompeij & Herculanium oppida fuerunt Cam-
paniæ, haud procul à Vesuuio monte: vt Plin. osten-
dit lib. 3. cap. 5. quorum de interitu nihil habeo cō-
pertum, nisi fortē conflagratione Vesuij montis
(quæ accidit Titi Vespasiani ætate, & in eius vita à
Dione describitur) perierint. sit quidem etiam in-
frà lib. 8. Pompeiorum interitus mentio.

Quod hēri fuit piscis.) In Græco est *μυξά-
ειον* piscem aliquem innui; ex eo quod *τεῖχ* & se-
quitur, conijcio: certi nihil habeo.

Similis esse debes promōtorij.) Hac st-
militudine Cicero eleganter vsus est, ad Papirium
Pætum scribens de fortuna: Quam existimo leuem
& imbecillem, ab animo firmo & graui, tanquam
fluctum à saxo frangi oportere.

In librum V.

i Indignari cunctari.) *γλιχρσίειδθ. γλι-
χρὸν* est lentum, *τεναχ.* itaq; suprà ad finem libri
prioris, *γλιχρως οὐδὲν ἀβίβειν τῷ ψυ* dixit diu vi-
uere:

uere. Quare hic γαίχρσνεδι vertendum putavi;
cunctari: hoc est, egrè ac nulla cum alacritate suum
officium facere. quod vitium suprà etiam damnauit.

2 Leuem esse.) πορπορσνεδι. Suidas expo-
nit πορπετάρ: ε πορπέριαν, βλανείαν καὶ πορ-
πέριαν, hoc est, stultam ε inanem temeritatem, seu
leuitatem, vbi non vt ex usu est, sed ostentationis va-
næ gratia quicquam agitur. D. Paulus 1. Corint. 13.
καὶ ἡ ἀγάπη οὐ πορπορσνέται: Charitas non est leuis;
aut nugax.

3 Athenienfium erat hoc votum.) Et si lo-
cus non est plenus, tamen satis apparet eum voluif-
se improbare commune illud ε damnosissimum vi-
tium, quo pleriq; tantum ea curant, expetunt, ε o-
ptant, quæ sibiipsis priuatim profint: nihil solliciti
de communi bono. Id verò vitium, omnium ferè quæ
sunt in rebus publicis malorum causa est ε origo.
At pleriq; hodie tales esse laborant, qui suram quàm
genū longius abesse dicant, (vt est apud Theocri-
tum) ε quorum hoc sit votum, Ἄνθρωποι μοι τι γένωι-
το, mihi ipsi aliquid boni contingat: secus, quàm
ab animali ad societatem ciuilem nato fieri debeat.
Præclara fuit apud Persas lex ea de re lata, quam
Herodotus his verbis refert: ἰάνθρωποι μὲν ἀνθρώπων θύοντι
ἰδίῃ μουσῶν, καὶ οἱ ἐγγίγνεται ἀγαθὰ καὶ ἀγαθὰ. Ο ἢ πα-
ρα τοῖσι Πέρσησι κατσίχεται οὐ γίγνεται, καὶ ὅτι βα-
σιλεὶ οὐ γὰρ τοῖσι ἀπασιν Πέρσησι καὶ αὐτοῖς γίγνε-
ται. Hoc est: Persæ, cum rem sacram facit, sibiipf

κα priuatim

pruatiū aliquid boni precari religio est. Ceterum omnibus Persis, ac regi, prosperitatem optat: quippe inter vniuersos Persas, ipse quoq; vnus est. Ei diuina est apud Euripidē Menœcei, se pro patria deuoturi sententia, quam adscribam, vt hic Antonini locus rectē intelligatur:

Εἰ γὰρ λαβὼν ἕνασθ', ὅ, τι δαύται τό τις
 Κρητὸν, διέλθοι τὸ το, κ' εἰς κοινὸν φέροι
 Γατρίδι, κακῶν αὐτὴ πόλεις ἐλασσόνων
 Γερῶνδνα, τὸ λοιπὸν σὺ τυχοῖςιν αὐτῶν. id est:

Si quilibet, quantum queat boni, lubens
 Patriæ offerat, donetq; publicæ rei:
 Haud totidem euenient ciuitatibus mala,
 Sed accident in postremum res prosperæ.

Itaq; Athenienses iniuste & illiberaliter suis tantum agris pluuiam & fertilitatem poscebant: qui si omnibus hominibus felicitatem ac successa omnia optassent, & humanæ rationem societatis habuissent, neq; communi prosperitate exclusi fuissent.

4 Totum enim mutilatur.) *πυρῆται γὰρ τὸ ὁλόκληρον: non πυρῆται.*

5 Neq; tibi est ad philosophiam.) Sensus huius loci habet nonihil obscuritatis. videtur autē hæc esse sententia. Si quid institueris agere secundū rectam rationem, & euētus consilio tuo non responderit, non debes idcirco tuum propositum damnare: sed potius cogitare, quàm multa in rebus humanis sint, & accidere queant, quæ obstant, quo minus

nus id quod quæris, consequaris. Itaque conscientia boni propositi, & rationum rectè subductarum animus est confirmandus: ferendumq; quod fors fert humana, & rerum caducarum conditio. Hæc tibi in promptu sunt habenda, iam multò antè ex philosophia petita, atq; ad vsum preparata: ne tum demum consilium & præceptum velis petere à philosophia, cum eo sit utendum. est enim hoc parum prudentis. Ita qui lippitudine laborant, aut alio morbo, remedia habent preparata & instructa, quibus ingruente malo utantur: non tum demum ea quærunt, aut circumspectant, cum eorum usus est. Et in prælio aut dimicatione non emitur, neq; acuitur gladius, sed vsurpatur. Videturq; omnino id velle Antoninus dicere, quod est apud Plutarch. (Probl. Róm. 85.) his verbis: αἰὲν γὰρ παρασκευασμένοις πρᾶττεν, ἀλλὰ μὴ πρᾶσσιν ἀφ' ὧν πρᾶττοντας. ὡς Μύσων πρὸς Χίλωνα τὸν σοφὸν ἑταῖρον, ἐν χειμῶνι θέρμανα τινὰ τοινύδην. Hoc est: Preparatis quæ ex vsu sunt, agendum est; non inter agendum preparanda ea quibus opus est: idq; Myso Chiloni, ei qui sapiens est vsurpatus, dixit, hyeme ventilabrum fabricans.

6 Quod non sub hæc referatur.) Verba in Græco non coherent. Loqui videtur de vulgi depravato iudicio, ea quæ videntur, neq; sunt tamen bona, veris bonis præferenti. Id fit ex imperitia. Idemq; accidit his, quod Plato alicubi ex Stesichoro citat: Troianos, cum veram Helenam non cognos-

scerent, de idolo eius siue inani figura decertasse. Quod idem fabula Ixionis, cum nube, quam Iunonem putabat, concumbentis, Poeta delineant.

7 Ex forma & materia.) Formā dixi, quod autor τὸ αἰτιώδες, id est, id quod causæ vim & naturam habet. Ceterum materiam, quasi patienti, formam (quæ τὸ τὶ λί ἐν αὐτῇ, εἶδος, οὐρεψεια, οὐρεψεια, philosophis dicitur) agendi & efficiendi vim habere, notum est ex Physicis. Porro autem de rerum caducarum perpetuitate, quam habent continentium formarum naturalium in materia successione perpetuisq; rerum mutationibus, copiose est ab Aristotele cum alibi, tum in libris de Ortu & interitu disputatum.

8 Ratio & rationalis.) Ostendit, in rebus humanis non esse eam, quæ est in scientijs & artibus, certitudinem atq; constātiā & perfectionem. Hoc ipsum est quod Aristoteles initio suorum ad Nicomachum Ethicorū, tam accuratè docet atq; monet. Non esse eandem quæ est in alijs, in philosophia morali demonstrationum & præceptorum certitudinem requirendam: sed ratione materiæ subiectæ omnia examinanda. Adscribam verba Platonis, eādem rem optimè explanantia, idq; Latine: Dissimilitudines (inquit) cum hominum, tum actionum, rerumq; humanarum tanta, vt nihil ferè in his ne vno quidem momento quiescat ac perstet, inconstantia efficiunt, ne qua de ijs omnibus ars, & que

quæ omnibus temporibus congruat, tradi possit. His infert Antoninus: Consequens ergo esse, ut finis hominis non in rebus extra ipsum positis, ac nō verè bonis & mutabilibus collocetur. Quod autem κατὰ φύσιν rectas effectiōnes conuerti, Ciceronem sequutus sum autorem, qui ita extulit libro De finibus bonorum & malorum tertio.

9 Eumq; ferre.) αὐαντίον. Legi αὐεντίον.

10 Ei qui hircum olet.) ἡράσωνι est scribendum, non ἑράσωνι. ἡράσων est fœtor ille, qui hirsutis (ut est apud Horatium) cubat grauis hircus in alis. αὐτὸν ἡμῶν τὸ ἡράσων ἐχέμεν οὖσι. milites Alexandri de Persis, pugnam inituri. Plutarch. Apophtheg.

11 Aequum te præbuidisti.) εἰς δὲ δὲ ἀγνώμονας ἀγνώμων ἐγὼς. Ego ἀγνώμων lego. quid enim erat laudis, malis se malum præbuisse præsertim quum sepius iam monuerit, vitia hominum nobis esse ferenda.

12 Climatibus terræ.) Alludit ad versum Hesiodi α. ὄργων, quos adscripsissem, nisi satis notos esse putarem.

13 Cum hominis, omnisq; ratione præditi animalis.) Loquitur ex sententia philosophorum, qui διὸν δὲ ζῷον, animal ratione instructum, non soli homini, sed Deo etiam, demonibus & heroibus genus constituerunt: de quo multa legi possunt hincinde apud Plutarch. præsertim verò

in lib. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ποτὶ τὸν Ἰωάννην.

In librum VI.

1 Quàm vt in terram vtcunq; redigar.) Non enim tantum sacre literæ docent, hominem esse ex limo creatum, foreq; vt in eundem redigatur: sed & antiquissimi philosophi originem nostram eodem retulerunt. Hinc Prometheus dicitur è limo formasse hominem, de quo nullus nõ mentionem facit poeta. Et apud Homerũ Menelaus Græcis duellum contra Hectorem detrectatibus iratus, mortem eis ignobilem imprecatur his verbis,

Αλλ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ ἢ γαῖα γένεσθαι,

Vos in aquam & terrã cunctos conuertier opto. Itaq; αἰὶα hic tuli, neq; volui, quod poteram ad alium sensum cogitando diuertere.

2 Vide quid agant homines.) Queritur de iniquo hominum iudicio, qui cum alijs presenti- bus laudem meritam testimoniumq; virtutis inuideant, ipsi ab ijs quos non viderunt, laudari volunt: cum nihil inde fructus possint ferre, iam antè mortui. Facit hoc egregiè ad famam contemnendam.

3 Non indignamur.) ὅτι ἐπισημαινόμεθα. In malam partem vsum vocabulo hoc, & ipse puto, & sententia testatur. Non recordor me apud vetustiores autores hoc vocabulum ita sumtum legisse. Appianus quidem Alexandrinus, haud ineruditus scriptor, eodem modo vsurpauit lib. 5. ἐμφυλίων, de milite loquens, qui ludis in subsellia equitũ ascēderat.

derat: ὁ δὲ μὲν ἐπὶ τῷ μὲν λέγει, καὶ ὁ Κᾶσαρ τὸν πα-
πῶν τῶν ἀνέστησεν: Populus murmure indignitatem
rei testatus est, & Cæsar militem inde abduxit.

4 Inhumanum esse videtur.) Hic locus idē,
sed paulò obscurius, videtur docere, quod Cicero ad
Lentulum de Platonis sententia his verbis monet: id
enim iubet idem ille Plato, quem ego autorem vehe-
menter sequor: Tantum contendere in republica,
quantum probare ciuibus tuis possis: vim neq; pa-
renti, neq; patriæ afferre oportere.

5 Vide ne à præsentī statu deiectus.) In
Græco est, ὅρα μὴ ἀποχεισθῆς, μὴ βαρὺς πο-
sterius est: Ne mergaris. Quid autem sit ἀποχεισθῆς
(si, quod non iudico, Græcum est, aut omnino
non deprauatum vocabulum) nescio. Neq; vereor
ne significet, imperio aut summa rerum deponi,
ἀπὸ τῆς καίσης, neq; enim vel etymologia hæc au-
ditu digna, vel sensus loci esset vllus. itaq; liberè mea
verba supposui.

6 Antonini discipulum.) Pij scilicet, qui
antecefferat eum in imperio.

7 Quæ vultus serenitas.) τὸ εὐόδιον τὸ πο-
σιόντι legi εὐόδιον.

In librum VII.

1 Velitationes.) In Græco est διαδοχῆσι μοι.
Quod tamen vocabulum fateor me non satis intelli-
gere. λόγος quidem hastam esse, vel pueri sciunt: itē,
λόγος esse eius patriū casum: ut διαδοχῆσι μοις.

κ 4 vide-

videatur esse hastiludium (quod barbari vocant) id est, concertatio hastis quedam inita. Sed haud scio quàm huc id quadret. Videtur autem, his omnibus humane vitæ vanitatem & varietatem voluisse demonstrare.

2 Quàm multi quondam fuere.) Aliunde huic loco videntur hæc à librario esse intercalata: incommode profecto, cum alioquin sequentia optime cum prioribus cohæreant, in quibus ostendit, nonnunquam, ubi propriæ nos vires destituunt, auxilium aliorum non aspernandum esse, dūmodo nostrum officium faciamus. Etenim & Homericus ille Diomedes, socio adiuncto sperabat se propositum negotium rectius confecturum, vnde est illud *Σὺν τῷ Ἀνδρῶν ὄρχησθ' ἔω*, vñtatum bonis autoribus, explicatumq; ab Aristotele libro 8. Ethicorum, de amicitia disputaturo.

3 Membrum.) In Græco est μέλη, & pro parte μέρη. Porro non falliteruditos, membrū respectu totius & reliquorum membrorum maiore deuinciri necessitate, quàm totius partes qualescūq;. Est enim omne membrum pars, non contrā. Multo ergo rectius societatem humanam & vniuersi coniunctionem intelligit, qui membrum se, quàm qui partem generis humani dicit. Discrimen hoc diuisionis eis μέλη & μέρη, etiam Strabo sue rei accommodauit lib. 2.

4 Diuina.) *Δαιμόνια*, Legendum *Δαιμόνιος*, aut saltem

saltem *Δαμόνεια*.

Pauca secus.) *ἡ Δαλίαν*, lego *ἡ Διγλίαν*. Sunt autē passim per multa, in quibus ariolo magis quā interprete opus sit.

5 Nā rebus.) Promiscuē et mutilatē huc poëtica quaedā sunt congesta: partim infrā lib. XI. repetita.

6 Platonica ego.) Ex apologia Socratis hæc sunt.

7 Credens ijs qui dicunt.) *ταὶ γυναιξί*, in Græco. Sanē Hector Homericus Iliad. 3. suam uxorem hac ipsa ratione consolatur, versu 487. & est minimē muliebris hæc sententia, apud Poëtas passim inculcata.

8 Est aliquis te peritior.) Adnotatum est hoc loco à librario, nō esse hic nouæ initium tractationis: sed coherere cum his quæ ante ea quæ ex Platone sunt huc translata, præcedebant. Sed quia illa ipsa erant mutila, id quidem non video quale sit. *ναββάδιον* luctatorem dici puto, *πῶς τὸ ναταβάδειν*, deijcere.

9 Omnis animus, inquit ille.) Nimirum Plato in Protagora.

10 Salaminium.) Leonem nomine, quem ad cede ab eo duci Critias tyrannus volebat. vide Apologiam Socratis apud Platonem, & Diogenē Laërtium in vita Socratis.

In librum X.

1 Pestis, bellum.) Pro pestis, in Græco est *μῆ-*

χ *ς* *μῆς*,

μῦθος, minus quod non quadrare puto. sunt autem pleraque lacerata.

2 Experit quidem.) Alludit aduersus Euripideos, quorum metio est etiam apud Aristotelem initio octauum Moraliū ad Nicomachum. Sunt autem, si quis dextrè accipiat, quod hīc fit, præclari. Refert integros Athenæus libro δεκατοσ φ. XIII.

In librum XI.

1 Simplici obstinatione.) Ὑπὸ πᾶσι ita verti, neque tamen intelligo, cur hoc vel sic Christianis voluisset impingere crimen Antoninus, iam prouecta etate. qui quid aliās de ijs scripserit, non est ignotum. Sed ista aliò pertinent.

2 Oportet igitur.) Diuinare sum conatus. quòd si sententia hæc fuit Antonini, certè est aurea, ijs in rebus adhibita, in quibus pietas finit.

3 Insidiæ rectæ.) Σκᾶλμα. Mihi subit suspicari, σκαλλυῖ legendum, schlimm. nam et Plutarch. obliquam et distortam viam σκαλλυῖν ὁδὸν aliquibi vocat. λυνοφιλία quid sint, explicare adhuc non satis possum.

ANNOTATIONVM
FINIS.

RERVM

RERVM ET VERBORVM in præcedentibus libellis memorabilium

I N D E X.

A		M. Accelius.	
Abaris Hiperboreustheo-		accipiter, ex Hierace.	98
logus. 107. eius oracu-		accipitris partus.	140
la.	ibid.	accipitrũ & hominũ so-	
abietes è virginibus muta-		cietas aucupij.	128
tis.	53	aceti fons.	148
abscessus mundi.	208	achaina cerua.	128
absinthio vescentes aues		achaini cerui.	137
bile carere.	113	acherdos spina.	124
acacallis.	49	Achillis ara.	145
acalanthis.	21	L. Acilius Marcellus.	97
Acanthis. 18. siue Acan-		Acilij Glabrionis cũ An-	
thillis in auem.	19	tiocho prælium.	79
acanthidis & apeithi san-		acimis expertes vix.	110
guinẽ agrẽ misceri	142	aconæ. aconitum in cauti-	
Acanthise lapides.	153	bus nasci.	144
Acanthus. 18. in auem.	19	aconito rutam aduersari.	
acaretũ animal.	139. 140	144	
Acarnanum & Aetolorũ		actines solis.	286
bellum oraculo prædi-		actionem suo tẽpore desti-	
ctum.	78. 79	nentem, nihil mali pati.	
Acastus.	58	342	

I N D E X.

<i>Aetolarcha.</i>	75	<i>Alcmena Rhadamanto v-</i>	
<i>Aetolicus leo.</i>	25	<i>xor data.</i>	54
<i>Aetolorū & Locrorū bel</i>		<i>Alcmene mors.</i>	54
<i>lū oraculo prædictū.</i>	78	<i>Alcmene Sacellum. Ibid.</i>	
<i>Aetolis oraculum editū.</i>		<i>Alcmæonē pediculari mor</i>	
<i>ibid.</i>		<i>bo obiſſe.</i>	139
<i>Actoſia.</i>	98	<i>aleronū mares ceryli.</i>	126
<i>æuum, fluctus quidā.</i>	212	<i>Alcidamas.</i>	9
<i>Aex nympħa. 56. inter a-</i>		<i>Alcion vnde.</i>	24
<i>ſtra relata. ibid.</i>		<i>Alcioneus.</i>	20
<i>Africa ſue ſylueſtri caret.</i>		<i>Alexander Demetriꝝ Tia-</i>	
<i>121. itē ceruis. ibid.</i>		<i>nus.</i>	99
<i>Agatharchidis hiſtoria A-</i>		<i>Alexander grammaticus.</i>	
<i>ſiana.</i>	100	<i>167</i>	
<i>Agatharchus tyrannus.</i>		<i>Alexāder Platonicus.</i>	168
<i>144</i>		<i>Alexandri mors.</i>	188
<i>Agclaus.</i>	10	<i>Alexādria Aegypti.</i>	95.96
<i>Agnor.</i>	60	<i>Alpheus. 148. Arethufa</i>	
<i>Agraulos.</i>	122	<i>fontem facit.</i>	148
<i>Agrius. 39. in auem. ibid.</i>		<i>alter alterius cauſa natus.</i>	
<i>Agrij cædes.</i>	57	<i>286.288</i>	
<i>Agrij Thraces.</i>	147	<i>Althææ liberi.</i>	10
<i>Agron. 30. in auem.</i>	31	<i>Alucius Apiliuta.</i>	99
<i>Albatia Sabina.</i>	99	<i>aluearia quando pereant.</i>	
<i>Alcander. 29. in auem.</i>	30	<i>138</i>	
<i>Alcathoa.</i>	21	<i>Ambatius Ducuriꝝ.</i>	99
<i>Alcmena in partu Hercu-</i>		<i>Ambracia. 13. Herculi ad-</i>	
<i>lis à Parciſ impedita. 48</i>		<i>iudicata.</i>	15
			de

I N D E X.

de Ambracia deorū lis.	13	vlcus fiat mundi.	184
Amelesagoras.	121	anima quomodo ad mor-	
apud Ammonē fontes qua-		tem paranda.	323
les.	149	anima rerum naturalium	
Amometus.	149	vna.	346
ἀμφρυῖας.	132	animā hominis seipsam cō-	
Amphinomus.	25.57	tumelijs afficere, et quot	
Amphissus.	52.53	modis.	184
Amphitritonis cum Tele-		animæ corporibus super-	
boijs bellum.	63	stites.	205
C. Amurius Teiro.	98	animarum mutatio. ibid.	
Anacreon poëta.	102	animal cornutum non pe-	
Anchiroa.	61	dere.	111
Andræmon.	52	animalia bifidis vngulis	
Andro Argiuius stis ac		prædita sola talos habe-	
potus expers.	112	re in posteriorib. pedib.	
Andronis de sacrificijs li-		ibid.	
bri.	109	animalia, id quod ex se pro-	
androgynus.	86.87.88	desse poterāt, perden-	
Androgyni nati prodi-		tia commodi.	125
gium.	75	animalia longa, femella.	
Andromedes piscator.	61	140	
anguilla neutrius sexus.		animalia quæ respirēt.	136
138		animalia se locis adsmi-	
anhelitus ex ore cutuorū		lantia quæ.	127
gravior.	114	animalium admirandi or-	
anima quid.	177	tus	124
anima hominis quomodo		animus arte & sciētia præ-	
		ditus	

I N D E X.

<i>ditus quis.</i>	231	<i>temptor.</i>	243. & in cete-
<i>animus globo similis.</i>	326	<i>ris rebus qualis.</i>	<i>ibid.</i>
<i>animi altitudo quid.</i>	308	<i>Antonini Imp. opusculum</i>	
<i>animi ratione præditi pro-</i>		<i>ex Othonis Henrici Ele-</i>	
<i>pria quæ.</i>	321	<i>ctoris bibliotheca de-</i>	
<i>animi secessus homini opti-</i>		<i>promptum.</i>	4
<i>mus.</i>	199. 200	<i>Antonini Imp. patris vir-</i>	
<i>animum magnum quid ef-</i>		<i>tutes.</i>	170. inde
<i>ficiat.</i>	310	<i>Antoninus philosophus</i>	
<i>Antandriæ duo fl. con-</i>		<i>Imp. 156. eiusdẽ operis</i>	
<i>trariarum virium.</i>	137	<i>præcipua capita.</i>	157
<i>Anthius. 18. in crodiũ. 19.</i>		<i>Antonini Imp. opusculũ</i>	
<i>Antigoni Alterationum</i>		<i>priore editione fœdẽ de-</i>	
<i>liber.</i>	41	<i>prauatum.</i>	4
<i>Antiochea ad Tæädrũ. 86</i>		<i>in Antonini Imp. opuscu-</i>	
<i>Antiochus ab Acilio Gla-</i>		<i>lo iam denuò edito quid</i>	
<i>brione victus.</i>	79	<i>præstitũ. s. eiusdem vsus.</i>	
<i>Antipater.</i>	86	<i>ibid.</i>	
<i>Antisthenes philosophus.</i>		<i>M. Antonius.</i>	98
	79	<i>T. Antonius. ibid. & 100</i>	
<i>Antisthenis dictum.</i>	260	<i>Anubidis capite infans na-</i>	
<i>L. Antistichus Soterichus.</i>		<i>tus.</i>	95
	101	<i>Aoniæ pestis.</i>	44
<i>Antissæa regio.</i>	120	<i>Aorni lacus.</i>	150
<i>Antoninus Imp. à quib.</i>		<i>Apeilocarium.</i>	99
<i>virtutes suas singulas di-</i>		<i>apeithi & acanthidis san-</i>	
<i>dicerit.</i>	164. inde	<i>guinẽ egrẽ misceri.</i>	143
<i>Antoninus Imp. gloriæ cõ</i>		<i>aper Calidonium.</i>	10. 11
		<i>apem</i>	

I N D E X.

<i>apem amiffo aculeo mori.</i>		<i>Apollonij doctrina.</i>	166
116		<i>Apollonij Rhodij Epi-</i>	
<i>apes, Iouis nutrices.</i>	35	<i>grammata.</i>	41
<i>apes taurigenæ</i>	124	<i>aqua acida.</i>	152
<i>apes non respirare.</i>	136	<i>aque mors ær.</i>	212
<i>apum fures.</i>	133	<i>aque mirabiles</i>	152
<i>apum natura. 133. ortus è</i>		<i>aquila auium rex, & ful-</i>	
<i>tauri defoffi cornibus.</i>		<i>minis custos.</i>	17
124		<i>aquila ex Teriphâte. ibid.</i>	
<i>Aphaea.</i>	61	<i>aquile pullos à Phana nu-</i>	
<i>Aphaea dea.</i>	ibid.	<i>triri 132. cogi solem in-</i>	
<i>Apollo in accipitrem ver-</i>		<i>tueri.</i>	ibid.
<i>fus. 47. item in testudi-</i>		<i>aquila senefcenti rostrum</i>	
<i>nem. 52. anguem. ibid.</i>		<i>incuruari.</i>	132
<i>Apollo Pythius ferua-</i>		<i>Arabicus finus.</i>	110
<i>tor.</i>	14. 15	<i>Arabius.</i>	60
<i>Apollinis apud Ambracio</i>		<i>Arceophon. 59. eius mors.</i>	
<i>tas cultus.</i>	14	60	
<i>de Ambracia lis.</i>	13. 14	<i>Archelaus Aegyptius</i>	124
<i>Apollinis Gortynij ora-</i>		<i>Archelai epigramma.</i>	139
<i>culum.</i>	44	<i>Arei Laconis carmen Cy-</i>	
<i>Apollinis templum apud</i>		<i>gnus.</i>	25
<i>Hyperboreos.</i>	36	<i>Arethufa fons. 148. ex</i>	
<i>Apollini Lycio fanū po-</i>		<i>Alpheo.</i>	ibid.
<i>fitum.</i>	85	<i>Argæus.</i>	28
<i>Apollodori Annales.</i>	100	<i>Arganthones.</i>	45
<i>Apollonius. 91. gramm-</i>		<i>Argantonius rex.</i>	102
<i>tictis.</i>	92	<i>Argus.</i>	42
		arie-	

I N D E X.

<i>arictum intestina non edere sonum.</i>	120	<i>Arneileta.</i>	29
<i>Ariminum.</i>	98	<i>Arruntius.</i>	99
<i>Aristæ Proconesij mortui spectrum.</i>	106	<i>Arsamen Persam dentatū esse natum.</i>	144
<i>Aristodemus</i>	65	<i>Arsinoe. 60. in sexū. ibid.</i>	
<i>aristolochiæ vis.</i>	113	<i>Arsippa.</i>	21
<i>Aristomachus.</i>	65	<i>Artemicha. 37. in auē. 38</i>	
<i>Ariston citharædus.</i>	119	<i>artis omnis finis.</i>	239
<i>Aristotelis barbaricæ cōsuetudines.</i>	109	<i>artes naturæ imitatrices.</i>	325
<i>Aristotelis Dissectionum selectæ annotationes.</i>	115	<i>Artocles.</i>	153
<i>Aristotelis in animalium naturis peruestigandis diligētia, & quot de iisdem libros conscripserit.</i>	136	<i>Arytamis Laco.</i>	143
<i>Aristotelis liber de Ebrietate.</i>	112	<i>Ascalabus. 43. in bestiam versus.</i>	44
<i>itē de vita et morte. ibid.</i>		<i>ascalaphus bestia. ibid.</i>	
<i>Aristotelis libri duo de Animalibus.</i>	112	<i>Ascanius fl.</i>	45
<i>Aristoxenus musicus.</i>	113	<i>Ascanij lacus.</i>	152
	115	<i>Ascræi Iouis sacrum.</i>	109
<i>Armeniarum petrarum aqua.</i>	152	<i>asinus indicus, solida vngula, & vnicō cornu.</i>	136
			135
		<i>asini & egithi similitudo.</i>	
			135
		<i>asini Apollini immolati.</i>	36
		<i>Asopus.</i>	58
		<i>Aspalis. 28. statua.</i>	29
		<i>aspidū morsus psyllis innoxius.</i>	124
			† assue-

I N D E X.

<i>assuefactionis vis.</i>	339	<i>Axius fl.</i>	20
<i>Q. Asterius Antoninus.</i>		B	
88		<i>Babylō Mesopotamiae.</i>	36
<i>Asteria inf.</i>	55	<i>Babylonis anguium mira-</i>	
<i>asteris caliditas.</i>	138	<i>bilis natura.</i>	109
<i>Astygites.</i>	28.29	<i>Bacchius.</i>	165
<i>Astypalea serpentium ex-</i>		<i>Bacchus in caprum.</i>	47
<i>pers.</i>	121	<i>Bactrianum triticū quale.</i>	
<i>Athanade Ambracica.</i>	15	113	
<i>Atheniensium votum.</i>	220	<i>Bacchytidis prouerbium.</i>	
<i>Athenodotus.</i>	168	162	
<i>Athos, glebula mūdi.</i>	245	<i>balenam lac habere.</i>	126
<i>aucupij societas inter ho-</i>		<i>Bascia Astriofl.</i>	99
<i>mimes & accipitres.</i>	128	<i>Basilea.</i>	98.99
<i>aule & philosophiae ra-</i>		<i>Battus pastor.</i>	42. in sa-
<i>tio.</i>	236	<i>xum.</i>	43
<i>aulicus quibus rebus care-</i>		<i>Batti specula.</i>	42.43
<i>re possit.</i>	174	<i>Babia Marcella.</i>	99
<i>aurium iudicia.</i>	143	<i>Benedicta.</i>	175
<i>aurium sordes amaras, in</i>		<i>benefactorum tria genera.</i>	
<i>morituris dulcescere.</i>	113	219	
<i>Auroræ raptus Cephalus.</i>		<i>Biblis.</i>	49. in nympham
61		50	
<i>Ausones.</i>	50	<i>Biblidis lacruma.</i>	50
<i>autochthones.</i>	ibid.	<i>biceps foetus in Tiberim</i>	
<i>Autonous.</i>	18. eius liberi.	<i>abiectus.</i>	95
<i>ibid.</i>		<i>Bionia.</i>	101
<i>Autonouus in Ocnum.</i>	19	<i>bitumen certis diebus in</i>	
		ma-	

I N D E X

<i>mari Thracie ferri.</i>	146	<i>Buplagi Syri spectrum.</i>	
<i>bitumen paludis Ioppæ vj</i>	80		
<i>cine.</i>	150	<i>Buria lychnænis.</i>	100
<i>Boei ornithogonia.</i>	12	<i>buteo vnde.</i>	30
<i>Bolus.</i>	105	<i>Byssa. 30. in auem.</i>	
<i>Boncestoni.</i>	99		31
<i>Bononia.</i>	98	<i>byza auis.</i>	12
<i>bonum homini quid.</i>	271	<i>Byze.</i>	60
<i>bonum per se quale. 204.</i>			
	205		
<i>bonum in quo situm.</i>	232	<i>C</i>	
<i>boni fons, intus.</i>	265	<i>Cactus, spine genus qua-</i>	
<i>bona vulgo qualia.</i>	224	<i>le.</i>	121
<i>Borysthenes.</i>	47	<i>cadaverum spoliandorum</i>	
<i>bos ligniuorus, auis.</i>	41	<i>flagitium.</i>	93
<i>boues in Phrygia mouere</i>		<i>Cadicianus.</i>	215
<i>cornua.</i>	137	<i>cæcus quis.</i>	207
<i>Botres. 35. in auem. ibid.</i>		<i>cæci à cæcis nati.</i>	142
<i>Bottilei.</i>	153	<i>Cæneus Lapitha inuulne-</i>	
<i>Britannica insule ambi-</i>		<i>rabilis.</i>	86
<i>tus.</i>	110	<i>Cænis in Cæneum versa.</i>	
<i>Britomartus.</i>	60. 61	<i>34. 86</i>	
<i>Brixelle.</i>	98	<i>C. Cæsaris mors.</i>	188
<i>Brundisium.</i>	51	<i>cæforum cadauera nō spo-</i>	
<i>Brutus.</i>	168	<i>lianda, oraculo monitū.</i>	
<i>Bryson sophista.</i>	131	<i>80</i>	
<i>Bulis. 15. in mergum ver-</i>		<i>Callimachus.</i>	85
<i>sa.</i>	16	<i>Aegyptius.</i>	131
		<i>Callimachi Cyrenæi mi-</i>	
		<i>rabilium delectus.</i>	140
		<i>† 2 Cali-</i>	

I N D E X.

Calydon vrbs.	57	cantharos apud Chalci-	
Calydonius aper.	10. 11	denfes non viuere	122
Calydoniorum & Cure-		cani crines quibusdam e-	
tum bellum.	11	grotantibus enati: qui sa-	
Camalus Cantolgumij.	99	nitati refitutis in prifti-	
camelorum Perficorū pili		num colorem redierint.	
molliffimi.	111	137	
Camifcus fl.	147	Capæus fl.	147
T. Camorius Tertius.	98	capræ quando verfis ocu-	
cancri efus serpentis mor-		lis cubent.	135
fus remedium.	129	capræ quomodo affician-	
canis auicula	30	tur orytio.	142
canis aureus Aegis custos.		capræ quomodo mafculos	
56		aut femellas pariant.	141
canis Cephalī in lapidē	64	albos aut nigros. ibid.	
canicula ortus signū qua-		caprarū gregis Halicar-	
le in Africa.	136	naſi mirum.	109
canis ortu iumenta in Afri-		caprarum pernicies herba	
ca ipſi aſtro obuerra cu-		in Lycia.	124
bare.	135	caprarum fylueſtrium in	
à Cane rabioſa morſa om-		Creta natura.	128
nia in rabiem agi præter		capri ex lacte coloſtra.	126
hominem.	140	capitis humani à corpore	
canes in ſubſidentes non		auulſi oraculum.	78. 84.
ſeuire.	127	85	
canum Laconicorum na-		carabos à polypode capi-	
tura.	141	140	
Cantharoletbron.	122	carbones lapidei diuerſe	
		à li-	

I N D E X.

<i>à ligneis naturæ.</i>	147.	<i>Celeus.</i>	35. <i>in auent.</i>	36
148		<i>Celticam nationem quā-</i>		
<i>carbones terrestres.</i>	153	<i>dam noctitantum vide-</i>		
<i>Cariæ scorpionij quales.</i>	109	<i>re.</i>		112
<i>Carme.</i>	60	<i>Celsius Pellij.</i>		99
<i>sex. Carminius Hyæus cos.</i>		<i>cenchris.</i>		21
88.		<i>centum annis, & amplius,</i>		
<i>carnes in olla quomodo</i>		<i>qui vixerint,</i>		97
<i>concreſcant.</i>	110	<i>Cephaleniæ per fl. diuiſe,</i>		
<i>Carthea vrbs,</i>	9	<i>alterā partē cicadas ha-</i>		
<i>Carthaginis fons.</i>	149	<i>bere, alterā carere.</i>		120.
<i>Caryſtia animalia.</i>	138	<i>Cephalus, 61. ab Aurora</i>		
<i>Caryſtij lapidis fila pro lu</i>		<i>raptus,</i>		<i>ibid.</i>
<i>cernis & ex iſſdem mā-</i>		<i>è Cera animal.</i>		139
<i>tilia.</i>	114	<i>cerambix auis.</i>		41
<i>Caryſlus.</i>	114	<i>Cerberus. 35. in auent.</i>		36
<i>Caſſyepia.</i>	60	<i>cerberi aues.</i>		36
<i>Q. Caſſius Rufus.</i>	99	<i>Cereonia verecunda.</i>		100
<i>C. Caſtopudes,</i>	98	<i>Ceres Proſerpinā F. que-</i>		
<i>Catia.</i>	98	<i>rens.</i>		43
<i>Cato.</i>	168	<i>Cerontis fl. poti viſ mira.</i>		
<i>Catulus.</i>	168	138		
<i>Caulonia.</i>	108	<i>è Ceruæ cornibus enata</i>		
<i>Caunus.</i>	49	<i>hedera.</i>		128
<i>Cecrops bimembris.</i>	139	<i>ceruæ fiſtulis & cantu ca-</i>		
<i>terre F.</i>	17	<i>pte.</i>		128
<i>Cecropis filie.</i>	122	<i>ceruas iuxta vias pârere.</i>		
<i>Cedriopolis.</i>	128	128		
		† 3 <i>ceruæ</i>		

I N D E X.

cerui ossa quomodo ad si-		Chimera ignis perennis.	
stulam inutilia fiant.	121		152
cerui vbi nulli.	121	chloris.	21
ceruorum achaimorum fel		Chresta Antipatri.	99
in cauda.	137	Chrysium Theophili.	99
cervos dextrum cornu de-		Chriannos simplici obstina	
fodere.	125	tione mortem subire.	323
ceryli. 126. à femellis ge-		Chytrinus Coorus.	151.
stantur	ibid.	cibo semel tantum vtentes	
Ceselas Cyrus.	98	morosiores.	109
Cesennius Petus cos.	95	cicade vocales & mute	
Ceyx.	45	vbi.	119. 120
Chalcidenses Thraciæ.	122	cicadis Hercules silentium	
chalcitus lapis vstus ani-		imprecatus.	120
mal edit.	138	cicerem apud Indos non	
Chaldaei vates.	188	nasci.	113
chameleontis natura	127	cicuma vnde 31. malorum	
Chazonia fons salis	149	nuncia.	ibid.
char. drias avis.	31	Cimbrica fossa.	145
Charax.	276	cinædi partus.	95
Charito.	69	Cincropsofes, ibidèq; fons	
Charonia.	145	letalis.	149
Cheiron centaurus.	59	cinnamomus avis.	131
Chelidonis.	23	Cirphis mons.	19
in auem.	25	cissa.	21
ad Chelidonas mare fonte		Citti sales.	151
dulces,	147	à Claudis etiā claudi pro-	
Chimera mons.	152	gnati.	142
		Cleminis	

I N D E X.

Cleinis. 36.	in auem. 38	quàm viris, maior. 86
clemmatis.	114	coitu frequentiore graui-
Cleodeus.	65	das mulieres facilius pá-
Cleonicus.	66	rere. 113
Cleopatra Meleagri vxor.		colæoi aues. 36
11		columbarum natura. 130
Cleosthenes.	66	colymbes. 21
Clitarchus.	85	cometæ vnde. 45
Clodia Potesta.	100	comitalem morbum fistu-
Clymenus.	10	le cantu mederi. 117
Clytemnestra Helenæ so-		comœdia vetus. 324. me-
ror.	46	dia, et noua. ibid.
Cochrynnas.	137	congressibus infidis nihil
Cocnania Musa.	100	turpius. 328
cælum cur manè aspicere		congrum à carabo vinci.
iusserint Pythagorei.	140	
334		Conimbrigesia. 99
cogitationes hominis qua-		Conon. 95
les esse debeant. 189. 193		Conopas lacus. 27
cogitationes etiam inuti-		Conopium. 128
les, non actiones tantū,		Conradus Gesnerus. 155
vitandæ. 206		cor quibus offeum. 137
cogitatrix facultas vene-		corde spoliata testudinē
randa. 193		viuere. 112
Coiriulus mirabilis. 151.		Corbilius. 87
152		coricium in Parnasso cer-
coitus quid. 236		tis temporibus auri si-
coitus voluptas feminis,		mile. 146
		↓ 4 Co-

I N D E X.

<i>Corinna de Alteratis.</i>	22.	<i>monstroſe.</i>	92. <i>inde</i>
44		<i>Corſoli.</i>	101
<i>Corinthij ab Hercule or-</i>		<i>coruus albus.</i>	38
<i>ti.</i>	15	<i>coruus nocturnus.</i>	31
<i>Cornelia vrbs.</i>	98	<i>coruus vulpis ſocius.</i>	135
<i>Cornel. Gallicanus.</i>	95	<i>corui tantum duo Crano-</i>	
<i>L. Cornelius.</i>	97	<i>ne, et in Lepetymuo.</i>	123
<i>P. Cornel. Scipio coſ.</i>	96	<i>cornix ob garrulitatem à</i>	
<i>Q. Cornelius.</i>	100	<i>Minerua deuota.</i>	122
<i>cornicis cum noctua ſt-</i>		<i>Coryphaſius.</i>	43 (101
<i>multas.</i>	135	<i>T. Cottinas Chryſantus.</i>	
<i>cornicem in Attica nullā</i>		<i>Cragaleus.</i>	13. <i>in ſaxū ver-</i>
<i>intrare arcem.</i>	109	<i>ſus.</i>	15
<i>cornicem non aduolare ad</i>		<i>Cragaleo exta immolari</i>	
<i>arcem Athenis.</i>	121	<i>ſolita.</i>	18
<i>Cornius.</i>	97	<i>Cranone duo tantum cor-</i>	
<i>cornua mouere boues in</i>		<i>ui.</i>	123. <i>Et curruſ ibidem</i>
<i>Phrygia.</i>	137	<i>enci mira viſ.</i>	<i>ibid.</i>
<i>cornutum animal non pe-</i>		<i>Craterus.</i>	96
<i>dere.</i>	111	<i>Crathis ſl.</i>	147
<i>Coræbus.</i>	65	<i>Crete antrum apibus ſa-</i>	
<i>Coronicus ager talparum</i>		<i>crum.</i>	35
<i>expers.</i>	121	<i>Crete aqua.</i>	152
<i>Coronides.</i>	45	<i>Crete nec vlulas, nec vl-</i>	
<i>Coronis Phlegre F.</i>	38	<i>lum letale animal tole-</i>	
<i>corpus humanum quid.</i>		<i>rare.</i>	121
177		<i>Cretenſis ſpecus.</i>	56
<i>corporum magnitudines</i>		<i>Crimſius ſl.</i>	147
		<i>crines</i>	

I N D E X.

<i>crines qui & quibus pe-</i>	84.	19
<i>reant.</i>	142	
<i>crinita animalia omnia vi-</i>		
<i>uos edere factus: contra</i>		
<i>non item.</i>	136.137	
<i>crinita animalia que.</i>	137	
<i>Criffa.</i>	19	
<i>crocodilus terrestris.</i>	115	
<i>crocodili erga trochilum</i>		
<i>gratitudo.</i>	129	
<i>crocodilum è minimo ouo</i>		
<i>maximum fieri animal.</i>		
	140	
<i>crocodilum scorprios ge-</i>		
<i>nerare.</i>	124.125	
<i>crocodilum solum supe-</i>		
<i>riorem tantum mādibu-</i>		
<i>lam mouere.</i>	136	
<i>crocodili parui in Cartha-</i>		
<i>ginensi fonte.</i>	149	
<i>Ctesias. 110. eiusdem Per-</i>		
<i>sica.</i>	111	
<i>Ctesia multa mentiri.</i>	123	
<i>Ctesibius historicus.</i>	100	
<i>Ctesylla ab Hermochare</i>		
<i>decepta. 9. eidē nupta.</i>		
	10	
<i>Ctesylla Venus, Hecacr-</i>		
	84.	
<i>Ctesylla mors.</i>	ibid.	
<i>cuculi pulli. 131. à nemine</i>		
<i>unquam viff.</i>	142	
<i>cuculi quarum auium nido</i>		
<i>pariant.</i>	142	
<i>cupiditatis peccata gra-</i>		
<i>uiora, quàm ira.</i>	180	
<i>cupiditate abstinendū.</i>	335	
<i>Curetis.</i>	20	
<i>Curetum & Calydoniorū</i>		
<i>bellum.</i>	11	
<i>Curimeda.</i>	10	
<i>curiositas cauenda.</i>	189	
<i>T. Curtilius Mancias.</i>	95	
<i>Cusinia luuena.</i>	100	
<i>L. Cussonius.</i>	98	
<i>Cydippe ab Acontio dece-</i>		
<i>pta.</i>	9	
<i>Cyanea lacus.</i>	27	
<i>Cygnus. 25. in auem.</i>	27	
<i>Cystitrati fons, & Cysti-</i>		
<i>traum oleum.</i>	148	
	D	
<i>Daicles in Olympia coro-</i>		
<i>natus.</i>	68	
<i>Damoftratus.</i>	72.95	
<i>Danai L. filie.</i>	96	
	↓ 5 Dau-	

I N D E X.

Daunius rex Daunij.	50.	manarum curā gerere.	181.
	51.57.		
P. Decennius Demosthe-		deos nihil temerè in natu-	
nes.	98	ra constituisse.	339
Deianira.	10.12.65	Diana in Cilurum.	47
Deion.	61	Diana noctambula.	31.ve-
delphini mansuetudo.	134	natrix.	14
delphinum amore puero-		Dianæ apud Ambraciatas	
rum capi.	134	cultus.	14
Democritus Abderites.		Dianæ de Ambracia lis.	13.
	100		14
Democriti mors.	188	Dianæ specus.	92
Demophilus.	95	Dicæarchus.	85
Demophon.	53	dicere aliquid non ex se,	
dens herois ad pedis men-		absurdisimum.	332
suram.	92	dictamni herbæ vis.	128
dentes mari plures quàm		Dictynna. dicty.	62
femina.	137	Didymarchi metamorpho	
Deum nostri curam agere		seon libri	42
	247.248	Dina Sperchij F.	41
cum Deo non disceptan-		Diognetus.	165
dum de iure.	339	Diomedea inf.	57.153
dij cur colendi.	345	Diomedis filij.	57
dij in bestias mutati.	47	Diomedis post captum I-	
dij Typhonis impetum in		lium res.	57
Aegyptum fugiunt.	47	Diomedis socij in aues.	
deorum benignitas.	294		58.153
deos esse, & rerum hu-		Diomus.	20
			Dion.

I N D E X.

Dion.	168	eisdem peculiare. <i>ibid.</i>	
Dionysodorus.	87	in Echone conuersus Hy-	
Diopatra.	41	las.	46
Diotimus.	276	Eidothea nympha.	40.
diuinationis ex pecudum	49		
inspectis extis origo.		Eilithyie.	104.
103		Elatus Lapitharum rex.	
doloris consolatio.	266	86	
Domitianus Cæs. IX. cos.		Electra porta.	54
95		Eleis Olympiorum cura	
Domitius.	168	oraculo iniuncta.	68.
Doriensium corpora in a-		elemetorum mutua mors.	212
ues.	58	apud Eliam mulu non na-	
dormientes, operarij.	247	sci.	122
Dorotheus medicus.	95	Elmæi rupes.	114.
dracontis.	21	Elos Lacedæmonijs oppu-	
Dryas.	29	gnata.	67.
Dryope in alnum. 53. in		Empedocleus globus.	338
nympham.	<i>ibid.</i>	Epænetus rex.	145
Dryopis. 13. regio.	52. 53	Epheslorum præceptum.	
Dryops. 52. Dryope.		334	
<i>ibid.</i>		ephippa.	19.
Duccurius Aluccij.	99	Epietetus, eiusq; philoso-	
E		phie genus quale.	157
Ecdysia festum.	34	Epieteti commentarij.	166
Echinorum marinorum o-		Epieteti dictum.	335
ua cum Luna crescere &		Epicuri dictum.	266. 301
decrescere. 145. quid		epilepsia medicamentum	
		galco-	

I N D E X.

<i>galeote senium</i>	125	<i>Eumares.</i>	85
<i>Epimelides nymphae.</i>	51	<i>Eumelus.</i> 30. 35. <i>in auem.</i> 31	
<i>Epimenidis somnus.</i>	105.	<i>Eunomus Chius.</i> 118. <i>citha</i>	
<i>etas.</i>	106	<i>raedus.</i> 119	(142
<i>equae animalium omnium</i>		<i>eunuchos non caluescere.</i>	
<i>ad coitum maxime pro-</i>		<i>eunuchos radice quadam</i>	
<i>cliues.</i>	143	<i>inuncta fieri.</i>	112
<i>equae generosae pulli mirū</i>		<i>curipi reciprocatio septi-</i>	
<i>factum.</i>	134	<i>mo quoq; die intermissa.</i>	
<i>equarum hippomanes.</i>	125	146	
<i>ex Equis vespas nasci.</i>	134.	<i>Euripidis locus.</i>	159
135		<i>Europus.</i>	65
<i>Erasinus.</i>	60	<i>Eurybatus.</i>	20
<i>Erichthonij fabula.</i>	121	<i>Euryopa Nili F.</i>	96
<i>Eriunij dij.</i>	44	<i>Eurystheus.</i> 53. <i>eius cades.</i>	
<i>Erodus.</i>	18	<i>ibidem</i>	
<i>erodius ex Antho.</i>	19	<i>Eurytion.</i>	58
<i>erodij quales in Diome-</i>		<i>Eurytius.</i>	32
<i>dea inf.</i>	153	<i>Eurytus.</i> 13. <i>rex.</i> 49	
<i>Ersa.</i>	122	<i>Euseirus.</i>	40
<i>T. Erusius Pollio.</i>	98	<i>existimatio à quibus peten-</i>	
<i>Erythema.</i>	153	<i>da.</i>	190
<i>Etesia.</i>	146	<i>exta pecudum vnde futura</i>	
<i>est lata via, prouerb.</i>	162	<i>indicadi vim sortita.</i> 102	
<i>Eudoxus Cnidius.</i>	114	<i>exul in mundo quis.</i> 207	
<i>Eudoxus Rhodius.</i>	112	F	
<i>Eugnotus.</i>	35	<i>fabae usu cur interdictum</i>	
<i>Eumachi periegefs.</i>	94	<i>à Pithagora.</i>	116
		<i>fabam</i>	

I N D E X.

<i>fabam apud Indos non na-</i>		<i>Faustina.</i>	276
<i>sci.</i>	113	<i>Faustus Sabinus.</i>	101
<i>fabarum putamina radici-</i>		<i>felis ubi nulla.</i>	121
<i>bis arborum apposta.</i>		<i>felis conceptio & partus</i>	
116		<i>qualis.</i>	49
<i>Fabius.</i>	215	<i>felis genitale membrum of</i>	
<i>Fab. Catallinus.</i>	345	<i>seum.</i>	137
<i>fabris visa pelecannis, fau-</i>		<i>feles ex Galinthiade.</i>	48
<i>sta.</i>	24	<i>Fidentia.</i>	98
<i>fabularum scriptionis fi-</i>		<i>finis homini propositus</i>	
<i>nis.</i>	324	<i>quis.</i>	184. 225. 226
<i>de Fabulosis locorum re-</i>		<i>ad Finē certū omnia quæ</i>	
<i>bus liber.</i>	109	<i>aguntur, referenda.</i>	184
<i>falernum.</i>	236	<i>fistula cantū isthiadem cu-</i>	
<i>fama post obitum qualis.</i>		<i>rare, & morbum comi-</i>	
194		<i>tialem.</i>	117
<i>fame sonus inanis.</i>	200.	<i>fecunditatis mirandæ ex-</i>	
204		<i>pla.</i>	96
<i>fastus humilitatem præ se</i>		<i>foliorum rationē habētia.</i>	
<i>ferens omnium gravis-</i>		318	
<i>mus.</i>	345	<i>fons aceti.</i>	148. olei. ibidem
<i>fatum nullius vitam abrū-</i>		<i>fons mures in se habens.</i>	
<i>pere imperfectam.</i>	193	148	
<i>fatum vniuscuiusq; & con</i>		<i>fontis ad sinum Arabicum</i>	
<i>stare aliunde, et secum a-</i>		<i>vis mira.</i>	110
<i>liud adferre.</i>	190	<i>fontium quorundam mira</i>	
<i>fati ratio.</i>	220. 221	<i>biles vires.</i>	148. inde
<i>Fauentia.</i>	98	<i>formicæ quomodo sua for-</i>	
		<i>mica-</i>	

I N D E X

micaria deserant.	138	galeotes senium, ad epile-	
formicas nouilunio quie-		psiam medicamentū.	125
scere.	146	Galinthias.	48. in sclem
frētū Italiæ ad Lunæ mo-		ibid.	
tum crescere & decres-		Galinthias Hecatæ mini-	
scere.	145	stra.	49
frigoris sensum arcens spi-		Galinthiadis sacra.	49
na.	111	gallinæ domesticæ quomo-	
frontis indicia.	143	do strilescant.	116
Fronto.	168	L. Gaminus.	98
Fronto Albutij.	99	Gaza Timonis.	99
frustra nihil faciendum.		genius cuiusq; quomodo	
275.342.343		colatur.	182.191.193
fucus impostor.	237	genius cuiq; à deo datus,	
fuci.	133	naturæ suæ præses ac	
fugitiuus.	314	dux.	229
fulica ex Hyperippa.	30	Gerandrum.	114
fulica, quæ & Phana auis.		L. Glaucēius Verus.	97
17		glebæ oculorum curationi	
fulica vnde.	30	vtiles.	153
fulicæ bonum omen.	18	globus Empedocleus.	338
M. Fuluius Flaccus cos.	88	gloria anullius momenti	
P. Fuluius Phryx.	98	res.	298
Furiæ placatæ.	74	glorie vanitas.	200
G		Gorge, vel Gorgo.	10.12
Galetea. 32. in puerum. 34		graculi vnde.	36
galeota senium exuens de-		graculis dona à Venetis	
glutit.	125	dari solita.	154.
		gravi-	

I N D E X.

<i>gravidas mulieres coitu fre-</i>		<i>Heluidius.</i>	168
<i>quentiore facilius parere</i>		<i>helxines herbæ vis.</i>	113
113		<i>Heraclea capta.</i>	80
<i>grus vnde.</i>	32	<i>Heracidis Cretæsis de vr-</i>	
<i>gruum cum Pigmæis bel-</i>		<i>bibus Græciæ liber.</i>	112
<i>lum.</i>	32	<i>Heracleti dictum.</i>	212.247
<i>gruum natura.</i>	130	<i>Heracleti mors.</i>	188
<i>Gyarus inf. eiusq; mures</i>		<i>Hercules Alcmenæ natus.</i>	
<i>quales.</i>	124	48. <i>Argonautarū dux</i>	
<i>Gyzantes Africæ gens.</i>	115	45	
H		<i>Hercules cicadis silentium</i>	
<i>Hemon.</i>	65	<i>imprecatus.</i>	120
<i>Halex fl.</i>	119	<i>Hercules in himnulum.</i>	47
<i>haliaetus vnde.</i>	24	<i>Hercules Olympici certa-</i>	
<i>Halicarnassi quale sacrum</i>		<i>minis institutor.</i>	65
<i>Ioui Afræo fieri solitū.</i>		<i>Herculis de Ambracia lis</i>	
109		14	
<i>Harpa. 37. in auem. ibid.</i>		<i>Herculis lanacta.</i>	13
<i>Harpasus. 37. in auem.</i>		<i>Herculis posteri patria</i>	
<i>ibidem</i>		<i>pulst.</i>	53
<i>Hecaerga.</i>	29	<i>Herculis statuae æneæ in</i>	
<i>Hecaerga Ctesilla.</i>	10	<i>Phæneo postæ.</i>	147
<i>hedera in ceruæ cornibus.</i>		<i>Herculem inter LXII. li-</i>	
128		<i>beros vnicam tantum fi-</i>	
<i>Helene soror Clytemne-</i>		<i>liam habuisse.</i>	142
<i>stra.</i>	46	<i>Hermestanax.</i>	59
<i>Hellanicus Lesbios.</i>	146	<i>Hermestanaxtis Leōtij lib.</i>	
<i>Hellanodica.</i>	66	59.	

Hermo -

I N D E X.

Hermochares.	9	Hippomus.	38
Hermotimi Clazomenij		Hippostrati Minos.	96
defuncti spectrum. 106.		hircorum indicia.	143
fanum ei erectum. 107		hirundo alba.	145
Herodorus.	131	hirundo vnde.	25
Hesiodus.	85	hirundinis in conficiendo	
Hesiodi magna Eoæ, siue		nido industria. 129. item	
Orientalia.	41	in alijs.	130
Hierax. 12. in auem versus		hirundini oculos effossos	
ibid. inde		renasci.	137
Hiero Alexandrinus et E-		hirundinum pullis oculi si	
pheſius. 74. Tianus. 99		effodiantur, eos viſum	
Hieronymus historicus.		recipere.	140
100		Homeri curiositas.	126
Himera fl.	147	Homeri locus.	91. 127
Hippasus.	22	homo ad agendum natus.	
Hippo Reginus.	145	216. item ad beneficen-	
hippocentaurus.	96	tiam.	304
Hippocratem multorum		homo homini natus. 176.	
morborum medicū, mor		199. 286. 287. 288. 329	
bo ipsum etiam decessif-		hominis cum vniuerso ho-	
ſe.	188	minum genere cōiunctio	
Hippodamia. 18. in cory-		que.	344
dum.	19	hominis finis non in reb.	
Hippolyta Smyrne nutritrix		externis conſtitutus. 225.	
54		226.	
hippomanes.	125	hominis letitia. 277. 282	
hippomania.	143	hominis nature conueniens	
		omni	

I N D E X.

omnium hominum cu- ram gerere. 190	tamen aliorum quàm suam de se existimatio- nem facere. 338
hominis officium. 194	hordei plantatores palle- re. 109
hominis pars præcipua quæ. 235	Hylas. 45. in Echonē mu- tatus. 46
hominis partium præ- stantiores quæ. 264	Hylas Herculi frustra quæ situs. ibid.
hominis potentia. 340	Hyla sacra. ibid.
hominis propriū 257. 277	Hyllus. 53. 65. augur. 74
hominis substantia. 177	Hymenæus. 42
homini cibo & potu af- sumptis idem pondus, quod ieiuno. 118	Hyppanis fl. 138
hominem e tribus consta- re. 337	Hyperboreorū sacra. 36.
hominem homini repu- gnare, aut succensere, contra naturam. 176	37
hominem qui auersatur, animam suam ipse co- tumelia afficit. 184	Hyperippa. 29. in auē. 30
homines inter omnes se cognati. 190	Hypermestra. 34
homines singuli aliorum causa nati. 199. vide, Homo homini.	hypsiætos. 38
homines seipsos cum ma- gis alijs diligunt, pluris	Hyrieus. 44
	I
	Iapyx. 50. Iapyges. 51
	Iason præses. 88
	ichneumon. 30. eius natu- ra. 129
	Idæ herois caput. 92
	iecur pecudum vnde futu- ra indicet. 102
	ignis chimæra perēnis. 152
	w ignē

I N D E X.

ignem salamandra extin-	ta.	47
gui.	138	Iphigenia Achillis vxor.
impetiginē opbiusa abo-	ibid.	
leri.	143	Iphigenia diua facta. ibid.
impietatis reus quis.	288.	Iphis Euripideus.
289		159
impossibilia sectari, insani	Iphitus. 65.	rex. 68
est.	226	ipna auis. 39.
apud Indos quæ non pro-	na.	40
ueniant.	113	ira à ratione aliena.
infantes quinq; vno partu		258
editi.	96	iræ peccata minus graui,
infantes intra XL. dies		quàm cupiditatis. 180
nec flere, nec videre.		iræ remedium. 315. 331
143		irati vultus contra natu-
infortunium sapienti nul-		ram.
lum.	215	258
intellectus quomodo fun-		Irus.
datur.	287	58. 59
intellectus corruptio, pe-		ischiadem curari fistula
stis.	290	cantu.
intelligens quis.	308	117
intelligentia.	201	Isidis fons.
Interamefia.	99	150
Ioppæ vicina palus.	150	Italica Eubœæ.
I, higenia. 46. Dianæ imo		137
lata. ibid. ab ara Dia-		Ithaca leporum expers.
ne ad Tauros transla-		121
		Ilys.
		12
		Iulia Modestina.
		101
		Iulianus.
		219
		Iulis vrbs.
		9
		C. Iulius Pothus.
		98
		Iunius Silanus Torquatus.
		87

Iupi-

INDEX.

<i>Iupiter auerruncator.</i> 80.	<i>Lampsaci fons.</i> 148
<i>auerruncus.</i> 87. <i>hospit-</i>	<i>lane Mileſiæ.</i> 111
<i>alis.</i> 74	<i>Laodicea Syriæ.</i> 88
<i>Iupiter in Creta à Rhea e-</i>	<i>Laphria.</i> 61
<i>ditus.</i> 35	<i>lapides mirabilis nature.</i>
<i>Iouis Aſcræi ſacrum.</i> 109	153
<i>Iouis Seruatoris, Inſpecto-</i>	<i>lateres apud Tanam qua-</i>
<i>ris, Benigni cultus.</i> 17	<i>les.</i> 153
<i>iuſſiciæ ortus.</i> 326	<i>Latmi Carie ſcorpionum</i>
<i>inx.</i> 21	<i>vis mira.</i> 123
K	<i>Latmica ſoſſa.</i> 143
<i>κατορθωσις.</i> 225	<i>Latona in murem araneū.</i>
L	47
<i>Lacedæmon quomodo à</i>	<i>Latona Phytia.</i> 34
<i>peſte immunis facta.</i>	<i>Latonæ Apollo & Diana</i>
107	<i>nati.</i> 55
<i>Lacedæmoniorum in pe-</i>	<i>laus à quibus petenda.</i> 190
<i>regrinos officium.</i> 334	<i>laus populi quid.</i> 238
<i>lacus aliquot mirabiles:</i>	<i>laudis vanitas.</i> 204. 285
150. 151	<i>leænam bis non concipe-</i>
<i>Laius.</i> 35. <i>in auem.</i> 36	<i>re.</i> 126
<i>Laij aues.</i> 36	<i>Lelanta.</i> 29
<i>C. Lallias Tioneus.</i> 100	<i>C. Leledius primus.</i> 100
<i>L. Lamia coſ.</i> 88	<i>Lemniarum mulierum for-</i>
<i>lamia fera.</i> 19	<i>tor.</i> 144
<i>lamiæ, vulgi opinionēs So-</i>	<i>lentem apud Indos nō na-</i>
<i>crati dicte.</i> 334	<i>ſci.</i> 113
<i>Lamprus.</i> 32	<i>leo Aetolicus.</i> 25
	42 <i>leo-</i>

I N D E X.

<i>leonis ossa solida.</i> 137.	<i>et</i>	<i>Liparis fl.</i>	147
<i>percussa ignem emit-</i>		<i>Litræ Aegypti.</i>	93
<i>tere.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Liuiæ Atticæ.</i>	100
<i>Leontium Hermetæstæstis</i>		<i>Locri vnde Ozolæ dicti.</i>	
59		144	
<i>Lepetymnus mons.</i>	123	<i>Locrorum et Actolorum</i>	
<i>Lepidus.</i>	215	<i>bellum, oraculo præ-</i>	
<i>lepus mali ominis auis.</i>	39	<i>dictum.</i>	78
<i>leporos ubi nō nascantur.</i>		<i>longæuorum exempla.</i>	215
121		<i>A. Lucernius Nerua Sila-</i>	
<i>Lerus ins.</i>	12	<i>nianus cos.</i>	95
<i>Lesbi glebæ oculis salu-</i>		<i>Lucilla.</i>	276
<i>bres.</i>	153	<i>Lucius Lupus.</i>	345
<i>Leuce ins.</i>	145	<i>Q. Lucretius primus.</i>	99
<i>Leucippa.</i>	21	<i>Ludi seculares, deq; iisdē</i>	
<i>Leucippus.</i>	34	<i>oraculum.</i>	103
<i>Leucoij coronis per noctē</i>		<i>cum Luna quæ crescant et</i>	
<i>lucernæ cur adhibean-</i>		<i>decrescant.</i>	145
<i>tur.</i>	116	<i>luparū partus fabulosus.</i>	
<i>Leucothea vrbs.</i>	149	135	
<i>Leucotheæ auis.</i>	31	<i>lupus in saxum.</i>	59
<i>libanotide herbatineas in</i>		<i>lupi piscatorum custodes.</i>	
<i>vestibus arceri.</i>	117	128	
<i>librorum bonorum reli-</i>		<i>lusciniæ vnde.</i>	25
<i>quæ, etiam mutilæ non</i>		<i>lusciniæ ubi melius canāt.</i>	
<i>contemnendæ.</i>	161	120	
<i>librorum sitis.</i>	177	<i>Lusis fons.</i>	148
<i>L. Licinnius Palus.</i>	97	<i>Lycabettus mons.</i>	122
		<i>Lycaon</i>	

I N D E X.

<i>Lycæon.</i>	50	<i>excepto crocodilo.</i>	136
<i>Lycia, prius Trimilis.</i>	56	<i>mansuetudo genuina, in-</i>	
<i>Lycius. 37. in auem.</i>	38	<i>uicta.</i>	330
<i>Lycius Apollo.</i>	85	<i>Mantis.</i>	99
<i>Lycurgus Spartanus.</i>	65	<i>Marcianus.</i>	165
<i>Lycus. 135. Rheginus.</i>	148	<i>mare, gutta mundi.</i>	245
<i>Lycus de fluminib. & fon-</i>		<i>maris feruor circa Aeoli</i>	
<i>tib.</i>	147	<i>insulas.</i>	147
<i>Lyncestarum aqua.</i>	152	<i>in Mari Indico arbores na</i>	
<i>lyræ inuentor.</i>	40	<i>sci.</i>	147
M		<i>Mars in piscem.</i>	47
<i>Machates, & spectrū Phi</i>		<i>Marsanus mons.</i>	134
<i>limnij eidem conuersa-</i>		<i>Maximus.</i>	169
<i>tum. 69. 71. eius mors.</i>		<i>medicamentorum minor</i>	
74		<i>apud eos qui assueue-</i>	
<i>Macrinus.</i>	88	<i>runt, efficacitas.</i>	118
<i>Macrosciris sepulcrū.</i>	94	<i>è Medulla spinæ hominū</i>	
<i>magnes.</i>	42	<i>serpentes nasci.</i>	139
<i>Magnesia regio.</i>	42	<i>Megaletor. 29. in auem. 30</i>	
<i>magnetem interdus tantū</i>		<i>Meganira.</i>	20
<i>trahere.</i>	112	<i>Megasthenes.</i>	96
<i>malicia.</i>	252	<i>Megasthenis res Indicæ.</i>	
<i>maliciam in genere mundo</i>		147	
<i>non obesse.</i>	286	<i>Melaneus. 18. Apollinis</i>	
<i>malum homini quid.</i>	271	<i>F.</i>	13
<i>malum nihil.</i>	211. 212	<i>Melanippa.</i>	10
<i>mandibulam inferiorē om</i>		<i>Meleager. 10. matris diris</i>	
<i>nia animalia mouere,</i>		<i>deuotus.</i>	11

I N D E X

Meleagri fatum, & interi-	11	mens seipſa quomodo vta-	
mutata.	12	tur, curandum.	347
Meleagri ſorores in aues		mens vna.	346
mutata.	12	mentis in homine præſtan-	
Meleagrides aues.	12	tia. 341. natura. 259. viſ	
vbi.	121	317	
Melita vrbs.	28.60	menti diuinæ cum hominis	
Meliæ ſons.	55	animo communia quæ	
Meliteus.	27.28	232	
melius quid, et meliori ſem-		Mercurius, ſur deus.	31
per inherendum.	192	Mercurius in ibin verſus.	
mellicium è floribus.	115	47	
mendax impius.	288	Mercurius paſtor.	47
Menecratis Xathij Lycia		Mercurius terreſtris pla-	
ca.	56	catus.	74
Menippa.	44. 45	mergus ex Bulide.	16
Menippus.	249	mergi alimentum.	16
mens ab affectibus libera,		mergi cibus.	16
arx.	283	Merops. Meropis. 30. m	
mens cuiuſq; deus.	344	auem.	31
mens noſtra vniuerſi, &		Meffapij. 51. à Diomede	
proximi, quomodo per		fuſi.	57
pendenda.	295. 296	Meffapiorum pueri in ar-	
mens quomodo ſeruanda		boreſ conuerſi.	52
pura, prudēs, modeſta,		Metiocha.	44. 45
iuſta.	285	Meuania.	87
mens ſana ad omnia para-		Mileſiæ lane.	111
ta.	319	Miletus Apolliniſ F. 49. et	
		vrbs	

I N D E X

<i>vbis.</i>	<i>ibid.</i>	<i>mors arcanum naturæ q̃</i>
<i>Minerva castra.</i>	30	<i>pus. 201. 182. ciq; pro-</i>
<i>Minerva Vulcano matri-</i>		<i>dest. ibid.</i>
<i>monis iuncta.</i>	122	<i>mors nihil aliud, quàm mu-</i>
<i>Minyades in aues,</i>	22	<i>tatio. 299</i>
<i>Minyas.</i>	21	<i>mors quid. 185. 259. an ma-</i>
<i>Minnyrides.</i>	59	<i>lum. 260. quomodo fa-</i>
<i>Misma.</i>	43	<i>cile feratur. 291</i>
<i>Mnemosyna.</i>	21	<i>mortis commoda. 242</i>
<i>Mnesarchus.</i>	108	<i>mortis consideratio omni-</i>
<i>Moera.</i>	60	<i>bus rebus propriæ. 213.</i>
<i>Monimus Cynicus.</i>	184	<i>inde</i>
<i>monotus.</i>	134	<i>mortis contemplatio. 203</i>
<i>monstrosæ corporum ma-</i>		<i>ad Mortis cōtemptū præ-</i>
<i>gnitudines.</i>	92	<i>sens auxilium. 215. 347</i>
<i>monstrōsi partus,</i>	94	<i>morti omnia obnoxia. 278</i>
<i>monychi ubi.</i>	136	<i>ad Mortem cur potissimū</i>
<i>Mopsus.</i>	32	<i>festinandum. 186</i>
<i>mores nigri qui,</i>	207	<i>Muabus si, 147</i>
<i>mori, in elementa dissolui,</i>		<i>mugilem in metu caput oc-</i>
275		<i>cultare. 140</i>
<i>mori, nihil habere incom-</i>		<i>mulierem vno partu non</i>
<i>modi.</i>	180	<i>ultra quinque parere.</i>
<i>mors æquo animo subeun-</i>		142
<i>da. 214. 320. 347. 348.</i>		<i>mulierum mentis alienatio</i>
<i>item expectanda. 213</i>		<i>pæanibus curata. 115</i>
<i>boni consulenda, non</i>		<i>mulus ubi nō nascatur. 122</i>
<i>contemnenda. 290</i>		<i>Munatia Procula. 101</i>

I N D E X

<i>mundus animal.</i>	211	<i>uerb.</i>	147
<i>mundus certo ordine com-</i>		<i>Muse Iouis à Mnemosyna</i>	
<i>positus.</i>	207	<i>filie.</i>	21
<i>mundus instar urbis.</i>	201.	<i>muscam in Papho à Vene-</i>	
312		<i>ris scrib. abstinere.</i>	109
<i>mundi abscessus siue vlcus.</i>		<i>muscam & animi & cor-</i>	
208		<i>poris affectionib. me-</i>	
<i>mundi, & mundanarum</i>		<i>deri.</i>	117
<i>rerū mutatio.</i>	200. 201	<i>musicū certamen in Heli-</i>	
<i>mūdi exul, peregrinus, cæ-</i>		<i>cone.</i>	21
<i>cus, pauper, quis.</i>	207	<i>mustellam ruta contra ser-</i>	
<i>mundi mens.</i>	230	<i>pentes vesci.</i>	129
<i>mundi partes omnes neces-</i>		<i>mustellarum foetus.</i>	125
<i>sario perire.</i>	307	<i>mutationi omnia obnoxia.</i>	
<i>mundum certis circuitibus</i>		295	
<i>administrari.</i>	225	<i>mutatione in natura om-</i>	
<i>Munichus rex: 29. in auctm</i>		<i>nia constare.</i>	225
30		<i>mutatione nihil naturæ v-</i>	
<i>mures Gyari inf. ferrū per-</i>		<i>niuersi amicus.</i>	256.
<i>edere.</i>	124	272. inde & 299	
<i>mures in fonte Lusis &</i>		<i>mutationibus omnia fieri.</i>	
<i>Lampaci.</i>	148	210	
<i>murium generationis cele-</i>		<i>Musacus Mucanti.</i>	99
<i>ritas.</i>	141	<i>Myliis Siciliæ palus.</i>	151
<i>murū iocimora cum Lu-</i>		<i>Myrsili Lesbica.</i>	110
<i>na crescere & decrese-</i>		<i>Mythopoli putei.</i>	152
<i>re.</i>	145	N	
<i>murium iocimora, pro-</i>		<i>natura arte non infe-</i>	
		<i>rior.</i>	

I N D E X.

<i>rior,</i>	325	<i>Nessi centauri sepulcrum,</i>	
<i>natura cōmunis vna.</i>	346		144
<i>natura initio vigens, deco-</i>		<i>P. Neuius.</i>	98
<i>rum naturæ emula.</i>		<i>Sext. Neuius.</i>	101
93		<i>Nicagoras.</i>	151
<i>natura rerum, Dei vrbs.</i>		<i>Nicādri de mutationibus,</i>	
206		<i>siue alteratorum libri.</i>	
<i>naturæ contrarium esse,</i>		12	
<i>vt homo homini suc-</i>		<i>Nicocreon.</i>	59
<i>censcat.</i>	176	<i>Nicodamas.</i>	32
<i>naturam contrarijs ex e-</i>		<i>Nicostrate.</i>	69
<i>quo vti, quomodo di-</i>		<i>M. Nirellius.</i>	98
<i>ctum,</i>	289	<i>in Niue etiā animalia na-</i>	
<i>naturam nihil frustra fa-</i>		<i>sci,</i>	138
<i>cere.</i>	111	<i>noctuæ cum cornice st-</i>	
<i>natura quod euenit malū</i>		<i>multas.</i>	138
<i>non esse.</i>	185	<i>Nomio.</i>	15
<i>in Natura rerum nihil nō</i>		<i>C. Nonius Maximus.</i>	98
<i>eleganter factum.</i>	187	<i>nucleis expertes fructus in</i>	
<i>nauigantibus secundæ a-</i>		<i>Britannia.</i>	119
<i>ues.</i>	24	<i>T. Numerius.</i>	98
<i>Naupactum.</i>	80	<i>nymphæ in alios.</i>	41
<i>Nee insule.</i>	121	<i>Nympharum & puerorū</i>	
<i>Neandrides.</i>	153	<i>locus.</i>	52
<i>Nelci, si. poti. vis mira.</i>	138	<i>Nympharum sanum.</i>	149.
<i>Neophron. 15. in auē ver-</i>		O	
<i>sus.</i>	16	<i>oculorum alterum excin-</i>	
<i>nessa.</i>	21	<i>di, lethale.</i>	141

I N D E X.

oculos serpentib. effossos, vt & hirundini, rena- sci. 137	omnia secundum Vniuersi naturam fieri. 344
Oeneus Porthei F. rex. 10	omnia vel necessitate fatali vel prouidentia, vel cō- fusione inani fieri. 340
Oenei filiorū interitus. 11	341
Oeneo regnum à Diome- de restitutum. 57	ophiussa, contra impigiti- nem. 148
Oenoë. 31. in gruem. 32	opinio eijcienda. 344. tol- lenda. 342
Oenomaus. 67	opinio in nostra potestate. 342
Oeta mons, & vrbs. 52. 53	opinionis vis. 201. 202
Okei fons. 148	in Opinione sita omnia. 184
Olympia cur instituta. 65. 66	opinione omnia constare. 340. 342
Olympiadibus V. nemo co- ronatus. 68	in Opinione omnia versa- ri. 344
Olympicum certamen ali- quādiu intermissum. 65	opiniones imaginationib. abolitis optime extin- gui posse. 252
Olympici certaminis insti- tutores. 65. 66. 67	opinionēs vulgi Lamie Socrati dicta. 314
de Olympicis cert. rursus instituendis oraculū. 67	optādum quid, & quali- ter. 220
omnia ab æterno eiusdem formæ, ac circulo reuol- ui. 183	Oraculum. 66. 67. 68. 78 81. 83. 102. 103
omnia fumus, & cinis, & sermo. 345. 347	ora-
omnia ita esse nata, vt mu- tentur & pereant. 342	

I N D E X.

<i>oraculi explicatio.</i>	82	<i>aut semellas pariāt.</i>	141
<i>orchilus vnde.</i>	39	<i>albos aut nigros. ibid.</i>	
<i>Orchomenum: Orchome-</i>		<i>ouium intestina tantum vo-</i>	
<i>nus.</i>	21.45	<i>calia, non arietum.</i>	120
<i>Orcilochia.</i>	47	<i>Oxilus.</i>	52
<i>Oreius. 39. in auem. ibid</i>		<i>Ozola vnde dicti Locri.</i>	
<i>origani vis.</i>	129.138		144
<i>Origanio.</i>	249	P	
<i>Orion.</i>	44	<i>Pæanum scriptores in Ita-</i>	
<i>Orithyia.</i>	54	<i>lia vnde tam multi.</i>	115
<i>Orphei caput vbi sepultū.</i>		<i>Palææ mulicrum fœcun-</i>	
120		<i>ditas.</i>	56
<i>Ortisia.</i>	99	<i>Palecij,</i>	145
<i>Ortygius. 37. in auem. 38</i>		<i>Pallantianum pratorium.</i>	
<i>orytij vis in capris.</i>	142		101
<i>ossa leonis solida, & per-</i>		<i>paludes aliquod mirabi-</i>	
<i>cussa ignē emittere.</i>	137	<i>les.</i>	150
<i>Othreis nymp̃ha.</i>	27	<i>Palumbes quomodo ictus</i>	
<i>Othreis.</i>	40	<i>serpentum curent.</i>	129
<i>Othrys mons.</i>	40	<i>Pamphilus scriptor.</i>	41
<i>ouis in simū defossis in Aeg-</i>		<i>Panaetes.</i>	34
<i>gypto, excludi pullos.</i>		<i>pancratiastes quid à gla-</i>	
140.		<i>diatore differat.</i>	340
<i>oues absinthio vescētes bi-</i>		<i>Pādareus. 22. 56. in auem.</i>	
<i>le carere.</i>	113	<i>24. in saxum.</i>	57
<i>oues poto Cochrynnæ fl. ni</i>		<i>Pandion.</i>	32
<i>gros foetus facere.</i>	137	<i>Pandrosos.</i>	122
<i>oues quomodo masculos</i>		<i>pardalis natura.</i>	128
		<i>Parmæ</i>	

INDEX.

<i>Parma.</i>	98	<i>pelecanus vnde.</i>	34
<i>Parmia.</i>	101	<i>pelecani natura.</i>	331
<i>Parnassi peculiare.</i>	146	<i>Peleus.</i>	58
<i>Paroecopolis.</i>	99	<i>Pelius mons.</i>	58
<i>parti nocere non posse,</i> <i>quod toti prodest.</i>	306	<i>Pelij montis spine frugi-</i> <i>feræ vis.</i>	112
<i>partus monstrosi.</i>	94	<i>Pellus.</i>	19
<i>parybi ligni vis.</i>	110	<i>Peloponnesijs Olympicis</i> <i>certamē aliquandiu in-</i> <i>termiffum.</i>	65
<i>passphæ.</i>	61	<i>Pelops.</i>	65.67
<i>Passphila.</i>	117	<i>perdices Attici & Beoti</i> <i>nō pariter vocales.</i>	120
<i>pastinacæ marinæ acu-</i> <i>leus.</i>	124	<i>perdices vbi nō viuant.</i>	121
<i>pastores in ranas.</i>	56	<i>perdicum conceptus.</i>	138
<i>patientiæ exercendæ du-</i> <i>plex ratio.</i>	221	<i>natura.</i>	130.141. quo-
<i>patricij inhumaniores re-</i> <i>liquis.</i>	168	<i>modo pullos excludat</i> <i>ibidem.</i>	
<i>pauper quis.</i>	207	<i>peregrinus in mundo quis</i> <i>207</i>	
<i>peccare, in quo situm.</i>	303	<i>peregrini apud Lacedæmo-</i> <i>nios in honore habiti.</i>	
<i>peccatorū cōparatio.</i>	180	<i>334</i>	
<i>pecudum exta vnde futura</i> <i>indicandi vim sortita.</i>	102	<i>Periphantes.</i>	10
<i>pedicularis morbus.</i>	139	<i>Periphas. 16. pro Ioue cul-</i> <i>tus. 17. in aquilam ver-</i> <i>sus.</i>	<i>ibid.</i>
<i>pediculi ex hominis cor-</i> <i>pore.</i>	139	<i>Permicle.</i>	42
<i>pediculorū in longis mor-</i> <i>bis natura.</i>	112		<i>pestis</i>

I N D E X.

<i>pestis alia animalium, alia</i>	<i>Phileus. 29. in auem.</i>	30
<i>hominum.</i>	<i>Philetas. 121. curiosus.</i>	124
<i>Petilius Rufus cos.</i>	<i>Philinnium.</i>	70
<i>L. Petri.</i>	<i>Philippi Macedoniae.</i>	99
<i>Petronia Quinti.</i>	<i>Philistio.</i>	249
<i>P. Petronius Spalianus</i>	<i>Philonis Aethiopica.</i>	149
<i>cos.</i>	<i>philosophandi ratio opti-</i>	
<i>T. Petronius.</i>	<i>ma quæ.</i>	160
<i>Peucetius.</i>	<i>philosophiæ & aulæ ratio</i>	
<i>Peucetij.</i>		236
<i>Phæstiorum ritus. 34. 35</i>	<i>philosophia in quo potiss.</i>	
<i>Phæstum.</i>	<i>consistat. 185. quæ po-</i>	
<i>Phagrus.</i>	<i>scat. 222. quo pacto con-</i>	
<i>phalangia parentes neca-</i>	<i>temptores suos vlcisca-</i>	
<i>re.</i>	<i>tur.</i>	158
<i>Phalecus.</i>	<i>philosophiæ opus simplex</i>	
<i>phana avis.</i>	<i>& verecundum.</i>	298
<i>phana pullorum aquilæ</i>	<i>philosophiæ potiss. cõsen-</i>	
<i>nutrix.</i>	<i>taneum quid.</i>	345
<i>Phanias.</i>	<i>philosophiam solam posse</i>	
<i>Pberæa.</i>	<i>hominem tuto deducere.</i>	
<i>Pherecydes. 53. eiusq; va-</i>	<i>re.</i>	185
<i>ticinia. 107. præstigiæ.</i>	<i>Philotis in virum versa. 88.</i>	
<i>108</i>	<i>Philoxenus.</i>	146
<i>Pherecydem Syrum pedi-</i>	<i>Phlegon Adriani Imp. li-</i>	
<i>culari morbo interiisse.</i>	<i>bertus.</i>	65
<i>139</i>	<i>phocæ genitura.</i>	125
<i>L. Phidiclanus Nepos. 99</i>	<i>phocam lac habere.</i>	126
	<i>Pho-</i>	

I N D E X.

Phocion.	327	in Placitorū vsu similē esse	
Phocus.	58	oportere pancratiaste.	
Phœbus.	249	340	
Phoenix.	60	M. Plinius cos.	88
Phrixus.	42	Pluto Tantalī mater.	57
Phylarchi Historiarum li-		pœnitentia.	273
bri.	110	pœseos finis.	324
Phyllus. 25. eius victoriæ.		Polla Donata.	101
26. monumentum.	27	Pollentia.	98
Phyllis greges quinto de-		Pollia Polla.	98
mum die potari.	146	Polpa.	99
Phytia Latona.	36	Polycritus. 74. 147. eius	
Pierides in aues conuersæ.		spectri apparitio.	76
21		Polyphonte. 38. vrsō con-	
Picridum cum Musis cer-		gressa, eiusq; filij.	39
tamen. 21. earum nomi-		Polyphonte in auem con-	
na.	ibid.	uersa.	39
Pierus, eiusq; nouē filie. 21		polypi mira natura.	127
Pinarus fl.	116	132. 133	
piphnix vnde.	38	polypi natura imitanda.	
pipo.	21. 30	127	
piscator rana.	132	polypi nautæ subtilitas	133
piscis heri, cras salsamentū		polypum à congro capi.	
aut cinis, prouerb. 214		140	
pisces stomachocarere. 137		polypum sua acetabula	
pisus.	65. 67	deuorare.	125
pix è lacu zacynthi. 150.		Polytechnus. 22. in auct. 24	
Placentia. 98.	(151	Polydora.	58

Po-

I N D E X

Polyphemus ad Hylam in- quirendā ab Hercule re- lictus. 46	promōtorij similes nos ef- se debere. 214. (344)
M. Pomonius Seuerus. 101	propriū nihil cuiquam.
Cn. Pōpeius Gallus cos. 95	prudens quis. 308
Pompeij mors. 188	prudentia. 212
C. Pompuſius Montianus. 101	Prytaneus. 65
Pontium. 108	Pſamathe nympha. 58
Pontus fl. 147	Pſillis aſpidum morſus in- nocuus. 124.
Porcius Cato cos. 79	Publius imperator à lupo ruſo deuoratus. 84.
C. Portenſius Fronto. 98	Publij imp. inſania. 81. et oraculum ab eo editum.
poſteritatis ratio quatenus habenda. 282	82. inde
præſens quod eſt, id omni- bus idem. 183	Pulcer geometra. 93
præſentia tantū moleſtiam aſſerre. 280	pulchrum omne, ex ſeipſo tale. 204.
Praxonides. 66	pullos quæ aues cum vola- re poſſunt, eiſciant. 141
Prion. 22	pulmones habentia anima lia omnia reſpirare. 136
Prionis ſpelunca. 43	punica mala ſine oſſib. 116.
Procleus. 65	T. Purennius Tutus. 101
Procris. 61. eius ad Mi- noen fuga. 62	purpura quid. 236
Procridis iaculum et ca- nis. 62. 63	putei Mythopoli. 152
Præxi. 99	Pygmæi. 31
Prætus. 48	Pygmæorum cum gruib. bellum. 32.
	py-

I N D E X.

<i>pyracum palus.</i>	151	<i>ter se cognata.</i>	190
<i>Pythagoras Mnesæchi F.</i>		<i>Rauenna.</i>	98
108. <i>cuius præstigia. i-</i>		<i>Regia. Rhegium.</i>	98
<i>bid. femur aureū. ibid.</i>		<i>Reginorum colonia.</i>	119
<i>Pythagoras cur fabæ esu</i>		<i>regium esse, malè audire,</i>	
<i>interdixerit.</i>	116	<i>cum bene feceris.</i>	260
<i>Pythagoreorum præce-</i>		<i>Renia ins.</i>	121
<i>ptum.</i>	334	<i>res humanæ sumus & va-</i>	
<i>Pythius seruator.</i>	14	<i>nitatis.</i>	316
Q			
<i>Quantitates naturarum</i>		<i>res humanæ qualiter in-</i>	
<i>paulatim defecisse.</i>	93	<i>tuenda.</i>	344
<i>quartanæ curatio.</i>	113	<i>res naturales quæ appen-</i>	
<i>P. Quiscentius Sphyrrio.</i>		<i>dicis loco sequuntur,</i>	
201		<i>cuiusmodi sint.</i>	186. 187
R			
<i>radij solis. radij natura.</i>		<i>res præciosæ quomodo</i>	
286		<i>inspicienda.</i>	236. 237
<i>Ræcius Taurus.</i>	95	<i>rerum obscuritas.</i>	223
<i>rane piscatoris natura.</i>		<i>rerû indifferētium discri-</i>	
132		<i>men opinionis tantum</i>	
<i>rane ex pastoribus.</i>	56	<i>causa statutum.</i>	348
<i>rane Seriphi mutæ.</i>	120	<i>res extrinsecus accidere</i>	
<i>ratio, rationalis ars, cuius-</i>		<i>vel fortune, vel proui-</i>	
<i>modi.</i>	225	<i>dentie nutu.</i>	343
<i>rationem ducem ubiq; se-</i>		<i>Rhodi, ossa magnæ molis.</i>	
<i>quens, qualis.</i>	311	93	
<i>ratione prædita omnia in-</i>		<i>rupex.</i>	31
		<i>Rusticus.</i>	165
		<i>rutæ odor serpenti inimi-</i>	
		<i>cus</i>	

I N D E X.

cus.	129	scorpij Carie quali natu-	ra.	109.
S		scorpij è crocodilo.	124.	
Sacer mons.	146	125. itè è sifymbrio.	125	
sacra celestibus dijs inter-		scorpionum in Latmo Ca-		
diu celebranda.	104	rie diuersa vis	123	
Sacra saxa, locus.	51	scorpionum terrestrium		
sacrificiorũ carnes in O-		interitus.	139	
lympijs à miluijs inta-		scõrpijs letalis herba.	1151	
ctæ.	109		116	
salamandra ignem extin-		Scotusæ quãlis fons.	149	
gui.	138	Scyrus inf.	107	
Salamis.	59	in Scythia mulum non na-		
salus fons.	149	sci.	122	
salis Siculi peculiaris na-		Scytinus Chijs.	110	
tura.	152. 153	secessus querere, hominũ		
Saluia Varena.	99	esse abiectæ sortis.	198	
C. Samphius.	100	secessus quietiss. cuiusmo-		
sanguinis expertia anima-		di.	199	
lia quæ.	136	Seculares ludi, deq; ijs ora-		
Sarces Kilamacetis.	99	culum.	103	
Saturno regnũ à Ioue ere-		seculum quot annis con-		
ptum.	56	stet.	103	
Sauna vrbs.	96	secũda nauigatio, prouet-		
Scamandrum fl. cur xan-		biam.	290	
thum, siue fuluũ Poeta		semina naturæ.	210	
vocet.	137	sepulcrum centum cubito-		
Schæncus. 18. in auem.	19	rum longitudine.	94	
scorpion herba.	115			

I N D E X.

<i>Scriphirane</i> mute. 120	<i>drogyno.</i> 88
<i>Sermonem</i> in ipso statim vultu & oculis debere apparere. 327	<i>siderum</i> cursus quatenus considerandus. 262
<i>Serpens</i> duobus pedib. 115	<i>simia</i> à muliere edita. 98
<i>Serpētes</i> à muliere editi. 95	<i>Simmiæ Rhodij</i> Apollo. 36
<i>Serpentes</i> à spinæ humanæ medulla nasci. 139	<i>Simplicitatis</i> ostētatio, in- fidie. 327
<i>Serpentes</i> XXX. costis præditi. 137	<i>sinistram</i> manum fortius retinere frenum, quàm dextram. 339
<i>Serpentes</i> ubi non nascantur. 121	<i>Sipræta.</i> 14
<i>Serpentum</i> ictibus contraria. 129	<i>Sisyphi</i> posteri. 12
<i>Serpētibus</i> oculos effossos renasci. 137	<i>è Sisymbrio</i> scorpios nasci. 125
<i>Serui</i> partus. 95	<i>Smyrna.</i> 54. eius in patrē amor. ibid.
<i>T. Seruius Secundus.</i> 98	<i>Smyrna</i> in arborem. 58
<i>Seuerus Antonini</i> Imp. frater. 168	<i>Societas,</i> finis homini propositus. 228
<i>Sexti</i> virtutes. 166. 167	<i>Socratis</i> continētia & αειδαιμονία. 173
<i>T. Sextius Africanus</i> cos. 95	<i>Socratis</i> dictum. 134
<i>Sibylla</i> sepulchro destituta. 102. 103	mors 188
<i>Sibylle Erythræe</i> etas. ibid.	in Socrate quid potissimū considerandum 16
<i>Sibylle</i> oraculum de an-	<i>Soli.</i> 114. <i>Ciliciæ.</i> 116.
	<i>solis</i> effusio 286
	<i>solis</i>

I N D E X.

<i>solis fons.</i>	149	<i>strangurie remedium ge-</i>	
<i>solem corpora nostra adu-</i>		<i>nitale viuere.</i>	142
<i>tere, ignem non.</i>	112	<i>Strymon.</i>	38
<i>Sofus</i>	65	<i>Styx auis.</i>	39
<i>Sparto</i>	32	<i>Stygis aqua in Phœnio.</i>	
<i>spectrum Aetolum.</i>	74		151
<i>inde. eius ad Aetolos ser-</i>		<i>sulfuris vis.</i>	138
<i>mo.</i>	76	<i>superciliorum indicia.</i>	143
<i>spectri Buplagi oracu-</i>		<i>sus quomodo serpētis mor-</i>	
<i>lum.</i>	80	<i>sui medeatur</i>	129
<i>spectri mortuæ muliercu-</i>		<i>sus sylvestris vbi nō nasca-</i>	
<i>le historia.</i>	75. inde	<i>tur.</i>	122
<i>specus certis diebus ventis</i>		<i>Sybaris fœra. 19. item fons</i>	
<i>carens.</i>	146	<i>et vrbs.</i>	20
<i>Sperchius flu.</i>	41. 52	<i>Symphersa virgo in Sym-</i>	
<i>spinæ frugifera in Pelio</i>		<i>phrontem virum con-</i>	
<i>vis</i>	111	<i>uersa.</i>	88
<i>et Spinæ hominum medul-</i>			
<i>la serpētes nasci, et quo</i>		T	
<i>rum.</i>	139	<i>Tabus in sacco, proverb.</i>	
<i>spongie sensu prædita.</i>			280
138.		<i>Tacus de lapidibus.</i>	114
<i>squamata animalia quæ.</i>		<i>talo solidungula animalia</i>	
137.		<i>carere.</i>	136. 137
<i>T. Statilius Taurus.</i>	87	<i>talos quæ animalia habent</i>	
<i>stigmata quosdam in nati-</i>		<i>in posterioribus pedib.</i>	
<i>uitate secum protulisse.</i>			111
143		<i>talpæ vbi non nascantur.</i>	
			121

I N D E X

M. Talpius Vitalis.	98	L. Tertius.	107
Tamphius.	99	testudinis natura.	129
Tanæ lateres.	153	testudinem corde spoliata	
Tandasides.	165	viuere.	112
Tanneta.	101	Teucer.	59
Tantalus. 56. præcipita-		Teucris cetus à Neptuno	
tus.	57	immissus.	12
Taphius mons.	144	Thapsiæ radicis vis.	110
tarandi natura.	127	Thebæ.	35
Tartarus tyrannus. 28. &		Thebæ Aegyptiæ.	146
flumen.	29	Therias. 54. eius incestus.	
Taurus in apes.	124	55	
Tauri gens vnde dicta.	47	Teliphonum.	115
Telamon.	58	Theodotus.	175
Teleboij. 63. (115		Theophrasti comparatio	
Telestæ vita Aristoxeni.		peccatorum.	180
tempus momentaneum re		Theophrasti liber de diui	
rum omnium.	214	nis furoribus.	117
tempus omne instans, pun		Theopompus de terræmo	
ctum eternitatis.	245	tibus.	94
Terdua.	38	Theopompi historiæ.	105
Terembus.	40	Theopompi mirabilia.	
M. Terentius Albius.	98	109	
terra tota punctum. 209.		ad Thermopylas pugna-	
276		tum cum Antiocho.	79.
terre mors, aqua.	212	80	
terremotus sub Nerone.		Theseus Euripideus.	159
92		Thesprotiæ carbones.	153
		Thesci	

I N D E X.

<i>Thesei filiorum cædes.</i>	11	<i>Toxeus.</i>	16
<i>Thoas rex.</i>	47	<i>tragœdiarum vsus.</i>	323
<i>Thoricum Atticæ.</i>	61.62	<i>Traianus VI. cos.</i>	95
<i>Thraseas.</i>	168	<i>tranquillitas animi quo-</i>	
<i>Thrassa.</i>	38	<i>modo paretur.</i>	206
<i>Thrasyllus.</i>	94	<i>tranquillitati animi studen-</i>	
<i>Thyria. 25. in auem. 27.</i>		<i>dendum.</i>	178
<i>Tiana.</i>	99	<i>Trimilis, quæ post Lycia</i>	56
<i>Tiberij colossus.</i>	92	<i>tripolium herba.</i>	127
<i>Tiberij religio.</i>	92.93	<i>tritici Bactriani grana o-</i>	
<i>Timæi Siculæ historie.</i>	119	<i>learum nucleos aqua-</i>	
<i>Timandra. 15. in parvum ver-</i>		<i>re.</i>	113
<i>sa.</i>	16	<i>trochili natura.</i>	129
<i>Timon citharædus.</i>	153	<i>tubæ cantus alienatæ mētī</i>	
<i>timeæ in vestibus quomo-</i>		<i>medela.</i>	117
<i>do arceantur.</i>	117	<i>tubera crebris tonitruis dis-</i>	
<i>Tiresias à Iunone excæca-</i>		<i>riora fieri.</i>	116
<i>tus, à Ioue vaticinandi ar-</i>		<i>Turella Forensis.</i>	98
<i>te donatus.</i>	86	<i>turpitudine sola malū.</i>	330
<i>Tiresias in foeminam mu-</i>		<i>Typhon. 4. 7. eius mira for-</i>	
<i>tatus. 3. 85. rursus in ma-</i>		<i>ma. ibid. in deos impe-</i>	
<i>rem.</i>	86	<i>tus.</i>	ibid.
<i>Tiresiæ inter Iouem & Iu-</i>		<i>Typhoni fulmine ictō Ae-</i>	
<i>nonem iudicium.</i>	86	<i>tna impostus.</i>	48
<i>Titones à Ioue pulsi.</i>	56	V	
<i>Torgi colonia Ambraciæ</i>		<i>C. Valerius Primus.</i>	98
<i>deducta.</i>	13	<i>L. Valer. Flaccus cos.</i>	79
<i>torpedinis natura.</i>	132	<i>vanitas rerū omnium.</i>	210

I N D E X.

<i>C. Vattius Tertius.</i>	98	<i>cunda, & ea que.</i>	215
<i>Velcia.</i>	98	<i>T. Vibius Thalbius.</i>	98
<i>Velia.</i>	98	<i>vicissitudo rerū omnium.</i>	
<i>Q. Velius.</i>	99	139. 210. 225. 256. 257.	
<i>Venetos dona graculis mit-</i>		272. inde	
<i>tere.</i>	154	<i>M. Vilonius Senerus.</i>	98
<i>ventre prædita animalia</i>		<i>M. Vinicius.</i>	86
<i>omnia etiam vesicā ha-</i>		<i>viola albæ coronis cur lu-</i>	
<i>bere.</i>	136	<i>cerno per noctem adhi-</i>	
<i>Venus Ctesylla.</i>	10	<i>beantur.</i>	116
<i>Q. Veratius cos.</i>	95	<i>viperam semel tantam pâr-</i>	
<i>veratri potiones assuetis</i>		<i>vere.</i>	126
<i>minus noxiæ.</i>	118	<i>vir bonus quis.</i>	207
<i>Verus imp. Antonini avus.</i>		<i>vir bonus ut sis curādum,</i>	
164.		<i>non qualis sit disputan-</i>	
<i>vesicam quæ animalia ha-</i>		<i>dum.</i>	312
<i>beant.</i>	136	<i>virum bonum hircosī ali-</i>	
<i>vesparum ortus ex equis.</i>		<i>quid simile habere de-</i>	
124. 125		<i>bere.</i>	317
<i>vespas non respirare.</i>	136	<i>virgo in marē mutata.</i>	89
<i>vespertilio vnde.</i>	22	<i>vita arcanum naturæ o-</i>	
<i>vespertilio quib. præce-</i>		<i>pus.</i>	202
<i>teris avib. prædita.</i>	126	<i>vita etiam longissimā exi-</i>	
<i>M. Vestinus Atticus cos.</i>	95	<i>guum spaciū.</i>	215
<i>T. Veteranius.</i>	98	<i>vita beata in quo versetur.</i>	
<i>L. Vettius.</i>	98	270	(178
<i>L. Vetustius Secundus.</i>	97	<i>vita quomodo cōponēda.</i>	
<i>via brevissima semper in-</i>		<i>vite amissio nihil diū</i>	
		<i>quā</i>	

quàm mutatio.	299	viuere vnumquenq; tan-	
vite breuitas.	312	tum præsens temporis	
vite finis à Deo determi-		punctum.	194
natus.	348	viuere quid.	346
vite finis quatenus nō ma-		viuere genitale offeum.	
lus. 343. & quomodo			142
fiat bonus.	ibid.	vlcera quæ difficulter cic-	
vite humane tempus, mo-		trice obducantur.	116
mentum.	184	vlciscēdi ratio optima quæ	
vite salus in quo sita.	345		235
vite spaciū longissimū		vlcus mundi.	208
idem cū breuissimū.	183	vlula vnde.	22. 31
vitam opinione consistere.		vlulas in Creta non viuere.	
	200. 201		121.
vitam, si suo tempore desti-		vnūuersi corpus.	220
nat, nihil mali pati.	343	vnūuersi natura nihil ex-	
vitiligni albæ succurrens		tra se habet.	284
palus.	150	vnūuersi naturæ nihil vsta-	
viuendi ars palestricæ quā		tius, quàm mutare & in	
saltatoricæ similior.	265	nouare.	210
viuere, esse tantum præsen-		volucres vnde futura indi-	
tis momenti.	338. 344	candi vim sortitæ.	103
viuendi recte facultas in a-		Q. Volustus Saturninus	
nimo posita.	328	cos.	96
viuendum cum dijs. vitam		vota qualia concipienda.	
cum dijs quis agat.	229		301
viuendum tanquā in mon-		vpupa vnde. 25. auspicata	
te.	312	ibid.	

vtilis

INDEX.

<i>utilis vocabuli acceptio.</i>		<i>nemini conspectum.</i>	17
248		<i>vultures ex Aegypio &</i>	
<i>vuae absq; acinis.</i>	110	<i>Neophrone.</i>	16
<i>Vulcanus ἀμφιγυῖας.</i>	132	<i>vxoris virtutes.</i>	175
<i>Vulcanus in bouem.</i>	47		
<i>Vulcano iuncta matrimo-</i>			
<i>nio Minerva.</i>	122	<i>Xanthus fl. Apollini con-</i>	
<i>vulpes prodigiosa. 63. in</i>		<i>secratus.</i>	56
<i>lapidem.</i>	64	<i>Xanthi fl. etymon.</i>	137
<i>vulpis piscis natura.</i>	132		
<i>vulpis socius coruus.</i>	135		
<i>vulpi insensus Aesalon.</i>			
135			
<i>vultur avis dijs & homini</i>		<i>Zacynthi caprae spiranti-</i>	
<i>bus inuisa.</i>	39	<i>bus Etesijs non bibere:</i>	
<i>vulturis pullum & nidum</i>			

FINIS.

